

MUZIKALE WAARHEID

VOLUME 3

MARK DEVLIN

Muzikale Waarheid deel 3

door Mark Devlin

vertaald door Erick van Dijk

Erkenning

Mijn enorme dank gaat uit naar Robbie Allen voor opnieuw een meesterwerkje in kaftontwerp, naar John “Razor Eye” Hamer voor het proeflezen en naar Nicola Mackin van Asys Publishing voor het zetten en de productie.

Aanpassing Nederlandse voorkant: Erin van Dijk

Oorspronkelijke uitgave: Musical Truth volume 3 ©Mark Devlin 2021

ISBN-10: 1913438554 ISBN-13: 978-1913438555

Nederlandse uitgave ©Erick van Dijk 2022

*

Ook van deze schrijver:

[Muzikale Waarheid deel 1](#) (gratis PDF)

[Muzikale Waarheid deel 2](#) (gratis PDF)

Voor de meeste mensen vertegenwoordigt de muziekindustrie een bron van onschuldige pret en vermaak. Onder het glanzende oppervlak ligt echter de vernietigende waarheid wie werkelijk heerst over deze instituten en de kwaadwillende agenda's waarvoor ze worden gebruikt.

Mark Devlin heeft een lange ervaring als DJ en journalist. De twee delen van Muzikale Waarheid zijn de culminatie van vele jaren van onderzoek naar de ware aard van de industrie en haar doelen – van duister occulte rituelen tot geestbeheerste artiesten, en alles er tussenin. De boeken laten zien hoe deze agenda's passen in een veel groter beeld van wat werkelijk gaande is in de wereld en – cruciaal – hoe de macht bij ons ligt om daar een einde aan te maken.

De kwaal en de remedie

[Gratis PDF of audioboek](#). Je kunt het audioboek beluisteren op YouTube of per hoofdstuk downloaden door gebruik te maken van [dit stukje gereedschap](#). Kopieer eerst het adres van de video op YouTube. Deze plak je dan in de balk van de downloader. Je kunt kiezen of je video en audio (MP4), of alleen audio (MP3) wilt met het vlakje eronder.

1990, Oxford, Engeland. De respectabele façade van de Stad van de Droomachtige Torensnipsen wordt versplinterd door een reeks brute moorden.

Politie-inspecteur Neil Lowe heeft snel resultaat nodig, zeker als dat hem meer tijd oplevert om in het café te zitten. Nieuwkomer agente May Pearce raakt gedesillusioneerd door wat een doofpot lijkt op het hoogste niveau; dit is niet waarom ze bij de politie is gegaan.

Radioverslaggeefster Verity Hunter valt op dat de keuze van de slachtoffers een veel dieper motief suggereert dan een eenzame gek - hier speelt een speciaal soort vergelding - en stuit op een ander aspect van Oxford dat zich buiten het zicht bevindt - de wereld van "elite" geheime genootschappen.

Haar vriend Keith ziet dit ook zo en realiseert zich, na overleg met zijn recht-voorzijn-raap bewustzijnsgeeroe Max Zeall, dat het spirituele aspecten zijn welke dicteren hoe de zaak afloopt. Dezelfde krachten die de mogelijkheid scheppen om rechtvaardigheid en balans te herstellen.

Een misdaadthriller die zich afspeelt in een tijd van grote culturele veranderingen (de laatste dagen van de regering Thatcher, de rellen rond de Poll Tax, de Val van het Communisme, de Eerste Golfoorlog en de opkomst van Acid House en Rave-cultuur) die ons meevoert naar onbekend terrein middels allegorie en metafoor, en de afwisseling van het verhaal met daarin verweven tijdloze spirituele leringen. Als zodanig kan *De Kwaal en de remedie* worden gelezen op verschillende niveaus, al naargelang het bewustzijn van de lezer.

THE SOUND OF FREEDOM

TSOF is een gratis te beluisteren tweewekelijkse tentoonstelling van bewuste muziek, oud en nieuw, samengesteld door Mark Devlin. Het staat als de inspirerende antithese van de bedrijfsmatige agenda en biedt betekenisvolle muziek van geïnformeerde en wakkere artiesten.

Het volledige archief tot nu toe vind je [hier](#).

GOOD VIBRATIONS

Een gratis doorlopende reeks gesprekken als podcast die een enorme keur aan onderwerpen behandelt binnen de gebieden van waarheid, samenzweringen, bewustzijn en spiritualiteit.

Het volledige archief is [hier](#) te vinden.

Marks website: www.djmarkdevlin.com

Je kunt ook nog (voor zolang het nog duurt) kijken naar [Marks video's op zijn YouTubekanaal](#) of zijn kanaal op [Bitchute](#).

Wil je Mark een mail sturen (beschaafd en in het Engels, uiteraard)?
markdevlinuk@gmail.com

Wil je mij een e-mail sturen? erickvandijk@hotmail.com

Van de vertaler:

Met toestemming van de auteur heb ik hier en daar wat verduidelijking gegeven, aangegeven als “vert.,” zodat je niet voortdurend hoeft te “googelen,” of bij referenties die waarschijnlijk niet iedereen zal kennen.

De bronnen zijn zoveel mogelijk als links in de tekst verwerkt, anders vind je ze aan het einde van elk hoofdstuk, en de inhoudsopgave is interactief. Klik in de inhoudsopgave op de link van het betreffende hoofdstuk, dan spring je meteen naar het begin ervan.

Mijn tip, voor wie het nog niet weet; als er een bepaald onderwerp is, of een bepaalde naam of term die je interesseert, dan kun je de zoekfunctie van het programma waarin je dit leest gebruiken.

Houdt hiervoor de Ctrl-toets ingedrukt en druk op de letter “f” (voor “find” of vinden). Ergens in beeld is een venstertje verschenen waar je je zoekterm kunt typen. Druk op “enter.” Als de zoekterm voorkomt wordt de eerste verschijning ervan opvallend gemaakt met een kleurtje. Elke volgende keer dat je op “enter” drukt gaat het naar het volgende voorkomen van de term. Dit werkt in veel Windows-omgevingen, bijvoorbeeld in je internetbrowser. Erg handig bij een grote lap tekst waar je zoekt naar één naam.

Inhoud:

Voorwoord van de schrijver

Hoofdstuk 1

Het “Corona”-bedrog: De moeder van alle psychologische operaties

Niet voor niets dat het “corona”-debacle regelmatig is beschreven als “het grootste bedrog ooit gepleegd tegen de mensheid,” of als “De grote verkoudheidszwendel,” of, in de woorden van een groep van Spaanse en Duitse artsen, “de grootste misdaad van de eeuw.”

Hoofdstuk 2

Sound Bites, deel 1

Wat te doen met informatie die van wezenlijk belang is, doortastend, maar niet past in de stroomlijn?

Hoofdstuk 3

Alle middelen ingezet

De “coronavirus” Plandemie bood een waardevolle gelegenheid om in te schatten welke muzikanten nog steeds in de zak zaten van de heersers, en wie nog een eigen stem had. Genocide is genocide. Of het nu wordt opgedrongen door artsen, politici, nieuwspresentatoren of “beroemdheden,” de misdaad blijft dezelfde.

Hoofdstuk 4

Sound Bites, deel 2

Hoofdstuk 5

Het moet wel waar zijn – het was op TV

De heersers over de Georganiseerde Samenleving – en daarmee over de Plandemie – blijven zich met een religieuze hartstocht vasthouden aan het grondbeginsel de Waarheid in het Volle Zicht te Plaatsen. En de hoeveelheid subliminale programmering, druppel voor druppel, gedurende het jaar 2020 geeft ons een schokkend inzicht hoe ver in het verleden dit allemaal al werd voorbereid.

Hoofdstuk 6

Donald in Spiegelland

De vreemdheden duren voort. Trump, Tesla en tijdreizen, allemaal voorspeld.

Hoofdstuk 7

Sound Bites, deel 3

Hoofdstuk 8

Verboden terrein

Sinds 2020 heeft de Adrenochroom-agenda een grote publieke bekendheid gekregen. Ook al blijft dit het meest duistere en vernietigende geheim van de “elite,” toch treffen we de gebruikelijke trits aan openlijke referenties aan in films, TV-series en muziekvideo's.

[Hoofdstuk 9](#)

Sound Bites, deel 4

[Hoofdstuk 10](#)

Meer mijmeringen over McCartney

Je dacht dat je het hele raadsel van “Paul Is Dood” had ontraadseld, verpakt in een mooi doosje met een strikje erom? Neem dan het volgende in overweging en zie of je er dan nog hetzelfde over denkt!

[Hoofdstuk 11](#)

Het beste moet nog komen (nee, echt!)

En nu het goede nieuws... en God weet dat we dit wel kunnen gebruiken na waar we door dit verhaal allemaal naartoe zijn gesleept. Uiteindelijk bestaat er elke reden om je aangemoedigd en opgebeurd te voelen. De Waarheid, zo blijkt, staarde ons al deze tijd al recht in de ogen in de vorm van sommige van onze meest favoriete roksongs.

[Appendix 1](#)

DJs ontmaskerd: Paul van Dyk

[Appendix 2](#)

DJs ontmaskerd: Tim Westwood

*

Voorwoord van de schrijver

Een boek is een uitgestelde zelfmoord.

Emil Cioran, filosoof.

“Nou,” dacht ik, toen de oorlog begon en probeerde er het beste van te hopen, “het

zal verschrikkelijk zijn, maar als het dusdanig verschrikkelijk is dat het de geest beangstigt en doet ontwaken, dan zal het de redding zijn voor velen. Velen zullen sterven, maar zij die zullen overleven zullen een echt leven hebben, met een wakkere geest...

Dichter Demetrios Capetanakis, 1912-1944

Hoewel dit deel de lijn volgt van zijn voorgangers, het verder onthullen van de gecontroleerde bedrijfsmatige muziekindustrie, was het op verschillende punten nodig af te dwalen, weg van de strikt aan de muziekbusiness gerelateerd onderwerpen (ook al is uiteindelijk alles met elkaar verbonden).

Ondanks mijn onderzoek naar de agenda van de Nieuwe Wereldorde, zij die zichzelf graag zien als de “elites” van de wereld (al geef ik de voorkeur aan de beschrijving van Mark Passio betreffende hun status: “Zij zijn de elites van de drab en het slijm dat zich verzamelt op de bodem van een afvalbak”), en ondanks dat ik achter hun vernietigende plannen voor de mensheid kwam en ervoor waarschuwde, zag ik de gebeurtenissen van begin 2020 en daarna niet aankomen en had nooit gedacht dat de krankzinnige, psychopathische maniakken het gore lef zouden hebben alles uit hun arsenaal in één keer over ons uit te storten.

Dit is niet hun normale werkwijze; deze was altijd het nemen van hele kleine stapjes, langzaam, geleidelijk richting het gewenste doel, om te voorkomen dat de massa's het doorkregen en op hun hoede waren voor hun agenda. Of het extreme arrogantie was, of wanhopige paniek, het tempo richting het eindspel waarop de heersers zich zo, zo lang richtten, heeft de snelheid van het licht bereikt, en het risico, dat de ware aard voor iedereen duidelijk wordt, zullen ze hebben moeten aanvaarden als onvermijdelijke “bijkomende schade.”

Dit boek, al is het ook de vervolmaking van mijn trilogie van onthullingen over het verwoestende karakter van de muziekindustrie en de lieden die haar bevolken, is geschreven als een dringende reactie op de recente wereldgebeurtenissen. Als zodanig valt het buiten mijn gebruikelijke werkterrein.

Ondanks dat hoop ik dat het van grote waarde mag zijn bij het “wakker maken” van familieleden en vrienden van mijn reguliere lezers op dit cruciale en voor dit tijdperk beslissende moment op de tijdlijn van menselijk handelen. Het is zeker mijn ervaring dat de interesse van een doorgaans ongeïnteresseerde nieuwe rekrut tactisch kan worden ingezet door hen te lokken met onthullingen over de wereld van muziek om hen vervolgens naar een plan te tillen van hogere waarheden.

Wie de eerdere twee delen heeft gelezen zal zich al bewust zijn van de bredere stelling van mijn werk – dat de wereld heel anders in elkaar zit dan we ons hele leven geconditioneerd zijn te geloven, en dat een aanzienlijk deel van de geestbeheersing en

propaganda, nodig om die staat te bereiken, teweeg is gebracht middels popmuziek.

Het is daarom mijn wens dat dit boek en zijn voorgangers zo breed mogelijk worden gedeeld onder iedereen die bereid is de tijd erin te stoppen, in de hoop dat het aantal wakkere en bewuste mensen een omvang zal aannemen zodat een keerpunt wordt bereikt waarna een terugkeer onmogelijk wordt. Waar de enige uitkomst is dat het Kwaad en de duisternis volledig worden belicht, en waar Waarheid, Vrijheid, Gerechtigheid en Liefde kunnen worden hersteld als het basissysteem van waarden van waaruit de mensheid haar leven zal voortzetten. Als dit boek daarbij een aanzienlijke rol kan spelen dan zal mijn incarnatie in deze sfeer, in deze tijd, niet voor niets zijn geweest.

Daarom is *deel 3* een voortvloeiende uit zijn tijd. Vele bladzijden zijn besteed aan onderzoek naar de vreemde en gevaarlijke dagen van 2020 en verder – met name de reacties van vele muzikanten op de omstandigheden waarin we ons allemaal gedwongen zien om te leven. Hoewel de overgrote meerderheid simpelweg haar mond heeft gehouden uit angst hoe overkomen als “politiek incorrect” hun carrière zou kunnen schaden, hebben velen hun ware aard getoond door schandelijk en verraderlijk steun te verlenen aan de officiële lezing. Dit boek spreekt hen aan op hun verraad. Aan de andere kant is er een tragisch klein aantal dat is opgestaan en zich uitsprak. Zij zullen worden benoemd als de eervolle uitzonderingen.

In dit boek vind je een nieuwe categorie, Sound Bites. Het zijn verhaaltjes die teruggrijpen op de toon van de vorige delen en verdere ondersteuning verlenen aan veel van de punten die werden gemaakt, maar niet pasten in het verloop van de andere hoofdstukken. In plaats daarvan vind je ze verspreid door het boek. Ze bieden een rustpunt, weg van de vaart van de hoofdlijnen, en bieden gaandeweg hopelijk veel fascinerende en pakkende feitjes.

Zoals altijd bied ik alle referenties en bronnen voor de gegeven informatie. Op een terrein dat op internet bol staat van desinformatie, misinformatie en persoonlijke speculatie is het van buitengewoon belang voor iedere professionele onderzoeker die serieus genomen wil worden om in staat te zijn beweringen te kunnen ondersteunen met verifieerbare citaten. Dit is met name van vitaal belang bij het betwisten van een officieel narratief als de “corona-P(l)andemie” (die nooit een pandemie was). De bronnen die ik aandraag om het bedrog te onthullen zullen aan iedereen met het vermogen onafhankelijk en kritisch te denken, en iedereen die geen achterliggende motieven of een bestaand geloofssysteem heeft hoog te houden, bewijzen dat wat ons is verteld door officiële bronnen wereldwijd neerkomt op de grootste criminele samenzwering in de menselijke geschiedenis ooit.

Het verhaal eindigt echter met wat het dualistische tegengestelde is van dit vreselijke perspectief – met het grootste verhaal ooit verteld en hoe, ondanks alle duistere en verwoestende motieven van de gecontroleerde muziekindustrie in het verleden, deze Waarheid door de decennia is gecodeerd in vele klassieke rocksongs,

in het volle zicht, sinds die tijd wachtend om te worden ontcijferd.

Eigenlijk is er sinds begin 2020 maar één Waarheid geuit door de crimineel gecorrumpeerde regeringen en media wereldwijd – dat de oude wereld nu is verdwenen en voorlopig niet meer terugkomt. Dit is inderdaad het “nieuwe normaal” – maar *wij*, het volk, wij hebben nog steeds de gelegenheid ons ervan te verzekeren dat het een “normaal” is dat *wij* werkelijk willen, de psychopaten kunnen de pot op. Een normaal dat zo veel beter is dan alles wat ervoor was.

Mark Devlin

*

Hoofdstuk 1

Het “corona”-bedrog: De moeder van alle psychologische operaties

Niet voor niets dat het “corona”-debacle regelmatig is beschreven als “het grootste bedrog ooit gepleegd tegen de mensheid,” of als “De grote verkoudheidszwendel,” of, in de woorden van een groep van Spaanse en Duitse artsen, “de grootste misdaad van de eeuw.”

Het is geen goede man die, zonder protest, toestaat dat uit zijn naam kwaad wordt aangericht, en met de middelen die hij mede hielp te verschaffen, omdat hij niet de moeite neemt over het onderwerp na te denken.

John Stuart Mill, filosoof, 1867

Vastklampen in stille wanhoop, zo doen de Engelsen dat.

Pink Floyd: *Us and Them*

Ik wil een openbaring met je delen die ik in mijn tijd hier had. Die kreeg ik toen ik probeerde jullie soort te classificeren en besepte dat jullie eigenlijk geen zoogdieren

zijn.

Elk zoogdier op deze planeet ontwikkelt instinctief een natuurlijk evenwicht met het omringende milieu, maar niet jullie mensen.

Jullie nemen een gebied in en vermenigvuldigen en vermenigvuldigen tot alle natuurlijke bronnen zijn opgebruikt, en de enige manier om te overleven is te verhuizen naar een ander gebied.

Er bestaat op deze planeet nog een organisme dat hetzelfde patroon volgt.

Weet je welk?

Een virus.

Het fictieve karakter agent Smith uit *The Matrix*

Mijn onderzoek naar geestbeheersing, of mind control, en sociale sturing bracht me al vele jaren geleden in contact met de wereld van de psychologische operatie, of psy-op. Dit zijn ondernemingen die worden gefinancierd door diverse regeringen in de wereld – in ieder geval door degenen die hen controleren – met als doel het vervullen van een bepaald aspect van het meesterplan voor de Nieuwe Wereldorde van hen die wijlen onderzoeker Ian R Crane graag beschreef als “zij die zichzelf beschouwen als de rechtmatige heersers van een planetair leengoed,” en die door zanger Mel Bell-Grey werden beschreven als “die ontwerpers van de vreselijke leugen” in zijn nummer *You're Not Invited* (Jullie zijn niet uitgenodigd).

De sleutel tot een begrip van de wereld waarin we allemaal gedwongen zijn is alles dat ons is verteld door bronnen van de “Gevestigde Orde” en leidende mediaorganen volledig om te draaien. Ergens in de buurt van 180 graden, precies het tegenovergestelde punt, dat is waar de Waarheid waarschijnlijk ligt. Deze psy-ops worden uitgevoerd met de volle medeplichtigheid van militaire en inlichtingendiensten die – in deze Satanisch omgekeerde realiteit die over een tijdsbestek van een eeuwigheid werd opgebouwd – er *niet* zijn om ons te beschermen, zoals ons is geleerd te denken middels figuren als James Bond in de films, maar feitelijk *om ons kwaad te doen*. De bevolkingen van landen waar zij operatief zijn, dit zijn de *werkelijke* doelwitten van organisaties als MI5, MI6 en de CIA.

Ook hierbij betrokken zijn sociale wetenschappers, psychologen en gedragswetenschappers. Het is hun full time baan om uit te zoeken hoe de collectieve menselijke psyche het best kan worden gemanipuleerd en de massa's geleid naar gewenste geloofssystemen, perceptie en gedrag. Een aantal klassieke psy-ops van de laatste jaren betroffen talloze zogenaamde “terroristische gebeurtenissen” waar de schuld onveranderlijk in de schoenen wordt geschoven van diverse “terroristische

groeperingen” (meestal Islamitisch/“jihadistisch” van aard, volgens de vertelling), en vaak toegeschreven aan de enkele “eenzame gek” om elke suggestie van een “samenzwering” te vermijden. Elk nauwlettend onderzoek van het soort dat mogelijk is voor iedereen met een computer, een goed stel hersens, een internetaansluiting en de tijd en de wil om het uit te voeren, onthult altijd dat dergelijke voorvallen feitelijk plaatsvonden, uitgevoerd door het controlesysteem van het Establishment zelf.

Het is nooit een “pandemie” geweest, bij geen enkele definitie van het woord. (Een vriend van me zei graag; “als je denkt dat dit echt een pandemie is, vraag jezelf af hoeveel dagen de supermarkten dit jaar gesloten zijn geweest.”) “Corona-19” is nooit iets anders geweest dan een “plandemie.” Het is juist te stellen dat *elk aspect* van het officiële verhaal dat er bij het publiek is ingeramd is overladen met fraude.

Angst is de sleutel

De massa's hebben nooit gedorst naar waarheid. Ze keren zich af van bewijs dat niet naar hun smaak is, geven de voorkeur aan het vergoddelijken van onjuistheid, wanneer de onjuistheid hen verleidt. Wie ook hen kan voorzien van illusies wordt makkelijk hun meester, wie ook zal proberen hun illusies te schaden, hij zal altijd hun slachtoffer zijn.

Gustav Le Bon: *De menigte – Een studie naar de geest van het volk* (1895)

“COVID-19” is de psy-op geweest om alle psy-ops te beëindigen en heeft nagenoeg elke persoon op Aarde geraakt. Vanuit het oogpunt van het controlesysteem van de “elite” dat heerst over elk aspect van de georganiseerde samenleving kwam het als het product van ofwel onthutsende niveaus van arrogantie en hoogmoed, of van pure wanhoop. Mogelijk een combinatie van de twee. Hoe dan ook, het vormt de culminatie van vele, vele tientallen jaren van zorgvuldige planning met als doel de volledige knechting en onderwerping van de mensheid binnen een technocratisch controlenetwerk.

In 1967 gaf de Amerikaanse schrijver die “complottheoreticus” werd (dat is in ieder geval wat Wikipedia zegt) Myron Fagan een inmiddels legendarische toespraak (verkrijgbaar, geloof het of niet, als 3-delige set langspeelplaten bij Amazon) waarin hij het publiek waarschuwde voor plannen voor een Wereldregering en een monumentale samenzwering om de algemene wereldbevolking tot slaaf te maken, te overheersen en te vermoorden door wat hij toen al aanduidde als “de Illuminati.” Echt iemand die zijn tijd ver vooruit was. Hoewel Fagan zich richtte op de Verenigde Staten kunnen we er zeker van zijn dat het plan ook geldt voor de rest van de wereld. Tijdens deze zeer belangrijke lezing merkte hij op:

Bedenk nu dat de Illuminati niet werd opgericht om te fungeren voor een korte termijn. Normaal gesproken doet iemand mee aan een samenzwering in de verwachting het doel nog tijdens zijn leven te bereiken. Maar bij de Illuminati was dit niet het geval. Natuurlijk, zij hopen dat het wordt bereikt tijdens hun leven. Maar, om te parafraseren, “the show must go on.” De Illuminati opereert op basis van de zeer lange termijn. Of het tientallen jaren duurt, eeuwen zelfs, ze hebben hun nakomelingen gewijd aan het aan de kook houden van de pan tot, naar hun hoop, het doel is bereikt.”

Deze woorden werden gesproken in 1967. Het had net zo goed gisteren geweest kunnen zijn. Inderdaad. The show must go on.

Hoofdstuk 5 onderzoekt het bewijs voor deze vooropzet door het aanhalen van talloze verbeeldingen van het vertelsel, waarvan men wist dat het ging komen, in muziek, films, TV-programma's en andere populaire cultuurdragers. Voor we daar echter aan toe komen, laten we eerst alle hardnekkige, nog bestaande twijfels, of de corona-plandemie niet de allergrootste psychologische operatie is die ooit op de mensheid is losgelaten, voor eens en voor altijd te ruste dragen.

Het officiële verhaal van hoe deze hele verdomde klotezooi begon is ook weer een mooi voorbeeld van de Satanische en morbide bespottung van de goddeloze massa's (zoals zij ons zien) door de heersende zogenaamde “eliteklasse.” In alle ernst vroegen de leidende nieuwskanalen ons te geloven dat het “virus” was gemuteerd in een vleermuis die zou zijn opgegeten door een onbekende op een vlees en vismarkt in Wuhan, China. Ondanks dat bijna de hele wereld tot stilstand kwam, het dodental de lucht in schoot (hoewel meer door zelfmoorden en onbehandelde kanker dan door enig “virus”), het vernieling aanrichtte in economieën wereldwijd, een voltallige generatie kinderen psychologisch beschadigde, gezinnen en families deed splijten en zorgde voor ongekende schokgolven van angst, trauma, stress en lange termijn schade van de geestelijke gezondheid, leek het schijnbaar niemand belangrijk genoeg om te proberen die persoon op te sporen. Het hele plot is natuurlijk een farce.

Tijdens de eerste maanden van de Plandemie was de mening onder medici nog verdeeld of een “virus” überhaupt bestaat in de vorm zoals ons is geleerd te denken door onze doktoren en de mainstream “geneeskunde.” In de lente van 2020 interviewde ik Dawn Lester en David Parker, samen de schrijvers van *What Really Makes You Ill?* (Wat maakt u in werkelijkheid ziek?). Hun uitvoerige onderzoek overtuigde hen ervan dat een “virus” slechts de manier van het lichaam is om zich te zuiveren van ziekte of toxiciteit door het uitstoten van een biologisch materiaal dat bekend is onder de naam “exosomen.”

Hun bevindingen weergalmden veel van die van de Amerikaanse dr. Andrew Kaufman, die controversie veroorzaakte door stelling te nemen tegen de gevestigde bacterie-theorie en kwam met de “terrein-theorie” als een meer werkbaar alternatief. Ondertussen merkte de befaamde Duitse viroloog Stephan Lanka tijdens een

interview in 2020 op dat virussen noch microben zijn, noch bezitten ze een vermogen om te besmetten, dus kan “COVID-19” nooit zijn veroorzaakt door het vermeende SARS-CoV-2, waarvan het bestaan ook nog eens nooit is aangetoond. Verder bestreed hij dat er een pandemie was, dat er miljoenen waren besmet met dit “coronavirus” en dat vaccins waren gerechtvaardigd, gezien deze niet effectief en onschuldig zijn maar juist zeer gevaarlijk.

Op zijn beurt werd deze algemene opvatting gedeeld door natuurlijk gezondheidstherapeut en auteur Eve Gilmore. Haar commentaar:

Aangezien een virus nooit is geïdentificeerd als een levende entiteit en dus niet zelfstandig kan bestaan, kan het niet van de één op een ander worden overgedragen op een zelfde manier als bacteriën. Virale ziekten zijn ontgiftingsprocessen die kenmerken en energetische patronen delen die uniek zijn voor die ziekte. Ze worden energetisch overgedragen. Met andere woorden, een lichaam dat ontgift van een bepaalde substantie zendt het frequentiepatroon uit van dat proces. Net als een stemvork kan het ervoor zorgen dat het energieveld van een ander persoon synchroniseert met die frequentie, wat kan resulteren in het stimuleren van dat “virus” of virale proces in die ander.

Bij corona is grafeenoxide verantwoordelijk voor de symptomen en fungeert als een antenne voor elektromagnetische frequenties (EMFs) die kunnen werken als de aanzet. Gezien de vele getroffen, de misvattingen (leugens) betreffende virussen die gedurende de afgelopen honderd jaar werden ingeprent toen, denk ik, precies dit scenario werd uitgedacht, zij werden klaargestoomd het idee te aanvaarden dat virussen besmettelijke organismen zijn.

Dit standpunt werd herhaald door David Icke tijdens een reeks interviews in 2020 met Brian Rose van het TV-platform *London Real* op internet. Dit was het jaar waarin Icke gelijk kreeg in zo veel van wat hij in de afgelopen 30 jaar beweerde over wie werkelijk de wereld bestuurt, en niet alleen hij. Elke “complotdenker” die eerder door familie en vrienden werd uitgelachen heeft in deze tijden wel enige erkenning gekregen. Het was wel grappig om te zien hoe degenen die eerder afgaven op waarheidszoekers met een kritische geest als “aluhodjes” de eersten waren om een gezichtsmasker of scherm te dragen, obsessief hun handen gingen wassen en de duwstang van het winkelwagentje gingen ontsmetten, precies volgens de instructies van de ligende criminelen van de mainstream media.

Ook nog volkomen nutteloos, gezien talrijke medische professionals erop hebben gewezen dat, verre van bescherming te bieden, het regelmatig dragen van gezichtsbedekking juist ziekten veroorzaakt, door het vasthouden van bacteriën die normaal gesproken zouden zijn uitgestoten bij een reguliere ademhaling, en door het beperken van de hoeveelheid zuurstof die nodig is voor een optimale gezondheid van de hersenen. En zie, medisch “adviseurs” (gecorrumpeerde verraders) zoals dr. Anthony Fauci en professor Chris Whitty (en “Minister” Hugo de Jonge, op 26 juli

2020, vert.) verklaarden openlijk de nutteloosheid van maskers in de vroege dagen van het Bedrog – voor een aantal weken tot maanden later een draai te maken van 180 graden en hun gebruik gingen propageren. (Satanische omkering, weet je nog?) David Adelman, in het Verenigd Koninkrijk bekend als de “advocaat van het volk,” had een gezonde opvatting over het onderwerp toen hij tijdens een voordracht zei: “Ik heb al een gezichtsbedekking. Het heet 'mijn huid.’”

Cathy O'Brien, een overlevende van Satanisch ritueel misbruik (SRA), gaf haar mening over het onderwerp van maskers en legde een verband met de muziekindustrie toen ze eind 2021 zei:

In het project MK-ULTRA voor geestbeheersing moest Michael Jackson een masker dragen om zijn stem te smoren als hij niet aan het zingen was zodat hij niet om hulp kon roepen. Weet je nog hoe hij zijn fluisterstem ontwikkelde als hij praatte? Maskers beheersen de geest van buitenaf naar binnen, net als het herdefiniëren van woorden doet.

Of een “virus” is wat we denken dat het is of niet, tot op heden is nog steeds niet bewezen dat “het coronavirus” bestaat, want het is nooit geïsoleerd of gezuiverd op een manier als zou moeten bij elke ziekte om het te bestempelen als een “virus,” volgens internationale standaarden, en er is niet tegemoet gekomen aan de Postulaten van Koch – vier punten waaraan moet worden voldaan voordat een organisme kan worden betiteld als een menselijke ziekmaker. Een geliefd alternatief narratief voor het mainstream verhaal van “de vleermuis” is dat het “virus” opzettelijk werd vervaardigd in een laboratorium in Wuhan, en in dit verband zijn vermeende connecties genoemd met Barack Obama en dr. Anthony Fauci, met de suggestie dat zij het geheime onderzoek en de ontwikkeling financierden.

Hoe dan ook, de bewering dat dit pathogeen werd gemaakt in een laboratorium en opzettelijk of per ongeluk ontsnapte waarna het zich als een lopend vuurtje over de hele wereld verspreidde, helpt om de mythe van een “superdodelijk virus” in stand te houden. En dan zijn we weer terug bij hetzelfde probleem; er is nooit een nieuw pathogeen geïdentificeerd volgens *officiële*, beproefde, reeds lang bestaande en *universeel aanvaarde* criteria. En ook al was er eind 2019 een “virus” verschenen, datzelfde “virus” kan nu niet meer onder ons zijn. Zoals mainstream virologen zullen bevestigen, – als we even aannemen dat ze inderdaad bestaan in de geaccepteerde vorm – virussen muteren continue, sterven uit en worden vervangen door andere stammen, de meesten ervan ongevaarlijk. Dus, als er nooit een oorspronkelijk “virus” was, hoe is dan het bestaan mogelijk van enige “variant” die willekeurig muteert?

Waaruit volgt dat, omdat er nooit een ziekmaker is geïdentificeerd (voormalig vice president van farmaceutisch gigant Pfizer die uit de school klapte, dr Mike Yeadon, heeft gezegd; “niemand heeft iets van dat spul”), het onmogelijk is om een “vaccin” te creëren. Daar heb je de ziekmaker voor nodig. De “vaccins” die werden aangeboden in het kielzog van “corona” zijn helemaal geen vaccins in de traditionele

en geaccepteerde zin van het woord.

En zelfs als ze dat wel waren zijn vaccins nooit zo “veilig en effectief” als de medische gevestigde orde – gefinancierd door de grote farmaceutische bedrijven die deze producten maken in een industrie die vele miljarden per jaar waard is – graag beweert dat ze zijn. Volgens een rapport met de titel *COVID-19 vaccins op RNA-basis en de risico's van prionziekte* door J Bart Classen, MD, dat werd gepubliceerd in december 2020:

Gebleken is dat vaccins een keur aan chronische, zich laat ontwikkelende bijwerkingen veroorzaken. Sommigen, zoals type 1 diabetes, manifesteren zich pas na 2 tot 3 jaar na toediening van een vaccin. In het geval van type 1 diabetes kan het aantal gevallen van bijwerkingen het aantal gevallen van een ernstige infectie van de ziekte waarvoor het vaccin werd gemaakt overtreffen.

En, volgens een artikel op de website www.mercola.com voor natuurlijke gezondheid:

De mRNA-“vaccins” die werden gemaakt door Moderna en Pfizer zijn gentherapie. Ze voldoen aan alle definities van gentherapie en aan geen van de definities van een vaccin.

Yeadon is verre van de enige die als klokkenluider naar voren stapte. Medische professionals van over de hele wereld hebben gewaarschuwd hoe gevaarlijk deze “vaccins” zijn (net als dat geldt voor elk product dat “overlijden” als mogelijke bijwerking heeft). Hier zetten artsen wereldwijd de risico's op een rijtje:

[Artsen wereldwijd waarschuwen voor vaccins](#)

Verder laten microscopische analyses van de ingrediënten van sommige “corona-vaccins” zien dat ze spinachtige levende organismen bevatten, naast grafeenoxide, waarvan wordt vermoed dat het reageert op de 5G-technologie die momenteel wordt uitgerold, waardoor de drager verandert in een wandelende Transhumanistische zender/ontvanger. Geen goed nieuws voor degenen die zich hebben laten dwingen tot het nemen van “een prikje” – vooral omdat niemand eigenlijk weet of die van hen iets van deze gruwelen bevatte of één van de meer “goedaardige” was. Maar het is nooit te laat om ermee te stoppen en alle oproepen om een “boosterprik” te halen te negeren.

Er is een reden waarom “anti-vaxxer” is verworpen tot een minachtende term voor hen die hun recht en plicht uitoefenen om zelf onafhankelijk onderzoek te verrichten in plaats van te worden gedwongen en heen en weer geslingerd door de gemaakte publieke opinie. Het komt uit dezelfde koker van de lieden die u eerder “complotdenker,” “homofob,” “antisemiet,” “Holocaust-ontkenner” en nu “corona-ontkenner” (“wappie,” vert.) brachten. Deze termen zijn ontworpen om direct elk

argument van tafel te vegen en elke weloverwogen discussie te vermijden door onmiddellijk zo'n individu te demoniseren en hem of haar daarmee onwaardig te verklaren om het debat over een bepaald onderwerp aan te gaan (ze zouden eens de feitelijke waarheid van de zaak aan het licht kunnen brengen). Er is een reden waarom dr. Andrew Wakefield werd geschrapt uit het register van praktiserende artsen en meedogenloos in de pers werd afgemaakt toen hij in de jaren 1990' een verband suggereerde tussen autisme bij kinderen en het BMR-vaccin.

Er is een reden waarom vaccins worden opgeworpen als de *enig mogelijke* oplossing voor de “pandemie,” en waarom natuurlijke geneeswijzen of alternatieven als Ivermectine en Hydroxychloroquine ofwel worden genegeerd ofwel systematisch worden onderdrukt.

Er is een reden waarom “beroemdheden-te-huur” bij elk mogelijke gelegenheid uit de kast worden gehaald om, als voorwaarde voor het voortduren van hun carrière, te worden opgedragen de vaccinatieagenda te bekrachtigen bij hun aanhang van miljoenen fans (zie het volgende hoofdstuk voor meer hierover).

Er is een reden waarom het publiek moest worden gechanteerd en verward om te accepteren dat vaccinatie “de enige weg” is voor de samenleving om “ooit nog terug te gaan naar normaal,” en dat een “vaccinatiepaspoort” noodzakelijk is voor het maken van simpele keuzen in leefstijl, zoals naar de kroeg gaan, uit eten of naar een nachtclub, een vliegtuig nemen, als een manier om te discrimineren tegen diegenen die gebruik maken van hun vrije wil om *niet* een onbekende, niet geteste substantie in hun bloedstroom te laten spuiten door een volkomen onbekende.

En er is een reden waarom het algemeen publiek tientallen jaren subliminaal via mind control, of geestbeheersing, in entertainment is getraind te accepteren dat vaccinatie “de enig mogelijk remedie” is tegen een “dodelijk virus.” Ook wat dit betreft, zie de volgende hoofdstukken met meer over dit fenomeen.

Daarom verkeren we in onzekerheid of er inderdaad sprake is van een ziekte – of het een “virus” is of niet – die over de wereld raast en slachtoffers maakt, of dat hetgeen we meemaken gewoon een zware griep of verkoudheidsgolf was, iets wat de mensheid al sinds mensenheugenis vergezelt, en iets waar de gemeenschap, voor 2020, het jaar dat Het Gezonde Verstand met pensioen ging, op een normale manier mee omging. Duidelijk is dat de sterftcijfers in de meeste landen wereldwijd – zelfs de zelfmoorden en sterfgevallen door “uitgestelde zorg” als gevolg van “corona” meegenomen – niet hoger waren in 2020 en 2021 dan in de voorafgaande jaren. In veel gevallen was de sterfte, dit volgens officiële cijfers van overheden, feitelijk minder.

De definitie van een pandemie is volgens Wikipedia: “een epidemie van een besmettelijke ziekte die zich heeft verspreid over een groot gebied, bijvoorbeeld over meerdere continenten wereldwijd, en een aanzienlijk aantal mensen raakt.” Maar dat

is *niet* wat we zagen in 2020 en 2021. Als “corona” werkelijk een “pandemie” was geweest dan hadden we kunnen verwachten dat dagelijks overal om ons heen mensen in de straat dood neer zouden vallen. Maar niemand heeft die ervaring. De meesten zullen niemand kennen binnen familie of kennissenkring die “het virus” hebben opgelopen. Het lijkt dat, net zoals “Marathon” veranderde in “Snickers” en “Opal Fruits” in “Starburst,” de griep en verkoudheid het nieuwe label “COVID-19” hebben gekregen.

Een agent spreekt

Wanneer een goed verpakt web van leugens geleidelijk werd verkocht aan de massa's over generaties, dan zal de waarheid compleet belachelijk schijnen, en de spreker ervan een compleet waanzinnige.

Dresden James

Op maandag 19 juli 2021 deed Mark Sexton, een gepensioneerd politieagent, een oproep tot actie buiten het Parlement in Londen. Zijn toespraak voor het verzamelde publiek was een zeer zorgvuldige en juiste inschatting van het algehele “corona”-Bedrog en de ermee verbonden agenda's en is hier zeker relevant:

De hele “pandemie” is gebaseerd op het aantal “gevallen” en het testsysteem, namelijk de PCR-test. Er bestaat onweerlegbaar, niet te ontkennen en feitelijk bewijs dat aantoonde dat de PCR-test 100% onjuist is, frauduleus, of niet voor het doel geschikt. Het is geen Gulden Standaard... Er is 100% bewijs dat aantoonde dat het SARS-COV-2-virus nooit werd geïsoleerd of gepurificeerd. Er wordt een onjuist testmechanisme gebruikt om een virus te vinden dat nooit werd aangetoond te bestaan!

Vele duizenden topwetenschappers, professoren, artsen, immunologen en biologen spreken zich uit over de “pandemie” en de beperkingen die door elke regering wereldwijd worden opgelegd. Deze zelfde experts worden opzettelijk het zwijgen opgelegd en ze worden verwijderd van alle sociale media omdat ze ingaan tegen het geënceneerde narratief.

Het Britse volk is onderworpen aan opsluiting in hun huizen, verplicht tot het dragen van gezichtsmaskers, “sociaal” afstand houden en verboden hun geliefden op te zoeken – met name de ouderen die en masse eenzaam stierven in verpleeghuizen en ziekenhuizen.

Er waren altijd al betrouwbare, beproefde en goedkope middelen om het coronavirus te behandelen – Ivermectine, Hydroxychloroquine, zink. Deze hebben met bijna 100% bewezen succesvol de symptomen te reduceren binnen 48 uur. Dit

onweerlegbare bewijs werd onderdrukt of gedemoniseerd. En een onlangs verschenen rapport bewijst dat het toedienen via een infuus van vitamine C 100% succes oplevert bij het behandelen van corona. Iedereen moet weten dat deze behandeling opzettelijk werd onderdrukt door alle Westerse regeringen.

Het enige dat ze wilden was het opdringen van het “vaccin” aan de wereldbevolking. En we weten dat geen enkele regering op enig moment heeft geadviseerd: stop met roken, stop met alcohol drinken, eet gezond, beweeg regelmatig en krijg voldoende zon. In plaats daarvan is alles wat we horen “vaccin vaccin vaccin.”

Het is nu duidelijk dat het “vaccin” zorgt voor een aanzienlijk aantal doden en ernstige gezondheidsschade bij meer dan een miljoen mensen, alleen al in het VK. Het eigen systeem van de overheid, het Yellow Card stelsel voor het melden van dergelijke gevallen, toont dit onweerlegbare en vernietigende bewijs. En dit alles bij een kans op herstel van 99,96%, en de overheid geeft toe dat weinigen komen te overlijden. Nu vullen de volledig “gevaccineerden” de ziekenhuizen en “testen positief voor corona.” Het “vaccin” werkt niet en is dodelijker dan het “virus” zelf.

De constante terreur waaraan we zijn blootgesteld, en de angst gedreven propaganda sinds maart 2020, hebben de economie verwoest, onze ouderen vermoord, vele gezinnen verscheurd, gezorgd voor een aanzienlijke toename van het aantal zelfmoorden. Maar het heeft het ergste en meest significante en vernielende effect gehad op onze kinderen... Onze kinderen is verteld dat “als je oma knuffelt dan vermoordt je haar.”

Dat is psychologische marteling, mentaal misbruik. En dat alles uit handen van de regering en de leidende media.

Afstand houden voor “corona.” Het Land dat werd vergeten door Gezond Verstand. Slechts twee discrepanties: 1. Van “corona” is het bestaan nooit aangetoond. 2. en “afstand houden” kan per definitie nooit “sociaal” zijn. Afgezien daarvan klopt het goed.

Hypochondrie als modeverschijnsel

Jullie ligende hoeren van de mainstream media, jullie liegen alleen maar mensen voor tegen een salaris. En de domme mensen geloven jullie. En dat is alles dat dit hele ding is... Voel je maar lekker beledigd.

Mark Passio – Podcast *What on Earth is Happening*, 2020

Sexton had het absoluut bij het juiste einde. Het vertelsel van de Plandemie had *nooit* post kunnen vatten zonder de volledige medewerking van de leidende media over de hele wereld die, gedurende dit hele debacle, bij elke gelegenheid alleen maar het overheidsbeleid papegaaiden en *niet één keer* kritische journalistiek beoefenden

om vast te stellen, onafhankelijk, of het officiële verhaal de toets der kritiek kan doorstaan. Hadden ze dat wel gedaan dan hadden ze ontdekt wat de *werkelijke* onderzoekende journalisten in de alternatieve media ontdekten – dat *elk enkel* aspect van de Plandemie frauduleus en genocidaal was. Natuurlijk geen verrassing dat ze dat niet deden, gezien alle leidende kranten, radio en televisiekanalen en websites op internet uiteindelijk worden gecontroleerd door dezelfde krachten die dit hele sprookje uit hun duim hebben gezogen. Mainstream “journalisten” zijn slechts de roepoetters voor de Gevestigde Orde die gehoorzaam reciteren wat hen is opgedragen, in ruil voor geld. In het geval van “corona” betrof hun opdracht het ontwikkelen van publieke gehoorzaamheid middels angst, gegeneerd door hun zorgvuldig opgezette propaganda.

En die factor had zijn rol niet kunnen vervullen zonder de fraude van de PCR virale ladingtest – de Gulden Standaard voor het creëren van “gevallen,” en het daarmee opjagen van sterftecijfers, waarmee de indruk werd gegeven dat het “virus” wild huishield onder bevolkingen.

De test was echter volkomen ongeschikt voor het opsporen van welke ziekte ook, laat staan voor een specifieke stam van een “virus.” De uitvinder ervan, Nobelprijswinnaar Kary B Mullis, zei zoveel bij de ontwikkeling van de test. Hij verduidelijkte dat deze slechts de aanwezigheid van biologisch materiaal aantoonde en *niet moest worden gebruikt* voor het vaststellen van ziekte.

Mullis overleed in augustus 2019, bericht werd aan een longontsteking, een paar maanden voor “corona” voor het eerst in de krantenkoppen verscheen, en daarmee verstomde elk bezwaar van zijn kant toen de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) zijn test aannam. Kwam dat even goed uit. Het officiële testen op “corona” rustte op het opvoeren van het aantal vermenigvuldigingscycli naar 45, ver voorbij wat werd aangeraden door de uitvinder. Gezegd wordt dat de PCR-test 100% foutief is voorbij 35 cycli. Het Amerikaanse Centrum voor Ziektebeheersing (CDC) zelf heeft gezegd dat elke test met meer dan 28 cycli niet kan worden aanvaard als een positief betrouwbaar resultaat. Met dit feit alleen vervalt meer dan 90% van alle vermeende gevallen/“besmettingen” die werden vastgesteld door het gebruik van deze test.

Naar alle maatstaven betekent een “geval” slechts dat iemand positief is getest middels een proces dat, iets dat zelfs door mainstream media wordt erkend, heeft gezorgd voor vele “valse positieven.” Toen werd het publiek de absoluut absurde veronderstelling op de mouw gespeld dat men “asymptomatisch” kon zijn, met een eigen pakkende nieuwe slogan – “gedraag je alsof je het hebt.” Er is nog een andere term voor het niet hebben van symptomen van een ziekte. Het wordt “gezond zijn” genoemd. Zoals een populaire sticker met een meme van de briljante activistengroep White Rose die toen de ronde deed vermeldde: “Stel je voor, een ziekte die zo dodelijk is dat je een test moet doen om te zien of je hem hebt.”

Voor 2020 werd iedereen die naar de huisarts ging en verklaarde dat ze dachten dat

ze misschien ziek waren, maar geen symptomen hadden verteld naar huis te gaan en op te houden met de tijd van de dokter te verspillen. Maar met “corona” verdween alle gezond verstand in de prullenbak. In plaats daarvan werd de leugen verspreid dat men “het virus” bij zich kon dragen, en dus verspreiden, zonder het te weten, waarmee de angstfactor nog verder werd opgeschroefd vanuit de gedachte dat een volk dat in de ban van angst is niet rationeel kan nadenken en daarom zo veel makkelijker te beheersen en manipuleren is dan wanneer het in staat is kritisch over een situatie na te denken. Deze opvatting is een belediging voor de menselijke intelligentie en nog een voorbeeld van de minachting en verachting die “elites” hebben voor de horden van “nutteloze eters.”

Twee van de meest nuchtere en zinnige commentaren die ik in het eerste jaar van de Plandemie hoorde waren: “In een weldenkende en meedogende samenleving zouden alleen de meest kwetsbaren in quarantaine worden geplaatst in plaats van iedereen in een lockdown te dwingen en de economie te vernietigen.” En: “Als maskers en lockdowns werken, waarom zijn ze nu dan nog nodig? En als maskers en lockdowns niet werken, waarom zijn ze er dan nog?” Spijtig genoeg werd Gezond Verstand in 2020 een bedreigde soort. Samen met Integriteit, Waardigheid en Moed, zo lijkt het.

De frauduleuze aard van de PCR-test vormde de belangrijkste basis voor een rechtszaak die in 2020 werd aangespannen door de Duits/Amerikaanse arts Reiner Fuellmich en een internationaal team van advocaten die hij bijeen bracht in het Coronavirus Onderzoekscomité. Fuellmich richtte zich op het World Economic Forum en beschuldigde de leiding en medewerkers van misdaden tegen de mensheid door het tot stand brengen van beleid in reactie op “corona.” Officieus werd de zaak “Neurenberg 2.0” genoemd vanwege de overeenkomsten met de militaire tribunalen van duizenden nazi's en collaborateurs na het einde van de 2de Wereldoorlog.

We zagen nog meer fraude in de vroege dagen van de Plandemie bij het fenomeen van artsen die financieel werden gestimuleerd om “corona” te vermelden als doodsoorzaak op talloze overlijdensakten. Iedereen die positief was getest (in vele gevallen foutief door de onbetrouwbaarheid van de test) binnen 28 dagen voor het overlijden kreeg automatisch “corona” als doodsoorzaak, ongeacht of er sprake was van andere kwalen. Van kankerpatiënten werd gezegd dat ze waren overleden aan “het virus,” eerder dan de meer voor de hand liggende oorzaak.

U heeft een beetje teveel gedronken, meneer

*Het tegenovergestelde van dapperheid is niet lafheid.
Het is conformiteit.*

Dave Murphy

Dat propaganda wordt aangewend om de publieke opinie te beïnvloeden en te veranderen staat buiten kijf. Er bestaan instellingen puur en alleen voor dit doel, en vele ervan werden door de Britse overheid tijdens de Plandemie ingezet. De belangrijkste onder hen was SAGE, de wetenschappelijke adviesgroep in noodsituaties. We kregen een inkijkje hoe de “gedragswetenschappers” die voor deze instelling werken denken toen één van de belangrijkste personen, Susan Michie, verscheen in een nieuwsbericht van Channel 5 in juni 2021 en haar psychopathie blootgaf toen de interviewer haar vroeg hoe lang zij dacht dat mensen nog afstand zouden moeten houden en maskers moeten dragen, en zij lachend antwoordde: “Voor altijd!” (Ze is ook een uitgesproken communist – wat kan er in hemelsnaam fout gaan?)

De notulen van SAGE van 22 maart 2020 verklaarden:

Bij degenen die onverschillig zijn moet het ervaren niveau van persoonlijke dreiging omhoog worden gebracht door gebruik van emotioneel keiharde berichtgeving.

Dit waren de lieden wier richtlijnen de overheid (in ieder geval officieel) aannam met betrekking tot lockdownbeleid. Hoe deze lui zichzelf in de spiegel aan kunnen kijken, elke ochtend opstaan om te gaan werken en hun salaris ontvangen in ruil voor het wetenschappelijk uitwerken hoe het volk van hun land het best psychologisch gemarteld kan worden en hun leven kan worden verwoest gaat mijn begrip te boven. Ik kan mezelf slechts troosten met de zekere wetenschap dat acties gevolgen hebben, gekozen gedrag heeft gevolgen, en zij *zullen* de prijs betalen voor hun verraad en genocide bij volmacht. Als het niet in dit leven is, dan in een volgend. *Dat* is de Natuurlijke Wet van het Universum, en je ontkomt er niet aan door trucjes en achterbaksheid.

Een luisteraar van mijn podcast dacht er ook zo over toen hij me dit bericht stuurde:

Als psychotherapeut met 20 jaar ervaring veracht ik de verraders van SAGE en het Tavistock Instituut die de benaming “psychologie” hebben gekaapt voor hun boosaardige doeleinden. De geest van de massa's is misbruikt en gemanipuleerd via een vorm van psychose opwekkende hypnose door deze minder dan menselijke klootzakken. Op een doordeweekse dag protesteren bij hun kantoor zou geweldig zijn. Dan ben je bij de kern van de rotte appel!

Een andere eenheid is BIT, het Team Gedragsinzicht, verbonden aan het Kantoor van het Kabinet van de Britse regering waarvan de bijnaam “the Nudge Unit” (eenheid om een duwtje te geven, vert.) je alles vertelt om te weten dat het een instituut voor geestbeheersing is. Zelfs Wikipedia doet geen pogingen om hun ware aard te verhullen:

Gebruikmakend van sociale sturing, naast technieken uit de psychologie en marketing, is het doel van de organisatie om het publieke denken en nemen van beslissingen te beïnvloeden om gehoorzaamheid aan overheidsbeleid te verbeteren.

Uit een ander deel van het Kantoor van het Kabinet verscheen in 2021 een document met de titel “*Mindspace: Influencing Behaviour Through Public Policy* (Geestelijke ruimte: Beïnvloeding van het gedrag middels overheidsbeleid). Zoals het document schaamteloos toegeeft:

Het beïnvloeden van het gedrag van het volk is niets nieuws voor de overheid, die vaak gereedschappen heeft aangegrepen als wetgeving, regulering of belasting voor het bereiken van het gewenste beleidsdoel. Maar vele van de grootste uitdagingen waar we nu tegenover staan – bijvoorbeeld met betrekking tot de toename van mensen met een chronische ziekte – kunnen alleen worden opgelost wanneer we succesvol zijn in het overtuigen van mensen hun gedrag, hun leefstijl of bestaande gewoonten aan te passen.

Toen Boris Johnson op het podium stond en aankondigde welke maatregelen de Britse regering zou invoeren te midden van “corona,” gaf hij alleen maar door wat hem gezegd was te vertellen door deze instellingen, die de *werkelijke* leidende krachten waren achter het vertelsel van de Plandemie. Hetzelfde scenario zal hebben gegolden voor de meeste andere landen. Naast de invloed van SAGE werd een groot deel van vroege Britse lockdown-gekte “gerechtvaardigd” door de fameus foutieve “computermodellen” van “professor” bij het Imperial College London Neil Ferguson. Het enige dat hier werkelijk is gerechtvaardigd is dat Ferguson als verrader hetzelfde lot ondergaat als zijn verraderlijke vriendjes. Binnen Imperial College is het Abdul Latif Jameel Instituut voor Ziekte en Noodanalyse gevestigd. De naamgever, Hassan Mohammed Abdul Latif Jameel, blijkt een romantische relatie te hebben gehad met Rihanna, tussen 2017 en 2020. Niets vreemds aan, natuurlijk, dat een internationale oligarch was gekoppeld aan een popzangeres. Nee. Echt. Echt niet.

Deze zieke lieden hebben ook hun ware gezicht laten zien als duistere occultisten door vrolijk zo veel van hun tirannie aan te kondigen op een datum van occult of historisch belang. Voor een deel is dit nog meer spot naar de goddeloze massa's (zoals zij ons zien), één van de grondslagen van hun Satanische ideologie. Johnson kondigde bijvoorbeeld op het Heidense festival Samhain/Hallowe'en aan dat er hardere lockdowns zouden worden ingevoerd in Engeland. Eerder dan ze echter direct in te laten gaan vertelde hij verder dat deze de volgende donderdag in zouden gaan, *heel toevallig* de 5de november/Bonfire Night, een datum overladen met geschiedenis en symboliek aangaande de poging een tiranniek Parlement omver te werpen. Als het “virus” zo “onbeheerst” was als Johnson en SAGE beweerden, waarom dan vijf dagen wachten in plaats van alles meteen op slot te gooien? En sinds wanneer doet de regering een aankondiging op zaterdagavond om 7 uur in plaats van te wachten tot maandagochtend?

Niets van dit alles kwam zomaar uit de lucht vallen. Alles was zorgvuldig gepland voor een maximaal psychologisch effect. We bevinden ons in een psychologische oorlog die niet wordt geleid door militaire generaals maar door sociale en gedragswetenschappers en antropologen. Daarom liet men een andere belangrijke datum ook niet aan zich voorbijgaan. De datum dat het dragen van een gezichtsmasker voor het eerst verplicht werd in het openbaar vervoer was 15 juni – nog een datum overladen met historisch belang, want dit was de datum in 1215 dat de Magna Carta werd getekend, waardoor Engeland haar Grondwet kreeg die volgens talloze rechtsgeleerden sindsdien standhield. Door op arrogante wijze deze datum te kapen om ons nog meer te belasten dreven de heersers de spot met het volk en toonden hun onomwonden minachting voor onze rechten.

Het algemene publiek in de meeste landen van de wereld zou *nooit* zijn overgehaald bizar en ritualistisch nieuw gedrag aan te nemen dat ingaat tegen hun eigen belang en dat van hun geliefden zonder het ingrijpen van eenheden voor sociale sturing en sluwe psychologische technieken als deze. Net als een scene uit de populaire cultfilm *They Live* leunt het proces zwaar op slogans als “Handen, gezicht, ruimte,” “Blijf alert, Beheers het virus, Red levens,” en “Blijf thuis, Red levens, Bescherm de gezondheidszorg.” Dit is de wetenschap van neuro-linguïstisch programmeren (NLP), waarmee men probeert een bepaalde gedragsrespons op te wekken door een sluw en berekenend gebruik van “triggertaal” en hoe een toespraak gebracht wordt.

Het ultieme in NLP en emotionele manipulatie kwam in de vorm van de stilzwijgende suggestie dat, door je huis te verlaten en je vrijelijk te bewegen, je andermans oma zou kunnen doden. Alle logica en onderscheidingsvermogen gaat het raam uit als een appèl op de emotie op zorgvuldige wijze wordt getriggerd. Eén techniek waarop men vertrouwt is in de reclame-industrie bekend als “consumentenverwarring” of “verwarringsmarketing.” Dit is de kunst van het opzettelijk uitzenden van verbluffende en tegenstrijdige berichten, zodat het doel zodanig in de war raakt dat hij of zij (of het, tegenwoordig, vert.) niet langer in staat is voor zichzelf besluiten te nemen op basis van rationeel denken. Er is gesuggereerd dat dit was wat zwarte magiër en insider van de Gevestigde Orde Jimmy Savile toepaste met zijn befaamde “nu dan, nu dan” stopzinnetje, omdat de woorden tegenstrijdig zijn en een soort hypnotisch effect hebben op de toehoorder.

“Verwarringsmarketing” is slechts een variatie op een methode voor geestbeheersing, of mind control, die de “Alice in Wonderland-techniek” wordt genoemd (van de film zelf is al lang geleden vastgesteld dat deze vol zit met triggers voor personen onder invloed van geestbeheersing). Een document van de CIA uit 1963 dat deze techniek detailleert als een ondervragingsmethode werd in 1997 vrijgegeven. Het verklaart dat het doel is om de verwachtingen en geconditioneerde reacties van de ondervraagde te verwarren. De ondervragers, vaak werkend met zijn drieën, bedolven het onderwerp met niet relevante vragen, dubbelspraak en tegenstrijdige vragen. Op het moment dat een ondervraagde probeerde te antwoorden

onderbrak een andere ondervrager met iets volkomen irrelevant. De toon waarin vragen werden gesteld veranderde van hoogte en intensiteit – soms werden ze geschreeuwd, soms gefluisterd. Dit bombardement van vragen kon aanhouden tot een persoon volledig gedesoriënteerd was, verbijsterd en in de war. Regisseur William Friedkin verwerkte een [erbetoon aan deze techniek](#) in zijn film *The French Connection*. De politiekarakters van Gene Hackman en Roy Scheider hebben een verdachte in een hoek gedreven, en terwijl Scheider deugdelijke vragen stelt aangaande zijn contacten verward en verbijstert Hackman hem met nutteloze vragen als “wanneer heb je voor het laats aan je voeten gepeuterd, Willie?”

Over het fenomeen van miljarden mensen wereldwijd die het toestaan dat hun denken en gedrag, zonder dat ze het in de gaten hebben, wordt opgelegd door instellingen waar ze geen weet van hebben sloeg de website www.rawjuiceguru.com de spijker op zijn kop met de observatie:

Onze vijanden gebruiken beschreven gedragsaanpassingspsychologie om het volk te laten doen waar andere vijanden nooit in slaagden met geweld. Wanneer mensen onderzoek zouden doen naar de psychologie van gedragsmodificatie dan zouden ze beseffen dat ze mentaal worden gemanipuleerd om zichzelf en hun kinderen te verwoesten.

Hoewel velen dit in eerste instantie zullen verwerpen is “corona” feitelijk tot een cultus gemaakt, het voldoet aan veel van de kenmerken met betrekking tot hoe zoiets werkt. Sekteleiden worden gehersenspoeld en verward om te gehoorzamen aan de voorschriften van de sekte, en degenen die zich aansluiten worden aangemoedigd om te gaan met andere leden, en eerdere vrienden en kennissen achter te laten als deze zich niet ook aansluiten.

In 2021 nam ik een aflevering van mijn podcast *Good Vibrations* op met een Britse dame, Jade Bidwell, [een overlevende van Satanisch Ritueel Misbruik](#) (meer over dit fenomeen in de volgende hoofdstukken). Omdat Jade was opgegroeid binnen een geest beheersende sekte was ze in staat een aantal zeer specifieke kenmerken te herkennen van Satanisch ritueel in de manier waarop het volk werd gedwongen zich te gedragen ten opzichte van “corona.” Het anderhalve meter uit elkaar staan, het dragen van een masker en het obsessieve handen wassen komen allemaal rechtstreeks uit deze tradities. De massa's zijn bedrogen mee te doen aan een massaal ritueel dat ze onmogelijk kunnen begrijpen, ontwikkeld door partijen die zij onmogelijk kunnen kennen.

Wat nog verontrustender is, Jade vertelde me hoe, als onderdeel van haar vroege, op trauma gebaseerde programmering, een ander kind uit de sekte werd gedood en haar werd verteld dat dit haar schuld was, om haar te verlammen door schuldgevoel.

Klinkt bekend? Weet je nog hoe ons werd gezegd dat, als we naar onze grootouders zouden gaan of hen op bezoek hadden, die simpele handelwijze hun dood kon

betekenen?

Gehoorzaamheid is geen deugd

*Fascisme wordt nooit opgelegd door fascistten. Die zijn er nooit genoeg.
Fascisme wordt opgelegd door een bevolking die buigt voor fascisme.*

David Icke, Trafalgar Square, Londen, 24 juli 2021

Ik heb zo vaak horen zeggen: “Niets van wat de regering zegt slaat ergens op. Ze kunnen maar niet beslissen,” alsof het allemaal neerkomt op Boris Johnson die (net als zijn gelijken in alle andere landen) een onbekwame, stuntelende druifoor is die het verschil niet kent tussen zijn kop en zijn kont. Nee, het slaat allemaal nergens op *omdat dit precies de bedoeling is*. Daar gaat het juist om. Op de bevolkingen van onze landen is een militair niveau ondervragingstechniek als wapen losgelaten, en nog lopen de massa's in een begoochelde roes rond, denkend dat hun regering het beste met hen voor heeft en hen wil “beschermen,” terwijl het *altijd* precies andersom was.

In 2021 kreeg het publiek één van vele proefmonsters van deze methoden toen regeringen en de media soms naar “het virus” verwezen als “COVID-19,” soms “SARS-COV-2,” soms als “long COVID,” soms het gewoonweg belachelijke “coronavirus” en soms “het nieuwe coronavirus.” (Want het is allemaal fictie.)

Evenzo veranderde de “Indiase variant” van “het virus” op miraculeuze wijze toen de Indiase regering dreigde de WHO en overheden wereldwijd aan te klagen, benadrukkend dat zoiets niet bestond, en dus werd het de “Deltavariant.” (Delta is de laagste en langzaamste vorm van menselijke hersengolven. Eigenlijk zegt het dat je wel in slaap moet zijn om het te geloven.) Dit alles creëert opzettelijk verwarring bij het publiek, naast de onuitgesproken aanname dat dit een uitermate ingewikkeld onderwerp is dat maar beter over kan worden gelaten aan de wetenschappers en “experts” in witte jassen, omdat de gemiddelde Jan met de Pet toch geen wijs kan uit al die frasen, of wat het verschil ertussen is. Als het niet afkomstig was van SAGE of BIT dan kwam het waarschijnlijk uit de koker van het Tavistock Instituut, waarover ik uitgebreid heb geschreven in *Muzikale waarheid, deel 1*, dat inmiddels meer dan een eeuw ervaring heeft met fijnzinnig uitgewerkte methoden voor geestbeheersing, gedragsaanpassing en gedachtesturing.

Precies dezelfde dynamiek zagen we toen de “Jihadistische” (gaaaaap) “terreurorganisatie” ISIS, zo werd althans bericht, huishield in verschillende landen in het pre- “corona”-tijdperk. Soms werd naar hen verwezen als “Islamitische Staat,” soms als “I.S.” en soms als “Daesh.” (Is het je trouwens opgevallen dat deze barbaarse “terroristen” met wilde ogen, die zich eerder door niets of niemand lieten

tegenhouden, allemaal zijn verdwenen sinds het uitbreken van “het virus?” Denk je dat ze allemaal thuisblijven om hun omaatjes te beschermen? Of zou het kunnen dat ze een creatie waren van dezelfde militaire inlichtingeneenheden en door de staat gefinancierde sociaal sturende denktanks als de bedenkers van “corona,” en dat, nu de terreurtactiek zijn werk heeft gedaan, het vertelsel verder is gegaan naar het volgende hoofdstuk? Inderdaad. Nu ik er zo over denk lijkt dat iets geloofwaardiger, is het niet?)

Een andere favoriete tactiek van de Tavistock-school voor gedachtesturing betreft het systematisch opbouwen bij het publiek van hoop en optimisme – vaak tot niveaus van euforie – om ze vervolgens met een klap de grond in te boren. Hiervan konden de Britten proeven in juli 2005 toen ze, binnen een tijdsbestek van een paar dagen, het gemakkelijke spektakel van het “Live 8” concert ondergingen, gevolgd door de jubelstemming toen Groot Brittannië de Olympische Spelen van 2012 mocht organiseren... direct daarop gevolgd door de schok, het trauma en de gruwelen van de “terroristische aanslagen” van 7 juli 2005 in de hoofdstad.

Hoe vaak zag het Britse volk deze strategie toegepast, als de regering versoepelingen van de fascistische maatregelen tegen “corona” aankondigde... om vervolgens alle hoop en optimisme aan diggelen te slaan door op die beloften terug te komen? Ons werd verteld dat we tijdens de kerst vijf dagen zouden hebben waar we vrijelijk huishoudens konden mengen en familieleden thuis konden ontvangen... om vervolgens te worden verteld dat we maar één dag hadden, en dat we daarvoor zouden moeten boeten met een lockdown in de volgende vijf maanden.

Ons werd verteld dat 21 juni 2021 (de Zomerzonnnewende – nog meer occulte significantie) “Vrijheidsdag” zou zijn, waar de regering “beloofde” dat “alle” resterende maatregelen tegen “corona” zouden worden opgeheven. Ondernemingen troffen qua personeel en acties voorbereidingen, gezinnen maakten plannen voor de vakantie... om vervolgens te worden verteld dat de “Vrijheidsdag” toch niet door kon gaan.

Enzovoort, enzovoort. En dit zal door blijven gaan tot voldoende mensen zijn ontwaakt en voor hen de overduidelijke aard van wat ons leven wordt aangedaan zichtbaar wordt. Te zeggen dat deze individuen achter de manipulaties kwaadaardig en psychopatisch zijn dekt bij lange na niet de lading. Er bestaan in de taal niet afdoende woorden om te beschrijven hoe ziek en verdraaid een geest moet zijn om *in staat te zijn* om zoiets te bedenken, laat staan dergelijke tactieken toe te passen, en het idee dat iemand het OK vindt om elke dag op het werk te verschijnen om systematisch het leven van veelvoudige miljoenen te ruïneren is met geen mogelijkheid te begrijpen. Op zijn minst is het een bewijs dat deze lieden, in de breedst mogelijke zin, niet echt kunnen worden beschreven als volledig menselijk, omdat het hen ontbreekt aan het mededogen, de empathie en zo veel andere aspecten van het voltallige spectrum aan emoties en kenmerken die nodig zijn om hen als zodanig te kwalificeren.

De castratie van zorg

*Maar als je je ogen dicht doet,
voelt het dan niet bijna alsof er niets is veranderd?
En als je je ogen sluit,
voelt het dan niet bijna alsof je hier eerder bent geweest?*

Bastille: *Pompeii*

De verbluffende schaamteloosheid, arrogantie en hoogmoed die de “corona” Plandemie onthult bij de bedenkers ervan is werkelijk niet te bevatten, met name als je beseft wat de gevolgen voor hen waren geweest als ze de situatie verkeerd hadden ingeschat en *niet* de publieke houding precies daar hadden gekregen waar ze deze hebben wilde. Een wereldbevolking van soevereine mannen en vrouwen die staan voor hun werkelijke, God gegeven rechten en kracht, in staat om helder zelf na te denken, en in staat de propaganda en trucjes voor geestbeheersing te doorzien die al vele keren eerder werden ingezet door bewezen leugenaars, fraudeurs en eugenetisten, had deze agenda al lang gestuit.

Hetzelfde geldt voor goed georganiseerde milities van echte mannen die aan de kant staan van Juist Handelen en opstaan om hun gezinnen en gemeenschappen te verdedigen en bereid zijn alles te doen wat maar nodig is om de tirannie neer te slaan en de dreiging teniet te doen.

Terwijl de programmering van opeenvolgende generaties via media en entertainment, plus het systematisch afstompen van de intelligentieniveaus middels toevoegingen in drank en voedselwaren, fluoride in het drinkwater, hersens vernietigende nanodeeltjes die we binnenkrijgen van “vliegtuigstrepen” en andere methoden voor het verkalken van de pijnappelklier, [de poort van de geest naar hogere niveaus van bewustzijn en hoger denken](#), ervoor hebben gezorgd dat het eerste scenario nooit een probleem was, geldt dat ook voor de zorgvuldig getroffen maatregelen die zijn ingevoerd om het laatste te voorkomen.

Tijdens een aantal recente interviews heb ik de observatie geuit dat, als de architecten van de Plandemie deze onbeschaamde stunt hadden geprobeerd in de jaren 1970'-80', ze waarschijnlijk waren gestuit op een aanzienlijke weerstand bij het volk, en mogelijk op legers van echte mannen, opgestaan om fysieke, preventieve actie te ondernemen. Die zorgen waren er echter blijkbaar niet in 2019, want de psychopaten wisten dat ze over de afgelopen twee generaties succesvol waren geweest in het zowel fysiek als psychologisch ontmanen van mannen. Nogmaals, dit bereikte men op biologische wijze, met hormoon veranderende chemische stoffen in het voedsel, drank en drinkwatervoorraad (die een verder geslachten vertroebelend

effect hebben in het vermannelijken van vrouwen en het verzachten van mannen).

De media en popcultuur hebben echter ook een belangrijke rol gespeeld. De promotie van homoseksualiteit, via de oververtegenwoordiging van homoseksuele presentatoren en karakters in films en Tv-series, maakte hier een groot deel van uit, net als de anderszins onverklaarbare obsessie in de media voor het promoten van transgenderisme en de LHBTQ-gemeenschap. (Voordat een lezer in een beschuldigende reflex schiet, het vaststellen van deze factoren wil niet zeggen dat ik een “homofob” ben, op geen enkele manier. In tegendeel, ik wil laten zien dat de LHBTQ-gemeenschap systematisch is misbruikt – zoals zovele groeperingen door de jaren – voor het doordrukken van samenleving veranderende doelen van de sociale sleutelaars van de “elite” die *geen snars* geeft om de werkelijke zorgen van dergelijke gemeenschappen en hen aan de kant zal zetten op het moment dat ze voor hen niet meer van nut zijn.)

Ook mode heeft een rol gespeeld. Het geleidelijk meevoeren van jonge mannen om nauwsluitende spijkerbroeken en andere strakke kleding te dragen, samen met het promoten van de kleur roze, waren allemaal onderdeel van het op zijn kop zetten van traditionele opvattingen van mannelijkheid. Hoe zijn de concepten van “giftige mannelijkheid” en “man-spreading” (het als man in het openbaar met gespreide benen zitten, op sommige plekken kun je er zelfs een boete voor krijgen, bv. in de metro, vert.) die in de afgelopen jaren zo enthousiast werden belicht in de media anders te verklaren? De onuitgesproken implicatie is dat traditionele mannelijkheid en het concept van “een echte man” (waaronder valt het opstaan ter zelfverdediging tegen dreigingen tegen de persoonlijke veiligheid en welzijn) tegenwoordig uit de mode is, en niet meer relevant. “Woke” cultuur, om het bij de modieuze naam te noemen. (Nog een Satanische omkering. Er is niets “wakkers” aan een dergelijk kunstmatig opgewekte mentaliteit!)

Zelf meen ik dat de Ice Bucket Challenge van een paar jaar geleden een test van sociale sturing was om te zien hoe bereid naïeve dwazen waren om zich te overgieten met ijskoud water, alleen maar omdat een “beroemde held” of iemand anders het zegt of voordoet. Als miljoenen dat zouden doen (en dat deden ze) dan zou dat kunnen suggereren dat ze even bereid waren om zich in te laten spuiten met een onbekende, niet geteste chemische substantie, eveneens op aanraden van zo'n nutteloze beroemdheid.

De sociale sleutelaars zullen de champagnekurken hebben laten knallen in hun privéclubs voor leden en elkaar hebben gefeliciteerd met het behaalde geweldige resultaat, terwijl ze toekeken hoe de “corona”-Plandemie zich *precies* ontvouwde zoals hun nauwlettend toegepaste sociale wetenschap hen had verteld, over het algemeen zonder ook maar een spoor van verzet of opstand van de verzamelde mannen van de wereld.

Dat is nog eens sociale sturing!

Een steek in het duister

*Als aan vrijheid voorwaarden zijn verbonden,
dan is het geen vrijheid!*

Gareth Icke, Trafalgar Square, Londen, 24 juli 2021

Alle wegen van de Plandemie waren ontworpen om te leiden naar één plek – de massale vaccinatie van de overgrote meerderheid van de algemene wereldbevolking. Bill Gates, die nul medische kwalificatie heeft maar op één of andere manier mag bepalen hoe mensen wel of niet hun leven mogen leven, verklaarde in maart 2020 tijdens een televisieprogramma dat het leven niet “terug naar normaal” zou gaan tot iedereen was gevaccineerd (zie het volgende hoofdstuk voor meer over Gates' familiebanden en connecties). De “coronavaccins,” gefabriceerd door bedrijven als Moderna, AstraZeneca en Pfizer werden er opeens doorgejaagd, in recordtijd, met het eerst beschikbare in december 2020, maar de waarheid is dat ze al lang van tevoren waren ontwikkeld en slechts wachtten op het groene licht.

*Gevaarlijke psychopathische eugenetist vermomd als sociaal onbekwame sul.
Bill Gates, indirect verantwoordelijk voor lijden en dood van vele miljoenen.
Niet de persoon die je wilt zijn als het karma moet worden ingelost. Succes daarmee, Bill!*

Bij deze producten was geen sprake van de gebruikelijke jaren van testen die nieuwe vaccins verplicht zijn te doorlopen, waar de waarheid is dat het algemeen publiek is gebruikt als proefkonijn en dat deze producten niet accuraat kunnen worden beschreven als “vaccins” in de traditionele zin, maar eerder vertegenwoordigen wat zelfs één van de producenten heeft beschreven als “experimentele genterapie.” Geen wonder dat zovelen uit de hordes die braaf in de rij gingen staan en hun mouw oprolden om hun “prik” te halen (alle woorden zijn

zorgvuldig gekozen) ofwel stierven, ofwel te maken kregen met vreselijke gezondheidsschade, waarover zeer weinig, dat was te verwachten, werd gemeld door de mainstream media die gewoon doorgingen met het voortstuwen van de “besmettingen”fraude.

Feitelijk zijn de experimentele “vaccins” een schending van Artikel 32 van de Geneefse Conventie IV uit 1949 dat verklaart dat “verminking van, en medische of wetenschappelijke experimenten op een beschermd persoon” verboden zijn. Volgens Artikel 147 is het uitvoeren van biologische experimenten op beschermde personen een ernstige schending van het verdrag. Het “vaccin” is in overtreding met alle tien van de Neurenberg Codes, waarop de doodstraf staat voor hen die deze internationale wetgeving schenden. Die heb je vast ook niet gehoord bij het 8 uur-Journaal van de NOS.

Velen van wie hun innerlijke stem misschien iets anders zei werden overgehaald zich te laten inspuiten (nog een zorgvuldig gekozen woord) puur en alleen om in de zomer op vakantie te kunnen, omdat werd gesuggereerd dat er “vaccinatiepaspoorten” op komst waren, en alleen degenen die geprikt waren zouden mogen vliegen. Ironisch genoeg veranderde geluk in verdriet toen gevaccineerden werd verteld dat zij “het virus uitscheidde” en daarom toch niet mochten vliegen. Lente 2021 dook ook het verhaal op dat verschillende piloten van British Airways ofwel waren overleden of ziek waren geworden, kort na het nemen van hun “vaccin,” wat leidde tot chaos en een diepe angst voor de veiligheid bij vluchten van die maatschappij. Ook een heerlijke ironie; restaurants werden gedwongen alleen diegenen te bedienen die voor sluiting van bedrijven waren in de 18 maanden die vooraf gingen (de gehersenspoelde “gewone mensen”) en degenen te weren die hadden gevochten om ze open te houden (de mensen met gezond verstand). Je kunt het niet verzinnen. En dat hoeft ook niet.

Met zo veel inspanningen die zijn verricht om de vaccinatiegraad wereldwijd zo hoog mogelijk te krijgen moet de vraag die brandt op de lippen van elke kritische denker daarom zijn – wat kan in hemelsnaam het einddoel zijn van dit fenomeen?

“Corona” – het geschenk dat maar blijft geven

Gewone mensen neigen tot het opvolgen van orders die worden gegeven door autoriteitsfiguren, zelfs het doden van een onschuldig mens. Gehoorzaamheid aan autoriteit ligt in ons verankerd door de manier waarop we zijn opgevoed. Mensen neigen de bevelen te gehoorzamen van anderen wanneer ze hun autoriteit erkennen als moreel correct en/of wettelijk gebaseerd.

Uit de conclusie van het [Millgram Experiment](#), 1963

De veelheid aan maatregelen die het gezonde verstand tarten, geïntroduceerd tijdens de “pandemie,” worden een heel stuk zinniger als je beter begrijpt wat de lange termijn-plannen van de “elites” van de wereld zijn in lijn met hun meesterplan voor een Nieuwe Wereldorde. Deze gaan hand in hand met het project Agenda 2030, afkomstig van de Verenigde Naties, en The Great Reset, het hersenspinsel van het World Economic Forum (beide niets meer dan denktankorganisaties voor de “Illuminati” en, net als alle anderen, gewijd aan dezelfde uiteindelijke doelen). De “pandemie” vinkt zo veel hokjes aan op het verlanglijstje van de “elites” dat het moeilijk is om niet, met heel veel tandengeknars, een soort bewondering te hebben voor de puur kwaadaardige genialiteit van hun hele plan.

Het mag ook niemand verbazen dat het “corona”-bedrog werd gebruikt als opwarmertje voor het volgende punt op de agenda van de Nieuwe Wereldorde, het al even frauduleuze bedrog van “klimaatverandering.” Is het je opgevallen dat er in de afgelopen maanden weer volop aandacht voor is, van praatprogramma's op TV en soap-series tot de “kranten” en tijdschriften? Als “corona” het voorgerecht is, dan zal “klimaatverandering” zich bewijzen als de hoofdschotel. De realiteit is dat het klimaat als sinds mensenheugenis door patronen van verandering gaat, dat dit allemaal onderdeel is van de natuurlijke en regelmatige ritmen van de Aarde, en dat de dodelijke en gevaarlijke gebeurtenissen die worden toegeschreven aan “klimaatverandering” feitelijk teweeg gebrachte weermodificatietechnologie betreft als HAARP, in handen van de gestoorden.

Nu het publiek is gewend aan het idee van lockdowns en voorheen ondenkbare beperkingen van persoonlijke rechten en vrijheden, dit alles “om ons te beschermen,” kunnen we meer van hetzelfde verwachten “om het milieu te beschermen,” *tenzij* deze psychopathische piraten worden gestopt – iets dat alleen kan voortkomen uit ons, het volk, en niemand anders.

Schrijver Alistair McLean merkte in één van zijn boektitels op: “Angst is de sleutel.” En dat is absoluut waar. Een bevolking die in een constante en voortdurende staat van angst wordt gehouden kan waarschijnlijk veel moeilijker kritisch denken toepassen op een situatie en is derhalve veel makkelijker in bedwang te houden. Met de angst die constant uit elk televisietoestel ter wereld wordt gepompt, in combinatie met alom aanwezige waarschuwingen van “een dodelijk virus,” zelfs bij zoiets gewoons als een bezoekje aan de supermarkt, was er geen enkele kans om te ontkomen aan de op trauma gebaseerde propaganda rond “corona.”
Kunnen ze aanvinken.

Angst leidt tot aandoeningen als stress en spanningen, die op hun beurt het immuunsysteem uitputten en de aanzet kunnen zijn voor allerlei andere slopende symptomen. Wat een ironie als je bedenkt dat degenen die deze angst aanjagen voortdurend roepen (met de gebruikelijke Satanische omkering) dat het allemaal is omdat ze ons “willen beschermen.” Maar nooit worden deze verkondigingen vergezeld van advies om voldoende zonlicht te krijgen voor zoveel mogelijk

Vitamine D, te bewegen, alleen gefilterd of natuurlijk water te drinken, om natuurlijke geneesmiddelen te gebruiken of om zoveel mogelijk vers fruit en verse groenten te eten. In plaats daarvan wordt ons verteld dat alleen het verplichte “medicijn” van de farmareuzen ons kan helpen, wat het binnenstromen van miljarden tot een zekerheid maakt voor deze industrie, de miljardenleefstijl van hun hoofden verzekert, en een levenslange clientèle waarborgt die afhankelijk is van hun product. Kunnen ze aanvinken.

De lockdown-agenda heeft individuen ervan weerhouden sociaal contact met elkaar te hebben – een essentiële, therapeutische en volkomen natuurlijke voorwaarde voor de menselijke conditie. In plaats daarvan is het volk geleid naar de acceptatie dat alles te doen via Zoom of iets vergelijkbaars, van gymles tot het maken van een zondagse lunch, net zo goed is als er in werkelijkheid zijn. Waarom de moeite doen om naar je moeder te rijden, haar een knuffel te geven en haar in de ogen te kijken als je gewoon naar haar kunt zwaaien op het scherm van je telefoon? Da's toch veel minder gedoe? En bedenk hoeveel je bespaart op benzinekosten. Kunnen ze aanvinken.

De gedwongen isolatie heeft de mogelijkheid verhinderd voor mensen om zich te organiseren in groepen en te praten over en de juistheid te onderzoeken van de informatie die wordt gegeven door overheid en media. De gedwongen sluiting van gebruikelijke ontmoetingsplaatsen als pubs en cafés, gehandhaafd door gehoorzame en kritiekloze agenten, heeft er voor gezorgd dat dergelijke bijeenkomsten werden voorkomen. Kunnen ze aanvinken.

Gedwongen opsluiting heeft ook gezorgd voor talloze zelfmoorden door het trauma van verslagenheid en de opgelegde isolatie, wat leidt tot een verdere afname van de bevolking. Kunnen ze aanvinken.

Een constante onderdrukking van informatie in de stijl van Big Brother, het censureren van informatie die indruist tegen het officiële vertelsel, werd toegepast door technologiegiganten als Google/YouTube, Facebook, Twitter en anderen, met het ontnemen van het platform en het verbannen van kanalen, en dit maakte het voor alternatieve stemmen extreem moeilijk om breed gehoord te worden. Kunnen ze aanvinken.

De lockdowns hebben ook gezorgd voor een ongekend aantal faillissementen bij kleine, onafhankelijke bedrijven, en velen zullen nog volgen, wat verzekert dat het alleen grote, multinationale “globalistische” bedrijven zullen zijn die de storm zullen doorstaan. Aanvinken. Ondertussen moeten de voormalige, nu failliete en geruïneerde, ondernemers leunen op steunpakketten van de overheid, zoals het Universeel Kredietplan, als enige mogelijkheid om hun gezinnen te eten te geven, wat hen volledig afhankelijk van de overheid maakt, en van God weet welke latere

dictaten die ze zullen opleggen als voorwaarde voor het ontvangen van dergelijke betalingen. Zoals... ach, ik weet niet... het nemen van een “vaccin,” misschien? Vinkje.

De slechte wetenschap die werd gecultiveerd door de overheid en de wetenschappelijke gemeenschap heeft ertoe geleid dat velen geloven dat “het virus” overal op kan overleven, van winkelwagentjes tot het papiergeld in je zak, en dat “het virus” van deze items af kan springen, hup, zo je mond en neus in, en je ter plekke kan besmetten. Dat heeft ervoor gezorgd dat veel winkels “contantloos” werden op grond dat contant geld “vies” is. En een samenleving zonder contant geld is iets dat al heel lang op hun verlanglijstje staat, waar een digitale munt bestaat, gekoppeld aan een Sociaal Kredietstelsel van het type dat al actief is in het communistische China en werkt via “slimme netwerken,” aangedreven door kunstmatige intelligentie en de schadelijke 5G-technologie. Hierin zitten meer vinkjes dan passen op een touw van twee meter.

En dan, het constante gebruik van handenreinigers, zoals aangemoedigd bij supermarkten en andere openbare gelegenheden, leidt bij elkaar opgeteld tot een verzwakken van het eigen immuunsysteem en het natuurlijk vermogen om zelf ziekte te bestrijden, zonder kunstmatige hulp, waardoor miljoenen veel vatbaarder worden voor ziekten en daarmee afhankelijk van de farmaceutische industrie voor behandeling.
Weer een vinkje.

Het beperken van reismogelijkheden – met name internationaal – allemaal op basis van “ons beschermen” en “te voorkomen dat het virus zich verspreidt” heeft inbreuk gemaakt op het natuurlijke en God gegeven recht dat iedere vrouw en elke man heeft om zich vrijelijk te bewegen. De vliegervaring is nu zo vervelend gemaakt (middels verplichte quarantaine), traumatiserend (door de verplichting een masker te moeten dragen en de nimmer aflatende “veiligheidsaankondigingen”), ingrijpend (door de opgedrongen “Coronamelder-app”) en duur (met dure testen vooraf die men zelf moet betalen), dat nog maar weinigen bereid zijn om dat allemaal te ondergaan. Voorkomen dat het publiek vrijelijk kan reizen en hen allemaal op hun plek houden zodat ze routinematig kunnen worden gevolgd en in de gaten gehouden kunnen worden is ook al lang één van de grondbeginselen van het meesterplan van de Nieuwe Wereldorde.
Kunnen ze ook aanvinken.

En hoe lang zal het duren voordat de ogenschijnlijke (doch georkestreerde) onbekwaamheid van regeringen bij het effectief “bestrijden van de pandemie” in elk van hun landen zal leiden tot een roep om een gecentraliseerde Eén Wereld-regering, een Eén Wereld-valuta en een Eén Wereld-leger om hun wil op te leggen, als “de enige manier om ervoor te zorgen dat dit nooit meer gebeurt?”

Vinkje.

Bronnen:

COVID-19: [“De brief van “Spartacus”](#) – De ultieme schatkamer met bewijzen die het hele bedrog van “corona” blootleggen

Geweldige bron – Off-Guardian.org: [30 Feiten die je MOET weten](#)

Het grootste bedrog ooit over de mensheid uitgestrooid: [Godfrey Bloom online](#)

[Andrew Johnsons onderzoek naar de “corona-pandemie”](#)

Het bedrog van “corona” is de ergste misdaad van de eeuw, en het is de vierde keer in de geschiedenis: [video](#)

Political Moonshine: [Tijdslijn ondernemingsconstructie COVID-19](#) – Belangrijkste data, gebeurtenissen, entiteiten en wetgeving

[2030 Ontmaskerd](#): documentaire die de verbindingen legt tussen “corona,” “vaccins,” het bankensysteem en de Great Reset, Shane St. Pierre

[Interview met de Duitse viroloog dr. Sefan Lanka](#): Virussen zijn geen microben en ook niet besmettelijk

Newstarget: [Patentdocument toont aan dat DAARPA "COVID-19" bouwde met de hulp van Bill Gates](#)

[Klokkenluider Pfizer zegt dat vaccins "gloeien," bevatten het giftige Luciferase en grafeenoxide](#)

[Artsen wereldwijd waarschuwen voor de vaccins](#)

[Het Global 2000 Report](#)

[State of the Nation](#): COVID-prik is geen vaccin

[The Guardian](#): India beveelt verwijdering van content die verwijst naar “de Indiase variant”

[Hugo Talks](#): Hypnotiseur onthult hersenspoelingstechnieken van de overheid

[Mob Mania](#): Waarom vielen zovelen voor het vertelsel van “corona?”

[Schokkend](#): Virussen zijn niets meer dan dood afval van cellen – virussen bevinden

zich niet in de lucht, noch zijn ze besmettelijk – Noch veroorzaken ze enige ziekte of kwaal – De gehele bacteriëntheorie is volledig ontkracht! Dat de overheid beweert dat het virus een pandemie veroorzaakt is een enorm bedrog!!

Sheep Farm Studios: Het briljant onderzochte en grappige exposé van Dom en Chris van de psychopathische “gedragwetenschappers” achter de Londense groep SAGE”

[Deel 1](#)

[Deel 2](#)

[Deel 3](#)

[De techniek uit The French Connection](#) – Hugo Talks Lockdown

[Anti Lockdown](#): Een uitgebreid reservoir met artikelen die de nonsens belichten van de officiële reactie op COVID en de maatregelen

*

Hoofdstuk 2

Sound Bites, deel 1

Wat te doen met informatie die van wezenlijk belang is, scherpzinnig, maar niet past in de stroomlijn?

Hoewel het geweldig zou zijn geweest om de volgende informatie te verweven in logisch vloeiende hoofdstukken, de uiteenlopende en gevarieerde aard van de gegevens zou het handhaven van enige orde tot een onmogelijke taak maken. Dit zijn weetjes die me zijn opgevallen of die me zijn toegestuurd door oplettende lezers. Zie het daarom als een aanvulling op de belangrijkste hoofdstukken, waar van toepassing.

De meeste, zo niet alle van de volgende stukjes relateren zeker aan onderwerpen die werden besproken in één van de drie boeken. Eén ding dat ze in ieder geval gemeen hebben is dat deze informatie zelden te vinden is in officiële biografieën, en allen

bevestigen op één of andere manier de algehele stelling van de serie *Muzikale Waarheid* – dat niets in de door grote bedrijven overheerste wereld van muziek is zoals het ons altijd is voorgehouden. Vele van de verhalen dienen slechts als verder ondersteunend bewijs dat de bedrijfsmatige muziekindustrie een poel is van Satanisme, duister occulte rituelen, pedoseksualiteit en op trauma gebaseerde geestbeheersing, wordt bevolkt door “Acteurs voor het Leven,” veelal uit families met belangrijke bloedlijnen, en wordt geassocieerd met de Vrijmetselarij, militaire inlichtingendiensten en bureaus voor sociale sturing zoals het Tavistock Instituut.

Dat gezegd hebbende, welkom bij een nieuwe afdeling van *Muzikale Waarheid deel 3*. Dit zijn de Sound Bites.

*Het is de doodsangst te weten hoe de wereld in elkaar zit,
Goede vrienden zien schreeuwen “Laat me eruit!”*

Queen & David Bowie: *Under Pressure*

Leven we in een land waar seks en gruwelen de nieuwe goden zijn?

Frankie Goes To Hollywood: *Two Tribes*

*

Fleetwood Mac blijft één van de langst bestaande bands met heel veel ledenwisselingen binnen de industrie, en bestaat nog steeds in één of andere vorm na meer dan 50 jaar en 15 verschillende bezettingen. De geschiedenis van de groep is echter bezaaid met ongeluk en dood, waardoor sommigen zich afvroegen of duistere energetische invloeden of “hekserij” hierbij misschien van invloed waren. Insiders hebben verteld dat **Mick Fleetwood** regelmatig seances hield in hotelkamers waar de band verbleef, en dat hij die gewoonte had opgepikt van **Brian Jones** van **The Rolling Stones** (die in 1969 onder mysterieuze omstandigheden overleed op 27-jarige leeftijd). Zelfs in een [artikel in de Daily Mail](#) over de geschiedenis van de groep werd gerefereerd aan het vermoeden dat de band het slachtoffer werd van “wat velen beschouwen als iets van een hoodoo” (vorm van magie die stamt uit West Afrika, niet te verwarren met voodoo, vert.).

Peter Green (echte naam Peter Greenbaum), oprichtend lid van Fleetwood Mac en nog steeds gevierd als één van de beste Britse gitaristen ooit, overleed op 25 juli 2020, op 73-jarige leeftijd. Er werden geen mededelingen gedaan over de doodsoorzaak. Net als **Syd Barrett** bij **Pink Floyd** speelde Green slechts korte tijd bij Fleetwood Mac. Hij verliet de band uiteindelijk vanwege zijn aftakelende geestelijke gezondheid, toegeschreven aan gebruik van LSD. Hij kreeg de diagnose

schizofrenie en bracht lange tijd door in psychiatrische ziekenhuizen waar hij behandeld werd met elektrische schokken (waarvan is bericht dat dit werd toegepast bij experimenten in programma's voor op trauma gebaseerde geestbeheersing, gelijkend op MK-ULTRA) gedurende de jaren 1970'. Vrienden hebben verteld dat hij bijna voortdurend in een staat van trance leek te zijn.

*De legendarische gitarist van Fleetwood Mac die in 2020 overleed.
Zijn verhaal toont vele parallellen met dat van Pink Floyds Syd Barrett.*

Eerder dat jaar had bandgenoot Mick Fleetwood een concert samengesteld als eerbetoon aan het werk van Green en de vroege jaren van Fleetwood Mac, dat op 25 februari plaatsvond in het London Palladium, slechts weken voor alle muziekevenementen in de Draconische lockdown van het VK werden gestopt. Green zelf was tijdens het eerbetoon niet aanwezig, hij koos ervoor thuis te blijven. Onder de keur aan artiesten die hun opwachting maakten bevonden zich **David Gilmour**, **Noel Gallagher**, **John Mayall**, **Pete Townshend**, **Christine McVie**, **Bill Wyman** en **Steven Tyler**. Het was het soort concert dat normaal gesproken wordt gehouden wanneer een artiest is overleden. In het geval van Green, hij had nog vijf maanden te leven. In november werd aangekondigd dat er van het concert een film zou worden gemaakt die in het voorjaar van 2021 in de bioscopen zou verschijnen.

Het tragische leven van Green even terzijde, wie dieper gaat graven in het verleden van Fleetwood Mac komt een aantal nogal verontrustende dingen tegen. Het thema hekserij dook vroeg in de geschiedenis van de groep op in de concertfavoriet van Greens hand (wat later een hit werd voor Santana), *Black Magic Woman*. Nadat Stevie Nicks bij de band was gaan zingen eindigde ze de live versie van het nummer

met de regel “and you'll never get the devil out of me” (en je zult nooit de duivel uit me wegstrijgen).

Laat 2018 werd Nicks' voormalig partner, medebandlid **Lindsey Buckingham**, uit de band gezet te midden van een aantal professionele en gerechtelijke geschillen, naast de breuk met Nicks. Buckingham spande een zaak aan tegen de groep. Binnen een paar weken klaagde hij over ernstige pijn in zijn borst en werd naar het ziekenhuis gebracht voor een openhartoperatie. Hoewel de operatie was geslaagd hield hij schade aan zijn stembanden over, waarmee het de vraag was of hij ooit nog professioneel zou kunnen zingen.

Drie voormalig bandleden van Fleetwood Mac, allen met de voornaam Bob (**Welch, Weston en Brunning**), stierven binnen acht maanden van elkaar tijdens 2011/2012. Alle drie zouden ze op één of andere manier de hiërarchie van de groep hebben verstoord. Van Welch wordt gezegd dat hij zichzelf doodschoot na een rugoperatie toen hij van de dokter het bericht kreeg dat hij zijn benen nooit meer zou kunnen gebruiken. Weston werd in zijn flat dood in bed aangetroffen, met de TV aan, ogenschijnlijk het gevolg van een hersenbloeding. Hij was ontslagen uit de groep na geruchten dat hij een affaire had met Jenny Boyd, de vrouw van Mick Fleetwood en de zus van Patti Boyd, die getrouwd was geweest met zowel **George Harrison** als **Eric Clapton**. Brunning overleed in zijn Londense woning aan een hartaanval.

Gitarist **Danny Kirwan** (echte naam Daniel Langran) overleed in 2018 na lange perioden dakloos en in armoede te hebben geleefd. Net als bij Green ging zijn geestelijke gezondheid achteruit gedurende een lange tijd van alcohol en drugsgebruik. In een documentaire van de BBC uit 2009 haalde manager van de band Clifford Davis een [incident van maart 1970 in een hippiecommune in München aan](#), toen ze op tournee waren, als verantwoordelijk voor het begin van de geestelijke aftakeling van zowel Kirwan als Green, toen beiden daar LSD hadden genomen. Andere bronnen hebben echter de aanwezigheid van Kirwan daar betwist.

Nog een oorspronkelijk lid van de groep, **Jeremy Spencer**, spreidde iets van een schizofrene persoonlijkheid ten toon. Buiten het podium was hij een stille, leergierige Christen die men geregeld kon vinden, de Bijbel lezend. Maar tijdens optredens leek hij de compleet andere identiteit aan te nemen van een flamboyante entertainer. Spencer verliet de band kort na de aardbeving in Los Angeles met de voorspelling dat de band iets ergs zou overkomen. Het volgende dat men van hem hoorde was dat hij zich had aangesloten bij een sekscultus genaamd Children of God. Het is dezelfde groep als ooit werd geleid door de in ongenade gevallen voormalige persoonlijkheid uit de “waarheidsbeweging” Zen Gardner. Later doopte de organisatie, geplaagd door aantijgingen van pedoseksualiteit, zich om tot The Family International, en naar verluidt is Spencer nog steeds lid, schrijft en maakt illustraties.

Liam Firlaj, de zoon van Peter Green, is begonnen met het maken van video's over veel van de bovenstaande onderwerpen. Die kun je [hier](#) vinden.

*

Sting (Koninklijk onderscheiden – echte naam Gordon Sumner) heeft sinds het verlaten van **The Police** nooit problemen gehad met het uitdrukken van zijn politieke voorkeuren – ook al heeft hij zich opgehouden met de gebruikelijk voorspelbare keur aan lieden die probeert een agenda van globalisme en een Nieuwe Wereldorde door te drukken. Zoals bericht heeft hij altijd sterke meningen gehad over politieke en sociale kwesties sinds de begindagen van de band. Hij had gewild dat meer van dat soort materiaal was opgenomen in de producties van The Police maar werd hierin afgeremd.

Deze bewering kwam van **Dave Wakeling**, voormalig zanger van de Engelse Ska/New Wave band **The Beat**, tijdgenoten van The Police. Begin jaren 1980' waren de groepen samen op tournee. Volgens commentaar dat Wakeling gaf aan David Weiner van de website *The Insider*, een zusterproject van *Entertainment Tonight*, werden Sting en zijn bandgenoten “ongelofelijk kort gehouden” door Miles Copeland III, de oudere broer van de drummer van de Police, **Stewart Copeland**, die fungeerde als manager van de groep. Zoals Wakeling het zich herinnert:

Op tournee met The Police was een vreemde situatie. Ze werden met angst onderdrukt door Miles Copeland. Ze mochten niet zeggen wat ze dachten. Ze werden zwaar onder de duim gehouden, en eigenlijk hadden we best met hen te doen, want ze hadden zo hun eigen ideeën en opvattingen, maar het werd hen verboden iets te zeggen.

*Eigenlijk waren ze **The Monkees** van de punk, weet je? Ze waren The Punkees: 'We hebben het te druk met zingen om te zingen over dingen die er werkelijk gebeuren.' En dat was echt droevig, want het waren goede gasten, vooral Gordon... Ze hebben zo'n beetje het einde van de punk uitgehoud, niet? Ervan gemaakt dat het alleen maar populair entertainment was, wat verdomde jammer was. Maar wat nog erger is, ze kwamen ermee weg.*

Interessant genoeg vermeldde Wakeling ook nog dat Miles Copeland III “Minister van Buitenlandse Zaken wilde worden.” Zoals al uitgebreider belicht in *Muzikale Waarheid 2* was Copeland de zoon van Miles Copeland Junior, een carrièreofficier bij de CIA die in verschillende internationale rollen werkte vanaf het begin van de dienst in de jaren 1940'. Copeland Jr. had drie zonen – Miles, Stewart en Ian – en alle drie werden ze aan het werk gezet in de muziekindustrie. De Copelands waren van cruciaal belang bij het vestigen en vervolgens onder controle houden van vele bands uit het tijdperk van Punk en New Wave eind jaren 1970' en begin jaren 1980'. Ze gaven leiding aan verschillende bedrijven waaronder Copeland International Artists (CIA), Frontier Booking International (FBI) en International Records Syndicate (IRS, tevens de afkorting voor de Amerikaanse belastingdienst, vert.).

Zoals inmiddels belicht door meerdere bronnen beschikt de CIA over afdelingen die de opvattingen van een gemeenschap willen beïnvloeden door middel van popcultuur, dit in nauwe samenwerking met de filmindustrie in Hollywood en de door grote bedrijven gecontroleerde industrieën voor televisie en muziek. Het lijkt erop dat, ofwel als een vorm van opschepperige spot, dan wel als het vasthouden aan hun plicht de waarheid in het volle zicht te plaatsen, dit soort organisaties het leuk vindt om af en toe subtiele aanwijzingen te geven van hun invloed, zoals met de namen van de bedrijven van Copeland. “The Police” kan worden opgevat als een verder voorbeeld van deze dynamiek, met misschien de suggestie dat de werkelijke rol van de groep was om “politietoezicht” te houden op andere bands.

En dan is er nog de dubbelzinnigheid in de bijnaam “Sting”. Het officiële en compleet ongeloofwaardige verhaal achter de oorsprong ervan is dat Sumner altijd een geel en zwart gestreept shirt droeg waardoor hij er uit zag als een bij! Misschien ligt de waarheid in de alternatieve betekenis van het woord “sting”, in de zin van “een geheime politieoperatie?”

Interessant weetje nog, de drie leden van The Police zaten nog een korte tijd in een band met naam **Strontium 90** met vocalist **Mike Howlett**. Gezien Strontium is geïdentificeerd als één van de nanodeeltjes aanwezig in chemtrails, of “vliegtuigstrepen,” een agenda die pas 20 jaar later zou worden uitgerold, moet je je toch afvragen of de bandnaam gewoon onschuldig was, of dat er sprake was van een bepaalde voorkennis?

*

Al lang zingt de bewering rond dat entertainers heimelijk worden ingezet als spion voor militaire inlichtingendiensten. Maar sceptici en ontkeners kregen informatie uit de eerste hand toen **Eugene Robinson**, zanger van de experimentele rockband **Oxbow**, voor [een artikel](#) werd geïnterviewd door de website The Quietus in januari 2019. Over zijn eerste kennismaking met de platen van Nina Simone herinnerde Robinson zich:

Ik hoorde Nina Simone voor het eerst door mijn vader, die vroeger jazzbassist was die voor de inlichtingendienst van de Amerikaanse Luchtmacht werkte. Een bas spelende spion eigenlijk. Hij sprak vier talen en de Luchtmacht gaf hem opdracht een jazztrio te vormen om op tournee te gaan in Oostbloklanden in een tijd waar niemand verwachtte dat drie zwarte kerels ook maar iets anders spraken dan alleen Engels.

Dezelfde geruchten gonzen rond andere jazzmuzikanten, waaronder Louis Armstrong en Dizzy Gillespie, die door Amerikaanse inlichtingen zouden zijn ingehuurd als “ambassadeurs” en op tournee zouden zijn gestuurd naar de Sovjet Unie tijdens jaren van de Koude Oorlog.

*

Boleskine House, het vroegere onderkomen van de mythische duister occultist **Aleister Crowley**, wiens invloed op een veelheid aan beroemde muzikanten werd behandeld in *Muzikale Waarheid 1*, was het onderwerp van een planningsaanvraag die in 2020 werd gericht aan de Highland Council of Scotland.

Sinds augustus 2019 verkeert het gebouw onder categorie B aan de oever van Loch Ness, waarvan nog maar een deel overeind staat na een mysterieuze brand net voor Kerst 2015, onder het beheer van de Stichting Boleskine House. Deze werd gevestigd door een echtpaar, Keith en Kyra Readdy, en wordt beschreven als een non-profitorganisatie die zich inzet voor het onderhoud van het landgoed. De doelen die de stichting stelt zijn het restaureren van het huis en de tuinen, het tonen van de geschiedenis van een Jakobijns Gregoriaanse jachthut, en het landgoed openstellen voor publiek wanneer gereed.

De raad maakte bezwaar tegen de aanvraag op grond dat de huidige eigenaren het historische gebouw in gevaar brachten door brokstukken ervan te verkopen op E-Bay, en dat “het voorstel feitelijk neerkomt om de plek te maken tot een pelgrimsoord voor Satanisten en andere volgers van Aleister Crowley, wat een ernstige overlast zou veroorzaken voor de lokale gemeenschap, en een schandvlek zou zijn op de regio.”

Het lijkt echter dat de strijd nog niet is gestreden. De Ordo Templi Oriëntis (OTO), één van de occulte geheime genootschappen die ooit onder de leiding van Crowley stonden, zou nu 4 hectare van het landgoed in handen hebben en 1,4 miljoen Pond hebben uitgetrokken voor de restauratie tot de belangrijkste Satanische tempel in Groot Brittannië, via hun Stichting Boleskine House. Dit, als ze dat voor elkaar krijgen, zou het maken tot een pelgrimsoord voor Satanisten en duistere occultisten wereldwijd en – gezien het enthousiasme van deze groep voor het offeren van kinderen – zou een potentieel dodelijk gevaar betekenen voor kinderen overal.

Boleskine House werd in 1970 gekocht door **Jimmy Page** van **Led Zeppelin**, een toegewijd volgeling van Aleister Crowley en diens religie Thelema. Hij verkocht het zo'n twintig jaar later en zou er naar bericht slechts een handvol nachten hebben doorgebracht gedurende zijn hele eigenaarschap. Er werd naar Boleskine verwezen in de songtekst van een nummer van The Police uit 1983, geschreven door Sting, *Synchronicity II*, met de regel: “Op vele kilometers hiervandaan ligt een schaduw over de deur van een hutje aan de oever van een duister Schots meer.”

Nog een weetje wat betreft huizenbezit van Crowley. Volgens de website *Notable Abodes* (Noemenswaardige verblijven) woonde Het Grote Beest rond 1930 aan All Souls Place nummer 2 in Fitzrovia, Londen. Het interessante van dit adres is dat het toevallig precies tegenover het iconische Broadcasting House van de BBC ligt, waar met radio-uitzendingen werd begonnen in 1932. Het gebouw is berucht geworden vanwege het standbeeld boven de hoofdingang. Het werd gemaakt door veroordeeld

pedofiel Eric Gill en kreeg de naam Ariël en Prospero, naar een toneelstuk van Shakespeare. Het beeldt een naakt kind uit dat kronkelt tegen het kruis van een naakte man die dit als prettig lijkt te ervaren. Gezien Crowley zich bezighield met seksuele magie en zich ooit liet ontvallen dat een kind van het mannelijk geslacht dat de pubertijd nog niet heeft bereikt het zuiverste offer was in een occult ritueel, zal hij dit zeker goed hebben gekeurd. De massakinderverkrachter en necrofiel Jimmy Savile, die vele jaren voor de BBC in Broadcasting House werkte, zou een aanhanger zijn geweest van Crowley's werk.

*

En als we het dan toch hebben over interessante locaties in Londen dan is een andere intrigerende in verband met de muziekindustrie de veelbetekenend genaamde Mason's Yard (het Vrijmetselaarshof) in het gebied Saint James'. Herinneringen aan de nalatenschap van de Vrijmetselaars zijn te vinden in The Director's Lodge (de woning van de leider van de afdeling) met huisnummer 13a, en een café op de hoek dat de naam Chequers (dambord) Tavern draagt, wat doet denken aan de zwart wit geblokte vloeren die men ziet in tempels van de Vrijmetselarij. De officiële woning van de zittende Britse premier heet trouwens ook Chequers.

The Yard werd een populaire verzamelplaats voor bekende muzikanten uit het tijdperk van de tegencultuur van de jaren 1960' – waar Londen zijn eigen “scene” had, grotendeels opgebouwd rond de avant garde-beweging van dat era, in dezelfde tijd waar in Amerika de Hippie/Flower Power scene floreerde. Waar Carnaby Street, Mary Quant, Twiggy en David Bailey de toegankelijke iconen waren van “Swinging London” was de avant garde-beweging “een goed bewaard geheim,” voorbehouden aan een zeer geselecteerd publiek. De belangrijkste locatie in deze was Mason's Yard nummer 6.

Hier was de Indica Gallery gevestigd, een kleine kunstgalerie en winkel voor zeldzame boeken onder beheer van partners Barry Miles en John Dunbar (die korte tijd was getrouwd met **Marianne Faithfull**, ooit de vriendin van zowel **Mick Jagger** als **Brian Jones** van de **Rolling Stones** en die, zo blijkt uit onderzoek, aan moeders kant afstamt van de bloedlijn van de Oostenrijkse familie Sacher-Masoch, waar we het woord “masochisme” van kennen. Het is een kleine wereld). Een derde partner in de Indica galerij – genoemd naar de cannabisplant van het geslacht Indica – was **Peter Asher**, bekend als de helft van het duo **Peter and Gordon** en de broer van kinderster die actrice werd Jane Asher, die een groot deel van de jaren 1960' de vriendin was van **Paul McCartney**. McCartney, de vierde in het kwartet eigenaren van de Indica Gallery, woonde bij de Ashers in hun ouderlijke woning in Wimpole Mews waar de vader van Peter en Jane, dr. Richard Day, zijn huisartsenpraktijk had.

Gezegd wordt dat het in de Indica Gallery was waar **John Lennon** voor het eerst **Yoko Ono** ontmoette tijdens haar tentoonstelling daar van conceptuele kunst. Tegen die tijd was de Indica één van de belangrijke middelpunten van de Londense avant

garde-beweging geworden. De datum van deze ontmoeting zou volgens de overlevering 9 november 1966 (9/11/66) zijn geweest, hoewel dit vaak wordt betwist. De Indica was één van de plekken die ik bezocht tijdens mijn rondgang langs belangrijke plaatsen die verband houden met de Beatles. Een impressie daarvan kun je [hier](#) vinden.

Nog een vermeldenswaardig gebouw dat zich op slechts een steenworp afstand van The Yard bevindt, wat misschien het voorhoofd doet fronsen van degenen die zich hebben verdiept in de mogelijkheid dat de Beatles een project was voor sociale sturing, ontworpen om hun invloedrijke rol te spelen in het kneden en vormen van de veranderende sociale houdingen van de jaren 1960', is Chatham House, de thuisbasis van het Royal Institute of International Affairs. Hoewel de officiële lijn is dat “Chatham beoogt het debat te stimuleren over belangrijke ontwikkelingen binnen internationale kwesties en beleidsreacties,” zijn hun bezigheden vergelijkbaar met die van het Tavistock Instituut voor Menselijke Relaties in het sturen van cultuur en sociale houdingen in de gewenste richtingen. Dit instituut is de oorsprong van de zogenaamde Chatham House Regel, die voorschrijft dat leden niet de identiteit mogen onthullen van andere deelnemers aan de vergaderingen, of wat een specifiek individu heeft gezegd. Een variatie op de eed van geheimhouding bij de Vrijmetselarij.

Er is bericht dat het debuutoptreden van **Jimi Hendrix** tijdens zijn eerste bezoek aan Londen plaatsvond in de Scotch of St. James Club, gelegen aan Mason's Yard nr. 13. Een verslag zegt dat de Beatles aan één van de tafels in de club zaten, en de Rolling Stones aan een andere. Bij het concert ontmoette Hendrix zijn vriendin voor de volgende twee jaar, Katty Etchingham. **Chas Chandler**, eerder lid van de groep **The Animals** uit Newcastle, wordt toegedicht Hendrix naar Londen te hebben gehaald en een managementovereenkomst te hebben geregeld met Michael Jeffrey, die ook manager was geweest van The Animals. Chandler zelf werd de manager van **Slade**. Zoals vermeld in *Muzikale Waarheid Deel 1* had Jeffrey connecties met de militaire inlichtingendienst, en de algehele overeenstemming onder alternatieve onderzoekers is dat hij het overlijden van Hendrix in 1970 regelde, dat werd afgedaan als “per ongeluk gestikt.”

James “Tappy” Wright, ooit de roadmanager voor The Animals, verklaarde in zijn boek *Rock Roadie: Backstage and Confidential With Hendrix, Elvis, The Animals, Tina Turner and an All Star Cast* dat Hendrix was vermoord op bevel van boven, wat het idee verder versterkt dat hij, zoals zovele belangrijke acts uit dat cruciale tijdperk, een militaire operatie van de inlichtingendienst was. Naar bericht werd een aantal zware jongens uit de onderwereld van Newcastle naar Londen gestuurd om de klus te klaren, een soort omkering van het plot van de klassieke film uit 1971, *Get Carter*. Een paar gedenkstenen herinneren nog steeds aan Hendrix' aanwezigheid in Newcastle. Iemand liet me er eentje zien buiten een snackbar in Tynemouth Village waarbij wordt beweerd dat Hendrix daar friet met vis at op een bankje dat uitkeek over de zee, toen hij op 10 maart 1967 speelde in de Club A Go-Go nachtclub.

*

Het gegeven dat *The Wizard of Oz* (naast *Alice in Wonderland* en *The Catcher in the Rye/De vanger in het graan*) één van de verhalen is die het vaakst naar voren komt als een bekende trigger in programmering door middel van beheersing van de geest (“ergens over de regenboog gaan” zou refereren aan de dissociatie van de realiteit die onderwerpen ondergaan wanneer ze worden getraumatiseerd), biedt zeker rechtvaardiging wat beter te kijken naar *Goodbye Yellow Brick Road*, één van de vroege hits van een jonge **Elton John**.

Er zijn vele interpretaties gegeven aan de film *The Wizard of Oz* als vertegenwoordiging van de dualiteit tussen de 3D fysieke wereld en de spirituele sfeer, en de karakters zouden een representatie zijn van degenen op het pad naar verlichting. Hoewel het hele nummer, dat werd geschreven door Elton John en **Bernie Taupin**, duidelijk is overladen met allegorieën, bepaalde delen van de tekst kunnen worden gezien als hints van Elton betreffende zijn eigenaarschap door de industriemachine, zoals “je weet dat je me niet voor eeuwig kunt vasthouden, ik heb me niet aan jou gebonden” en “misschien neem je een vervanger, zoals mij zijn er genoeg te vinden.” Of misschien dat hij tegen zijn zin door werd gegeven onder degenen die de industrie regelmatig bezoeken.

Velen die reageerden op [een draad op Reddit](#) meenden dat het nummer verwees naar Monarch Programmering. Volgens de oorspronkelijke poster: “Goed dan, dit nummer lijkt te gaan over het verlies van instemming en autonomie. 'Voorbij de weg met gele stenen gaan' is code voor dissociatie in tijden van extreem trauma.” (Het stukje bevestigt daarnaast dat Bernie Taupin, Elton Johns tekstschrijver, ook meeschreef aan *These Dreams* van Heart, met de regel: 'Ik moet me verstoppen voor de pijn' en een video die zo volgepropt zit met occulte, maçonnieke en Monarch symbolen dat het kan dienen als een handboek hoe dit uit te voeren.)

Zoals wordt bevestigd in de biografische film *Rocket Man*, waarin Taron Egerton de rol van Elton speelt, werd zijn doorbraak in de industrie vooral gevoed door zijn optreden in 1970 in de Troubadour Club in West Hollywood, slecht een steenworp verwijderd van het mythische Laurel Canyon, waar hij werd geïntroduceerd door **Neil Diamond**. Een aantal onderzoekers heeft zich afgevraagd of dit optreden een soort overgangsritueel was, gezien deze club de springplank is geweest voor de succesvolle carrière van vele andere muzikanten die daar hun debuut maakten.

Uit zijn dagen als Reginald Dwight uit Pinner, Middlesex komt niets naar voren dat zou wijzen op een belangrijke familiebloedlijn, maar we komen op bekend terrein wanneer we zien dat zijn vader diende als piloot luitenant in de Royal Air Force. Hoe dan ook, er moet iets zijn dat verklaart waarom hij zo'n lieveling van het Establishment werd, hij de titel van “sir” verdiende, de status van 'nationale schat' verwierf en werd uitgekozen om te zingen bij de begrafenis van prinses Diana,

waardoor zijn *Candle in the Wind* één van de best verkochte nummers ooit werd. Het origineel ging over Marilyn Monroe, een slachtoffer van geestbeheersing en oorspronkelijk archetype van het Beta Sex Kitten Programming, een uitvloeisel van MK-ULTRA.

Van Elton is bekend dat hij satanische en pedofiele kunst verzamelt, maar dat bleek geen barrière om toestemming te krijgen voor het adopteren van twee babyjongens met zijn echtgenoot David Furnish. De zinsnede “het is maar wie je kent” schiet me zo te binnen.

In de tijd dat ik het werk aan dit boek aan het afronden was bereikte me het bericht over de zogenaamde [“Pandora Papers” – een documentendump met details over een manier van offshore belastingontwijking die wordt uitgebuit door verschillende beroemdheden](#). Onder betrokken artiesten wordt de naam genoemd van **Ringo Starr, Shakira** en ...**Elton John**.

*

In *Muzikale Waarheid 2* heb ik twee hoofdstukken besteed aan het onderzoeken van de parallellen en overlappingsen tussen de tegencultuur/hippiebeweging van de jaren 1960' en de Acid House/Rave scene die opkwam vanuit het Verenigd Koninkrijk laat jaren 1980', wat de weg plaveide voor het wereldwijde fenomeen van Elektronische Dansmuziek, het tijdperk van de Superclubs en de grootschalige dansevenementen die volgden.

Mijn stelling was dat beide scenes complexe oefeningen waren in sociale sturing door het soort organisaties dat gespecialiseerd is in het veranderen en vormen van de cultuur, gebruikmakend van kundigheid en verholde middelen. De laatste was eigenlijk als iets van een herstart van de eerdere, en beide betroffen enorme sociale experimenten die nauwkeurig werden gemonitord en vastgelegd. In beide scenes ging het om nieuwe, afvallige stijlen van muziek die een aanval deden op de populaire muziekstijlen die ervoor kwamen. Bij beide was er sprake van een middel van voorkeur – LSD en MDMA/Ecstasy respectievelijk – dat hand in hand gingen met de muziek en feesten. En beiden boorden oeraspecten in de menselijke aard aan, jonge mensen drukten zich uit door sociale samenkomst en dansen, net zoals hun voorouders in ver vervlogen tijden hadden gedaan in ritueel en ceremonie. Het probleem was dat de voorwaarden werden bepaald door ongeziene partijen waarvan de deelnemers zich niet bewust waren, eerder dan dat deze overeen waren gekomen en goedgekeurd door de hele betrokken gemeenschap.

Volgens de “officiële” legende is Ibiza het geestelijke thuis van de moderne dansmuziek. Het verwerd van favoriete hangplek voor hippies en Bohemen in de jaren 1960' tot de voedingsbodem voor de “Balearic Beat” stijl dansmuziek die – nogmaals volgens de vaak herhaalde officiële lezing – in 1987 mee terug werd gebracht naar het VK door vier jonge dj's op zoek naar avontuur. Er is echter een

andere locatie die meer fijn is afgestemd op het ceremoniële aspect van muziek en dans, het is de plek die ik koos voor de laatste scene in mijn roman *The Cause and the Cure* (*De kwaal en de remedie*, [hier](#) in het Nederlands te downloaden als PDF of [hier](#) te beluisteren als Nederlands audioboek), de voormalig Portugese kolonie Goa in India. Met kilometers strand, afgezet met palmbomen, en met een tropisch klimaat was Goa een halte van hetzelfde Hippië Trail waar ook Ibiza deel van uitmaakte. Een Australische vriend die aanwezig was bij vele Goa Volle Maanfeesten op het strand nam contact met me op om wat meer details te geven voor mijn hoofdstukken over Acid-cultuur. In zijn optiek werd het concept van dansen in de open lucht onder de sterren in een veranderde staat van bewustzijn geboren in Goa, voor het verhuisde naar Ibiza, toen naar Londen en daarna naar de rest van de wereld.

“Ik denk dat dit teruggrijpt op ons collectieve, voorouderlijke geheugen. Er waren zeker hippies die de scene maakten ver voor 1988. Tegen die tijd waren ondertussen enorme, losgeslagen Acid Trance feesten gaande, duizenden mensen van over de hele wereld. Voor degenen die gingen stond het bekend als 'The Season.' Gefluisterd werd dat de Osho Rajneesh tempel in Puna (een stukje verder dan Goa) MDMA produceerde en de scene in Goa ermee overspoelde, en Acid was overal.”

In de jaren 1990' werd een bepaalde muziekstijl gecreëerd die specifiek was gericht op de strandfeesten. Deze stond, toepasselijk genoeg, bekend als Goa Trance (wat zegt een naam?), waarvan de Britse DJ/producer **Paul Oakenfold** de grootste verspreider was. Zijn *Goa Mix*, die werd uitgezonden in het programma “Essential Mix” van BBC Radio 1, wordt gezien als een mijlpaal in de presentatie van het geluid, en zijn label Perfecto was verantwoordelijk voor het populair maken van vele nummers die in deze stijl werden geproduceerd. Goa Trance bleek de inspiratie voor de nieuwere stijl die nu bekend staat als Psychedelic of “Psy” Trance, inmiddels wereldwijd populair. In Oakenfolds achtergrond valt weinig verdachts te vinden, behalve dat zijn biografie meldt dat hij eerder een tijd werkte als kok in de Army and Navy Club, een privéclub voor leden in het Londense Pall Mall voor lieden in militaire dienst.

(Ik vond het, tussen haakjes, ook interessant te zien dat een aantal van Oakenfolds tijdgenoten, waaronder DJ/producers **Sasha**, **Jon Digweed** en **BT** een tijdje vielen onder het management van een kantoor genaamd 7PM, geleid door magnaat Seven Webster, waarvan één van de oprichters ene Anthony de Rothschild was, oudste zoon van sir Evelyn van *die* familie!)

Op het eerste gezicht zouden duizenden, swingend in de open lucht onder de sterren, zich uitdrukkend middels dans, hun bewustzijn verheven, iets zijn dat een satanisch controlesysteem zou willen stoppen, eerder dan aanmoedigen. Hordes jonge mensen die hun oerinstincten omarmen, hun goddelijke aspecten herontdekken en zich openstellen voor de eeuwige Waarheid is de ergste nachtmerrie van een psychopathische overheerser die hongert naar macht. (Ik was onder de indruk van de betrokkenheid waarmee dit concept werd overgebracht in de tekst van producer

Cevin Fishers geweldige *The Message* uit begin 2020. Ik raad van harte aan ernaar te luisteren via [deze link](#).) En toch zijn er geen pogingen ondernomen om de strandfeesten in Goa te stoppen, noch de scenes van Ibiza en Londen die eruit voortvloeiden.

Dat is echter niet het hele verhaal achter deze feesten, iets waar mijn vriend me op wees:

Het is een perversie van de oude, oorspronkelijke psychedelische ceremonie. Ja, de DJ is de hedendaagse sjamaan die de dansers door de nacht gidst. Maar in werkelijkheid is de DJ geen sjamaan. Ik heb een echte oorspronkelijk Amerikaanse sjamaan ontmoet en deelgenomen aan zijn ceremonie met Peyote. Dat is iets compleet anders.

...Daarna begreep ik waar psychedelica werkelijk voor dienden, en dat was niet wat we er in Londen, Ibiza of Goa mee deden. Feitelijk hadden we geen Ouderen, niemand om ons als gids te dienen. De eerste lui waar ik mee tripte waren schimmige gangstertypes, geen spiritueel hoog ontwikkelde sjamanen die de raadselen van het leven begrepen.

Ik denk dat De Machten Die Niet Behoren Te Zijn weten dat diep in ieder van ons een ingebouwde drang en verlangen bestaat om extatisch te dansen en te trippen onder de maan en de sterren. Ze weten dat het een werkelijke verbinding is met de Natuur. Maar tenzij het op correcte wijze wordt uitgevoerd, op een ritualistische manier, met een gids die feitelijk weet en begrijpt hoe mensen te leiden door wat eigenlijk een massale psychoanalytische ervaring is, kan het ernstig mis gaan voor heel veel mensen. Tieners die zo veel ketamine snuiven dat hun blaas moet worden weggenomen, dat heeft niets te maken met de psychedelische ervaring. Hetzelfde geldt voor trippen op paddo's met je vrienden in een veld. Ja, het is leuk, maar het is nog niet eens 1% in de buurt van waar het werkelijk om gaat.

Waar bij oude ceremoniën gebruik werd gemaakt van plantaardig medicijn uit de Natuur om de mythische ervaringen van de deelnemer in te leiden waren de stimuli bij de Goa-feesten waarschijnlijk in elkaar gedraaid in een laboratorium, en de deelnemers hadden geen idee van de oorspronkelijke functie. En dan zijn er vragen wat betreft de aanvoerlijnen. Het strandfeest in mijn roman schildert het volgende beeld:

Weinig overtuigend dansend, zich inspannend om op te gaan in de massa, was een handvol agenten van middelbare leeftijd van de CIA en inlichtingendienst van het Britse leger, in zelf gemaakte tie-dye T-shirts en camouflagebroeken, die heimelijk de gebeurtenissen overzag vanachter een gekleurde zonnebril. De andere dansers hielden hun afstand.

Ook al was dit een werk van fictie, gegeven wat ik heb onderzocht over de

betrokkenheid van de CIA bij de instroom van LSD in de Flower Power scene, en de rol van de Britse Militaire Inlichtingendienst bij het overspoelen van de Acid House en Rave scenes met Ecstasy, zou het mij niet verbazen als ik erachter zou komen dat dit scenario misschien dichter bij de waarheid ligt dan we weten.

(Trouwens, is het niet intrigerend dat één van de grootste merknamen voor muzikale dansfeesten in het VK gedurende de jaren 1990' UltraVegas was, dat regelmatig evenementen organiseerde in Milton Keynes... als in MK... als in MK-ULTRA? Mogelijk een subtiele aanwijzing betreffende de oorspronkelijk ware aard van de door grote bedrijven georganiseerde dansevenementen voor degenen die op de hoogte zijn?)

Het lijkt alsof alle sociale experimenten van de hand van de psychopathische heersers van de gemeenschap een eindpunt kennen – waar men meent dat alles dat kan worden geobserveerd, bestudeerd en geleerd is gedaan, en waar de middelen die worden besteed aan het zonder einde in gang houden van het experiment niet meer kunnen worden gerechtvaardigd. Het schijnt dat dit punt werd bereikt toen vroeg in 2020, “gerechtvaardigd” door de “corona-pandemie,” nachtclubs en festivals over de hele wereld voor onbepaalde tijd stil kwamen te liggen, en makers van nieuwe muziek na dat punt niet meer konden peilen hoe het publiek erop zou reageren in een gemeenschappelijke setting. Dansmuziek verliest zijn betekenis wanneer dansen door de Staat is verboden.

*

Misschien is het niet alleen de scene van de dance-muziek die de sociale sleutelaars nu bereid zijn naar de prullenbak te verwijzen, nadat het hen tientallen jaren zeer goed heeft gediend als voertuig voor geestbeheersing. Wellicht kan hetzelfde worden gezegd van (pop)muziek in het algemeen in het post-“corona”-tijdperk. Er werden in 2020 minder platen uitgebracht dan welk jaar ook sinds de jaren 1960' en, na maart 2020, waren grootschalige concerten, festivals of prijzenshows niet meer beschikbaar als podium om nieuwe “sterren” voor het voetlicht te brengen – als die al waren opgestaan.

*

Onder de gratieverlening en kwijtschelding van straffen die de Amerikaanse President **Donald Trump** in de laatste dagen van zijn eerste termijn uitvaardigde bevonden zich drie namen uit de muziekwereld. Rapper uit New Orleans en directeur van Young Money Entertainment **Lil Wayne** kreeg een volledig pardon. Tegen Wayne, echte naam Dwayne Carter Jr., liep een federale aanklacht na een incident op het Miami-Opa Executive Airport, december 2019. De *Miami Herald* had bericht dat een privévliegtuig waarmee Wayne van Californië naar Florida vloog ook wapens en cannabis vervoerde, en dat federale autoriteiten een tip hadden gekregen van de politie van Miami-Dade. Vervolgens werd Wayne aangeklaagd voor het in bezit

hebben van een vuurwapen en munitie door een veroordeelde en kon, nadat hij in december “schuldig” had gepleit, een maximale straf van tien jaar krijgen. Daarvoor was hij al meerdere keren opgepakt voor drugs en wapenovertradingen. Een verklaring die na Wayne's pardon werd vrijgegeven door het Witte Huis citeerde de steun van Deion Sanders die naar hem verwees als “een kostwinner voor zijn gezin, een vriend voor velen, een man van het geloof, een natuurlijk geveer aan de minder gesitueerden, een pionier en van grote invloed.”

De gevangenisstraf van rapper uit Florida **Kodak Black**, echte naam Dieuson Octave, het gevolg van een veroordeling in 2020 wegens illegaal wapenbezit, werd kwijtgescholden. Tegelijkertijd zat hij een straf uit van 46 maanden voor twee aanklachten van het vervalsen van papierwerk om wapens te kopen in Florida. Door het ingrijpen van Trump kwam de rapper op 20 januari 2021 vrij. Om de gelegenheid te herdenken nam hij snel een nummer op en bracht het uit onder de titel *Last Day In* (Laatste dag in de bak), met daarin de regel: “Trump heeft me net vrijgelaten, maar mijn favoriete president staat op het geld.”

De derde naam uit de wereld van rap die mocht rekenen op de clementie van Trump was die van **Michael “Harry O” Harris**, medeoprichter van Death Row Records uit Los Angeles, naast de in de gevangenis zittende **Marion “Suge” Knight**. Harris werd vroegtijdig vrijgelaten na in de gevangenis te hebben gezeten wegens poging tot moord en het verkopen van drugs. Oorspronkelijk zou hij vrijkomen in 2028, 32 jaar na zijn oorspronkelijke veroordeling. Na zijn vrijlating deed rapper **Snoop Dogg**, die eerder een contract had bij Death Records, een tweet uitgaan die luidde “Dank u wel @realdonaldtrump,” met daarbij een foto van hemzelf naast Harris, hoewel Trump op dat moment al was verwijderd van Twitter, naast nog een aantal andere sociale mediaplatforms).

Trump werd verschillende keren belachelijk gemaakt in de tekst van **Public Enemy's** *What You Gonna Do When the Grid Goes Down* (Wat ga je doen als de stroom uitvalt?), met onder meer de regels “Wat er ook nodig is, weg met die dictator, POTUS (President Of The United States, vert.) mijn reet, kut in debatten” en “Witte Huis moordenaar, dood in reddingslijnen, stem die clown weg, of sterf terwijl je het probeert, nog nooit gezien, gedementeed, velen gepresidenteerd, Nazi Gestapo dictator verdedigd” in *State of the Union*. En **Busta Rhymes** rapte “terwijl Trump hier is, zijn mond luider schreeuwend dan trompetten, terwijl jullie buigen voor de trekpoppen sta ik mijn mannetje en wacht op het oordeel” in het eerste nummer van zijn comeback-album *Extinction Level Event 2: The Wrath of God*.

Ondanks deze terechtwijzingen verdeelde Trump echter de meningen binnen de hiphopgemeenschap net zoals hij dat in algemeenheid deed en verwierf zowel aanhangers als tegenstanders binnen die wereld. Voorafgaand aan zijn pardon had Lil Wayne zich al uitgesproken voor Trump bij de verkiezingen van 2020, wat collega rapper **50 Cent** aanzette hem ervan [te beschuldigen dat hij voor zijn steun was betaald](#), en hij beweerde dat ook hem 500.000 dollar was aangeboden om op te treden

tijdens de inauguratie van Trump bij een eventuele tweede termijn. Bij meerdere gelegenheden kreeg Trump echter steun van **Kanye West**. De twee ontmoetten elkaar in december 2016, kort voordat Trump het Witte Huis betrok, Trump retweette veel van Kanye's berichten, en Kanye hintte dat hij zelf mee wilde gaan doen aan de verkiezingen van 2024, geïnspireerd door de zege van Trump in 2016. Trumps connecties met de wereld van hiphop hielpen hem bij de voortdurende beschuldigingen van de mainstream media dat hij een racist was, terwijl anderen het zagen als een cynische poging om zwarte stemmen te winnen.

Er is nog een laatste factor die Trump bindt aan de wereld van rapmuziek. Zijn vader Fred, de onroerend goedmagnaat (die als intrigerende middelnaam Christ had, afstammend van de doopnaam van zijn vrouw Elizabeth) stond aan het hoofd van de bouw van vele van de sociale woningbouwprojecten in New York stad, bekend als "The Projects." Deze werden vereeuwigd op de hoes van het klassieke album van Nas, *Illmatic*, en waren het thuis voor talloze rappers die vooraanstaande artiesten werden en over deze ervaringen rapten op hun nummers, zoals de regel "nikkers worden neergeknald voor gebrek aan respect, geen wonder dat waar we wonen 'The Projects' heet" uit *No Wundah*, en "Projects, probeer de rondvliegende kogels te ontwijken" uit *The Projects* van Wu Tang Clan.

*

Ik schreef in *Muzikale Waarheid 2* over de "buitenschoolse activiteiten" van vele artiesten die "Acteurs voor het Leven" bleken te zijn. Het bekende patroon is dat dit soort lieden bij het grote publiek bekend wordt gemaakt middels een gefabriceerde carrière als zanger, rapper, dj, platenbaas, of wat dan ook. Dan, op een sleutelmoment, nadat hun status als beroemdheid is gevestigd, zie je hen steun en goedkeuring verlenen aan diverse "globalistische" plannen en programma's voor sociale sturing. Ik heb bij vele gelegenheden Bono al als voorbeeld van deze dynamiek aangehaald.

Een verdere kandidaat is frontman van de **Black Eyed Peas** en jurylid bij het BBC-programma *The Voice* **William Adams**, beter bekend bij zijn artiestennaam **Will.i.am**. Wanneer hij niet bezig is met het opdringen van Kunstmatige Intelligentie en Transhumanistische thema's via zijn solomuziek en die van zijn groep, lijkt Adams nu veel tijd te besteden aan [het steunen van het beleid van het Wereld Economisch Forum](#). Het was het WEF, met enorme financiële steun van de Bill en Melinda Gates Stichting die eugenetica voorstaat, dat kwam met het voorstel van de financiële "Great Reset" in het kielzog van de "coronaviruspandemie" van 2020.

Elk jaar in januari organiseert het WEF een vijfdaagse conferentie in Davos, gelegen in de Zwitserse Alpen. Net zoals bij de vergaderingen van vergelijkbare denktanks als de Groep Bilderberg, de Raad voor Buitenlandse Betrekkingen (Council on Foreign Relations/CFR) en de Trilaterale Commissie ziet men hier bankiers, zakenlieden en hetzelfde soort invloedrijken uit de "elite" samenkomen om

te bespreken welke gemeenschap veranderende maatregelen ze willen inleiden om hun eigen belangen en de voortgang van de agenda's voor een Nieuwe Wereldorde te dienen.

Wil.I.Am, lokvogel voor zijn meesters bij het World Economic Forum.

Wat ons terugbrengt bij Will.i.am. Onder de vele rollen die zijn opgesomd in zijn biografie zijn die in de “Wereld Economisch Forum Vierde Industriële Revolutie Adviescommissie” en de “Globale Raad Kunstmatige Intelligentie.” In 2016 was hij de winnaar van de Crystal Award van het WEF voor zijn werk in “onderwijs en filantropie.” Gezien de Rothschilds, Rockefeller en de Clintons zich allen betitelen als “filantropen” kan de werkelijke waarde van het zich identificeren met die term in twijfel worden getrokken. “Stichtingen” en “instituten” zijn iets om voor op je hoede te zijn, want het is vaak via het soort instellingen met dit label dat veel van de boosaardige plannen van de “elite” worden geïmplementeerd.

Adams heeft vergaderingen van het WEF bijgewoond en werd gefotografeerd met hoofdbobo van het WEF Klaus Schwab en andere grote spelers van de organisatie. Tijdens een interview in 2017, waarin hij het commentaar gaf “ik moet dit voor mijn kinderen doen,” zag Adams met betrekking tot de vergaderingen in Davos: “Toevallig zijn die mensen in de berg de 1%. Maar dan zijn er een hoop lui in de berg die hun deel doen. Bill Gates doet zijn deel.”

Volgens zijn biografie heeft Adams nooit zijn vader ontmoet, over wie weinig bekend is, en werd opgevoed door zijn moeder, die verder twee biologische kinderen had en er nog vier adopteerde. Ze woonden in een project voor sociale huurwoningen in Boyle Heights, omschreven als één van de armste buurten van Los Angeles, dus waren ze waarschijnlijk afhankelijk van bijstand. Maar ondanks dat kon hij op één of andere manier toch onderwijs volgen aan privéscholen in het welvarende West Los

Angeles. Nadat hij zijn toekomstige partner in de muziek Allan Pineda (later bekend als apl.de.ap) had leren kennen op de John Marshall High School werd hun rapgroep Atban Klann ontdekt door rapper bij N.W.A. en zakenman **Eazy E** die een contract met hen sloot voor zijn Ruthless Records label.

Er moet iets zijn dat de transformatie kan verklaren van prille rapper tot deelnemer in maatschappij bepalende “globalistische” agenda's op een niveau dat slecht een klein groepje uitverkorenen ooit zal bereiken. (Anderen die in de afgelopen jaren in Davos aanwezig waren zijn onder meer **Pharell Williams**, **Peter Gabriel** en – probeer niet te schrikken – **Bono**, naast een keur aan acteurs uit Hollywood.) In *deel 2* heb ik de vele duidelijke “waarheid in het volle zicht” tekenen opgesomd dat i.am zwaar onder geestbeheersing staat. Daar zal in ieder geval een deel van de sleutel te vinden zijn.

Als er ooit enige twijfel bestond Adams te kwalificeren als Shill.i.am, vanwege zijn propageren van agenda's voor deze klik, dan werd dat in ieder geval pijnlijk duidelijk op het moment dat hij het boegbeeld werd voor een nieuw “slim masker.” Dit bevatte twee ventilatoren met drie snelheden, een mechanisch luchtfilter, verbindingsmogelijkheid met Bluetooth, Led-lampjes, aansluitmogelijkheden voor omgevingsgeluid opheffende hoofdtelefoon en microfoon en een magnetisch dockingsysteem voor de dopjes. Met zoveel ervan bestuurd door straling afgevend “slimme” technologie dicht bij de hersenen... wat kan er nu fout gaan?

*

In 2011 verklaarde de *New York Times* dat “geen enkele punkband uit de jaren 1990' meer van invloed was dan **Blink-182**,” verwijzend naar het collectief dat werd gevormd in Poway, Californië, zo geliefd bij skaters en surfers. Bij mij komt dan inmiddels van nature de vraag boven: “Wat is het met hen dat ze werden toegestaan die status te bereiken?”

In het geval van deze band hoeven we niet ver te kijken om wat aanwijzingen te vinden. Het viel op dat oprichtend lid **Tom DeLonge** vaak speelt op gitaren die zijn voorzien van de passer en winkelhaak van de Vrijmetselarij; later sierde hetzelfde motief de lijn van jasjes die reclame maakte voor zijn volgende band, **Angels & Airwaves**. Dit is niet aan de aandacht van de fans van de groep ontsnapt, en het kwam naar voren tijdens [een interview waar DeLonge direct werd gevraagd of hij een Vrijmetselaar was](#), waarop hij zenuwachtig lachte voordat hij antwoordde “mogelijk,” waaraan hij toevoegde: “we praten gewoon niet over die dingen.” Tijdens hetzelfde interview refereerde DeLonge toch aan zijn gebruik van geheimzinnige symbolen en zei:

“We zijn een zeer esoterische band. We gaan niet diep in op de beschrijvingen en betekenissen van veel van de symboliek die we gebruiken. We laten het aan de mensen zelf over om die betekenissen te achterhalen via de muziek en de ethiek van

de band... Het is iets waar we eigenlijk niet echt over praten, vooral omdat de schattenjacht er is voor mensen die de band net leren kennen en om te zien wat het is dat we proberen te doen met onze muziek en onze films.

Ik denk dat de thema's uit de Vrijmetselarij zich groeperen rond bewustzijn en de vrijdenkende mens."

Tijdens een ander interview, waar hij probeert binnen 2 minuten 22 vragen over zichzelf te beantwoorden werd DeLonge gevraagd: "Wie is de meest interessante persoon die je de laatste tijd hebt ontmoet?" Waarop hij na enig nadenken antwoordde: "Iemand van de overheid, ik kan niet zeggen wie."

Naast thema's uit de Vrijmetselarij is de muzikale productiviteit van DeLonge lange tijd voorzien geweest van buitenaardse en UFO-iconen en motieven. Nagenoeg elk werk van zijn tweede band Angels & Airwaves heeft artwork met afbeeldingen van de Diepe Ruimte, astronauten en de door NASA gepropageerde aardbol.

DeLonge ging wel erg ver met zijn interesse in dergelijke thema's toen hij zijn organisatie Naar de Sterren Academie voor Kunst en Wetenschap lanceerde, beschreven als "een bedrijf met maatschappelijk belang." In 2017 werd bericht dat Luis Elizondo, één van de belangrijkste uitvoerenden bij het Advanced Aerospace Threat Identification Program van het Pentagon, ogenshijnlijk opgezet voor het bestuderen van de mogelijkheid van buitenaards leven, [voor DeLonge was gaan werken aan dit project](#). Rond die tijd had deze al een voormalig contractant van de CIA genaamd Harry Puthoff in zijn dienst, en een andere official van Defensie, Christopher Mellon. Het was via het project "Naar de Sterren" dat DeLonge in 2016 meeschreef aan een boek getiteld *Chasing Shadows* (Schaduwjacht) als eerste in een reeks bekend als *Sekret Machines*. Dit zou een sciencefictionthriller zijn die was gebaseerd op ware gebeurtenissen. Hierover zei DeLonge:

"Na meer dan een jaar van ontmoetingen en mezelf bewijzen heb ik acht buitengewone adviseurs aangetrokken – die elk de hoogste posities bekleedden binnen het leger, de wetenschap en de uitvoerende overheid – bevat dit verhaal waarheidsvolle informatie uit een geheim geschiedkundig archief waarvan een deel tot nu toe nog nooit eerder bekend is gemaakt."

Voor de tweede druk van de paperbackversie vroeg hij Jim Semivan, een voormalig lid van de Nationale Clandestiene Dienst van de CIA, om het voorwoord te schrijven. Niks gek, toch? En ik weet dat ik me de minachting van velen op de hals haal, maar persoonlijk denk ik dat het hele UFO-fenomeen een bijproduct is van het geestbeheersingsprogramma MK-ULTRA van de CIA, en dat de vele verslagen van waarnemingen en ontvoeringen één van de sjablonen van de geest beheersende programmering is die worden losgelaten op proefpersonen.

Verrassend misschien, maar een duik in de familiegeschiedenis van DeLonge biedt

geen voor de hand liggend antwoord op de vraag hoe hij betrokken raakte bij dergelijke bezigheden, gezien zijn vader werkte als uitvoerende in de olie-industrie terwijl zijn moeder handelde in hypotheeken.

De familieachtergrond van [medebandlid Mark Hoppus](#) brengt ons echter weer terug op bekend terrein. Hoppus werd geboren in Ridgecrest, een stad in de woestijn van Californië, in de buurt van marinebasis China Lake. Zijn vader, net als velen in de stad, werkte voor Defensie, in zijn geval het ontwerpen van raketten en bommen voor het testcentrum van de marine. Zijn opa diende ook bij de marine.

In 2018 kwam muziekblad *NME* met het verhaal van een fan die Hoppus vroeg wat het minst geloofwaardige verhaal over hem was dat toch waar was, en zijn antwoord was [dat hij ooit een admiraal van de marine advies had gegeven hoe de Iraakse dictator Saddam Hoessein te pakken](#). “Op een vliegdekschip in de Perzische Golf vertelde ik een admiraal van de marine, die onderweg was naar een vergadering met de Verenigde Chefs van Staven, mijn ideeën over hoe je Saddam Hoessein kon pakken,” onthulde Hoppus. Daar is niks gek aan, zou ik denken. Ik bedoel, wanneer je een hoogst militaire operatie leidt waarbij de nationale veiligheid van je land is betrokken, tot wie anders zou je je richten voor advies dan tot de gitarist van een pop punk skaterband, toch? Ik zou zeggen, dat hebben we toch allemaal wel eens gedaan? Helaas is de tweet die de meer fijnere details vertelt over het plan sindsdien verwijderd.

In juni 2021 onthulde Hoppus dat hij aan kanker leed en chemotherapie onderging. Iemand in zijn positie zou toch zeker op de hoogte moeten zijn van natuurlijke remedies tegen kanker die beschikbaar zijn om de doodstraf van Big Farma te ontlopen?

Misschien begrijpen we nu een beetje beter waarom en hoe het kwam dat Blink-182, uit alle mededingers, deze mate van maatschappelijke invloed verwierf.

*

Ik heb het al een beetje gehad over aspecten van de achtergrond van **Kate Bush** bij het onderzoeken van de video's bij *Babooshka*, *The Man With the Child In His Eyes* en *Cloudbusting*. Het gegeven dat een wat diepere, nieuwsgierige duik echter ook weer zo veel vreemde hokjes aanvinkt rechtvaardigt verder onderzoek naar het precieze waarom van haar prominentie en invloed, en dit boek lijkt daar het geijkte platform voor. Zoals Magnus Magnusson altijd zei bij het spelprogramma *Mastermind*: “Ik ben eraan begonnen, dan moet ik het ook afmaken.” (En mijn dank aan Liz uit Australië voor haar extreem zorgvuldige onderzoek naar dit onderwerp.)

[Hoe Kate opgroeide](#) en hoe ze begon in de industrie is allemaal goed beschreven in haar bio's. Maar van haar vader weten we eigenlijk alleen dat hij een dokter was, een huisarts, maar nooit het werk deed waarin hij was gespecialiseerd. Gezien echter veel

van haar video's en promotiefoto's symboliek bevatten die verwijzen naar Monarch-programmering en op trauma gebaseerde geestbeheersing, of mind control, is het niet zo vergezocht dat hij misschien was betrokken bij onderzoek in de stijl van MK-ULTRA. Het gedrag van Kate in haar vroege video's en podiumoptredens wijzen zeker op de dissociatie en meervoudige persoonlijkheden die worden gezien bij onderwerpen van dergelijke activiteiten.

Haar moeder Hannah, *née* Daly, staat geregistreerd als verpleegster van Ierse afkomst, dus hebben beide ouders banden met de wereld van medicijnen. Met twee broers in de Folkmuziek zou Kate zichzelf op 11-jarige leeftijd piano hebben leren spelen. Sommige musicologen hebben echter opgemerkt dat haar vroege composities elementen bevatten die ver voorbij de gebruikelijke akkoordprogressies van de standaard rock en popmuziek gingen. De officiële overlevering vertelt dat, toen ze 16 was, één van haar demo's terecht kwam bij **David Gilmour** van **Pink Floyd**, die zo onder de indruk was dat hij haar voorstelde bij EMI en studiotijd voor haar betaalde om op te nemen. Hij riep daarbij de assistentie in van Geoff Emerick, een voormalig producer van de Beatles.

Tegen de tijd dat ze 13 was had ze *The Man With the Child In His Eyes* al geschreven, waar de tekst verwijst naar een blijkbaar oudere man die haar 's avonds bezoekt als ze gaat slapen (onthoud, ze was 13). Algemeen aanvaard wordt dat het nummer verwijst naar **Steve Blacknell**, die het eerste vriendje van Kate zou zijn geweest, en die reputatie heeft hem zeker geen windeieren gelegd. Interessant is dat één van de eerste baantjes van Blacknell was in een psychiatrisch ziekenhuis. Volgens bio's zou dit in dezelfde tijd zijn geweest als zijn relatie met de puber Kate, een mogelijk verband terug naar MK-ULTRA. Blacknell werd zelf ook beroemd, eerst als leidinggevende bij een platenmaatschappij waar hij **A Flock of Seagulls** tekende, daarna als radio en televisiepresentator, onder andere tijdens het door Bob Geldof georganiseerde *Live Aid*, alvorens te landen als presentator voor MTV in Europa. Na zijn terugkeer naar het VK richtte hij twee van de meest succesvolle medianetwerkorganisaties op, The Network Experience en The Waffle Club. Meer recent lijkt Blacknell het Transhumanisme aan te jagen met zijn concept Auto Speak.

Kate Bush – puur artistiek genie... of iets meer sinisters?

Nadat ze tussen 1973 en 1978 naar verluidt ongeveer 120 nummers had geschreven steeg Kate naar grote hoogten na het uitbrengen van *The Kick Inside* (waar we op de hoes een half oog zien, en Kate in een soort positie van kruisiging, dus dat was meteen een goede start!) en de single *Wuthering Heights* (waarin ze de identiteit van een geest aanneemt; het is nou niet dat we geen subtiele aanwijzingen kregen van haar fascinatie met het bovennatuurlijke en het occulte) dat werd vergezeld door twee promotionele video's. Terwijl de in een studio gefilmde versie, waarin ze danst in een witte ballerinajurk, de bekendste is, is de versie waar ze buiten in een rode jurk danst iconisch geworden onder fans.

In 2018 onthulde haar website [de precieze locatie](#) als een stuk land dat bekend staat onder de naam Baden's Clump, dicht bij Salisbury Plain (“To Salisbury” [Naar Salisbury] is een tekst die opduikt in het nummer *Sat On Your Lap*). Deze plek is bekend vanwege de nabijheid van Stonehenge, naast het militaire kamp Larkhill, en zoals te verwachten ligt dat stuk land op grondgebied van het Ministerie van Defensie. Militaire bases worden vaak gebouwd in de buurt van gebieden van mystiek belang – een verdere herinnering aan de verbanden tussen militaire inlichtingen en de wereld van het occulte. (Ook blijken geestbeheersing en pedoseksualiteit nooit ver uit de buurt te zijn.)

Het werk van Kate over de jaren is doorspekt met occulte thema's, en er hebben zich een aantal te onderscheiden patronen afgetekend. *Never for Ever* had een hoesontwerp dat was overladen met Heidense, Wiccan en Druïdische beeltenissen in een collage die erg doet denken aan die van het later uitgebrachte album *Dangerous* van **Michael Jackson**.

Er valt veel te zien op haar album *The Red Shoes* uit 1993, het laatste voor haar terugtreden uit de publieke arena, dat een aantal jaren duurde. De titel zelf doet al de wenkbrauwen fronsen, niet alleen door de overduidelijke verwijzing naar *The Wizzard of Oz*, die altijd wordt genoemd als voertuig voor triggers voor geest beheerste onderwerpen, maar ook vanwege de gedachte bij de onheilspellende “Red Shoe Club” (waarover meer in het hoofdstuk over Adrenochroom).

Op het album staat onder meer het nummer *Lily*. Naast een mogelijke referentie aan Lilith (de Joodse Kabbala leert dat de demon Lilith de voorgangster was van Eva en de eerste vrouw van Adam was, maar dat ze wist te verdwijnen uit de Tuin van Eden) is Lily ook een bijnaam voor 'Elizabeth' (de koningin wordt privé Lilybeth genoemd) en is bekend als bezwering/ritueel uit hekserij en Satanische praktijken. (Het officiële vertelsel is dat het nummer werd geïnspireerd door wijlen Lily Cornford, Kate's vriendin en persoonlijk genezer die, zo zei Kate, “geloofde in de kracht van engelen en mij heeft geleerd hen in een ander licht te zien.”)

De tekst bevat een groot deel van een bezwering bekend als *Het Mindere Verdrijvingsritueel van het Pentagram*, op Wikipedia beschreven als: “Een ceremonieel magisch ritueel, ontworpen en gebruikt door de oorspronkelijke Orde van de Gulden Dageraad.” De drie oprichters, William Robert Woodman, William Wynn Westcott en Samuel Liddell Mathers waren Vrijmetselaars. Ook Aleister Crowley was een prominent lid. De primaire elementen van het Kabbalistisch Kruis en het eerder genoemde ritueel zijn gebaseerd op het werk van de Franse occultist Eliphas Levi, de schepper van het Hermafroditische archetypen Baphomet.

(En als we het dan toch over de Hermetische Orde van de Gulden Dageraad hebben, zou het kunnen zijn dat Kate deze broederschap aanriep, en de persoonlijke ontwikkeling die voortkomt uit de studie van hun leringen, in haar nummer *The Dreaming*, met de tekst:

*Meegevoerd op het gulden zonlicht,
In de ochtend.
Meegevoerd op het gulden zonlicht
Wordt de nieuwe mens.*

Een deel van *Lily* is te zien in Kate's korte film *The Line, The Cross and The Curve* (De lijn, het kruis en de buiging) die is afgeladen met duistere beelden die velen zouden bestempelen als verontrustend. Wat wordt uitgebeeld verwijst sterk naar Satanisch Ritueel Misbruik (SRA), met mimespeler Lindsay Kemp (een vroege mentor van David Bowie) die de rol lijkt te spelen van Kate's wrede en psychotische handelaar, met de beproefde motieven uit de geestbeheersing altijd aanwezig. In de video is ook een heksachtig karakter te zien dat wordt gespeeld door Miranda Richardson – meer hierover lees je elders in Sound Bites, als het gaat over **Gary Numan**.

Kate's eerder genoemde nummer *Sat In Yor Lap* hint naar een ingewijde in een mysterieschool op zoek naar gevorderde kennis maar die erachter komt dat het proces een strijd is, en het domein van een klein groepje uitverkorenen. We lijken ook een inkijkje te krijgen in de concepten van Satanische omkering en Orwelliaanse dubbelspraak met de regels:

*Sommigen zeggen dat de Hemel de Hel is
Sommigen zeggen dat de Hel de Hemel is*

Dan lijkt de volgende regel een spot te vertegenwoordigen richting zij die denken dat ze een hoge status en een topbaan kunnen krijgen zonder eerst kennis te hebben verkregen uit een geheim genootschap via associatie. Kan het zijn dat we wat aanwijzingen krijgen aangaande Kate's verbanden met een genootschap, in een rechtvoor-je-neus-stijl, als het resultaat van haar familieachtergrond?

*Ik wil een advocaat zijn, wil een geleerde zijn
Maar ik wil er niet de moeite voor doen.
Oh, geef het me gewoon snel, geef het, geef, geef, geef!*

Aan het einde van het nummer heeft ze het over dat ze “de ladder beklimt” (zie het laatste hoofdstuk over het Interne Alchemistische Proces, en hoe dit lijkt te zijn gecodeerd in vele rocksongs over de decennia).

Vergelijkbare thema's lijken te worden overgebracht in het nummer *Them Heavy People* van Kate's debuutalbum *The Kick Inside*, met verschillende regels over het proces van het opnieuw verbinden van de mens met zijn hogere aard terwijl men nog in het lichaam verkeert, zoals:

Elk van ons heeft een Hemel vanbinnen.

Zij openen deuren waarvan ik dacht dat ze voorgoed gesloten waren.

Wij, mensen, hebben het allemaal, wij verrichten de wonderen.

Maar we keren echter ook terug naar de dissociatie veroorzaakt door een leven van op trauma gebaseerde geestbeheersing, en de dunne lijn tussen marteling en extase met regels als:

Ik had me verstoep in een kamertje in mijn hoofd.

*Ze bouwen mijn lichaam op, breken me emotioneel af,
Het wordt bijna mijn dood, maar wat een geweldig gevoel.*

Wil je het nog vreemder? In de video voor *Suspended In Gaffa* is Kate gekleed in

wat lijkt op middeleeuwse schermkleding en bevindt zich in een schuur, waar kettingen prominent in beeld worden gebracht (slachtoffer van Satanisch ritueel misbruik [SRA] Jeanette Archer vertelde dat ze werd opgehangen in een schuur in Surrey, Engeland). Niet voor het eerst betrappen we Kate op 666-symboliek en het verhullen van één oog. Naarmate de video vordert zien we haar in een soort foetale houding terwijl ze op haar duim zuigt. De tekst gaat: “Ik ving een glimp op van God, schijnend en helder” (Slachtoffers van SRA, waaronder Fiona Barnett uit Australië, vertelden hoe Jezus voor hen verscheen gedurende hun dissociatieve staat tijdens misbruik). Na haar kindertijd opgeroepen te hebben eindigt het ermee dat Kate wordt getroost door haar echte moeder, Hannah, die een uitzonderlijke opwachting maakt.

Wat voor andere thema's er ook aanwezig zijn in haar nummers, saai is het nooit, en ze is zeker een pionier. Zoals het geval is met *Experiment IV*, dat hint naar kennis van binnenuit van militaire sonische wapens, als ze zingt over een geheim experiment van de overheid om geluid en muziek te gebruiken om veel schade aan te richten:

We werkten in het geheim voor het leger.

Ons experiment met geluid was bijna klaar om te beginnen.

We weten alleen in theorie waar we mee bezig zijn.

Muziek, gemaakt voor genot, muziek, gemaakt om op te winden.

De video, die werd geregisseerd door Kate, werd opgenomen in een voormalig militair ziekenhuis in de buurt van Blackheath dat naar verluidt was ontworpen door Florence Nightingale, en verbannen van Top of the Pops bij het uitbrengen in 1986, omdat het gezien werd als te intens voor een gemiddeld publiek tijdens piekuren.

Ook is er *Breathing*, een nummer geschreven vanuit het gezichtspunt van een gereïncarneerd embryo dat vanuit de baarmoeder zingt over de angst een wereld binnen te gaan die wordt geteisterd door een nucleaire oorlog.

Het is niet bepaald *Polonaise Hollandaise*.

Zoals ik al vertelde in het vorige deel verbeeldt de korte film *Cloudbusting*, voor een deel het geesteskind van Monty Pythons Terry Gilliam, het werk van William Reich, het gebruik van de orgone technologie die hij ontwikkelde voor het produceren van wolken en weermanipulatie, en de diefstal van zijn werk door schimmige overheidsagenten.

Deeper Understanding lijkt een voorspellende onthulling van de gevaren van technologische vooruitgang en de isolatie en verstoring die het voor een normale mensheid kan veroorzaken bij overmatig gebruik. Wat van de belangrijkste regels:

Naarmate de mensen hier killer worden

Wend ik me tot mijn computer

En breng ermee de avond door,

Als met een vriend.

Nou, zo'n genot heb ik nooit beleefd.

Al het andere leek er niet toe te doen.

Ik verwaarloosde de behoeften van mijn lichaam,

At niet, sliep niet.

Het klinkt als mijn dochters met hun telefoon.

Kate staat bekend om haar technische competentie, ze had de leiding bij veel van de productie van haar werk. Daarin kon ze ook haar voorliefde voor 'backmasking' (opnamen die opzettelijk omgekeerd in het eindproduct worden verwerkt, vert.) kwijt. Toen haar ooit werd gevraagd wat haar favoriete nummer was antwoordde ze dat het *Number 9 Dream* was van John Lennon, en dat ze vooral gecharmeerd was van de omgedraaide vocalen. Ze merkte ooit op: “Tegen de tijd dat we de video's opnemen ken ik de nummers zo goed, van binnen en van buiten, soms zelfs achterstevoren.”

En dat brengt (bij mij, in ieder geval) altijd weer de geheime leringen van Aleister Crowley in herinnering, waar hij naar verwees als “De Wet van Omkering.” In zijn boek *Magick* schreef hij:

“Laat de bedrevene... zich oefenen omgekeerd te denken door externe middelen te gebruiken, zoals hier vernoemd:

(a) Laat hem leren achterstevoren te schrijven...

(b) Laat hem leren achteruit te lopen...

(c) Laat hem... luisteren naar omgekeerd afgespeelde grammofoonplaten...

(d) Laat hem zich oefenen in omgekeerde spraak...

(e) Laat hem leren achterstevoren te lezen... ”

Een zeer toegewijd lid van de fansite www.gaffa.org merkte op:

In The Dreaming is er een tweeledige boodschap die wordt gezongen aan het einde van Leave It Open, Als je het normaal afspeelt hoor je: We let the weirdness in (we laten de gekheid binnen), en achterstevoren klinkt het and they said they would not let me in (en ze zeiden dat ze me niet binnen zouden laten).

In 2014, twee jaar nadat ze door de koningin de onderscheiding “Commandant van het Britse Rijk” (CBE) ontving (ach, dat moment komt in ieders leven), gaf Kate een serie zeer geprezen comeback-concerten in het Hammersmith Apollo, haar eerste live shows sinds 1979. Onder de interessante symboliek bevonden zich gitaristen die vogelmaskers droegen van het type dat door dokters werd gedragen tijdens de Builenpest. In de zin van een “pandemie?” Hmmm...

Het is ook interessant om te kijken naar Kate's nauwe contacten. Het lijkt dat ze dik was met veel van de “alternatieve” komieken die opkwamen aan het begin van de

jaren 1980', waar Dawn French, Tim McInnerny, Hugh Lawrie en Robbie Coltrane in haar video's verschenen. Zelf trad ze op in een podiumuitvoering naast Rowan Atkinson tijdens het Comic Relief Concert van 1986. Het gerucht ging dat ze een verhouding had met **Peter Gabriel**, waarmee ze in 1986 het duet *Don't Give Up* zong. Gabriel komt uit een belangrijke bloedlijn die is verbonden aan het geheime genootschap *Ordo Templi Orientis* (OTO).

Wat tevens gold voor **Rolf Harris**, met wie Kate werkte bij twee van haar albums. Harris speelde didgeridoo op het titelnummer van *The Dreaming* uit 1982 en werd uitgenodigd voor achtergrondzang op de conceptuele kant van Kate's album uit 2005, *Aerial*. Harris was ingehuurd om een portret te schilderen van dezelfde koningin die hem en Bush tot ridder sloeg (samen allemaal vriendjes, niet?) voor hij werd veroordeeld en vast kwam te zitten wegens aanklachten van pedofilie. Toen in 2018 *Aerial* digitaal werd geremasterd werd de stem van Harris gewist uit de nieuwe opname.

Het onderwerp pedofilie komt ook terug in de teksten van Kate – zij het met een ingebouwde plausibele ontkenning. Van haar nummer *The Infant Kiss* wordt gezegd dat het zou zijn geïnspireerd door de Gothic griezelfilm *The Innocents*, dat op zich is gebaseerd op de roman *The Turn of the Screw* van Henry James. Het verhaal gaat over een gouvernante die gelooft dat de geest van haar overleden minnaar probeert haar te bereiken door de kinderen waar ze voor zorgt. Vandaar de tekst:

*Ik zeg welterusten.
Stop hem goed in.
Maar iets klopt er niet.
Wat is dit? De kus van een kind
die mijn lichaam doet kriebelen?
Ik ben nooit eerder
Gevallen voor een jochie.
Geen beheersing.*

Door haar lange carrière heen is naar Kate altijd verwezen als “uniek en eenmalig,” en haar bizarre, buitenwereldse en vaak verontrustende eigenaardigheden tijdens optredens is altijd afgedaan als slechts “excentriek.” Maar is hier reden tot zorg? En dient het te worden gezien als tegenstrijdig dat een artiest een zeer hoge eer wordt toebedeeld door de Britse Gevestigde Orde maar ook liedjes heeft gemaakt die duidelijk blijken geven van kennis van binnenuit, dat ditzelfde Establishment geheime technologie ontwikkelt om het eigen volk schade toe te brengen?

Is er voldoende om met redelijkheid te concluderen dat Kate voortkomt uit een familieachtergrond met intieme kennis van verborgen technologie van de “elite,” waaronder op trauma gebaseerde geestbeheersing, dat ze middels haar muziek veel van deze geheimen heeft blootgelegd in lijn met het principe van “De Onthulling van de Methode?” En dat – afgezien van haar overduidelijke uitzonderlijke talent – haar

totale carrière voor dit doel werd gefaciliteerd?

*

In het licht van zijn connecties met de CIA via zijn vader, Miles Copeland, die daar een carrière opbouwde, vond ik het interessant te zien dat **Stewart Copeland** van **The Police** een alter ego gebruikte met de naam **Klark Kent**, waaronder hij solomateriaal uitvoerde. Copeland zelf zette [een video op Instagram](#), waar de openingstekst luidde:

“In 1978 nam Stewart Copeland zijn nummer Don't Care op onder het pseudoniem Klark Kent om geen afbreuk te doen aan de ontluikende carrière van zijn band The Police. Er volgden drie singles en een album.”

Gezien de beruchte reputatie van de CIA in geest beheersende programmering onder het nu goed gedocumenteerde project MK-ULTRA, en het feit dat de nakomelingen van veel personeelsleden van inlichtingendiensten vaak worden opgenomen in dergelijke experimenten, vond ik de volgende tekst uit de video intrigerend:

“In sommige interviews, wanneer gevraagd naar Kent, omschreef Copeland hem als een vriend die hij had bijgestaan. In andere sprak hij volkomen in karakter, bedacht talloze uitdagend fantasierijke achtergrondverhalen.”

Ook zei Copeland het volgende over het proces om in het karakter Klark Kent te komen:

“Het betreffende kinetische ritueel om mezelf in een staat te brengen waarin ik kan optreden, dit behoeft verschillende dagen van aanroepingen, rituelen en seks om in de juiste emotionele stemming te komen...”

Een grondbeginsel van Monarch-programmering, een subproject van MK-ULTRA, betreft het creëren van “alters” of alternatieve persoonlijkheden in de geest van de proefpersoon. Gezien andere vooraanstaande artiesten als **Mariah Carey**, **Britney Spears** en **Nicki Minaj** allen tijdens interviews “in hun rol zijn geschoten,” zou “Klark Kent” (de film *Superman*, met een rol voor het eigen alter ego van de superheld, Clark Kent, deed de ronde in 1978) een verzinsel van Stewart Copelands geest kunnen zijn als gevolg van zijn eigen programmering?

*

Op het eerste gezicht zou er geen enkel verband moeten zijn tussen een aristocraat die familiebanden heeft met de Britse koninklijke familie en de Russische tsaren, en waarvan wordt gefluisterd dat ze één van de meest machtige personen is binnen de volledige machtsstructuur van de “Illuminati,” en de bedrijfsmatige muziekindustrie.

Toch levert een diepe duik in de achtergrond van een diep geheimzinnig figuur verbanden op met twee van de meest vooraanstaande bands van begin jaren 1970'.

Misschien verrassend voor iemand met een dergelijk vermeende invloed heeft Elizabeth Somerset Feodorovna Bowes-Lyon Belenoff – ook bekend als gravin van Banbury en Arran, of simpelweg Somerset Belenoff – geen pagina op Wikipedia, en heeft een zodanig mythische status onderhouden, een beetje zoals het karakter Keyser Söze uit de film *The Usual Suspects*, dat het sommigen heeft aangezet zich af te vragen of ze eigenlijk wel echt bestaat.

Volgens de beschikbare informatie werd ze geboren in 1953 – op de belangrijke datum van Beltane, 1 mei – op het Glamis Castle in Schotland, het ouderlijk huis van de koningin moeder. Gezegd wordt dat ze een achter-achter-achterkleindochter zou zijn van koningin Victoria, via Victoria's kleindochter, prinses Elizabeth van Hesse, groothertogin van Rusland. Wat haar een nicht in de derde graad maakt van koningin Elizabeth II. Er zijn geschiedkundigen die menen dat de groothertogin een verhouding had met Grigori Rasputin, bekend als “de krankzinnige monnik” (en onderwerp van de hit *Rasputin* van **Boney M** uit 1978), de mysticus die deel werd van de binnenste kring van de Russische tsaar Nicolaas. Synchro-mystiek overleed **Bobby Farrell**, de charismatische danser bij Boney M, in 2010 in Sint Petersburg, net als Rasputin, die hij verbeelde tijdens optredens, zo'n 100 jaar eerder.

Door haar reputatie in duister occultisme kreeg Belenoff de bijnaam “de heks van Glamis Castle.” Zangeres en ooit maîtresse van de Rolling Stones **Marianne Faithful** (die zelf afstamt van de Oostenrijks-Hongaarse aristocratie) zei ooit dat Belenoff de mooiste vrouw was die ze ooit had gezien, maar dat ze een angstaanjagende schoonheid over zich had. Volgens de website www.whoissomersetbelenoff.com:

“...is voorzitter van de World Governing Council en is algemeen directeur van het World Security Office, de tak voor rechtsvervolging en handhaving van de Opperste Kamer van het Huis Wetting. Dit is de machtige klik die heerst over alle groepen van de Illuminati zoals bekend bij onderzoekers.”

Ze zou hoger op de ladder staan dan de Britse koninklijke familie en is de enige persoon die onaangekondigd kan aankloppen bij Buckingham Palace en meteen ontvangen wordt. Ook vermeldt de website dat Russisch President Vladimir Poetin haar ooit beschreef als de mooiste maar ook meest angstwekkende persoon die hij ooit had ontmoet.

Verslagen vertellen dat half Suriname in haar bezit is, en ook werd bericht dat Belenoff eigenaar was van Bohemian Grove, het mammoetbomenbos in Noord Californië dat jaarlijks dient als de verzamelplaats van de rijke en machtige “elites” van de wereld, en waar een ritueel wordt uitgevoerd dat bekend staat onder de naam “de Crematie van Zorg.” In januari 2021 meldde de website www.glamiscalling.org

dat zij afstand hadden gedaan van hun belangen in de locatie onder de kop “Afstoting Bohemian Grove” waarin werd verklaard: “Met ingang van 20 januari 2021 hebben de Belenoff-Glamis Groep, International en Rosebel Industries alle belangen verkocht in het landgoed in Monte Rio.”

Somerset Belenoffs connecties met de muziekindustrie beginnen met de beweringen van wijlen **Peter Graham**, ooit de manager van **Led Zeppelin**, dat het meest bekende nummer van de groep, *Stairway To Heaven*, voor een deel door haar is geïnspireerd. Binnen de kring van muziek en kunst kwam ze bekend te staan als “The May Queen.” Zij zou in het dubbelzinnige nummer de “lady who's sure all that glitters is gold, and she's buying a stairway to heaven” (de dame die zeker weet dat het alles goud is wat er blinkt, en ze koopt een trap naar de hemel) zijn. Ook heeft ze een blijkbare fascinatie met de Rattenvanger van Hamelen, het 700 jaar oude sprookje over een mysterieus figuur die alle kinderen uit de stad weglukt van hun ouders met zijn betoverende muziek. In het blog dat ze schijnt te onderhouden op www.glamiscalling.org eert Belenoff elke 26ste juni het verhaal, waardoor velen zich zijn gaan afvragen wat precies de aard is van haar interesse in het sprookje. Hoe dan ook, van de regels “and it's whispered that soon, if we all call the tune, then the piper will lead us to reason” (en gefluisterd wordt, wanneer we allemaal onze macht terugnemen, dan zal de fluitist ons leiden naar de rede) en “the piper's calling you to join him” (de fluitspeler roept je op je bij hem te voegen) wordt gedacht dat ze naar de legende verwijzen.

Naar bericht zou Belenoff vriendschap hebben gesloten met de gitarist van Led Zeppelin, **Jimmy Page**, en de twee vonden elkaar in hun gemeenschappelijke interesse in het occulte. Belenoff was echter weinig onder de indruk van Page's bewondering voor Aleister Crowley. Ze beschreef Crowley's Order of the Golden Dawn als “the pathetic order of the golden yawn” (de zielige orde van de gouden gaap) en “the order of the golden shower” (= plasseks, vert.), en beschouwde Crowley zelf als een incompetente amateur. Volgens commentaren van Peter Grant die werden gepubliceerd in het tijdschrift *Melody Maker* probeerden de twee vaak elkaar te overtreffen met hun occulte kundigheid. Grant herinnert zich een gebeurtenis uit 1969:

“Nou, ik kende de gravin toen ze zestien jaar was, voordat ze gravin werd en voor dat hele gedoe met die Wettin, World Governing Council. Ze was één van de mooie jonge mensen die zich ophielden rond de scene van rock 'n roll in de jaren 1960', en wij waren een rauw zootje...”

Op een dag gingen we met zijn allen naar Hampstead, waar bekenden van Jimmy uit Golden Dawn een groot, oud, spookachtig huis hadden... Wel, we komen daar aan en er ligt dit intens gevoel van angst en duisternis over dat huis, als puur kwaad, en het voelde verkeerd om zo'n jong meisje mee naar zo'n plek te nemen. Welnu, die oude gasten waren echt boze tovenaars van de oude stempel en ze begonnen meteen hun handen door de lucht te bewegen en je zag Lilibets (Grants naam voor Belenoff)

stoel beginnen te schudden... Toen begon één van hen met zijn rechterhand een gebaar te maken alsof hij iemand wurgde, gericht op Lilibets keel, en je kon zien dat het een effect op haar had.

Dus probeerden Jimmy en ik op te staan van onze stoel en er een eind aan te maken, maar we konden niet bewegen! We konden niet opstaan en niet eens onze handen bewegen! Toen het begon kon je op het gezicht van Lilibet een geschokte uitdrukking zien, maar toen ontspande ze zich en er verscheen een glimlach op haar gezicht, zoiets als dat ze de controle terugkreeg, en tegelijkertijd raakten die ouwe tovenaarseikels meer en meer geagiteerd, en hun handgebaren werden intenser.

...het andere dat iedereen opviel was dat het godverdomd koud begint te worden in de ruimte. En dan moet je weten dat het midden juli was, en het was zo'n kleffe Londense nacht, maar in één keer krijgen we het allemaal heel, heel koud... Dan verscheen er op het gezicht van Lilibet een blik van volkomen tevredenheid, ze stond op, gooide haar armen in de lucht, en op dat moment deed ze alles dat van glas was exploderen... Dan gebeuren er twee dingen tegelijkertijd. De kamer werd weer warm en meteen nadat alles ontplofte of versplinterde, op precies dat moment ging de radio in de hoek van de kamer aan en begon het nummer Do You Believe In Magic In A Young Girl's Heart? van The Lovin' Spoonful te spelen. Toen maakte Lilibet een draai, maakte een buiging terwijl ze leunde over de tovenaars met een kapotte hand en die met het gebroken glazen oog en zei "zo, heren, doen wij dat in Glamis!"

De verbanden tussen Belenoff en de wereld van muziek eindigden echter niet bij Led Zeppelin. Ze zou naar bericht ook een knipperlichtverhouding hebben gehad met de voorman van T-Rex **Marc Bolan**, en zou de inspiratiebron zijn geweest voor het nummer *Children of the Revolution* gezien ze ooit leiding gaf aan een organisatie met die naam. Het kan al dan niet toeval zijn dat de verschijning van Bolan in 1971 bij *Top of the Pops* vaak wordt aangehaald als het begin van de Glam Rock beweging, en dat dit enige overeenkomst vertoont met de naam van Belenoffs Glamis Castle.

Dit was ook verre van de enige keer dat leden uit de aristocratie relaties hadden met vooraanstaande muzikanten. Zoals ik uiteen heb gezet in *deel I* had jazzartiest Thelonious Monk een relatie met een erfgenaam uit de bankendynastie van de Rothschilds, Pannonica Rothschild, beter bekend als "Nica." En ook was er de onwaarschijnlijke romance tussen de raadselachtige rapper uit New Orleans **Jay Electronica** en nog een telg uit de familie Rothschild, Kate.

*

Hoofdstuk 3

Alle middelen ingezet

De “coronavirus” Plandemie bood een waardevolle gelegenheid om in te schatten welke muzikanten nog steeds in de zak zaten van de heersers, en wie nog een eigen stem had. Genocide is genocide. Of het nu wordt opgedrongen door artsen, politici, nieuwspresentatoren of “beroemdheden,” de misdaad blijft dezelfde.

Wie vanuit gewetensbezwaren tegen vaccinatie is moet natuurlijk de moed hebben om alle boetes of vervolging waaraan ze door de wet mogelijk worden onderworpen tegemoet te treden en, als het moet, alleen te staan tegenover de hele wereld om hun overtuiging te verdedigen.

Mahatma Gandhi, hoofdstuk 4 van *Een gids naar gezondheid*, 1921

Wereldgebeurtenissen vinden niet per toeval plaats. Ze worden veroorzaakt, of het nationale kwesties betreft of handel; en de meesten ervan worden uitgevoerd en geregisseerd door degenen die het geld beheren.

Dennis Healey, Brits Parlements lid, lid van de Fabian Sociëteit en medeoprichter van de groep Bilderberg.

Het is moeilijk iemand iets te laten begrijpen wanneer zijn salaris ervan afhangt het niet te begrijpen.

Romanschrijver en journalist Upton Sinclair

Jullie brachten me roem en rijkdom, en alles dat daarbij hoort. Ik dank jullie allen.

Queen: *We Are the Champions*

In wanhopige tijden als 2020/2021 ligt de werkelijke waarde van artiesten niet in hun regelmatige creatieve output, maar in hoe verantwoordelijk ze het publieke podium gebruiken waarmee ze zijn bevoorrecht. Gebruik te maken van hun groot bereik en invloed om waarheden over te brengen is veel belangrijker dan wat dan ook, en zeker veel belangrijker dan te zwijgen uit angst wat de gevolgen zouden kunnen zijn voor hun carrière, mochten ze tegen de haren in strijken.

Binnen de sfeer van menselijke activiteit overtroeven Natuurlijke Rechten en Vrijheden al het andere. Over je carrière kun je je later zorgen maken, wanneer de

vrijheid is herwonnen – niet daarvoor. En in een tijdperk waarin de invoering van een Chinese stijl communisme alle vreugde, lol, ontspanning, sociale gelegenheden en artistieke creativiteit heeft verboden is er nog maar weinig over om te verliezen. Zoals **M1**, de frontman van de bewuste hiphopact **Dead Prez**, gaf als commentaar toen ik hem in 2011 interviewde: “Als je, als artiest, niet meer kunt praten over belangrijke dingen, dan stel ik je de vraag: 'ben je dan nog wel een artiest?’”

Sjacheraars, stukken stront en charlatans

Genocide is genocide. Of het nu wordt opgedrongen door artsen, politici, nieuwsjournalisten of “beroemdheden,” de misdaad blijft dezelfde.

De gemeenschap is geconditioneerd te denken dat muzikanten, op zijn minst, creatieve en impulsieve types zijn die lak hebben aan conventie en een levenspad volgen dat opwindender is dan dat van de meesten. Al naargelang het genre worden velen tevens beschouwd als vrijdenkende buitenbeentjes die duidelijk tegen een gevestigde orde zijn en tegen de stroom van de Georganiseerde Samenleving ingaan. Zo was het lange tijd met “artiesten” van elk soort, of het nu schrijvers betrof, dichters, schilders of acteurs. En inderdaad, de ogenschijnlijk subversieve publicaties van de “Beat-dichters” van de jaren 1950 worden altijd aangehaald als van grote invloed op de belangrijkste uitdragers van de scene van de tegencultuur in de jaren 1960' en later op de Punk/New Wave explosie van laat jaren 1970'.

Maar onderzoek in de afgelopen jaren toont aan dat velen van hen, die ons als zodanig worden voorgehouden, volledig gecontroleerde agenten zijn van hetzelfde systeem van heerschappij waartegen zij beweren zich te verzetten. Een standaard techniek voor sociale sturing die eindeloos tientallen jaren werd ingezet is het creëren van bekende namen en A-lijst “beroemdheden” en hen te gebruiken als kant en klare beïnvloeders van en rolmodellen voor het publiek. Velen van hen zijn wat auteur en onderzoeker Joseph Atwill betitelde als “Acteurs voor het Leven,” een concept dat uitgebreid aan bod kwam in *Muzikale Waarheid deel 2*. Vaak betreft het individuen die werden geboren in wat wordt beschouwd als een familie van een belangrijke bloedlijn. We zagen een onthullende hoofdknik naar de verachting waarmee “elite” bloedlijnen neerkijken op hun “minderen” in de serie films over Harry Potter, waar naar leerlingen die niet afstamden van lang staande occulte families neerbuigend werd verwezen als “modderbloedjes.”)

Opeenvolgende generaties van deze families worden in allerlei prominente rollen in de samenleving geplaatst. De posities verschillen vaak van generatie tot generatie, maar wat ze allemaal gemeen hebben is dat ze een grote invloed hebben op heel veel mensen – met name waar het de conditionering betreft van hun gedachten, percepties en gedrag. Een voormalig kind-meisje van Boris Johnson zei bijvoorbeeld dat, toen hij jong was, zijn ouders herhaaldelijk tegen hem zeiden dat hij ooit minister president van Groot-Brittannië zou worden. Het werd verkondigd als feit, alsof er

geen enkele twijfel bestond dat dit zou gebeuren. (De eigenlijke naam van de familie Johnson is El Kamal, de opa van Boris was namelijk afkomstig uit het Ottomaanse Rijk, nu Turkije. De familienaam werd veranderd om meer Brits en minder Turks te klinken, hoewel Boris nog steeds zit opgezadeld met “De Pfeffel” als één van zijn middelste namen, vanwege zijn genealogische banden, via zijn overgrootmoeder, met een aristocratische bloedlijn uit Beieren, dezelfde regio in Duitsland waar Adam Weishaupt de oorspronkelijke Beierse Illuminati oprichtte, en de oorsprong van de familie van globalistische “spil” Henry Kissinger.)

Net toen ik bezig was met het schrijven van dit hoofdstuk kreeg ik een e-mail die vertelde dat actrice [Scarlett Johansson voortkomt uit de bloedlijn van Nadezhda Krupskaya, de vrouw van voormalig Russisch leider Vladimir Lenin](#). Daardoor moest ik denken aan de onthulling dat John Wilkes Booth, de man waarvan wordt gezegd dat hij de President van de VS Abraham Lincoln vermoordde, *heel toevallig* een voorvader was van Cherrie Booth, de vrouw (en nog zo veel meer) van de eerdere Britse premier Tony Blair.

De verbanden houden maar niet op. Ghislaine Maxwell, bijvoorbeeld, de dochter van de vermoorde spion voor de Mossad (Israëlische geheime dienst, vert.) Robert Maxwell en de minnares van veelvuldig smokkelaar van kinderen voor seksueel misbruik Jeffrey Epstein, blijkt een nicht te zijn van de psychopathische eugenetist die zich voordoet als computersukkelkje Bill Gates, via zijn moeder. (Gates bezocht verschillende keren het privé-eiland van Epstein, waarvan bekend is dat er vele kinderen zijn verkracht, *nadat* het reilen en zeilen van Epstein publiekelijk was onthuld [of “ge-exposed,” zoals het tegenwoordig in goed Nederlands heet... vert.]. Waarom is hij niet onderzocht door de politie?)

Niet alleen zijn Britse premiers David Cameron en Boris Johnson verre neven van elkaar, op hun beurt zijn ze ook verre neven van koningin Elizabeth II. (Godzijdank leven we in een “democratie” en een “vrij land” waar we onze leiders kunnen “kiezen,” toch? Stel je toch eens voor dat we zouden leven in een dictatuur waar we niks te kiezen hadden en het ons allemaal gewoon voorgeschoteld werd? Dat zou een nachtmerrie zijn...!) En moeten we al te verbaasd zijn als we te weten komen dat Marc Randolph, de medeoprichter en eerste directeur van Netflix, *heel toevallig* de overachterneef blijkt te zijn van Edward Bernays? Dus, aan de ene generatiegenoot van een belangrijke bloedlijn wordt de uitvinding van de subtiele kunst van geestbeheersing via public relations toegeschreven, terwijl de andere nog meer geestbeheersing op het publiek loslaat middels films en series.

Tom Hanks, wiens naam in 2020 en voorbij eindeloos opduikt binnen de sfeer van “alternatief onderzoek” – en dat in een bepaald onsmakelijke context – is een persoon die genealogen hebben aangeduid als iemand met een verbluffend aantal beroemde connecties binnen zijn uitgebreide stamboom. Op één of andere manier is hij familie van voormalig Amerikaanse Presidenten George Washington, Abraham Lincoln en beide Presidenten Bush, en van acteurs Steve McQueen, George Clooney (ook een

vooraanstaand lid van de Raad voor Buitenlandse Betrekkingen [Council on Foreign Relations, of CFR]) en Benedict Cumberbatch (die weer is verwant aan de wiskundige Alan Turing, die hij zelf portretteerde in de film *Enigma*), Willem de Veroveraar, beide koninginnen Elizabeth en generaal Patton. En niet alleen speelde hij de rol van Walt Disney in de film *Saving Mr. Banks*,” hij is ook een verre neef van Walt Disney zelf. Is er nog iemand die *werkelijk* gelooft dat acteurs succes en prominentie bereiken, puur en alleen op basis van hun kunde en talent?

En toch, eender hoe, zullen degenen onder ons die het plan van “Q” volgden, met de implicatie dat Donald Trump klaarstond om de klik van de “Deep State” (schaduwregering) van binnenuit op te blazen tijdens zijn enige termijn als president van de VS, ook moeten worstelen met het nieuws, zoals bericht door www.myheritage.com dat, hoewel neergezet als haar “rivaal” en gezworen vijand, Trump feitelijk verwant is aan Hillary Rodham Clinton. Beide zijn directe afstammelingen van de Eerste Hertog van Lancaster John of Gaunt uit de 14de eeuw en zijn vrouw Katherine Swynford. (Het zal niet onverwacht komen, maar Trump is ook een achterneef in de tweede graad van Henry John Heinz, je weet wel, die van de ketchup.) Is er dan niets meer heilig, en kan niemand nog worden vertrouwd? Daar lijkt het op. Zoals David Icke graag zegt: “Het is allemaal lariekoek... ja, *alles!*” Maar, zoals onderzoeker Jan Irving ook heeft gezegd: “het is veel makkelijker een paar uur, of dagen, of weken, zelf de feiten te onderzoeken dan het is om een leven lang in leugens te geloven.”

Om terug te sturen richting muziek, nog een goed voorbeeld van de dynamiek van bloedlijnen is de familie Hewson. Onderzoeker Johnny Vedmore heeft in een artikel voor de website van *Swamp* de bloedlijn van deze familie terug gevolgd tot een zekere Johannes Hewetson, of John Hewson, een koopman en grondbezitter in Yorkshire, Engeland in 1498, tijdens de heerschappij van koning Henry VII. Zijn opvolger, Thomas Hewson, besloot rond 1570 om de familie te verhuizen naar Ierland, en daarmee begon een lange lijn van generaties die zich opwerkten in de Ierse adel en hogere kringen. Een huidige nakomeling uit deze bloedlijn in het bijzonder is ene **Paul David Hewson KBE OL** (koninklijk onderscheiden, dus), geboren in 1960 en beter bekend als **Bono**, de zanger van **U2**, hoewel het ernaar uitziet dat hij de afgelopen jaren veel meer tijd besteedde aan onderonsjes met allerlei wereldleiders en vooraanstaande figuren uit de “elite” en het ondersteunen van verschillende ondernemingen voor sociale sturing dan aan het geven van concerten. Geen wonder dat zijn stichting “One” nauw is verweven met psychopathische globalisten als George Soros en Bill Gates. Als ik de naam “Bono” hoor kan ik het niet helpen te denken aan een schoothondje, en ik vraag me af of dat is hoe de hooggeplaatsten hem zien wanneer ze hem eropuit sturen voor allerlei missies.

Was het werkelijk een kwestie van geluk dat Bono een internationaal erkende rockster werd die vriendjes werd met de politieke “elite” van de wereld? Of is dat VOLLEDIG toe te schrijven aan de familie waaruit hij voortkomt?

Er bestond nooit twijfel of Bono succesvol en beroemd zou worden. Daar werd op toegezien door die partijen die zoiets kunnen regelen, verzekeren dat zijn carrière uiterst zichtbaar zou zijn. Vanaf het moment dat hij een sterke bekendheid bij het publiek had verworven – en belangrijker nog, een bewonderende fanbasis die hem was gaan aanbidden en vertrouwen – kon het *echte* werk beginnen. Deze dynamiek hebben we over de decennia zo vaak kunnen waarnemen, en het wordt makkelijk om de sleutelfiguren eruit te pikken door alleen maar hun “buitenschoolse activiteiten” in de gaten te houden. Het kan jaren van verhulling duren, soms wel tientallen jaren, voordat de werkelijke rol van een kandidaat duidelijk wordt. (En zo kan het ook gaan in het gewone leven, zoals ik voor mezelf heb ontdekt. Ik realiseer me nu dat de reden waarom ik op dit tijdstip hier ben geïncarneerd is om deel te nemen aan deze tijden en het type werk te doen wat ik nu doe. Maar het duurde tot ik 40 was, na 20 jaar gewerkt te hebben als DJ, ervan overtuigd dat muziek en feesten de sleutel waren tot de betekenis van het leven, voordat ik dat doorkreeg.)

Deze buitenschoolse activiteiten vertellen ons zo veel over hoe het kwam dat juist zij beroemd werden, tegenover alle andere kandidaten die, in veel gevallen, veel meer kunst en kunde lieten zien voor de betreffende baan. Op één of andere manier verkreeg Bono, ondanks dat hij Ier is, een KBE – ridderschap van een meest buitengewone Orde van het Britse Rijk. Zijn landgenoot Bob Geldof viel dezelfde eer ten deel.

Op een compleet ander terrein vinden we ondertussen [Barbara Hewson](#), nog een

21ste eeuws vertegenwoordiger van dezelfde bloedlijn die, in haar geval, aan het werk werd gezet als advocaat en “activist voor mensenrechten” met een praktijk in publiekrecht. Het blijkt dat zij een nicht van Bono is, en niet minder invloedrijk op haar werkterrein. Ze flirtte met controversie door haar uitgesproken mening over abortus en het loslaten van anonimiteit bij zedenzaken, en ze voerde campagne voor het verlagen van de leeftijd voor seksuele activiteit naar 13. In een blogpost uit 2013 noemde ze Operation Yewtree, het onderzoek naar historisch seksueel misbruik door mediaberoemdheden, “een veel grotere bedreiging voor de samenleving dan Jimmy Savile ooit was.” In december 2019 werd ze voor twee jaar geschorst uit de Orde van Advocaten na een reeks van wat werd gezien als “obscene en kwetsende” commentaren richting een collega advocaat op “sociale” media.

Door deze twee rollen heeft de Hewson-bloedlijn zich verzekerd van invloed op het narratief binnen vele aspecten van de samenleving. In alle gevallen zijn het de orders vanuit het controlesysteem van de “elite” die worden uitgevoerd.

In 1998 bracht de krant *The Independent* het nieuws dat Maurice en Pamela Hewson, Barbara's grootouders, [waren omgekomen bij een brand in hun huis in County Limerick](#). Er werd gedacht dat de brand ontstond in een oven. Bericht werd dat Maurice rechter was geweest in West Afrika, terwijl Pamela de dochter was van een voormalig Lord Luitenant voor Warwickshire in Engeland. De krantenkop las: “Politieonderzoek na omkomen familieleden van Bono tijdens huisbrand.”

Barbara Hewson zelf overleed op 9 januari 2021 aan kanker, op 59-jarige leeftijd. Het zou haar laatste wens zijn geweest om weer te worden hersteld in haar voormalig beroep. Dit werd door het Hooggerechtshof van Ierland verleend door haar straf te halveren. Vreemd genoeg maakten geen van de overlijdensberichten gewag van het feit dat zij de nicht van Bono was, toch iets met een bepaalde nieuwswaarde.

Hoe langer ik onderzoek doe voor deze boeken, des te meer voel ik me overtuigd genoeg om te stellen dat *iedereen* die een bepaald niveau bereikt van beroemdheid en invloed, tot het punt dat iedereen hun naam kent, wordt gecontroleerd en hun carrière aangereikt kreeg. Ik denk wel dat, in sommige gevallen, een artiest relatief vrij wordt gelaten om zijn ding te doen zoals ze willen (zolang bepaalde grenzen niet worden overschreden), maar ze staan altijd klaar wanneer hun diensten nodig zijn voor het ondersteunen van een bepaalde agenda voor sociale sturing. (Zoals... ach, ik weet niet... het verkopen van de leugen dat er een dodelijk “virus” is dat over de wereld raast en de totale wereldbevolking decimeert nadat een gast een vleermuis at op een vlees en vismarkt in China, dat soort zaken?)

Waar zijn de rebellen?

Waar het gaat om spraakmakende muzikanten kunnen we vaak meer leren van wat ze *niet* zeggen dan van hetgeen ze doen in bepaalde situaties. Er schiet me een

handvol namen te binnen van hen die over het algemeen worden beschouwd als “politiek activisten,” of op zijn minst zeer uitgesproken qua mening.

Eén van hen zou **Paul Weller** zijn, die onder andere voor **The Style Council** *The Whole Point of No Return* schreef, met kritiek op klassenongelijkheid, en de vernietigende aanklacht tegen de militaire ordervolgers in *Savages*. Ook al gaf hij zomer 2020 [commentaar over de “pandemie” aan muziekblad NME](#), duidelijk was dat hij meeging in het verhaal dat het echt was en verstevigde alleen maar het vertelsel door een positieve draai te geven aan de effecten op de samenleving. “We zien nieuwe werkmethodes,” vertelde hij het blad. “We brengen meer tijd door met onze gezinnen, zien hoe de natuur zich kan herstellen als wij er niet zijn. Ik hoop eigenlijk een beetje dat we niet meer teruggaan naar normaal.”

Zoal iemand me via e-mail liet weten:

Voor mensen van mijn leeftijd is Paul Weller een absolute held. Hij leerde me meer dan welk indoctrinerend onzinstelsel me ooit kon leren tijdens mijn schooljaren. Maar op het moment dat we hem nodig hebben om zich in deze meest belangrijke tijd uit te spreken blijft hij stil. Hij zou zovelen uit de bedwelmdde massa's kunnen overhalen, het zou een revolutie betekenen.

Eerder dan de agenda bloot te leggen koos Weller voor een gastoptreden bij de praatshow van Jonathan Ross, waar hij de onzin van de “elleboogbump” en (a)sociaal afstand houden kracht bijzette maar er blijkbaar geen probleem mee had zijn huis te verlaten om zijn laatste “lockdownalbum” te promoten.

Dat is nog eens entertainment!

Weller was oprichtend lid van een muziekcollectief dat midden jaren 1980' bekend stond onder de naam **Red Wedge**, hun naam ontleend aan een poster die de titel *Beat the Whites With the Red Wedge* droeg, van de Russische kunstenaar El Lissitzky uit de tijd van de Russische Revolutie. Het belangrijkste boegbeeld van het collectief was **Billy Bragg**, trots Links te zijn en altijd geportretteerd als iets van een “held van de werkende klasse” die vooral kritisch was op het beleid van Margaret Thatchers Conservatieven. Net als Weller gaf Bragg aan dat hij accepteerde dat het verhaal van “het virus” echt was [toen hij aan NME vertelde](#) dat de afgelasting in 2021 van het Glastonbury Festival, voor het tweede jaar op rij, “toch wel een schok was” en hij drukte zijn hoop uit dat muziekfestivals weer gauw terug konden keren naar normaal “als dit eenmaal voorbij is.”

Voor Bragg was alle hoop verloren toen hij zichzelf onthulde als “niet zo'n rebel” en meer een deugdsignaal afgevend aanhanger van de Staat, ofwel een rol vervullend voor de overheid, dan wel vreselijk naïef voor iemand met zijn veronderstelde waarden. Zijn commentaar in een post op Facebook:

Als iemand die dubbel gevaccineerd is met AstraZenica ben ik me ervan bewust dat ik misschien niet zo kwetsbaar was als een jaar geleden, Ik kan echter nog steeds corona krijgen en anderen besmetten. Dat risico wil ik echt niet nemen dus blijf ik mijn masker dragen in winkels en andere besloten ruimtes om mezelf en de mensen om me heen te beschermen.

Mijn complimenten voor iemand die op Facebook op fantastische wijze van repliek diende:

Bah! Wat een deugd signalerende griezels en een nepheld van het volk. Elk van jullie overlopers zal spiritueel een hoge prijs betalen voor het dienen als Rattenvanger van Hamelen bij de ondergang van de mensheid.

Dat kan ik alleen maar onderstrepen.

En hoe zit het met **John Lydon**, beter bekend als **Johnny Rotten**? Die snerpemde verachting voor autoriteit die hij ten toon spreidde in de tijd van **The Sex Pistols** zou toch zeker worden gekanaliseerd in een kritische houding tegen de tirannie van lockdowns door de overheid? Blijkbaar niet. Een paar jaar na het maken van een reclamefilmje voor boter van *Country Life* was het enig controversiële dat Lydon in 2020 deed het openlijk zijn steun te betuigen voor Donald Trump.

En we moeten ook niet het boegbeeld van de burgerrechtenbeweging en de belangrijkste uitdrager van het protestlied tijdens de jaren 1960', **Bob Dylan**, vergeten. Dylan bleef al die decennia muzikaal actief en liet in 2020 zien dat hij controversie nog steeds niet mijdt met het epische, 17 minuten durende *Murder Most Foul* (Een meest smerige moord) van zijn album *Rough and Rowdy Roads*. Hierin wordt teruggekeken op de moord op President John F Kennedy in 1963 en wordt de betrokkenheid geïmpliceerd van George H W Bush met de tekstregel *Wolfman, o wolfman, o wolfman, o wolfman, huil*. (Een codenaam van Bush binnen de CIA zou "Timberwolf" zijn geweest. De kleinkinderen van Kennedy namen in 2020 op Telegram een nummer op dat "Timber" heette, waarvan wordt vermoed dat het een versluierde bevestiging is van Bush' betrokkenheid bij de moord op hun opa. Dit gebeurde een aantal maanden na het overlijden van Bush.)

Als hij nog enige geloofwaardigheid had als voorvechter voor burgerrechten en vrijheden dan werd die te ruste gelegd in augustus 2021, toen hij ervan werd beschuldigd in 1965, op het toppunt van zijn roem, een meisje van 12 te hebben bedwelmd met drugs en alcohol en haar gedurende een periode van zes weken seksueel te hebben misbruikt. Volgens de aanklacht die werd ingediend vonden veel van de overtredingen plaats in het berucht Chelsea Hotel in Manhattan, een plek met een dubieuze geschiedenis die uitgebreid werd besproken in de voorloper van dit boek.

Hoewel ze er nooit een probleem van maakten zich uit te spreken over

onrechtvaardigheid, ongelijkheid en bedrog waar ze het maar konden vinden, geen van deze vier heeft zich echter openlijk uitgesproken over het “corona”-Bedrog. Het is nou niet dat het heeft ontbroken aan publiek toegankelijke informatie om de officiële lezing over de schaal van “het virus” en de noodzakelijke maatregelen “om de verspreiding tegen te gaan” de grond in te boren. Slechts één uur onderzoek online is voor iedereen al voldoende om te *bewijzen* dat misinformatie en desinformatie (onopzettelijk onjuiste en opzettelijk onjuiste informatieverspreiding, respectievelijk, vert.), samen met slechte wetenschap en achterliggende politieke motieven, voortdurend worden verspreid door de corrupte overheden in de wereld. Dat, en het vermogen tot onafhankelijk en vrij denken – of de gelegenheid dit openlijk uit te drukken.

Het lijkt dat het in deze arena is waar zich de echte tekortkomingen bevinden. Als je denkt aan artiesten waarvan het publieke imago is gebouwd rond hun neiging tot het benoemen van onrechtvaardigheden en de politieke klasse ter verantwoording te roepen wegens het onderdrukken van de bevolking, is het dan zo onredelijk om aan te nemen dat ze misschien niet overtuigd waren door de retoriek over de “pandemie” en geen vertrouwen zouden hebben in degenen die pogen de natuurlijk ingeboren Rechten en Vrijheden van miljarden wereldwijd af te pakken? Indien ze eerlijk en oprecht waren geweest in alles wat ze tot op dat moment hadden gedaan en gezegd, zou het dan niet redelijker zijn je voor te stellen dat ze misschien hun bekendheid zouden hebben gebruikt om anderen aan te moedigen onder het oppervlak van het vertelsel te kijken naar andere motieven die de agenda voortstuwen – een agenda die niet alleen het leven van hun fans heeft beroerd, maar ook *van henzelf en dat van hun familieleden?*

Er komen nog andere namen bovendrijven. Voormalig frontman van **The Smiths**, **Morrissey**, is controversie niet vreemd, als uitgesproken vegetariër, dierenrechtenactivist en tegen het koningshuis. Deze karakteristieken lijken te duiden op een persoon met een geweten, iemand die neigt naar mededogen en met een afkeer van autoriteit. Morrissey maakte het *nog net* goed in juni 2021, tijdens [een vraag en antwoordgesprek op zijn eigen website](#), geleid door zijn neef Sam Esty Rayner. Hij ging nog net niet zover om de bredere agenda van “corona,” zoals de “Great Reset” en Agenda 2030, te benoemen, maar maakte toch [een verfrissende verwijzing naar “corona”](#) door te zeggen:

Nu worden meer en meer mensen de armoede in gedwongen, wat een andere vorm is van slavernij, net als belasting en gemeentelijke belastingen, en al die andere manieren waarop we worden gevolgd en in een hoek gedrukt. Onze huidige vrijheid is beperkt tot boodschappen doen en een bankstel kopen. De overheid gedraagt zich zoals Chinese keizers dat deden... “We staan jullie toe te leven zoals wij, als jullie je gedragen.”

Een jaar eerder haalde Morrissey zich [de minachting van de mainstream pers](#) op de

hals omdat hij een concert in Londen door liet gaan op 14 maart terwijl allerlei andere muziekevenementen waren afgelast, maar dit was een week *voor* de Britse regering officieel aankondigde dat het land op slot zou gaan. Bij het concert in de SSE Arena hing er een groot achterdoek boven het podium van zijn album *You Are the Quarry* (Jij bent de mijn). Dit was veranderd in *You Are the Quarantined* (Jullie zijn de geïsoleerden), samen met een portretfoto waar hij een masker draagt.

Artiesten met een religieuze overtuiging – in ieder geval voor zover het hun zorgvuldig gecultiveerde publieke imago's betreft – vielen ook op door zich in stilte te hullen. Het laatste dat ik weet is dat er in de ogen van welke God van welke religie ook niets deugdzaam of rechtschapen is aan het communisme van de Nieuwe Wereldorde, want daar draait eigenlijk het hele “corona”-Bedrog om. Je zou van een gelovige man of vrouw toch hebben verwacht dat zij zich vrijelijk zouden hebben uitgesproken voor persoonlijke vrijheid en tegen menselijke slavernij? Maar het bleef pijnlijk stil bij **Cliff Richard, Cat Stevens, Amy Grant, Akon, TobyMac, Beyonce** (als zij Christen is dan ben ik Brad Pitt...) en vele anderen van hun soort. Slechts een paar zinnnetjes van elk van deze bekende namen, gezien de enorme aantallen mensen die aan hun lippen hangen bij alles wat ze zeggen, hadden de publieke opinie van de ene dag op de andere kunnen keren. En toch – stilte.

Wie naar de vrije geest tegen het Establishment zocht in de Heavy Metal zal ook uitermate teleurgesteld zijn geweest door de verkondiging van bassist van **Judas Priest Ian Hill**. Tijdens zijn verschijnen in een podcast van Jeremy White [zei hij](#):

We zijn allemaal dubbel gevaccineerd, dus we zijn zo beschermd als het maar zijn kan, tenzij er in de tussentijd iets nieuws komt. Ik weet het niet. En dat is het nou net. Wij zullen voorzichtig zijn. We zullen onze afstand tot mensen bewaren. Mochten we 's avonds uitgaan dan zullen we proberen samen in onze bubbel te blijven. We zullen het aantal contacten met derden beperken.

Zoals vermeld in het eerste boek was Judas Priest diep betrokken bij de zogenaamde “Satanische Paniek” die in de jaren 1980' rond de Heavy Metal-muziek hing. Zij waren de beklagden in een rechtszaak die voortkwam uit de zelfmoord van twee tieners, wat het gevolg zou zijn geweest van het horen van subliminale boodschappen die waren verstopt in een nummer van Judas Priest. Wat dit zegt? Satanisme propageren? – goed! Ingaan tegen het officiële verhaal vol tegenstellingen en onjuiste informatie? Fout!

Zanger van **Iron Maiden Bruce Dickinson** zal het daarmee eens zijn. *NME* bracht het verhaal dat Dickinson “corona had opgelopen”... ondanks dat hij dubbel was gevaccineerd!! (Goh, ik vraag me af waar hij zo ziek van was geworden... Duh!) Hij [drong er toen bij zijn fans op aan](#) zich allemaal te laten vaccineren, waarschijnlijk zodat ze net zo ziek konden worden als hij. Ogenscheinlijk in alle oprechtheid, en niet in staat de waanzin in zijn eigen uitspraak te herkennen zei Dickinson:

Ik heb eigenlijk geen twijfel dat, als ik niet zou zijn gevaccineerd, ik nu een serieus probleem had gehad.

Van **Jon Bon Jovi** hoeven we ook al geen rebellie te verwachten. In het nummer uit 2020, samen met **Jennifer Nettles**, verdient het paar een snoepje van hun baasjes door, zonder vragen te stellen, alles uit te dragen wat de media zegt met tekstregels als:

*Mama's en baby's blazen kusjes,
Redt misschien iemands leven.*

En:

*Ook al houd ik mijn sociale afstand,
Wat de wereld nodig heeft is een knuffel.
Tot we een vaccin vinden
Is er geen vervanging voor liefde.*

Het is natuurlijk mogelijk dat veel artiesten oprecht in de officiële lijn zijn getrapt. Te leven in een kunstmatige bubbel, gemaakt uit rijkdom, roem en alle valkuilen die deze leefstijl met zich meebrengt – waaronder perceptie en bewustzijn veranderende middelen – kunnen zorgen voor een verlies van contact met het gewone dagelijkse leven zoals de meesten van ons het ondergaan. De leden van veel van de genoemde acts zijn ondertussen ook al boven de pensioengerechtigde leeftijd, en ongetwijfeld zich veel meer bewust van hun eigen sterfelijkheid dan in hun wildere, jongere jaren. Maar het blijft evenwel mogelijk – en dat ligt gezien het bewijs meer voor de hand – dat ze zwijgen om andere redenen.

Stille waters hebben diepe gronden

Misschien is er een lezer die denkt: “Maar **Roger Waters** dan, van **Pink Floyd**? Van iedereen die je kunt bedenken zou je van hem toch wel verwachten dat hij iets kritisch te zeggen zou hebben over de leugen van de Plandemie?” Hij is per slot van rekening ook niet op zijn mondje gevallen en heeft nooit problemen gehad zich uit te spreken over de invallen van het Establishment in allerlei buitenland, met name over de illegale aanvallen van het Zionistische Israël op het buurland Palestina. Dat is het onderwerp bij uitstek waar weinigen openlijk over durven te praten. Als hij zich tijdens zijn hoogtijdagen bij Pink Floyd zo had uitgesproken dan had dat zeker zijn carrière gesaboteerd.

Waarschuwing voor bittere teleurstelling: Helaas, dit was niet de houding die Roger aannam. In plaats daarvan verleende hij legitimiteit aan de Plandemie door de officiële lijn te verstevigen aangaande het bedreigingsniveau. Bij het aankondigen van het uitstel van zijn aan het begin van de Plandemie geplande tournee (met de

intrigerende titel *This Is Not A Drill* [Dit is geen oefening]) zei hij: “Al redt het maar één leven, dan is dat het waard.” Bij deze aankondiging onthulde hij met plezier ook het nieuws dat Donald Trumps decreet Dakota Acces Oliepijplijn door een federale rechter als illegaal was bevonden, wat een zege markeerde voor Sioux-stammen van Standing Rock. Gemengde boodschappen dus, waar Roger bewust en moreel stelling neemt in de ene humanitaire kwestie, om vervolgens steun te verlenen aan de leugens die hebben geleid tot de onwettige onderwerping van miljoenen. Het lijkt een trend, want tijdens een online interview in voorjaar 2020 zei hij:

Ik ben geïsoleerd. Ik neem dit nu al een paar weken serieus... Natuurlijk spreek ik mensen in New York, en natuurlijk let ik een beetje op de cijfers. En, even natuurlijk, kijk ik nooit TV, dat heeft in de Verenigde Staten geen zin, want het is allemaal absolute kletsboek en complete leugens. Nieuws bestaat niet.

Dus lijkt Roger niet de tegenstelling te zien in het afkraken van de leugens en propaganda die door het televisienieuws worden gebracht om vervolgens waarde toe te kennen aan één van dat type leugens door te refereren aan (onjuiste) “corona”-cijfers die hij zal hebben verkregen van dezelfde mainstream media die hij veroordeelt.

Maar het wordt nog erger. In hetzelfde interview prijst hij vervolgens dr. Anthony Fauci, de verraderlijke gezondheidsadviseur verantwoordelijk voor het continueren van de “virus”leugen in de VS, in samenwerking met de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en het Centrum voor Ziektebeheersing (CDC) en een vergelijkbare rol speelde in de jaren 1980' tijdens de AIDS-crisis (waar nog steeds prangende vragen resteren aangaande de oorsprong van dat bepaalde “virus”). Ook al vindt hij het nodig hem [tijdens het interview](#) te noemen, Roger kan zich niet precies zijn naam herinneren, of wat hij precies doet. Was hij geïnstrueerd zijn naam te laten vallen? Hij zei:

De hemel zij dank voor Anthony Fauci. Heet hij zo? Die ep...e...epid... wat hij ook is... Duidelijk is dat hij een extreem goed opgeleide en briljante man is. Hoe hij zo lang op zo'n machtige positie kan blijven, niemand zal het ooit weten.

(Daar zou ik niet op rekenen, Rog, maar ik snap wat je bedoelt.)

Roger liet ook de gelegenheid niet voorbij gaan zonder Bill Gates te noemen, losjes naar hem verwijzend als een “goed persoon”:

Het andere dat me interesseert, nu je me toch de gelegenheid geeft, is dat alle goede lieden die er zijn – laatst zag ik dat Bill Gates iets langs had geschreven... – Amerikaans buitenlandbeleid wordt nooit genoemd. Het Rijk wordt nooit genoemd. Nooit. Geen van allen. Niet één van hen die het zegt. Dat de reden waarom we zo verneukt zijn is omdat we al ons geld uitgeven aan het vermoorden van bruine mensen, omdat we dat om één of andere reden willen. Hoe je het ook wendt of keert,

het is in alle opzichten walgelijk.

Hij ging verder met te stellen dat de medische assistentie aan de rest van de wereld uit China komt... zonder blijk te geven van het besef dat één van de belangrijkste redenen voor de Plandemie het invoeren was van communisme voor het grootste deel van de wereldbevolking en hun individuele rechten, vrijheden en persoonlijk bezit af te nemen, gebaseerd op een model dat in China werd geperfectioneerd door de heersende communistische partij aldaar!

Rogers terughoudendheid om zich bezig te houden met dit onderwerp heeft misschien iets te maken met zijn achtergrond; zijn vader Eric werkte in de kolenmijn en was actief voor de Labour Partij, maar was lid van de Communistische Partij. Waters is het enige lid van Floyd dat uit de arbeidersklasse kwam. Zijn bandgenoten kwamen allemaal uit zeer rijke en bevoorrechte families en gingen in een rockband spelen in plaats van een beroep aan te nemen dat men zou verwachten bij nakomelingen van aristocratische families. Bij Waters' vader vinden we de militaire betrokkenheid die we zien bij zo veel vaders van rocksterren, maar er is hier een verschil; in eerste instantie een gewetensbezwaarde leek het dat Eric draaide in zijn opvatting over oorlog, en hij werd op 11 september (interessante datum) 1943 aangesteld als Tweede Luitenant bij de Koninklijke Grenadiers. Vijf maanden later kwam hij bij gevechten om het leven. Roger was nog maar vijf maanden oud.

In de meeste van zijn interviews geeft Roger er nog steeds blijk van te geloven in het denkbeeld links/rechts in de politiek, wat suggereert dat een man van zijn leeftijd er nog steeds niet achter is dat het hele systeem een constructie is – een dialectiek die de illusie wekt van “keuze” maar waar beide kanten uiteindelijk worden gecontroleerd door dezelfde krachten. Hoe is het mogelijk dat iemand die al zo lang meedraait nog steeds in die leugens gelooft? Tenzij, natuurlijk, de waarheid hem bekend is en hij werkt voor de ongeziene heersers door het opzettelijk afgeven van gemengde signalen.

Als het onderzoek voor mijn boeken me één les heeft geleerd boven alle dan is het wel dat iedereen in de publieke belangstelling – iedereen die een status van bekendheid heeft verworven tot het punt waar het niet uitmaakt wie je op straat aanhoudt en vraagt of ze hem of haar kennen – ieder van hen kreeg hun roem en rijkdom aangereikt, hun carrière werd gemaakt, gefaciliteerd. Het systeem, waarnaar Rastafari verwijzen als het “Babylonsysteem,” is zo opgezet dat alleen zij die werden goedgekeurd door de poortwachters van de industrie deze niveaus bereiken. Alles gebeurt zoals de industrie het wil, en het idee dat iemand door de mazen van het net kan glijpen en roem en succes op eigen kracht kan bereiken zonder bezit te worden of te worden gecontroleerd, is ronduit belachelijk. Ik zou willen dat het anders was, maar ik kan met stellige zekerheid zeggen dat er geen uitzonderingen zijn – en Roger Waters, met zijn status, is zeker niet de uitzondering op de regel, als lid van één van de meest gevierde en invloedrijke bands aller tijden, en met een carrière die tientallen jaren overspant.

En inderdaad, zelfs het prille begin van Pink Floyd geeft de ijverige onderzoeker al een kijkje in hun rol, gezien ze al snel de lievelingen werden binnen de scene van de tegencultuur van Londen in het midden van de jaren 1960', optraden als de huisband van de iconische UFO Club, en LSD overladen en sociale houdingen veranderende psychedelische muziek en cultuur uitdroegen. Naarmate deze trends als een nachtkaars uitgingen tegen het einde van de jaren 1960' (zoals de bedoeling was nadat het belangrijkste doel was bereikt, zou ik zeggen) – en na het verwijderen van frontman **Syd Barrett** waar het, volgens de officiële berichten, onmogelijk was geworden om mee te werken omdat zijn hersens waren gefrituurd door te veel gebruik van LSD (hoewel ik vermoed dat hij een tragisch slachtoffer was van programmering via geestbeheersing) – vormde de muziek van Floyd om tot de intellectueel vriendelijke progressieve rockstijl waarom de groep het best bekend staat.

Hoewel er een zeer openlijke vete ontstond tussen Roger Waters en **David Gilmour** (koninklijk onderscheiden, de vervanger van Barrett als frontman), waar Roger altijd werd gezien als iets van een rebel tegen de Gevestigde Orde, blijft het mijn overtuiging – nogmaals, door jarenlang zorgvuldig onderzoek eerder dan eenvoudigweg een kwestie van persoonlijke mening – dat het Roger simpelweg niet was toegestaan zo lang in het publieke oog te verkeren als hij niet onderdeel was van één of andere agenda van de werkelijke heersers over de muziekindustrie. Weliswaar kan hij soms verward en naïef overkomen, maar zijn meegaan in agenda's die worden aangestuurd door dezelfde mainstream media die hij zegt zo te verachten, en zijn weigering bepaalde olifanten in de kamer aan te kaarten die het echt nodig hebben te worden blootgelegd door lieden van zijn statuur – verraden zijn ware aard als gewoon weer een Acteur voor het Leven.

Voor een veel diepere duik in de hele geschiedenis van Pink Floyd kan ik ten zeerste aanraden te luisteren naar de podcast *Good Vibrations* die ik opnam met de Britse onderzoeker Martin Brown in mei 2020 die we de naam [*The Dark Side of the Floyd*](#) noemden (zie je wat we hier hebben gedaan?). Martin is bezig met het samenstellen van wat een uitgebreid en alomvattend boek over de groep belooft te worden, het eerste dat zich zal afwenden van de gebruikelijke mainstream bronnen en voor het eerst zaken zal belichten die in officiële “biografieën” nooit vermeld zijn.

Over de schijnbaar tegenstrijdige houdingen van Waters op het politieke vlak zag Martin:

Roger heeft altijd dat tweeslachtige over zich gehad – multimiljonair rockster met een “socialistisch/communistische” opvoeding en achtergrond (wat niets betekent wanneer je eenmaal begrijpt wat politiek in werkelijkheid is, en wat zijn achtergrond werkelijk is). Hij is een “uitgesproken” activist, maar wat houdt dat nu feitelijk in? Vele van de sterren van de tegencultuur en de goeroes uit de jaren 1960' vermeldden dat soort kwalificaties in hun achtergrond – echter niets over deftige afkomst of

verbanden met militaire inlichtingen, dat soort dingen – het geeft hen het imago van “één van ons” – een poging hen voor ons voor te stellen als onze voorvechters. Natuurlijk slaat dat soort mythologie nergens op. Ik ben dol op zijn muziek, en veel van de dingen die hij heeft gezegd zijn rechtgeaard – maar op de lange termijn maakt dat natuurlijk allemaal niet uit, wat voor De Kliek (ook bekend als “de Cabal”) het belangrijkste is.

En hoe zit het dan met Waters schijnbare tegenspeler bij Pink Floyd, mocht iemand het zich afvragen? Wel, geen reden tot paniek binnen het Establishment waar het David Gilmour betreft die, in [een interview met guitarplayer.com](#), na te hebben geklaagd dat “dit lockdown-gedoe” voor vertraging had gezorgd bij de productie van zijn nieuwe album, verder ging alle angst voor rebellie weg te nemen door de lezers gerust te stellen dat hij en zijn vrouw Polly Samson “allebei dubbel waren gevaccineerd, dus ziet het er wat beter uit.” Nou nou. Hij zal wel *aangenaam verdoofd* zijn (*Comfortably Numb, The Wall* – Pink Floyd 1979, vert.).

Spijtig genoeg vinden we ook weinig hoop bij die andere legendarische rockster die de voornaam Roger draagt (hoewel Waters technisch gezien een “George” is, waar Roger zijn echte naam is, terwijl bandgenoot Syd Barrett eigenlijk een Roger was met “Syd” als bijnaam – ik hoop dat iedereen goed oplet, straks is er een overhoring). **Roger Daltrey** (koninklijk onderscheiden) van **The Who** – die blijkbaar niets te maken hebben met de WHO (Wereldgezondheidsorganisatie, hoewel, tegenwoordig weet je het maar nooit...) – verscheen in juni 2021 bij het net gelanceerde *GB News* netwerk. (Hoewel het kanaal beweert een “frisse wind” te zijn door “in te gaan” tegen het mainstream nieuws bleek dat ze alleen maar de officiële verhalen van de mainstream ondersteunen, waar nog meer waarde wordt verleend aan het idee van “corona” door het te presenteren als zeer werkelijke dreiging. Waarom zou wie dan ook iets anders verwachten, met welbekende medewerkers als Andrew Neil, een “voormalig” BBC-man tot in zijn tenen?)

Daltrey verscheen in een 20 minuten durend interview met presentator Dan Wootton waarin hij onthulde dat hij een supporter is van Boris Johnson, dat hij echt gelooft in de notie dat “corona” voor iedereen een zeer werkelijke dreiging is, en dat het moet worden aangepakt met overheidsmaatregelen. Hij gaf er verder blijk van te zijn gevallen voor de psychologische operatie die “Black Lives Matter” is, dat is verbonden met en wordt gefinancierd door miljardair en bediende van de “elite” George Soros middels zijn Open Society stichtingen. Daltrey stond achter de PR-stunt van die groep (gecontroleerde) activisten die het standbeeld van slavenhandelaar Edward Colston van zijn sokkel haalde en het in de haven van Bristol gooide. Daltrey is ook beschermheer van het Teenage Cancer Trust maar, terwijl hij oprecht *lijkt* in het tonen van sympathie voor degenen die eraan lijden, hij moet toch ooit zijn gestuit op andere, natuurlijke geneeswijzen als alternatief voor de bestraling en chemotherapie van Big Farma? Hij heeft zich daar echter nooit achter geschaard, noch bij zijn liefdadigheidsstichting voorgesteld daar eens naar te kijken.

De enige kwestie waarmee Daltrey zich enigszins geliefd maakte bij de waarheidsgemeenschap was zijn kritiek op de “woke”-cultuur onder leden van Generatie Z, of “Zoomers” (zij die werden geboren tussen laat jaren 1990' en begin jaren 2010'). Hoewel hij terecht de “afrekencultuur” en de mentaliteit zich bij het minste of geringste direct beledigd te voelen (ook wel “snowflakes” genoemd, vert.) veroordeelde was dat niet genoeg om zijn reputatie te vestigen als ware rebel tegen het systeem (ondanks het zorgvuldig opgebouwde imago in de jaren 1960') en, gegeven de tirannieke nachtmerrie waar we ons nu in bevinden, niet bepaald een punt dat momenteel hoog op de agenda zou moeten staan.

Met de hardnekkige speculatie dat The Who een product was van het Tavistock Instituut, net als hun tijdgenoten de **Beatles** en de **Rolling Stones**, zou Roger zich in een positie kunnen bevinden het één en ander te weten over hoe sociale beïnvloeding via popcultuur werkt. We vinden bij The Who ook de gebruikelijke kenmerken. Wijlen bassist **John Entwistle** was een Vrijmetselaar, drummer **Keith Moon** overleed onder verdachte omstandigheden in dezelfde flat als **Mama “Cass” Elliott** vier jaar eerder (zoals opgetekend in Sound Bites), en dan was er de in de pers veel belichte arrestatie van **Pete Townshend** wegens het kijken naar kinderporno (zijn vader speelde in een dansorkest van de Koninklijke Luchtmacht). De filmversie van de rockopera *Tommy* van de groep verbeeldt de effecten van Satanisch Ritueel Misbruik en op trauma gebaseerde geestbeheersing binnen militaire gezinnen, met een controversiële rol voor Keith Moon die “Ome Ernie” speelt, een pedofiele babysitter.

Hoe dan ook, beide rocksterren Rogers hebben gemengde signalen afgegeven en zijn ofwel in de war en hebben geen idee van het grotere plaatje, of ze dragen in hun nadagen nog steeds de gewenste agenda's uit.

Eervolle vermeldingen

Gegeven het achterwege blijven van vele bekende namen vallen zij die zich *wel* uitspraken tegen de tirannie en totalitarisme dat werd gerechtvaardigd door “corona” des te meer op. Hun aantal is echter gering. De meest zichtbare was Van Morrison. Zijn luide tegenspraak tegen de lockdown door de overheid was des te onverwachter gezien hij is opgenomen in de galerij van “sirs”; hij kreeg bij de “lintjesregen” van 2015 van de koningin de titel Knight Bachelor (tot ridder geslagen maar niet opgenomen in de ridderorde, vert.) voor zijn diensten aan de muziek en het toerisme in Noord Ierland. Zij die tot deze rangen zijn toegetreden doen doorgaans geen uitspraken die ingaan tegen het officiële protocol van de Gevestigde Orde, en dat maakt het des te nieuwswaardiger die zeldzame keer dat het wel gebeurt. Morrison werkte in 1989 samen met mede”Christen” Cliff Richard, ook al “sir,” aan het nummer *Whenever God Shines His Light On Me*. Jaren later [vertelde Richard aan The Daily Express](#), zich de opname herinnerend, de anekdote, na Morrison te hebben omschreven als “opvliegend en moeilijk,” dat Morrison dacht “dat hij behoorde tot

een purperen bloedlijn, dat zou een soort verheven spiritueel koningshuis zijn” en dat Richard niet echt wist wat hij daarop moest zeggen. (Je vindt meer over Cliff Richard in *Muzikale Waarheid deel 1.*)

Van Morrison, tragisch genoeg één van de weinige prominente artiesten die dapper genoeg was om openlijk stelling te nemen tegen het verraderlijke “corona”narratief – des te verrassender voor iemand met de titel “sir.”

In september 2020 bracht Morrison drie nieuwe nummers uit waarvan alle teksten kritiek waren op de officiële overheidsmaatregelen tegen “corona” – *As I Walked Out* (Toen ik naar buiten liep), *Born To Be Free* (Geboren om vrij te zijn) en *No More Lockdown* (Geen lockdown meer). In het eerste nummer vinden we het volgende:

*Toen ik naar buiten liep waren de straten leeg.
De overheid zei dat iedereen thuis moest blijven.
Ze verspreidden angst en verachting, en geen hoop voor de toekomst.
En weinigen die vragen stelden bij die vreemde zet.*

En in het laatste:

*Geen lockdown meer, geen overheidsbemoeyenis meer.
Geen fascistische politie die onze vrede verstoort.
Ophouden nu met het afnemen van vrijheden en onze God gegeven rechten,
Te doen alsof het voor onze veiligheid is terwijl het is om ons tot slaaf te maken.*

Het was verrassend en verfrissend een artiest van zijn statuus zulke directe en

eerlijke observaties te horen doen in een tijd waarin de gestuurde Politieke Correctheid ervoor zorgt dat nagenoeg alle anderen zichzelf censureren uit angst daarmee fans af te stoten, of bang zijn voor schade aan hun carrière. Er zat ondertussen een gapend gat tussen 2020 en de mode van de protestsongs uit de jaren 1960'-70' die betekenisvol de sociale en politieke kwesties aan de orde stelden. De “Cowboy uit Belfast” had eerder een aantal concerten met “sociaal afstand houden” gedaan, waarschijnlijk vanuit de gedachte dat dit beter was dan niets en hem in ieder geval de gelegenheid gaf om muzikaal actief te blijven en in een kleinere opzet contact te hebben met zijn fans. Hij had echter al [kritiek geuit betreffende de getroffen maatregelen](#). Zijn commentaar in een artikel op zijn website *Save Live Music*:

Zoals jullie weten doen we aan aantal concerten met “sociaal afstand houden” in het Newcastle-Upon-Tyne's Gosforth Park, de Electric Ballroom en het London Palladium. Dit is geen teken van instemming met of acceptatie van de huidige gang van zaken, het is om mijn band weer op te starten, want nu staan we stil. Maar dit is ook niet de oplossing voor de toekomst. We moeten straks weer voor volle zalen kunnen spelen.

Morrison noemde vervolgens een onverwachte bondgenoot, ook een “sir,” **Lord Andrew Lloyd-Webber**, die zich ook kritisch had uitgelaten over de beperking van het toegestane aantal bezoekers bij muziekevenementen:

Sir Andrew Lloyd-Webber en ik lijken de enigen in de muziekindustrie die proberen de draad weer op te pakken. Stap naar voren. Het is economisch niet haalbaar om concerten te doen met afstand houden. Sta nu op, de toekomst is nu.

Lloyd-Webber bleek toch niet zo standvastig als tegenstander van het officiële vertelsel dan zijn houding leek uit te stralen toen hij zich later opgaf voor een proef met het “corona”-“vaccin” van Oxford. Tegen mei 2021 waren de teugels blijkbaar weer strak aangetrokken toen hij publiekelijk de “egoïstische” mensen die weigerden een vaccin te nemen [vergeleek met dronken autobestuurders](#).

Morrison [moedigde ondertussen zijn gelijken aan](#) zich bij hem aan te sluiten en voegde toe:

Zangers, muzikanten, schrijvers, producers, promotors en alle anderen in de industrie... vecht met me mee. Kom naar voren, sta op, bestrijd deze pseudowetenschap en spreek je uit!

Het bleek echter dat zijn woorden aan dovemansoren waren gericht, aanbiedingen voor een samenwerking waren schaars. Tegelijkertijd ontbrak het niet aan de voorspelbare tegenreactie vanuit bepaalde aspecten van de Gevestigde Orde. Bij de roep zijn Ereburgerschap van de stad Belfast in te trekken aan het adres van de Raad van die stad stelde raadslid Emmet McDonough-Brown dat zijn teksten

“ondermijnend zijn voor de huidig geldende maatregelen om levens te beschermen en een onwetendheid tonen aangaande de gevestigde wetenschap, terwijl we kampen met corona.”

De Noord Ierse Minister van Volksgezondheid Robin Swann nam ondertussen het makkelijke pad Morrison te associëren met “complotdenkers.” In een schaamteloos appèl op de emotie verkondigde hij in een artikel in *Rolling Stone* (Yeah, rock&roll!):

We hadden beter van hem verwacht... een deel van wat hij zegt is zelfs gevaarlijk. Het kan mensen aanmoedigen het coronavirus niet serieus te nemen. Als je het ziet als één grote samenzwering dan zul je minder snel de cruciale gezondheidsadviezen volgen die ervoor zorgen dat jij en anderen veilig zijn... Zijn woorden zullen veel troost bieden voor complotdenkers – de aluhoedjes dragende brigade die een kruistocht voert tegen mondkapjes en vaccins en denkt dat het allemaal één groot, wereldwijd complot is om vrijheden af te nemen... Ik hoop dat niemand hem serieus neemt. Hij is geen goeroe. Geen leraar.

De woorden van Swann raakten aan het erkennen van de invloed die muzikanten als Morrison doorgaans hebben. Het leek echter wel dat zijn wens werd vervuld, dat niemand Morrison serieus zou nemen, middels de terugslag die de muzikant ontving van “fans” op Twitter en andere “sociale” media. Wat reacties die hij kreeg op zijn Twitterpagina:

Sorry, Van. Vertrouw de kunst, niet de kunstenaar. Zo triest. #DraagEenMasker

We zijn allemaal zo teleurgesteld in je.

Van kan goed liedjes schrijven en uitvoeren, maar hij is geen medisch adviseur.

Er zit aluminiumfolie aan de binnenkant van zijn hoed. David Icke staat volgend jaar in zijn voorprogramma.

Een klap in het gezicht van de honderdduizenden die wereldwijd zijn gestorven aan het virus. Schande!

Ga onderhand eens een keer met pensioen voordat je nog verdere levens in gevaar brengt.

De Ierse fan die van Van Morrison houdt – teleurgesteld. Ik heb veel mensen ontmoet (van boven de twintig) die dit virus hebben gehad, en ze zeggen allemaal dat dit iets is dat ze nooit eerder hebben gevoeld.

*Tis een prachtige nacht om geen masker te dragen,
Met spekseldruppeltjes van boven in je ogen,
Een geweldige nacht om corona te krijgen*

onder de sterren van een nacht in oktober
(een “grappige” parodie op het nummer *Moondance*,
een klassieker die ook werd uitgebracht door Morrison, vert.)

Zing de blues

In november 2020 stapte een ongebruikelijke bondgenoot voor Morrison naar voren in de vorm van nog een ontvanger van koninklijke eer, vakbroeder in de blues **Eric Clapton**. Er werd aangekondigd dat de twee hadden samengewerkt aan een verder nummer tegen de lockdown, *Stand and Deliver* (Sta je mannetje en doe je gelden), waarvan de opbrengsten zouden gaan naar Morrisons Financiële Hulp Tijdens de Lockdown-fonds, gericht op het steunen van muzikanten die door de lockdown financieel zijn geraakt door het opgelegde verbod op live optredens. In de door hem geschreven tekst neemt Morrison geen blad voor de mond en toont zijn scherpe inzicht in waar het bij de Plandemie werkelijk om draait met teksten als:

*Sta je mannetje en doe je gelden, je liet je door hen bang maken.
Sta je mannetje en doe je gelden, maar geen woord ervan was waar.*

*Wil je een vrij man zijn, of een slaaf?
Wil je deze kettingen dragen tot aan je graf?*

*Magna Carta, Grondwet,
Wat is die Grondwet nog waard?
Je weet dat ze ons zullen onderdrukken, tot het echt pijn doet.
Is dit een soevereine natie, of gewoon een politiestaat?
Pas maar goed op, mensen, voordat het dadelijk te laat is.*

Blueslegende Eric Clapton verdiende het respect van een hele nieuwe generatie fans toen hij openlijk zijn twijfels uitte over de veiligheid en effectiviteit van de “corona”-“vaccins.”

Clapton was echter nog niet klaar met zijn tirade tegen het Establishment. In mei 2021 postte onderzoeker Robin Monotti een geschreven boodschap die hij van Clapton had ontvangen waarin hij het taboeonderwerp vaccins aansneet – een hoogst controversieel no-go-gebied voor 99.9% van alle “beroemdheden” die bezorgd zijn hun carrière intact en hun fanbasis gerustgesteld te houden. Het bericht werd later gepost op de website van America's Frontline Doctors. Clapton onthulde, verrassend misschien, dat hij een dosis van het AstraZenica-“vaccin” had genomen en als resultaat (minder verrassend) ernstige bijwerkingen had gekregen. Hij schreef [in zijn online post](#):

Ik ben een oude rot, ik heb, met heel veel hulp, verslaving en alcoholisme overleefd, en sta nu voor het grootste dilemma van mijn leven... Ik ben een gelovig mens, zij het abstract, en wat ik voelde en zich zag ontvouwen in maart 2020 begon me weg te leiden van de retoriek van de overheid en de toewijding van het algemene publiek aan de premier en zijn schurkenbende... Ik zocht naar helden en vond C Walker, Desmond Swayne en de helaas gepensioneerde Lord Sumption... op YouTube vond ik Hugo Talks en Talk Radio... dat was alles.

Toen werd ik gewezen op Van Morrison, en ik vond mijn stem. Ook al waren het zijn woorden die ik zong, ze weergalmden in mijn hart... Ik nam Stand and Deliver op in 2020 en werd meteen overladen met verachting en spot...

Het feit dat Clapton hier zijn leeftijd vermeldt suggereert een man van gevorderde leeftijd met spijt, maar met de wens zoveel mogelijk goed te maken en te verkeren in Juist Handelen, in de tijd die hem nog is gegund.

In februari van dit jaar (2021), voor ik meer te weten kwam over de aard van de vaccins (en op de leeftijd van 76 met een luchtwegaandoening) stond ik vooraan in de rij. Ik nam de eerste prik van AstraZenica en kreeg meteen ernstige bijwerkingen die wel tien dagen aanhielden. Ik herstelde uiteindelijk en werd gezegd dat de tweede spuit 12 weken later zou zijn...

Zo'n zes weken daarna kreeg ik een tweede dosis AZ aangeboden en nam die. Uiteraard waren de bijwerkingen desastreus, mijn handen en voeten waren of ijskoud, of lam, of leken in brand te staan, ik kon er twee weken niks mee en was bang dat ik nooit meer gitaar zou kunnen spelen (ik lijd aan perifere neuropathie, ik had nooit in de buurt van die naald moeten komen). Maar de propaganda vertelde dat het voor iedereen veilig was...

Toen leerde ik iemand van een groep kennen die me de raad gaf voorzichtig te zijn en eens te kijken waar jullie luitjes mee bezig zijn... Het voelde alsof een sluier werd weggetrokken, alsof ik niet langer alleen stond, dat het goed was, essentieel eigenlijk, om vast te houden aan mijn intuïtie en mijn hart te volgen...

Clapton stelde zich de vraag, geïnspireerd door het nummer *Where Have All the*

Rebels Gone? (Waar zijn de rebellen gebleven?) van Van Morrisons net nieuw uitgebrachte album *Latest Record Project Volume 1* (Project Laatste Album deel 1) waar de geest van Rock & Roll was gebleven, en waarom bijna al zijn gelijken gedwee en gehoorzaam meedingen in tirannie, blijkbaar genuilkorfd om iets te zeggen:

Ik blijf het pad van passieve rebellie volgen en probeer maar een beetje mee te doen om actief van mijn familie te kunnen genieten, maar het is moeilijk om mijn mond te houden met wat ik weet... Ik ben mijn hele leven een rebel geweest, tegen tirannie en tegen arrogante autoriteit, hetgeen we nu hebben, maar ik verlang evengoed naar gezelschap, mededogen en liefde, en dat vind ik hier... Ik denk dat we het daarmee wel zullen redden.

Eric zou daarna nog een [breed gedeeld interview](#) geven aan Oracle Films waarin hij het bovenstaande verder onderstreepte. Wat dit mij deed beseffen was dat degenen onder ons die al jarenlang “Waarheidszoekers” zijn zo diep in dat wereldbeeld zitten dat we plegen te vergeten dat zij die hun hele leven hebben geleefd, ondergedompeld in de mainstream van Georganiseerde Samenleving, nu pas beginnen te zien dat de wereld toch iets anders in elkaar zit dan zij altijd hebben gedacht. Voor ons kan het als ongelooflijk overkomen dat iemand van Erics gevorderde leeftijd dit overduidelijke feit nu pas doorkrijgt. Tegelijkertijd zijn activa van zijn soort altijd omringd door oppassers en poortwachters om ervoor te zorgen dat ze in het gareel blijven lopen, en A-lijst muzikanten leven een compleet ander leven dan de rest van ons, afhankelijk van een acceptatie van “gevestigde” manieren van doen en officiële vertelsels. Er is daarom moed en overtuiging nodig om je op zo'n manier uit te spreken.

Wat ik heel interessant vond, wat me werd verteld door de organisator, was dat Van Morrison aanwezig was bij mijn lezing over de machinaties binnen de muziekindustrie tijdens het Glastonbury Symposium, zomer 2015, waarin ik liet zien hoe de industrie past in het grotere plaatje van geestbeheersing en sociale sturing middels de Georganiseerde Samenleving. Later, in maart 2021, spraken we elkaar aan de telefoon. Van was vrolijk en vriendelijk en toonde een uitgebreide kennis van de actualiteit, wat mij vertelde dat hij zijn huiswerk goed had gedaan. We maakten in principe een afspraak om een interview te doen waarin ik hem zou vragen naar zijn beweegredenen om liedjes tegen de lockdown te schrijven, maar dit werd geblokkeerd door iemand uit het bedrijf van Morrison, Exile Productions, die in een e-mail stelde: “Als dit interview iets is dat we door willen zetten dan nemen we contact op.” Een typische reactie van een poortwachter. Ik vraag me nu af of Van werd gewaarschuwd het interview niet te doen uit angst voor de gevolgen voor wat nog rest van zijn carrière.

Morrison werd iets van een vlaggendrager voor de gemeenschap van live muziek, gezien er zo weinig grote namen waren die bereid waren hun hoofd boven het maaiveld uit te steken en kritiek te uiten op regeringsbeleid, en hij veruit de meest

bekende was van de weinigen die dit deden. In een Tweet van 29 december 2020 schreef Morrison:

We spraken met muzikanten uit Noord Ierland om te zien hoe ze zich hielden. Je kunt niet verwachten van muzikanten die hun hele leven hebben gewerkt in een carrière die ze te gek vinden om dat op te geven. We dringen bij de overheid aan op een herstelplan voor de kunstsector.

En negen dagen later schreef hij:

Vergeet niet dat degenen die onze economie op slot hebben gegooid geen salaris hebben gemist sinds de lockdown begon. We doen dit niet samen.

Hij had eerder al gereageerd op een verklaring van de Noord Ierse regering in september 2020 die verklaarde dat live muziek nu illegaal was en antwoordde:

Wist je dat live muziek ILLEGAAL is in Noord Ierland? Geen andere regio heeft zulke vergaande beperkingen ingevoerd voor onze sector. Waar is het bewijs om een dergelijk zware aanpak te rechtvaardigen?

In januari 2021 kam de aankondiging, via zijn advocaat Joe Rice, dat Morrison erover dacht een rechtszaak aan te spannen tegen de Noord Ierse regering vanwege de totale ban op live muziek in een besloten omgeving. Rice zei:

We zullen de tijd nemen hier juridisch goed naar te kijken om de ban op live muziek in gelegenheden met een vergunning in Noord Ierland aan te vechten. We weten niet van enig geloofwaardig wetenschappelijk of medisch bewijs dat deze totale ban rechtvaardigt... en we zullen dit voor het Hooggerechtshof brengen.

De oorlog tegen vreugde

De houding van Morrison ging rechtstreeks in tegen de bewering, die al snel viraal ging, dat een verklaring van de Britse Minister van Financiën Rishi Sunak zei dat mensen die werkzaam waren in de kunstensector misschien moesten nadenken over omscholing voor een ander beroep. Het lijkt dat [Sunak breed verkeerd werd geciteerd](#) wat die kwestie betrof, maar het is zeker wat hij impliceerde. Toen Sunak door ITV werd geïnterviewd in oktober 2020 en werd gevraagd of hij uitdroeg dat acteurs, muzikanten en dergelijke hun carrière als beëindigd moesten beschouwen, wendde Sunak de klassieke tactiek van een politicus aan van het vermijden van een direct antwoord te geven. Wat hij wel zei:

Zoals dat overal geldt moet iedereen zich aanpassen. Dus krijg ik e-mails en zie hoe theatergezelschappen zich aanpassen en een andere vorm van optreden vinden. Het is mogelijk een theateroptreden online te doen en op die manier interactie te

hebben met de toeschouwers, en er ontstaan nieuwe zakelijke modellen. Veel muzieklessen gaan gewoon door. Dat zie ik in ieder geval in mijn eigen gezin en overal.

Dus ja, kunnen zaken precies zo doorgaan als eerder? Nee. Maar iedereen zal een manier moeten vinden om zich aan te passen en af te stemmen op de nieuwe realiteit, en dat is wat we moeten doen. En daarom staan we toe dat dit kan plaatsvinden, maar het zorgt ook voor nieuw mogelijkheden voor mensen, als dat voor hen het juiste voertuig is.

In dit verband stapte nog een Eervolle Vermelding naar voren in de persoon van **Garry Cobain**, frontman van **Future Sound of London**, dat één van de meest unieke en fascinerende dansnummers van de jaren 1990' produceerde met *Papua New Guinea*. Tot zijn grote verdienste was Cobain in staat het bedrog te doorzien en legde gedurende 2020 via berichten op “sociale” media de agenda achter “corona” bloot voor wat het werkelijk was. Over de kwestie van artiesten die zich zouden moeten omscholen schreef hij op 8 oktober 2020:

Velen die kozen voor een leven in de Kunsten hebben inderdaad ook gestudeerd en zijn gekwalificeerd voor andere beroepen op een hoger niveau dan die bevoorrechte rukkens die zich via de achterdeur en vriendjespolitiek binnenwurmen. Het feit dat we kiezen voor een leven van expressie en kunst, in plaats van een verwoestend leven van smerige spelletjes voor het eigen gewin, betekent niet dat we jullie pogingen de waarde van kunst naar beneden te halen zullen tolereren, en jullie pretentie dat jullie op één of andere manier OOK MAAR IETS bereikt hebben door jullie eigen verdiensten? Maak je geen illusies: dat is niet zo... Jullie CREËREN niets en vernietigen veel.

Gezien er op dit moment geen optredens en voorstellingen zijn gebruiken wij artiesten en creatievelingen (dat zult u fijn vinden) INDERDAAD andere beroepen, opleidingen, training en onze intelligentie tot VOLLE capaciteit voor het bestuderen van jullie misdaden tegen de mensheid en het detailleren van jullie duidelijke uitholling van democratie en “wetenschap.” Ondertussen, tot jullie misdaden volledig zijn onthuld (dat zijn ze al, maar het zal niet lang meer duren voordat de massa wakker wordt) zal ik verdergaan mijn leven te leiden voor de mensheid en de Kunst zoals ik dat wil en zal alles doen wat ik kan om me te verzetten en weerstand te bieden. Zo worden mijn intelligentie en betaalde arbeid voor het moment het best gediend, en het is geen wonder dat hierdoor jullie moordzuchtige, ééndimensionale samenzwerende geesten het in jullie broek doen.

Het verbieden van creatieve bezigheden, en daarmee prettige vrijetijdsbesteding is, veelbetekenend, een belangrijke pijler van idealistisch communisme – het verwijderen van alle plezier uit het dagelijks leven van de bevolking zodat slechts werk, grijsheid en sleur overblijven. Klinkt bekend? Dit was de meest duidelijke hint als maar nodig dat Sunak en zijn bende ja-knikkers de bevelen opvolgden van

hogerop voor het versneld invoeren van communisme in zijn land – net als regeringsofficials in vele andere landen en op hetzelfde moment deden. Yuri Bezmenov was een voormalig agent van de KGB die klokkenluider werd en vele geheimen onthulde over de infiltratie van Sovjets in buitenlanden. In een interview, zover terug als 1972, twee jaar nadat hij overliep naar de Verenigde Staten, detailleerde hij [een plan met 42 punten](#) voor culturele ondermijning, waaronder de volgende:

- Verwerf de controle over belangrijke posities bij radio, TV en de filmindustrie.
- Beheers de kunstrecensenten en museumdirecteuren. Ons plan is het promoten van lelijkheid, afstotelijke, nietsbetekenende kunst.
- Verwijder alle wetgeving die gaat over obsceniteit door het “censuur” te noemen, en een schending van de vrijheid van meningsuiting en de vrije pers.
- Breek de culturele standaarden van moraliteit af door het promoten van pornografie en obsceniteit in boeken, tijdschriften, speelfilms, radio en TV.
- Presenteer homoseksualiteit, ontarding en losbandigheid als “normaal, natuurlijk en gezond.”

Als een zaak van belang verklaren andere commentaren van Bezmenov aardig waarom zo veel mensen – ondanks de overweldigende hoeveelheid bewijs – niet in staat waren te accepteren dat het “corona”-bedrog een gereedschap is van politieke manipulatie, zeer tot frustratie van diegenen die beseften dat de agenda alleen doorgang kon vinden met de onvoorwaardelijke gehoorzaamheid van de massa's. En onthoud dat deze commentaren stammen van een halve eeuw geleden:

...Blootstelling aan ware informatie doet er niet meer toe. Bij iemand die gedemoraliseerd is komt werkelijke informatie niet binnen. De feiten zeggen hem niets. Zelfs als hij wordt overspoeld met informatie, met authentiek bewijs, met documenten, met afbeeldingen – zelfs al zou ik hem met geweld meenemen naar de Sovjet Unie en hem een concentratiekamp laten zien – hij zal weigeren het te geloven tot hij een schop onder zijn dikke kont krijgt. Als een militaire laars zijn reet verbrijzeld dan zal hij het begrijpen. Niet eerder. Dat is de tragiek van de staat van demoralisatie.

In de wereld van de dansmuziek gaan er Eervolle Vermeldingen naar **Baby D**, bekend van *Let Me Be Your Fantasy*, en DJs **Norman Jay** (koninklijk onderscheiden) en **Norris 'Da Boss' Windross**, die allen openlijk riepen om het heropenen van alles in de zomer van 2021, zonder “corona”maatregelen.

Uit de Reggae moeten we ons petje afnemen voor pionier in het Dub-genre **Lee 'Scratch' Perry**, die op 29 augustus 2021 op 85-jarige leeftijd overleed maar vroeg in de Plandemie liet zien dat hij niet achterlijk was met de Tweet:

Gegroet, mijn lieve fans. Mijn optredens zijn afgelast wegens de Babylon

angsttactiek. Maar angst kan me niet weerhouden door te blijven gaan. Bezwaar niet jullie harten.

Perry verdiende verder respect toen begin 2021 de discussie begon te ontstaan over de vreselijke vaccinatiepaspooten als voorwaarde om aanwezig te kunnen zijn bij evenementen als sportwedstrijden en live shows, en als vereiste voor internationaal reizen. Voor de derde keer gedwongen zijn tournee om te gooien [schreef hij](#) op Twitter:

Hopelijk kunnen we in ieder geval dit jaar nog reizen zonder dat prikpaspoort! Als dat eenmaal verplicht wordt om te kunnen reizen dan zal ik helaas afscheid moeten nemen van live optredens.

Hij trok verder de morele integriteit in twijfel van vele van zijn fans die zichzelf betitelen als aanhangers van de religie Rastafari door toe te voegen:

Maar er is iets dat ik me afvraag; stond Rasta niet voor vrijheid en tegen slavernij en tegen het Babylon-systeem? Hoe komt het dat sommigen die zich Rasta noemen precies dat systeem promoten door mensen te vertellen dat ze een masker moeten dragen en zich moeten laten prikken, terwijl wij toch beter zouden moeten weten?

Verdere oppositie vanuit de Reggae wereld zagen we van zanger **Buju Banton** die [openlijk kritiek uitte](#) op de houding van de Jamaicaanse overheid vrijstelling van vervolging te verlenen aan de “vaccin”producenten in geval van schade of overlijden als gevolg van hun product. Banton schreef op zijn pagina op Instagram:

Hun liefde voor dit land en de bevolking is zo groot. Ze zullen hun vriendjes toestaan je te vermoorden en dat is helemaal prima. Eerlijk, Jamaica, ze houden van het land maar niet van de mensen.

Hij kreeg voor zijn houding steun van collega Reggaeartiesten **Spragga Benz**, **Mr. Lexx**, **Kabaka Pyramid** en **Koolhaas**, die vergelijkbare boze berichten uitstuurden. Banton had eerder de Jamaicaanse bevolking opgeroepen het masker af te wijzen door te schrijven:

Wat is dat nou met die regels voor het dragen van maskers in Jamaica? Wie dood gaat die gaat dood, en wie niet sterft gaat door met leven... Jamaicanen moeten wakker worden. Ik draag geen masker, want maskers maken niet de man.

De post van Banton kwam op een moment dat er al veel bewijs was dat de “corona”-“vaccins” van fabrikanten Pfizer, AstraZenica en Moderna al overlijdens of ernstig letsel hadden veroorzaakt bij duizenden die het in vertrouwen hadden genomen. De tragische ironie van het geheel is dat veel van de mensen die doodsbang waren beschadigd of gedood te worden door “het virus,” zich daarom in lieten spuiten met een cocktail van onbekende stoffen... om vervolgens slachtoffer te worden van de schade die ze juist probeerden te ontlopen – wat ook had gekund als

ze gewoon niets hadden gedaan.

Een generatiegenoot van Banton, de zanger **Bounty Killer**, vertolkte zijn wantrouwen jegens overheid en Georganiseerde Samenleving, gedeeld door vele Jamaicanen – met name fans van Reggae – in het nummer *Conspiracy Theory* (Complottheorie) dat hij uitbracht in 2020 en waarin ook collega artiesten **Serani** en **Agent Sasco** hun opwachting maakten.

Helaas werd de man die wordt erkend als de oorspronkelijke pionier van Reggae, **Frederick “Toots” Hibbert**, ook opgenomen in de “corona”-statistieken toen hij in september 2020 kwam te overlijden op de leeftijd van 77 jaar. De mainstream pers berichtte plichtsgetrouw dat hij was gestorven “nadat hij corona had opgelopen, zonder erbij te zeggen of dat het was dat hem de das omdeed. Hibberts groep, **Toots and the Maytals**, die oorspronkelijk Ska en Rocksteady speelden, wordt erkend als de band die de speerpunt was bij de overgang naar de nieuwere vorm van Reggae met hun single *Do The Reggay* uit 1968.

Rol rustig verder

Een naam die niet thuishoort in de categorie Eervolle Vermeldingen maar die voor de volledigheid niet mag ontbreken is die van de al eerder genoemde (“sir”) Mick Jagger. Terwijl bandgenoot Ronnie Wood het druk had met het ophalen van zijn Ereburgerschap van de stad Londen, presenteerde Jagger, in een verrassende samenwerking met frontman van de **Foo Fighters Dave Grohl** (meer over diens achtergrond in *Muzikale Waarheid deel 2*), een ironisch nummer met [bijbehorende videoclip](#) getiteld *Eazy Sleazy*. Hierin gaf Jagger gemengde signalen af. Eerst lijkt hij zich af te zetten tegen de tirannieke overheidsmaatregelen om vervolgens voor te staan dat we het gewoon maar moeten accepteren in plaats van er actie tegen te ondernemen. Wat van de korte scherpe regels:

*We namen het op de kin, de cijfers zagen er slecht uit,
Gecommandeerd door klootzakken, stijve bovenlip.*

*Schiet een vaccin erin,
Bill Gates zit in mijn bloedstroom.
Het is mind control,
De Aarde is plat en kil.*

*Kijk naar de grafieken met een vergrootglas,
Alle tournees afgelast, en voetbal met nep-applaus.*

Jagger liet er geen twijfel over bestaan wat betreft zijn motieven om dat nummer te schrijven. Tegen tijdschrift *Rolling Stone* zei hij dat de tekst “een grappige kijk op complottheorieën” was. Ook wees hij “anti-vaxxers” af als “irrationeel” met te

zeggen: “Ze kregen waarin ze geloofden, en daar geloven ze in. En rationeel denken werkt niet.” Zijn tekst over Bill Gates die in zijn bloedstroom zit klopt ondertussen wel, hij meldde dat hij zelf het “corona”-“vaccin” had genomen.

En zou de regel “het wordt een tuin van aardse geneugten” mogelijk een spottende verwijzing zijn naar de “Nieuwe Wereld” waarvan Jagger, via banden met de binnenste cirkels, weet dat het in de planning zit? Hij studeerde uiteindelijk aan London School of Economics, één van de belangrijke denktanks voor sociale sturing in het VK. Want welke carrière zou je als afgestudeerde aan de LSE nu voor jezelf kiezen, anders dan die van een seksueel losbandige, drugs gebruikende en ontaarde rockster, toch?

Verder hebben de Stones gedurende bijna 40 jaar de financiële diensten aangehouden van een “bankster” (combinatie van bankier en gangster, vert.) uit de rangen van de aristocratische “elite” die officieel moet kwalificeren als [de persoon met één van de allerlangste namen ooit](#). Rupert Louis Ferdinand Frederick Constantine Lofredo Leopold Herbert Maximilian Hubert John Henry zu Löwenstein-Wertheim-Freudenberg, Graaf van Löwenstein-Scharffeneck, of zoals hij, goddank, ook genoemd mag worden, gewoon prins Rupert Loewenstein, zou Jagger naar bericht hebben ontmoet eind jaren 1960' en hij werd ingehuurd om de band te bevrijden van het wurgcontract met de beruchte advocaat Allen Klein (wiens financiële diensten ook werden gebruikt door de “rivalen” van de Stones, de Beatles).

Loewenstein bleef gedurende bijna veertig jaar betrokken bij de band, hielp hen belasting te ontduiken, verwierf het copyright van hun bekende logo met lippen en tong (wat een aanroeping is van de Hindoegodin Kali, niet van Jagger) en werd de peetoom van Jagers zoon James. Ondanks deze nauwe band houdt de prins staande dat hij nooit fan was van hun muziek. Dat klinkt als de ideale basis voor een zakelijke en persoonlijke relatie die decennia overspant, is het niet? Zoals het blog *Secret Sun Speaks* op Twitter over dat verbond schreef: “Tjonge, wat spreekt nou meer van rock & roll rebellie dan “grootinquisiteur van de Constantiniaanse Orde van St. George en President van de Orde van de Maltese Ridders?”

Ik zou het niet weten.

Terug naar *Eazy Sleazy*, waarin Jagger klaagt over de “gevangensismuren” van lockdown, en hoe “veel te veel TV” hem een “lobotomie geeft.” Maar, voordat we het vergeten, hij was één van de vooraanstaande deelnemers aan het “One World At Home” (Eén wereld thuis) concert. Hij onderstreepte daarmee de overheidsinstructies “zoveel mogelijk thuis te blijven” en gaf het goede voorbeeld door op te treden vanuit zijn huiskamer... *via dezelfde TV waarvan hij beweert dat het de hersens beschadigd!* Het hele “corona”vertelsel bulkt van de leugens, tegenstrijdigheden, onwaarheden, gegevens die zichzelf tegenspreken, het opzettelijk verdraaien van de waarheid om mensen nog meer in de war te maken, en Satanische spot. Waarom zouden we iets anders verwachten van één van de meest gediensdige aanwinsten van het systeem dat

hem een carrière gaf die ruim 50 jaar overspant?

Mick heeft dan misschien een beter merk hondenkoekjes verdiend voor verleende diensten en opzitten en pootjes geven wanneer dat wordt opgedragen, maar uiteindelijk, zoals **Led Zeppelin** pleegde te zeggen, *The Song Remains the Same* (Tis elke keer weer hetzelfde liedje). Zelfde stront, ander kontgat. Gaaaap.

“Sir” hier en “sir” daar

Tot zover de Stones. Maar hoe zit het met hun ogenschijnlijke “rivalen,” de overgebleven leden van mogelijk de meest succesvolle en meest invloedrijke popgroep in de geschiedenis, de Beatles? Nou, geen gemor over lockdowns van **sir Paul McCartney**, die de eerste weken van de Plandemie doorbracht met heen en weer vliegen tussen het VK en de VS, voordat hij neerstreek [en zijn nieuwe album *McCartney III* opnam](#). Tegen de tijd dat het vertelsel in de mainstream zich had verplaatst naar de voor de hand liggende oplossing van (de mede door Bill Gates gefinancierde) “vaccinatie” vervulde McCartney plichtsgetrouw zijn Buitenschoolse Activiteit door de pers te vertellen dat hij niet kon wachten tot hij aan de beurt was.

Zijn bandgenoot, sir (per 2018) **Ringo Starr**, deed [een videoboodschap uitgaan](#) naar zijn fans tegen de tijd dat 2020 plaats maakte voor 2021. Het begon, hij zittend achter zijn drumstel met een masker op, en, nadat hij zijn masker had afgedaan, sprak hij over wat hij dat jaar had bereikt, met veel verwijzingen naar “vrede en liefde.” (Ik begrijp niet precies wat er zo “vredig” en “liefdevol” is aan een psychologische operatie voor de overname van de wereld, gericht op het verminderen van de wereldbevolking en in elkaar gedraaid door de Chinese Communistische Partij, maar misschien zie ik het gewoon niet.) Hij sluit de video af met ons eraan te herinneren “op veilig te spelen” en “anderen te beschermen” en zet zijn masker weer op. Starr (Starkey) kondigde later aan dat hij alle data voor zijn geplande tournee voor 2021 omgooide, die in 2020 ook al was veranderd, met het slappe smoesje en een signaal van deugdelijkheid afgevend: “Wie had er aan het einde van het jaar, toen we de toer verzetten naar 2021, kunnen denken dat dit nog steeds zou voortduren?” (Zo'n beetje de enige relevante opmerking die hij maakte.) “Ook al heb ik mijn vaccin gehad (wie had dat nou ooit kunnen denken??!!), grote bijeenkomsten zijn nog niet veilig en het risico is voor veel mensen te groot. (Gaaaap.) Dus verschuiven we de toer opnieuw, nu naar 2022.”

Afgelopen zomer kondigde Ringo de uitgave van zijn minialbum *Change the World* (Verander de wereld) aan. Die muilkorf afdoen zou een goed begin zijn. De houding van Paul en Ringo vertellen ons zo veel over hoe het komt dat zij nog steeds levend en gezond zijn terwijl **John Lennon** en **George Harrison** al lang geleden hun stoffelijk omhulsel hebben afgeschud.

McCartney/”McCartney” was niet de enige veteraan op wie een beroep werd

gedaan te komen helpen bij de vaccinatieagenda. Bij hem voegden zich die andere bekende “sirs,” **Elton John (Reginald Dwight)** en acteur Michael Caine (Maurice Micklewhite), die begin 2021 meededen aan [een spotje van de Gezondheidsdienst](#) om de vaccinatiebereidheid voor het “corona”-“vaccin” aan te moedigen, na tegenvallende opkomstcijfers voor de prik (hoe zou dat nou komen?). Deze twee werden niet vriendelijk gevraagd. Het zal hen zijn opgedragen. Zo ziet wanhoop eruit. En iedereen die dom genoeg is om toe te staan een onbekende, niet geteste substantie in hun lijf te laten spuiten, alleen maar omdat sir Elton John en sir Michael Caine dat zeggen, verdient misschien ook wel een bijwerking.

En als we het dan toch over Elton John hebben, wat van de tekstregels uit zijn hit *Passangers*, uitgebracht in 1984 (van alle jaren), worden interessant in het licht van dezelfde vaccinatiepaspoorten die door de medewerking van hem en anderen een realiteit dreigen te worden. Zoals de meest pakkende regel zegt:

Weerhoud de passagier die aan boord wil komen.

Wat precies is waar de paspoorten voor zullen zorgen voor degenen die het niet hebben. En dan:

*De ziel is vrij, maar je zult altijd
mensen in een rij zien, wachtend.*

Bijna alsof de spot wordt gedreven met het gemeenschappelijke groepsdenken en de eensluidendheid die de wachtrijen met “sociaal afstand houden” met zich meebrachten voor mensen die van nature vrije zielen zijn. En, alsof het refereert aan de theorie dat de “vaccins” misschien een soort volgsysteem bevatten, een vertegenwoordiging van het “Merktken van het Beest” uit de Bijbel:

*Het is getatoeëerd in je aderen.
Je leeft in een bloedbank
en zit in deze trein.*

Hmmmmmm....

Veel was er niet te horen van Eltons tijdgenoot sir (houd je de tel bij?) **Rod Stewart**, hoewel hij opdook in een verhaaltje in een roddelblad, september 2021, toen de *Daily Record* meldde dat hij en zijn vrouw Penny Lancaster werden omringd door fans toen ze voor een lunch een pub in Essex binnen wilden gaan en Rod hen had gevraagd zich te verspreiden vanwege “zorgen om corona.” Als de waarheid naar buiten komt over hoe “beroemdheden” hielpen bij het opdringen van moorddadige leugens dan zullen ze om heel andere redenen worden omringd. Dan zullen ze er niet zo happig op zijn om voor de lunch uit eten te gaan.

Rod gaf echter wel blijk van kennis van binnenuit wat betreft de plannen van de

“elite” in zijn nummer uit 2016 *Walking In the Sunshine* (Wandelend in het zonlicht) dat oorspronkelijk de tekst bevatte: “O hemel, dit zijn bange tijden. De Nieuwe Wereldorde veroorzaakt wanorde aan de grens.” Als je nu gaat zoeken naar de tekst van het nummer dan zul je zien dat de referentie aan “de Nieuwe Wereldorde” volledig is verdwenen alsof die er nooit is geweest. Waarom dat nou weer, vraag ik me af?

Alle wegen leiden naar de V

Er werd iets van wanhoop zichtbaar in februari 2021 na een tegenvallende vaccinatiebereidheid bij het publiek toen www.vulture.com berichtte dat A-lijsters uit Hollywood blijkbaar [hun invloed probeerden te gebruiken om voor te dringen bij het verkrijgen van een “corona”spuit](#). Zoals een bestuurslid van een PR-firma in het entertainment vertelde:

Er worden vluchten gecharterd van New York en Los Angeles naar Florida, voor prikken. Mensen vertelden me dat ze erover dachten hoe ze aan een vaccin konden komen. Ze vragen: 'Hoe erg zal het eruit zien als het uitkomt?' Je zou ontslagen kunnen worden. Je zou je persoonlijke waarde kunnen zien kelderen. Het zou erger zijn dan dat toelatingsschandaal laatst. Niemand wil dat risico nemen. Je zult meteen een verdomde paria zijn.

Het artikel suggereerde echter ook dat deze egocentrische geldwolven zich meer bezig hielden met het afgeven van signalen van deugdzaamheid richting hun fans dan met de gezondheidsvoordelen.

Het blijkt dat deze dynamiek slechts het opnieuw opstarten was van die van tientallen jaren eerder, toen Elvis Presley in 1956 werd geworven voor een foto waarop te zien is dat hij een poliovacin neemt, in een poging de lage vaccinatiegraad onder jonge mensen van dat moment op te krikken. De frasen “niets nieuws onder de zon” en “je moet niet repareren wat niet stuk is” ontstonden niet zomaar. Tegen de tijd dat cadeautjes, korting op een taxirit en bioscoopkaartjes werden aangeboden als aanmoediging voor jongeren onder de 25 om de prik te nemen was de wanhoop voelbaar. Ten slotte, voor de rest van je leven verlamd zijn is toch een kleine prijs om te betalen voor het zien van de laatste *Fast and Furious*, toch, kinderen?

Terug naar de muziek (zoveel afleidingen, grrrrr...). Nog meer vaccinatiepropaganda zagen we van **Toyah Willcox** die, zelfs tijdens haar hoogtijdagen gedurende de jaren 1980', voorbijgaande roem beleefde maar er toch in slaagde gedurende 40 jaar op die oude roem te teren door te verschijnen in elk TV-programma dat maar vaag iets te maken heeft met muziek. Verschijnend [in een video](#) met een bizar hoofddekseel, naast haar man **Robert Fripp** van de band **King Crimson**, gepost op Nieuwjaarsdag 2021 zei Willcox:

De komende twee maanden wordt het bergop. Maar hou vol, want als dat vaccin eenmaal voor ons beschikbaar is dan zal het een achtbaan van ervaringen worden. Dan zijn we niet te stoppen. De wereld zal de onze zijn en dit is de grote gelijkmaker. Ik denk dat we als wereld verenigd zijn.

Komiek en presentator James Corden zong voor een maaltje – of misschien voor een koninklijke onderscheiding – toen hij een sketch deed voor zijn Amerikaanse *Late Late Show* om het opheffen van de meeste “corona”-beperkingen in New York te vieren, natuurlijk het gevolg van de uitrol van het vaccin. Wat anders? Hij werd bijgestaan in de vreugdevolle muzikale uiting door de al even gehoorzame en systeem dienende **Ariana Grande**. Een ongelukkige timing voor Britse kijkers die deze sketch door “beroemdheden” zagen net nadat Boris Johnson en zijn medeverraders terug waren gekomen op hun belofte op 21 juni (de Zomerzonneward) alle “corona”beperkingen op te heffen. Om de **Miami Sound Machine** te parafaseren: “Leugenaars blijven leugenaars. Slechte leugenaar. Slechte Leugenaar.”

Stevie Nicks, lange tijd de zangeres van **Fleetwood Mac**, schaarde zich ook al achter de agenda toen ze fans smeekte een masker te dragen, met het [dringende appèl op de emotie](#) dat “ik waarschijnlijk nooit meer zou kunnen zingen als ik het krijg.” (Met de nadruk op *als*.) In een post op haar Facebookpagina schreef ze in augustus 2020:

Het virus kan jou doden. Het kan mij doden. Mijn kansen de grond in boren om mijn laarsjes aan te trekken en weer de weg op te gaan. De kansen de grond in boren dat wie van ons ook in de muziekbusiness ooit nog op een podium zal staan omdat we jullie nooit in gevaar zouden willen brengen.

Annie Lennox liet zien dat er ook op haar kon worden gebouwd om de boodschap uit te dragen toen ze een video voor haar fans opnam waarin ze bekendmaakte dat ze het prikkie van Moderna had genomen. Ze rapporteerde vrolijk dat ze geen enkele bijwerking had ondervonden. Poe, da's een hele opluchting! Maar dat zal weinig troost bieden aan de gezinnen van honderdduizenden die *wel* zijn overleden of ernstige gezondheidsschade hebben opgelopen en dus niet zoveel geluk hadden bij dit groteske biologisch experiment. Had ik al gezegd dat Annie koninklijk is onderscheiden? Ik weet niet of dat belangrijk is.

R.E.M. voorman **Michael Stipe** bracht, al vroeg in het Bedrog, een aantal video's voor zijn fanbasis uit waarin hij de boodschap “zoveel mogelijk thuis te blijven” aandikte. In maart 2020 zei hij tegen zijn kijkers: “over vier maanden gaan we het vieren.” Dat zou dan juli zijn geweest, de tijd waarin de meeste van de vroege restricties in een aantal van de Amerikaanse staten waren opgeheven. Was dit een gelukkige gok? Of beschikte hij over [kennis van het plan](#) van binnenuit? Tegen het jaar daarop deden Stipe en collega van R.E.M. **Mike Mills** mee in een spotje van de overheid waarin ze Amerikanen aanmoedigden... zoals Rolf Harris pleegde te zeggen, “weet je al wat het is?” Stipe lacht er zelfs bij. Want genocide is dikke pret, dat weet

toch iedereen?

Bij Stipe zijn ook vele kenmerken aan te vinken die hem tot een waarschijnlijk slachtoffer van geestbeheersing maken. Net als veel andere zangers lijkt hij tijdens optredens een andere persona aan te nemen. Die vinkjes gelden ook waar het een militaire achtergrond binnen de familie betreft. Hoewel terughoudend in het praten over zijn vader tijdens interviews – wat doet denken aan de beweringen van **Jim Morrison** dat zijn vader, een admiraal bij de marine, dood was terwijl deze nog springlevend was – onthulde Stipe een keer dat zijn vader “helikopters vloog in Vietnam.” Stipe zelf groeide op militaire bases over de hele wereld op. Hij staat bekend om zijn maatschappijbewuste teksten die lijnrecht *lijken* staan tegenover wat je van zijn vader zou verwachten. *Orange Crush* is bijvoorbeeld een scherpe kritiek op het gebruik van het biologische wapen “Agent Orange” tijdens de Vietnamoorlog, terwijl *Man On the Moon* de spot drijft met het idee dat de Apollo-missies van NASA daar ooit hadden kunnen landen (wat ze ook niet deden).

Maar het is verre van de eerste keer dat we deze *ogenschijnlijke* uitingen van rebellie tegenkomen, en iedereen die heeft opgelet zal zich toch ondertussen realiseren dat het maken van hun aanwinsten tot valse “rebellie” een standaard tactiek is van het controlesysteem. Als er dan weerstand moet zijn, dan wel gecontroleerd. R.E.M. had nauwe banden met activa van de CIA **The Police**, stonden in hun voorprogramma en kregen een contract bij IRS (International Records Syndicate [tevens de afkorting voor de Amerikaanse belastingdienst, vert.]) van de gebroeders Copeland, waar de FBI (Frontier Booking International [tevens de afkorting voor de Amerikaanse federale politie]) hun concerten organiseerde. (Een derde onderneming van de Copelands heette Copeland International Artists – of CIA. Ooit het gevoel gehad dat je een aanwijzing werd aangereikt?)

En zou zelfs de naam van de band R.E.M. – wat staat voor “rapid eye movement” of snelle oogbeweging, de staat waar dromen het meest levendig en metaforisch zijn – een slinkse knipoog kunnen zijn naar de droomachtige dissociatie van de realiteit die wordt ingeleid door geestbeheersing?

In de editie van de online krant *The Hill* die een verhaal bracht met de titel [“Paul McCartney: COVID-19 vaccins zijn cool”](#) werden ook **Mariah Carey, Olivia Rodrigo, Eric Church, Ozzy Osborne** en **Tony Bennett** genoemd als andere “entertainers” die in interviews of op “sociale” media de vaccins hadden gepromoot.

Alle handen aan dek

In het VK werd aan het prille begin van de “vaccinatie”-uitrol een samengeraapt zootje gemengde “beroemdheden” bijeengebracht, zoals werd bericht door *The Sunday Mirror* onder de noemer *We geven de prik een zetje*. Onder dit bonte gezelschap van gehoorzame huisdieren bevonden zich: Bob Geldof (wat een

verrassing...), **Lulu**, Esther Rantzen, Michael Parkinson, Michael Palin en Eamon Holmes (ondanks dat hij verschillende keren David Icke als gast had in zijn praatprogramma op de radio, die waarschuwde voor de Nieuwe Wereldorde-agenda, inclusief de vaccinatieagenda. Eamon “Waarheidszoeker” Holmes. Geloof je het zelf?). Het is een gokje, maar ik vermoed dat er wel een paar lezers zijn die het niet erg zouden vinden om zelf wat van die “beroemdheden” een spuitje te geven... en niet noodzakelijkerwijs met een “vaccin.” Het publiek was vooraf al gewaarschuwd dat soort stunts te verwachten. In november 2020 sprak [een artikel in The Guardian](#) met de kop “Gezondheidsdienst gaat “verstandige” beroemdheden aantrekken om mensen over te halen het vaccin te nemen” over “influencers” die werden geworven die “bekend en geliefd” zijn. Blijkbaar werden Lulu, Esther Rantzen en Toyah Willcox officieel gezien als “verstandig.” Wie had dat gedacht?

Het was dan ook geen verrassing, in ieder geval niet voor mij, dat Geldof later in het narratief naar voren werd geschoven en verhalen naar buiten kwamen dat hij een nieuw concert plande in de stijl van Live Aid, maar deze keer om geld in te zamelen om mensen in de Derde Wereld te kunnen “vaccineren.” De enige werkelijk verrassing was dat hij zei dat [hij ertoe was overgehaald door voormalig premier Gordon Brown](#). Want wie is er voor de politiek en de actualiteit nu meer relevant dan de ongelofelijk charismatische feestneus die Gordon Brown is, toch? Tony Blair zal het wel te druk gehad hebben met een andere agenda voor genocide hier of daar. Brown klaagde over “medische Apartheid” en hield staande dat mensen in arme landen net zoveel recht op een vaccin hadden als hun meer fortuinlijke medemensen. (Blijkbaar is het “Apartheid” om *geen* dodelijke “vaccins” uit te delen in ontwikkelingslanden zoals dat in de Westerse landen gebeurt, maar *geen* “Apartheid” om de vrijheden en bewegingsvrijheid van mensen in te perken op basis van of ze de persoonlijke keuze maken om voornoemd dodelijk “vaccin” in hun lijf te laten spuiten. Jep. Snap het.)

In dezelfde week kwam de aankondiging van het “Globale” Citizen Vax Live concert, “het concert om de wereld te herenigen” (hoewel uitgevoerd op afstand via TV en online links, uiteraard. Mensen die in levende lijve bij elkaar komen op één plek is zoooo 2019, lieverd). Schoothondjes die mochten opzitten, bedelen en zingen waren deze keer onder andere **Jennifer Lopez**, **Eddie Vedder**, the Foo Fighters, **J Balvin** en **H.E.R.** Wat een feest. Het ziet ernaar uit dat het opdringen van “de Prik” de nummer één prioriteit is geworden van de “entertainment”industrie (is er al iemand die hier genoeg van krijgt?) en dat natuurlijke/plantaardige/holistische remedies voor *alle* ziekten, die door de Natuur worden voortgebracht en tienduizenden jaren zijn gebruikt door sjamanen over de hele wereld, gewoon volkomen kunnen worden genegeerd.

Er ontstond “verontwaardiging” toen het Britse boulevardblad [The Sun berichtte](#) dat de verguisde, wegens pedoseksualiteit veroordeelde **Gary Glitter** zijn “corona”-“vaccin” had gekregen *voor* de staf van de gevangenis waar hij wordt vastgehouden aan de beurt was, wat het idee versterkte dat vaccinatie een voorrecht is, een voordeeltje. Mij werd tijdens een gesprek begin 2021 verteld dat bepaalde,

welbekende (als je tenminste TV kijkt) “influencers” uit de wereld van “reality TV” aardige sommen geld waren betaald om de officiële lijn van de overheid te promoten bij hun achterban op “sociale” mediaplatforms en – werkelijk waanzinnig – te verklaren dat een naast familielid was geveld “door het virus.” En omdat ik de juistheid van de bron vertrouwde richtte ik [een verzoek aan het Kantoor van het Kabinet](#) op basis van de wet Openbaarheid van Bestuur. De tekst luidde:

Op basis van de wet Openbaarheid van Bestuur verzoek ik details welke beroemdheden/publieke figuren betalingen hebben ontvangen voor het promoten van overheidsbeleid betreffende het coronavirus (COVID-19) op hun sociale mediapagina's, en welke beroemdheden/publieke figuren werden betaald om te verklaren dat een familielid corona had opgelopen.

Ik verzoek details betreffende de betaalde bedragen en de data waarop deze betalingen werden gedaan.

Na bijna de voltallige 30 dagen die daarvoor staan te hebben genomen waarbinnen ze verplicht zijn een antwoord te geven was de respons van het Departement uitermate teleurstellend, hoewel niet volkomen onverwacht:

Deze informatie wordt onthouden op grond van sectie 40(2) van de Wet Openbaarheid van Bestuur (persoonlijke gegevens). Wij menen dat het vrijgeven van de informatie een schending zou zijn van principe A onder Artikel 5(1)(a) van de regulering Bescherming Algemene Gegevens (GDPR) dat vereist dat persoonlijke gegevens wettig, eerlijk en transparant worden verwerkt. We hebben de legitieme belangen overwogen van het vrijgeven van de informatie en gemeend dat, over het geheel genomen, er geen doorslaggevend belang of noodzaak bestaat voor het onthullen dat zwaarder weegt dan de redelijke verwachting van privacy voor de betrokken individuen.

Hiermee lijkt het dat de overheid in staat is moreel te zijn – op hun eigen voorwaarden – als het hen zo uitkomt. Blijkbaar is het recht op privacy van een bekend iemand belangrijker dan het recht van het volk om te weten of ze werden betaald uit publiek geld om steun te verlenen aan een bewijsbaar bedrog. Als antwoord [of er betalingen werden gedaan](#) om te laten zeggen dat familieleden “het virus” hadden opgelopen was de reactie:

Het Kantoor van het Kabinet betaalt geen beroemdheden/publieke figuren om te verklaren dat een familielid corona heeft opgelopen.

Een vergelijkbaar zootje ongeregeld van activa onder eigenaarschap [werd verzameld voor een door de overheid betaalde voorlichtingscampagne](#) om het “corona”-“vaccin” op te dringen aan de zwarte en Aziatische gemeenschappen, omdat vooral onder etnische minderheden de opname flink achterbleef. (Het is maar een gedachte, maar zou het kunnen komen omdat ze extra wantrouwend zijn – en terecht

– aangaande de motieven van elke overheid die beweert om hen te geven nadat generaties van hun voorouders werden onderworpen en tot slaaf werden gemaakt uit naam van het Britse Rijk?) Zeer tot haar diskrediet was **Beverley Knight** onder degenen die werden opgetrommeld voor dit ziekmakende stukje propaganda. Wie zou er nou ooit zeggen “wel, ik was vastbesloten het vaccin niet te nemen omdat het een cocktail van giftige shit bevat. Maar als Beverley Knight zegt dat ik het zou moeten doen, dan is het een andere zaak. Ik ga nu meteen een afspraak maken?”

Het feest was compleet toen veteraan van de Country **Dolly Parton** diezelfde week in de mainstream media verscheen, trots kwekkend dat ze het “vaccin” van Moderna had genomen waarvoor ze zelf 1 miljoen dollar in de ontwikkeling had gestoken... Ligt het nu aan mij of zien we hier een patroon ontstaan? Ze [veranderde zelfs de tekst](#) van haar meest populaire nummer *Jolene* in “vaccin, vaccin, vaccin, vaccin, ik smeeek je, aarzel alsjeblieft niet, vaccin, vaccin, vaccin, vaccin, want ben je eenmaal dood dan is het een beetje te laat.”

En dan was er nog **Dave Bertram**, vroeger de zanger van **Showaddywaddy**, van wie de video die onderstreepte dat “de enige manier om het virus te verslaan vaccinatie is” diezelfde dag uitkwam. Dit was een meesterzet. Want wie is er per slot van rekening meer relevant voor de cultuur van 2021 dan de zanger van een band die hun hoogtijdagen 45 jaar eerder vierde, en zelfs toen al de muziek en stijl uit de jaren 1950' in een nieuw jasje staken? Het lijkt erop dat zangers van wie de beste jaren al ver achter hen liggen er geen probleem mee hebben de agenda's van eugenetisten, satanisten, pedoseksuelen, dieven en beroepsleugenaars uit te dragen als dat betekent dat ze in de publiciteit blijven. En het betaalde loon zal vast goed van pas komen, dat geloof ik best.

Worden we hier in de zeik gezet?

Jaz Coleman, voorman van de Britse groep **Killing Joke**, leek een bewonderenswaardige houding aan te nemen toen hij in een video, in juli 2020 gepost op zijn website www.jazcoleman.com, meldde dat hij zich ergens in Centraal Amerika bevond (zonder op de reden in te gaan) en dat hij misschien nooit meer wegging omdat hij nooit een vaccin van Bill Gates zou nemen. Al die tijd kon je Coleman alle goede dingen *horen zeggen*, of het nou ging over de ongeremde “globalisering” of de verloren kunst van het kritisch denken, of wanneer hij het had over de loopjongen van de Nieuwe Wereldorde, Bono, tijdens [een interview in 2009](#) waar hij schrijfster Pippa Lang vertelde:

Bono en zijn ouwe jongens, krentenbrood netwerk – bah! Ik weet waarvoor hij uit zijn hol kruipt en de wereld overvliegt met zijn grote privévliegtuig. Wist je dat hij meer dan een miljard pond belastingvrij heeft binnengeharkt? Die gast is nog niet goed genoeg om te spreken. Altijd met die stomme zonnebril op. Hij is een bedrieger. Nep. Ik zie hem graag naast Tony Blair in het beklagdenbankje verschijnen wegens

oorlogsmisdaden!

Tot zover alles goed, niet? En het schijnt dat Coleman vooral de pik heeft op Bono. In een [interview voor de portal *Bring The Noise*](#) noemde hij hem “een verdomd schandaal,” “een klootzak” en “een Iers stuk stront.”

Maar, zoals zo vaak echter, gaat het niet zozeer om wat er wordt gezegd maar om *hoe* het wordt gezegd dat ons veel vertelt, en de protesten van Coleman in dat interview kwamen op mij onoprecht over, alsof ze slechts werden vermeld zoals afgesproken, terwijl hij daar onderuit gezakt in zijn stoel zat. Dan moeten we op één of andere manier Colemans ogenschijnlijk anti-establishmenthouding in het reine brengen met uitspraken die hij zelf deed over zijn familieachtergrond en zijn opgroeien. Net als **Brian Jones** van de Rolling Stones werd hij geboren in Cheltenham (thuisbasis van de Britse afluisterdienst GCHQ). Zijn vader Ronald Coleman staat te boek als onderwijzer. De verbanden met het Britse koloniale India komen via zijn moeder, Gloria Pandey. Na de onthulling tijdens [een interview met *www.loudersound.com*](#) dat hem al van kinds af aan was verteld dat hij muzikant zou worden voegde Coleman eraan toe:

Mijn over-over-overgrootvader was Mangal Pandey, die de opstand tegen de Britten in 1857 leidde en in Moeder India wordt geëerd als één van de grote nationalisten. Dan was er BN Pandey die Het opbreken van India schreef en nauw in contact stond met Gandhi. Mijn grootvader deed mee aan de oorlog tegen China in 1962; hij executeerde twee van zijn eigen mannen omdat ze niet vooruit gingen, en hij geloofde in een wereldwijde revolutie.

Nog een verklaring die de nodige verduidelijking behoeft kwam tijdens een [interview in 2015 voor de *Mike James Rock Show*](#). Na verwijzingen naar “elite” bloedlijnen als de Schiffs, Morgans, Rockefeller en Rothschilds merkte Coleman vervolgens op “dat zich binnen deze families een aantal geweldige personen bevinden” en, frustrerend genoeg zonder vervolgvraag van de interviewer, “zelfs een lid van mijn band werkt voor één van die grote families en vliegt rond in hun privéjet.”

Coleman toonde lange tijd een voorkeur voor het dragen van zwarte Gothic kleding – soms met een hoge hoed uit de traditie van voodoo en met zijn gezicht zwart en wit geschilderd voor het oproepen van de dualiteit die zo vaak wordt gesymboliseerd binnen de Vrijmetselarij. Hij was in de afgelopen jaren ook geen vreemde van het gebruik van een aantal beproefde handgebaren, vooral het Maçonnieke “ssssttt” – de wijsvinger voor de mond als gebaar van het niet onthullen van geheimen.

Gegeven dat duistere occultisten zich echter houden aan de basisregel, ons “goddelozen” (zoals zij ons zien) de gelegenheid te geven te weten (of als Satanisch de spot drijven, of omdat we dan nooit kunnen terugvallen op de legitieme [zo zien zij dat] bewering dat we het niet wisten), kunnen we misschien een aanwijzing

aangaande de ware aard van de groep vinden in hun naam, die Coleman ooit als volgt verklaarde: “Een 'killing joke' (dodelijke grap) is als mensen naar zoiets als *Monty Python* kijken op TV en erom lachen, terwijl ze eigenlijk om zichzelf lachen.”

Ondertussen was *The Killing Joke* ook de titel van een editie van *The Watchmen*, een serie beeldromans gemaakt door de kunstenaar (en occultist en aanhanger van Crowley) Alan Moore, en later van een geanimeerd avontuur van *Batman*. Het is een zinsnede die mogelijk is gebaseerd op de openingszin van *Uien schillen*, onderdeel van Aleister Crowley's *Boek der Leugens*, die leest: “Het Universum is een geintje van het algehele ten koste van het bijzondere,' zo sprak broeder Perdurabo, en lachte.”

Het concept van gecontroleerde oppositie is binnen de wereld van entertainment even wijd verspreid als binnen de militaire wereld. Als stemmen van verzet als reactie op tactieken van de Gevestigde Orde onvermijdelijk zijn, laat het dan in ieder geval die stemmen zijn die door dat Establishment worden gecontroleerd.

Waar voor je geld

Op dat punt aanbeland was de hoop verloren dat iemand zou reageren op dit cynische plan op een manier zoals de bedenkers ervan dat hadden bedacht. Als er nog enige hoop was dan kwam deze voort uit een aantal duidelijke indicaties dat de heersers tegen deze tijd absoluut wanhopig aan het worden waren. Wetend dat een poging de “vaccinatie” verplicht te stellen een inbreuk was op allerlei mensenrechten, laat staan Natuurlijke Rechten, probeerden ze elke propagandatruc uit hun arsenaal om de “nutteloze eters” over te halen vrijwillig een spuit te nemen. Hieronder viel ook het verschijnen van de koningin via Zoom (zo werd het in ieder geval gezegd) om te vertellen dat ze ook een prikje had gekregen en “dat het helemaal geen pijn deed,” dat het onze burgerplicht was om het te nemen voor het welzijn van anderen, en dat het weigeren ervan neerkwam op een daad van egoïsme.

Er valt in reactie hierop zo veel te zeggen, maar ik ben bang dat ik dan de draad kwijtraak omdat ik zal verzanden in een epische tirade van gerechtvaardigde verontwaardiging, dus laat ik het houden bij de observatie dat het blijkbaar NIET egoïstisch is om eeuw na eeuw na eeuw ziekmakende hoeveelheden rijkdom binnen te halen die alle armoede, honger en dakloosheid in de wereld miljoenen keren had kunnen oplossen. Of je zoon beschermen als deze wordt beschuldigd van seksueel misbruik van minderjarigen zoals werd geregeld door zijn seriekinderverkrachtersvriendje en kinderhandelaar (zijnde Jeffrey Epstein, vert.).

O, en misschien is het niet belangrijk maar ik moet het hier toch zeggen. DAT WAS NIET DE KONINGIN! Ik ben geen technisch expert maar het voorkomen van “Hare Majesteit” was één van de meest overduidelijke vertoningen van deep fake computer gegenereerde beeltenissen ooit. Niets ervan was overtuigend; er hing een aura van een hologram over haar; haar gezicht was teveel opgerekt; de gesproken woorden

kwamen niet overeen met de lipbewegingen; de stem was duidelijk niet de stem van de koningin maar een stemacteur; ze sprak veel sneller dan de koningin ooit heeft gedaan; haar reacties waren te snel en te scherp om natuurlijk te zijn geweest en – dat was de dooddoener – ze glimlachte verschillende keren en toonde het volle spectrum aan menselijke emoties! We zagen meer van hetzelfde tijdens een vermeend Zoom-gesprek tijdens de “klimaatconferentie” COP26 in Glasgow. De beelden die aan de mainsteam pers werden gegeven waren zo overduidelijk nep dat het bijna leek alsof degenen die erachter zaten gewoon WILDEN dat iedereen zag dat zij het niet was!

Zoals een vriend me schreef in een e-mail betreffende diegenen die voor altijd verplicht zijn aan hun heren, middels hun gemaakte carrière die voor hen werd gefaciliteerd – een dynamiek die van toepassing is op muzikanten, acteurs, televisiepresentatoren, sportpersoonlijkheden, religieus leiders, zakelijk leiders en politici – en zelfs “koninklijken,” zo lijkt het:

Vanaf het moment dat de Maffia jou een dure nieuwe auto schenkt; pas dan op. Op een dag zorgt je betrokkenheid ervoor dat je geen “nee” meer kunt zeggen tegen “een klusje hier en een klusje daar.”

De dood van entertainment?

De snelheid waarmee alle uitingen van kunst, cultuur en ontspanning werden gestopt in het kielzog van de “pandemie” suggereert dat deze tegen 2020 werden beschouwd als eigenlijk achterhaald. Sunaks (Britse Minister van Financiën, vert.) opmerkingen – hoe ontwijkend en vrijblijvend ook – suggereren een officiële positie dat creatieve kunst, en de muziekindustrie in het bijzonder, nu worden gezien als overbodig. Zoals ik in mijn eerdere boeken uiteen heb gezet is de muziekindustrie tientallen jaren gebruikt als voertuig voor psychologische manipulatie en het subliminaal kneden van smaken en meningen, en de agenda's werden sinds 2000 aantoonbaar opgeschroefd. Ik heb in interviews wel eens half grappend gezegd dat elke keer wanneer je denkt dat de heersers van de industrie de kunstvorm tot het laagste peil hebben onteerd, ze toch weer nieuwe diepten vinden in de beerput.

Maar wat als dat punt werkelijk *is* bereikt? Wat als de sociale sleutelaars vinden dat ze zo succesvol waren de muziek zo verraderlijk, Satanisch en vernietigend te maken als ze maar konden en dat nu de tijd is om het te dumpen? Dit – waar het hun psychopathische agenda's betreft – zou het extra demoraliserende effect hebben jonge muziekliefhebbers te beroven van het product dat ze zo gewoon waren, hoe schadelijk ook. Het zou hen traumatiseren omdat plotseling hun leven leeg en onbevredigend voelt.

Broeders in de strijd?

Een groep die altijd werd gepresenteerd als “scherp” is **Oasis**. Voorman **Noel Gallagher** deed zijn ogenschijnlijke fuck-het-systeem-imago geen goed toen hij werd

gefotografeerd keuvelend met Britse premier/oorlogshitser Tony Blair tijdens een champagnereceptie in de woning van de premier in juni 1997. Gallagher was een luidkeels supporter van Blair. Zo recent als 2019 beweerde hij nog steeds fan te zijn. In een interview uit november van dat jaar met het *Manchester Evening News* [vertelde hij een verslaggever](#):

Ik was een maand of twee geleden onderweg toen ik in de lobby van het hotel tegen Tony Blair aanliep. En ik zei: “Je bent nu vast blij dat je er niet meer inzit, niet, maat?” En hij zei: “Eigenlijk niet, ik zou verdomme willen dat ik terug was, want het is verneukt.”

Toch blijft hij de enige die iets zinnigs zegt als ik hem hoor praten.

De anekdote van Gallagher kan best kloppen omdat Blair nog steeds elke gelegenheid aangrijpt om relevant te lijken en te pretenderen invloed te hebben. Tegen het einde van 2020, in plaats van te zijn opgeknoopt voor hoogverraad en misdaden tegen de mensheid, kroop hij weer de TV-schermen op als een rat die uit het riool kruipt, en kreeg zendtijd om het “corona”-“vaccin” te propageren. Hij stond erop dat de samenleving pas weer open kon als iedere volwassene in het land het had genomen.

Daarom is de houding van Gallagher tegen het dragen van maskers tijdens de “corona-periode” atypisch, want dit zou in tegenspraak zijn met wat zijn held Blair officieel uitdraagt. In september 2020 haalde Gallagher zich het misprijzen van de pers op de hals door [te verklaren geen masker te zullen dragen](#) in het openbaar vervoer omdat dit een schending was van zijn persoonlijke vrijheden. In een podcast met Matt Morgan, die hij wegzette als een “lafaard met smetvrees” zei hij:

Het is geen wet. Er worden nu godverdomme veel te veel rechten afgenomen... ik kies ervoor er geen te dragen. Als ik het virus oploop dan is dat mijn eigen schuld, niemand anders... ze zetten je voor lul... het is helemaal niet nodig... ze zijn nutteloos.

Vorige week ging ik naar Manchester, komt er zo'n gast in de trein, “wil je je masker opzetten, anders komt de spoorwegpolitie en krijg je een boete van 1.000 pond. Maar je hoeft het niet op terwijl je eet.” Dus zei ik: “O, je bedoelt dat dit dodelijke virus door de trein waart en me zal aanvallen, maar als het ziet dat ik een boterham aan het eten ben dan zegt het 'laat hem met rust, hij is aan het eten'?”

Maar... is iemand echt verrast? Het was weer tijd voor gemengde signalen toen *The Independent* op 1 juni 2021 berichtte dat Noel een “vaccin” had genomen “op aanraden van zijn huisarts.” Als Noel werkelijk zo goed op de hoogte was van het “corona”-fascisme als zijn houding jegens maskers suggereerde dan zou het toch redelijk zijn om aan te nemen dat hij ook de vaccinatiekwestie volledig zou hebben onderzocht en tot de conclusie zou zijn gekomen dat dit het zoveelste aspect is van de agenda van de Nieuwe Wereldorde waar hij niks mee te maken wil hebben? Nadat hij

in eerste instantie weerstand bood zou hij simpelweg zijn overgehaald door zijn dokter die hem zei dat hij wel gek zou zijn als hij het niet nam? Noel zei er echter bij dat het feit dat hij het had genomen nooit mocht worden gebruikt om anderen over te halen. Het moest altijd een persoonlijke en vrijwillige keuze blijven (hoewel dit artikel verder weinig zin zou hebben als het verhulde doel niet overreding was!). In een ogenschijnlijke razernij jegens zijn gelijken tierde Noel:

Dit is wat ik zeg, het is een mensenrecht om het [vaccin] af te wijzen. En die luitjes die deugzaamheid uit willen stralen, met het opgeheven vingertje wijzend naar degenen die het weigeren, zo begint fascisme. Als ik thuis zit en in de rust van een voetbalwedstrijd komt er een spotje met Lenny Henry (Britse komiek, vert.) die eruitziet als een achtergelaten hond en zegt “neem de prik” dan denk ik “maat, neem jij die prik, moet je zelf weten.”

Noels broer Liam, altijd gezien als de meer “rebelse” en “gevaarlijke” van de twee, had andere opvattingen dan zijn broer waar het maskers betreft. In dezelfde maand als het interview met Noel stelde een fan voor dat hij “zijn masker liet vallen en een behoorlijke vent werd” waarop Liam reageerde met te zeggen: “Dat masker boeit me niet. Het betekent dat je gewoon rond kunt lopen en niemand weet wie je bent. Tis geweldig.”

Liam zou zijn reputatie vestigen als een tegenstander van het corona-Bedrog. Rond de tijd van een protest voor het Parlementsgebouw door zo'n 400 muzikanten die daarmee aandacht wilden vragen voor het lot van muzikanten die het moeilijk hadden [postte Gallagher een reeks Tweets over de kwestie:](#)

Dus dat stelletje sukkel in de regering zegt tegen muzikanten en artiesten dat ze maar moeten omscholen en ander werk zoeken. En dan net zo'n kuttekop worden als jullie? Neh, laat maar.

Dit land zou ver voorbij ruk zijn zonder de kunsten, muziek en voetbal. Heb een beetje respect, jij klein stuk STRONT.

Als er iemand moet omscholen dan is het wel dat stelletje kutten.

Maar de voorliefde in Liams taalgebruik voor het vrouwelijk geslachtsorgaan was niet slechts voorbehouden aan leden van de regering; het bleek ook van toepassing op “het virus” zelf. Eind december, blijkbaar nogal pissig omdat de voetbalwedstrijd tussen Everton en Manchester City was afgelast vanwege “positieve tests” van een aantal spelers, [vatte Liam het sentiment van de wereld samen](#) – zij het in zijn karakteristieke kleurrijke stijl – door de Tweet uit te sturen: “Voetbal afgelast. BEN ER KOTSMISSELIJK VAN. Godverdomd kutvirus, flikker toch eens op!”

Liam reageerde opnieuw, met nog meer gepaste woorden – deze keer gericht aan een benoemd individu – toen hoofd Medische Dienst Chriss Witty nog een schepje deed

bovenop de psychologische marteling, het bedrog en de misdaden tegen de mensheid waarmee het Britse volk (net als de gehele wereldbevolking, vert.) al was overladen, met verdere sombere waarschuwingen over de voortdurende verspreiding van “het virus.” Op Twitter, blijkbaar zijn favoriete uitlaatklep, gaf Gallagher het commentaar: “Die lul Chriss Witty werkt me op mijn zenuwen. Hij verdient een klap.”

Later gaf Liam op welbespraakte wijze uiting aan zijn gevoelens over de volgende landelijke lockdown met een Tweet op 5 januari 2021: *Illegaal om de deur uit te gaan. FLIKKER OP!*

Geen kus voor een roos

Ook afkomstig uit Manchester, zij het een minder bekende naam, maar iemand die nooit een probleem had zich vrijelijk uit te spreken, is **Ian Brown**, zanger van de Indie-groep uit het “Manchester Era” van de jaren 1990' **the Stone Roses**. Al vanaf het prille begin van zijn solocarrière maakte hij nummers als *Corpses In Their Mouth* (Lijken in hun mond), vernoemd naar een citaat uit het boek *The Revolution of Everyday Life* (De revolutie van het alledaagse leven) van de situationistische schrijver Raoul Vaneigem. Tegen 2001 was het album *Music of the Spheres* verschenen, met de single *F.E.A.R.* Hierin reciteert Brown verschillende frasen die teruggrijpen op het acronym van de titel, zoals “fallen empires are ruling” (gevallen Rijken heersen), “fantastic expectations, amazing revelations” (fantastische verwachtingen, verbluffende onthullingen) en “free expression as revolution” (vrije expressie als revolutie).

Zijn single uit 2007, samen met **Sinéad O'Connor**, *Illegal Attacks* (Verboden aanvallen) nam ook geen blad voor de mond met de openingsregels: “Wat is dat godverdomme met die UK? Knallen met die US en A, in Irak en Iran en in Afghanistan.” Tegen 2018 was hij mogelijk de eerste artiest met een mainstream achtergrond die zich richtte op de kwestie van het sproeien van aerosolen in de stratosfeer, wetenschappelijk bekend als geo-engineering en in de volksmond beter bekend als “chemtrails” of “vliegtuigstrepen” in zijn liedje *Blue Sky Day* (Een dag met een blauwe lucht) waarin de tekst:

*Waar zijn de dagen met een blauwe lucht?
Vliegtuigen boven ons sproeien
Al mijn blauwe dagen weg.
Je denkt dat ik gek ben, heb je liever dat ik niets zeg?
Zullen we gewoon doen alsof het niet gebeurt
En dat het dan gewoon weggaat?*

Voormalig frontman van the Stone Roses Ian Brown kreeg de minachting van zijn “fans” over zich heen toen hij waagde kritisch te denken, zijn eigen onderzoek te doen en zijn mening uit te spreken, eerder dan een mening die publiekelijk is goedgekeurd door de Georganiseerde Samenleving.

Brown bewees zich als een artiest met een sociaal geweten, dapper genoeg om ten volle zijn gevoelens te uiten zonder zorgen “wat dat voor mijn carrière zal betekenen in deze 'pandemie.’” Hij schreef bijna dagelijks op Twitter om “corona” bloot te leggen als een bedrog van monumentale proporties, ontworpen om individuele rechten en vrijheden af te nemen en de plannen van de Nieuwe Wereldorde in te voeren, om de agenda te onthullen voor de rechtvaardiging van massavaccinatie als “de enige oplossing” en om consistent de lockdownmaatregelen van de overheid te verketteren als onwetenschappelijk, wreed en onwettig. Alsof ik hem niet al genoeg mocht, hij maakte zich bij mij nog geliefder toen hij in februari 2021 Tweette:

Ik zal NOOIT zingen voor een publiek dat gevaccineerd moet zijn als voorwaarde voor het bijwonen. NOOIT!

Brown stond bij zijn woord toen hij kort na deze Tweet aankondigde dat hij zich terugtrok als hoofdact op het Neighbourhood Weekend Festival 2021, omdat de organisatie erop stond dat alle aanwezigen een bewijs van vaccinatie moesten kunnen tonen.

Er dient ook een compliment te worden gegeven aan **Richard Ashcroft** van **Verve**, die [niet meer op wilde treden op het Tramlines Festival 2021](#) toen duidelijk werd dat zijn optreden zou zijn onderworpen aan een aantal overheidsbeperkingen. Ashcroft klaagde dat, ondanks dat hij de organisatoren had gezegd dat hij onder die omstandigheden niet op zou komen draven, ze nog steeds zijn naam adverteerden op de reclameposter. **Superglass** wilde maar al te graag dienen als vervanging voor Ashcroft. Het festival had laten weten dat mensen met een kaartje een negatieve

testuitslag of bewijs van vaccinatie moesten laten zien om binnen te mogen. In zijn verklaring op Instagram schreef Ashcroft:

Mijn excuses naar mijn fans voor enige teleurstelling, maar het festival werd meer dan 10 dagen geleden geïnformeerd dat ik niet zou spelen toen het onderdeel werd van een testprogramma van de overheid. Ik heb al maanden geleden tegen mijn management gezegd dat ik niet op zou treden onder beperkingen. Toen ik een contract tekende was de status van het concert het ene, maar helaas werd het gedwongen iets anders te worden.

Een aantal weken later, echter, kwam via zijn officiële kanalen de boodschap dat Ashcroft niet zou verschijnen als hoofdact tijdens het Tunes In the Dunes Festival in Cornwall, slechts twee dagen voor het optreden, omdat Ashcroft “corona had opgelopen.” Het is een gewonnen weddenschap aan te nemen dat, als hij weet dat die hele vaccinatiepaspoorten een bedrog zijn, hij ook weet dat het hele “corona”-debacle één grote flauwekul is, en dat, als hij werkelijk ziek was, het iets anders moest zijn dan “het virus.” Dus lijkt me een redelijke vraag: Wat is hier in hel's naam gaande?

Zijn aankondiging kwam in dezelfde week waarin Joe Rogan, komiek die podcaster werd en die een reputatie was aangemeten als “corona-ontkenner” en “anti-vaccin,” ook beweerde dat hij “corona had gekregen.” Het is natuurlijk daarom dodelijk ironisch dat iemand die eerder de geloofwaardigheid van “corona” in twijfel trok dan heel toevallig de ziekte oploopt terwijl minder dan 1% van de bevolking ook daadwerkelijk ziek wordt, zelfs volgens officiële cijfers. Maar dat is natuurlijk de bedoeling. Het is allemaal propaganda en spot. Persoonlijk heb ik de veronderstelde verdiensten van Rogan als “waarheidszoeker” nooit vertrouwd, net zo weinig overtuigend als die van voormalig oppasser van de geestbeheerste Katie Perry, Russell Brand, en voor mij bestendigde dit zijn status als weer gewoon een stuk gereedschap van het Establishment.

Niet dat Katie beter af was. Voor Halloween verkleedde ze zich als een injectienaald (natuurlijk met zo'n dom masker op) terwijl haar echtgenoot Orlando Bloom was gestoken in een dokterskostuum, om het idee van vaccinatie nog maar eens te onderstrepen. Wat een engerds...

En met die afleiding achter de rug, terug naar geboycotte concerten. Op dit gebied werd het steeds beter met Eric Clapton, die kort na de opvatting van Ashcroft aankondigde te zullen weigeren om op te treden, waar dan ook, waar enige vorm van medische Apartheid werd toegepast als voorwaarde om binnen te mogen. Deze houding rookte gitarist van Queen **Brian May** (die steeds meer gaat lijken op een reïncarnatie van Isaac Newton) uit zijn hol toen deze in een artikel van de *Daily Mail* uit augustus [Clapton bestempelde als een “mafkees”](#) voor zijn anti-vaccinatiesentimenten, terwijl hij tegelijkertijd volhoudt dat Clapton zijn held blijft:

Ik ben dol op Eric Clapton, hij is mijn held, maar hij heeft heel verschillende

opvattingen dan ik. Mensen die tegen vaccinatie zijn vind ik mafketels, sorry hoor. Er is meer dan genoeg bewijs dat vaccinaties werken. Over het algemeen zijn ze heel veilig gebleken.

(Er is maar een klein probleempje met de uitspraak van Brian – dat “genoeg bewijs” bewijst *feitelijk* dat de “corona-vaccins” *allesbehalve* veilig zijn, nooit fatsoenlijk werden getest en als zodanig niet kunnen worden gezien als “vaccins” in de traditionele zin van het woord. Verder klopt het helemaal.)

May liet ook nog een verdere kans niet aan zich voorbijgaan om de hand die hem voedt te dienen in [een ander interview](#), deze keer met *The Independent*, waarin hij, naast het versterken van de echtheid van “corona,” ook probeerde zichzelf verder te vestigen als astrofysicus door vol te houden dat de Apollo-landingen op de maan, zo nep dat een kind van vijf het kan doorzien, echt waren:

Ik wil niet dat mensen onjuiste informatie verspreiden, vooral als mijn kinderen dat in handen krijgen, of mijn kleinkinderen. Het werd allemaal gedaan in een studio in Hollywood? Wat een onzin!

(Waarschijnlijk eerder in de woestijn van Nevada, maar toch...)

Terug naar Ian Brown dan, een paar maanden eerder in 2020, op het moment dat veel van de wereldbewoners weer iets van hun vrijheid hadden “teruggekregen,” had hij zijn nummer [Littel Seed, Big Tree](#) (Klein zaadje, grote boom) uitgebracht. In een paar minuten beschreef de tekst de waarheid over waar de wereld doorheen ging (met een slinkse verwijzing naar Bill Gates) even effectief en memorabel als een documentaire van twee uur of een boek van 500 pagina's zou kunnen, met regels als:

*Maçonnieke lockdown in je stad
Maçonnieke lockdown, hoor je me nu?
Van bovenaf, de ziel neergeschoten
Chantage door de staat, alles gaat kapot
Globale bevelen, overspannen landgrenzen
Blijf binnen voor de nieuwe wereldorde
Dokter Kwaad met zijn naald
Dokter Kwaad met een meesterplan*

De mainstream ondernam, hoe voorspelbaar, snel actie om enige inspiratie die anderen zouden kunnen opdoen uit Ians liedje de kop in te drukken. Een minachtende Mark Beaumont publiceerde aanstonds [een artikel in NME](#) met de titel “Ian Browns samenzweringstweets zijn puur coronidoot. En hij is niet de enige rocker met een aluhoedje” en de ondertitel “De zanger van the Stone Roses is toegetreden tot de rode pil slikkende rangen met een reeks berichten tegen de lockdown. Wat is dat toch met rocksterren die de waarheid niet geloven?” In het artikel beweert hij dat vooral het ‘GEEN MASKER’-gedeelte idioot is,” en eindigt met wat zo uit een nieuwsuitzending

van de bedrijfsmatige media had kunnen komen; “Doe je masker op, blijf thuis en neem je prik als die er is.” Robin Murray, die werkt voor *Clash Music*, beschreef *Little Seed, Big Tree* als “bedroevend,” “werkelijk walgelijk” en “absoluut beginnersniveau open microfoon dronkemansgewauwel.”

Naast de hoon die hij te verduren kreeg van deugd signalerende “fans” en zelfs van medebandlid **John Squire**, ontlokte Browns staan voor gezond verstand, waardigheid en Waarheid verachting uit nog een ander kamp. De Ierse tweelingbroers **John** en **Edward Grimes**, samen bekend als **Jedward**, hadden nou niet bepaald de wereld veroverd en de tongen in beroering gehouden na het winnen van de *X-Factor* “talenten”show in 2009, waarna ze albums uitbrachten en presenteerden op TV. Maar om één of andere reden [meenden ze toch dat ze gekwalificeerd waren om Brown op “sociale” media te bespotten](#) om zijn Tweets rond “corona” met commentaren als: “Hey Ian, je hebt jezelf in diskrediet gebracht met je achterlijke meningen en onlogische acties,” en “Je hebt bij het publiek alle respect en geloofwaardigheid voor je meningen verloren! Je muziek en je jukbeenderen zijn prachtig maar je Tweets zijn een nachtmerrie.”

Het paar had ook nog wat vriendelijke woorden over voor hen die demonstreerden voor hun Natuurlijke Rechten tijdens één van de protestbijeenkomsten in Dublin en verklaarden: “Beste anti-maskerprotest in Dublin. Ga godverdomme je huizen in, jullie stelletje egoïstische schooiers. Vriendelijke groeten, de rest van het land.” Met Brown als iemand die duidelijk zijn persoonlijke verantwoordelijkheid heeft genomen door te onderzoeken wat zich *werkelijk* afspeelt achter de voorgevel van een “pandemie” die geen pandemie is, en die zich een eigen begrip heeft gevormd van waar Rechten en Vrijheden *echt* vandaan komen, dan vermoed ik dat hij niet wakker zal liggen van de wanhopige pogingen relevant te lijken van een paar talentloze en niet al te snuggere wandelende advertenties voor Tavistock-type sociale sturing... noch verwacht ik binnenkort een opleving van de carrière van Jedward.

De houding van Jedward kreeg steun van een Ierse ster van een heel ander soort in de persoon van Sinéad O'Connor:

Mag ik de egoïstische menigten die in een demonstratie schouder aan schouder staan en de beschermende beperkingen voor corona negeren vriendelijk vragen niet mijn muziek te gebruiken om te suggereren dat ik jullie op wat voor manier dan ook steun? Ik steun jullie niet.

(Zie de afdeling Sound Bites in dit boek voor meer over Sinéad O'Connor.)

Gewetensbezwaarden

Jim Corr van de Ierse familierockband **The Corrs** is duidelijk een man met een geweten en het vermogen tot onafhankelijk onderzoek, en was al openlijk zeer

uitgesproken over de vreemdheden rond 11 September en vele andere kwesties voor hij zich uitliet over de Plandemie en de daaraan verbonden vaccinatieagenda. Daarom zou een lijst van Eervolle Vermeldingen ook niet compleet zijn zonder zijn naam.

Ondertussen kwam er een heel andere reactie van ook een deelnemer aan *X-Factor*; de in Wales geboren maar in Marokko opgegroeide **Yousseph “Chico” Slimani**. Na zijn verschijnen in de show had hij een nummer 1 hit in het VK met het banale en afgezaagde *It's Chico Time*. Gebaseerd op zijn publieke imago was Chico wel de laatste die je zou verwachten als [één van de belangwekkendste sprekers](#) tijdens een grote protestbijeenkomst in 2020 in Londen waar tienduizenden aanwezig waren. Hij liet zien dat hij vele uren in onderzoek had gestoken en dat hij bereid was te gaan waar de Waarheid hem bracht – en op te staan en zich te doen gelden. Zijn toespraak tijdens de demonstratie was één van de meest krachtige van allemaal op Trafalgar Square. Eerder had hij de Rainbow Child Foundation opgericht die zich omschrijft als een non-profitorganisatie die minder bevoorrechte kinderen over de hele wereld helpt, en zijn speech – gebracht in dichtvorm – refereerde aan geïnstitutionaliseerde pedoseksualiteit en kinderhandel als “de werkelijke Pandemie,” een voortdurende onderstroom voor onderzoekers bij het “virus”vertelsel.

Als Chico, puur en alleen gebaseerd op zijn muzikale verdiensten, al een zeer onwaarschijnlijke naam was om op te staan tegen onrechtvaardigheid en immoraliteit, dan had hij zware competitie van **Right Said Fred**. Nog steeds herinnerd om hun succesvolle popdeuntjes als *I'm Too Sexy*, *Deeply Dippy* en *Don't Talk, Just Kiss* ervoeren de broers **Fred** en **Richard Fairbrass** hoe het is om tegen enige verhaallijn van de mainstream of “goedgekeurde” houding in te gaan toen ze zich op 26 september bij de vrijheidsdemonstratie op Trafalgar Square voegden. Met het brengen van de notie dat protesteren tegen tirannieke schendingen van basismensenrechten een vreemd iets is om te doen, in tegenstelling tot het gewoon in stilte en gedwee te accepteren, [vielen de media en velen uit het publiek over hen heen](#), waarna de broers zich in allerlei bochten wrongen om in navolgende kranteninterviews vol te blijven houden dat ze geen “corona-ontkenner” waren. Met een Tweet reagerend op de eerste ronde van publieke kritiek verklaarden de twee:

Het is niet nodig om dan ook nog de vrijheid van meningsuiting en het recht tot samenkomst af te kalven. Voor die rechten is hard gestreden, en als we ze weggeven krijgen we ze nooit meer terug.

[Sprekend met een verslaggever van *The Independent*](#) zei Fred Fairbrass een week later:

Wat corona betreft is mijn positie dat ik geen corona-ontkenner ben en ook niet tegen vaccins, maar ik verdedig het recht van mensen om zich te uiten. Dat is alles. Volgende maand is er weer een demonstratie en dan zullen we weer gaan, om dezelfde reden, namelijk de vrijheid van meningsuiting.

De gebroeders Fairbrass maakten zich vooral zorgen over de impact die de

overheidsmaatregelen zouden hebben voor de mogelijkheid voor muzikanten en performers van allerlei pluimage om nog hun brood te kunnen verdienen. Vervolgens waren zij één van de eerste acts die optraden in *That Was Then... This Is Now*, een nieuw online TV-concept bedacht door **Mike Stock**, bekend van producertrio **Stock, Aitkin and Waterman**, dat werd gepresenteerd door Radio 1 DJ Mike Read. Mike Stock vertelde:

Dit zijn acts die deel uitmaken van ons erfgoed en grotendeels zijn genegeerd door de overheid en afgesneden van wat voor inkomen ook in het afgelopen jaar. We hopen wat financiële steun te bieden maar het publiek ook iets van hoge kwaliteit te geven om van te genieten.

Het programma, waarvoor de kijker een entreprijs betaalt, wordt uitgezonden via het TicketCo TV-platform om 7 uur 's avonds – traditioneel het aanvangstijdstip van *Top of the Pops*. **Kim Wilde, Limahl, Chesney Hawkes, Paul Young, Sonia, The Fizz** (het vroeger **Buck's Fizz**) en **Toyah Willcox** (alweer!!!) zijn een paar van de namen die er ook optraden.

Het was dan ook geweldig voor de verraderlijke aasgieren van de pers toen Richard Fairbrass in augustus 2021 plotseling in het ziekenhuis werd opgenomen en zich vrolijk verkneukelden terwijl krantenkop na krantenkop (uiteraard, omdat ze allemaal hetzelfde “nieuws” uit dezelfde bronnen herkauwen in plaats van er op uit te gaan en zelf *echte* journalistiek te beoefenen – iets dat ik zelf heb waargenomen in de tijd dat ik bij een radiozender in de “nieuwskamer” werkte) glunderde dat hij “corona had gekregen” en de gelegenheid niet lieten passeren om hem verder neer te zetten als één van die onverantwoordelijke “anti-vaxxers” door eraan toe te voegen: “Maar hij is nog steeds tegen het vaccin.” De hoernalisten uit het riool van de pers (of perstituees, vert.) houden van dit soort “poëtische gerechtigheid,” en er gingen er in die tijd veel van rond waarmee ze proberen de simpele zielen in het gareel te houden door te zeggen: “Zie je nou? Dat is wat er gebeurt als je corona ontkent en tegen vaccins bent. Dan zul je het krijgen. Net goed!”

Het waren ondertussen niet slechts namen uit de muziekwereld die zich opwierpen als de meest onverwachte vrijheidsstrijders. Niemand had deze status redelijkerwijs kunnen verwachten van Gillian McKeith, gezien haar onfortuinlijke reputatie als “de poepdame” van Channel 4's *Je bent wat je eet*, waarin ze de poepmonsters onderzoekt van deelnemers om te zoeken naar eventuele verbeteringen in het dieet. Waar televisiecollega's als Denise Welch en Carol McGiffin van het programma *Loose Women* een beetje kritiek uitten over het overheidsbeleid bij “corona” hield McKeith zich op sociale media niet in en toonde meer ballen dan vele mannen, natuurlijk tot groot ongenoegen van het mainstream schijtpapier dat men “kranten” noemt – wat altijd een goed teken is dat je op het juiste spoor zit.

Vergelijkbare ongezouten uitspraken kwamen van veteraan stand-upcomedian Lee Hurst, die zich alleen zag staan in de wereld van de grappenmakerij toen hij dapper

sprak over de leugens, corruptie, medische Apartheid en genocide. Het onvermijdelijke zwartmaken door de pers en uitsluiting van zijn beroepsgroep liet maar weer eens zien dat Comedy – dat net als rockmuziek *verondersteld wordt* “scherp” en “anti-Establishment” te zijn – feitelijk net zo radicaal is als de laatste aflevering van *Heel Holland bakt*, dit terwijl zijn collega komedianten zich gedwee achter hun maskers verstopten toen hen dat werd opgedragen. Hij zou alleen hebben gestaan als vertegenwoordiger van zijn terrein ware het niet voor de even dappere en gedurfde uitspraken van de Amerikaans komiek Alistair Williams die daarvoor evenveel complimenten verdient.

Een verdere op de lijst van onverwachte namen die zich openlijk uitten over de Plandemie was die van de Cubaans/Amerikaanse rapper/zanger **Pitbull**, die tijdens een aflevering van de show *Drink Champs* van het Revolt TV YouTube kanaal [spontaan een aantal verbanden uitlichtte](#) tussen “corona” en de schijnbaar wereldwijde invoering van communisme. Verder verwees hij naar Bill Gates en *Event 201*, de simulatieoefening waarin deze een belangrijke rol speelde. Met een muzikaal oeuvre dat puur stront is was dit het eerste waardevolle dat er publiekelijk uit zijn mond kwam. Het suggereert dat vele artiesten wellicht veel intelligenter en meer capabel zijn om zelf na te denken, of in hoeverre ze monddood worden gemaakt en gecensureerd door hun poortwachters, dan hun publieke persona doet vermoeden.

Ook de Britse rapper **Zuby** verdient een schouderklopje omdat hij op Twitter niet bang was zijn mond te roeren. Als antwoord aan een volger die hem had geadviseerd zijn politieke meningen voor zich te houden was zijn reactie:

Nee. Ik ben een publiek figuur en moet daarom precies het tegenovergestelde doen van wat jij voorstelt. Er zijn al watjes en lafbekken genoeg... Ik voeg me niet bij hen.

In één van vele dergelijke berichten schreef hij:

Ik ben voor vrijheid en het maken van persoonlijke beslissingen. Ik ben tegen de overmatige bemoeienis door de overheid en autoritarisme. Als je een masker wilt dragen, een middel wilt nemen of thuis wilt blijven, dat is je goed recht en daar sta ik achter. Maar vertrap niet de rechten van alle anderen.

Duidelijke taal – en de te verwachten pogingen tot het veroorzaken van reputatieschade – zagen we bij Brits veteraan van Grime, MC **Wiley**. In de krant [Metro van 6 mei 2020](#) koos “journalist” Mel Evans voor de voorspelbare en uitermate fantasieloze kop “Wiley deelt bizarre coronavirus complottheorieën met de suggestie dat het virus 'door China werd gemaakt' als een manier van 'depopulatie'.”

Deze schrijvers lijken het nooit relevant te vinden om te beschrijven precies wat er nu zo “bizar” is aan een theorie, noch om feitelijk onderzoek te doen naar wat iemand beweert om te zien of er enige waarheid in schuilt. Net als elke roepstoeter van de gecontroleerde mainstream die we hebben praten ze alleen maar de “officiële” lijn na

die wordt bestempeld als “normaal.” Want wat is er nu “normaler” dan het afnemen van fundamentele rechten en bewegingsvrijheid, samenkomst en protest, het sluiten van de complete landsgrenzen, mensen te dwingen in hun huizen te blijven onder bedreiging van ontvoering, geweld of afpersing als je niet gehoorzaamt, mensen te dwingen hun onderneming te sluiten waaraan ze hun hele leven hebben gebouwd, mensen te dwingen stukken stof voor neus en mond te binden die niets doen voor hun veiligheid maar juist infecties en een verzwakt immuunsysteem *veroorzaken*, mensen aan te zetten tot het bespioneren en verklikken van hun burens, op te leggen wie er wel en wie er niet op bezoek mag komen *in hun eigen huis*, wanneer ze naar buiten mogen en wanneer niet, en waar ze wel of niet naartoe mogen gaan, gebrekkige wetenschap mogen voorleggen en opzettelijk onjuiste informatie mogen verkopen als “waarheid” en systematisch alternatieve informatie mogen onderdrukken die argumenteert tegen de status quo, en legers aan ingehuurde schurken mogen aantrekken om degenen die zich vreedzaam hebben verzameld om te demonstreren voor hun rechten in elkaar te slaan, te ontvoeren en op te sluiten, dit alles voor een “virus” dat, zelfs volgens de bewijsbaar opgeblazen en gemanipuleerde “cijfers,” minder dan een half procent van de wereldbevolking heeft geraakt? Daar is niets bizars bij, toch, Mel? Allemaal totaal normaal en acceptabel. Hoe kun je daar nu anders over denken...?

(Ik moet hier toch bij opmerken dat het ongelukkig is dat de grootste foto bij het *Metro*-artikel **Wiley** – zijn echte naam is **Richard Kylea Cowie** – toonde die het bekende en afgezaagde 666-symbool met zijn vingers maakt dat we over de jaren zo veel van de activa in bezit van de gecontroleerde muziekindustrie hebben zien maken. In realiteit – zoals al zo vaak onderstreept in deze serie boeken – is het onmogelijk dat hij dit niveau van invloed had bereikt zonder te zijn ingelijfd. Want per slot van rekening is ook hij koninklijk onderscheiden. Dit zal voor sommigen de oprechtheid van zijn uitspraken in twijfel trekken. Zoals ik het zie krijgen artiesten een bepaalde ruimte om hun persoonlijke meningen uit te drukken binnen duidelijk afgebakende grenzen. Mochten ze zich buiten de paden begeven dan krijgen ze dat snel genoeg te horen.)

Een paar maanden later werd Wiley [door Twitter en Facebook verbannen](#) en viel de mainstream over hem heen na uitlatingen die werden bestempeld als “anti-semitisch” (wat, tussen haakjes, eigenlijk anti-Arabisch betekent, eerder dan anti-Joods, wanneer je de etymologie van het woord onderzoekt) na een openlijke ruzie meteen voormalig manager die toevallig Joods was. Later haalde hij uit naar critici, velen ervan toevallig ook Joods. Toen hem werd gevraagd wat hij tegen zijn fans zou willen zeggen was zijn commentaar dat hij, op 41-jarige leeftijd, aan het einde was gekomen van zijn Grime-carrière en niet langer relevant was, wat misschien een verklaring biedt waarom hij zo zeker van zichzelf was toen hij eerder sprak over de “pandemie.”

Het artikel in *Metro* deed zijn best om Wiley belachelijk te maken en verwees naar een artikel in de uitgave van het blad *Q* van die maand (het blad ging twee maanden later, na 34 jaar bestaan, failliet, ironisch genoeg vanwege een terugloop in

advertentie-inkomsten en omloop waarvan de schuld in de schoenen van de “pandemie” werd geschoven) waarin Wiley had gezegd:

De wortel zit dieper. Ik wil weten waarom. Ik wil weten wie hier achter zitten...

Waarom springen bekenden en beroemdheden hier bovenop? Waarom heb ik die memo niet gekregen? Bestaat er een speciale memo dat “als zoiets als dit gebeurt dan volgen we de agenda?” ...Al die beroemde lieden die de kop op staken, “o, ik heb corona maar ik heb geen symptomen.” Ik geloof ze niet.

Stromannen uitgerookt

Eén van de “beroemdheden” die al vroeg beweerden dat ze “het virus hadden opgelopen” – waarmee ze hielpen bij het opdringen van de eerste op trauma gebaseerde paniekgolf en de hysterie die volgde – was acteur **Idris Elba**, al lang in bezit van het controlesysteem. Na het doorlopen van enig acteerwerk (zijn eerste rollen waren in reconstructies van moorden voor het Britse programma *Crimewatch* [Opsporing verzocht]) brak hij door in Amerika waar hij in series en films speelde. In 2016 ontving hij uit handen van prins William een koninklijke onderscheiding.

In maart 2020 beweerde Elba dat hij “positief was getest voor het virus” ondanks dat hij “geen symptomen had.” Jammer dat Mel Evans van *Metro* deze claim niet als “bizar” zag. Elba Tweette dat hij “zichzelf thuis isoleerde” en raadde anderen aan hetzelfde te doen. Hij ging in op de melding van collega “beroemdheid” Tom Hanks, die ook “het virus” zou hebben opgelopen (meer over Tom Hanks in het hoofdstuk over “corona” voorspelbare programmering) met te zeggen:

Ik ben trots op Tom Hanks... die bekend maakte dat zij het hadden, en dat publiekelijk. Ik was zeker geïnspireerd door die zet van Tom. Maar ik denk dat het ook goed is voor de transparantie als iemand als Tom of ik in deze situatie verkeren.

De commentaren van Elba kwamen een paar dagen nadat hij een evenement had bijgewoond dat was georganiseerd door de denktank we.org waar hij poseerde voor foto's met Sophie Grégoire Trudeau, de echtgenote van de Canadese premier Justin Trudeau. En, hoe toevallig, Trudeau was één van een aantal “wereldleiders” die beweerden “het virus te hebben.” Onder hen de Britse premier Boris Johnson een korte tijd later, en prins Charles, waarmee het beeld werd versterkt dat “het virus” geen onderscheid maakt en “iedereen het kan krijgen.”

Elba heeft zich ook de muziekwereld binnengewurmd met zijn bezigheden als rapper, zanger/liedjesschrijver en DJ. Hij treedt vaak op bij “elite” evenementen en privéfeesten – dat deed hij althans, in de tijd dat het mensen nog was “toegestaan” een feestje te geven. Hij is bevriend met oudgediende DJ die voor de BBC ging werken **Pete Tong** (koninklijk onderscheiden) naast wie hij op veel van dat soort

feestjes werkte.

Hier en daar zijn nog wel een paar min of meer “beroemdheden” te vinden die “nee” zeggen tegen “corona,” maar je hebt wel een vergrootglas nodig. Ze verblijven op de onderste sporten van de ladder van muziekindustrie, wat betreft faam en bekendheid. Eén zo'n voorbeeld is **Jez Williams**, gitarist bij de band **Doves** uit Manchester, die opinieerde in een “onafhankelijke” krant op 11 september (interessante datum om het te hebben over complottheorieën):

Ik ben niet van de complottheorieën. Maar ik denk niet dat de economie helemaal op slot had hoeven. De overlijdensratio is 0,04%, dus is het complete waanzin om de hele wereldeconomie dicht te gooien... [In de VS] zijn er nu 45 miljoen mensen werkloos en vervallen tot armoede. Het is verneukt! Het maakt deel uit van het uitroeien van ondernemingen.

Amerikaans rapper **Wiz Khalifa** stelde vragen op basis van de vaak gehoorde bewering dat “corona” op één of andere manier was verbonden met de geplande uitrol van de voor de mens schadelijke 5G-zenders met de korte Tweet “Corona? 5G? Of allebei?” op 3 april. De reacties van zijn volgers op Twitter waren overwegend positief, in tegenstelling tot de pek en veren waarop de Britten Ian Brown en de gebroeders Gallagher werden getrakteerd, met commentaren als: “Ik heb het gevoel dat 5G corona veroorzaakte. Elke keer wanneer we een sprong maken in technologische ontwikkeling is er een pandemie.” En “Ik ben er vrij zeker van dat 5G-straling de oorzaak was van het virus, met als enige doel totale controle over de wereldbevolking.”

Het is als een wrange expressie van het Satanisch principe van omkering dat die invloedrijke artiesten van wie men zou verwachten dat ze opstaan en stelling nemen tegen tirannie en het verlies van vrijheden hun maskers opdoen en er het zwijgen toe doen. Maar aan de andere kant zijn er velen van wie de carrière, en daarmee de reikwijdte van hun invloed, al eerder de piek had bereikt, en waarvan je zou denken dat ze stilletjes de officiële lijn volgen – zij zijn juist degenen geweest die hun hoofd boven het maaiveld hebben uitgestoken om te zeggen wat gezegd moest worden. Ik denk dat dit ons een verder zicht geeft op een onzichtbare lijn, waarboven artiesten die daar verkeren het zwijgen van hun persoonlijke stem wordt opgelegd en waar alle uitspraken vooraf moeten worden goedgekeurd, in tegenstelling tot degenen die nooit door die lijn zijn gebroken – of nu door de industrie worden gezien als opgebruikt en vervangbaar – en daarom nog steeds in staat zijn zich uit te spreken als individuen met een vermogen zelf na te denken.

Rap reageert

En hoe zit het met de Britse hiphopscene? Zou het onredelijk zijn om van waarschijnlijk de leidende stem van de uitgesproken, bewuste rapmuziek te

verwachten zich te laten horen over zo'n overduidelijk bedrog als “corona” is? Die status van leiderschap valt toe aan **Kareem Dennis**, een rapper van Brits/Irakese afkomst, beter bekend onder zijn artiestennaam **Lowkey**.

In het verleden was Lowkey nooit te verlegen om controversiële onderwerpen aan te snijden als de genocidale militaire campagnes van de regering Obama in het tweedelige *Obama Nation* (Het land van Obama), de sociale onrechtvaardigheid van de brand in de Londense Grenfell Tower in zijn nummer, ook in twee delen, *Voices of Grenfell* (Stemmen van Grenfell), de onmenselijkheid van het Britse kolonialisme in *Behind My Painted Smile* (Achter mijn geschilderde glimlach) samen met collega rapper **Akala**, en – misschien de meest omstreden van allemaal – de moordzuchtige invasies door Israël in het buurland Palestina in *Long Live Palestine* (Lang leve Palestina), opnieuw in twee delen.

Een tijd lang verstevigde Lowkey zijn reputatie als activist door tijdelijk de muziekbusiness te verlaten en naar Palestina te verhuizen om daar humanitair werk te verrichten. In 2017 [kreeg hij de Joodse gemeenschap over zich heen](#) nadat hij tijdens een live uitzending van het onderdeel *Fire In the Booth* in de show van **Charlie Sloth** op BBC1Xtra verwees naar “zombies en zionisten.” (Bij Britse collega rapper **Mic Righteous** was eerder de zinsnede “bevrijd Palestina” weggedrukt door een geluidseffect toen zijn vrije stijl rap uit *Fire In the Booth* later op de website van de BBC werd gezet). Lowkey kwam verder in botsing met de BBC toen hij publiekelijk kritiek uitte op veteraan rap-DJ bij Radio 1 **Tim Westwood** omdat deze zijn programma presenteerde vanaf een Britse militaire basis in Afghanistan.

Uit dit alles blijkt dat Lowkey iemand is die zeer capabel is om buiten hokjes te denken, iemand die de propaganda van officiële lezingen verwerpt en vragen stelt bij de versie van gebeurtenissen die door overheden, de mainstream media en de academische wereld aan ons worden gepresenteerd. Hij maakte zelfs een album met broeder in de rap **Logic** getiteld *New World Order* (Nieuwe Wereldorde, voor de goede orde, vert.) en heeft dus klaarblijkelijk een begrip van de agenda's van de “elite” voor het controleren en manipuleren van de massa's. Wanneer hij spreekt in interviews komt hij over als intelligent en iemand die zijn huiswerk goed gedaan heeft, zijn accent veel verfijnder dan het “straattimbre” dat hij op zijn stem loslaat als hij rapt. En toch, waar het de “corona”-Plandemie betreft, heeft Lowkey altijd vastgehouden aan het officiële vertelsel.

In april 2020 was hij de [gastschrijver van een artikel](#) voor de website *The New Arab* waarin hij meerdere keren refereerde aan “de pandemie” en de lijn van de mainstream media onderstreepte over het effect dat dit had op ziekenhuizen binnen de nationale gezondheidszorg (ondanks dat er op dat moment vele burgerjournalisten waren die ziekenhuisafdelingen filmde waarvan werd gezegd dat het “oorlogsgebieden” waren en ze leeg aantroffen, en ondanks de zogenaamde “Nightingale Ziekenhuizen” die haastig werden opgezet na doemdagvoorspellingen over uit de hand lopende aantallen slachtoffers, maar gewoon leeg bleven staan, en ondanks dat TikTok werd

overspoeld met filmpjes van ziekenhuispersoneel dat op één of andere manier toch nog tijd had gevonden voor het oefenen en uitvoeren van ingewikkelde dansroutines).

In dezelfde maand was Lowkey te gast naast komiek Tez Ilyas op het Facebookkanaal van het Arabische TV-station Al Jazeera, tijdens een aflevering van hun *AJNewNormal Show* (link is spoorloos verdwenen...vert.). Toen hij de gelegenheid kreeg iets te zeggen over de “corona”-situatie, op het moment dat het VK zich in de greep bevond van de eerste weken van de eerste lockdown, liet hij opnieuw die pijp aan zich voorbijgaan en zette geen vraagtekens bij het officiële overheidsnarratief. Aan het einde van het programma werd hij door de presentator uitgenodigd live een spontane vrije stijl te doen waarin hij onder andere rapte:

*Waarschuwingen al sinds vorig jaar, ze hadden beter voorbereid moeten zijn,
We weten allemaal dat het beter was geweest als Corbyn er had gezeten.*

...Het is deprimerend, ze hadden moeten investeren in testen voor iedereen.

...Blijf gezond, blijf vrij, lockdown is gewoon een mentale staat.

...In elk hoekje van deze pandemie schuilt een les.

...Zorg dat je je handen wast en eet vanaf een schoon oppervlak.

...De dood doet meer pijn als er niet wordt geluisterd naar de experts, lezingen en agenda's.

Verwarrend genoeg lijkt er nog een Britse act te zijn met de naam Lowkey binnen het genre Grime/Bassline die commentaar gaf op de politieke agenda's achter “corona.” Het nummer *Pandemic 20* werd uitgebracht op YouTube met de begeleidende boodschap:

Het is 2020 en er is een nieuwe wereldwijde dreiging – Coronavirus! Een ziekte die, kwam dat even mooi uit, landen op hun knieën bracht en de weg plaveide voor een Heerlijke Nieuwe Wereld. Een wereld waarin de rijkste 1% de macht grijpt over iedereen en alles en waar een gewoon persoon geen rechten meer heeft om het tegen te houden!

Laat je niet voor de gek houden. Denk niet dat de overheid het beste met je voorheeft met alle genomen maatregelen. Het virus zal weggaan maar de beperkingen zullen blijven. We zitten allemaal in hetzelfde schuitje, dus laten we sterk en positief blijven en ons verenigen onder het geluid van Lowkey en onze vrijheden terugnemen die we ooit zo normaal vonden!

Iemand met een vergelijkbare reputatie als Kareem Dennis/Lowkey als politiek bewuste Britse rapper is **Akala**, echte naam **Kingslee Daley**. Ondanks memorabele

acties tegen de koningen van imperia, “Globalistische” bankiers, moreel corrupte religieus leiders en dictators in Derdewereldlanden in *Thieves' Banquet* (Diner voor dieven) en regelmatige tirades tegen kolonialisme, bleef hij angstvallig stil omtrent de wereld veranderende gebeurtenis van “corona.” Gedurende 2020 ging het op zijn Twitterpagina voornamelijk over verschillende sociale en politieke kwesties, en voetbal. Zijn enige commentaar op de Plandemie was in een Tweet op 13 juli over Jamaicaanse politiek waarin hij schreef:

De aanpak van corona was nog maar eens een voorbeeld binnen een bredere Caribische paradox – het enorm goed regelen van een aantal belangrijke zaken en het miserabel falen bij fundamentele kwesties, het meest in het oog springend de ongelijkheid en de extreme niveaus van geweld.

Er schuilt een ironie in het feit dat **Niomi McLean-Daley**, beter bekend onder haar artiestennaam, **Ms. Dynamite**, Akala's zus is. Waar Akala regelmatig kritiek uitte op het Britse systeem van imperium was zijn zus maar al te verheugd een koninklijke onderscheiding te aanvaarden van de koningin in 2018, een verdienste die niet gehinderd bleek door haar veroordeling in 2006 wegens het aanvallen van een politieagent waarvoor ze een taakstraf van 60 uur kreeg. Schrijvend in *The Guardian* rechtvaardigde ze haar besluit in de nasleep van een hernieuwde belangstelling op dat moment voor de Windrush, het eerste schip dat Caribische immigranten laat jaren 1940' naar het VK bracht:

Ik dacht na, verscheurd tussen twee gedachten, toen werd het simpel en duidelijk; ik zou de koninklijke onderscheiding accepteren – niet omdat ik deel wil uitmaken van het Establishment, of in één keer niets meer geef om het vernietigende erfgoed van imperium en kolonialisme, dat dit nu allemaal OK was, maar omdat ik daarmee mijn grootouders wil eren, en hun hele generatie, en de buitengewone offers die zij brachten.

Elders kwamen “corona” en de rapsceen op verpletterende wijze samen toen **Benedict Chijioke**, beter bekend bij zijn artiestennaam **Ty**, een veteraan rapper, op 7 mei 2020 [op 47-jarige leeftijd overleed](#). Hoewel de officieel gegeven doodsoorzaak longontsteking was legden vele mediabronnen een vergrootglas op het feit dat hij intensieve behandelingen had gehad voor “corona.” De berichten dat hij “gestorven was nadat hij het coronavirus had opgelopen” deden denken aan verslagen over andere beroemdheden, zoals grappenmakers Eddie Large en Bobby Ball. Dergelijke bewoordingen betekenen niet dat het “coronavirus” feitelijk de doodsoorzaak was, anders had er wel meer expliciet gestaan “aan het coronavirus.”

Een verder slachtoffer dat jaar uit de Britse hiphopscene in dat noodlottige jaar was de rapper die bekend stond als **Black The Ripper**, echte naam Dean West. Hij was één van de gastartiesten in het tweede deel van het al eerder genoemde *Obama Nation* van Lowkey en had ook een reputatie opgebouwd als politiek uitgesproken. Tijdens de laatste dagen van zijn leven postte Black op zijn SnapChat-account

meerdere berichten die een verband legden tussen het corona-Bedrog en de elektromagnetische straling afkomstig van 5G-technologie die op dat moment werd geïnstalleerd, over microchips, vaccins en de door Bill Gates gedragen agenda's voor ontvolking. Eén van die berichten las:

Vaccinaties, microchips, 5G en coronavirus maken allemaal deel uit van hetzelfde plan. Het zijn geen afzonderlijke zaken. Gebruik je hersens. Zie hoe het allemaal samenhangt.

Op 6 april werd bericht dat Black The Ripper was overleden tijdens een vakantie op het Caribische eiland Montserrat. Drie maanden later verklaarde zijn familie dat uit de autopsie was gebleken dat hij was overleden aan een hartstilstand. De duistere ironie was dat zijn gelijken uit de rapgemeenschap niet eens naar zijn uitvaart konden komen vanwege het verbod op dergelijke bijeenkomsten als gevolg van dezelfde “virus”agenda die hij had willen blootleggen.

Achter de schermen

De Plandemie vinkte vele hokjes aan op het sinds lange tijd bestaande verlanglijstje van de architecten van de Nieuwe Wereldorde – en van de grondbeginselen van ideologisch communisme. Eén van de meest belangrijke demoraliserende tactieken was het mensen weghouden van sociaal contact, de behoefte die zo diep ligt verankerd in de menselijke natuur. Het corona-Bedrog kwam in een tijd waarin de meeste mensen al grote delen van hun dagelijkse bezigheden uitvoerden op een telefoon, tablet of computer – van online bankieren en winkelen tot videobellen met vrienden en familie.

Door het overgrote deel van de bevolking ervan te overtuigen dat het nu gevaarlijk was om uit huis te gaan en dat, via zoiets eenvoudigs als ademen, een vreemdeling je zou kunnen passeren op het trottoir waardoor je uiteindelijk overlijdt, slaagden de heersers erin de massa's over te halen bijna elk aspect van hun dagelijks leven te vervullen via elektronische schermen. (Wat doet denken aan de alomtegenwoordige “teleschermen” uit de filmversie van George Orwells *1984* die door *Big Brother* werden gebruikt om propaganda en geestbeheersing over de massa's uit te strooien. Ik weet het zeker. Tis toeval.) “In plaats van bij haar langs te gaan, zwaai gewoon naar je moeder op Skype,” zo ging het vertelsel. “Het is net zo goed als er in levende lijve zijn!” Binnen slechts dagen in de eerste lockdown van de “pandemie” deelden mensen recepten en deden gymoefeningen, allemaal via videogesprekken. Miljoenen die in hun huizen waren opgesloten keken nu reikhalzend uit naar het dagelijkse Blijf Fit-programma van Joe Wicks (koninklijk onderscheiden), ook wel bekend als de Body Coach. Het maakte hem tot bekende Brit zonder dat hij er ooit zijn huis voor hoefde te verlaten.

Deze dynamiek dient de manipulators op allerlei fronten. Het draagt bij aan de

overgang naar een toekomst van Kunstmatige Intelligentie (KI, of AI) en Transhumanisme, waarin mensen steeds meer afhankelijk worden van technologie voor het uitvoeren van hun basisfuncties. Het erodeert de natuurlijke neiging feitelijk sociaal contact met anderen te hebben. Dit verhindert op zijn beurt eenheid, een band krijgen en het gevoel van samenzijn, en beperkt in enorme mate gelegenheden tot georganiseerde tegenwerking en verzet tegen de alles doordringende tirannie. Het gros van alle interactie te beperken tot elektronische middelen betekent ook nog dat alles kan worden geobserveerd, bewaakt en vastgelegd, wat elke effectieve solidariteit nog verder bemoeilijkt.

Het sluipende drup drup drup van geestbeheersing om hen die makkelijk te hersenspoelen zijn ervan te overtuigen dat videobellen een goed idee was begon al vroeg in Het Bedrog. De koningin brak met protocol door te verschijnen in twee bijzondere televisieboodschappen “vanuit huis” (hoewel hardnekkige twijfels blijven bestaan wat de authenticiteit van deze boodschappen betreft – maar dat is voor een andere keer!). De Britse premier Boris Johnson probeerde te dienen als voorbeeld voor het land toen hij aankondigde dat hij slechts dagen na het invoeren van de eerste lockdown “het virus” had opgelopen en vervolgens zijn boodschap “vanuit huis” in Downing Street met het land deelde via zijn “smart”phone. Het duurde niet lang tot er verschillende reclamespotjes verschenen op TV die beelden lieten zien van “gewone mensen” die met elkaar in verbinding stonden via telefoons en tablets – allemaal glimlachend en gelukkig, natuurlijk, want gedwongen huisarrest en de afkalving van Natuurlijke Rechten is DOLLE PRET!! – terwijl een stem die poogt tot welgemeendheid zoiets zegt als “we doen er alles aan om iedereen veilig te houden in deze nooit eerder geziene tijden.” Tuurlijk. Net als elk ander ingelijfd bedrijf dat precies hetzelfde beweert.

Uit interesse, is het niet vreemd hoe snel die bedrijven hun advertenties op TV hadden die allemaal de “coronaregels” bekrachtigden, slechts dagen na het officieel uitroepen van de “pandemie?” Professionals uit de reclamewereld hebben me verteld dat het maken van een nieuwe reclame, van bedenken tot uitzending, minimaal een paar maanden duurt. Maar toch zouden deze bedrijven niet hebben geweten van de draconische lockdownmaatregelen van de overheid tot het volk het in maart te horen kreeg?

Dezelfde vraag kan men stellen met betrekking tot supermarkten en winkels die, allemaal tegelijkertijd, in het hele land, richtingborden en stickers op de vloer hadden om te markeren waar men moest staan, en doorzichtige schermen “om de werknemers te beschermen” hadden geïnstalleerd, dit allemaal binnen dagen na het nieuws van de “pandemie.” Het lijkt dat, zoals altijd, het volk het als laatste te horen krijgt.

De langzame omvorming van perceptie van hoe de dingen nu gedaan moeten worden, samen met de eindeloos herhaalde mantra van “het nieuwe normaal” door overheid en media, maakten de geesten rijp voor de omstandigheden bij concerten.

“Wie wil er nou naar een concert waar aan je getrokken en je geduwd wordt,” was de onuitgesproken implicatie, “als je alles comfortabel en makkelijk kunt volgen via je scherm. Je doet alle andere dingen al via je scherm, dus waarom dit niet ook?! En dit is toch *zo veel* beter dan moeite doen om een poppetje te zien op een podium in de verte, kilometers van je vandaan. Het is alsof ze speciaal voor jou een concert geven binnen het comfort van je eigen woning!”

En dit werd de gedachte achter het concert *Eén wereld: Samen thuis* op 18 april 2020, gebracht door de Wereldburger en als ondersteuning voor de Wereldgezondheidsorganisatie (ofwel De Kliek van het controlesysteem).

Het was een twee uur durend evenement (vooraf gegaan door een online marathon van 6 uur) dat via TV en internet werd uitgezonden, waar het verklaarde doel was om optredens bijeen te brengen van verschillende, bij iedereen bekende namen, die zagezegd allemaal speelden vanuit hun eigen huis om continue de eindeloos herhaalde mantra “blijf thuis, blijf veilig” te onderstrepen. Jimmy Fallon, Jimmy Kimmel en Stephen Colbert presenteerden de show voor de Amerikaanse uitzending, in Groot Brittannië werd dit – uiteraard – verzorgd door de BBC die hun activa Clara Amfo, Dermot O’Leary en Claudia Winkelman voor de gelegenheid uit de kast trokken. Naast nieuwere namen als **Shawn Mendes**, **Taylor Swift**, **Billie Eilish**, **Maluma** en **Lizzo** verschenen oudgediende veteranen als **Stevie Wonder** en een behoorlijk aantal “sirs” – Paul McCartney, Mick Jagger en de rest van de Rolling Stones, Elton John en, exclusief voor het Britse deel van de show, **Tom Jones**. Een eindeloze stroom van andere “beroemdheden,” zakenlieden, politici en anderen in de zak van De Kliek, passeerden daarnaast de revue.

Wat misschien wel het meest verklapt over dit gebeuren was dat het werd samengesteld en aan het brein was ontsproten van **Lady Gaga**. Haar zien we terug in het hoofdstuk over adrenochroom, en er valt veel meer te lezen over haar achtergrond in *Muzikale Waarheid deel 1*. Zoals ik, en vele andere schrijvers en onderzoekers, al bevestigden is het complete imago van Gaga Satanisch in aard en heeft ze zich gedurende haar hele roemrijke periode getoond als één van de voornaamste verspreiders van duister occulte symboliek, thema's en agenda's. Altijd wanneer een “beroemdheid” aan ons wordt gebracht zoals het geval was met Gaga, en we subliminaal worden geleid naar de gedachte dat zij “de volgende grote ster” is, dan loont het meestal om een kijkje te nemen bij haar ouders. In het geval van Gaga (**Stefani Germanotta**) is haar moeder interessant. Cynthia Germanotta, vaak beschreven als “filantroop” en “activist,” begon in 2018 haar initiatief “Verenigd voor wereldwijde geestelijke gezondheid” in samenhang met de stichting “Born This Way” (Zo geboren) die ze samen met haar dochter had opgezet. Het jaar daarop verdwenen alle twijfels of ze was verbonden met De Kliek (cabal) toen ze werd benoemd tot Ambassadeur voor Geestelijke Gezondheid van de Wereldgezondheidsorganisatie van de Verenigde Nazi's (pardon, Naties, vert.)

Dus dit is het scenario dat aan de wereld werd gepresenteerd. Een concert om te

promoten binnen te blijven en alle natuurlijk contact met anderen te vermijden – een factor die naar bericht verantwoordelijk was voor een onbekend groot aantal zelfmoorden en geestelijke problemen, omdat er geen cijfers zijn bijgehouden die de omvang van het probleem zouden kunnen duiden – werd op touw gezet door de dochter van een ambassadrice die beweert de belangen te behartigen van hen die lijden onder mentale gezondheidsproblemen!

Zoiets kun je gewoon niet verzinnen. En in 2020 was dat ook niet nodig, het werd voor je gedaan.

Hey, DJ!

Naast muzikanten is er binnen de rangen van de industrie nog een ander slag dat, afhankelijk van de stijl en het genre dat vertegenwoordigd wordt, ook vaak gezien werd als “radicaal” en “anti-establishment.” Het gaat om de professionele DJ. Niet het type “Jans mobiele disco” die je zag op feesten en bruiloften, verjaardagen en bar mitswa's (toen deze nog plaatsvonden) en alles draaiden van *Y.M.C.A.* tot *The Summer of 69'* als daarom werd gevraagd, maar DJs die zichzelf ook beschouwen als artiest – die ofwel hun eigen nummers produceren of de wereld rondreizen om te draaien in superclubs en op festivals.

Net als bij “scherpe” muzikanten zou het even redelijk zijn te verwachten dat er enige weerslag komt vanuit deze gemeenschap, nadat hen maandenlang de gelegenheid werd onthouden om hun brood te verdienen, en na de cultuurschok van een jaar opgesloten te zijn in je huis in plaats van de wereld rond vliegen in een feest dat nooit ophoudt. Allerlei typen Britse ondernemingen kregen na een paar maanden “pandemie” weer de gelegenheid hun deuren te openen en zaken te doen... behalve nachtclubs. Waar deze voor de manipulators ooit van grote waarde waren als poelen van verloedering en onzedelijkheid die mooi pasten in hun gemeenschap veranderende agenda's, tegen maart 2020 leek het dat deze hun nut hadden gediend en nu volkomen overbodig waren.

Helaas bleef deze weerslag uit. Het overgrote deel van DJs deed er het zwijgen toe, en degenen die wel hun mond open deden papegaaiden alleen maar de leeghoofdige “blijf veilig” boodschappen van de propagandisten uit de mainstream media na.

Ik kon er slechts twee Eervolle Vermeldingen uithalen. De eerste was de Britse DJ en producer (en de oorspronkelijke verspreider van Acid House/Rave) **Danny Rampling**. Gedurende 2020 was Rampling in zijn posts op “sociale” media zeer kritisch op het effect dat de lockdowns van de overheid had op de economie, op de Kunsten en op de geestelijke gezondheid. Ook was hij aanwezig tijdens één van de vrijheidsdemonstraties in Brighton. Op 18 september postte hij op zijn fanpagina op Facebook:

De straten van Londen waren gisterenmiddag leeg... de energie en de ziel zijn eruit gerukt. De gevolgen van de angst die doorlopend over de gemeenschap werd uitgestrooid, het verlies van vertrouwen om te gaan winkelen... Stop de lockdowns, stop de verlamdende angst. Het coronavirus loert niet op elke hoek om ons allemaal te besmetten.

Danny berichtte ook regelmatig over het belang je immuunsysteem op peil te houden en begreep het belang van de planetaire samenstelling tijdens de Winterzonnewende van 2020. Voor die gelegenheid maakte hij een speciale mix. Hoe het eerder in zijn carrière ook zat, tegen 2020 leek het dat hij in staat was zich vrijelijk uit te spreken zonder vrees voor repercussies. Het was trouwens Danny die me wees op de eerste *Zeitgeist* documentaire uit 2008, toen we na een optreden gestrand waren in Litouwen op het vliegveld van Riga en we aan de praat raakten. Het kijken van deze film was voor mij een cruciaal onderdeel van mijn proces van “ontwaken.” In juni 2021 nam ik met Danny een aflevering op van mijn podcast *Good Vibrations*. Je kunt die [hier](#) beluisteren.

De enige DJ die heeft laten zien in staat te zijn tot kritisch denken en onafhankelijk onderzoek – en beschikte over de overtuiging om zijn bevindingen publiekelijk te delen, ondanks de onvermijdelijke terugslag – was de Britse DJ in Progressive House **Steve Lawler**. Tegen januari 2021 was hij op zijn Twitterpagina begonnen stelling te nemen tegen het officiële “virus”narratief. Het commentaar dat hij gaf onder een video die hij had geplaatst luidde:

Ik weet dat ik een hoop over me heen zal krijgen door deze post. Maar eerlijk, het aantal mensen dat nu diep lijdt is gewoon niet meer OK. Dat was het nooit, maar echt, genoeg is genoeg. Kijk naar de statistieken. Ik deed dat, die kloppen.

Zoals Lawler al had voorspeld klonk er direct een koor van van stemmen die het met hem oneens waren en in een reflex probeerden zijn punten te weerleggen. Als antwoord op iemand die had gezegd “misschien is de BBC er ook bij betrokken, niet?” had Lawler getweet:

In hemelsnaam. De BBC! Hahaha. Heb je liggen slapen? Ik ga niet meer van mijn tijd aan jou besteden. Als je nog enige geloofwaardigheid had, en het was al niet veel, dan heb je die nu ook verloren.

Later reageerde hij als volgt op een steunbetuiging:

Jep, dat klopt wel zo'n beetje. En al die accounts die lelijk gaan doen werden allemaal in 2020 aangemaakt. Iemand spendeert tijd en geld aan het trollen van mensen die de waarheid vertellen.

Als we de criteria een beetje oprekken kan ook pionier van de stijl Jungle/Drum & Bass **Goldie** worden beschouwd als een uitzondering. In het kielzog van de

kleinerende opmerkingen van Rishi Sunak maakte Goldie [een video van zichzelf](#) terwijl hij de vloer aan het schrobben was en ramen lapte, begeleid door het sarcastische commentaar:

Rishi Sunak stelde voor dat ik me zou omscholen nadat ik 35 jaar artiest was, want dit is niet meer haalbaar. Ook al heb ik mijn eigen kunstgalerij... ik meen dat kunst tijdverspilling is. Ik doe dit liever. School mij maar om tot vloerenpoetser of zoiets.

Vijf andere DJs/producers – **Fatboy Slim, Sherelle, Jyoty, HAAi en The Blessed Madonna** – voegden zich bij Goldie voor een video-interview voor *Mixmag* waarin ook zij het gebrek aan financiële steun van de overheid voor de sector van het nachtleven verketterden.

Op het moment van het interview, oktober 2020, was het Britse nachtleven al ruim zes maanden op slot. Het feit dat deze groep zo lang wachtte om zich openlijk uit te spreken suggereert dat ze, tot dat punt, het maar afwachtten, niet gezien wilden worden als controversieel of “onverantwoordelijk” en stilletjes hoopten dat het slechts een tijdelijk hiaat was in hun broodwinning. Maar toen het punt van zes maanden was overschreden moet het hen duidelijk zijn geworden dat nachtclubs en festivals voorlopig niet open zouden gaan of plaatsvinden. Het lijkt dat DJs – zelfs die bovenaan in de voedselketen zoals Goldie en veteraan agent voor de BBC **Pete Tong** (beide koninklijk onderscheiden) – niet beschikten over vergaande kennis vooraf dat hun clubcarrières op het punt stonden piepend en krakend tot stilstand te komen. Ik vermoed dat hetzelfde geldt voor veel van de hooggeplaatste muzikanten.

Verder was ideologische weerstand vanuit de gemeenschap van DJs tegen het verlies van Persoonlijke Rechten en Vrijheden en tegen de vernietiging van een manier van leven die miljoenen vreugde brengt en hun leven betekenis geeft niet bestaand. Maar aan bekende namen die het officiële advies “veilig te blijven” napraatten en hun achterban aanspoorden maskers te dragen en “sociaal afstand houden” in acht te nemen was er geen gebrek. Ongetwijfeld school er achter dit spelen op de emotie de ijdele hoop dat de nachtmerrie van lockdowns snel voorbij zou zijn en het feest weer kon beginnen, maar niemand wilde worden gehoord als degene die dit sentiment uitsprak.

Het lijkt er echter wel op dat vele anderen het bedrog en de leugens die werden verkondigd wel accepteerden. Een deel van de ondermijnende strategie van de Sovjets lag in het infiltreren van alle aspecten van de Kunsten en deze te vullen met Cultureel Marxistische ideologie, en inderdaad, rond de tijd van de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 2020 zag je velen uit het gebied van dansmuziek die zich schaarden achter het gemaakte mainstream mediavertelsel om Donald Trump te demoniseren en zijn rivaal, de democraat Joe Biden, wiens beleid zou zijn gevormd naar de wensen van zijn meesters in de Chinese Communistische Partij, te prijzen.

Een voorbeeld van het propageren van die houding in de mainstream bij zijn fans

was Richard West, beter bekend als **Mr. C**, lid van de Britse dans/ravegroep **The Shamen** en herinnerd om zijn vocalen in de nummer 1 hit uit 1992, *Ebenezer Goode*. Toen het debat losbrak op zijn Facebookpagina of de reactie van de Britse overheid op “corona” gerechtvaardigd konden worden schreef West (die nu werkt als DJ in Los Angeles):

De overheid doet het helemaal verkeerd. De metro zou niet moeten rijden. De scholen moeten dichtblijven. Pubs moeten dichtblijven.

Een ander bericht van zijn hand op Twitter las:

Als ik mensen zie lopen zonder masker beschouw ik hen als onverschillig en onbezonnen personen die compleet lak hebben aan anderen en de ernst van corona. Door dat soort mensen voel ik me boos en onveilig.

Waar ik boos van wordt zijn mensen van boven de 50 die *nog steeds* niet doorhebben dat regeringen en de mainstream media er zijn om leugens te vertellen en het volk te bewerken met op trauma gebaseerde geestbeheersing, en die al hun vertrouwen stellen in om het even wat deze beroepsleugenaars hen op de mouw spelden zonder zelf ooit hun eigen onderzoek te doen. Het is de onvoorwaardelijke gehoorzaamheid van deze mensen aan autoriteit en officiële kanalen die zorgt voor het afnemen van de ingeboren Natuurlijke Rechten en Vrijheden van hen die NIET instemmen te worden overheerst door tirannen en bedriegers.

West had er eerder voor gepleit, blijkbaar in alle ernst, dat Bill Gates zou meedingen naar het presidentschap van de VS, waarmee hij het beeld van Gates als belangeloze “filantroop” verstevigde dat altijd door de mainstream media wordt neergezet. Hij benadrukte dat in deze Tweet:

SARS-COV-2 vaccins zullen niet verplicht worden. Ze zullen geen microchips bevatten en ervoor zorgen dat mensen niet doodgaan. En iedereen die dat niet gelooft, koop alsjeblieft een hoed van alufolie.

Dit standpunt laat gemakshalve achterwege dat Bill Gates afkomstig is uit een nest van zelfverklaarde eugenetisten; zijn vader was een oprichtend lid van Planned Parenthood, de organisatie die abortus voorstaat, en een aanzienlijke reductie van de wereldbevolking. Gates zelf sprak tijdens een *Ted Talk* in 2010 over zijn wens de wereldbevolking naar beneden te krijgen door gebruik van vaccins. De Bill and Melinda Gates Foundation zat mede achter *Event 201*, een “simulatieoefening” in oktober 2019 die de uitbraak “voorspelde” van een grote pandemie. Gates betaalde voor bijna alle belangrijke organisaties die betrokken zijn bij de “corona”agenda, waaronder vaccinatiegezelschap GAVI, het Centrum voor Ziektebeheersing (CDC), de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO), de VN, of Verenigde Nazi's (poep, doe ik het weer..., vert.) en, meest belangrijk, het Wereld Economisch Forum (WEF), die de samenleving veranderende “Grote reset” (een andere benaming voor de Nieuwe

Wereldorde) willen doorvoeren door “het virus” als voertuig te gebruiken. Ondanks het feit dat hij niet medisch of wetenschappelijk is opgeleid was Gates ook de man achter de enige remedie tegen “corona” (natuurlijke middelen tegen de ziekte als Hydroxychloroquine bestaan blijkbaar niet) en hij verscheen binnen een paar dagen na het “uitbreken” van de “pandemie” op TV met de bewering dat de enige manier voor de samenleving om ooit nog “terug te keren naar normaal” en bewegingsvrijheid terug te krijgen is wanneer iedereen op de wereld één van zijn “vaccins” neemt. Blijkbaar beslist hij daarover.

Ofwel verkeerde West in gelukzalige onwetendheid aangaande deze feiten rond de werkelijke aard van Gates toen hij zijn held lauwerde, of hij keek er gemakshalve overheen om een bepaalde agenda te vervullen. Wat denkt de lezer? Hoe het ook zit, Gates ging door met het evangeliseren voor de “corona”-“vaccins” lang nadat ware feiten over hoe duizenden door “de prik” waren gedood of ernstig letsel hadden opgelopen in zijn chatdraadje onder zijn aandacht waren gebracht, waardoor hij zijn recht verspeelde later te kunnen beweren “dat hij het niet wist.” En daar liet hij het niet bij. Op een later tijdstip pleitte hij voor het verder uitwissen van 's mens God gegeven Rechten en Vrijheden en de persoonlijke keuze het leven te willen leiden dat men verkiest, zolang het anderen niet schaadt, met de Tweet:

Ik heb al vanaf dag 1 gezegd dat de adviezen en beperkingen van de overheid verre tekort schieten om deze pandemie onder controle te krijgen. Nu rijzen de cijfers de pan uit en, als ik voor mezelf spreek, ik sta te popelen om het vaccin te nemen.

Zelf leek hij echter toch niet helemaal wars van feesten en sociale omgang, want in april 2021 kondigde hij opgewonden zijn betrokkenheid aan bij een live stream van het DJ Festival bij Lake Tahoe (waar alle aanwezigen natuurlijk eerst moesten “testen” voor “corona” voor ze naar binnen mochten). Verder onthulde West dat zijn set zou beginnen om “6.66 Pacific Time op zaterdagavond.”

De aanvangstijd werd later veranderd in 7.02 's avonds.

Anderen uit de wereld van Dance deden ook een duit in het zakje om verdere steun te verlenen aan het officiële “corona”narratief. **Bushwacka**, van het duo **Layo & Bushwacka** (Layo was de zakenpartner van West in de Londense nachtclub The End in de jaren 1990') sneed de kwestie aan van jongeren die illegale rave en dansfeesten organiseerden tijdens de “pandemie.”

Toen wij illegale raves deden was er geen potentiële dreiging voor het leven van wie dan ook. Zes maanden zonder raves door corona en nu duiken overal illegale raves op. Wat is het verschil? Ik zal je zeggen wat het verschil is. Als wij terugkwamen van een illegale rave 30 jaar geleden dan doodden we potentieel niet onze grootouders. DJs en promotors die achter deze shit staan, doe effe normaal. Egoïstisch, egocentrisch, niet te bevatten. Dit is geen gezwets van een oude man – dit is de realiteit. Geen geintje.

In januari 2021 ging Bushwacka in discussie met andere bekende DJs met kritiek op hun beslissing te gaan draaien op het Zamna Festival in Tulum, Mexico – één van de weinige landen die dergelijke evenementen toestond op dat moment).

Wat een morbide ironie, toen Bushwacka een videoboodschap postte met betrekking tot Suicide Awareness Day (Dag met aandacht voor zelfdoding) met het toegevoegde commentaar: “een boodschap die misschien levens redt,” terwijl de lockdownmaatregelen waarachter hij zich schaarde *direct verantwoordelijk* waren voor een onbekend aantal doden dat voorkomen had kunnen worden als mensen niet waren onderworpen aan het trauma en de verslagenheid voortkomend uit de gedwongen opsluiting thuis, het verwijderen van Rechten en Vrijheden, en onthouding van essentieel sociaal contact en vreugde. Ik vraag me vaak af of deze individuen zelf eigenlijk doorhebben hoe mank en tegenstrijdig hun houding is, of dat ze werkelijk door het leven gaan, niet in staat te zien dat ze deel uitmaken van een programma voor geestbeheersing, of mind control. Later ging Bushwacka tot het gaatje om zichzelf te bevestigen als compleet gehersenspoeld door het systeem van de Gevestigde Orde toen hij laat januari 2021 onthulde dat hij het “corona”-“vaccin” had genomen.

Op 2 februari 2021, slechts dagen na zijn kritiek op andere DJs vanwege hun deelname aan het festival in Mexico kondigde Bushwacka aan dat hij zelf live zou optreden in de Cross Club in Praag, Tsjechië.

Vergelijkbare hysterie rond anderen die hun Recht uitoefenden van vrijheid van beweging kwam van de kant van **Amadeus Mozart**, de helft van het hard house-duo **Tidy Boys**, blijkbaar nog iemand die gelooft in de mainstream, die in februari 2021 Tweette:

Menselijke aard om een schuldige te zoeken voor de tragische verspreiding van corona maar, zoals ik al meteen zei, een minderheid van het algehele publiek heeft het verneukt. Een rapport over Track and Trace van de Gezondheidsdienst dat vandaag uitkwam laat zien dat 40% van de mensen die positief testten en/of werden geadviseerd in quarantaine te gaan dit NIET hebben gedaan, wat absoluut krankzinnig is. Tel daarbij op die belachelijke thuisfeesten, die demonstraties, geen afstand houden EN een nieuwe variant die zich 55% sneller verspreidt, daarom zijn we nu waar we nu zijn.

Jongeren die elkaar opzoeken voor sociale omgang en zich uitdrukken middels muziek en dans is een aangeboren en natuurlijke ervaring als onderdeel van hun ontwikkeling in het leven. Het is een oerprincipe dat ligt verankerd in de menselijke psyche. Het is de reden waarom zo veel oude culturen veel belang hechtten aan muziek en dans als ceremonie om hun menselijkheid te verbinden met hun spirituele aspect. De sociale sleutelaars achter de explosie van elektronische dansmuziek, van de wortels in de Acid House-feesten van laat jaren 1980' tot het punt waar het was in

2019, waren zich hier ten volle van bewust en daarom wilden ze het fenomeen in hun eigen gewenste richting sturen – ervoor zorgen dat wekelijkse dans en muziekrituelen een vast onderdeel werden van de ervaring van miljoenen jonge mensen – maar uiteindelijk altijd onder de voorwaarden van de industrie zelf.

Hetzelfde antropologische begrip van deze dynamiek zou van toepassing zijn geweest toen de beslissing werd genomen dit op brute wijze af te pakken van clubgangers, dansers, DJs, promotors, technici en al die anderen die afhankelijk zijn van het nachtleven voor hun inkomen, en dat nauwelijks een week vooraf. De muzieksterren van middelbare leeftijd die anderen de les lazen over hun gebrek aan verantwoordelijkheid hadden het geluk in hun vormende jaren te kunnen doen wat ze maar wilden. De generatie die de pech had in 2020 in hun tienerjaren of begin 20 te zijn hebben de kans gemist op het overgangsritueel dat nooit werd onthouden aan welke generatie ook in de afgelopen 100 jaar.

De overheersende neiging binnen de gemeenschap van dansmuziek zich te houden aan het “corona”beleid en alleen maar alles na te praten wat in de mainstream media wordt verteld over de “pandemie” is of te wijten aan hun kinderlijke naïviteit, een overmatig “woke” wereldbeeld (voor hen gevormd door de manipulators van de gemeenschap van wie zij geen weet hebben – herinner je de stelling van meester propagandist Edward Bernay's die in 1928 zei: “We worden bestuurd, onze geest gekneed, onze smaak gevormd, onze gedachten ingegeven, grotendeels door mensen van wie we nog nooit hebben gehoord”) of aan een overmaat aan geest veranderende middelen die over de afgelopen decennia werden geconsumeerd. Zo niet, dan weten ze maar al te goed dat een agenda wordt ingevuld onder het mom van “corona” en dat ze zijn betaald of anderszins gedwongen om mee te helpen bij de uitvoering.

Voor degenen waar dit het geval is, door te zwijgen bevestigen ze dat ze hun eigen salaris en carrière belangrijker vinden dan de Vrijheden van alle anderen, inclusief die van *hun eigen* kinderen. Als allen uit de entertainmentindustrie die beter weten, maar hun mond houden uit angst voor de persoonlijke prijs die ze zouden moeten betalen, zich in plaats daarvan zouden verenigen en hun enorme invloed en overtuigingskracht die ze bij het publiek hebben in hadden gezet om het monumentale bedrog van “corona” te ontmaskeren voor wat het is dan hadden ze daarmee van de ene dag op de andere de geniepige greep van de macht op de massa kunnen vernietigen. Het werd allemaal keurig samengevat in een meme die ik op “sociale” media eind 2020 tegenkwam:

Stel je een oorlog voor waarin de helft van de mensen niet weet dat er een oorlog is, hen belachelijk maakten die dit wel wisten, en blind gehoorzaamden aan hun vijand.

Links – het nieuwe rechts

Naar een vriend merkte ik op hoe weinig links liberalen in staat zouden zijn de ironie in te zien dat ze gevallen zijn voor de leugens van de Plandemie, aangewakkerd door de oude garde van de privéscholen waarvan ze zeggen zich vol passie tegen te verzetten. Mijn vriend kaatste terug:

We hebben gemeenschappelijke muzikale vrienden die het ergste soort gehoorzaam waren. Eén ervan is een punkband die zelfs de slogan “schop de Tories eruit” hanteert. Je verzint het niet! De zogenaamde “progressieven” en “anti-establishment” waren het meest gehoorzaam van allemaal. Niet alleen gehoorzaam, maar zelfs tegen degenen onder ons die zich wel roeren. Het is alsof ze zich jaren hebben gedefinieerd aan de hand van hun politieke overtuigingen tot het punt dat, als ze deze nu zouden onderzoeken, er niets meer van over is. Ongelofelijk, eigenlijk.

De vraag of er nog iets over was van de ooit rebelse geest van Punk Rock werd definitief beantwoord toen in de zomer van 2021 voor een concert van **Teenage Bottlerocket** (ik heb er ook nooit van gehoord) dat plaats zou vinden in St. Peterburg, Florida, kaartjes werden aangeboden voor 18 dollar voor wie kon aantonen gevaccineerd te zijn. [Ook de ongevaccineerden konden een kaartje kopen... voor 999 dollar!](#) Toen hij werd aangesproken op de overduidelijke discriminatie in dit scenario van hen die persoonlijk en vrij beslissen wat ze in hun lichaam stoppen (het ging er bij Punk toch juist om tegen fascisme en tirannie te zijn, of heb ik het nou verkeerd begrepen?) reageerde de zanger van de band, **Ray Carlisle**: “Misschien kun je een inzamelingsactie op internet houden onder al die maffe anti-vaxxers zodat je Teenage Bottlerocket kunt gaan zien voor 1.000 dollar. Dat is altijd een optie.” Een andere optie is natuurlijk om deze groep lekker te laten wentelen in de irrelevantie en obscuriteit die een dergelijk arrogante houding rechtvaardigt.

Dezelfde houding werd gedeeld door Dave Grohl, **Bruce Springsteen** en **the Strokes** (of degenen die hen controleren) toen er weer iets van hoop gloorde dat muziek-evenementen in de zomer van 2021 weer plaats konden gaan vinden. Alle drie de acts [kondigden optredens in New York aan](#) waar alleen toegang zou worden verleend aan hen die konden bewijzen te zijn gevaccineerd. Zoals vele waarnemers het zagen kwam dit neer op medische Apartheid en discriminatie maar, hoewel een dergelijke inbreuk tegen de mensenrechten de Strijders voor Sociale Rechtvaardigheid op hun achterste benen hadden doen staan als het om welke andere groep uit de samenleving ook zou gaan, in de Heerlijke Nieuwe Wereld van corona-1984 moest dat blijkbaar allemaal gewoon kunnen.

Springsteen verstevigde verder zijn status als marionet onder eigenaarschap toen hij het gezicht werd van een campagne op reclameborden in zijn thuisstaat New Jersey waar werd aangemoedigd maskers te blijven dragen gedurende het zomerseizoen van 2021. Eerder “born to comply” dan “Born To Run.” Als zodanig mogen Springsteen, Grohl en al die anderen van hun soort hun plaats innemen naast alle andere verraders die openlijk genocide opdrongen – of dat uit eigen beweging was of dat ze werden gedwongen door hun handelaren maakt niet uit voor de mechanismen van het

Universum – en mogen ze de karmische gevolgen ondergaan die de consequentie zijn van het aanmeten van een dergelijke houding.

Het was al niet veel beter met de Britse **Kaiser Chiefs** tijdens het 2021 Festival op het Isle of Wight (ironisch genoeg volgepakt met ongemaskerden die schouder aan schouder stonden), waar frontman **Ricky Wilson** even een pauze inlaste [om het publiek toe te spreken](#) en zei “laat je horen als je het Pfizer-vaccin hebt gehad, laat je horen voor AstraZenica, Moderna” alvorens irritatie over zich af te roepen door eraan toe te voegen “laat je horen voor de anti-vaxxers.” Minder “ik voorspel een rel” en wat meer “ik verwacht een mooie bonus.” Misschien moeten ze hun naam veranderen in Pfizer Chiefs...?

Een gebruiker die zich True Blue noemt gaf als commentaar op een draad die het verraad blootlegde:

Stel je voor dat je geld betaalt om voor je plezier naar live muziek te gaan kijken om vervolgens de les te worden gelezen, waar opzettelijk propaganda wordt gespuid om verdeeldheid en haat te zaaien onder het volk.

Het was ondertussen ook een oefening in futiliteit om enig voorbeeldig verzet te verwachten van de New Yorkse veteraan DJ **Danny Tenaglia**. De laatste twijfel verdween toen hij voor zijn 60ste verjaardag in maart 2021 een verbond aanging met muziekplatform Beatport voor een marathon inzamelactie voor... de Verenigde Naties (na twee keer is de lol eraf..., vert.)! Die hebben het de laatste tijd ook zo moeilijk gehad om de eindjes aan elkaar te knopen, het is ze gegund. En waarom zou je ten slotte vechten tegen totalitaire tirannie waar persoonlijke Vrijheden worden verwoest en waar de staat alles bezit als je in plaats daarvan ook kunt meehelpen geld in te zamelen voor precies die organisatie die dat allemaal mogelijk maakt, toch, Dan? Aan de inzamelactie werd ook medewerking verleend door grote DJ-namen, waaronder **Harry Romero, Hernan Cattaneo, Seth Troxler** en – best een beetje vreemd voor iemand die eerder “corona” veroordeelde als een bedrog maar niet schijnt te zien dat de VN één van de belangrijke betrokken pijlers is – de al eerder genoemde Steve Lawler.

Dan werd verder de absurditeit van het hele vertelsel – dat “het vaccin” de enige weg is uit de “pandemie” – nog een keer in het licht gezet toen zowel **Bryan Adams** als **Jon Bon Jovi** zich uit hun tournee terug moesten trekken nadat ze “[positief waren getest](#)” voor je weet wel... ondanks dat beiden volledig gevaccineerd waren. Had dat even goed geholpen!

Cox in the Box

Veteraan DJ en producer, en vaak als “legende” betiteld, [Carl Cox](#), die ook deelnam aan bovengenoemde inzamelactie voor de VN, zou zeker geen schade

toebrengen aan zijn meer dan 30 jaar lange carrière door zich uit te spreken tegen de fascistische maatregelen die werden ingesteld door de zielloze psychopathische “dictator” Dan Andrews, de smiechterige gouverneur van de Staat Victoria in Australië. In plaats daarvan kwam Cox de maanden van gedwongen huisarrest door met het streamen van de sets die hij normaal gesproken live zou hebben gedraaid op festivals rond de wereld vanuit zijn huis in Melbourne, waar hij zijn fans er regelmatig aan herinnerde om “veilig te blijven gedurende de pandemie” en hij af en toe verscheen samen met collega DJ **Christopher Coe**, allebei met een masker op... in zijn eigen huis!

Tijdens een gastoptreden in **Lenny Fortuna's True House Stories** podcast stelde Carl zich achter vaccinaties als enige route uit de lockdowns en terug naar feesten, en steunde de harde lijn van de Australische regering tegen “corona” in de overtuiging dat dit noodzakelijk was, en de enige manier om het aantal “gevallen” naar beneden te krijgen. Cox kwam verward en slecht geïnformeerd over, slechts bezorgd om zich niet tegen zijn fans te keren door “politiek incorrect” te klinken, eerder dan dat hij daar met een boosaardige agenda zat. Hoewel die laatste aanname teniet werd gedaan door *MixMag* toen ze in augustus aankondigden dat [Cox een campagne ging leiden om clubgangers aan te moedigen zich te laten prikken](#). Niet alleen dat, hij verscheen ook nog in een spotje van de Gezondheidsdienst waarin liefhebbers van het uitgaansleven werden aangespoord een niet getest, experimenteel goedje in hun lijf te laten spuiten, dit in directe tegenspraak met juist die Rechten en Vrijheden waarvan hij ooit beweerde zo'n vurig voorstander van te zijn.

Carls gehoorzaam meegaan wordt des te frustrerender als je bedenkt dat hij tijdens de maanden van lockdown werkte aan zijn autobiografie *Oh Yes, Oh Yes* (blijkbaar zijn houding jegens tirannie). Hierin mijmert hij over zijn vroege dagen binnen de Britse ravescene, waar het heel gewoon was dat je het op een rennen moest zetten voor de politie die kwam binnenvallen om een einde aan een illegaal feest te maken. Hij vertelde ook hoe het als “zijn plicht” voelde om aanwezig te zijn op Trafalgar Square om te protesteren tegen de plannen van de regering om rave-bijeenkomsten te verbieden. Waarom vond hij het dan niet nodig om te protesteren tijdens “corona” waar *veel meer* Rechten en Vrijheden op het spel stonden voor iedereen, niet alleen ravers? Zijn houding spiegelt die van voormalige Punk Rockers, die zich in hun jeugd positioneerden als “anti-Establishment” maar zich meer vestigden in een aangenaam verdovende neutraliteit naarmate ze de middelbare leeftijd bereikten.

De gerechtvaardigde verontwaardiging zoals we die, teleurstellend maar niet geheel onverwacht, zagen bij het leeuwendeel van muzikale A-lijsters legt de vinger op een zeer interessant aspect van de menselijke psyche waar een antropoloog of socioloog veel plezier aan kan beleven. Ik kan het niet beter dan de manier waarop David Shepstone Strickland het stelde toen hij op Facebook schreef over de corona-cultus in januari 2021. Het woord is aan hem:

De gehersenspoelde volgers van de corona-cultus zijn niets meer dan aandacht

zoekende hypochonders die hun lafheid omkaderen als deugd, zichzelf neerzetten als “onzelfzuchtige redders van levens,” als de heldhaftige protagonist in het theater van hun eigen leven, gezien hun fantasie is gekaapt door een televisueel Pandemisch vertelset. Daarvoor werd het ontworpen.

Niets van de vermeende dreiging of gevaar heeft een basis in de realiteit. Deze werkbijen leiden een dermate passieloos leven dat deze door angstporno aangedreven gelegenheid hun leven een pervers idee van een doel verleent.

Tot de mate waarin ze hun aanbidding van autoritarisme kunnen maskeren als zorgzaamheid binnen hun gemeenschap is het een perfect controleapparaat dat ze op hun tijdgenoten kunnen loslaten en, in het verlengde daarvan, hen een gevoel van macht geeft om in te wentelen, niet begrijpend dat ze zijn weggezakt in een compleet gerechtvaardigde onwetendheid, zodanig is het succes van hersenspoeling over generaties.

*Ze geven geen flikker om anderen, maar toch kunnen ze niet wachten om rond te blaten hoeveel mensen ze wel niet kennen met “corona,” zelfgenoegzame ellende dragen als een eremedaille en, als in een sadomasochistische waan verkerend, **NOG MEER BEPERKINGEN EISEN!***

...al was het hele uitgangspunt van deze “pandemie” niet geworteld in onwaarheden, dan nog hoeft niet de hele wereld tot stilstand te komen, alleen maar zodat jij je veilig kan voelen... en het feit dat wie dan ook het OK vindt en toekijkt hoe het leven van mensen volledig uit elkaar valt, alleen om enige confrontatie of persoonlijke verantwoordelijkheid maar uit de weg te gaan duidt op niets anders dan sociopathie – het tegenovergestelde van de altruïstische “we doen dit allemaal samen, zorg voor elkaar” retoriek.

Hierop voortbordurend had mijn webmaster ook nog wat verhelderende opmerkingen over waarom zo veel mensen het zo moeilijk hebben toe te geven dat ze voor het lapje zijn gehouden door bronnen waarvan ze altijd aannamen dat ze te vertrouwen waren. Het is een onderdeel van de natuurlijke neiging van het eigen ego om zich te verdedigen wanneer men het gevoel heeft in diskrediet te zijn gebracht, meende hij, en de meesten willen niet hun comfortabele en eenvoudige wereldbeeld verstoren – zelfs wanneer het ontkennen van het bestaan van een dergelijke dreiging direct indruist tegen hun eigen belangen.

Zoals ik het zie is het grootste struikelblok om deze leugen te beëindigen de weigering van mensen om onder ogen te zien dat ze het compleet mis hadden wat betreft het meegaan in elk bevel, en het geloven van elk woord op CNN en de BBC. De weigering toe te geven dat ze volledig zijn bedrogen als nooit tevoren, weigeren te erkennen dat ze zich aan de kant van het kwaad hadden geschaard en mee hebben geholpen om de grootste leugen uit de menselijke geschiedenis in stand te houden. Daarom zullen ze mee blijven gaan in de leugen, simpelweg uit trots.

Hoofdstuk 4

Sound Bites, deel 2

Als blijkt dat de waarheid... bestaat uit leugens...en alle vreugde in je sterft...

Jefferson Airplane: *Somebody to love*

*De handdruk verzegelt het contract.
Eenmaal getekend is er geen terugkeer mogelijk.
Het keerpunt in een carrière...*

Depeche Mode: *Everything Counts*

In september 2020 werd de wereld van de elektronische dansmuziek opgeschrikt door de plotselinge dood van **Erick Morillo**, één van de meest productieve DJs en producers van die scene. Hij werd geboren in New York maar groeide merendeels op in Colombia. Morillo bracht nummers uit onder verschillende pseudoniemen waaronder **Reel II Reel**, en na een nauwe samenwerking met platenlabel Stricktly Rhythm drukte hij zijn stempel met zijn eigen maatschappij, Subliminal Records. (En om de naam eer aan te doen, de hoesontwerpen van het label bevatten veel symboliek uit de Vrijmetselarij en duister occultisme.)

Wat fans nog schokkender vonden was dat Morillo's dood plaatsvond slechts drie dagen voor hij in de rechtszaal moest verschijnen, verdacht van [meerdere voorvallen van seksueel geweld](#), waaronder tegen collega DJs Empress en Ida Engberg. In een post op haar Facebookpagina schreef Empress over het seksueel geweld door Morillo dat ze onderging en onthulde dat dit al speelde sinds 1998:

“Erick Morillo viel me seksueel lastig toen ik in een platenwinkel werkte, Satellite, toen ik 17 was. Het ging zo ver dat hij zonder mijn toestemming mijn telefoonnummer uit de database van de winkel haalde, en ook het thuisnummer van een vriendin van me waar ik was, en dan belde hij me en liet walgelijke, maf hijgende seksuele boodschappen achter.”

In commentaar bij een post op Instagram schreef Ida Engberg:

Ik ontmoette Morillo in 2006 op Ibiza. Ik zat een keer tijdens een afterparty buiten

op een zonnebed met een vriendin te praten toen hij me van achter benaderde, me naar achteren trok, mijn hoofd tegen het bed hield en een drankje in mijn mond goot, tegen mijn wil. Ik stond op en vroeg hem wat het was. Hij lachte en zei: “Het is MDMA” (Ecstasy, vert.)

Morillo werd dood aangetroffen in zijn woning in Miami Beach, Florida. Er werden geen mededelingen gedaan over de doodsoorzaak, maar een woordvoerder van de plaatselijke politie verklaarde dat er geen blijkbare tekens waren van een misdaad. Een rapport dat later werd vrijgegeven door de lokale lijkschouwer kwam echter tot de conclusie dat Morillo was overleden aan een onbedoelde “acute ketaminevergiftiging,” waar gebruik van MDMA en cocaïne bijdragende factoren waren. Het lot, zo lijkt het, ontbreekt het niet aan ironie.

*

Het leek alsof het werkelijke leven op een meest morbide manier de kunst imiteerde waar het het uiteindelijke lot betrof van de Britse reggae-artiest **Smiley Culture**, echte naam David Emmanuel. Na het maken van een eerste impact met zijn single *Cockney Translator* in 1984 verwierf hij aan het begin van het volgende jaar nationale erkenning in de mainstream met de opvolger, *Police Officer*, dat de top tien haalde. De tekst vertelt luchthartig over een fictieve ontmoeting tussen hemzelf en een overijverige politieagent die zonder rechtvaardiging zijn auto doorzoekt. Dan realiseert de agent opgewonden wie Smiley is en laat hem gaan in ruil voor een handtekening.

Tragisch genoeg was de laatste confrontatie van Smiley met de politie bepaald niet zo triviaal. Hij werd in juli 2010 aangehouden en aangeklaagd wegens samenzweren om cocaïne te verspreiden. Zijn proces zou op 21 maart het jaar daarna beginnen. Zes dagen daarvoor kreeg hij bezoek van de politie met een huiszoekingsbevel voor zijn woning in Surrey met betrekking tot het importeren van een klasse A drug in het VK.

De officiële verklaring van wat er gebeurde, zoals getuigd door vier aanwezige agenten, herhaald door de lijkschouwer en [aanvaard door de jury](#) tijdens de zitting is te gek voor woorden. Ons wordt wijsgemaakt dat Emmanuel de agenten een kop thee aanbood en naar de keuken ging om die te zetten. In de keuken angekommen besloot hij spontaan dat zijn leven verder geen betekenis meer had en stak zichzelf in het hart met een keukenmes. Hij overleed op 48-jarige leeftijd en liet twee kinderen achter. De voorzitter van de jury zei:

“David Victor Emmanuel benam zichzelf van het leven. Hoewel de tragische gebeurtenissen van 15 maart 2011 niet konden worden voorzien, één agent de verantwoordelijkheid geven voor het toezicht houden op meneer Emmanuel en tegelijkertijd voor het op schrift stellen van de huiszoeking was een bijdragende factor in zijn dood.”

Ondertussen meldt de Wikipediapagina over Emmanuel:

“...De familie van Emmanuel uitte zorgen bij het onderzoek met de bewering dat het IPCC (de commissie die klachten over de politie behandelt, vert.) “hen in de steek heeft gelaten” en dat er “vele vragen onbeantwoord blijven.” Vragen over de omstandigheden rond zijn dood en het navolgende onderzoek leefden ook bij het algeheel publiek, waar zijn dood vaak wordt gezien als weer een voorbeeld van politiegeweld en iemand met een donkere huidskleur die overlijdt onder de hoede van politie.”

*

Een ander overlijden van een muzikster dat zeker niet minder verdacht van aard was, is dat van de Zweedse producer van elektronische dansmuziek en DJ **Avicii**, echte naam Tim Bergling. In zijn geval werd hij op 20 april 2018 dood gevonden in een residentie van de koninklijke familie van Oman, in de buurt van de hoofdstad Muscat. Na “onderzoek” verklaarde de politie van Oman dat er geen “criminele verdenking” was of bewijs van een misdaad bij zijn dood. De doodsoorzaak die later bekend werd gemaakt was bloedverlies door een steekwond met een kapotte wijnfles. Geoordeeld werd dat Avicii zelfmoord had gepleegd. Hij was 28.

Bergling – wiens moeder een actrice was en wiens vader stond geregistreerd als “zakenman” – was zeker een bezwaarde ziel. Na het bereiken van wereldwijde faam op zijn 21ste met zijn debuutsingle *Levels*, en een aantal jaren over de wereld toeren en een overvol productieschema later zou hij volledig opgebrand zijn geweest, klaar om ermee te stoppen. Zijn geestelijke gezondheid zou geleden hebben onder de mentale aanslag van zijn strakke schema, en in 2012 had hij elf dagen in het ziekenhuis doorgebracht vanwege een acute alvleesklierontsteking die het gevolg zou zijn van overmatig alcoholgebruik. Drie jaar later werd hij geopereerd om zijn blinde darm en galblaas te laten verwijderen en raakte hij verslaafd aan pijnstillers. Hij zou druk hebben gevoeld van zowel zijn management als zijn fans, bang dat hij hen had laten zitten, om door te gaan met toeren, ondanks zijn verslechterende gezondheid. Al deze factoren suggereren dat dit zeker iemand was die zich niet gelukkig voelde in het leven, en inderdaad kwam ook zijn familie met een verklaring dat zij het vonnis van zelfmoord aanvaardden.

Er blijven echter wat onduidelijkheden bestaan.

In een interview dat hij gaf aan *USA Today* in 2012 onthulde Bergling dat zijn artiestennaam, minus de “i” aan het einde, verwees naar “het laagste niveau van de hel” in de Boeddhistische traditie. Gezegd wordt dat dit de plaats is waar zondaars, na het hebben ondergaan van hun straf, opnieuw worden geboren.

Tussen 19 en 21 april lijkt voor artiesten sowieso een ongelukkige periode te zijn, gezien dat Prince overleed op 21 april, twee jaar eerder, en rapper bij Gang Starr

Guru op 19 april, waar in beide gevallen sprake was van verdachte elementen. Qua datum omlijsten zij de verjaardag van de koningin van Engeland op 20 april.

Een artikel in het tijdschrift *Rolling Stone* onthulde dat Avicii tijdens zijn laatste dagen per e-mail en beeldbellen contact had met zijn managementbureau en plannen maakte over welke artiesten hij wilde uitnodigen om mee samen te werken voor zijn nieuwe muziek. Per Sundin, hoofd van Universal Music Sweden, zei over Avicii dat hij “lekker in zijn vel zat.” Dit lijkt een veel voorkomende factor te zijn als het gaat om “zelfdoding” in de muziekindustrie, wanneer je ziet dat van zowel **Chris Cornell** als **Michael Hutchence** van **INXS** door familieleden werd gezegd dat ze zich goed voelden en plannen maakten voor de toekomst, net voordat ze zich van het leven zouden hebben beroofd.

(Hetzelfde werd gezegd over zangeres van de **The Cranberries Dolores O’Riordan** toen ze dood aangetroffen werd in een badkuip in het Londense Hilton Hotel aan Park Lane, drie maanden voor het overlijden van Avicii. O’Riordan was van New York naar Londen gereisd om te praten over een aanstaand herenigingsalbum van The Cranberries, en om te werken aan haar nevenproject D.A.R.K. met de producer bekend als Youth. Het rapport van de lijkschouwer werd een aantal weken uitgesteld maar concludeerde uiteindelijk dat O’Riordan per ongeluk was verdronken na de inname van alcohol en voorgeschreven medicijnen. O’Riordan was de volgende in een reeks van muziksterren die in de loop der jaren zijn verdronken in een badkuip, waaronder **Jim Morrison** en zowel **Whitney Houston** als haar dochter **Bobbi Kristina**. In elk geval kregen drugs en alcohol de schuld. Eerder in haar carrière droeg O’Riordan een kort geknipt, bleek geblondeerd kapsel dat door sommige onderzoekers is geïdentificeerd als een symbolische aanwijzing voor de aanwezigheid van op trauma gebaseerde geestbeheersing. Zoals een groot aantal muzikale artiesten had O’Riordan openlijk gesproken over seksueel misbruik als kind, en dat ze leed aan depressies.)

Wat veel amateuronderzoekers echter het meest intrigerend vonden was te zien in de video bij de single van Avicii uit 2015, [*For A Better Day*](#). Deze beeldt op rauwe en meedogenloze – letterlijk – wijze internationale kinderhandel voor seks uit, openend met een aanrijdende vrachtauto in de wildernis en een groep pedoseksuelen die de lading, de kinderen, inspecteert. Dan zien we twee kinderen die weggrennen door een veld met zonnebloemen in een poging aan hun achtervolgers te ontkomen, waarna ze van een afgrond in zee springen. Dezelfde twee, volwassen nu, worden vervolgens afgebeeld terwijl ze op brute wijze wraak nemen op de pedoseksuelen, één voor één, en dan wordt hun foto doorgestreepd op een bord. Door sommigen werd dit geïnterpreteerd als een poging van Avicii om de pedonetwerken van de “elite” te onthullen, hoewel in alle eerlijkheid moet worden gezegd dat hij waarschijnlijk een minimale invloed had bij het samenstellen van de video. Het is waarschijnlijker dat die beslissing werd genomen door iemand anders binnen de kring rond Avicii.

Niettemin hebben onderzoekers een link opgeworpen tussen het overlijden van de

Amerikaanse zangers **Chris Cornell** en **Chester Bennington** en de navolgende dood van Avicii. Zij zouden naar bericht het jaar ervoor ook zichzelf om het leven hebben gebracht, waar in beide gevallen weer sprake was van verdachte aspecten. Gesuggereerd werd dat Cornell en Bennington onderzoek hadden gedaan naar pedoseksuele netwerken die actief waren binnen de muziekindustrie en zochten naar een manier om naar buiten te brengen wat ze hadden ontdekt. Hierbij kwamen de aanhoudende geruchten dat Bennington feitelijk de biologische zoon was van Amerikaans politicus John Podesta, wiens naam een constante was tijdens de kwestie rond kinderprostitutie en handel die de naam *Pizzagate* kreeg, en bij de “Spirit Cooking” etentjes van heks Marina Abramovic. Ook van Avicii werd beweerd dat hij de wens had om de smerige bezigheden van de “elite” aan de kaak te stellen. Hoewel moet worden erkend dat twee van de websites die komen met deze bewering, Neon Nettle en Yournewswire, beide platforms zijn voor desinformatie, waar de laatst genoemde wordt gerund door de voormalig webmaster van de site van David Icke, Sean Adl-Tabatabai, betekent dat wat mij betreft niet per sé dat die informatie niet zou kunnen kloppen.

*

De video van de doorbraaksingle van **Culture Club**, [*Do You Really Want To Hurt Me*](#), zal voor een kijker geen argwaan hebben gewekt toen deze in 1982 uitkwam. Maar nu we zoveel meer weten over de ware aard van de muziekindustrie en de verdorven leefstijl van de “elites” krijgt deze toch wat andere connotaties.

De video begint met **Boy George**, echte naam George O'Dowd, in een rechtszaal waar hij een hoed draagt als van een Joodse rabbijn, en een lang wit hemd met Hebreeuwse letter die ogenschijnlijk “Culture Club” spellen. De rechtszaal is opgesierd met decor uit de Vrijmetselarij. Duidelijk wordt dat George terechtstaat wanneer hij zingt “Give me time to realise my crime” (Geef me tijd om mijn misdaad te beseffen). De jury bestaat uit politiek incorrect zwart geschminkte performers in de stijl van *The Black and White Minstrel Show*. De video werd geregisseerd door Julien Temple, die vaker onthullende symboliek gebruikte in zijn popvideo's.

Dan verandert het toneel naar wat volgens de beschrijving “The Gargoyle Club” in het Londense Soho van 1936 is. George, in moderne kledij, danst verleidelijk rond de tafels die zijn bezet door Bohemen en lieden uit de hogere kringen, allen gekleed in de mode van de jaren 1930', voordat hij door uitsmijters de club uit wordt gewerkt.

Gelegen aan Dean Street 69 was het gebouw dat de Gargoyle Club werd oorspronkelijk een huis uit de Gregoriaanse tijd, gebouwd in de jaren 1730'. Het begon zijn plek in het nachtleven in 1925, toen de aristocraat in hoog aanzien David Tennant de Gargoyle vestigde als een privéclub voor leden die, in de vroege jaren, een welgestelde “elite” als klantenkring aantrok. Tegen de jaren 1970' was de kelder van het gebouw, en die van het pand ernaast, ontwikkeld tot een muziekclub genaamd “Billy's.” Volgens het boek van Graham Smith en Chris Sullivan, *We Can Be Heroes*,

was dit “een behoorlijk ranzige homoclub die werd bezocht door rauwe lesbiennes en nog rauwere transseksuelen.” Voordat hij bekend werd was ook een jonge Boy George te vinden in Billy's, net zoals vele van de karakters die later doorstroomden naar de befaamde Blitz Club in Covent Garden, waar de Britse “New Romantic” beweging werd geboren.

Na Billy's werd de kelder van de locatie aan Dean Street de nachtclub “Gossips.” Dit was de plek waar voormalig hiphop-DJ voor BBC Radio 1 Tim Westwood voor het eerst bekendheid kreeg met het draaien in het voorprogramma van wijlen Steve Walsh en reggaegrootheid David Rodigan (koninklijk onderscheiden).

Terug naar de video, we zien dan George die volkomen gekleed tevoorschijn komt uit een zwembad, volgens de beschrijving is het de “Dolphin Square Health Club” in 1957, waar hij verder gaat met het choqueren van de clientèle. Tot slot zien we hem dansend zijn cel verlaten terwijl de rest van de band speelt.

Dolphin Square, in het Londense Pimlico, is in de afgelopen jaren in de krantenkoppen verschenen in verband met pedoseksualiteit. De flats en appartementen daar zijn veelal in bezit van, of worden gehuurd door, prominente leden van het Britse parlement, en vele van hen worden beschuldigd van betrokkenheid bij kinderverkrachting op die locatie. Scotland Yard bevestigde in 2014 dat ze een onderzoek waren gestart naar moord, verbonden met aantijgingen van seksueel misbruik van kinderen die teruggingen tot de jaren 1970'-80', waarbij drie pedoseksuele parlementsleden zouden zijn betrokken en dat zich centreerde rond flats aan Dolphin Square. Onder de politici die daar feesten hadden bijgewoond bevond zich Margaret Thatchers vroegere Minister van Binnenlandse Zaken (baron) Leon Brittan.

Brittan was een dossier overhandigd door collega parlements lid voor de Conservatieven Geoffrey Dickens met details over pedoseksuele activiteiten door “mensen in hoge posities van macht, invloed en verantwoordelijkheid,” maar beweerde later dat hij zich dat niet kon herinneren. In juni 2014, een paar maanden voor zijn berichte overlijden, werd Brittan door de politie ondervraagd met betrekking tot de vermeende verkrachting van een 19-jarige student in zijn Londense flat in 1967. Na zijn dood werd hij door Kamerlid voor de Labour-partij Tom Watson beschuldigd van “meerdere gevallen van kinderverkrachting.” [Een slachtoffer van seksueel kindermisbruik verklaarde](#) dat Brittan aanwezig was toen twee mannen een jongen vermoordden nadat deze seksueel was misbruikt.

Brittan zou bezoeker zijn geweest van het Elm Guest House in Zuid West Londen, naar bericht een broeinest van seksueel kindermisbruik. In 2013 plaatste Mary Moss, een sociaal werker en vriendin van de uitbater van Elm tussen 1979 en 1982 Carole Kasir, op internet [een aantal afbeeldingen](#) waarvan ze beweerde dat ze kwamen uit het gastenboek van Elm, met de namen van vele beroemde mensen die naar verluidt regelmatige bezoekers waren. Tussen de namen van vele vooraanstaande politici en

overheidsdienaren zag men “beroemdheden” uit de muziekwereld, waaronder “**sir**” **Cliff Richard**, die de schuilnaam “Kitty” zou hebben gebruikt, acteur/zanger **Jess Conrad** (koninklijk onderscheiden) en vroegere DJ bij de BBC **Chris Denning**.

Naar bericht weigerde George de aanbieding van een koninklijke onderscheiding in 2004.

Een verdere vreemdheid komt uit het nummer *Do You Really Want To Hurt Me?* van Culture Club. Hoewel hij het in de video niet lijkt te dragen is op foto's van de video-opname een “Davidster” (tevens een zegel dat werd geadopteerd door het Huis Rothschild) op het shirt van George te zien. Jaren later verscheen een foto waar hij hetzelfde zegel draagt, geschilderd op de kroon van zijn hoofd. Algemeen bekend als Gerry was de echte naam van George's vader Jeremiah. Er is weinig biografische informatie beschikbaar, maar de voornaam suggereert een Joods komaf, wat het dragen van het zegel Ster van David door George zou kunnen verklaren. Zijn medebandlid en geliefde bij gelegenheid **Jon Moss** is van Joodse afkomst.

Wat het water nog verder vertroebelde, in 2007 uitte George openlijk kritiek op het omarmen door collega popster **Madonna** van de tradities van de Joods mysterieschool Kabbala en verklaarde dat dit geloof intolerant is jegens homoseksuele relaties. Eerder had hij Madonna beschreven als “een gemeen, afschuwelijk vreselijk mens zonder enige goede eigenschap.”

Gezegd wordt dat George's vader zijn vrouw lichamelijk zou mishandelen. George zelf beschrijft hem als “een vreselijke vader en een vreselijk slechte echtgenoot.” In 1995 werd George's jongere broer Gerald, die lijdt aan schizofrenie, veroordeeld voor het doden van zijn vrouw. Na jaren van zware drugsverslaving werd George zelf in New York veroordeeld voor mishandeling en het gegijzeld houden van een mannelijke escort die hij aan een verwarming vast zou hebben geketend en hebben geslagen met een metalen ketting.

Al deze factoren meegewogen moet de vraag worden gesteld: kreeg het kijkerspubliek de subtiele aanwijzingen van seksueel kindermisbruik door de “elite” van de wereld mee uit deze raadselachtige popvideo? Weer een uitdrukking van “het plaatsen van de waarheid in het volle zicht” hoewel praktisch niemand in 1982 in staat zou zijn geweest om het als zodanig te identificeren? En zou het een hint geweest kunnen zijn dat George zelf het onderwerp was geweest van een dergelijk misbruik in zijn jonge jaren? En zou het misschien een verklaring kunnen zijn voor de oorsprong van “Boy” als onderdeel van zijn artiestennaam? Vooral als je bedenkt dat dit nummer tekst bevat als “this boy loves without a reason” (deze jongen heeft lief zonder reden), “precious kisses, words that burn me, lovers never ask you why” (dierbare kussen, woorden die me verschroeien, geliefden die nooit vragen waarom) en “wrapped in sorrow, words are token, come inside and catch my tears” (gewikkeld in verdriet, woorden zijn symbolisch, kom binnen en vang mijn tranen)?

Oh, en dan nog één ding, zoals Columbo altijd zei: volgens [een artikel in de *Scottish Daily Record*](#) was een vroege naam van de band, voor ze het veranderden in Culture Club... Sex Gang Children (Kinderen van de seksbende).

*

Voor iedereen die zich afvraagt hoe te verdwijnen in de vergetelheid na het bereiken van faam als deel van een veel geroemde band verschaft een kijkje in het leven van **Mark Hollis**, zanger en belangrijkste schrijver voor de band **Talk Talk**, een masterclass in het onderwerp. Inderdaad was de titel van [een artikel over hem in tijdschrift *Vice*](#) “Hoe volledig te verdwijnen: Als muzikanten voorgoed met pensioen gaan.” Het einde is echter verre van gelukkig.

Talk Talk begon als onderdeel van de Nieuwe Romantische Beweging in het voorprogramma van **Duran Duran** tijdens één van hun vroege tournees in 1981. In de loop van dat decennium ontwikkelde hun stijl en geluid tot een punt waar ze zich labelden als Post-Rock. De groep brak op na het uitkomen van hun vijfde album, *Laughing Stock*. Na een aantal jaren van afwezigheid kwam Hollis in 1998 terug met een soloalbum dat als titel zijn naam draagt om vervolgens compleet van het muzikale toneel te verdwijnen. Hij verklaarde dat hij bij zijn kinderen wilde zijn en zei toentertijd: “Ik kies voor mijn gezin. Anderen kunnen het misschien wel, maar ik kan niet tegelijkertijd toeren en een goede vader zijn.”

Het [terugtrekken uit de muzikwereld van Hollis](#) doet me denken aan de situatie rond **John Deacon**, de bassist van **Queen**, die nog maar weinig met de band te maken had na het overlijden van **Freddie Mercury** en uit beeld verdween, waardoor zijn collega's **Brian May** en **Roger Taylor** zonder hem verder moesten. Er zijn bijna geen foto's op internet te vinden van Hollis nadat hij de groep verliet, en weinig posts op zijn Facebookpagina.

Proberen de motieven van Hollis te begrijpen is lastig omdat er weinig bekend is over zijn leven voor hij bekend werd, en het feit dat hij zelden interviews gaf. En als hij dat al deed werd hij gezien als ontwijkend en “moeilijk.” Een artikel uit tijdschrift *Q* uit 1988 merkte op:

Mark Hollis is zich ervan bewust dat hij soms overkomt als “een lastige gozer.” Dit komt, zo zegt hij, omdat hij “niet meedoet aan dat spelletje” van handen schudden en het uitwisselen van beleefdheden. Maar eerder dan dat hij de indruk wekt van een wezel met een scherpe tong, en als kortaf, komt hij meer over als een zenuwachtig en bedachtzaam persoon met een aantal belangrijke ideeën om op de bevolking los te laten.

Hier levert een duik terug in de catalogus van de groep het één en ander op. Veel van het artwork bevat de esoterische en occulte symboliek, iets wat inmiddels zo'n duidelijke aanwijzing is geworden voor artiesten die volledig door de machine van de

industrie zijn opgeslokt. Dit blijkt allemaal werk te zijn van de hand van veteraan [illustrator/ontwerper James Marsh](#), die uitgebreid werkzaam was binnen de muziekindustrie sinds het begin van zijn carrière in de jaren 1960'. Zijn hoesontwerpen voor Talk Talk zijn gebaseerd op zijn vele schilderijen in de surreële stijl van Salvador Dali. Verschillende creaturen, met name vogels, sieren de meeste van de hoezen. *Life's What You Make It* en *The Colour of Spring* laten vlinders zien (hoewel geen Monarchvlinders), vaak een symbool voor de aanwezigheid van op trauma gebaseerde beheersing van de geest. Nog een vlinder verschijnt, naast een enkel oog, op *History Revisited*. Op de hoes van *The Party's Over* is een traan te zien die uit het linkeroog rolt.

De ontgoocheling van Hollis met de muziekindustrie lijkt te zijn ingeleid door de platenmaatschappij van de band, EMI, die probeerde hem voor de rechter te slepen omdat hun album *Spirit of Eden* niet commercieel genoeg zou klinken. Deze rechtszaak schiep het precedent voor de clausule dat opnames van een band naar tevredenheid commercieel moet klinken. Er volgden verdere rechtszaken tussen Hollis en EMI.

Hij zou naar bericht plotseling zijn overleden in februari 2019, op 64-jarige leeftijd. Door diverse nieuwsbronnen werden verschillende data genoemd. Sommigen meldden dat het de 18de was, anderen de 24ste of 25ste. Hij zou zijn overleden “na een kort ziekbed,” zonder verdere openbare mededelingen. Het enige familielid dat zich openbaar heeft uitgesproken was zijn aangetrouwde neef Anthony Costello. Voor [de overlijdensberichten](#) werden oude foto's gebruikt, en zijn vrouw en kinderen werden niet genoemd; er lijken ook van hen geen foto's te vinden op internet.

Daarom blijven de laatste twintig jaar een raadsel en blijft een buitenstaander achter met de vraag of zijn plotselinge vertrek volkomen onschuldig was, of op één of andere manier was verbonden met zijn ontgoocheling met de industrie die hem groot maakte?

*

Toen **Aretha Franklin** op 16 augustus 2018 overleed aan alvleesklierkanker dunde dat het aandeel veteraan zwarte muzieklegenden die er nog waren in de wereld verder uit. Eén van de laatst resterende is **Stevie Wonder**, maar helaas, de dood van Franklin leidde tot de bevestiging van zijn ware aard als nog een propagandist voor de agenda van het systeem. In [commentaar dat hij gaf](#) aan het programma *This Morning* van CBS stelde Stevie dat “ontkenner van de opwarming van de Aarde” voor een deel schuld hadden aan de dood van zijn soul sister:

Ik denk gewoon dat al die ziekten die er zijn en alles dat er in de wereld gebeurt, dat dit voor een deel komt omdat er mensen zijn die niet geloven in de opwarming van de Aarde, niet geloven dat wat wij doen een effect heeft op de wereld.

Ook al heeft Stevie het bij het rechte eind dat onze gedachten en emoties de sfeer en energie van de wereld waarin we leven beïnvloeden, de rest van zijn commentaar ontwijkt het feit dat “de opwarming van de Aarde” het zoveelste bedrog van het heersende systeem is, ontworpen om angst te zaaien en het algehele publiek een schuldgevoel op te leggen om nog meer “groen” belastinggeld uit hun zakken te persen. Gegevens laten zien dat de Aarde door haar geschiedenis ritmische cycli heeft doorlopen van opwarming en afkoeling, en de huidige status is hiermee volledig in lijn. Feitelijk is “de opwarming van de Aarde” nu “Klimaatverandering” geworden, in afwezigheid van bewijs dat de eerdere term ondersteunt. Iets wat de gevestigde media altijd lijken te vergeten om te melden.

Tragisch dat een dergelijk muzikaal genie op deze manier eindigt als “ingehuurde spreekbuis.” Aan de andere kant, Stevie Wonder zou nooit zo'n lange en invloedrijke carrière hebben gehad als hij niet zong van de bladmuziek van het systeem. Dat kan niemand en, naar ik hoop dat deze boekenreeks heeft laten zien, er zijn geen uitzonderingen.

Heb je trouwens gehoord dat Stevie Wonder misschien niet echt blind is? Deze suggestie kwam van verschillende collega “beroemdheden,” waaronder de zangers **Lionel Richie** en **Chaka Khan**, basketbalster Shaquille O'Neal en cabaretiers Anthony Anderson en Steve Harvey. Hoewel ze het ongetwijfeld zouden ontkennen wanneer gevraagd, het af zouden doen als een grapje, naast deze commentaren zijn er de vreemdheden zoals Stevie die op een foto is te zien terwijl hij een foto maakt van **Michael Jackson**, foto's waar hij TV kijkt of op het scherm van een telefoon, op de eerste rij zittend bij verschillende basketbalwedstrijden, en het opvangen van een omvallende microfoonstandaard, omver geduwd door **Paul McCartney** tijdens een live show in het Witte Huis

16 augustus is trouwens een ongeluksdag om te gaan vliegen. Op die datum vonden vliegtuigongelukken plaats in 1987, 1991, 2005 en 2015, wat resulteerde in een totaal verlies van 591 zielen. Maar ook blijkt het een onfortuinlijke datum te zijn voor muzikanten – met name voor hen die zijn gekroond met een “koninklijke” titel. Naast Aretha Franklin (de “koningin van de soul”) was het ook de sterfdag van **Robert Johnson** (de “King of Blues”) in 1938 en die van **Elvis Presley** (de “King of Rock 'n Roll”) in 1977. In de oude Heidense kalender stond 16 augustus voor het Festival van Minstrelen en Vesta, een viering van gedicht en lied. Toevallig is het ook de geboortedag van **Madonna**.

*

Het imago van **Johnny Rotten** was zorgvuldig gecultiveerd, het geesteskind van de Boheemse magnaat en impresario **Malcolm McLaren** (over wiens bizarre leven ik veel heb geschreven in *Muzikale Waarheid deel 2*). Eenmaal voorbij het snauwende, respectloze persona dat grotendeels de blauwdruk vormde voor de houding binnen Britse Punk van de jaren 1970' zien we echter aan aantal vreemdheden kleven aan het

karakter **John Lydon**.

In 2014 onthulde Lydon/Rotten in zijn autobiografie *Anger Is An Energy* (Boosheid is een energie) dat hij in zijn tienerjaren aanwezig was bij [drinkgelagen laat op de avond in het Britse Lagerhuis](#). Hier zag hij hoe welbekende Britse Kamerleden rotzooden met escortmeisjes en aan het einde van de avond met hen verdwenen. Lydon schrijft dat hij meende dat veel van de Kamerleden dachten dat hij een mannelijke escort was, vanwege zijn onconventionele manier van kleden. Volgens Lydon werd hij op de feestjes geïntroduceerd door zijn vriendin Linda Ashby, die hij omschrijft als “een hoertje, eigenlijk.” Lydon en Ashby deelden toen een flat in de buurt van Buckingham Palace; als synchroniciteit, de vader van collega bandlid van de **Sex Pistols Sid Vicious** werkte een tijd als bewaker bij Buckingham Palace. Hij en de moeder van Vicious ontmoetten elkaar toen ze allebei bij de Luchtmacht dienden. Niet echt een familieachtergrond die je direct zou verwachten bij een anti-Establishment Punk Rocker.

Tijdens één van de kinky sessies in het Lagerhuis zou Ashby Lydon hebben voorgesteld aan politicus Jeremy Thorpe. Dit was in 1976, het jaar dat Thorpe werd gedwongen om af te treden nadat hij het middelpunt was geworden van een seksschandaal, en korte tijd voordat Lydon met veel bombarie zijn entree maakte in de muziekscene als zijn alter ego, voorman van de Sex Pistols Johnny Rotten. Gegeven het *ogenschijnlijke* “anti-establishment” imago en de verachting voor de goede Britse zeden die ze *schijnbaar* ten toon spreidden met nummers als *God Save the Queen*, is het Britse Lagerhuis bepaald geen plek voor Rotten om rond te hebben gehangen.

John Lydon. Een meesterwerk van een handgemaakt raadsel.

In 1978 gaf Lydon/Rotten blijk van kennis van de smerige bezigheden van BBC-presentator **Jimmy Savile** – nu algemeen bekend, maar toen nog een goed bewaard geheim. Tijdens een interview naar aanleiding van het uitkomen van een nieuwe film, waarin hij laatdunkend verklaarde dat er verschillende mensen waren die hij graag af

zou maken, verkondigde hij dat Savile één van hen was en stelde:

Wat mij betreft is hij een hypocriet. Ik wed dat hij zich bezighoudt met allerlei ranzige zaken waarvan we allemaal weten maar waar we niks over mogen zeggen. Ik ken wat geruchten. Ik wed dat niets wordt toegestaan om naar buiten te komen.

Lydon klaagde dat hij vanwege dit commentaar door BBC Radio werd geboycot.

Tientallen jaren later was Lydon te gast [bij een aflevering](#) van *Piers Morgan's Life Stories*, waar de clip werd getoond. Terwijl Morgan en zijn publiek het feit roemden dat Lydon al zo lang geleden zijn mond had opengedaan over de bezigheden van Savile, toen hem werd gevraagd wat hij eraan gedaan had antwoordde Lydon dat hij zijn deel had gedaan simpelweg met het uiten van dat commentaar. Na de onthullingen over Savile's pedoseksualiteit in 2012 gaven verschillende presentatoren van de BBC uit die tijd toe dat ze allemaal wel verhalen hadden gehoord wat hij deed – veel ervan gebeurde in zijn kleedkamer bij de BBC – maar dat het de cultuur binnen de BBC was om niet openlijk te praten over dat soort dingen.

Tien jaar na het commentaar over Savile dook de naam van Lydon opnieuw op onder onwaarschijnlijke omstandigheden. Op 21 december (de Winterzonnwende) van 1988 vond de beruchte Lockerbie bomaanslag plaats waardoor vlucht Pan Am 103 midden in de lucht explodeerde en neerstortte in de buurt van het Schotse grensplaatsje Lockerbie, waarbij allen aan boord omkwamen. De schuld voor de aanslag werd gelegd bij Abdelbaset al-Megrahi, een inlichtingenofficier uit het Libische regime van Moammar al-Qadhafi.

In 2018 onthulde een documentaire over de ramp, *Lockerbie: The Unheard Voices* (Lockerbie: De stemmen die niet werden gehoord), dat [een handvol beroemdheden de vlucht zou nemen](#) maar op het laatste moment de plannen had veranderd, waardoor hun leven werd gespaard. Onder hen de Brits-Canadese actrice Kim Cattrall, het best bekend door haar rol in *Sex and the City*, die zei dat ze haar vlucht had omgeboekt nadat ze een tijd had doorgebracht in het Londense warenhuis Harrods om een theepot te kopen voor haar moeder. De levens van de groepsleden van **The Four Tops** uit Detroit werden gered door een verandering in hun opnameschema voor het TV-programma *Top of the Pops* op het laatste moment, waardoor ze een latere vlucht met British Airways namen. Lydon ondertussen – ook hij zou naar bericht die vlucht hebben geboekt – legde uit dat zijn vrouw zo lang bezig was geweest met inpakken dat ze gelukkigerwijze het vliegtuig hadden gemist. (Een muzikant die zich *wel* aan boord bevond en met de anderen omkwam was **Paul Jeffreys**, die in de jaren 1970' bas speelde bij **Cockney Rebel**.)

Dit verhaal is op zichzelf al vreemd maar wordt nog vreemder wanneer we het in een rij zetten van andere, vergelijkbare verslagen. In de nasleep van de aanvallen van 11 September in 2001 kwamen beweringen bovendrijven van verschillende “beroemdheden” die op één van de gedoemde vluchten zouden reizen maar op het

laatste moment hun plannen veranderden. Het ging onder andere om zangers **Michael Jackson** en **Patti Austin**, acteur Mark Wahlberg, Leighann Littrell, actrice en echtgenote van **Backstreet Boy Brian Littrell**, en Seth McFarlane, maker van *Family Guy* en *American Dad*. **Paul McCartney** (als we een drinkspelletje zouden doen bij elke keer dat zijn naam valt dan zouden we inmiddels strontlazerus onder de tafel liggen) heeft verklaard dat hij aan boord van een vliegtuig op het New Yorkse vliegveld JFK wachtte op vertrek toen de gebeurtenissen zich in Manhattan ontvouwden.

Dan zijn er ondertussen andere gebeurtenissen waar doden vielen waar *heel toevallig* individuen aanwezig waren die *later* beroemd zouden worden. Een jonge **Crissie Hynde**, nog voor ze beroemd werd als zangeres van **The Pretenders**, studeerde aan Kent State, waar in 1970 een slachtpartij plaatsvond waar het vriendje van een vriendin van haar één van de vier slachtoffers was die door de Ohio National Guard werden doodgeschoten tijdens een “vredes”betoging. Tegen alle statistische onwaarschijnlijkheid in was *nog* een toekomstige muzikster als getuige aanwezig bij dezelfde gebeurtenis in de persoon van **Gerald Casale**, zanger en bassist van de New Wave/Rock groep **Devo**. **Bob Lewis**, collega en oprichtend lid van Devo, studeerde ook aan Kent State Universiteit en studeerde vlak na de schietpartij af. Naar zeggen was de gebeurtenis de inspiratie voor het oprichten van de band, waar de naam zou zijn afgeleid van het thema van de “de-evolutie” van de mensheid.

Dit verhaal doet me denken aan het Altamont Free Festival op 6 december 1969, dat in de geschiedenisboeken terecht kwam om alle verkeerde redenen toen een Hell's Angel die was ingehuurd als “beveiliger” één van de aanwezige toeschouwers doodstak, de 18-jarige Meredith Hunter, recht voor het podium terwijl de Rolling Stones optraden. In de aftiteling van *Gimme Shelter*, de film die de Amerikaanse tournee van de Stones documenteerde en werd uitgebracht in het kielzog van Altamont, zien we de naam van een jonge cameraman genaamd George Lucas. Hij zou een paar jaar later één van de meest gevierde regisseurs aller tijden worden met *Star Wars*, maar ten tijde van Altamont zou hij de moord op Meredith Hunter op film hebben vastgelegd. In de uiteindelijke versie van de film werd niets van dat beeldmateriaal van Lucas opgenomen.

De aanwezigheid van Crissie Hynde, de oprichters van Devo en van Lucas bij deze verschrikkelijke gebeurtenissen – en het feit dat ze een aantal jaren later beroemd werden – leidde bij sommigen tot de vraag of deze incidenten dienden als een soort initiatieriten tot de hogere rangen van hun respectievelijke industrieën.

Tel daar bij op de bijna fataliteiten die Lydon en anderen ondergingen rond Lockerbie en 11 September – en bedenk dan hoe groot de kans is dat zoveel bekende mensen *heel toevallig* op één of andere manier betrokken waren in deze verhalen – dan lijkt dat te suggereren dat dit voorbij toeval gaat maar eerder de kenmerken vertoont van iets dat vooraf werd gepland.

Deze dynamiek werd nog verder gedreven met de COVID-19 Plandemie van 2020 – zoals gedetailleerd in het vorige hoofdstuk – waar een ongeloofwaardig aantal bekende mensen toevallig “het virus” opliepen. Wat is nu werkelijk de kans dat premier Boris Johnson, Minister van Volksgezondheid Matt Hancock, prins Charles en prins William *allemaal* zo ongelukkig waren het virus op te lopen terwijl de meeste gewone mensen nauwelijks één persoon in hun omgeving kunnen noemen waar dit ook het geval was?

Zoals in zoveel gevallen is aangetoond in deze reeks boeken zit het werk voor een “Acteur voor het Leven” er nooit op.

*

Eén van de meest onpopulaire ministers ten tijde van de “corona”Plandemie (en bedenk hoeveel concurrentie hij had!) was Minister voor Transport Grant Shapps. Onder zijn wapenfeiten zijn advies aan het Britse publiek om nooit hun huis te verlaten zonder masker op, en zijn voorstel dat een vaccinatie een voorwaarde zou moeten zijn om internationaal te reizen.

Uit een onderzoek door *The Guardian* van 2012 bleek dat Shapps persoonlijk zijn pagina op Wikipedia had veranderd. Hij wiste gegevens over financiële donoren aan zijn privékantoor. Een man die je kunt vertrouwen.

Iedereen die op het spoor van Shapps komt zij het vergeven dat ze het onwaarschijnlijk vinden dat er enige familiebanden zouden zijn met de muziekindustrie... tenzij ze al één van de eerdere delen van *Muzikale Waarheid* hebben gelezen, natuurlijk. Wie dat heeft gedaan hoeft niet te gaan zitten om bij te komen van de schok bij het horen dat Shapps broer Andre tussen 1994 en 1998 toetsenist was bij de groep **Big Audio Dynamite** (BAD). De voorman van BAD was **Mick Jones**, die een stichtend lid was van **The Clash**. Toevallig blijkt Jones een neef te zijn van Grant en Andre Shapps via zijn Russische moeder Renee Zegansky. Jones ontving onderwijs aan Strand School in Zuid Londen, een jongensschool die bekend staat voor het klaarstomen van jonge mannen voor de Britse overheidssdienst.

Dit is echter niet het enige familieverband tussen The Clash en het Britse Establishment. De vader van collega stichtend lid Graham Mellor, beter bekend onder zijn artiestennaam **Joe Strummer**, was Ronald Mellor, koninklijk onderscheiden. Geboren in het koloniale India verwierf Ronald de rang van Tweede Secretaris bij het Britse Ministerie voor Buitenlandse Zaken. Graham/Joe werd geboren in Ankara, Turkije, als gevolg van de post van Ronald aldaar, en ging naar de City of London Freeman's privéschool. Net als Jones en manager van The Clash Bernie Rhodes stamt hij af van een Joodse familie, in zijn geval via zijn overgrootmoeder.

Strummers broer David pleegde in 1970 zelfmoord; volgens Strummer zelf was deze geïnteresseerd in het occulte en was hij een National Front “Nazi.” Strummer

zelf overleed plotseling aan wat werd bericht als een niet opgemerkte hartkwaal op de Winterzonnewende, 22 december 2002. Hij werd 50 jaar.

The Clash, als één van de belangrijke acts die de Britse Punk en Post Punk New Wave scene bevolkten, zijn in hun publieke imago altijd geportretteerd als de vertegenwoordiging van de antithese tot de waarden van de Gevestigde Orde en maatschappelijke status quo, zoals de ethiek van Punk voorschrijft. De stevige familiebanden tussen de twee meest vooraanstaande leden en uitdrukkingen van juist dat Establishment waartegen zij stelling lijken te nemen spreken echter voor zich.

*

Nog een onwaarschijnlijke link tussen muziek en politiek komt voort uit het feit dat **Grace Slick**, voorvrouw van de groep **Jefferson Airplane** uit San Francisco die immens invloedrijk was binnen de met LSD doordrenkte psychedelische scene van de jaren 1960', werd onderwezen op Finch College in Manhattan, dezelfde school als Trish Nixon, de dochter van de 37ste President van de Verenigde Staten, Richard Nixon. Het was dit verband dat leidde tot een bizarre vertelling waar Slick was betrokken bij [een poging om Nixon te drogeren met LSD](#) in de hoop hem open te stellen voor de geest van liefde en betrokkenheid. Nixon was een fel tegenstander geweest van de waarden van de tegencultuur – met name het recreatief gebruik van middelen – en zag zich tegenover een overweldigende oppositie wat zijn beleid aangaande de Vietnamoorlog betrof.

Op 17 april 1970 organiseerde Trish Nixon een informele bijeenkomst in het Witte Huis voor oud-studenten van Finch, en Slick – die er tien jaar voor Trish zat – stond op de gastenlijst, zij het onder haar meisjesnaam Grace Wing. Slick besloot om te gaan en een vriendin mee te nemen die een politiek activist bleek te zijn (en toekomstig bondgenoot van John Lennon), Abbie Hoffman. Slick had het plan om LSD in de middagthee van Nixon te doen wanneer ze eenmaal binnen waren.

Helaas voor Slick en Hoffman zorgde hun reputatie als betogers tegen de overheid ervoor dat ze bij de deur herkend en geweigerd werden. Het plan zou überhaupt niet hebben gewerkt omdat bleek dat de president niet bij de gelegenheid aanwezig zou zijn.

*

De wat jongere of nieuwere gebruiker van “sociale” media weet misschien niet dat er voor Facebook (een toepasselijk gekozen naam als je bedenkt dat het een gereedschap is voor de CIA/NSA voor het verzamelen van informatie), Twitter, Instagram, Tiktok of Snapchat een website bestond die weliswaar geen lang leven was beschoren maar niettemin zeer populair was, genaamd MySpace. Naast een rudimentaire mogelijkheid voor sociaal netwerken bood de site een platform voor muzikmakers om onafhankelijk hun werk te delen, met faciliteiten voor het

uploaden van audio en videobestanden en een prikbord voor het aankondigen van live optredens en evenementen.

Vele opkomende bands, zangers, rappers en producers hadden goede hoop het te gaan maken door hier ontdekt te worden als resultaat van hun productiviteit. Hoewel dit voor de grote, overweldigende meerderheid niet het geval was waren er twee namen die door de mainstream media werden aangehaald als doorgebroken puur en alleen als resultaat van [ontdekt te zijn via MySpace](#).

Eén van hen was **Lily Allen** die, zo wordt ons verteld, slechts populair werd door een grote schare fans die haar nummers deelden via MySpace. Het feit dat haar vader de TV en filmacteur Keith Allen is, die een rol had in *Trainspotting* en in de video's van Blurs *Country House* en *World In Motion* van New Order (waaraan hij meeschreef) had daarmee natuurlijk niets te maken en is puur toeval. Het lijkt alsof Keith Allen er plezier in schept om zo vaak mogelijk naakt in het openbaar te verschijnen, zoals beatdichter Allen Ginsburg pleegde te doen: vroeg in zijn carrière als stand-up comedian draaide hij naakt hele routines af zonder naar dat feit te verwijzen; in 1976 werd hij ontslagen als toneelknecht nadat hij het podium op was gestormd tijdens een optreden van Max Bygraves en de armen inhaakte met het koor, volledig ontkleed. Voor zijn gastoptreden in de film *Shallow Grave* droeg hij opnieuw zijn Adamskostuum en ging ook weer uit de kleren in 2019 als naaktmodel voor een schilderprogramma van de BBC.

Lily gunde ons een blik op haar moreel kompas toen ze in haar autobiografie *My Thoughts Exactly* (Zo denk ik erover) onthulde dat ze had gelogen over de miskraam van het kind dat was verwekt door **Ed Simons** van het elektronische dansduo **The Chemical Brothers** om sympathie te verwerven bij het publiek, terwijl dit niet was gebeurd. In hetzelfde boek gaf ze ook toe dat ze een affaire had gehad met **Liam Gallagher** toen deze was getrouwd met voormalig lid van **All Saints Nicole Appleton**, naast andere slippertjes.

Ook bij de familie Allen vinden we connecties naar militaire carrières – ik weet het, moeilijk te geloven. De opa van Lily diende bij de Koninklijke Marine op een onderzeeër. Vele leden van de uitgebreide familie hebben, net als Keith en Lily, carrière gemaakt in de kunsten. Lily's broer Alfie (onderwerp van een liedje op haar debuutalbum *Alright, Still*, waarin ze hem plaagt dat hij alleen maar rondhangt en wiet rookt) is een acteur, net als hun oom, Keiths broer Kevin Allen, die ook nog regisseert. De moeder van Lily, Alison Owen, is een filmproducent. Lily blijkt ook nog een nicht in de derde graad te zijn van **Sam Smith** (Smith hielp bij het propageren van de sociaal sturende transgender-agenda met de aankondiging dat hij “non-binair” was en naar verwezen wenste te worden als “they” (zij, als meervoudsvorm, vert.) eerder dan als “hij”).

De andere act waarvan wordt verteld dat hun carrière rust op promotie via MySpace was **Arctic Monkeys**. Volgens [een artikel op de website *www.officialcharts.com*](#) (dat

ook het vroege succes van **Calvin Harris, Adele, Kate Nash, Sandi Thom** en **Owl City** toeschrijft aan publiciteit via MySpace):

Arctic Moneys brak in eerste instantie door op MySpace, maar met een kronkel. De band uit Sheffield was zeker van de oude stempel en richtte zich op schrijven, optreden en het verspreiden van demo's op CD, dus waren het feitelijk vrienden van hen die de pagina op MySpace maakten, waar de fans later zelf begonnen met het uitwisselen van eigen concertopnamen van nummers op forums. Het groeiende gevolg van de groep wekte de interesse van verschillende platenmaatschappijen, maar uiteindelijk tekende de band bij het onafhankelijke Domino in 2005.

Het debuutalbum van de band, *Whatever People Say I Am, That's What I'm Not* (Wat mensen zeggen dat ik ben, dat ben ik niet) zou het snelst verkopende album zijn in de Britse muziekgeschiedenis en kwam op plaats 30 van meest succesvolle debuutalbums ooit. Ik weet zeker dat de miljoenen andere bands die over de jaren ook demo's van hun nummers op internet hebben gepost in de hoop groot te gaan scoren dolgraag zouden willen weten hoe zij dat hebben bereikt.

Sommige fans waren geïnteriseerd door de complete verandering in 2011 van het imago van frontman **Alex Turner**, van relatief verlegen zanger met een kapsel als een zwabber naar het vetharige persona van een rockster, een contrast dat hoogst zichtbaar werd tijdens de festivals T In the Park en Loopzilla dat jaar.

Hoewel het mogelijk blijft dat deze acts door de industriemachine werden ingelijfd na hun oorspronkelijke doorbraak lijkt het mij veel waarschijnlijker dat, vroeg in de jaren 2000', de populariteit van MySpace werd gehanteerd als dekmantelverhaal om te verklaren hoe deze acts zo snel zo populair werden, waar de waarheid waarom het hen betrof boven alle anderen ergens anders ligt.

*

Een verdere ogenschijnlijke kweekvijver voor Britse muziekacts die later immens populair en invloedrijk werden – dit keer een fysieke locatie in plaats van een portal op internet – is de Brit School in Croyden geweest. Voorbehouden aan studenten in de leeftijd van 14 tot 19 beschrijft het zichzelf als “de enige vrije Britse school voor de Uitvoerende Kunsten en Technologie. Het is een onafhankelijk, door de staat gefinancierd Stadscollege voor Technologie van de Kunsten, het enige in zijn soort gewijd aan beroepsonderwijs voor de uitvoerende kunsten, media, ontwerp en de technologieën die een uitvoering mogelijk maken.”

Initiatiefnemer Mark Featherstone-Whitty zou zijn geïnspireerd de Brit School op te richten door de film *Fame* uit 1980. Later zou hij samenwerken met **sir Paul McCartney** (neem nog een slok) in het vestigen van het Liverpool Institute of Performing Arts. Met aanwinst van de Gevestigde Orde sir Richard Branson als

vroege sponsor zou de Brit School later geld krijgen van de British Phonographic Industry, waaronder een deel van de jaarlijkse opbrengst van de Brit Awards.

Op eenzelfde manier als de meeste Britse premiers en belangrijkste politici uit de afgelopen decennia werden “onderwezen” aan slechts een paar instituten als Eton, Oxford en Cambridge, zo is de lijst van studenten aan de Brit School die daarna grote faam, succes en invloed bereikten werkelijk duizelingwekkend. Slechts een kleine greep: **Adele, Amy Winehouse, Bashy, Jessie J, Ella Eyre, Jamie Woon, Lynden David Hall, Katia Melua, Kate Nash, Katy B, Leona Lewis en Dane Bowers.**

*

Hoe kreeg **Ed Sheeran** (koninklijk onderscheiden) het voor elkaar om te verworden van niets tot misschien wel de meest succesvolle singer-songwriter van de jaren 2010', talloze muziekprijzen won (waaronder drie nominaties voor de Music of Black Origin Awards, hoewel zijn muziek niet raakt aan zwart geluid of stijlen), en verder nog rollen in films en algemeen goede kritieken? De Georganiseerde Maatschappij zal ons willen doen geloven dat dit soort carrière voor iedereen in het verschiet ligt mits men beschikt over de vereiste vaardigheden, er hard voor werkt en een beetje geluk heeft bij het zichzelf verkopen.

Zoals we echter hebben ontdekt is dat sprookje niet hoe het in werkelijkheid werkt. Maar wie je vader is kan vaak wel helpen. Een duik in de bezigheden van Eds ouwe pa levert daarom genoeg beloning op. Afkomstig uit Noord Ierland staat [John Sheeran](#) te boek als curator van kunst en hoogleraar. Samen met zijn vrouw Imogen, een cultuurpublicist die later sieraden ging ontwerpen, runde hij tussen 1990 en 2010 een onafhankelijk adviesbureau voor kunst, Sheeran Lock. Dit zorgde voor een aantal belangrijke affiliaties, onder meer het verzorgen van de officiële tentoonstelling ter gelegenheid van de 50ste verjaardag van prins Charles en de Millenniumtentoonstelling van de Verenigde Naties “Onze wereld in 2000” in het hoofdkwartier van de VN in New York. Promotiefoto's van een jonge Ed voor hij beroemd werd beelden hem af met één oog bedekt. Iemand verrast?

Verdere verbanden die de wenkbrauwen doen fronsen, Ed zou naar bericht zelf hebben onthuld dat hij een verre neef is van Frank Sheeran, de maffioso die door Robert De Niro werd geportretteerd in de film *The Irishman*. Deze bewering komt van acteur Stephen Graham, die ook een rol in de film had. “Ze zijn familie van elkaar, weet je?” vertelde hij aan *The Sun*. “Dat is wat Ed zei – hij zegt dat het zijn oom is.”

Een familieverband dat echter makkelijker is vast te stellen is dat Ed een neef in de tweede graad is van presentator Gordon Burns, die eerder het TV-programma bij ITV *The Krypton Factor* presenteerde.

Kleine wereld, dat dan weer wel.

*

Terwijl de hippie/psychedelische scene midden tot eind jaren 1960' wortel schoot in de Verenigde Staten, met zijn normen en waarden van de tegencultuur die aantrekkelijk waren voor degenen met een meer liberale of linkse politieke overtuiging, was duidelijk dat degenen met een meer conservatieve/Christelijke/patriottische instelling de losse moraal van die beweging totaal verwerpelijk zouden vinden. Hoe mooi kwam het uit dat er Country & Western was als directe tegenpool.

Aan het oppervlak lijkt het dat Country de gezonde, Christelijke “Americana” waarden omarmt. In de muziekindustrie kan schijn echter bedriegen, zoals we inmiddels weten. En zo komt het dat een nadere kijk op dit genre een aantal van de gebruikelijke visitekaartjes en werkwijzen laat zien.

De scene van C&W was voornamelijk gecentreerd rond Nashville, Tennessee. Er is een hele wijk in de stad, bekend als Music Row, die is opgebouwd uit bedrijven die rechtstreeks gekoppeld zijn aan de industrie, waaronder platenmaatschappijen, opnamestudio's, managementbureaus voor artiesten en gelegenheden voor live muziek. Het doet denken aan een zeer vergelijkbare dynamiek die te vinden was in het district Laurel Canyon in Los Angeles, thuisbasis voor een onwaarschijnlijk groot aantal muzikanten die de tegencultuur/psychedelische rockscene bevolkten, zoals verhaald door wijlen Dave McGowan in zijn baanbrekende boek *Weird Scenes Inside The Canyon* (Vreemde taferelen binnen De Canyon).

En inderdaad, dezelfde aspecten van het leger en hun inlichtingendiensten die werden gevonden in Laurel Canyon zien we terug in Music Row. Beide gebieden hadden aan drugs verslaafde artiesten die kenmerken vertoonden van het hebben ondergaan van geestbeheersing; beide gebieden hadden artiesten die directe familiebanden hadden met militaire rangen; in beide gebieden werden complete scenes opgebouwd met hun eigen leefstijl en mode; beide scenes controleerden en overheersten de radio tientallen jaren lang en kwamen met nieuwe technologieën. Waar de glorie-dagen van Laurel Canyon *toevallig* samenvielen met nieuwe ontwikkelingen op gebied van FM, waardoor de muziek in betere kwaliteit en met een groter bereik was te beluisteren, in het geval van Music Row leidde het tot het introduceren door de industrie van verschillende formaten en snelheden voor platen (waaronder 33 toeren!), naast het gebruik van 8-sporen opnametechnieken.

Onder de meest gevierde plaatsen van Music Row bevinden zich Studio A en Studio B, in bezit van RCA Records, waar honderden vooraanstaande muzikanten werk hebben opgenomen. RCA is een geweldig voorbeeld van een platenmaatschappij met directe banden met het militaire apparaat. De afkorting staat voor Record Corporation of America, het werd ontwikkeld vanuit de Amerikaanse marine, en voor het de thuisbasis werd voor muzikanten als **Elvis Presley**, **Glenn**

Miller, Harry Belafonte, Perry Como, Paul Anka, Neil Sedaka, Waylon Jennings, Nancy Sinatra en Benny Goodman had het de status van het dominante elektronica en communicatiebedrijf in de Verenigde Staten gedurende vijftig jaar, pionier bij de introductie van radio en televisie-uitzendingen.

En het was uitzending via radio dat voor het grootste deel verantwoordelijk was voor het populariseren van Country in veel van de 50 Amerikaanse staten. Begonnen in 1952 en opgenomen een paar straten van Music Row wordt het programma *The Grand Ole Opry* nog steeds uitgezonden en geeft een podium aan artiesten uit het genre. Tegen de jaren 1930' werd het uitgezonden met een niet eerder geziene 50.000 watt en was het traditie geworden dat gezinnen zich op zaterdagavond verzamelden rond de radio om ernaar te luisteren.

Zoals onderzoeker Sean McCann opmerkte in een uitzending van mijn podcast [*Good Vibrations*](#) over het onderwerp verscheen er niemand uit de tegencultuur van Laurel Canyon ooit in een uitzending, met uitzondering van **The Byrds**. Op één of andere manier wist deze band beide scenes te overspannen.

Fans van Country hadden niets dan verachting voor wat zij zagen als de gedegeneerde moraal van de langharigen uit de tegencultuur, en zo werden met succes opnieuw twee partijen binnen de maatschappij tegen elkaar opgezet, overeenkomstig de strategie van “verdeel en heers” die de machthebbers hanteren. Het legt verder gewicht in de schaal voor de opvatting dat populaire cultuur en entertainment sinds lange tijd wapens zijn van een militaire graad om de geest van de massa's te beheersen.

*

Het in het openbaar dragen van een rood getinte zonnebril is de laatste jaren een dubieuze trend geworden onder een handvol beroemdheden. Het is iets dat we vooral kennen van de al eerder genoemde **Bono** – hoewel hij ook vaak een blauwe draagt. Anderen in het rijtje waren **Jimmy Savile, Elton John** en acteur Robert Downey Jr. Ondanks de vraag “Waarom dragen zoveel ouder wordende sterren gekleurde zonnebrillen?” gesteld in een artikel in het *Wall Street Journal* dat die vraag vervolgens beantwoordt met te zeggen dat het simpelweg is om hun rimpels te verbergen, is een meer samenzweerderige theorie dat de bril dient als een zichtbare indicatie dat de drager ervan lid is van een bepaald geheim genootschap.

Een meer praktische verklaring is echter dat het gekleurde glas wordt gedragen om het blauwe licht te filteren dat afkomstig is van lantaarnpalen en koplampen van auto's wanneer het donker is, en van de veelheid aan elektronische apparaten die voortdurend worden gebruikt en die, volgens sommigen, schadelijk zijn voor de menselijke gezondheid; blauw licht zou schade aan de mitochondriën veroorzaken, de aanmaak van melatonine hinderen en het vermogen van het lichaam verstoren om vitamine D op te nemen en te produceren. Het kan ook het slaap-waakritme

ontregelen en leiden tot slapeloosheid. Brillen die blauw licht blokkeren en blauwe schermfilters worden aangeraden voor mensen die vele uren per dag naar een scherm kijken.

Deze theorie poneert dat, verre van het maken van een mode-statement, de “beroemdheden” op de hoogte zijn van dit aspect van de agenda van de “elite” om de gezondheid van mensen te schaden en slechts stappen ondernemen om zich hiertegen te beschermen.

Zoals altijd is het publiek de laatste die het te weten komt.

*

Sinds het verschijnen van *Muzikale Waarheid deel 1* is me vaak gevraagd of ik enige boosaardige feiten had ontdekt met betrekking tot **ABBA**. Omdat ik me niet bepaald heb verdiept in de geschiedenis van de groep heb ik altijd geantwoord dat ik niets concreets over hen weet maar dat een groep niet een zodanig succes en invloed kan hebben bereikt zonder volkomen verplicht te zijn aan de heersers van de industrie.

Inmiddels heb ik een begin gemaakt te kijken naar bepaalde aspecten van de groep. Er valt zeker nog meer te weten, maar dit is een begin. Als eerste bevat de naam iets van woordmagie. In het Hebreeuws betekent de naam van de groep “vader,” en de omkeerbaarheid ervan laat boventonen zien van volgelingen van Aleister Crowley's filosofie Thelema die zich oefenen in het achterstevoren lezen. Het nummer waarmee de groep het Eurovisie Songfestival won, *Waterloo*, heeft een spoor van Vrijmetselarij. Napoleon was een Vrijmetselaar. De gebeurtenissen bij Waterloo zijn ook berucht waar het de bankdynastie van de Rothschilds aangaat, omdat Nathan Mayer Rothschild, via zijn persoonlijke koeriers, vroeg zou hebben geweten van het verlies van Napoleon en deze informatie gebruikte om te speculeren op de Londense aandelenbeurs en een fortuin te verdienen.

Een andere vroege hit, *Dancing Queen*, werd geschreven als eerbetoon aan Silvia Sommerlath, de nieuwe bruid van de koning van Zweden, Karl Gustaf XVI, het begin van een lange verstandhouding tussen ABBA en het Zweedse koningshuis. In 1993 werd zangeres van de groep Anni-Frid Lyngstad gestrikt om het nummer te zingen ter gelegenheid van de 50ste verjaardag van koningin Sylvia.

De teksten uit het oeuvre van ABBA lijken autobiografisch het verval in kaart te brengen van de twee huwelijken in de groep naarmate de jaren vorderden, van blij van toon in het vroege werk naar wat wordt beschreven als “Zweedse melancholie” tegen het einde van hun carrière. Terwijl de teksten zowel zijn geprezen om hun scherpe eerlijkheid als bespot als kitsch, nader bekeken lijken er toch bepaalde sociale sturingen te zijn bereikt. De groep zou kunnen worden beticht van het populariseren of “normaliseren” van echtscheiding. Veel van hun teksten omarmen

een losse morele code, wat in contrast lijkt te staan met hun gezinsvriendelijke imago en de commerciële toegankelijkheid van hun liedjes. Er wordt geraakt aan taboe in *Does Your Mother Know?* (Weet je moeder wel?) waar een minderjarig meisje probeert in een disco een oudere man te versieren, maar de man lijkt het goede te doen en wijst haar avances met tegenzin af door te verklaren “je bent nog maar een kind.”

De liedjes van ABBA hielpen ook de discomuziek te vestigen in de mainstream, samen met de associaties met homocultuur en drugsgebruik. Op de hoes van de single *Voulez Vous* verschijnt de groep in een kubushuis binnen een piramide. De piramide maakt nog een opwachting op de Amerikaanse uitgave van hun compilatiealbum *The Singles* uit 2014. Op de hoes van *ABBA: The Album* uit 1977 zijn de gezichten van de groepsleden te zien, half in de schaduw zoals The Beatles deden op hun album *With The Beatles*, een effect dat terugkomt in een aantal van hun video's en een motief dat wordt geassocieerd met het omarmen van het “schaduwzelf” of egocentrische, materiële aspect. Ook zien we van tijd tot tijd een pentagram opduiken.

Later in haar carrière werd de afkomst van Anni-Frid een discussiepunt. Haar moeder was Noors, maar het feit kwam naar boven dat haar vader een sergeant was geweest in de Duitse Wehrmacht die was betrokken bij de bezetting van Noorwegen. Dergelijke moeders en kinderen werden verstoten uit de Noorse maatschappij en stonden bekend als de “Tyskerbarnas” of “Duitse kinderen.” Anni-Frid en haar moeder Synni werden gedwongen te emigreren naar Zweden, waar Synni overleed aan nierfalen voor Anni-Frid twee jaar oud was. In 2002 [berichtte The Guardian](#) dat een groep van 12.000 nakomelingen van Noorse moeders en Duitse vaders die soldaat waren het plan hadden te vechten voor compensatie in het Europese Hof voor de Rechten van de Mens.

Voor de meeste van hun visueel opvallende video's (waarin de symboliek van een enkel oog veelvuldig voorkomt) en voor *ABBA: The Movie* werd door de groep de Zweedse filmregisseur Lasse Halstrom ingehuurd. Hier zien we meer verbindingen met het Zweedse Establishment. Zijn grootvader aan moeders kant Ernst Lyberg was de Minister van Financiën in het eerste kabinet van premier Carl Gustaf Ekman en leider van de Zweedse Liberale Partij in de jaren 1930'.

Na het opbreken van ABBA in 1983 zouden **Bjorn Ulvaeus** en **Benny Andersson** nog talloze prijzen en voordelen ontvangen, zowel van de platenindustrie als uit aspecten van de Zweedse overheid en academische wereld, waarmee ze hun positie als lievelingen van de Gevestigde Orde verder verstevigden. Ze begonnen met het schrijven van musicals, onder meer *Chess*, met de overduidelijke verbanden van het spel met occultisme en Vrijmetselarij middels de symboliek van het zwart wit geblokte schaakbord. Voor het formeren van ABBA maakten Bjorn en Benny onderdeel uit van een groep genaamd de **Hootenanny Singers**, een duidelijk Schots klinkende naam; zou het een verholde verwijzing kunnen zijn naar de Schotse Riten van Vrijmetselarij?

Terwijl ik dit boek aan het schrijven was kwam in september 2021 het nieuws van ABBA's plotselinge en onverwachte reüniealbum *Voyage* (Reis). Hun eerste album in veertig jaar, en de begeleidende single *Don't Shut Me Down* (Schakel me niet uit). Wat zou de reden kunnen zijn achter dit schokkende herverschijnen – in het bijzonder bekeken vanuit het perspectief van de agenda's van het systeem, en het feit dat het “afscheidslied” uit 1983, *Thank You For The Music*, toch wel klonk als een definitief... wel... afscheid? Wat dacht je van het feit dat ABBA altijd erg geliefd was in Australië, grotendeels te wijten aan het strategisch uitbrengen van singles en plannen van tournees daar tijdens hun piek in de jaren 1970'? Op het moment van de terugkeer van ABBA bevond Australië zich in de greep van de meest extreme tirannie waar ook ter wereld, en overal begonnen verzetshaarden te ontstaan die de vorm aannamen van protestbijeenkomsten en het blokkeren van havens en belangrijke aanvoerroutes door vrachtwagenchauffeurs. Zou ABBA de opdracht hebben gekregen om uit het graf te herrijzen om het Australische publiek af te leiden van de meer belangrijkere zaken die zich op dat moment in hun land afspeelden?

Of ben ik nu te samenzweerderig?

*

Een werk dat ontbrak in mijn analyse van popvideo's uit de jaren 1980' in *Muzikale Waarheid deel 2* was *These Dreams* van de Amerikaanse band **Heart**. Dat had eigenlijk wel moeten, want de batterij aan symbolen stelt niet teleur. De hele video heeft, toepasselijk bij de titel, een dromerige sfeer. Het doet denken aan de dissociatie van de werkelijkheid die wordt ervaren door slachtoffers van op trauma gebaseerde geestbeheersing, en wordt verder versterkt door het kijken van de zangeres door een spiegelijst – een gebruikelijk motief voor geestbeheersing – die wordt geflankeerd door twee sinistere figuren met een kap over hun hoofd.

Ook de rest van de video valt zeker niet tegen. De band speelt te midden van maçonnieke pilaren, een zee van handen reikt uit naar de zangeres alsof ze haar willen molesteren, en dezelfde zee van handen steekt uit een kooi in de vloer... alsof ze worden vastgehouden in een ondergrondse faciliteit, misschien? Het enige dat ontbreekt is een zwart wit geblokte vloer – toch een teleurstellende omissie.

Hoewel ze hun grootste hits hadden in de jaren 1980' werd Heart in Seattle opgericht in 1970. Vanaf midden jaren 1970' werd de band geleid door de zussen Ann en Nancy Wilson. Staat iemand van mijn lezerspubliek nog te kijken wanneer ik vertel dat hun vader een majoor was bij het Amerikaanse Korps Mariniers, met verschillende posten bij militaire faciliteiten wereldwijd?

*

Ook al zou ik door zou kunnen gaan met het opsommen van de schandelijke

aspecten van zo'n beetje elke bekende groep uit de afgelopen vijftig jaar – een klus die zeker nog tien delen van *Muzikale Waarheid* zou vergen, niet bepaald een gedachte die ik koester om de rest van mijn leven aan te ploeteren – een act die zo vaak op mijn radar is gekomen, zoveel kenmerken aanvinkt en daarom zeker niet mag ontbreken is **Genesis**. Een korte vlucht over de belangrijkste punten blijft niet onbeloond.

Wat meteen al opvalt zijn de omstandigheden rond de formatie van de band. De oprichtende leden, **Peter Gabriel, Tony Banks, Anthony Philips, Mike Rutherford** en **Chris Stewart**, waren allen leerlingen aan de Charterhouse Public School in de buurt van Godalming, Surrey. Hier zou de jonge, hoopvolle groep zijn ontdekt door muziekmagnaat en oud leerling aan Charterhouse **Jonathan King** – die later werd ontmaskerd als serieverkrachter van kinderen die zijn bekendheid had misbruikt om vele jonge jongens te verleiden. Niet de meest lovenswaardige mentor. Toen de BBC in 2014 besloot om een documentaire te maken over Genesis ontstond verontwaardiging toen men er op stond om er een interview met King in op te nemen, hoewel hij toen al was veroordeeld en gevangen had gezeten wegens verschillende wetsovertredingen. Blijkbaar was niemand meer geschikt en beschouwde de BBC de deelname van King als belangrijker dan de belediging spreektijd te geven aan een kinderverkrachter in een programma dat was betaald met belastinggeld, en ondanks dat de BBC al twee jaar was verwickeld in het pedoseksueel schandaal na de onthullingen rond Savile.

We komen op bekend terrein, met de vader van zanger/schrijver/gitarist Mike Rutherford die kapitein was bij de Koninklijke Marine. (Je had toch niet verwacht dat hij vrachtwagenchauffeur was? Of bouwvakker? Toch?)

Met het beroep van de vader van Peter Gabriel, de oorspronkelijke zanger, worden we een beetje op een zijspoor gemanoeuvreerd. Hij was een elektrisch ingenieur met verschillende patenten op zijn naam. Maar dan komen we weer terug op het juiste spoor als we kijken naar zijn over-overgrootoom, sir Thomas Gabriel, 1ste baron, die diende als sheriff van Londen en Middlesex en later Lord Mayor van Londen werd. We zijn weer op het hoofdspoor van familiebloedlijnen.

(Tussen haakjes, even over burgemeesters en sheriffs, iemand verrast om te horen dat de opa van **Chris Martin** van **Coldplay**, John Besley Martin (koninklijk onderscheiden), ooit sheriff en burgemeester was van Exeter? Of, als we het er dan toch over hebben, dat zijn tante, Elisabeth Jane Martin, was getrouwd met Julian Sandys, de zoon van Diana Spencer-Churchill en de kleinzoon van Winston Churchill? Niks vreemds toch, dat rocksterren verbanden hebben met wetmakers, de aristocratie en Britse premiers? Neh, echt niet. Helemaal niet. Denk je nog steeds dat de plotselinge sprong naar de top en algehele verering na hun debuutalbum gewoon toeval was, dat het iedereen had kunnen overkomen?)

Hoe dan ook, terug naar Gabriel. Een barmeid of een schoonmaakster zou daarom

natuurlijk niet gepast zijn als Pete's eerste huwelijkskandidaat, en toepasselijk genoeg viel die eer te beurt aan Jill Moore, de dochter van Philip Moore, baron van Wolvercote, echt een meubelstuk van het Establishment. Gedurende negen jaar was hij de privésecretaris van de koningin, naast dienst als Eerste Heer van de Admiraliteit en het houden van de post als de Britse adjunct hoge commissaris in Singapore.

Buiten zijn twee huwelijken had Gabriel nog romantische verhoudingen met **Kate Bush** (koninklijk onderscheiden), **Sinead O'Conner** en actrice Rosanna Arquette.

Wat betreft buitenschoolse activiteiten, we zagen Gabriel als één van de meest politiek actieve van alle muzikanten. Wat dit echter in werkelijkheid betekent is dat er, net als bij collegae **Bono**, **Sting**, **Annie Lennox** en soortgenoten het geval is, vaak een beroep op hem wordt gedaan om zijn naamsbekendheid te verbinden aan diverse “wereldwijde liefdadigheidsinstellingen” en “NGO's” (non gouvernementele organisaties, vert.) voor het vorderen van de agenda's voor sociale sturing.

Dan rest nog de meest herkenbare frontman van Genesis, drummer die zanger werd **Phil Collins**. Hoewel duidelijk moge zijn dat Phil het spel van de industrie heeft meegespeeld en daarvoor is beloond met het soort carrière dat je wordt toebedeeld wanneer je in de pas loopt en niet moeilijk doet (hij begon al vroeg en was als figurant te zien in de film *A Hard Day's Night* van **The Beatles**), is er weinig boosaardigs dat ik tot nu toe over hem heb ontdekt. Ik kan echter een bepaalde gezichtsuitdrukking van hem niet uit mijn hoofd krijgen wanneer ik aan hem denk.

In 1993 was bij ITV een aflevering te zien van het televisieprogramma *Dit was je leven* met een eerbetoon aan bokser die pantomime werd, Frank Bruno. Zorgwekkend genoeg was Bruno nauw bevriend geweest met Jimmy Savile en werd, naast BBC radio-DJ **Mike Read**, geïnterviewd bij Savile's begrafenis, waar hij hem beschreef als “een goed mens, een man uit miljoenen,” waaraan hij toevoegde dat Savile hem “op velerlei manieren heeft geholpen waar ik op TV niet over kan praten” en dat Savile “een hoop bijzondere dingen heeft gedaan waar het publiek niet eens weet van heeft.” (Dit was een jaar voor de lange reeks pedoseksuele bezigheden van Savile bekend werd.) Door zijn vaak kinderlijke houding leek Bruno kenmerken te vertonen van iemand die het slachtoffer was van op trauma gebaseerde geestbeheersing.

Phil Collins was één van de gasten in deze aflevering van *This Is Your Life*. In zijn opgenomen boodschap sprak hij over Bruno's betrokkenheid bij het goede doel Prince's Trust en “het leven van alle kinderen dat je hebt aangeraakt.” Op het moment dat hij die uitspraak doet is zijn gezichtsuitdrukking er één van puur kwaad.

Kregen we hier de waarheid in het volle zicht via een opmerking met dubbele bodem van iemand die het zou kunnen weten? ([Hier](#) kun je rond 19:41 die uitdrukking van Collins bekijken.)

*

Gezien andere prominente artiesten die bleken een nicht te zijn van **Madonna** (**Celine Dion**, **Lady Gaga**) is het wel een beetje een verrassing om te ontdekken dat **Cyndi Lauper**, die bij het uitkomen van haar debuutalbum in 1983, *She's So Unusual* (Ze is zo apart), werd neergezet als Madonna's rivaal, *geen* familiebanden met haar blijkt te hebben (hoewel ze tijdens de Australische TV-show *The Project* in 2016 gekscherend naar Madonna verwees als haar “boosaardige tweelingzus”).

Naast Madonna noemde Lauper ook nog **Boy George** en **Prince** als vrienden en van invloed toen haar die vraag werd gesteld, vroeg in haar carrière. Ook lijkt ze het kenmerk te delen dat ze allen tekenen vertoonden onderwerp te zijn geweest van MK-ULTRA geestbeheersingsprogrammering.

Cyndi Lauper. Hoewel getrouwd met een man waarmee ze een dochter heeft is ze een vaste verschijning bij Gay Pride parades over de hele wereld. Dat krijg je nou wanneer je handelaren je opdracht geven om agenda's uit te dragen.

Laupers vroege jaren echoën die van Madonna in de zin dat ze allebei opgroeiden in overtuigd Katholieke gezinnen. Madonna's vader was Italiaans/Amerikaan, in het geval van Lauper komt het Italiaanse bloed van haar moeder (die verscheen in de video van Cyndi's eerste hit *Girls Just Wanna Have Fun*) terwijl haar vader, waarover weinig informatie te vinden is, van Duitse of Zwitserse afkomst was. Vijf jaar ouder dan Madonna groeide ze op in de buurt Ozone Park in Queens, New York. Haar vader verliet het gezin toen Cyndi 10 was en haar moeder hertrouwde met een man die ze in haar boek *Cyndi Lauper: A Memoir* beschrijft als een “gewelddadige bullebak” die dreigde Cyndi en haar zus seksueel te molesteren. Turbulente thuissituaties waar geweld en dreigende vaderfiguren een rol spelen is een kenmerk dat aanwezig was in het leven van alle bovengenoemde iconen van de jaren 1980' – Boy George, Prince (zoals verbeeld in zijn autobiografische film *Purple Rain*) en Madonna (als opgetekend in haar nummer *Oh Father*).

Lauper kreeg te maken met armoede en ellende – net als Madonna – toen ze op 17-jarige leeftijd wegliep van huis. In de jaren voor ze bekend werd was een zwangerschap beëindigd en werd ze slachtoffer van seksueel geweld. In haar memoires vertelt ze dat ze verslaafd raakte aan alcohol en overwoog haar leven op te geven. Hoe komt het toch dat deze thema's steeds terugkeren in de wereld van muziek, zo veel vaker, proportioneel gezien, dan in het gewone leven, of in andere beroepsgroepen? En zou het kunnen dat ze in officiële biografieën worden verwerkt onder het mom van vroege traumatiserende gebeurtenissen, als een afleidende verklaring voor de werkelijke reden achter bepaalde persoonlijkheidskenmerken?

Door Cyndi's hele carrière waren verschillende indicatoren te zien van geestbeheersing van het type zoals gedetailleerd in het eerste deel van deze serie. Haar opzichtige en uitbundige stijl is te zien in video's en optredens – dergelijke wisseling van persona wordt vaak gezien als bijproduct van Meervoudige Persoonlijkheidsstoornis – naast haar vaak geverfde haar – net als Madonna. Roze haren is een motief dat wordt geassocieerd met Monarch Programmering, waarover je [uitgebreid kunt lezen op de website van Vigilant Citizen](#).

In de video bij haar nummer *I Drove All Night* (Ik heb de hele nacht gereden) vinden we verschillende aanwijzingen. Hierin verschijnt ze met peroxideblond haar, wat een zichtbare indicatie is van het fenomeen dat bekend staat onder de naam Beta Sex Kitten Programmering (meer hierover kun je [hier](#) vinden). Het was Marilyn Monroe die deze archetypische dracht populair maakte. In de video bij haar opvolger *My First Night Without You* (“Mijn eerste nacht zonder jou,” compleet met zwart wit geblokte vloer, geloof het of niet) handhaaft ze de blonde look en draagt ze het type witte jurk dat beroemd werd nadat Marilyn deze droeg in *The Seven Year Itch*. (Madonna zag er precies hetzelfde uit op dat punt in haar carrière en heeft wel eens gezegd dat ze de “reïncarnatie” was van Marilyn Monroe. Dat zal een beetje moeilijk worden gezien zij werd geboren in 1958 en Marilyn niet eerder zou zijn overleden dan 1962 – tenzij ze symbolisch bedoelde dat ze ook een Monarch was in de *stijl* van Marilyn??) Bèta-slaven zijn te herkennen aan katachtige symboliek, en inderdaad draagt Cyndi verderop in de video een jurk met een luipaardprint. Tegelijkertijd verschijnen meerdere versies van Cyndi in beeld, wat de suggestie wekt van Meervoudige Persoonlijkheidsstoornis, voortkomend uit op trauma gebaseerde programmering. Ook lijkt het alsof ze is vastgebonden en in de val zit, terwijl beelden op haar lichaam worden geprojecteerd.

Later in haar carrière begon Lauper met het voortstuwen van de agenda's voor sociale sturing waarvoor artiesten zo vaak worden ingezet – vooral wanneer ze over hun hoogtepunt heen zijn. Ze wierp zich in het bijzonder op voor de agenda's van LHBT en Transgenders, die *niet* gaan over de rechten van degenen die deel uitmaken van deze gemeenschappen, maar die hen, behoorlijk cynisch, uitbuiten om de publieke houding en perceptie te kneden, in lijn met veel verder reikende doelen van massale beïnvloeding van de geest en manipulatie van de maatschappij. *DAT* is sociale sturing. Naast Madonna (natuurlijk geen verrassing) werden ook **Kim Wilde**

en **Samantha Fox** (er moeten toch het één en ander aan jeugdige fantasieën uit de jaren 1980' boven komen bij het horen van deze namen, vooral bij de heren) uit de kast gehaald om in meer recente jaren dezelfde agenda's te dienen (en allemaal ooit gestoken in het blonde Bèta Sexkitten uiterlijk). Ondanks verschillende heteroseksuele relaties draagt Fox nu uit een lesbienne te zijn, terwijl Lauper, Wilde en Madonna allemaal met een man trouwden.

Ian Fleming schreef in de James Bond-roman *Goldfinger*: “Eén keer, dat gebeurt nu eenmaal. Twee keer is toeval. Drie keer is vijandelijk handelen.” Misschien zien we bij deze artiesten een vergelijkbare dynamiek. Eén voorbeeld dat wijst richting op trauma gebaseerde beheersing van de geest, dat kan gebeuren. Twee voorbeelden kunnen worden gezien als zijnde toeval. Maar drie – en nog heel heel veel meer – wordt een trend die alleen verworpen zal worden als toevallig en betekenisloos door iemand die in een sterke staat van ontkenning of cognitieve dissonantie verkeert.

Hoofdstuk 5

Het moet wel waar zijn – het was op TV

De heersers over de Georganiseerde Samenleving – en daarmee over de Plandemie – blijven zich met een religieuze hartstocht vasthouden aan het grondbeginsel de Waarheid in het Volle Zicht te Plaatsen. En de hoeveelheid subliminale programmering, druppel voor druppel, gedurende het jaar 2020 geeft ons een schokkend inzicht [hoe ver in het verleden dit allemaal al werd voorbereid](#).

Alles wat is gebouwd op leugens en bedrog kan geen stand houden. Het falen is erin ingebouwd.

Commentaar op [mijn kanaal op YouTube](#).

Zij hebben de geweren. Wij hebben de dichters. Daarom zullen wij winnen.

Howard Zinn

*Ze wilden niet luisteren, wisten niet hoe.
Misschien luisteren ze nu wel?*

Don McLean: *Vincent*

Om alles in zijn ware context te plaatsen is het nodig om in dit hoofdstuk wat weg te dwalen van de wereld van muziek – hoewel deze toch weer zijn rol gaat spelen verderop in het verhaal. Maar het zou deze ingewikkelde en verreikende psychologische operatie geen recht doen als we niet zouden kijken naar de methoden en tactieken waardoor men in staat was te heersen over de gedachten, emoties en het handelen van de overgrote meerderheid van de wereldbevolking, hen dwong in gedragspatronen en manieren van leven die een jaar eerder nog ondenkbaar waren en, als iemand in die tijd had gezegd dat dit de omstandigheden zouden zijn waaronder we allemaal zouden leven, dan zouden ze spottenderwijze worden weggezet als “complotdenker” of worden gezegd: “Man, je hebt teveel films en series op TV gezien.”

En die laatste opmerking is zeer veelzeggend, want het verwijst naar het middel waardoor zo veel van de geestbeheersing kon worden geïmplementeerd. Een kwaadaardig controlesysteem dat verder alles in de hand heeft – volledige overheersing van en controle over het bankensysteem en financiën, de academische wereld, wetenschap, geneeskunde, grote bedrijven en het mainstream nieuws – zou nooit de uitgebreide mogelijkheden onbenut laten voor het leiden van het denken, gedragsaanpassing en andere tactieken die werden geperfectioneerd door de wetenschap van Sociale Sturing en Psychologische Manipulatie welke worden geboden door populaire cultuur. Hoewel eerdere delen in deze reeks gericht waren op de rol van popmuziek binnen deze dynamiek zijn televisie en Hollywood-films even krachtige strategische wapens in het arsenaal van de “elite.” Terwijl deze lieden psychopatisch zijn en zo vele van de faculteiten missen waaruit de volledige menselijkheid bestaat, ze zijn enorm slim en efficiënt wat betreft het plannen en vervolgens uitvoeren van hun boosaardige daden. Anders dan de gewone leden van de maatschappij – zoals de ervaringen in 2020 en 2021 ons hebben geleerd – zijn ze in staat om een plan te maken en eraan vast te houden, waarbij onderlinge strijd of botsingen tussen ego's opzij worden gezet in het belang de klus geklaard te krijgen. Dit hoofdstuk zal een aantal van de manieren belichten waarop ze dit voor elkaar kregen.

Hoewel het “Muzikale” deel van de boektitel in deze analyse wellicht wat achterblijft, dit geldt zeker niet voor het “Waarheid”gedeelte!

Ik voorspel een psy-op

In hoofdstuk 12 van *Muzikale Waarheid deel 1* heb ik het fenomeen van Voorspellende Programmering (VP) uitvoerig besproken, maar, bij wijze van een korte samenvatting, dit is het visueel verbeelden van een gebeurtenis die nog moet plaatsvinden maar waarvan bekend is dat het zal komen, in werken van de popcultuur, waardoor ze worden gezien door vele miljoenen, maar op subliminaal

niveau. Onder de voertuigen om deze ideeën over te brengen zijn films, TV-series, tekenfilms en reclamefilmpjes en, binnen de wereld van muziek, zijn het prijzenshows als de Grammy Awards en muziekvideo's. Het brede scala aan verspreidingsmogelijkheden, waar duizenden voorbeelden te zien waren van Voorspellend Programmeren, dienen als bevestiging dat, op de hoogste niveaus, al deze industrieën uiteindelijk worden beheerst en aangestuurd door dezelfde lieden of groepen.

Er zijn drie redenen waarom Voorspellend Programmeren wordt aangewend. De eerste is om een bekendheid met het narratief uit te dragen dat de uitvoerders over willen brengen. Dat kan bijvoorbeeld een zogenaamde “valse vlag” terroristisch gebeuren zijn waarbij crisisacteurs worden ingezet (zie bijvoorbeeld het werk van Ole Dammegard op www.lightonconspiracies.com voor een diepgravende analyse van het vele “nieuws” over de jaren). De aspecten van de betreffende verhaallijn die het publiek in zich heeft opgenomen – zij het zonder dat te weten omdat de meeste beelden waaraan we worden blootgesteld om op te nemen zich bevinden onder de drempel van bewuste opname maar in de onderbewuste geest binnenkomen – zijn dan aanwezig voor het moment dat de verraderlijke mainstream media berichten over het gebeuren in de “echte wereld,” waarvan de gemaakte schaduw vooruit werd geworpen. Omdat er al enige bekendheid bestaat met het vertelsel in de geest van de ontvanger zal deze de nieuwsversie van het gebeuren makkelijker accepteren als “werkelijk” en “goed klinkend.”

De tweede reden komt voort uit de wetenschap bij deze zieke lieden dat wij als mens het aangeboren vermogen hebben om onze eigen werkelijkheid te ervaren al naargelang het bewustzijn dat we er op toepassen. We kunnen letterlijk met onze gedachten creëren wat er gebeurt wanneer we onze Wil en intentie aanwenden. Ook zijn ze bekend met het aloude motto “energie gaat naar waar de aandacht op is gericht.” Door de aandacht van mogelijk miljoenen kijkers naar een film, TV-serie of muziekvideo te richten op een bepaalde vertelling – of een symbool of teken, die allemaal een uniek frequentiepatroon en betekenis hebben, of bedoeling – willen de manipulators de gewenste uitkomst manifesteren door gebruik te maken van de collectieve energie die ze van de kijkers hebben “geogst.”

De derde reden is, denk ik, de belangrijkste achter deze praktijk die al zo lang en breed wordt toegepast. De heersers zijn zeer wel bekend met het occultisme en hebben een diepgaand begrip van de principes van Natuurlijke Wet. In hun arrogantie en hoogmoed aanvaarden ze tandenknarsend dat de God van de Schepping deze universele mechanismen heeft ingesteld binnen deze realiteit, en dat het eerste hiervan het Principe van Non-agressie is, of “Doe geen kwaad.” Ze erkennen dat, middels de Wet van Oorzaak en Gevolg, of wat velen zullen betitelen als “karma,” er gevolgen zijn voor het schenden van dit principe – andere levende wezens geen schade te berokkenen tegen hun wil.

Daarom menen ze dat ze de Karmische Dans kunnen ontspringen die anders het

gevolg van hun handelen zou zijn door ons vooraf te laten weten wat ze van plan zijn te doen. En om dit te bewerkstelligen kiezen ze voor popcultuur als voertuig, het voertuig waar zij achter het stuur zitten. Om de gebeurtenissen van 11 september 2001 als voorbeeld te nemen, er was een schier eindeloze reeks films, TV-series, tekenfilms, reclames en hoesontwerpen in de jaren, soms zelfs tientallen jaren voor deze datum, die aspecten uitbeelden van wat we zich in het nieuws op die onzalige dag zagen ontvouwen.

Deze werden door ijverige onderzoekers echter pas aan het licht gebracht NA de verschrikkingen van 11 September, en hierin schuilt de cruciale denkfout bij de psychopaten. In hun verdorven en zieke geest (vergeet niet dat de rangen van de “elite” worden bevolkt door het ergste soort zieke en verdraaide geesten dat ooit voet op deze Aarde heeft gezet), omdat ze op hun eigen verkozen manier hebben aangekondigd wat ze op een bepaald moment in de toekomst gaan doen, menen ze dat daarmee de bal nu bij ons ligt. Zoals zij het (onjuist) zien, omdat we hen niet op één of andere manier hebben laten weten “we hebben gezien wat jullie van plan zijn op 11 september 2001 en daar zijn we het niet mee eens,” hebben we geen bezwaar laten horen. En geen “nee” zeggen is net zo goed – zo zien zij het – als “ja”zeggen.

De voortekenen zijn zichtbaar

De “elites” zijn nooit achterlijk geweest bij het naar voren treden waar het het onthullen van hun lafhartige plannen vooraf betreft, en vaak worden ze openlijk beschreven in hun eigen publicaties. Voor we ons gaan bezighouden met films, series en muziekvideo's, laten we eerst eens kijken naar wat documentatie die ons ter beschikking staat.

Ondanks ogenschijnlijk geen voorkennis te hebben gehad dat “het virus” tegen het einde van 2019 de kop op zou steken en de wereldbevolking zou decimeren, was Klaus Schwab, kopman van het Wereld Economisch Forum (WEF) (die veel te zeer klinkt als een schurk uit een James Bond-film om ooit serieus genomen te kunnen worden en die ik me altijd voorstel met een witte kat op zijn schoot die hij aait, wanneer hij verschijnt) in staat verbazingwekkend snel aan zijn boek te werken met de titel *COVID-19: De grote reset*, dat werd uitgegeven tegen juli 2020. In alle ernst vraagt Klaus zijn lezers te geloven dat het totale Grote Reset-initiatief om de hele wereldeconomie te herstructureren – een regeling waarvan, hoe kan het ook anders, vooral de “globalistische” bedrijven zullen profiteren – pas werd bedacht *nadat* de hele wereld werd tot stilstand kwam door “het virus.”

Hoofdpsychopaat van het World Economic Forum en James Bond type karikatuur van een schurk.
Het enige dat ontbreekt is een witte kat.

Een groot deel van de voorstellen van de Grote Reset staan voor dat, in de nabije toekomst, het privébezit van zaken als een huis of auto moet worden afgeschaft; alles zou eigendom moeten zijn van de staat, waar individuen een Universeel Basisinkomen krijgen om van te leven, waardoor alle leden van de samenleving financieel op gelijke voet komen te staan, maar waar de superrijken de crème van de welvaart in de wereld voor zichzelf houden... net als ze eigenlijk altijd al hebben gedaan, als ik er zo eens over nadenk.

Schaamtelozer dan dit grondbeginsel van ideologisch communisme kan niet, en het klinkt als de kruising tussen de plots van de films *Metropolis* en *The Hunger Games*. Het was de schurkachtige tegenstander van James Bond Blofeld die tegen Bond zei dat hij “de schrijver van al zijn pijn” was, maar het had net zo goed Klaus Schwab kunnen zijn die dit zei tegen de rest van de wereld.

Zoals een review van Schwabs alles zeggende boek (mede geschreven door collega “globalist” en partner bij het WEF Thierry Mallaret) op Amazon van Sam Meredith opmerkt: “Het boek kijkt vooruit naar hoe een wereld na het coronavirus eruit ziet, nauwelijks vier maanden nadat de uitbraak werd uitroepen tot pandemie.”

In de schrijfsels van Schwab horen we direct van de bron wat het werkelijke doel achter de “corona”agenda altijd al was:

De maatregelen voor sociaal en fysiek afstand houden zullen in de één of andere vorm aanhouden wanneer de pandemie zelf verdwijnt, wat voor veel bedrijven uit allerlei industrieën de rechtvaardiging zal zijn om de automatisering op te voeren. Na een tijdje zullen de nog levende zorgen over technologische werkloosheid afnemen naarmate de samenleving de nadruk gaat leggen op de noodzaak tot het herstructureren van de werkplek op een manier die nauw contact tussen mensen minimaliseert. En inderdaad zijn automatiseringstechnologieën bij uitstek geschikt voor een wereld waarin mensen niet meer te dicht bij elkaar kunnen komen of bereid zijn hun onderlinge contacten te verminderen. De voortslepende en mogelijk blijvende angst om te worden geïnfecteerd met een virus (corona of anderszins) zal daarom de onverbiddelijke opkomst van automatisering versnellen, met name in gebieden die daar vatbaar voor zijn.

...Al vanaf het begin van de lockdowns werd duidelijk dat robots en Kunstmatige Intelligentie een “natuurlijk” alternatief waren wanneer menselijke arbeid niet beschikbaar was. Verder werden ze waar mogelijk al ingezet om gezondheidsrisico's voor menselijk personeel te beperken.

Het is toch grappig hoe mainstream “journalisten” over de hele wereld niets van dit alles ooit hebben opgepikt of het waard vonden om door te geven aan hun publiek. Het boek sluit af met een officieel erkennen dat de dreiging van “het virus” op alle mogelijke manieren buiten proportie is opgeblazen door de angstzaaijerij van overheden en media:

Het valt niet te ontkennen dat het coronavirus vooral heeft gezorgd voor persoonlijk leed bij de miljoenen die erdoor getroffen werden, en voor hun familie en gemeenschappen. Op wereldwijd niveau echter, bekeken in termen van het percentage van de wereldbevolking dat werd beroerd is de coronacrisis, tot nu toe, één van de minst dodelijke pandemieën geweest die de mensheid in de laatste 2.000 jaar heeft meegemaakt. Naar alle waarschijnlijkheid, tenzij de pandemie ontwikkelt tot een onvoorzien niveau, zullen de gevolgen van corona wat betreft gezondheid en sterftecijfers mild zijn in vergelijking met eerdere pandemieën. Aan het einde van juni 2020 heeft corona minder dan 0,006% van de wereldbevolking gedood. Om dit lage cijfer in context te plaatsen, de Spaanse Griep doodde 2,7%, en HIV/AIDS 0,6%.

Op naar Hollywood

De complexiteit – en kwaadaardigheid – van de operatie die 11 September was kwam nog niet in de buurt van het niveau van planning dat nodig was voor “corona.” Zelfs de twee wereldoorlogen, die allebei plaatsvonden in een tijd waar de wereldbevolking aanzienlijk kleiner in aantal was – raakten niet rechtstreeks het leven van zo veel mensen. En inderdaad is de Plandemie, en alles waarvoor het in het kielzog is gebruikt als rechtvaardiging, accuraat beschreven als de vertegenwoordiging van de Derde Wereldoorlog. We leven nu in een tijd waarin een

oorlog kan worden uitgeroepen zonder dat er een schot wordt gelost of ook maar een enkele soldaat wordt uitgezonden. Niet langer staat natie tegenover natie. Wat we nu hebben zijn Informatieoorlogen; de oorlog om de collectieve geest van de mensheid. Wij, het volk, met miljarden, zijn verklaard tot vijand van de heersende klasse van de “elite” – vergeleken oneindig geringer in aantal. Psychologische wapens hebben de plaats ingenomen van tanks en mitrailleurs. De stukken zijn over decennia in stelling gebracht terwijl de overgrote meerderheid werd afgeleid en vervoerd door de leugens in de mainstream media en de popcultuur, verleidelijk aangeboden door de Georganiseerde Samenleving.

De filmindustrie van Hollywood kwam piepend en krakend tot stilstand op het moment dat het corona-Bedrog begon met het genereren van de geplande angst en hysterie in Amerika. Er kwamen zeer weinig films uit om op de anders onophoudelijk draaiende lopende band te gooien. Niet dat er veel gelegenheid was om ze te tonen, waren ze er wel geweest, omdat de bioscopen in veel van de Amerikaanse staten maandenlang waren gesloten. Het wel en wee van de 25ste James Bond-film *No Time To Die* (“Geen tijd om te sterven,” een profetische titel, zo bleek), de zwanenzang van Daniel Craig in de rol, gaf hiervan een goede indicatie. Oorspronkelijk gepland voor het voorjaar van 2020 werd de première uitgesteld tot de herfst van dat jaar, toen opnieuw verzet naar lente 2021 en uiteindelijk naar het einde van het jaar. Het laatste uitstel vond plaats nog voor de aankondiging dat de overheidsmaatregelen waren verlengd tot eind 2021, wat duidt op mogelijke voorkennis bij de producenten en distributeurs van de film. Nu weten we dat één van de redenen voor het uitstel zou zijn geweest in verband met een aspect van het plot, waar het schurkenkarakter van Rami Malek een biologisch wapen heeft ontwikkeld als middel voor een massale ontvolking. Misschien een beetje te dicht bij de waarheid?

Het volledig tot een halt brengen van de uitgaven van Hollywood was een factor die de architecten van de Plandemie zich konden veroorloven, gezien dit voertuig al het meeste van de goede diensten had bewezen binnen de context van “corona” – jaren van subtiele, subliminale programmering middels “fictieve” verhaallijnen die zorgden voor een onbewuste doch zeer effectieve bekendheid met bepaalde ideeën zodat, op het moment dat plotseling de grens wordt overgegaan van “fictie” naar realiteit, zij makkelijker worden aanvaard door een op de juiste wijze betoverd publiek.

Programmering voor een “pandemie” was al aanwezig, mogelijk was het “corona” meesterplan toen al bedacht, in de film *Outbreak* uit 1995, geregisseerd door Wolfgang Peterson, met Dustin Hoffman in de hoofdrol en gebaseerd op een roman van het jaar ervoor, *The Hot Zone: A Terrifying True Story* (De hete zone: Een angstwekkend waar verhaal) van Richard Peterson. (Een andere roman met dezelfde titel over de verspreiding van ebola in de VS werd in 1987 geschreven door Robin Cook – niet de Robin Cook die heel toevallig naar zijn dood viel tijdens een wandeling in een afgelegen gebied in Schotland, kort nadat hij de klok had geluid over de betrokkenheid van de regering van Tony Blair bij het vervalsen van bewijs om mee te gaan doen aan de oorlog in Irak en Afghanistan. Tja, die dingen gebeuren

nu eenmaal...) In deze roman verspreidt een “virus” dat een dodelijke koorts veroorzaakt zich snel over de Verenigde Staten. De bron zou een aapje uit Afrika zijn geweest (echo's van A.I.D.S.?) die op een zwarte markt was gekocht voor dierproeven. Het “virus” zou griepachtige symptomen veroorzaken en zich verspreiden via de lucht. De zwaarst getroffen plaats in Californië wordt onder quarantaine geplaatst en de noodtoestand wordt afgekondigd. Er wordt een experimenteel serum gemaakt dat de oorspronkelijke stam van het “virus” doodt. Een losgeslagen militaire generaal wil het bestaan van het “virus” verborgen houden zodat het later als biologisch wapen kan worden gebruikt.

Klinkt iets hiervan bekend?

Zoals Wikipedia ziet: “Het plot van *Outbreak* speculeert hoe ver militaire en burgerorganisaties zouden kunnen gaan om de verspreiding van een dodelijk besmettelijk virus in te dammen.”

Ik denk dat we nu allemaal wel het antwoord op die vraag weten, toch?

Een enigszins vergelijkbaar plot was het onderwerp van de door Steven Soderbergh geregisseerde film *Contagion* (Besmetting) uit 2011, met Matt Damon aan het hoofd van een rolbezetting vol sterren. We zien bekende elementen in de verhaallijn; een “virus” wordt overgedragen via kleine druppeltjes in de lucht en door aanraking; overheidsinstellingen worden gedwongen radicale beperkingen op te leggen om de “pandemie” in toom te houden; en een vaccin wordt het wondermiddel dat de dag redt. Scriptschrijver Scott Z Burns zou advies hebben gevraagd aan officials van de Wereldgezondheidsorganisatie om zich ervan te verzekeren dat het verhaal wat in de film werd verbeeld accuraat was, en ook aan Larry Brilliant, de voorzitter van de Raad voor het Beëindigen van Pandemieën. (Ik zou zeggen dat er bij die organisatie nog wel wat ruimte voor verbetering is...)

Het echte Centrum voor Ziektebestrijding en Preventie (CDC) is onderdeel van het plot als de organisatie die cruciaal is bij de bestrijding van de “pandemie.” In *Contagion* zien we sociale onrust uitgebeeld, waaronder paniekaankopen in winkels die werden veroorzaakt door aankondigingen van een lockdown in meerdere steden, en het opleggen van een “quarantaineplicht.” Een mobiele toepassing speurt naar iedereen die in contact is geweest met iemand die “het virus opliep.” Computermodellen worden gebruikt om de besmettingsratio te voorspellen. Een karakter dat wordt afgeschilderd als een “complotdenker” (gaaaaap...) beweert zichzelf te hebben genezen met een homeopathische remedie.

Ook het idee van een “virus” dat wordt gebruikt als wapen komt aan bod. De slotscène van de film, een terugblik, toont de oorsprong van “het virus”; een vleermuis uit het Chinese regenwoud laat een besmet stukje banaan vallen in een varkensstal. Het varken dat het opeet wordt vervolgens geslacht en bereid door de kok van een casino in Macau. Deze draagt dan “het virus” met een handdruk over op

iemand die van Hong Kong naar de Verenigde Staten vliegt.

Ongelofelijk maar waar. Een tijdje na het begin van de Plandemie [gaf de Britse Minister van Volksgezondheid Matt Hancock toe](#) dat hij een deel van zijn vaccinatiestrategie had gebaseerd op de verhaallijn van *Contagion*. Dichter bij officieel toegeven dat we allemaal een geschreven verhaal hebben doorleefd dan dit zullen we niet komen. In gesprek met LBC Radio zei Hancock:

De film laat zien dat het hoogtepunt van de stress rond het vaccinatieprogramma feitelijk niet is voor de uitrol – waar het de wetenschappers en producenten zijn die op volle kracht samenwerken – het is daarna, wanneer er een enorme rel ontstaat rond de volgorde van voorrang. Ik stond erop dat we genoeg bestelden om iedere volwassenen twee doses te kunnen geven.

De gebroeders Wachowski, drijvende kracht achter de *Matrix* films, hadden duidelijk inzicht van binnenuit in de agenda's van de “elite” (en hielpen zelfs mee aan het ondersteunen van één van de kernpunten toen ze middels een operatie van geslacht veranderden en daarmee de gezusters Wachowski werden). Van belang binnen de context van “het virus” is hun film *V For Vendetta*, gebaseerd op de eerdere beeldroman door kunstenaar (en occultist/toegewijde van Aleister Crowley) Alan Moore. In dit verhaal verkeert het VK in chaos, geplaagd door burgerlijke onrust en een “pandemie” die rond raast. “Ongewenste” leden van de samenleving – homo's, Joden, immigranten – worden opgesloten en geëxecuteerd (eugenetica in de stijl van Bill Gates?). Er is een concentratiekamp opgericht bij Larkhill, een echt bestaande militaire vesting in de buurt van Stonehenge in Wiltshire. De media overladen het volk constant met angstpropaganda en de regering gebruikt de dreiging van “het virus” voor hun politieke gewin, terwijl ze voor het volk voortdurend onderstrepen dat “dit wordt gedaan om jullie veilig te houden.” Het enige deel van het verhaal dat zich, helaas, nog niet heeft gemanifesteerd is de climax, waar de samenleving wakker is geworden en de leugens en corruptie doorziet, en grote horden zich voegen bij V, de protagonist van het verhaal, in een anarchistische confrontatie met de heersers. Grappig toch (maar niet echt, vert.) hoe slechts de duistere en vernietigende effecten zich manifesteren in de werkelijkheid, maar nooit een dergelijk “happy end.” Terwijl de oorspronkelijke roman was geplaatst in 1997 speelde de filmversie zich af in 2027.

Het waren slechts de meer oplettende kijkers die een aantal subtiele symbolische verbeeldingen haalden uit *Captain America: The First Avenger*, ook uit 2011. Maar het feit dat ze werden opgemerkt laat zien dat bijna niets meer aan de aandacht ontsnapt, met een leger aan waarheidszoekers met een scherp oog dat over de hele wereld is verspreid. Als het beeld wordt stilgezet tijdens een scène op het New Yorkse Time Square dan zien we op een reclamebord in de achtergrond iets dat lijkt op het verbeelde “coronavirus” tegenover een ander bord met een reclame voor Corona (het bier). Een derde bord toont een gezichtsmasker. De close up van een vierde bord onthult de slogan “By George, We Did It” (Krijg nou wat, het is gelukt).

De gebeurtenis rond George Floyd, dat alle kenmerken droeg van weer een door de staat gesponsorde valse vlag psy-op, speelde zich in Amerika af midden in de “pandemie” en zorgde voor verdere burgerlijke onrust en chaos. Een andere George – miljardair financier en sleutelaanwinst van de “elite” George Soros, in dit geval – was sterk betrokken bij de bewegingen Antifa en Black Lives Matter, beiden verwickeld in het Floyd-narratief. Een slogan die “populair” werd na het incident was “I can't breathe” (ik krijg geen adem), wat de laatste woorden van Floyd zouden zijn geweest terwijl zijn vermeende moordenaar, politieagent Derek Chauvin, op zijn nek knielde en zijn luchtwegen blokkeerde, maar ook een frase die even toepasbaar is op het idee van een longontsteking-achtige ziekte die ademhalingsproblemen veroorzaakt... of op het probleem gedwongen worden uren achter elkaar een gezichtsmasker te dragen.

Degenen die hebben gesmuld van de lawine aan “dystopische” en “post-apocalyptische” sciencefictionfilms die Hollywood in de afgelopen jaren uitperste zullen er wellicht iets minder van genieten wanneer ze beseffen dat deze films een onthulling waren van het type toekomst dat de zieke heersers voor ons in petto hebben, binnen niet al te lange tijd. Het lijkt dat deze dynamiek speelde in *World War Z* met Brad Pitt, die wordt omschreven als “een film over een zombie-pandemie.” Het karakter van Pitt is een voormalig agent van de Verenigde Naties (waarmee hij meehelpt die organisatie neer te zetten als goedaardig en rechtschapen, terwijl het in feite één van de architecten is van de nachtmerrie die Agenda 2030 van de Nieuwe Wereldorde is). De film onthult dat de instroom van zombies is veroorzaakt door een “virus” (nee toch?!) en de enige genezing ligt in... een vaccin! Een voormalig medewerker van de CIA heeft toegang tot een “veilige zone” die wordt gerund door de Israëlische geheime dienst Mossad, waarmee ook deze twee organisaties worden voorgesteld als goedaardig. Israël wordt geportretteerd als samenwerkend met Palestina en er worden hoge muren opgericht om de zombies buiten te houden (in tegenstelling tot de redenen voor de echte muur die Israël scheidt van Palestina – collectieve straf en genocide).

Is het je opgevallen dat “zombie”films de laatste tijd weer *helemaal in* zijn? Wat zou het motief kunnen zijn achter het verbeelden van hersendode “levende doden” die dorpen en steden belagen in een staat van trance in zo veel verhaallijnen? Een blik op de gemaskerde horden die zich bewegen door de gemiddelde Hoofdstraat of winkelcentrum in 2020 en daarna verschaft misschien het antwoord. Het was een verdere morbide bespotting van *ons* (in ieder geval van degenen die zich lieten dwingen tot het dragen van een luier op hun gezicht). De “zombies” in deze films zijn ontworpen het algehele publiek te vertegenwoordigen. Men wist al jaren van tevoren dat het dragen van maskers eraan zou komen. Deze filmmakers dreven de spot met jou en mij en wisten hoe we gedwongen zouden gaan worden te leven. Dit is hoe ziek, ontaard en kwaadaardig deze “mensen” in werkelijkheid zijn.

Is het je ook opgevallen dat deze films uit Hollywood en TV-series nooit een toekomst lijken uit te beelden waar mensen gelukkig leven in vrijwillige en samenwerkende gemeenschappen, verkerend in Waarheid en Juist Handelen, en

levend, vrij van onderdrukking, geestbeheersing en tirannieke controlesystemen die proberen de persoonlijke soevereiniteit af te breken? Dat kunnen we niet hebben, dat *dit* type van bestaan wordt aanschouwd, geabsorbeerd en voorgesteld door de bevolkingen van de wereld. Of wel?

Maar goed, terug naar wat intrigerende aspecten van *World War Z*. Tijdens de climax van de film zien we Brad Pitts karakter in een lab van de Wereldgezondheidsorganisatie, waar hij een aantal ampullen met dodelijke “virussen” moet ophalen. Het nummer van het lab waar deze “virussen” liggen opgeslagen is V-139. Met “C” als derde letter van het alfabet, als we dat invullen in plaats van het cijfer, en met een beetje schuiven van de karakters dan krijgen we CV-19, als in “corona-virus-19.” Dit is voor sommigen misschien een beetje te ver gezocht, en dat begrijp ik. Maar deze dan? Een kijker van mijn video's met een scherp oog wees me erop dat de beveiligingscode van de opslagruimte voor de “virussen” wordt gegeven als 56964. Als we deze cijfers bij elkaar optellen krijgen we 30 als uitkomst. Dan, als we alle cijfers van elkaar aftrekken dan krijgen we -20. Dus hebben we een 20 en een 30. Als in 2030, misschien? Als in het meesterplan van Agenda 2030 van de Verenigde Naties? Te ver doorgedacht en gewoon toeval? Of mogelijk meer subliminale sturing verkleed als “fictie?”

Een [groot aantal films](#) die voorspellende aspecten bevatten van waar het leven in 2020 en voorbij op uit is gedraaid werden gemaakt in de voorafgaande 20 jaar, dus de herinnering aan hun inhoud – zij het diep begraven in de onderbewuste geest – zou nog steeds toegankelijk zijn in het bewustzijn van het kijkerspubliek. Voorbeelden te over, niet alleen uit Hollywood maar van over de hele wereld, en de lijst is verre van compleet: de serie *Cabin Fever* (begon eind 2002), de serie *Resident Evil* (begon in 2002), *28 Days Later* (2002), *Smallpox 2002: Silent Weapon* (2002), *The Paradise Virus* (2003), *Dawn of the Dead* (2004), *The Coming Pandemic* (2005), *Mulberry Street* (2006), *Virus* (versies uit 2007 en 2019), *I Am Legend* (2007), *I Am Omega* (2007), *28 Weeks Later* (2007), *Have Mercy On Us* (2007), *Planet Terror* (2007), *Virus Undead* (2008), *Blindness* (2008), *Pontypool* (2008), *Quarantine* (2008), *Doomsday* (2008), *Happy End* (2009), *Autumn* (2009), *Carriers* (2009), *The Crazies* (2010), *Stakeland* (2010), *Rammbock* (2010), *Retreat* (2011), *A Virus Called Fear*, een documentaire uit 2012 die onderzoekt hoe angst ons wereldbeeld vervormt, *Deranged* (2012), *Fedz* (2013), *93 Days* (2014), *The Returned* (2013), *Flu* (2013), *Cargo* (2013), *Antisocial* (2013), *The Hive* (2014), *Wormwood* (2014), *What We Become* (2015), *Hidden* (2015), *Body Team 12* (2015), *Containment* (2015), *Maggie* (2015), *Extinction* (2015), *Embers* (2015), *Here Alone* (2016), *Zoombies* (2016), *Pandemic* (2016), *Train To Busan* (2016), *Seoul Station* (2016), *Hilleman: A Perilous Quest to Save the Children* (2017), *What Still Remains* (2018), *Redcon-1: Army of the Dead* (2018), *Patient Zero* (2018), *Zombieland* (2019), *The Beach House* (2019), *Light of my Life* (2019), *Only* (2019), *Alive* (2020), *Before the Fire* (2020) en *Block Z* (2020). Ook in de decennia voor 2000 waren er vele films waarin “virale” uitbraken werden verbeeld.

Ik vraag me af of iemand van degenen die hebben meegewerkt aan deze films – degenen die zich *niet* bevinden in de hoge rangen van hen die de agenda begrijpen, bedoel ik – op enig moment in 2020 en daarna hierop hebben teruggekeken, het verband legden en zich afvroegen 'mijn hemel, waar heb ik in hemelsnaam deel van uitgemaakt?'

Niet veel, waarschijnlijk. Neh.

Het hele “corona”-debaacle was altijd bedoeld slechts in één richting te wijzen.

Vaxx Hel

Ook zo in de filmtrilogie *Maze Runner*, geproduceerd tussen 2014 en 2018 en gebaseerd op een oorspronkelijke roman van James Dashner uit 2009. Om één of andere reden werden films die een helse en “Dystopisch” toekomstbeeld schetsen, overlopend van moord, vermindering, pijn, lijden en zielenpijn, populair in de eerste twee decennia van de 21ste eeuw. Zij die op zoek zijn naar dergelijke prikkels zouden niet teleurgesteld zijn bij het zien van de *Maze Runner* films. Hoewel ik me afvraag of het nog steeds zo opwindend is nu bepaalde aspecten van dat vertelsel onderdeel zijn geworden van ons dagelijks bestaan.

De eerste film vertelt over de verspreiding van – je raadt het al – een “virus” genaamd “de Vuring.” Een groep karakters moet zich een weg banen door een helse wereld die is verwoest door een Apocalyptische ramp die werd veroorzaakt door zonnevlammen, gevolgd door “de pandemie.” Het tweede deel, *Maze Runner: The Scorch Trials* (De Schroeiproeven) bevat een scène in een verlaten overdekt winkelcentrum waar de groep wordt geconfronteerd met een horde mensen, tot

zombie verworden door “het virus.” Het klinkt als mijn laatste uitstapje naar de plaatselijke Aldi. In het slotstuk, *Maze Runner: The Death Cure* (Remedie tegen de dood) gaan de helden op weg naar “De Laatste Stad,” thuisbasis voor de operaties van Wereld In Catastrofe: Killzone Experiment Departement, of WICKED (boosaardig). Maar een naam zegt niets, is het niet?

Dit is een schimmige organisatie die zich bezig houdt met het controleren, onderwerpen, experimenteren op en aanzienlijk inperken van de wereldbevolking (eigenlijk elke regering naar keuze sinds 2020 en verder). Ze zetten troepen met gasmaskers in om hun vuile werk op te knappen. (Doet me denken aan die politieboeven die hun geweld loslieten op de vreedzame demonstranten op Trafalgar Square, eind 2020.) Het “virus” vernietigt nu de mensheid sneller dan ooit tevoren. Er wordt gefluisterd over “zij die immuun zijn” voor het “virus,” en over een “serum” (vaccin) dat moet worden gevonden als het geneesmiddel. (Waarschijnlijk zouden Vitamine C en Zink al afdoende zijn, maar wat weet ik nou? Ik ben maar een DJ.) Wanneer een genezing is gevonden zien we één karakter dat alleen is geïnteresseerd in het redden van zichzelf en anderen die hij waardig acht (eugenetica). De serie eindigt met een gering aantal overlevenden (bevolkingsbeperking zoals te lezen op de Georgia Guidestones) dat ontsnapt naar een veilige haven aan de kust.

En denk maar niet dat films voor kinderen de dans ontsprongen. Op dat front treedt de tekenfilm *Hedgehogs* (2016) van Netflix naar voren voor hand en spandiensten. Met een Chinese scriptschrijver en regisseur gaat dit wapen voor psychologische manipulatie over een “luchtwegvirus” dat zich onder de mensen verspreidt.

Ik denk dat lezers waarschijnlijk wel kunnen raden wat het woord is (het begint met een “v”) dat wordt aangedragen als *de enig mogelijke weg uit de pandemie*. Een direct citaat uit het einde van de film: “Ik ben blij aan te kunnen kondigen dat we een vaccin hebben ontdekt. We hoeven niet langer in angst te leven. Iedereen kan terugkeren naar het leven zoals het was.”

We zien een interessant commentaar op de website International Movie Data Base (IMDB), onder het kopje “Goofs,” waar iemand schreef:

In werkelijkheid worden vaccins niet ontdekt, ze moeten worden ontwikkeld, wat zeker vijf jaar in beslag neemt, en in het verleden gemiddeld wel meer dan 20 jaar. In sommige gevallen lukte het zelfs na tientallen jaren niet.

Goed punt. Dat zou iemand moeten zeggen tegen die talloze miljoenen die zich al in hebben laten spuiten met een “corona-vaccin,” ondanks dat deze producten niet eens vaccins zijn in de traditionele zin, dit volgens vele medische professionals – waaronder dr Mike Yeadon, de voormalige vice president van Pfizer, één van de makers – maar een “experimentele gentherapie” vertegenwoordigen, gezien ze werden ontwikkelt binnen een aantal maanden en niet de rigoureuze tests hebben doorlopen die eerder waren vereist voor elk nieuw “vaccin” voordat het werd

losgelaten op het publiek.

Maar toch werden miljoenen kinderen via een “onschuldig” stukje escapisme subliminaal geleid om de mantra te aanvaarden dat “vaccins” de *enige weg* zijn uit een pandemie, klaargestoomd voor wanneer het een paar jaar later op school verteld zou worden. Weer iets aan te vinken op het verlanglijstje.

Tegen de tijd dat de discussie zich had verschoven naar “gemuteerde stammen” en “varianten” van “het virus” om verdere lockdowns in 2021 te rechtvaardigen was dat precies de juiste gelegenheid voor nog een staaltje subtiele programmering, met dank aan de Disney-film *Loki*, waarin het belangrijkste karakter een opvallend jasje draagt, achterop versierd met het woord “variant.”

Ondertussen, niet achterblijvend op de wereld van film, en in het belang van de volledigheid, het videospel *Marvel's Spider-Man* uit 2018 had binnen de constructie van plots een pandemie door een dodelijk “virus,” “De Adem van de Duivel,” dat op de stad New York was losgelaten door de schurk, Mr. Negative (!) (De oude tante May is één van de slachtoffers, hoewel niet in de dodelijke val die verpleeghuizen bleken te zijn geweest), quarantaine, het dragen van maskers, massale burgerlijke onrust, noodwetgeving en Transhumanisme. Het uiteindelijke gelukkige einde vindt plaats wanneer (het begint langzamerhand te wennen) een vaccin wordt ontwikkeld als “geneesmiddel” voor de geïnfecteerde massa's.

Ik denk echt dat deze scriptschrijvers hun horizon moeten verbreden en meer naar moeten buiten gaan. Misschien een wereldreis...? Oh...wacht...

Misschien nog wel het meest vernietigende en verpletterende stuk “voorspelling” was te zien in de [Japanse geanimeerde film Vexille](#) (vaccine + ill [ziek]??), omdat hier werd ingegaan op het einddoel van de Plandemie, dat altijd al de uitrol was van een internationale vaccinatieagenda.

Het verhaal speelt zich af in het Japan van de jaren 2060', een tijd waarin cybernetica en robottechnologie volledig zijn samengesmolten met de menselijke activiteit, grotendeels in handen van een monolithische technologiegigant, Daiwa Heavy Industries (als Google en de Bill en Melinda Gates-stichting een baby zouden krijgen, zoiets). De Verenigde Naties (opnieuw geportretteerd als de goeieriken!) verbiedt verder onderzoek naar robotica wat ertoe leidt dat Japan zich uit protest afsnijdt van de rest van de wereld. Het land wordt overkoepeld door een energieveld dat wordt uitgezonden vanaf 270 installaties uit de kust (5G zenders), en internationaal reizen en immigratie zijn verboden (gaat nog komen, let maar op).

Tegen 2067 is Japan getroffen door een dodelijke ziekte en wordt een vaccin (nu begint het wel een beetje flauw te worden...) voorgespiegeld als de enige oplossing. Dan blijkt dat het “virus” opzettelijk werd gecreëerd door Daiwa als biowapen, met het “vaccin” als dekmantel voor Transhumanistische experimenten op menselijke

proefpersonen. Gezegd wordt dat alle inwoners van Japan zijn teruggebracht tot vormen van synthetisch leven, hun vermogen tot vrije wil verloren. Lezers die hem kennen zullen hierin een plotlijn herkennen uit het werk van de Franse auteur Jacques Attali, of overeenkomsten zien met het commentaar van iemand die de “corona-vaccins” had ontvangen en achteraf verklaarde dat deze “God hadden vernietigd” omdat hij zich volledig losgekoppeld voelde van zijn spirituele kant en van de rest van de Schepping.

Dit vertegenwoordigt nog een daad van briljante boosaardigheid van de kant van de psychopaten; in een samenleving waar de meeste mensen zijn gereduceerd tot weinig meer dan robots van vlees die draaien op een basisbewustzijn zal een “massaal ontwakken,” dat op het punt zou staan plaats te vinden, zoals beloofd door vele goeroes en onderzoekers, mooi zijn gesmoord. Zij die beter wisten dan één van de “vaccins” te nemen zullen te gering in getal zijn om te zorgen voor een ommekeer in de samenleving en een kantelpunt te bereiken middels aantallen.

Dat is in ieder geval de versie van die griezels. Als deze zeer duistere en verontrustende film enige hoop biedt, dan is dat het slotcommentaar van het karakter waaraan de film zijn titel ontleent, die opmerkt dat de ziel van de mensheid nooit kan worden ontnomen. Misschien het feit dat, ondanks alles dat de “elite” over de mensheid heeft uitgestrooid – alle propaganda en geestbeheersing, gif in het eten, in het drinkwater en in de lucht, de zee van onzichtbare elektromagnetische straling waarin we leven – ondanks dit alles overleeft het aangeboren menselijke vermogen te neigen naar Juist Handelen en de instinctieve verbondenheid met al het andere in de Natuur. Het lijkt dat, in ieder geval bij een aantal van ons, er een Goddelijke vonk aanwezig is die nooit kan worden uitgedoofd. Hoewel *Vexille* een cultureel wapen was van het controlesysteem lijkt het sentiment aan het einde erop te duiden dat de “elites” dit ingebrande Goddelijke vermogen erkennen; een licht dat, ook al kan het gedimd worden, nooit uit zal gaan. Sprekend over het lot van één van de belangrijkste karakters onthult de voice-over:

Maria en haar volk werden uitgeroeid. Maar wat zij deden, hun offers... het zal niet worden vergeten. Ze zullen voortleven in ons hart als een lichtend voorbeeld voor de wereld. Het was Maria die ons leerde dat we meer zijn dan slechts vlees en bloed. Zolang we onze ziel bezitten kan niets – niemand – ons ooit onze menselijkheid afnemen.

Ondertussen op TV

Ongetwijfeld zullen er vele manipulaties van de geest zijn verscholen in films, maar laten we ons verplaatsen naar de huiskamer en de aandacht richten op TV-series. Een bevredigende plek om te beginnen is een aflevering van *The Dead Zone*, een serie die liep van 2002 tot 2007, gebaseerd rond een boek met dezelfde titel van Stephen King. (Valt het je op hoeveel scripts van dit soort “belangrijke” films of series zijn

gebaseerd op eerdere romans, wat suggereert dat het in Hollywood ontbreekt aan originele creativiteit onder schrijvers?) Met name één bepaalde aflevering gaat over... “weet je al wat het is?” zoals TV-entertainer (en veroordeelde pedoseksueel – hij werkte bij de BBC, wat had je dan verwacht?) Rolf Harris pleegde te zeggen. Goed zo! Het is een dodelijk “virus” dat muteert en zich snel over de Verenigde Staten verspreidt.

Je zou het zo kunnen aanzien voor een uitzending van CNN of MSNBC Evening News; het “virus” dat ontstaan zou zijn in China en de wanhopige maatregelen die de overheid zich gedwongen ziet te nemen (want het gaat hen er alleen om “ons veilig te houden,” weet je nog?), het omhelzen van quarantaine en lockdowns (zo wordt er letterlijk naar verwezen), het sluiten van scholen en openbare gebouwen, testen met een stok in je neus, maskers dragen, volgen en opsporen van de getroffensten, het constant herhalen dat het “voor ieders veiligheid” is, het idee dat “het virus” door overheden wordt uitgebuit voor politieke doeleinden, de suggestie dat “het virus” oorspronkelijk afkomstig was van een dier en werd verspreid via de lucht, en de notie dat “het virus” wordt verspreid door internationaal reizen.

Er is een verwijzing dat het 34 dagen zou hebben geduurd om het “coronavirus” te identificeren dat SARS zou veroorzaken (waarmee ze het beter hebben gedaan dan met het “SARS-CoV-2-virus” dat *nooit* werd geïsoleerd en daarmee nooit is bewezen te bestaan). In de aflevering wordt uiteindelijk een remedie gevonden in het middel “chloroquine,” slechts een klein stapje verwijderd van Hydroxychloroquine, het anti-malaria-middel dat naar voren werd geschoven als werkelijk geneesmiddel voor “corona” en dat werd gepromoveerd door President Donald Trump. Weer een gelukkig einde dat zich niet manifesteerde in onze werkelijkheid. Dat gebeurt alleen met de klottedingen, zo lijkt het.

Een aantal nogal duistere scenario's passeerden de revue in de somber komische serie *The Last Man On Earth* (De laatste man op Aarde), uitgezonden door het netwerk van Fox op 5 maart 2017. Stop me gerust als je deze al eerder hebt gehoord, maar het plot betreft een... je weet wel. Veelbetekenend werd dit door één van de karakters afgedaan als “een zwaar griepseizoen.” Ondanks dat gaan steden op slot, zijn de straten leeg, net als de schappen in de supermarkt, je ziet mensen die maskers dragen, zelfs baby's... en honden! Opnieuw wordt het “vaccin” voorgesteld als *enige* blah blah blah... Het verhaal [verwijst naar “President Pence”](#) als de 46ste president van de Verenigde Staten. Op het moment van uitzenden was Mike Pence net de vice president van Trump geworden. Wat verontrustend is, in de aflevering zou Pence zijn overleden op 61-jarige leeftijd (in 2020 werd hij 61).

YouTuber Angel White merkte op dat de periode tussen de datum van uitzending en de datum van de eerst gemelde patiënt van “corona,” 1 december 2019, 1.001 dagen bedroeg. En ook dat de beruchte occultist Aleister Crowley overleed op 1 december 1947 – 72 jaar voor “corona” en op de leeftijd van 72 jaar. Wie op zoek is naar occulte elementen in het vertelsel die dienen als Satanische bespotting van de

onwetendheid van de massa's zal niet teleurgesteld zijn.

In een sci-fi horrorfilm van Dark Sky Productions uit 2018, (niet meer, vert.) te bekijken op Netflix met de titel [*Await Further Instructions*](#) (Wacht op verdere instructies), zien we een gezin opgesloten in hun huis, belaagd door kwaadaardige krachten. Instructies worden doorgegeven via de TV en schadelijke vaccins maken onderdeel uit van de verhaallijn. Onder de aanwijzingen “blijf binnen en wacht op verdere instructies” en “gebruik de proefmonsters met vaccinatie, atmosfeer vervuild.” Subliminale programmering? Mwuh...

Intrigerend feit, een vriend wees me erop dat 2021, het jaar waarin de uitrol van de “vaccins” flink op gang kwam, gezien wordt als het Jaar van de Os in het sterrenbeeldensysteem van...? China, waar anders. Een os is een mannetjeskoe, en het Franse woord voor koe is “vache,” waarvan het woord “vaccin” is afgeleid, iets dat teruggaat tot Edward Jenners werk met koeien en pokken.

De laatste aflevering van de tweede serie van *Siren*, te zien op Amazon Prime Video en voor het eerst beschikbaar in 2019, is getiteld *New World Order*. De verbeelde thema's zijn onder meer noodwetgeving, concentratiekampen, rellen (er gaat toch niets boven een mooi, opbeurend stukje licht escapisme na een dag hard werken, is het niet?), identiteitschips en een zeemeermin met een mondmasker à la 2020.

Het lijkt erop dat de TV-voertuigen die de gebeurtenissen van 2020 en daarna “voorspelden” met elkaar in competitie waren hoever binnen Dystopia ze hun verhaallijnen konden voeren. En inderdaad, het kijken naar de spottend genoemde serie *Utopia* (niet te verwarren met een serie op Channel 4 met dezelfde naam van een paar jaar eerder) is niet echt te beschrijven als een hartverwarmende ervaring. De plotlijn behelst... ben je er klaar voor...? een “virale pandemie” (uiteraard), witte konijnen (zie het hoofdstuk over adrenochroom), een “groene” agenda die voorstaat gedurende drie generaties te stoppen met voortplanten in het belang van “het milieu” (hou je trouwens vast voor de volgende gefabriceerde “crisis” van “klimaatverandering” wanneer het corona-Bedrog eenmaal zijn taak heeft vervuld – en onthoud, je hoorde het hier voor het eerst), het knielen door leden van het publiek in de stijl van George Floyd/Black Lives Matter, vaccinaties die de dood veroorzaken (wie verwacht zo iets nou?), de demonisering van “anti-vaxxers” als “extreem rechts,” en een eugenetisch karakter dat doet denken aan Bill Gates die in een laboratorium vervaardigd “vlees” verkoopt.

In februari 2021 [verkondigde Bill Gates publiekelijk](#) dat “alle ontwikkelde landen over moeten stappen op 100% synthetisch vlees.” Blijkbaar maakt hij nu ook al uit wat we moeten eten, naast wat we in ons lichaam moeten laten spuiten. Heb jij er een actieve herinnering aan dat je voor hem hebt gestemd of instemming hebt verleend? Ik ook niet. Gates en collega magnaat (“sir”) Richard Branson hebben al zwaar geïnvesteerd in bedrijven die synthetisch vlees produceren. Iedereen die nog niet de profetische film heeft gezien uit 1973, *Soylent Green* met Charlton Heston die je via [deze link](#)

deze link kunt kijken, zou dat nu echt toch eens moeten doen. Het verhaal verbeeldt New York in 2022 (ook toevallig...) waar overbevolking en alle vervuiling en de druk op natuurlijke hulpbronnen zich hebben ontwikkeld tot een bedreiging voor alle leven.

Met toegang tot natuurlijk voedsel slechts voorbehouden aan de superrijken, en waar de massa's leven in drukbevolkte sloppenwijken, is de staat begonnen met het produceren van een synthetisch voedsel dat "Soylent" heet (een combinatie van "soya" en "lentils" [linzen]). Doet het je denken aan de overmaat aan "plantaardige" voedingswaren die nu de schappen van de supermarkt vullen voor een almaar uitdijende groep veganisten? Voor het grootste gedeelte ben ik veganist, op basis van morele gronden, maar tegelijkertijd zie ik dat deze door multinationale bedrijven massaal geproduceerde "voedingsmiddelen" niet het allerbeste zijn voor de menselijke gezondheid en allesbehalve "natuurlijk" tegen de tijd dat ze de productie voor de massamarkt hebben doorlopen. En waarom, als merken als Wicked Kitchen (Boosaardige keuken) en Heck (een verhuld vloekwoord als eufemisme voor "Hell") helemaal gericht zijn op moraliteit en ethiek, hebben ze dan dergelijk demonische namen?? Zien we hier, opnieuw, de waarheid in het volle zicht wat betreft de *werkelijke* aard van deze producten?

Terug naar de film. Hun laatste product heet "Soylent Green" en zou zijn vervaardigd uit plankton uit de oceaan. Het politiekarakter van Heston ontdekt echter aan het einde van de film de gruwelijke waarheid hoe dit "voedsel" echt wordt gemaakt. Ik zal het niet bederven voor iedereen die de film nog wil gaan kijken, maar het lijkt waarschijnlijk dat degenen achter de film – regisseur Richard Fleischer (wat in het Duits "slager" betekent, je verzint het niet), producenten Walter Seltzer en Russel Thacher, en scriptschrijver Stanley Greenberg – toch wel enig idee hadden dat wat ze maakten meer "science" (wetenschap) was dan "fiction," en feitelijk de agenda's uitbeeldden die door de "elite" 50 jaar in de toekomst zouden worden ontvouwd.

Lees en huiver

Elk cultureel medium met het potentieel een massaal publiek te manipuleren wordt door de klasse van betoveraars van de geest ingezet, dus kunnen we boeken toevoegen aan het rijtje van films, TV-series, videospellen en muziek in het dienen van dat doel. Hoe iemand achter zo iets komt is mij een raadsel, maar al heel vroeg in het Bedrog van "corona" werd herkend dat aspecten van wat ons allemaal is verteld met een vooruitziende blik werden "voorzegd" door de Amerikaanse schrijver Dean Koonz in zijn roman *The Eyes of Darkness* (De ogen van de duisternis), bijna 40 jaar eerder uitgegeven, in 1981. In het verhaal refereert Koonz aan een door de mens gemaakt biologisch wapen dat wordt losgelaten op de samenleving. In de vroege edities van het boek werd het Gorki-400 genoemd, het zou zijn gemaakt in een laboratorium in die Russische stad. Toen het tijdperk van de Koude Oorlog voorbij was werd in uitgaven na 2008 het wapen anders genoemd, namelijk Wuhan-400. Nu

zou het afkomstig zijn uit de Chinese stad waarvan elke wereldburger inmiddels de naam kent. Het lijkt me redelijk aan te nemen dat Koonz in 1981 geen kennis van binnenuit had van de komende agenda, maar het zou interessant zijn te weten of Wuhan als vervanger door hem zelf werd gekozen, of door derde belanghebbende partijen.

Slechts een jaar na het boek van Koonz kwam er nog een andere roman uit die verhaalde over de uitbraak van een dodelijke ziekmaker. *Heel toevallig* is het boek *The Virus* uit 1982 geschreven door Stanley Johnson, de vader van Boris Johnson, de Britse premier ten tijde van de “corona”-episode. Je hoeft het niet te zeggen, natuurlijk is dat toeval! Zo lijkt Amazon er in ieder geval over te denken. In een recensie van het boek schrijft men: “Stanley Johnsons *The Virus* is meer dan verbazingwekkend vooruitziend, met griezelige parallellen met de huidige corona-pandemie.” Johnson beschrijft de noodzaak van een virus uit oogpunt van een boosaardige elite om de aanwas van de wereldbevolking in te dammen. Zijn commentaren brengen me direct terug naar de herinnering aan “elitist” prins Philip, die zou zijn overleden op 99-jarige leeftijd, middenin “corona,” die in 1988, tijdens een interview met *Deutsche Press-Agentur*, de befaamde uitspraak deed: “In het geval dat ik zou reïncarneren wil ik graag terugkomen als een dodelijk virus, om iets bij te dragen aan het oplossen van de overbevolking.”

Er was iets met het uitbreken van een dodelijk virus dat de plots vormden van romans uit begin jaren 1980'. De laatste in de rij, uit 1985, is *Disposable People* (Wegwerpmensen) van auteurs Marshall Goldberg M.D. en Kenneth Kay. Zoals de beschrijving op de kaft vertelt:

Consolvo's Zweervorming – een ziekte dodelijker dan de Zwarte Pest – raasde onbeheerst. De leiders van het land dachten dat ze de dodelijke epidemie konden beperken tot het afgelegen deel in het Zuidwesten, waar het begon. Maar ze hadden het mis. Toen er bijna geen vrijwilligers meer over waren voor het vaccinatieprogramma, nadat de prik bijna net zoveel mensen had gedood als de ziekte zelf, begon de regering na te denken over het ondenkbare.

Ach, een dag als alle andere.

Een heel ander soort boek kwam uit de pen van helderziende, paranormaal schrijfster en TV-bekendheid Sylvia Browne. Hoewel Browne, die overleed in 2013, regelmatig werd bekritiseerd om de onnauwkeurigheid van veel van haar voorspellingen had ze toch wat geluk met haar boekwerk getiteld *End of Days* (Einde der dagen). Hierin schreef ze:

In of rond 2020 zal een op longontsteking lijkende ziekte rondgaan over de Aarde die de longen en bronchiën zullen aanvallen en resistent zal zijn tegen elke bekende remedie. Misschien nog wel verbazingwekkender dan de ziekte zelf zal zijn dat deze even plotseling zal verdwijnen als deze is verschenen, tien jaar later opnieuw zal

aanvallen om vervolgens volkomen te verdwijnen.

Dat het tien jaar later opnieuw zou aanvallen zie ik niet zo zitten, maar dat laatste deel klinkt goed.

Juist rond de tijd dat Johnson zijn “roman” uitgaf had de al eerder genoemde Jacques Attali, auteur, “globalistische” bankster en eugenetist, uitspraken gedaan die een inzicht geven in de mentaliteit die heerst bij de “elitaire klasse,” en de volslagen minachting die zij hebben voor ons, de overbodige massa's “nutteloze eters.” In gesprek met interviewer Michel Salomon in 1981, toen Attali de senior adviseur was van toenmalig Franse president François Mitterand, zei hij:

Een te grote populatie, voor het grootste deel overbodig, is iets dat economisch gezien te duur is. Sociaal gezien is het ook beter voor de menselijke machine om tot een plotseling halt te komen dan geleidelijk af te takelen. We kunnen niet miljoenen en miljoenen mensen een intelligentietest afnemen, dat kunt u zich voorstellen.

We zullen er iets op vinden... of iets veroorzaken. Een pandemie die zich richt op bepaalde mensen, een werkelijke economische crisis of niet, een virus dat de ouderen raakt, of zij die dik zijn. Het maakt niet uit. De zwakken zullen eraan bezwijken, de angstige en domme mensen zullen het geloven en erom vragen behandeld te worden. We zullen er voor zorgen dat een behandeling is gepland, een behandeling die de oplossing zal zijn.

Zo gaat de selectie van idioten vanzelf: ze zullen zich vrijwillig bewegen richting slachtbank.

Aardige vent.

De sentimenten van Attali stemmen overeen met die richting de “Ongewassenen” van Margaret Sanger, één van de oprichters van Planned Parenthood (Gepland Ouderschap), een eugenetische operatie en voorvechter van een sterke terugloop van de wereldbevolking door te beslissen wie zich wel mag voortplanten (zij) en wie niet (wij). Sanger, veelzeggend werd ze door Hillary Clinton genoemd als één van haar helden toen zij de Margaret Sanger-prijs kreeg van Planned Parenthood, beschreef de gewone leden van de maatschappij als “menselijk onkruid” en merkte op dat “het meest genadige dat een groot gezin kan doen voor één van hun kinderen is het te doden.”

De eerder genoemde Stanley Johnson heeft rechtstreekse banden met Planned Parenthood; na te hebben gestudeerd aan Columbia Universiteit in de VS zegt zijn biografie dat hij “direct” werkte met JD Rockefeller III, naast dienst in “de staf van de Wereldbank en de International Planned Parenthood Federation.” Stanley zei tijdens een interview dat het ideale bevolkingsaantal voor het Verenigd Koninkrijk rond 10 miljoen zielen zou zijn en maakte geen geheim van zijn verachting voor de

“ongeletterde” werkende klasse. Wat ook geldt voor zoon Boris, die in zijn tijd als redacteur bij *The Spectator* schreef:

De moderne Britse man is nutteloos. Als zijn kraag blauw is dan is hij waarschijnlijk dronken, crimineel, doelloos, lamleendig en hopeloos, en beweert wellicht te lijden aan een laag zelfbeeld, veroorzaakt door werkeloosheid.

Boris kondigde vrolijk zijn bondgenootschap met Bill Gates' GAVI vaccinatie-alliantie aan, en, zoals in een eerder hoofdstuk al vermeld, met Gates hebben we weer een link terug naar Planned Parenthood.

Met zo'n premier, en met het publieke gezicht van de wereldwijde vaccinatieagenda, allebei met directe familiebanden met een organisatie die erom bekend staat de wereldbevolking drastisch te willen inperken, allebei aan de macht tijdens een “pandemie” en de resulterende vaccinatieuitrol... en met Gates die tijdens een *Ted Talk* in 2010 zei: “Nu zijn er op de wereld 6,8 miljard mensen. Dat gaat richting 9 miljard. Wel, als we heel erg ons best doen met nieuwe vaccins, gezondheidszorg, dienstverlening voor voortplanting, dan kunnen we dat misschien verminderen met 10 tot 15 procent...” wat kan er nu in hemelsnaam mis gaan?

De Dreuzels gemuilkorfd

Het voordeel voor de zieke heersers in het gebruik van popcultuur als voertuig voor hun geestbeheersing en gedachtemanipulatie is dat het zich afspeelt onder de radar van bewuste herkenning. Niemand verwacht dat zijn gedachten, percepties en gedragingen worden gevormd en gekneed door geïnteresseerde partijen wanneer ze de TV aanzetten, wat naar muziek luisteren of naar de bioscoop gaan. Hoewel het woord “entertainment” kan worden opgebroken en gezien kan worden als “de geest binnengaan en overnemen” (“enter” [binnengaan], “tain,” van het Franse werkwoord “tenir” dat “vasthouden” betekent, en “ment,” afgeleid van het Latijnse woord voor “geest,” als in “mentaal”), voor het gemiddelde lid van de samenleving staat het woord voor een leeghoofdig ontsnappen aan de druk van de wereld van alledag, een kans om even bij te komen en te genieten.

Helaas staat een ontspannen geest wagenwijd open voor subliminale programmering, het is hoe veel trucs van goochelaars kunnen werken. Wie uit het gewone, alledaagse publiek zal bewust het grote aantal culturele voertuigen hebben opgemerkt waarin het concept van het dragen van een masker voorkwam in de jaren voor 2020, en dit op dat moment hebben verbonden met overheidsdwang waardoor het dragen van maskers in het openbaar de “norm” zou worden? Toch, nu gewapend met de kennis van hoe dergelijke dynamieken werken, kunnen we zeker goed begrijpen hoe het dragen van een gezichtsmasker verwerd van iets bizars en engs tot iets dat wordt beschouwd als “heel normaal” in de beleving van het grootste deel van de maatschappij, waar zeer weinigen ooit vragen stellen bij het vertelsel.

Iemand die in 2019 een pub zou binnenlopen met zo'n blauw gezichtsmasker voor zou op zijn minst daar wat vragen over krijgen en misschien zelfs worden verzocht om te vertrekken omdat het de andere klanten ongemakkelijk maakt. Iemand die ermee een bank binnen zou zijn gelopen zou waarschijnlijk meteen een beveiliging hebben gewaarschuwd voor een mogelijke overval. Dit idee werd versterkt door een recente aflevering van de langlopende Amerikaanse "reality"serie Candid Camera, waar bezoekers van een restaurant stiekem werden gefilmd terwijl de staf – van de bediening tot de manager – allemaal in een masker waren gestoken. Dit scenario, toen beschouwd als "maf," zorgde ervoor dat klanten zich ongemakkelijk voelden. Sommigen excuseerden zich en vertrokken.

Maar sinds 2020 één van dergelijke gelegenheden binnenstappen zonder gezichtsluier (als ze tenminste open mogen zijn...) wordt nu gezien als vreemd en zal ervoor zorgen dat anderen zich daardoor ongemakkelijk voelen. Het gemak waarmee de duister occulte tovenaars in staat waren een dergelijke ommekeer in sociale houdingen te bewerkstelligen is een verdienste van pure genialiteit – zij het kwaadaardige genialiteit – en het arsenaal aan wapens gericht tegen de menselijke geest, bestaande uit mainstream "entertainment," was het belangrijkste gereedschap om dat voor elkaar te krijgen.

Met regelmaat, na een beetje te hebben gepeild waar ze mee weg kunnen komen zonder dat het al teveel opvalt, houden deze zieke lieden ervan grappig te zijn en het er bij de collectieve massa nog eens in te wrijven door hun morbide spot tot recordhoogten op te drijven. Zoals het geval was in een aflevering van het op mode gebaseerde Amerikaanse "reality"programma Project Runaway van 4 april 2019, waar een vrouwelijk uitzijende man een pak showt van Schotse ruit, compleet met een geruit gezichtsmasker. Al na een paar seconden wordt hij uitgenodigd het af te doen, "want het zal wel benauwd zijn." Jammer dat niet dezelfde afweging werd gemaakt voor al die werknemers die werden gedwongen tot het dragen ervan, 8 uur of langer.

En de naam van het model die het masker draagt? Kovid. Kun je mensen nog meer in de zeik nemen dan dit? Misschien wel. De mainstream pers berichtte in 2020 dat Tom Hanks een brief "recht uit het hart" had geschreven aan een Australische jongen die werd gepest omdat hij Hanks en zijn vrouw Rita had geschreven toen ze "positief waren getest." De naam van de jongen? Corona. Kom op, het is een veel voorkomende naam. Ken jij niemand die zo heet?! Hanks was eerder in het nieuws gekomen toen hij de eerste "beroemdheid" werd die "het virus opliep." Bericht werd dat hij naar een filmopdracht in Australië was gereisd. Hij had een typemachine in zijn bagage. Het merk? Corona, natuurlijk. Die neemt toch iedereen mee op reis? Je gaat toch niet van huis zonder tandenborstel, pyjama en een klassieke Corona typemachine?

Jonge mensen werden voorbereid op de komst van de maskers waarvan bekend was dat deze zouden komen. Tik-Tok, Snapchat en Instagram waren allemaal

medeschuldig aan het “cool” maken van het idee van gezichtsmaskers. Gedurende de twee jaar in de aanloop naar de Plandemie bood Snapchat aan gebruikers de mogelijkheid om verschillende maskers toe te voegen aan hun foto's online. Britse TV-kijkers werden voorbereid met de lancering van de show *The Masked Singer*. De show, geïmporteerd uit Zuid Korea, betreft een “geheim” bekend persoon die in uitbundige maskering verschijnt en optreedt, en een panel in de studio dat moet raden wie het is voor de “beroemdheid” zich onthult. De versie in het VK begon op 4 januari 2020 en had dus twee maanden de tijd om zijn subliminale werk te doen met betrekking tot het dragen van maskers tot de “corona”agenda zijn intrede deed.

Het verplicht dragen van een masker is de natte droom van iemand die graag “deugdzaamheid” uitstraalt. Mensen die nooit echt iets hebben bereikt in hun leven, nooit macht hadden over of invloed op anderen door eigen verdiensten, kunnen nu zichtbaar uitdrukking geven aan hun status als “goed persoon” en autoriteit uitoefenen over anderen door te impliceren dat ze “slecht” zijn als ze niet de regels volgen zoals zij dat doen, wetende dat ze de overheid en de mainstream media achter zich hebben. Hoera! Deze dynamiek werd prachtig opgesomd door een YouTuber bekend als *WhatsHerFace* in haar video *Waarom ik mijn masker draag* waarin ze met sarcasme scherp als een scheermes verklaart:

Ik ben dol op mijn masker. Het is een eenvoudige en effectieve manier om te laten zien hoe rechtschapen ik ben. Ben ik bezorgd omdat twee schoolkinderen in China overleden nadat ze gedwongen werden tijdens de gym een masker te dragen? NEE! Ben ik bezorgd dat ik bijdraag aan een aankomend socialistische technocratie die de wereldbevolking tot slaaf zal maken? NEE! Ben ik bezorgd dat mijn masker symbolisch is voor mijn gehoorzaamheid aan de sociale conditionering die uiteindelijk zal leiden tot gedwongen vaccinatie van iedere man, vrouw en elk kind? Vergeet het maar!

Waarom ben ik niet bezorgd, vraag je? Omdat ik al lang geleden besloot dat oppervlakkige, onbetekenende signalen afgeven een veel makkelijker manier is om mijn moraliteit te showen dan het is om feitelijk moreel te zijn. Want om een echt goed persoon te zijn moet je je verweren tegen een echt slecht persoon, en ik hou er niet van om voor wat dan ook te staan. Het is veel makkelijker om mijn geest ervan te overtuigen dat mijn medewerking een deugd is in plaats van wat het in werkelijkheid is – lafheid.

Van kwaad tot erger

En zo zijn we eindelijk aanbeland bij de rol die de muziekwereld speelde bij het conditioneren van de makkelijk te manipuleren massa om, zonder het te weten, de aankomende agenda te aanvaarden.

Velen zullen [het optreden van Madonna tijdens het Eurovisie Songfestival](#) in mei

2019 op dat moment vreemd hebben gevonden, maar terugkijkend, en met de wijsheid achteraf, wordt het heel wat duidelijker. Het “Songfestival” werd altijd gezien als afgezaagd en banaal, hoewel onschuldig. Maar in meer recente jaren heeft het zich gevoegd in het rijtje van evenementen met een enorm publiek, zoals de Grammys, de US Superbowl Pauzeshow en de MTV en VMA Awards, in dat ze zijn overladen met duister occulte beeltenissen en ritualistische optredens. Dit gebeuren werd gebruikt voor het introduceren van Madonna's nieuwe persona “Madame X” (een geestbeheerste alternatieve persoonlijkheid), waar we haar zien verschijnen met een lapje versierd met een X over haar linkeroog. Haar album Madame X werd in juni uitgebracht, gevolgd door een wereldtournee die tot een plotseling einde kwam door... tja...

Acteur voor het Leven uit een belangrijke bloedlijn en uitvoerend knechtje Madonna “voorspelde” de “corona” Plandemie maanden van tevoren tijdens één van haar optredens als “Madame X.”
Goed gegokt!

Na een uitvoering van *Like A Prayer*, met ronduit Satanische beeltenissen vermomd als een hommage aan Katholicisme (is er een verschil tussen de twee?) en een bloedrode belichting, wordt Madonna vergezeld door “zanger” Quavo, met een stem die zo door auto-tune is vervormd dat hij klinkt als een Alexa die het niet meer goed doet (auto-tune is dan weer onderdeel van de Transhumanistische agenda – ze laten geen gelegenheid onbenut). Voor ze beginnen aan hun lied *Future* (Toekomst), waarin ze verklaren “niet iedereen komt naar de toekomst, niet iedereen hier zal het volhouden” (misschien door de dodelijke “vaccins?”), hield Madonna een monoloog met een aantal veelzeggende boventonen – vooral wanneer ze begint over het zogenaamde “Q-Plan,” dat stelt dat er een groep is van “Witte Hoeden” die in het geheim achter de schermen werkt om hooggeplaatste politici en “beroemdheden” te arresteren en ter verantwoording te roepen voor hun aandeel in misdaden tegen de mensheid. (Net als Diana Ross: *I'm Still Waiting* [Ik wacht nog altijd].)

Madonna zei:

Ze zijn zo naïef. Ze denken dat we hun misdaden niet doorzien. Dat doen we wel, maar we zijn nog niet klaar voor actie.

Dan voegt ze er nog aan toe:

De storm zit niet in de lucht. Hij zit bij iedereen vanbinnen.

Op dat moment blaast ze richting de dansers, die zijn uitgerust met een griezelig gasmasker, en ze vallen allemaal neer, alsof ze dood zijn.

Toen de Plandemie eenmaal vol op stoom was voegde Madonna zich braaf bij andere “beroemdheden,” verklaarde dat ze “positief was getest voor antistoffen” en doneerde een miljoen dollar aan de Bill en Melinda Gates Stichting voor “onderzoek” naar een nieuw “vaccin” (wat al lang klaar was en wachtte om te worden ontketend). Bill zal vast heel dankbaar zijn geweest voor deze gulle donatie. Ik hoorde dat hij nog maar 131 miljard dollar overheeft.

Misschien een goed moment om even terug te keren naar de **Arctic Monkeys**. Wat sommigen vreemd vonden was het album van de groep uit 2018, *Tranquility Base Hotel & Casino*, waar Turner zich een vervallen oord op de maan voorstelt waar veel mensen van de Aarde naartoe zijn gevlucht na een bepaalde apocalyps op onze planeet. Het bevat een vooruitziende blik in de teksten. Wat eruit springt is: “Er is niemand op straat, alles is online verplaatst met ingang van maart.” Dit werd zelfs opgepikt door [een artikel in muziekblad NME](#) getiteld “Hoe het isolatiealbum *Tranquility Base Hotel & Casino* van de Arctic Monkeys het leven in de pandemie voorspelde.”

Was dit gewoon “toeval”? Of werd ons hier weer een subliminale blik gegund op aan “corona” gerelateerde gebeurtenissen, twee jaar voor deze plaatsvonden, wat duidt op voorkennis ergens binnen het kamp van de Arctic Monkeys?

Superster van de rap in de jaren 1990' **Busta Rhymes** had eerder al succes met een blijkbaar griezelig vermogen om wereld veranderende gebeurtenissen te voorspellen. Het begon met de albums uit 1996 en 1997, *The Coming* (De Komst) en *When Disaster Strikes* (Als een ramp toeslaat), maar het was het album van het volgende jaar dat zaken naar een hoger platform tilde, *Extinction Level Event: The Final World Front* (Alle leven beëindigend gebeuren: Het laatste front van de wereld). Het hoesontwerp van de voorkant, van de hand van kunstenaar Stu Maschwitz en “Alli,” toont het beeld van New Yorks Manhattan Eiland dat is gehuld in een vlammenzee. Zo'n drie jaar later ontvouwdde zich de gebeurtenissen van 11 September op dezelfde plek.

Laat in 2020 kwam Busta Rhymes, echte naam Trevor Smith, een verklaard lid van de religieuze orde Five Per Cent Nation zoals gedetailleerd in het *vorige deel*, terug met *Extinction Level Event II*, het vervolg van het eerste deel van 20 jaar eerder. Op de hoes een schedel met een medische stijl masker voor. Hoewel Busta het album al zover terug als 2013 had aangekondigd kwam het uiteindelijk uit in de nasleep van de uitrol van de “corona” agenda, maar, om anderen voor te zijn, ging Rhymes in op zijn status als heilige en ziener met de tekst:

*Dat gezegd hebbende kunnen we ophouden met pretenderen.
Alsof al die shit die gebeurt gewoon toeval is.
Weet je, in 1998, toen ik de eerste Extinction Level dropte
vocht ik tegen innerlijke demonen en persoonlijke problemen om op te lossen.
Ze stopten het in een film omdat ze weten dat wij het niet echt weten.
Grappig hoe ze het ons 22 jaar geleden probeerden te vertellen.
Wat flink binnenkwam was hoe een film me echt raakte vanbinnen.
Terwijl de Aarde zijn einde naderde was Morgan Freeman president in een film.*

Die laatste verwijzing is naar de rol van acteur Morgan Freeman die de Amerikaanse president speelt in de film *Deep Impact*, een rampenfilm rond een asteroïde uit 1998. Hiermee werd de wereld voorbereid op de onthulling van de eerste zwarte president van de Verenigde Staten, Barack Obama, die al voor de rol was gekozen. Tegen de tijd dat Obama in het Witte Huis zat speelde acteur Danny Glover ook een zwarte president in *2012* (ook weer een rampenfilm), iets dat niet aan de aandacht van Busta ontsnapte:

*Dan vraag ik me af, waarom een herhaling van zetten?
Zouden we een beetje para[noïde] moeten zijn nu ze ons Barack hebben gegeven?
De boodschap die ik stuur in 2020,
Nu mijn president weg is, hoe mooi komt het uit dat de wereld ten einde is?*

Elders op het album laat Busta zien dat hij uitvoerig onderzoek heeft gedaan naar (of kennis van binnenuit had over) [het meesterplan van de Nieuwe Wereldorde](#):

*Eén wereldtaal, één wereldreligie, één wereldorde.
We hebben niks geleerd.
We maakten de sleutels naar de Hemel tot een geschenk aan de Duivel.
Zij die de plek van God willen innemen.
Illuminati die ons verleiden en doodsangst aanjagen, als de meest perfecte engel
Gabriël.
Ze willen de opstanding van een Nieuwe Wereldorde, over het vlees, bloed en
botten van de gehele mensheid.*

Tijdens een [interview dat op YouTube live werd gestreamd](#) op 31 oktober 2020 voedde Rhymes verdere speculatie wat betreft de connecties met de binnenste cirkels die hij zou hebben (vanaf 12 minuten in de video).

En de informatie die ik tegenkwam verwerkte ik in albums waarvan ik dacht... op dat moment weerspiegelde die informatie het meest van wat gaande was. En omdat er geen einde is aan die informatie kan ik tot in de oneindigheid doorpraten over dit soort shit. Want in 1996 kwam The Coming uit. Everything Remains Raw dropten we ook in 1996, en ik krijg informatie die zegt dat shit over vijf jaar dingen voor altijd zal veranderen wat de wereld zoals we die kenden betreft...

...Nogmaals, ik voorspel geen shit; ik kijk gewoon naar de informatie die ik krijg want, geloof het of niet, die informatie was er en ze zeiden het tegen die nikkers. En de beste manier om iets te verstoppen is recht onder je neus, toch?

Helaas ging Rhymes niet verder in op van welke partijen die informatie dan afkomstig was, en de interviewer verzaakte aan te dringen om meer te onthullen.

Tijdens een interview met tijdschrift *NME* gaf Busta verdere hints over zijn kennis van de heersende “elite” en hun plannen voor de mensheid. Hoewel hij niet zover ging te zeggen dat “corona” een bedrog is gaf hij in ieder geval aan dat het volk werd belazerd en dat de Waarheid werd onderdrukt:

Er is duidelijk iets mis en er speelt een andere agenda – veel ervan is politiek. Het voelt superonevenwichtig en oneerlijk. We raken verstrikt in de overmaat aan propaganda die ons afleidt en weghoudt van het besef dat er een waarheid is waar we naartoe moeten werken en die we tot de bodem moeten uitzoeken.

Tegen de tijd dat hij in juni 2021 weer in staat was live optredens te doen was duidelijk dat er bij hem nog meer frustratie leefde. Hij zei tegen zijn publiek:

Al die kleine, maffe overheidsmandaten en beleid – ga op een lul zuigen! Ze proberen je burgerrechten af te nemen... Het voelt goed er weer uit te zijn, echt. Het heet toch een God gegeven recht op vrijheid? Geen ander mens mag jou opleggen of je vrij mag ademen. Flikker op met je maskers!

De makers van het nummer *Pandemic*, ondertussen, toegeschreven aan **Dr. Creep** (Dokter Griezel) en uitgebracht in 2013 sloegen de spijker midden op de kop met hun [tekstuele verwijzing](#) naar *2020 Coronavirus*, met [een video](#) waarin karakters hun opwachting maken in beschermende pakken en gasmaskers die worden besproeid met een ontsmettingsmiddel.

Hetzelfde geldt voor de Japans/Amerikaanse DJ en producer **Steve Aoki** en **Linkin Park** toen ze in 2015 [de video](#) uitbrachten bij hun nummer *Darker Than Blood* (Donkerder dan bloed). Vijf jaar voor “corona” verbeeldde deze... haal even diep adem... de uitbraak van een dodelijk virus, een apocalyptische samenleving die wordt geteisterd door rondtrekkende zombies, een futuristisch Smart Grid type stadsaanzicht, nanobots en – hoe kan het ook anders – vaccins die worden geboden

als *enige* oplossing. Het verhaal speelt zich af in 2052. De met Aoki geassocieerde symboliek heeft hem al lang geleden geduid als Vrijmetselaar, in bezit van de industriemachine. **Chester Bennington** van Linkin Park zou op het moment dat het nummer uitkwam nog maar twee jaar leven.

En ook de Britse veteranen **Killing Joke** (meer over hen in de afdeling Sound Bites) waren hun tijd profetisch tien jaar vooruit toen ze *The Great Cull* (De grote ruiming) uitbrachten in 2010, waar de tekst verwijst naar de stelling uit de Georgia Guidestones om de wereldbevolking terug te brengen tot en te handhaven rond een half miljard. Het nummer refereerde aan het project *Codex Alimentarius* en andere en beschrijft het leven tien jaar in de toekomst met een angstwekkende juistheid:

Dun de kudde uit, dun de kudde uit.

De grote ruiming is ophanden.

De grote ruiming komt eraan.

Ontwikkel virus, verkoop de remedie, buit de paniek uit.

Besmet door bedrog en geheim, een snelle snerp van de harp.

Ontvolk, begin farmaceutische bedrijven.

Een beetje een gemiddelde uitzending van het 8 Uur Journaal uit 2020 en daarna. En dan nu Gerrit Hiemstra met het weer. Gerrit...?

Oefening baart kunst

Er zullen altijd die sceptici zijn met een meer links georiënteerd brein die compleet de notie verwerpen dat er in zoiets triviaals als een film, serie of popvideo enige betekenis te vinden is. Deze types zouden misschien eens kunnen nadenken over de vele reële “oefeningen” en “voorbereidingsexercities” die over de jaren hebben plaatsgevonden en de uitbraak “voorspelden” van een “dodelijk virus,” waar na werd gedacht over welke maatregelen getroffen zouden moeten worden *voor het geval* dat zoiets gebeurt – hoewel die kans natuurlijk te verwaarlozen is.

Onder deze oefeningen [Dark Winter](#) (Donkere winter) in 2001, opgezet door onder andere het Johns Hopkins Centrum voor Civiele Biodefensiestudies en, in hetzelfde jaar, het [initiatief Wereldwijde Gezondheidszekerheid](#), waar de Wereldgezondheidsorganisatie wordt vermeld als “technisch adviseur.” Dan was er in 2003 *Global Mercury: Een internationale oefening voor bioterrorisme*, georganiseerd door het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken, en, meer recent, *Clade X* in 2018, een “theoretische samenwerkingsoefening” afkomstig van die vriendelijke luitjes van het Johns Hopkins Centrum voor Gezondheidszekerheid. Je weet wel, dat zijn die lieden die ons allemaal veilig willen houden.

Dan, als kers op de slagroom op de taart, *Event 201*, in New York stad, oktober 2019, net een paar weken voordat iemand een vleermuis opat en ervoor zorgde dat de

hele wereld tot stilstand kwam. Wat een gelukkige timing dat Johns Hopkins beschikbaar was, naast de Wereldgezondheidsorganisatie en met de hartelijke steun van die ruimhartige Bill en Melinda Gates, en al hadden uitgewerkt wat we moesten doen. En inderdaad, slechts een schamele paar weken later verscheen Bill op TV, met een mooie pastel sweater aan (iemand met een pastel sweater kun je altijd vertrouwen, want psychopaten dragen pakken, dat weet iedereen) die ons vertelde dat we niet terug konden keren naar ons gewone leven tot iedereen een onbekende substantie in de aderen gespoten had gekregen (waaraan hij miljarden zal verdienen – maar dat doet niet ter zake). Bill heeft trouwens geen enkele medische kwalificatie, maar die lijkt je als miljardair en telg uit een familie van eugenetisten niet nodig te hebben.

Misschien wel het meest belastende van alle documenten die ijverige onderzoekers boven tafel wisten te krijgen was afkomstig van de Rockefeller Stichting uit 2010, *Innovatie voor een gedurfde toekomst*, anders bekend onder de naam *Lockstep*, dat detailleert hoe een wijdverspreide “pandemie” kan worden gebruikt om een bevolking te overheersen. Het “simuleert” het idee dat 20% van de wereldbevolking wordt gedood door “het virus” in 2012, in slechts de eerste zeven maanden al 8 miljoen mensen.

Zoals de website van de Stichting nu stelt, blijkbaar zonder een spoor van ironie:

Nu we ons aardig in een echte pandemie bevinden zien we een aantal ontvullende overeenkomsten tussen onze huidige, rond Zoom gecentreerde wereld en Lockstep. Dat rapport voorspelde dat technologieën voor aanwezigheid op afstand zouden “reageren op de vraag naar goedkopere, verfijnde communicatiesystemen op een lagere bandbreedte voor mensen die zijn beperkt in het reizen.” Andere voorspellingen zaten ernaast, zoals de opkomst van MRI-technologie om abnormaal gedrag met asociale bedoelingen op te sporen.

Langs dezelfde lijnen, en opnieuw afkomstig van Johns Hopkins (val niet in slaap!!!) en het Centrum voor Gezondheidszekerheid dat wordt gecontroleerd door de Bloomberg School voor Volksgezondheid, was daar in 2017 het pakkend getitelde *S.P.A.R.S. Pandemie 2025-2028: Een futuristisch scenario voor het faciliteren van communicatie voor medische tegenmaatregelen*. Ondanks de goedaardig aandoende doelstellingen was dit slechts de volgend blauwdruk, of handleiding, met details hoe de “corona”Plandemie zou worden uitgerold – met name waar het de aanvang in maart 2020 betreft. De bewering dat het ging over een “fictieve” tijdlijn tussen 2025 en 2028 was slechts een dekmantel. In plaats daarvan leek het te gaan om de periode 2020 tot 2023. Een vriend van me ondernam de niet te benijden taak om door het ziel verpletterend saaie document te gaan om er de meest overtuigende punten uit te halen, waaronder:

P4 – CDC (vergelijkbaar met ons RIVM, vert.) raadt handen wassen en regelmatig desinfecteren van oppervlakten aan.

P6 – Mortaliteit van S.P.A.R.S. Bedraagt slechts 0,6%.

P14 – Toestemming uit noodzaak voor gebruik medicijnen/vaccins

P16/17 – Minderheidsgroeperingen ervan overtuigen het overheidsnarratief te aanvaarden door op angst gebaseerd nieuws: “S.P.A.R.S. kan dodelijk dodelijk zijn.”

P24 – Publieke belangstelling voor S.P.A.R.S. neemt af – slechts 0,6% mortaliteit. Ontwikkeling van nieuwe campagnes voor de volksgezondheid en het aankomende vaccin genaamd Corovaccin.

P24 – De hulp inschakelen van bekende wetenschappers en beroemdheden, waaronder een voormalig president en Bzee, een populaire hiphopster – door de wisselende resultaten zal Bzee stuiten op tegenreacties.

P43/44 – Critici beweren dat het vaccin onvoldoende is getest en onbekende lange termijn bijwerkingen had. Bijzondere inspanningen om Moslims het S.P.A.R.S.-vaccin te laten omarmen door gebruik te maken van een vooraanstaande imam.

P45 – Afrikaans-Amerikanen zijn wantrouwend vanwege de Tuskegee experimenten met syfilis – agressieve vaccinatiecampagne, maar hashtags als #blacklivesmatter een ander doel geven. Enige weerslag van Afrikaans Amerikaanse zijde.

P55 – Nieuwe, agressieve reclamecampagnes van de overheid. Als iemand op Google zoekt naar “bijwerkingen coronavaccin” dan zal er een kolom verschijnen aan de zijkant die de voordelen van het vaccin uitlegt. Een verplichte banner onder anti-vaccin video's die verwijst naar de voordelen van vaccins. In bijna alle bedoelde leeftijdsgroepen gaat de vaccinatiegraad omhoog.

P63 – Overheid stelt handelen uit en zegt “we moeten op de gegevens wachten.” Regering dringt gedragsrichtlijnen voor gezondheid op om rouwende individuen te sterken in de vaardigheden om met verdriet om te gaan. De president spreekt over herstel na de pandemie en het offer dat ontvangers van het vaccin hebben gebracht om het einde van de pandemie te bespoedigen (de doden en zij met vaccinatieschade worden feitelijk “helden”).

P66 – NASLEEP – Verschillende officials die een hoge positie bekleden bij het CDC en de FDA (de Amerikaanse voedsel en warenautoriteit, vert.) zullen gedwongen worden om af te treden “om meer tijd door te brengen met hun gezin” (een aantal van deze pionnen en meer gewaardeerde schaakstukken moeten worden opgeofferd door deze psychopaten).

Iemand die nu nog steeds verkeert in de illusie “dat dit allemaal gewoon toeval kan zijn en niets bewijst,” zij worden uitgenodigd een verklaring te bieden hoe het kan –

als er inderdaad geen voorkennis bestond bij de Gevestigde Orde over een aankomende “pandemie” – dat biometrische tests voor COVID-19 in Nederland werden gepatenteerd in 2015 en in de VS in 2017? In beide gevallen was de naam van de aanvrager Richard A Rothschild van de “elite” bankendynasty Rothschild. In beide gevallen wordt “COVID-19” bij naam genoemd, jaren voor deze term algemeen gebruikt werd.

Dan hebben we het lastige parket van hoe de wet CARES (wet Steunpakketten Coronavirus en Economische zekerheid), waarvan de tekst expliciet spreekt over de aanpak van de “COVID-19 uitbraak,” geregistreerd kan zijn op 24 januari 2019, terwijl de “pandemie” pas begon aan het einde van dat jaar?

Kijk dan ook nog even naar het veelgeprezen Public Health Emergency of International Concern, één van de vele organisaties die uit de grond werden gestampt in het kielzog van “corona.” De afkorting leest als PHEIC... dat wordt uitgesproken als “fake” (Engels voor “nep”, vert.) Hoe verder je kijkt, des te meer zie je!

Nog iets om niet te vergeten. Minder dan een jaar voor de “voorbereidingsoefening” *Event 201* had de verraderlijke Australische regering al het fundament gelegd voor dat land als proeftuin voor een totale en tirannieke Orwelliaanse Nieuwe Wereldorde met de publicatie van een document dat de pakkende titel [*Australisch Plan Nationale Aanpak Gezondheidszekerheid, 2019-2023*](#) droeg. Qua timing een prachtige toevalstreffer, dat ze *heel toevallig* dit allemaal al klaar hebben staan, *net* voor het moment dat een grote “wereldwijde pandemie” toeslaat. Oef!!! Wat zijn willekeur en toeval toch prachtige zaken.

Je kunt deze natte droom voor psychopaten lezen (als je maag ertegen kan) door op de titel te klikken.

Wie dan ook die nog steeds volhoudt dat “het virus” uit het niets kwam en de regeringen en machtigen van de wereld volledig verrasten, na het kennismaken van bovenstaande bergen bewijs, bevindt zich eerlijk gezegd in een zodanig verkalkte staat van ontkenning en zodanig onder invloed van geestbeheersing dat er voor hen geen hoop en redding meer is. Ze zouden nog niet wakker worden al zou de Waarheid hen op hun kop slaan met een bespijkerde honkbalknuppel, schreeuwend door een megafoon “Ik ben de Waarheid! Ik ben de Waarheid! Wordt GODVERDOMME toch eens wakker, onwetende KLOOTZAK!”

We staan op ceremonie

Nooit bestond er in de menselijke geschiedenis de potentiële gelegenheid om de harten en geesten van miljarden te strikken als die geboden wordt door de combinatie van TV en internet. En dit potentieel is inderdaad niet aan de aandacht van de Verborgene Hand ontsnapt. Het is dodelijk naïef om te denken dat een duistere

dodencultus de kans zou laten schieten die wordt geboden door evenementen met een massapubliek als de pauzeshow tijdens de finale van het Amerikaans voetbalkampioenschap, de uitreiking van de *Grammy's* en de prijzenshows van *MTV* en *BMA*, en nu zelfs ook het *Eurovisie Songfestival* – zeker wanneer duidelijk wordt, als je maar hoog genoeg gaat in de commandoketen, dat bij al deze voertuigen door dezelfde krachten aan de touwtjes wordt getrokken. De hierboven genoemde evenementen, en vele anderen van hetzelfde soort, zijn de laatste tijd zo ondergedompeld in Satanisch/duister occulte symboliek dat het zelfs niet ontsnapte aan de aandacht van de mainstream pers, ofwel gecontroleerd eigendom. In reactie op het demonische optreden van **Katie Perry** met het nummer *Dark Horse* (Donker/duister paard) tijdens de *Grammy's* tweette *E! Online* mainstream entertainment nieuws: “Ehm, waren we nu net getuige van *echte* hekserij tijdens het optreden van Katie Perry bij de *Grammy's*?”

Dat de heersers alles uit de kast halen is ofwel een indicatie van hun psychopathische aanname dat ze het algehele publiek zo hebben betoverd met geestbeheersing dat ze nu spottend onze neus erin kunnen wrijven en ermee wegkomen... of duidt het erop dat de natte droom van de Nieuwe Wereldorde, waarover ze zo lang gefantaseerd hebben, nu zo dicht bij de vervolmaking is dat ze alles uit hun trukendoos inzetten om de laatste stukjes van hun demonische puzzel op hun plaats te krijgen, zonder de tijd zich zorgen te maken dat ze, door dit te doen, misschien hun ware aard onthullen, wat weggeschreven zal worden als “bijkomende schade.”

Waarmee we zijn aanbeland bij misschien wel het vreemdste onderdeel van wat *lijkt* voorprogrammering voor “corona” te zijn geweest. De synchro-mystieke aspecten hier zijn zo alles doordringend dat het de hersens in de schedel doet tolleren, en het feit dat dit plaatsvond acht jaar voor het ontketenen van de Plandemie – en wat jaren van planning vooraf zal hebben geveerd – maakt dat ik me afvraag of dit niveau van planning voor een dergelijk evenement *überhaupt mogelijk* is voor een *mens* – of dat we krachten en fenomenen, anders dan stervelingen van vlees en bloed, in samenzwering rond de vergadertafel zittend, dienen te overwegen als enige realistische manier waarop dit zich fysiek heeft kunnen manifesteren.

Tegen de tijd van de Openingsceremonie van de Olympische Spelen in Londen, op 27 juli 2012, waren complotonderzoekers al goed afgestemd op het ontleden van de occult rituele feesten die dergelijke evenementen waren geworden, en inderdaad [legden ijverige studenten het vergrootglas](#) op elk onderdeel van dit spektakel en schenen het licht op elk symbolisch detail dat erin was verpakt. Vele waarheidszoekers waren volledig verbluft door het werk van Rik Clay in dit opzicht. In zijn [bepaalde interviews](#) met *Red Ice Radio* in juni 2008 zette Rik uiteen hoe de gebruikte symboliek en numerologie, betrokken bij het evenement in Londen – tot en met de namen van de omliggende straten – wezen op een plan van de “elite” om het te gebruiken om een Nieuw Tijdperk in te luiden, zeer duidelijk verbonden met het concept van “Zion.”

In 2012 was veel bezorgdheid gericht op de mythische datum van 21 december, de vertegenwoordiging van het einde van een tijdperk zoals voorzien in de oude kalender van de Maya. Er werd sterk gespeculeerd dat er in de aanloop er naartoe mogelijk een “valse vlag” terroristisch gebeuren zou plaatsvinden terwijl de ogen van de wereld waren gericht op Londen (het nieuwe Jeruzalem). Wijlen onderzoeker Ian Crane vroeg zich achteraf af of de grote hoeveelheid waarschuwingen die werden gegeven door onderzoekers op dit gebied er misschien voor hebben gezorgd dat de mogelijke daders hun plannen herzagen, omdat, als het toch door was gegaan, het zo overduidelijk zou zijn geweest.

Rik Clay leefde niet lang genoeg om te zien of zijn voorspellingen voor 2012 uit zouden komen. Hij zou zich op 28 augustus 2008 van het leven hebben beroofd, slechts twee maanden na de interviews met Red Ice. Zijn familie aanvaardde dat vonnis en bevestigde dat hij niet langer in staat was om te gaan met de omvang van zijn ontdekkingen. Onvermijdelijk blijven er verdenkingen rondzingen dat er sprake was van een misdrijf bij zijn tragische dood op 26-jarige leeftijd. Zijn as werd verspreid over Ilkley Moor in West Yorkshire op de symbolische datum van 11 september van dat jaar.

Ondanks de zorgvuldige analyse van [de Openingsceremonie van de Londense Olympische Spelen](#) vermoedden veel onderzoekers bij het losbreken van de Plandemie in 2020 dat er misschien nog meer verfijnde details waren verstopt in het ritueel om voortekenen te markeren van de dingen die komen gingen.

Verondersteld alles te vertegenwoordigen wat Groot Brittannië “groot” maakt, en gehouden in een stadion dat werd geflankeerd door twee piramides, compleet met verlichte deksteen, begon de Ceremonie (het is nou niet dat we het niet hadden kunnen weten!) met de “viering” van de nationale gezondheidsdienst. Hierbij betrokken waren hordes artsen en verplegers die dansroutines uitvoerden die erg leken op die we in 2020 op Tik-Tok zagen, toen blijkbaar *echte* artsen en verplegend personeel, ondanks dat ze “overbelast” waren in een “oorlogszone,” op één of andere manier toch nog tijd over hadden om ingewikkelde danspasjes in te studeren (hoewel het in feite het openlijk Satanisch bespotten was van de stupiditeit van de massa's). Dit alles was vooraf gegaan door een optreden van veteraan multi-instrumentalist **Mike Oldfield** die *Tubular Bells* uitvoerde, de compositie die het best bekend is als onderdeel van de soundtrack van de film *The Exorcist*, en daarmee slechts één van de vele Satanische boventonen.

Vervolgens wordt de sfeer meer duister. De nacht daalt neer over een groep kinderen in ziekenhuisbedden en schrijfster van *Harry Potter* JK Rowling leest een passage voor uit *Peter Pan* van JM Barrie (consistent ervan beschuldigd pedoseksueel actief te zijn). Kinderen lezen onder de dekens met een zaklamp, waaronder een meisje dat meer dan een beetje lijkt op kind“activist” Greta Thunberg – onbekend in 2012, maar tegen 2020 zeer in het publieke oog. Griezelige types beginnen bij de bedden rond te hangen; de kinderen worden zichtbaar bang terwijl

Cruella de Vil, een personage uit *101 Dalmatiërs*, en de Kindervanger uit *Chitty Chitty Bang Bang* (vertolkt door geest beheerst agent van het systeem Russell Brand) hen treiterend bedreigen.

Het meest significante aspect van dit onderdeel is echter een opblaasbaar figuur die leek op Boris Johnson en opsteeg vanuit één van de ziekenhuisbedden. Slechts dagen nadat hij in maart 2020 het VK in een lockdown had gedreven werd bericht dat Johnson “corona had opgelopen” en was opgenomen in een ziekenhuis van de NHS – alsof iemand van Johnsons statuur en rijkdom *niet* naar een privékliniek zou gaan. In werkelijkheid had Johnson niets anders opgelopen dan een geval van dodelijke verraderlijkheid, en was zijn “opname in het ziekenhuis” een sinistere propagandastunt om het publiek door angst te dwingen om de Draconische maatregelen te accepteren die net over hen uit waren gestort. Op dat moment in 2012 diende Johnson zijn tweede termijn als burgemeester van Londen. *Als* het figuur in het bed inderdaad was bedoeld als verbeelding van Johnson dan suggereert dit dat al was besloten dat hij op de plek van de Britse premier zou zitten ten tijde van de Plandemie, en dat het vertelsel over zijn ziekenhuisopname door “het virus” al vroeg in het narratief zou worden ingebouwd... bijna acht jaar voor dato.

Een week voor het Olympisch evenement was de Batman-film *The Dark Knight Rises* (De verrijzenis van de Duistere Ridder) uitgebracht en geabsorbeerd door miljoenen. Deze film is verantwoordelijk voor een hele trits aan Voorspellende Programmering – niet op zijn minst de scène waar het karakter *Bane* naar een map tuurt waarop de naam “Sandy Hook” valt te lezen. Maanden later, een week voor de legendarische Winterzonnewende van 2012, zou een “massale schietpartij” hebben plaatsgevonden in de Sandy Hook basisschool in Newtown, Connecticut, uitgevoerd door de “enige schutter” (ze zijn altijd in hun eentje, is het niet?) Adam Lanza. (Hoewel dit gebeuren niet plaatsvond; het door Amazon verboden boek *Nobody Died At Sandy Hook* [Er kwam niemand om het leven bij Sandy Hook] van Jim Fetzer is accuraat.)

Volgens onderzoeker van het occulte, Michael Wann, die verscheen in een aflevering van Greg Carlwoods *The Higherside Chats* podcast in september 2020, gaf zelfs deze film blijk van voorkennis van wat bekend was dat komen ging, met na elke bocht meer synchronistische overlappingsen. Zoals Wann zei:

The Dark Knight Rises is een woordspeling op “de duistere nacht van de ziel.” Dit is, naar mijn mening, een erg goed voorbeeld van waar we nu iedereen binnengebracht zien worden. Dit is een definitie... “Er kan geen wedergeboorte plaatsvinden zonder een donkere nacht van de ziel – een totale vernietiging van alles waar je in geloofde en dacht dat je was.”

Dus vanuit een hoger spiritueel standpunt is de duistere nacht van de ziel wanneer alles in elkaar stort. Je ziet alle illusie in je leven, en zo kun je ontdekken wie je werkelijk bent. Maar de duistere nacht van de ziel is ook een erkennen van de

vernietiging van wat je dacht van je leven. En dat is zeer verweven met de vertelling.

...Alles moet worden afgebroken, en dan worden herbouwd. Als we het dan hebben over de verrijzenis van de Duistere Ridder, de duistere nacht van de ziel, ja, dan is daar een individueel element. Maar er is ook een cultureel element, als het hierom gaat, dat moet worden afgebroken. En ze zeggen ons dat dit gaat gebeuren door het virus.

Wann ging verder met de observatie dat Boris Johnson, burgemeester van Londen tijdens één van de meest turbulente tijden in de geschiedenis van de stad, leek de schurkachtige Bane uit de Batman-film te parafaseren tijdens zijn eerste speech nadat hij in juli 2019 was gekozen tot Eerste Minister. Johnson zei:

De tijd is gekomen om te handelen, besluiten te nemen, te zorgen voor sterk leiderschap en het land ten goede te veranderen. Het is mijn taak u te dienen, het volk.

Terwijl het citaat van Bane was:

We nemen Gotham uit handen van de corrupten, de rijken, de onderdrukkers van generaties, die jullie eronder hebben gehouden met mythen over kansen, en geven haar terug aan jullie, het volk.

Ondertussen was een sterk visueel kenmerk van Bane in de film dat hij een gezichtsmasker droeg. En toen hem in de film werd gevraagd wat er zou gebeuren als iemand het masker weg zou trekken antwoordde hij dat hij waarschijnlijk zou sterven... een beetje hoe veel mensen tijdens het "Corona"tijdperk waren gaan denken over hun eigen gezichtsmasker.

Greg Carlwood nam het stokje over van Wann en voegde eraan toe:

Ik wil nog eens benadrukken dat, als je kijkt naar die ceremonieën, ze gesynchroniseerde lichten of dansers hebben die precies een coronavirus vormen! Patronen die kunstzwerfsters maken met die ronde vormen. Het is precies hetzelfde! Als je mensen zou vragen dat te doen dan zouden ze het niet beter kunnen. Net als dat ding met Dark Knight waar James Holmes (nog een "om zich heen schietende eenzame gek die het vuur zou hebben geopend in een bioscoop, bij de première van deze Batman-film, vert.) eigenlijk een scène naspeelt uit Frank Millers stripverhaal waar een psychopaat met knaloranje haar om zich heen schiet in een theater, en dan doen ze dat hier ook tijdens de openingsceremonie van de Olympische Spelen. Zowel Batman die rondrent als oranjejarige gymnasten die een menselijke piramide vormen.

En nogmaals, Aurora/Corona; dit is zonnelymboliek. Het is maf, man. En dan die Boris Johnson. Ik bedoel Jezus, eerst burgemeester in 2012 en dan premier in 2020,

die dan Bane citeert, iemand die een masker droeg, en die de eerste gast is die corona krijgt, de eerste grote politicus... Dat zijn geen dunne draadjes. Dit gaat diep!

Wat zegt nou een naam?

Door de hele berichtgeving in de mainstream media werd tijdens de “pandemie” de benaming van “het virus” voortdurend gewisseld. Dan werd ernaar verwezen als “COVID”-19, dan weer het alternatieve SARS-COV-2, of simpelweg “coronavirus.” Dezelfde dynamiek zagen we in de jaren van (gefabriceerde) “terreur”dreigingen afkomstig van ISIS, die dan weer IS werden genoemd, of “Islamitische Staat,” of soms “Daesh.”

Dit zijn voorbeelden van een vaak beproefde tactiek. Het refereren aan verschillende namen wekt de indruk dat de “dreiging” aldoordringend is, complex, en veel te gevaarlijk voor ons “kleine mensjes” om zelfs maar te overwegen te weerstaan. Veel beter om dat over te laten aan de experts die al die ingewikkelde termen begrijpen.

Maar er speelde ook nog een andere tactiek bij de onderlinge uitwisselbaarheid tussen “COVID” en “coronavirus.” Coronavirussen zijn naar verluidt een groep van ziekteverwekkers die bestaat uit diverse varianten waaronder, veelzeggend, de griep en verkoudheid. Ze zijn niets nieuws en er wordt al tientallen jaren naar verwezen. Veel schoonmaakproducten voor het huishouden hebben op de verpakking jarenlang opgescheept dat het effectief is in het doden van “coronavirussen.” Omdat sommige media naar “het virus” verwezen als “COVID”-19 en anderen over hetzelfde spraken en het “coronavirus” noemden ontstond er een “rechtvaardiging” voor het invoeren van regels en beperkingen om *elk* “coronavirus” te bestrijden (ook verkoudheid), in plaats van zich specifiek te richten op “COVID”-19. Dit is willens en wetens een bedriegen van de bevolking door de architecten van deze verraderlijke zwendel. Het is dit vervagen van de lijnen geweest dat ervoor zorgde dat de gevaarlijke “Wet Coronavirus” door het Britse Parlement kon worden gejaagd (goh, een spoedwet net als hier... en overal..., vert.) die de “rechtvaardiging” was voor het afnemen van de rechten en vrijheden van het volk. Elke zes maanden moet worden besloten of de wet wordt verlengd en zou in principe tot in de eeuwigheid kunnen worden verlengd omdat “coronavirussen” er altijd waren en er altijd zullen zijn.

“Coronavirus” is ook een interessant woord om met de letters te rommelen, het is een anagram van “carnivorous” (“vleesetend,” weet je nog, dat oorspronkelijke en lachwekkende idee hoe het virus was gemuteerd in een vleermuis op een vlees en vismarkt in Wuhan, China, waar alles dat beweegt wordt verkocht als “vlees?”) en ook van “virus or a con” (“virus of bedrog,” wat voor zich spreekt). “Face mask” (gezichtsmasker) is trouwens een anagram van “fake scam” (nep bedrog). En zou het kunnen zijn dat het Universum blijk geeft van zijn eigen droge en spottende humor met “dr. Fauci” dat je kunt omvormen tot “I C Fraud” (Ik zie fraude)?

Nog iets dat de hersens doet smelten. Wanneer een numerieke waarde wordt toegekend aan elk van de letters van “corona” al naargelang hun plaats in het alfabet, dus een 3 voor C, 15 voor O, etc., en deze optelt dan komt het totaal uit op 66. En “corona” telt 6 letters. Hier verschijnt weer het favoriete getal van de duistere occultisten, 666. Het lijkt nooit ver verwijderd te zijn van het oppervlak van het vertelsel bij deze gefabriceerde psychologische operaties. En nog meer woordgrapjes, “COVID” achterstevoren wordt “Divoc,” dat heel toevallig “bezetenheid door een boze geest” betekent in het Hebreeuws. Je verzint het niet. Niet nodig, ook...

Het zou nalatig zijn niet ook te vermelden dat “coronavirus” vaak wordt afgekort tot eenvoudigweg “CV.” Wanneer we hier een numerieke waarde aan toekennen dan zien we dat C de 3de letter van het alfabet is, en V de 22ste. Dus krijgen we 322. Niet alleen is 22 maart (in de Engelse notering 3/22) een belangrijke datum op de duister occulte kalender en de datum in 1980 waarop de Georgia Guidestones werden onthuld, 322 is tevens het vereerde getal van de mysterieschool *Skull and Bones* binnen Yale Universiteit, ook bekend als de Broederschap van de Dood of Orde 322, waarvan de rangen slechts zijn voorbehouden aan leden uit bloedlijnen van de “elite.”

Zoals in een eerder hoofdstuk al opgemerkt, de architecten van dit schandaal zijn afgestapt van hun gebruikelijke operatiemethoden en zijn zaken spectaculair op de spits gaan drijven. We kunnen speculeren of dit berust op buitenproportionele arrogantie en hoogmoed, of op wanhoop en pure paniek vanuit de gedachte dat ze niet langer denken de tijd te hebben die ze meenden te hebben voor het op hun plaats leggen van de laatste stukjes van hun demonische puzzel, te danken aan de razende snelheid waarmee bekrachtigende informatie nu naar buiten lekt. Hoe dan ook, de kat is uit de zak, de geest is uit de fles, de Doos van Pandora is geopend, kijk maar welke analogie je het best ligt, en het punt voorbij waar geen terugkeer meer mogelijk is, is bereikt. Vanaf nu is het een spirituele oorlog tussen Goed en Kwaad, en één ding wat betreft de leugens en het bedrog waarvan het Kwaad zich bediend, ze komen uiteindelijk altijd uit. Misschien duurt het tientallen jaren, eeuwen zelfs, maar op grond van hun aard kunnen leugens niet de tand des tijds doorstaan. De Waarheid daarentegen behoeft geen verdediging, ze *is* gewoon, en kan altijd als zodanig worden aangetoond.

Deze eeuwige dynamiek verzekert dat het Bedrog van de Plandemie *zal* worden onthuld voor wat het in werkelijkheid is, en wanneer dat gebeurt zullen allen die actief en wetend hebben meegewerkt aan het verspreiden van de leugens in het volle licht staan voor hun rol. Een frase van de briljante Britse onderzoeker Philip Day in één van zijn “Situation Reports” somde deze stand van zaken kort en bondig op: “Wanneer het bij het publiek daagt wat deze krankzinnigen hebben gedaan, bidt dan maar voor hun zielen, want ze zullen in deze wereld geen genade vinden.”

Hetzelfde kan ook worden gezegd van al die mainstream media “journalisten” (hoernalisten, of perstitutees, vert.), TV en filmregisseurs, scriptschrijvers en acteurs,

en de medeplichtige “beroemdheden” die eveneens hebben meegeholpen bij het faciliteren van genocide. Wanneer de rekening wordt gepresenteerd dan zou ik nog niet hun Karma willen al kreeg ik er al het goud in de wereld bij cadeau.

Bron:

[Document patent laat zien dat DARPA "COVID" bouwde met de hulp van Bill Gates, WHO](#)

Hoofdstuk 6

Donald in Spiegelland

De vreemdheden duren voort. Trump, Tesla en tijdreizen, allemaal voorspeld.

Niemand vertelde me dat er dagen zouden zijn als deze.

Inderdaad, vreemde tijd.

Inderdaad, vreemde tijd.

John Lennon: *Nobody Told Me*

Zelfs ondanks de onwaarschijnlijkheid van alles in het vorige hoofdstuk gaat het bij misschien wel het meest verbijsterende van alle voorbeelden van het fenomeen “een schaduw vooruit werpen” helemaal niet om “het virus,” maar betreft een subplot van het hele “corona”-saga. Hoewel het een aardige tijd duurde voordat het duidelijk werd, en hoewel het vele punten aanvinkte van de agenda, lijkt het erop dat, voor een groot deel, de “pandemie” werd gecreëerd om de kansen van Donald Trump voor een tweede termijn als President van de Verenigde Staten (POTUS) te doen ontsporen.

Een deel van de gedachte van de psychopathische architecten was dat, door de Amerikaanse bevolking zo bang te maken en te laten denken dat ze een dodelijk, zich via de lucht verspreidend virus konden oplopen als ze het waagden de straat op te gaan, zeer velen overgehaald zouden kunnen worden om hun stem in 2020 per post uit te brengen. Deze dynamiek bood een veel bredere gelegenheid voor verkiezingsfraude, wat ook gebeurde. Trump *leek* sinds zijn onverwachte winst

tijdens de verkiezingen van 2016 een enorme luis te zijn in de pels van het controlesysteem van De Kliek – een verkiezing waar Satanisch systeemdienaar Hillary Clinton (zoals eerder opgemerkt een nicht van Donald Trump) de gedoodverfde winnaar was. Volgens een populaire gedachte binnen de school van alternatief onderzoek, als dit was gebeurd dan zou het controlesysteem van de Nieuwe Wereldorde – waarvan we in 2020-21 een voorproefje hebben gekregen – veel sneller zijn uitgerold, en waarschijnlijk nog veel heftiger.

Of speelden hier andere krachten?

In 1889 schreef de Amerikaanse advocaat die romanschrijver werd Ingersoll Lockwood een kinderboek met de titel *Reizen en avonturen van kleine Baron Trump en zijn geweldige hond Bulger*. Dit werd vier jaar later opgevolgd door de titel *De onwaarschijnlijke ondergrondse reis van Baron Trump*. [De verhalen](#) volgen de capriolen van het centrale karakter, een Duitse jongen met de naam Wilhelm Heinrich Sebastian Von Troomp, kortweg bekend als Baron Trump. In de avonturen ontdekt Wilhelm een geheime doorgang die hem toestaat te reizen in de tijd. Onderweg komt hij vreemde ondergrondse samenlevingen tegen.

Na bijna een eeuw in de vergetelheid te hebben doorgebracht kwamen de boeken in 2017 opnieuw in de belangstelling omdat bleek dat ze een griezelig aantal parallellen bevatten met aspecten van de bezigheden en het handelen van toenmalig President Donald Trump. De meest voor de hand liggende was het feit dat POTUS zijn jongste zoon, en enig kind met zijn vrouw Melania, Barron had genoemd. [Een artikel in tijdschrift People](#) bevestigde dat het inderdaad Trump was die de naam voor de jongen koos. In 2017 [pende Chris Riotta voor tijdschrift Newsweek](#) de volgende overeenkomsten neer:

Trump, een aristocratisch rijke jongeman die woont in Kasteel Trump, is Lockwoods protagonist in de eerste twee fictieve romans... Het kleine joch, dat beschikt over een onbegrensde fantasie en een "zeer actief stel hersens" is het luxe leventje waaraan hij gewend is geraakt beu.

...De avonturen van Trump beginnen in Rusland en worden geleid door de aanwijzingen van "de meester van alle meesters," een man die "Don" heet.

Terwijl de held van de romans in Kasteel Trump woont, de residentie en het kantoor van POTUS Donald is gevestigd in de vergelijkbaar hetende Trump Towers. Ook is er relevantie toegekend aan de plaatsing in Rusland vanwege de (sindsdien weerlegde) beweringen van Russische inmenging in de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 2016.

Drie jaar na het tweede boek over Baron Trump schreef Lockwood nog een verhaal, dit was getiteld *1900* of, als alternatieve titel, *De laatste President*. Hierin gaat het over een rijke man met vastgoed aan New York City's 5th Avenue die opging voor het

Amerikaanse presidentschap en niet werd verwacht te winnen, maar dan gebeurt dat tegen alle verwachting toch. Eenmaal op zijn post begint hij met het uitgeven van decreten om alle foute zaken van eerdere regeringen recht te zetten. Zoals Cris Riotta opmerkt:

Het verhaal begint met een scène in een door paniek getroffen New York vroeg in november, waar een “staat van opschudding” wordt beschreven na de verkiezing van een kandidaat waartegen veel weerstand bestond.

“De hele East Side verkeerde in oproer,” agenten schreeuwden door de straten, de mensen waarschuwend in hun huizen te blijven. “Hordes van grote omvang organiseren zich onder de leiding van anarchisten en socialisten en dreigen met plundering en het leegroven van de huizen van de rijken die hen al die jaren hebben onderdrukt.”

Trump Towers is gelegen aan 5th Avenue, New York.

In de roman worden vele leden van Trumps staf genoemd. Onder hen de Minister van Landbouw genaamd Lafe Pence.

Tijdens zijn termijn als President was Mike Pence de vice president.

Deze wonderbaarlijke “toevalligheden” doen denken aan nog een andere reeks verbluffende correlaties, tussen de Amerikaanse Presidenten Abraham Lincoln en John F Kennedy, die beide worden gezien als ingaand tegen het controlesysteem van de “elite” van hun tijd en probeerden de Georganiseerde Samenleving los te wrikken uit hun wurggreep, met 100 jaar ertussen, en die allebei de hoogste prijs hebben betaald voor hun dapperheid met een kogel uit de loop van een sluipmoordenaar. Hoewel “feiten controlerende” websites als Snopes de voltallige lijst van details heeft uitgeplozen en vele van de beweringen zou hebben weerlegd, blijft wat resteert, zelfs na dat proces, het verstand verbijsteren.

Een verifieerbaar feit; Lincoln werd in 1846 gekozen voor het Congres, Kennedy in 1946. Als President werd Lincoln gekozen in 1860 en Kennedy in 1960. De vrouwen van beide presidenten verloren een kind gedurende hun tijd in het Witte Huis – Willie Lincoln in 1862, 11 jaar oud, en Patrick Bouvier Kennedy in 1963, twee dagen nadat hij te vroeg was geboren. Beide presidenten werden op een vrijdag neergeschoten, in het hoofd, terwijl ze zaten. Beide werden opgevolgd door een vice president uit het Zuiden die allebei Johnson heetten; Andrew Johnson, die Lincoln opvolgde, werd geboren in 1808. Lyndon Johnson, die het stokje overnam van Kennedy, kwam ter wereld in 1908. Lincoln vond zijn einde in het Ford Theatre, Kennedy werd vermoord terwijl hij in een door de Ford Motor Company gemaakte Lincoln Continental 4-deurs met een open dak zat.

Op welk punt wordt de wiskundige kans dat dit allemaal “toevallig” is onmogelijk,

en wordt een bevestiging – dat andere, onbekende krachten aan het werk moeten zijn om deze patronen te vormen – noodzakelijk?

(Tussen haakjes, de verhalen over Baron Trump werden ongeveer in dezelfde tijd uitgegeven als een roman van de Amerikaanse schrijver Morgan Robertson die 1898 een verhaal uitbracht met de titel *Futility* [Een kleinigheid]. Het verhaalde over een passagiersschip, de Titan, dat met grote snelheid over de Atlantische Oceaan vaart in april, botst met een ijsberg en zinkt. Er waren te weinig reddingsboten om iedereen in veiligheid te brengen. 14 jaar later zonk de Titanic [hoewel het een andere boot uit de vloot van White Line Star was, de Olympic – zie hiervoor het voortreffelijke werk van Britse auteur John Hamer over dit onderwerp!] onder bijna precies dezelfde omstandigheden als de Titan uit het verhaal. Ten tijde werd gespeculeerd dat Robertson beschikte over één of andere paranormale gave of helderziendheid, wat hij ontkende.)

De overgebleven mogelijkheden zijn dat dit ofwel een zeer vroeg voorbeeld was van Voorspellend Programmeren middels popcultuur, waar Robertson op één of andere manier voorkennis had van wat zou gaan gebeuren in 1912, of dat hij op één of andere manier in staat was om in de tijd te reizen of de nu bekende techniek van “remote viewing” (letterlijk “zien op afstand,” ook bekend als “astraal reizen”) gebruikte – een bewering die wordt toegepast op Lockwood – dan wel dat het een extraordinaire toevalstreffer is, waar de wiskundige kans kleiner dan 1 op een miljard moet zijn.

Terug naar Trump. Nu wordt de vertelling nog dieper en beweegt zich naar het betrekken van het levenswerk van Servisch genie en uitvinder, zo geliefd door de gemeenschap van Waarheid en Vrijheid, Nikola Tesla. Twee dagen na het overlijden van Tesla, alleen, in een hotel in Manhattan in januari 1943, beval de FBI het overheidsdepartement bekend als Alien Property Custodian (Beheerder Onbekend Bezit) om de bezittingen en aantekeningen van Tesla in beslag te nemen en te analyseren in de hoop erachter te komen wat Tesla's levenswerk inhield. Het departement schakelde de hulp in van een welbekende professor en elektrisch ingenieur om advies te geven over eventuele toepassingen van Tesla's technologie, mochten deze in de handen van de vijand vallen. Deze professor was ene John G Trump, de oom aan vaders zijde van de toekomstige Amerikaanse President Donald Trump, die in zijn officiële rapport stelde:

Tesla's gedachten en inspanningen gedurende in ieder geval de laatste 15 jaar waren voornamelijk van een speculatieve, filosofische en enigszins promotionele aard, vaak gericht op de productie en het draadloos overbrengen van energie, maar bevatte geen nieuwe, degelijke en werkbare principes of methoden om dergelijke resultaten te realiseren.

John Trump zelf was bekend van de ontwikkeling van roterende radiotherapie en samen met Robert J van de Graaf ontwikkelde hij één van de eerste miljoen Volt

röntgengeneratoren.

Naast zijn werk met Vrije Energie – het aanboren van het elektrische veld waarbinnen alles bestaat en dit te benutten als krachtbron ter vervanging van elektriciteit en fossiele brandstof – wordt van Tesla ook gedacht dat hij werkte aan technologie voor tijdreizen – de mogelijkheid om naar believen te gaan naar momenten op de lijn van het tijd-ruimtecontinuüm.

De betrokkenheid van de familie Trump bij het zeker stellen van Tesla's ontdekkingen, opgeteld bij de treffende verbanden met tijdreizen uit de boeken rond Baron Trump, heeft ertoe geleid dat onderzoekers zich afvragen of Donald Trump en degenen met wie hij samenwerkte in staat waren ver in de toekomst te kijken naar de uitkomsten van wereldgebeurtenissen in 2020-2021. Volgens velen wordt dit idee versterkt wanneer men erbij betreft dat er binnen de inlichtingengemeenschap een technologie zou bestaan met de naam Looking Glass (vermeende technologie om vooruit en terug in de tijd te kijken, vert.).

Dit lijkt een variatie te zijn op het concept van “Remote Viewing” zoals beoefend door vele helderzienden en mediums en tot wapen gemaakt door organisaties als de CIA, waar een “kijker” in staat is om uit het lichaam te treden en te “reizen” naar een ander punt op de tijdlijn en een ander geografische locatie, waar te nemen, terug te keren en verslag uit te brengen. Dus, vragen geïnteresseerde onderzoekers zich af, is het mogelijk dat de familie Trump een technologie in handen kreeg die hen in staat stelde uitkomsten in de toekomst te zien uit de nalatenschap van Nicola Tesla?

Aangewakkerd door de wereldgebeurtenissen van 2020 kwam nog een ander motief in beeld in de zoektocht naar de ware aard van Trump. Als iemand die altijd de meningen verdeelt zagen zijn vele tegenstanders – meestal met een links leunende “liberale” politieke overtuiging – Trump als niets minder dan de Duivel. Een standpunt dat zeker werd versterkt door de nagenoeg universele demonisering van hem door de (door de “elite” gecontroleerde) mainstream media. Daarentegen zag het leger fans van Trump hem als niets minder dan een soort Messiaans figuur, een heiland, gestuurd in donkere tijden op een missie van God om het duister en het Kwaad uit de wereld te verwijderen. In dit licht wordt het interessant op te merken dat Trump werd geboren in de nacht van een totale maansverduistering, op 14 juni 1946, dat de naam van zijn moeder “Mary” (Maria) was, en dat een middelnaam van zijn vader Fred “Christ” was (de oorspronkelijke Duitse familienaam was Drumpft tot deze werd verengelsd tot Trump [grappig genoeg betekent dat “troef” of “troefkaart,” vert.]). Nadat hij was verbannen van Twitter te midden van een grootscheepse aanval door de machtige tech-bedrijven begin 2021, vermoedden velen dat hij teruggekeerd was naar het platform onder de naam John Barron.

Maar goed, terug naar de muziek, met de tekst van *Say It Ain't So, Joe*, de single uit

1975 van acteur en zanger **Murray Head**. Deze wordt interessant om te lezen binnen de context van de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 2020. Het gaat hier om een uitermate zeldzaam verschijnsel, “toeval.” Desalniettemin zei Head in 1994 over het nummer:

Say It Ain't So, Joe werd ontlokt door een documentaire uit de jaren 1970' over Richard Nixon voor zijn aftreden. De presentator vroeg aan een redacteur van een kleine krant van buiten Washington hoe het mogelijk was dat zijn lezers, ondanks al het niet te weerleggen bewijs, nog steeds zo rotsvast achter de president bleven staan... Het lied gaat over helden die heel anders bleken te zijn. Maar ook is het een smeekbede van mijzelf aan het soort “gewone man” die, bang voor gezichtsverlies, weigert zijn vertrouwen in een gevallen idool op te geven.

Als je “Joe” beschouwd als een verwijzing naar Joe Biden, en met het woord “trump” dat opduikt, en als we het heel erg oprekken, dan zou je kunnen overwegen dat Head een schaduw 45 jaar vooruit wierp.

*Zeg dat het niet zo is, Joe,
Zeg dat het niet klopt.
Dat is niet wat ik wil horen, Joe,
En ik heb het recht om te weten.*

*Ze zeiden dat onze held zijn troefkaart (trump) had gespeeld.
Hij weet niet meer hoe nu verder.
We klampen ons vast aan zijn charme.
Aan zijn vastberaden glimlach.
Maar de goeie ouwe tijd ligt achter ons.*

*Het beeld en het Rijk vallen misschien uit elkaar.
Geld is schaars geworden.
Het woord van één hield het land bij elkaar;
Maar de waarheid wordt nu heftig.*

Daar houdt het niet op. [De tekst van het nummer *Saviour Machine* van David Bowie](#) van het album *The Man Who Sold The World* doet ook enigszins de wenkbrauwen fronsen wanneer geplaatst binnen de context van 2021:

*Ooit had President Joe een droom.
De wereld hield zijn hand vast, ze zwoeren hun trouw.
Dus ontvouwde hij zijn plan voor een Reddingsmachine.
Ze noemden deze “het gebed,” zijn antwoord was wet.*

En verderop:

Een plaag lijkt nu best denkbaar

*Of misschien een oorlog
Of misschien maak ik jullie allemaal af.*

*Laat me niet blijven, laat me niet blijven.
Mijn logica zegt “verbrand,” dus stuur me weg.*

Bij het samenstellen van het bovenstaande moest ik denken aan de openingsmonoloog uit de fascinerende film *Magnolia* van schrijver en regisseur Paul Thomas Anderson, waar verteller Ricky Jay verklaart:

Het is de bescheiden mening van deze verteller dat dit niet iets is dat “zomaar gebeurt.” Dit kan niet “gewoon zoiets” zijn. Dit, alsjeblieft, kan niet zoiets zijn. En wat ik graag zou willen zeggen, ik kan het niet. Dit was niet “zomaar gewoon toeval...”

Deze vreemde dingen gebeuren voortdurend.

Hoofdstuk 7

Sound Bites deel 3

*Ik vraag me af,
Zal het leven ooit nog normaal zijn?*

The Smiths: *Panic*

Altijd wanneer het volk een held nodig heeft dan zullen wij die leveren.

Albert Pike, Vrijmetselaar 33ste graad

Het kan moeilijk zijn te accepteren dat enige scene die kunst maakt van een kwaliteit en finesse die werkelijk de ziel kan verheffen op wat voor manier ook zou kunnen zijn bedacht voor of deel zou uitmaken van een bredere, boosaardige agenda. Gedegen onderzoek en een ontwikkelde geest leren ons echter dat dit inderdaad het

geval kan zijn. Dergelijke voorbeelden zijn er legio in de wereld van film; *Schindler's List* bevat een aantal van de meest emotionele scènes uit de filmgeschiedenis (ik kan me zo goed verplaatsen in het einde waar Schindlers assistent Stern hem zegt dat hij zoveel heeft bereikt, maar Schindler weeklaagt dat hij niet meer had gedaan, want zo voel ik me altijd als ik naar mijn productiviteit kijk), maar toch was de film duidelijk een propagandavoertuig van regisseur Steven Spielberg om de officiële lezing van de Joodse Holocaust te ondersteunen, terwijl er in de afgelopen tijd zoveel bewijs naar boven is gekomen dat het geaccepteerde narratief in twijfel trekt. Om nog maar niet in te gaan op de regelmatige aantijgingen van pedoseksualiteit aangaande Spielberg zelf, meest opvallend voortkomend uit een essay van acteur uit *Back To The Future* Crispin Glover.

Langs dezelfde lijnen zul je veel moeite moeten doen om een monoloog te vinden dat meer de hartsnaren beroert dan de speech van Charlie Chaplin (koninklijk geridderd) over moraal en Juist Handelen in zijn magnum opus *The Great Dictator*. Dit moeten we op één of andere manier in het reine brengen met zijn [neiging tot seksuele relaties met minderjarige meisjes](#), het meest bekend Lita Grey, die hij zwanger maakte toen ze 15 was voor hij een paar maanden later met haar trouwde.

Wat ons brengt bij [Philadelphia International Records](#), het label dat in 1971 werd begonnen door liedschrijvers en producers **Kenny Gamble** en **Leon Huff**, samen met hun muzikale partner **Thom Bell**. Over de jaren die volgden was het trio het brein achter een aantal van de meest gevierde hits in soulmuziek ooit opgenomen. Het uiterst herkenbare “Philadelphia-geluid” dat zij pionierden gaf grotendeels een discotintje aan hun soulproducties, waaruit veelgeprezen hits voortkwamen voor acts als **The Three Degrees**, **The O'Jays**, **Harold Melvin & The Bluenotes**, **Thelma Houston**, **Billy Paul**, **Teddy Pendergrass**, **Lou Rawls** en **The Intruders**.

Niet dat er iets boosaardigs kleefde aan Gamble en Huff persoonlijk – in ieder geval niet voor zover ik heb kunnen ontdekken – het paar ontmoette elkaar in de jaren 1960' toen ze freelance muzikanten waren, op zoek naar werk. Het ziet ernaar uit dat ze oprecht en goed bedoelend waren bij het uitbrengen van hun muziek. De omstandigheden waaronder hun label begon hun aanwezigheid te laten voelen is echter waar de invloed van zowel Columbia Records Group als die van muziekindustriemagnaat **Clive Davis** om de hoek komt kijken.

In het begin van de jaren 1970', na het zien van het succes van maatschappijen als Motown, Stax en Atlantic, besloot Columbia (later opgenomen in de Sony Corporation) dat ze de lucratieve markt voor zwarte muziek wilde inkapselen. Hoewel dit wereldje voornamelijk werd bevolkt door zwarte muzikanten bestond hun koperspubliek voor een groot deel uit blanken uit de middenklasse met meer dan genoeg koopkracht.

Met een gebrek aan kennis van de zwarte muziekcultuur gaven de hoofden van Columbia opdracht tot een onderzoek naar wat nodig was voor het welslagen van hun eigen opgezette dochteronderneming voor zwarte muziek. Geld was geen bezwaar, en het bedrijf benaderde Harvard Business School, onderdeel van Ivy-League Harvard University, om grondig onderzoek te doen en het domein waarin ze binnen wilden dringen in kaart te brengen. Het hoogst wetenschappelijke rapport kwam in de geschiedenisboeken terecht als “het Harvard Rapport,” officieel “Een studie naar het milieu van de soulmuziek,” en raadde Columbia aan een dochteronderneming in het leven te roepen specifiek gewijd aan het soulgenre. En met Gamble en Huffs Philadelphia International Records al aan boord werd dit het voertuig [waarmee Columbia de markt wilde uitbuiten](#).

Bij Columbia/Sony schort het niet, zoals iedereen heeft kunnen lezen in *Muzikale Waarheid deel 1*, aan eerder opgedane ervaring waar het schimmige zakelijke praktijken betreft en – mogelijk – de hand in de voortijdige dood van sommige van hun belangrijkste artiesten, met **Michael Jackson** als meest voor de hand liggende voorbeeld. Ondertussen diende veteraan magnaat in de muziekwereld Clive Davis, nu berucht vanwege zijn verdachte gedrag bij het overlijden in 2012 van **Whitney Houston**, toentertijd als een uitvoerende bij Sony. Sinds 2007 is Sony Music Entertainment in bezit van de rechten van alles uit de catalogus van Philadelphia International Records.

De muziekwereld is een veel betere plek geworden als resultaat van Philadelphia's glorieuze productiviteit. Ik neem deze vertelling alleen maar mee om de cynische achtergrond te onderstrepen van hun succes, en dat de overkoepelende maatschappij alleen maar geïnteresseerd was in financiële winst en maatschappelijke uitbuiting. En dit is bij lange na niet het enige voorbeeld van door blanken gerunde bedrijven die inzetten op het geldelijk en cultureel uitmelken van de scene van zwarte soulmuziek, zoals we in het volgende verhaal zullen zien.

*

Hoewel er bij elk genre bewijs te vinden is dat het is geïnfiltreerd en gemanipuleerd is het vooral de zwarte muzieksce­ne die het doelwit is geweest van de zieke heersers van de industrie boven alle andere. Misschien heeft het te maken met de verachting die de “elites” altijd al hebben gehad voor mensen met een andere kleur en hun cultuur en erfgoed. De wereld van Rap en Hiphop even daargelaten – dit onderwerp is ruimschoots aan bod gekomen in het *eerste deel* – is het dodental onder soulmuziekartiesten – met name degenen die in hun liedjes een boodschap brachten van liefde en eenheid – veel hoger dan redelijkerwijs kan worden toegeschreven aan puur toeval of brute pech. Ook lijkt het aantal slachtoffers pervers buitenproportioneel waar het artiesten betreft die probeerden op te staan tegen hun

platenmaatschappij en stappen ondernamen om hun rechtmatig deel van royalty's en platenverkoop op te eisen. Entree **James Brown**, **Sam Cooke** en **Otis Redding**.

Volgens meerdere verslagen zette dit trio, ontsteld door het manipulatieve en onrechtvaardige gedrag van hun respectievelijke labels, in de jaren 1960' stappen voor het oprichten van hun eigen muziekuitgeverij voor het afhandelen van alle royaltybetalingen voor hun nummers, en voor het verkrijgen van eigenaarschap van de moederbanden van al hun opnamen. Duidelijk is dat dit nieuws uitlekte naar de Industriemachine, wat resulteerde in de gewelddadige en vroegtijdige dood van zowel Cooke als Redding, als een vernietigende waarschuwing aan het adres van alle anderen in de industrie die misschien hetzelfde idee hadden.

Sam Cooke zou op 11 december 1964 zijn doodgeschoten door Bertha Franklin, de manager van een motel in Los Angeles. De officiële vertelling is dat Cooke eerder die avond in een restaurant was waar hij zwaar dronk en een jonge vrouw ontmoette, Elisa Boyer (in sommige berichtgeving benoemd als "Lisa"). Het paar ging vervolgens naar het motel. Volgens Boyer had Cooke haar tegen haar wil meegenomen, en toen hij haar begon te betasten was ze bang dat hij haar zou verkrachten. Dus griste ze haar kleren bij elkaar, nam de meeste van Cooke ook mee en wist naar het kantoor van de manager te rennen voor hulp. Toen het te lang duurde voordat de manager antwoordde ontvluchtte ze het gebouw. Cooke zou kwaad naar het kantoor zijn gestormd met alleen een jasje en één schoen aan, naar binnen zijn gedrongen, Franklin vast hebben gegrepen en geëist dat de manager zei waar ze was gebleven. Er ontstond een worsteling waar Franklin uit zelfverdediging Cooke in de borst schoot en hem met een bezem op zijn hoofd sloeg.

De officiële lezing werd direct verworpen door familieleden en vrienden van Cooke – nog meer nadat de lijkschouwersjury een uitspraak van gerechtvaardigde doodslag afgaf. Hoewel een overval werd aangedragen als mogelijk motief voor Cooke's dood, door verslagen dat hij in het restaurant was gezien met een flinke stapel bankbiljetten, de verder verspreide verdenking was dat Boyer, Franklin en de uitbater van het motel, Evelyn Carr, hadden samengespannen om Cooke te vermoorden. Collega zangeres **Etta James** had haar twijfels bij de officiële uitspraak toen ze voor de begrafenis het lijk van Cooke had gezien, en schreef dat zijn verwondingen veel ernstiger waren dan ze hadden kunnen zijn door de hand van manager van het motel. Ze merkte op dat hij zo erg was geslagen dat zijn hoofd bijna van zijn romp was gescheiden, zijn handen waren gebroken en zijn neus verwrongen.

Er lijken wat thema's uit de Vrijmetselarij op te duiken in het verhaal van Cooke. Op het moment van zijn dood was hij 33 jaar oud (33 is een belangrijk getal in de Vrijmetselarij, en de muziekindustrie is in handen van Vrijmetselaars, zoals gedetailleerd in *Muzikale Waarheid deel 1*). Het feit dat hij slechts één schoen droeg

correleert met een bepaald maçonniek ritueel. Onderzoeker Ole Dammegard heeft gedetailleerd hoe in zo veel recente valse vlag “terreurincidenten” ogenschijnlijke “slachtoffers” zijn gefotografeerd met maar één schoen aan als element van maçonnieke/satanistische bespottung van het goddeloze publiek. Verder zou Cooke het kantoor van de manager om 3 uur 's nachts zijn binnengedrongen en zijn neergeschoten, op het “heksenuur”, het tijdstip waarop veel duister occulte rituelen plaatsvinden.

Vanaf het begin waren er enige verdenkingen richting Cooke's manager, Allen Klein, die later de financiële zaken van **The Beatles** zou behartigen toen ze hun muziekbedrijf Apple Corps oprichtten, tezelfdertijd dat hij de manager was van de grootste rivaal van The Beatles, de **Rolling Stones**. (Later klaagden de Stones dat Klein royaltybetalingen had achtergehouden, uitgeversrechten van hun nummers had gestolen en gedurende vijf jaar had nagelaten hun belastingen te betalen.) Volgens de documentaire *Lady, You Shot Me: The Life and Death of Sam Cooke* (Dame, u heeft me neergeschoten: Leven en dood van Sam Cooke) uit 2019 – de titel gebaseerd op de berichte woorden van Cooke nadat hij was beschoten door Bertha Franklin – pikte Klein alle royalty's van Cooke's muziek in gedurende de hele periode dat hij de “manager” van Cooke was. De familie van Cooke heeft verklaard dat zij geen royalty's of enige compensatie hebben gekregen voor Sams muziek en dat Klein ervoor had gezorgd dat deze naar zijn bedrijf gingen. De documentaire suggereert ook dat Klein had samengespannen om Cooke te laten vermoorden zodat hij zelf de enige begunstigde zou worden van Sams muziek.

Bijna tot op de dag drie jaar na het overlijden van Cooke kwam zanger/songwriter **Otis Redding**, met wie Cooke had samengewerkt om een onafhankelijke muziekuitgeverij op te zetten, samen met vier leden van de soulgroep **The Bar-Kays** en twee anderen om het leven toen hun lichtgewicht vliegtuig neerstortte in Lake Monona, Wisconsin. Redding was 26, en zijn dood kwam slechts drie dagen na het opnemen van wat zijn grootste hit zou worden, (*Sitting on*) *The Dock of the Bay*. Interessant genoeg was het James Brown, collega artiest en collaborateur van Cooke en Redding, die in zijn autobiografie uit 1986, *The Godfather of Soul*, beweerde dat hij Redding had gewaarschuwd die dag niet te gaan vliegen.

In [een artikel op de website www.naturalrecordsstudios.com](http://www.naturalrecordsstudios.com) uit 2015 getiteld “De Blues – Samenzwering of vloek?” werd de nagenoeg identieke kwestie met betrekking tot de 30-jarige **Jim Croce** besproken, waar werd opgemerkt dat het vliegtuig neerstortte in Louisiana, waarbij hij en vijf anderen de dood vonden, een dag voor de release van zijn nieuwe nummer *I Gotta Name*, en slechts dagen voor zijn aankondiging te zullen gaan stoppen met muziek maken. Net als Redding had hij kort voor het aan boord van het vliegtuig gaan nog een optreden verzorgd. Het artikel gaat verder te verklaren: “Er sterven veel te veel jonge muzikanten in vliegtuigongelukken om toeval te kunnen zijn, om nog maar te zwijgen van die jonge

musici die onder andere omstandigheden het leven lieten,” en vervolgt dan met een waslijst aan artiesten die in deze categorie vallen, waaronder (naast Redding): **Ricky Nelson, Aaliyah, John Denver, Patsy Cline, Stevie Ray Vaughan, Ronnie VanZant**, gitarist **Steve Gaines**, zangeres **Cassie Gaines, Buddy Holly, Richie Valens, The Big Bopper, Jim Reeves** en **Harold “David” Box**. Zoals het artikel opmerkt over Jim Croce: “Niet alleen verzekerde zijn dood dat zijn net uitgebrachte single een hit zou worden, het verzekerde nagenoeg dat hij nooit vergeten zou worden, wat toekomstige platenverkoop zeker stelde.”

De echo van het gerechtelijk gekibbel van Cooke en Redding over hun platencontracten weerklonk een generatie later in de gevechten van **Michael Jackson, Prince** en **George Michael** met hun respectievelijke labels, waar alle drie performers als vijftigers overleden, binnen een paar jaar na de aanvaringen.

James Brown. Een leven lang dienstbaar aan de hand die hem voedde. Zijn vrienden Sam Cooke en Otis Redding ondergingen hun lot op veel jongere leeftijd.

In 2016 verscheen de zoon van James Brown, Daryl, die zelf ook werkzaam was geweest binnen de muziekindustrie, in [een interview door Sean Stone](#), de zoon van filmregisseur Oliver Stone. Twee jaar eerder had Daryl het boek *Inside The Godfather* gepubliceerd. In hetzelfde jaar werd de biografische film *Get On Up* uitgebracht, met Chadwick Boseman in de rol van James Brown. Tijdens het interview vertelde Daryl het verhaal van hoe zijn vader, samen met Sam Cooke en Otis Redding, van plan waren los te breken van de grote maatschappijen en hun eigen distributiefirma op te richten, en hoe dit resulteerde in de dood van Cooke en Redding. De verantwoordelijke partijen, zo beweerde Daryl, hadden besloten dat zijn vader voor hen levend meer waard was dan dood, daarom was hij de enige overlevende van de drie. En inderdaad zou James Brown nog vier decennia doorploeteren voor zijn meesters. Niet voor niets werd hij wel “de hardst werkende man in de showbusiness” genoemd.

Daryl refereerde aan de legende van “The Crossroads” (De Kruising) zoals toegeschreven aan Blueslegende zanger **Robert Johnson**, en het concept van “je ziel verkopen aan de Duivel in ruil voor roem en rijkdom.” “Als je kijkt naar de hedendaagse industrie, het is zeer demonisch,” zag Daryl. “De manier waarop ze dingen neerzetten. Het slaat gewoon nergens op.” Hij bevestigde verder dat zijn vader inderdaad zijn ziel had verkocht in ruil voor zijn voortdurende succes, en dat hij een goed geld makende aanwinst was voor de industrie. Daryl stelde dat, voor de industrie, artiesten zijn “als Ken en Barbiepoppen – het zijn activa.” James zou naar bericht openlijk toe hebben gegeven dat hij “naar De Kruising was gegaan.”

Deze gedachte werd versterkt door [een korte film in opdracht van autofabrikant BMW](#), geregisseerd door Tony Scott, broer van de productieve filmregisseur Ridley Scott, die in het project een rol speelt als uitvoerend producent. In de film zien we een jonge James Brown, een beetje als Robert Johnson, bij een verlaten kruising. Het onderschrift laat weten dat we november 1954 schrijven, het jaar dat James, dan 21, naar verluidt zijn contract met de industrie had gesloten. De vertelstem, de hedendaagse James Brown, zegt: “Ik verruilde zonsopkomst voor zonsondergang, dat is wat ik deed. Als ik toen had geweten wat ik nu weet... neh... Het duister is de onwetendheid van de dood en de tijd van de Duivel.”

Dan spoelt de film snel vooruit naar november 2002, waar een op leeftijd gekomen James door zijn chauffeur, gespeeld door acteur Clive Owen, naar een hotel wordt gebracht dat de naam “Crossroads” draagt. Eenmaal binnen heeft hij een ontmoeting met een excentrieke “Prins der Duisternis,” of “de Duivel,” gespeeld door acteur Gary Oldman. James zegt tegen de Duivel: “Ik wil opnieuw onderhandelen over mijn contract.” De Duivel antwoordt: “Onze overeenkomst was je ziel in ruil voor roem en rijkdom. Heb ik niet voldaan?” De respons van James: “Jawel. Maar dat ouder worden... daar hebben we het niet over gehad. Ik kan geen split meer maken... De oorspronkelijke overeenkomst geldt niet langer. Het verouderingsproces heeft mijn vermogen om op te treden verminderd... Ik kan mijn roem en rijkdom niet meer onderhouden.”

James doet een nieuw voorstel – nog eens vijftig jaar voor nog een ziel, die van zijn chauffeur. Dan gaat de film verder met het vertonen van een dragrace op de Las Vegas Strip, de stad uit en de woestijn in, tussen James en Clive Owen en de Duivel en Gary Oldman (vandaar de relevantie voor BMW). James en Clive winnen de race terwijl Oldmans auto in vlammen opgaat nadat deze tegen een aanstormende trein is gebotst. Aan het einde van de film zien we echter dat Oldman het heeft overleefd en bezoek krijgt van duister occultist en lid van de Kerk van Satan Marilyn Manson, van wie de Duivel zegt: “Ik krijg de kriebels van hem.” Tien jaar na het regisseren van de korte film pleegde Tony Scott ogenschijnlijk zelfmoord door van een brug in Los Angeles te springen.

Elders in het interview met Sean Stone uit Daryl zijn standpunt dat Otis Redding feitelijk dood was geslagen, eerder dan dat hij was omgekomen bij een

vliegtuigongeluk. Deze bewering werd verder kracht bijgezet door [onderzoeker Yash Qaraah in zijn YouTubevideo uit 2016](#), *The Music Industrie (The Honest Truth)*. Verder beweerde Daryl dat het overlijden van zijn oudere broer Teddy, James' eerstgeboren zoon, niet kwam door een auto-ongeluk zoals officieel altijd werd gezegd, maar feitelijk een offer was als verdere “betaling” voor het voortdurende en gemaakte succes van James. In zijn boek schrijft Daryl dat Teddy feitelijk “Gangland Style” (kenmerkend als bendes plegen te doen, vert.) was neergeschoten voor de botsing. Het offeren van een eerstgeborene in ruil voor een succesvolle carrière is een thema dat in complotonderzoek veelvuldig de kop opsteekt en diepgravend werd besproken in het eerste deel van *Muzikale Waarheid*.

James Brown overleed uiteindelijk op 73-jarige leeftijd op Kerstdag 2006, wat betekende dat hij, Cooke en Redding alle drie stierven in de maand december. De officieel vastgestelde doodsoorzaak was congestief hartfalen, het gevolg van complicaties van een longontsteking nadat hij in Atlanta in een ziekenhuis was opgenomen. Daryl aanvaardt de officiële lezing echter niet en gelooft dat zijn vader werd vergiftigd. De opvatting dat Brown was vergiftigd strekte ver voorbij Daryl Brown persoonlijk; uit een onderzoek door TV-netwerk CNN en andere journalisten in 2019 bleek dat [meer dan een dozijn mensen riepen om een nieuw onderzoek](#) naar het overlijden van Brown, en naar de dood van zijn derde echtgenote Adrienne. Marvin Crawford, de arts die het overlijdenscertificaat tekende, vertelde CNN dat hij verdenkingen had bij de snelle achteruitgang van Brown en zei: “Hij veranderde te snel. Hij was een patiënt waarvan ik dat nooit had verwacht... Maar die nacht overleed hij, en ik heb toen die vraag gesteld; wat ging er mis in die kamer?”

Crawford voegde daaraan toe dat een verpleegster hem vertelde dat er restanten van drugs waren gevonden in het buisje waardoor Brown ademde en zei: “Misschien heeft iemand hem een illegale substantie gegeven, wat leidde tot zijn dood.” Daryl Brown verklaarde dat de huid van zijn vader grijs was geworden, in lijn met het idee dat hij was vergiftigd. (De zwarte komiek Dick Gregory, de eerste die in 1975 de Zapruder-film, het beeldmateriaal dat de moord op President Kennedy toont, aan het Amerikaanse publiek liet zien, zou onder zeer vergelijkbare omstandigheden als Brown zijn gestorven in een ziekenhuis in 2017, waardoor sommigen eenzelfde kwade opzet vermoedden als in het geval van Brown.)

Anderen die het vermoeden hebben uitgesproken dat Brown werd vermoord waren zijn vriend de dominee Al Sharpton, Browns vierde echtgenote Tomi Rae, zijn manager Frank Copsidas, en zijn dochter LaRhonda en schoonzoon Darren Lumar, die beide sindsdien zijn overleden. LaRhonda had beweerd dat het lichaam van haar vader was verdwenen uit de crypte waar het lag om een gelegenheid te voorkomen tot een autopsie die aan had kunnen tonen dat hij was vermoord. Browns schoonzoon, Darren “Chip” Lumar vertelde nieuwsbureau CBS 46 in Atlanta dat James Brown was vermoord. In 2008 werd Lumar doodgeschoten in de garage van zijn woning in Atlanta. De politie zei dat zij meenden dat het ging om een contractmoord.

Charles Bobbit, sinds lange tijd zijn vriend en persoonlijk manager, zou aan het bed van Brown hebben gestaan toen deze overleed. Michael Jackson zou nog twee uur nadien zijn gebleven. Jackson en Brown waren nauw bevriend. Jackson had Brown aangenomen als iets van een vaderfiguur gezien het misbruik dat hij had ervaren van de hand van zijn biologische vader Joe. Jackson leerde veel van zijn danspasjes en podiumtechnieken van Brown. Daryl zei dat “alles wat hij deed kwam door wat mijn vader hem leerde” en dat zowel Brown als Jackson hadden gesproken over het “verlaten van de industrie” voor ze stierven.

Brown verliet deze wereld precies tien jaar voor George Michael, die dood werd gevonden op Kerstdag 2016 (zie *Muzikale Waarheid deel 2* voor een gedetailleerd onderzoek van zijn zaak). In een nimmer eindigend labyrint van rariteiten en “toevalligheden,” de verjaardag van George was 25 juni, de datum waarop collega muzikant bij Sony Michael Jackson dood werd aangetroffen in 2009. Van 25 juni wordt gezegd dat het door sommige Satanistische groeperingen wordt gevierd als een soort “anti Kerstmis,” de markering van het begin van de terugval van de zon van zijn hoogste punt naar beneden (op het Noordelijk halfrond), waar het conventionele Kerstmis het omgekeerde viert.

En dan nog de al eerder genoemde Charlie Chaplin. Hij overleed op de Kerstdag van 1977, net als, uit de muziekwereld, lid van Rat Pack **Dean Martin** in 1995 en **Eartha Kitt** (bekend van haar nummer *Santa Bay*) in 2008. Onder degenen die werden geboren op Kerstdag bevinden zich **Shane MacGowan** van **The Pogues**, **Annie Lennox** en **Dido**.

*

Het ziet ernaar uit dat de wereld van R&B/Soul het slecht heeft getroffen waar het het vroegtijdig vertrekken uit dit leven betreft van zo vele van hun vooraanstaande performers die overleden aan het één of het ander (slechts overtroffen door het belachelijk hoge dodental binnen de wereld van Hiphop). **Aaliyah**, **Tammi Terell** en **Lisa “Left Eye” Lopes** (TLS) stierven voor ze dertig waren. **Minnie Ripperton** was nog maar 31. **John Coltrane**, **Donny Hathaway**, **Charlie Parker** (zie hieronder), **William Powell** (O'Jays) en **Paul Williams** (Temptations) voor hun veertigste. **Gwen Guthrie**, **Whitney Houston**, **Charmayne “Maxee” Maxwell** (Brownstone), **Sylvester**, **Billie Holliday**, **Jackie Wilson**, **Phyllis Hyman**, **Sharon Redd**, **Bernard Edwards** (Chic) en **Marvin Gaye** voor ze vijftig werden, **Barry White**, **Curtis Mayfield**, **Michael Jackson**, **Prince**, **Teena Marie**, **George Michael**, **Harold Melvin**, **David Peaston**, **Dave Prater** (Sam & Dave), **Teddy Pendergrass** en **Eddie Kendricks** (Temptations) haalden de zestig niet. **Isaac Hayes**, **Donna Summer** en **Gill Scott-Heron** verlieten deze wereld voor ze de 65 hadden bereikt.

Ik vraag me af, zou het aantal doden zo hoog zijn – proportioneel gezien – in welke andere sector ook? Laten we zeggen in de advocatuur, onder vrachtwagenchauffeurs

of kassadames? Gezien sommige van de hierboven genoemde artiesten overleden aan een overdosis drugs zou men kunnen argumenteren dat dit aspect van het artistieke leven zorgt voor een hoger aantal doden dan in andere beroepsgroepen. Maar dan nog, binnen de rangen van de soulmuziek leven heel wat werkelijk tragische verhalen. Aaliyah kwam om het leven bij een vliegtuigongeluk, ze was slechts 22. **Mel Appleby**, de helft van het pop/dansduo Mel & Kim, overleed aan een vorm van kanker toen ze 23 was. **Tammi Terell** was slechts twee jaar ouder toen ze de strijd verloor met hersenkanker na een slopend ziekteverloop. De zingende partner van Terell, **Marvin Gaye** werd, nadat hij zich was gaan toeleggen op bewuste protestliederen, door zijn eigen vader doodgeschoten een dag voor zijn 45ste verjaardag. **Teddy Pendergrass** raakte verlamd vanaf zijn middel na een auto-ongeluk in 1982, waarbij werd vermoed dat er met de auto was geknoeid. (Er bestaan verdenkingen dat Pendergrass, zonder het te weten, verwickeld raakte in een georganiseerde misdaad/mafia-oorlog binnen de muziekindustrie.

Nog zo'n [tragische vertelling](#) is die van **Donny Hathaway**. De officiële uitleg is dat hij op 13 januari 1979 in New York zelfmoord pleegde door van het balkon van zijn hotelkamer op de 14de verdieping te springen. Hij werd 33 jaar oud. Zijn “zelfmoord” zou hebben plaatsgevonden na verschillende perioden van zware depressie en verward gedrag. Acht jaar eerder was hij gediagnosticeerd als paranoïde schizofreen. Er is bericht dat Hathaway tussen 1973 en 1977 omwille van zijn geestelijke gezondheid verschillende keren in een ziekenhuis werd opgenomen (in New York, een broeinest van activiteit rond MK-ULTRA geestbeheersing, in plaats van Chicago, waar hij woonde). Zijn mentale staat van zijn trok een zware wissel op zijn gezinsleven en muzikale carrière.

Iedereen die onderzoek heeft gedaan naar de ware aard van de muziekindustrie en het lot van vele van haar artiesten zal onmiddellijk een aantal rode vlagjes zien die wijzen in de richting van mogelijke aanwezigheid van programmering middels geestbeheersing. Ongebruikelijk, en vooral achterdochtig gedrag – Hathaway vertelde zijn producer **James Mtume** kort voor zijn dood bijvoorbeeld dat blanke mensen probeerden hem te vermoorden en zijn hersens op een machine wilden aansluiten om zijn creatieve productiviteit te stelen – identificeren vaak onderwerpen van geestbeheersing, net als zware depressie, waar de geest van het slachtoffer probeert om te gaan met de meervoudige dissociatieve persoonlijkheidsstoornis die door programmeurs werd ingeleid. Fans van Hathaway vroegen zich af waarom een man die liedjes maakte als *Thank You, Master (For My Soul)* en duidelijk gelovig was ervoor zou kiezen om zijn leven te beëindigen.

Van Hathaway werd ook gezegd dat hij beschikte over bijna bovenmenselijk spirituele eigenschappen. Volgens [een artikel](#) getiteld *Donny, the First Movement* op de website van Mind Control Black Assassins:

Donny was heel, heel bijzonder. Hij was “paranormaal.” Donny was een briljant muzikant, arrangeur, songwriter en zanger.. Hij verkende melodieën, zachte en elegante stemmen. Hij sprak over het exploreren van klassieke muziek en “melodische” patronen en bewegingen, repetitieve patronen die in elke toonsoort konden worden gebruikt. Gebruik en traditie van “melodische” patronen gaat terug tot de dageraad van de mensheid, de landen van Soemerië en Kemet.

...Hij was in staat een aantal van de mysterieuze, oeroude “melodische” patronen te vangen die overleven in Afrikaanse/zwarte gospelmuziek en wist ze met een zijdezachte eloquentie te verweven met ons dagelijks leven en strubbelingen. Men zegt dat Donny in de studio letterlijk huilde toen hij de eindmix hoorde van het nummer Someday We'll All Be Free.

Volgens muzikant/producer **Reggie Lucas**, die aanwezig was tijdens Hathaways laatste opnamesessie met James Mtume, werd Hathaway altijd en overal begeleid door David McCoy Franklin, een advocaat met politieke connecties in dienst van Hathaways platenlabel Atlantic. (En ook zijn handelaar?) Lucas zei dat Hathaway zwaar gedroegerd leek op de avond van zijn dood.

De schrijvers van het eerder aangehaalde artikel concluderen:

Maar we weten nu zeker dat deze techniek toen bestond, en dat de “witte ridders” van de CIA in het geniep volop actief waren op precies hetzelfde gebied – het paranormale, psychotronica en geestbeheersing. En we weten dat iemand de volledige controle had overgenomen over Donny's geest en gedachten in de tijd dat hij overleed. Hij praatte teveel, en ze gooiden Donny Hathaway het raam uit.

De manier van overlijden strookt met het Assassination Manual (Handboek voor sluipmoord) van de CIA. Zijn dood was bedoeld niet alleen om hem voorgoed het zwijgen op te leggen maar vooral ook om te dienen als waarschuwing aan anderen hun mond te houden over Donny, de “blanke mensen” en “psychotronica en geestmachines.”

Het blijkt dat het hotel in New York van waaruit Hathaway naar verluidt zijn dood tegemoet sprong het Essex House Hotel is, gelegen aan een andere zijde van Central Park dan het Dakota Building, toneel van de Satanisch ritueel misbruik (SRA) portretterende film *Rosemary's Baby*. Het Essex heeft de reputatie van iets van een MK-ULTRA schuiladres – een beetje als het Chelsea Hotel in Manhattan, goed gedetailleerd in *Muzikale Waarheid deel 1*. Vroeg in de film valt onder verdachte

omstandigheden een jonge vrouw dood uit het Dakota. Het glas van het raam van Hathaways hotelkamer was zorgvuldig verwijderd – een specialistisch klusje – en op het bed neergelegd. Het Essex was in bezit van hotelmagnaat J Willard Marriott, die extreem goede connecties had met de CIA en andere overheidsdepartementen, naast dat hij Vrijmetselaar was (iemand verrast?). Marriott was lid van de raad van de Mayo Kliniek, één van de belangrijke ziekenhuizen betrokken bij de experimenten met geestbeheersing onder het programma MK-ULTRA van de CIA. Het Essex was dé plek in de stad waar bezoekende officials uit Washington DC regelmatig verbleven.

Zoals in elk onderzoeksgebied zou je één of twee toevalligheden of verfoeilijke connecties kunnen wegcijferen. Maar wanneer verschillende zich opstapelen, en er ontstaan patronen en trends die we al zo vaak eerder hebben waargenomen, dan kunnen er redelijkerwijs andere conclusies worden getrokken. En dus wijst alle bewijs in de richting dat Donny Hathaway het zoveelste onderwerp was van geestbeheersing uit de muziekindustrie dat blijkbaar zijn nut voor zijn heersers had uitgediend en daarom werd opgeruimd door hem te “zelfmoorden.”

Fans van zwarte/urban muziek werden in 2021 twee keer, binnen een paar dagen, eraan herinnerd dat het een fout is om *wie dan ook* in de publieke belangstelling als rolmodel of als “held” te hebben. Deze lieden zijn *niet* je vriend, ze zijn er *niet* om ons leven te verrijken – in veel gevallen juist het tegenovergestelde – en we weten nooit wie ze *in werkelijkheid* zijn. Maar af en toe krijgen we wat aanwijzingen.

De meer vooraanstaande van de twee voorbeelden was Robert Sylvester Kelly, beter bekend onder zijn artiestennaam **R. Kelly**. Als zanger en producer genoot hij gedurende de jaren 1990' en 2000' enorm succes en trok massa's fans aan die waardering hadden voor zijn samensmelten van bezielde R&B met nuances die waren ontleend aan hiphop en reggae. Hij bereikte wereldwijde faam met radiovriendelijke liedjes als *I Believe I Can Fly* en *Ignition*.

Beschuldigingen van ongepast seksueel gedrag achtervolgden hem al vanaf het eerste begin van zijn carrière, het meest beruchte voorbeeld was zijn illegale huwelijk met zangeres **Aaliyah** toen ze slechts 15 was. Deze verbintenis werd later nietig verklaard, en Aaliyah kwam een paar jaar later om het leven bij een vliegtuigongeluk. De beschuldigingen hielden aan, waaronder een veel gehoorde bewering dat hij zichzelf had gefilmd terwijl hij over een minderjarig meisje plast. Ondanks deze aantijgingen wist Kelly altijd te ontsnappen aan gerechtelijke actie, wat suggereert dat hij wellicht werd beschermd door vrienden op hoge posities.

Tegen de tijd dat geruchten rondgingen dat hij feitelijk een “harem” had en een soort geest beheersende sekscultus leidde leek het echter dat de tsunami van controversie niet langer tegengehouden kon worden – met name na de uitzending van de documentaire *Surviving R. Kelly* (R. Kelly overleven) in januari 2019, waarin

verschillende vrouwen naar voren kwamen met beschuldigingen van seksueel misbruik aan zijn adres. De serie resulteerde erin dat Kelly's platenmaatschappij RCA het contract met hem verbrak, en vele artiesten, onder hen **Lady Gaga**, die met hem hadden samengewerkt verbraken het contact en verwijderden dat werk van streamingdiensten. (Je moet toch waardering hebben voor de ironie. Lady Gaga die moraliteit en fatsoen veinst, gezien haar verdiensten in het opdringen van Satanisme aan haar tienerfans!)

De rechtszaak betrof uiteindelijk negen aanklachten wegens mensenhandel voor seks en elf mensen die hem beschuldigden – negen vrouwen en twee mannen – en beschreef seksuele vernedering en geweld dat plaatsvond over een periode van meer dan 20 jaar. Hij kan voor de rest van zijn leven de gevangenis in verdwijnen. [Hij werd schuldig bevonden](#) aan acht gevallen van mensenhandel en een geval van afpersing. Het Hof en de jury hoorden hoe managers, lijfwachten en andere leden uit zijn entourage hem hielpen bij zijn criminele ondernemingen. De strafbepaling vindt plaats op 4 mei 2022.

De aanklachten waren bijna hetzelfde van aard als in het geval van een andere muzikale pionier. Het vorige deel uit deze reeks ging tot detail in op de aanklachten van seksueel geweld tegen **Afrika Bambaataa**, altijd vereerd als één van de drie “vaders” van de hiphopcultuur. Deze kwamen van twee mannelijke voormalig leden van de organisatie Universal Zulu Nation die Bambaataa had opgericht, die beweerden dat hij zich seksueel aan hen had opgedrongen toen ze nog minderjarig waren. Ondanks dat het verhaal goed was gedocumenteerd door onderzoeksverslaggever Leila Wills van de krant *Metropolis* uit Chicago werd het compleet genegeerd door de mainstream pers. Zelfs publicaties die waren gespecialiseerd in Hiphop wilden er hun vingers niet aan branden.

Tijdens een podcastinterview in 2016 vroegen Leila en ik ons af hoe dat zou komen, omdat dit de tijd was waar vooraanstaande “beroemdheden” als Harvey Weinstein, Bill Cosby en Kevin Spacey te kijk werden gezet als seksplagen, als onderdeel van de hysterie die werd opgeklopt door de #me too-beweging. We speculeerden of Bambaataa misschien bescherming genoot van hogerop omdat, wanneer een pionier van welke culturele beweging ook twee keer wordt beschuldigd van seksueel misbruik van minderjarigen, dit onder normale omstandigheden zou leiden tot krantenkoppen. Leila's onderzoek voor [haar documentaire TRAPped In A CULTure](#) onthulde dat Bambaataa's echte naam *niet* Kevin Donovan was, zoals altijd werd bericht in zijn officiële biografieën, maar feitelijk Lance Taylor. Eén van de geïnterviewden, ooit de Minister van Informatie van Zulu Nation en bekend onder de naam TC Islam, werd in Atlanta, Georgia, op straat doodgeschoten, korte tijd na zijn verklaring over Bambaataa's voorliefde voor pedoseksualiteit, en het hiervan in de doofpot stoppen door bepaalde elementen binnen de organisatie.

Het bleek echter dat dit verre van incidenten waren; een paar maanden later berichtte *Metropolis* dat [een rechtszaak werd aangespannen tegen Bambaataa](#) in het

Hooggerechtshof van New York, met de bewering dat hij herhaaldelijk een jongen van 12 seksueel had misbruikt en “uitgeleend” aan andere mannen voor seks. Zijn beschuldiger had gebruik gemaakt van een gelegenheidsvenster van een jaar waarin vermeende slachtoffer van seksueel misbruik in het verleden de kans hadden om nog een aanklacht in te dienen voor deze mogelijkheid verjaarde met hun 22ste verjaardag. Tijdens de behandeling werd beweerd dat één van de locaties waar het misbruik plaatsvond Bambaataa's appartement aan Bronx River was, tevens het hoofdkwartier van de Zulu Nation. *Metropolis* rapporteerde over de zaak:

Volgens verschillende vermeende slachtoffers beschouwde Afrika Bambaataa zich als een intergalactisch wezen dat zich moest beschermen tegen boosaardige invloeden. Hij plakte plakband over zijn videobanden om te voorkomen dat Big Brother hem bespioneerde en dacht dat alle telefoons werden afgetapt. Er zou snel een Nieuwe Wereldorde komen, en Bambaataa dacht dat hij superkrachten ontwikkelde door het zaad van jonge jongens door te slikken.

Zijn nummer Planet Rock zette precies uiteen waar zijn wereld uit bestond – buitenaardsen, hiphop en seks. Zijn appartement hield het midden tussen een kantoor en een LSD-trip. De muren werden gesierd met afbeeldingen van ruimteschepen. Overal over de vloer verspreid lagen platen, en fotoalbums met naaktfoto's van Zulu mannen en naakte DJs uit New York waren altijd binnen handbereik. Vaak werd er homoseksuele en heteroseksuele porno afgespeeld op zijn vloermodel TV.

Bij elkaar opgeteld werpen de verhalen over R. Kelly en Afrika Bambaataa een duistere en zorgwekkende sluier over niet alleen deze twee eerder gelauwerde “helden” maar ook over de genres waarin ze pionier waren, en over de volledige bedrijfsmatige muziekmachine. Vele vragen dienen zich aan; Hoe is het mogelijk dat ze zo lang wegkwamen met hun misdaden? Waarom zwegen de mainstream media over deze verhalen tot het gewicht van het bewijs zodanig was geworden dat ze het niet langer konden negeren? Wat is de werkelijke aard van een industrie waar incidenten als deze kunnen plaatsvinden – en niet bepaald eenmalig? Wat is de ware aard van een industrie die dergelijke karakters aantrekt – of maakt?

*

Af en toe duikt een minst verwachte kandidaat op om – ogenschijnlijk in alle oprechtheid – de ware aard te onthullen van de industrie waarvan ze deel uitmaken. Een paar jaar geleden trad acteur Randy Quaid naar voren met zijn beweringen van “star whacking” (sterren meppen) – het idee dat de duistere heersers van Hollywood van tijd tot tijd er eentje uit eigen kring omleggen, als manier om van een “losgeslagen element” af te komen dat een risico is geworden, of in lijn met hun verwrongen religieuze rituelen. Hij haalde David Carradine en Heath Ledger aan als voorbeelden van dit fenomeen. Ik weet niet of het iemand anders is opgevallen, maar de carrière van Randy heeft sinds het doen van zijn uitspraken niet bepaald een vlucht genomen. Hij en zijn vrouw Evi hebben al jaren problemen met de Amerikaanse en

Canadese autoriteiten met betrekking tot verschillende aanklachten wegens misdaden, huisvredebreuk en vernieling. In 2020 beweerde Quaid dat de uitkomst van de Amerikaanse presidentsverkiezingen, waar Joe Biden Donald Trump *zou hebben* verslagen, frauduleus waren en dat het duidelijk was dat de verkiezing was gestolen. (En dat was zo, zoals het meervoudig belastende bewijs – dat veelbetekenend werd verworpen door het hoogste Amerikaanse gerechtshof – aantoot.)

Mel Gibson is een andere grote naam die de klok luidde, in zijn geval over de verbijsterende schaal van hoe geïnstitutionaliseerde pedoseksualiteit een kanker is in Hollywood. (En ook de productiviteit van Mel is de laatste tijd wat achtergebleven. Tis toch vreemd.)

Binnen de muziekindustrie wordt de plek van meest onverwachte klokkenluider en activist ingenomen door **Brian Harvey**, voormalig zanger bij de pop/R&B band **East 17**. In de hoogtijdagen van de groep in de jaren 1990' leefde Harvey het luxe leven zoals de meeste gevierde en vooraanstaande sterren dat doen. Echter had hij blijkbaar gedurende zijn volwassen leven te kampen gehad met depressies, en dit werd verergerd toen het kortstondige succes van de band af begon te nemen.

Bij Harvey lag controversie altijd om de hoek. Hij werd ontslagen uit East 17 nadat hij zich tijdens een interview positief had uitgelaten over het gebruik van MDMA/Ecstasy. Toen de kwestie tijdens het “Vragenuurtje” in het Britse parlement werd besproken waren zijn kansen om in de band te kunnen blijven tot nagenoeg nul gereduceerd. Harvey beweert dat hij erin geluisd was door een journalist, in een samenzwering met de rest van de band en hun manager, en dat hij werd overgehaald om de uitspraken te doen zodat dit zijn geplande verwijdering kon rechtvaardigen. Hij had vier jaar eerder al een waarschuwing van de politie gekregen wegens het in bezit hebben van cannabis. Het jaar na het Ecstasy-incident werd hij veroordeeld tot een boete van duizend pond wegens het aanvallen van een persfotograaf buiten een Londense nachtclub. In 2001 werd hij zelf het slachtoffer van mishandeling buiten een nachtclub en moest worden geopereerd nadat hij was aangevallen door een man met een machete. In hetzelfde jaar liep zijn huwelijk met danseres Tash Carnegie, met wie hij een kind had, op de klippen en kondigde Harvey aan te stoppen met muziek. Later kwam hij 56 dagen vast te zitten na het schenden van een straatverbod dat hem door zijn vervreemde vrouw via de rechter was opgelegd.

In 2005 was Harvey betrokken bij een bizar incident waar hij in het ziekenhuis moest worden opgenomen nadat hij onder de wielen van zijn eigen Mercedes terecht was gekomen. In de mainstream pers werd gespeculeerd dat het een zelfmoordpoging was, hoewel Harvey later met de onwaarschijnlijke verklaring kwam dat hij misselijk was geworden na het eten van aardappels in de schil en uit de auto was gevallen toen hij de deur had opgedaan om over te geven.

En zelfs deze gebeurtenissen vormen echter nog niet het toppunt van extreme

controverse rond Harvey. In recentere jaren heeft hij zijn kanalen op YouTube gebruikt voor het voortdurend refereren aan seksueel misbruik van kinderen dat binnen de muziekindustrie veelvuldig voor zou komen. In 2014 stond hij aan de deur van de premierswoning aan de Londense Downing Street en eiste een gesprek met toenmalig premier David Cameron. Een aantal maanden later had hij een ontmoeting met Kamerlid voor Labour Simon Danczuk. Het Kamerlid riep later op tot een onderzoek naar de beweringen van seksueel kindermisbruik binnen de industrie en zei:

Hij [Harvey] is erg gepassioneerd als het gaat om het beschermen van kinderen en wil echt een bijdrage leveren. We weten dat de showbusiness een industrie is en dat erbinnen een aantal misbruikers zijn geweest. Hij verschaft een aantal aanwijzingen die ik graag wil uitzoeken, en dat ga ik dan ook doen. Ik ben blij met het werk dat hij heeft verricht.

De beweringen van Harvey wekten de aandacht van verschillende mainstream nieuwsverspreiders toen hij in januari 2015 een video van zichzelf postte getiteld [Fuck The Industry 2](#) waarin hij te zien is in een steegje terwijl hij de plaque vasthoudt die hij met East 17 kreeg voor het bereiken van een miljoen verkochte exemplaren van hun debuutalbum *Walthamstow*. Dan richt hij zich tot de camera en zegt: “East 17, een miljoen verkocht – dit is wat het godverdomme waard is” en slaat de prijs gewelddadig stuk tegen een container. Terwijl hij wegloopt zegt hij: “Dat is wat ik vind van jullie godverdomde muziekindustrie.” Het onderschrift bij de video luidt:

Dit is wat ik vind van jullie allemaal. Val dood met je platenindustrie en flikker op met jullie rare pedoseksuele wereld. Fuck you.

Eraan toegevoegd was de boodschap:

Op een dag zullen jullie allemaal het begrijpen, maar voor het moment mogen jullie me gek noemen, een mafkees, een mislukkeling, uitgerangeerd, zie maar. Maar als jullie ontdekken wat zich werkelijk allemaal af heeft gespeeld dan wil ik dat jullie je afvragen; had ik dat aangekund??? Liefs aan alle slachtoffers die nooit worden gehoord. Ik zal jullie stem zijn.

Tegen begin 2021 had Harvey een veelheid aan video's gepubliceerd, waar in sommige duidelijk te zien was dat hij onder druk stond en het leek dat hij leed aan een mentale instorting. Hij heeft vaker [de anekdote verteld](#) hoe hij begin jaren 1990' werd meegenomen naar Brown's, een “club voor heren” in Shoreditch, Londen, door voormalige actrice in Eastenders Danniella Westbrook, waar hij in die tijd een relatie mee had. Westbrook vertelde dat ze zelf als kind ook werd voorbereid en seksueel werd misbruikt, en “dat het door dit proces was dat ik mijn roem bereikte.”

Harvey zei dat ze hem meenam naar het kantoor van de manager van de club, waar zich een verborgen doorgang bevond, bediend door een hendel, die toegang gaf tot

een wirwar aan geheime kamers een verdieping hoger, allen aangekleed in een rood decor met rode verlichting. Daar zegt Harvey een jonge vrouw te hebben gezien in een intieme setting met een man, maar toen hij haar beter bekeek viel hem de ontblote knie in kousen hem op als vreemd. Later, zo zegt hij, realiseerde hij zich dat de knie te klein was voor een volwassene en dat het een kind moest zijn geweest. Ook herinnert hij zich dat hij een jonge jongen zag in een herenkostuum, omringd door vier mannen, en dat er in kamers op de bovenverdieping drugs werden verkocht.

Harvey heeft verteld hoe het beeld van dat meisje hem bleef achtervolgen, hoe het de vonk vormde waarmee zijn ongewilde blootstelling aan de smerige kant van de industrie begon, en hoe het zijn leven had geruïneerd nadat Westbrook hem daar mee naartoe had genomen en hij het mikpunt werd van voortdurende surveillance en lastig vallen. Begin 2021 vertelde hij ook dat hij Ghislaine Maxwell die avond in de club had gezien. Maxwell is de dochter van mediamagnaat (en spion voor de Israëlische geheime dienst Mossad) Robert Maxwell en de vroegere partner van veroordeelde pedoseksueel en fikser van kinderen voor seksueel misbruik voor de rijken en “beroemdheden,” Jeffrey Epstein. (Robert Maxwell verdween in 1991 van zijn jacht waar werd vermoed dat het om een moord ging. Epstein zou in 2019 zelfmoord hebben gepleegd in zijn cel nadat hij was gearresteerd. De frase “Epstein didn't Kill Himself” (Epstein pleegde geen zelfmoord) werd daarna één van de populairste memes op internet. Ghislaine Maxwell zelf werd in juli 2020 aangehouden op verdenking van het regelen en transporteren van minderjarige meisjes voor seks.) Harvey heeft Westbrook ervan beschuldigd dat ze hem erin heeft geluisd door hem mee te nemen naar die club, en dat ze samenspande met MI5 en de bijzondere dienst politie en richtte zich tot haar met te zeggen: “Jij hoort bij het Establishment. Jij hoort bij die lui.”

Het is uitermate lastig om de beweringen van Harvey te volgen omdat hij er niet in slaagt zijn punten in chronologische volgorde op navolgbare wijze te presenteren, en hij raakt vaak afgeleid of op een zijspoor. Zijn verklaringen in elkaar gepuzzeld, echter, verklaart hij dat hij een doelwit is geworden uit angst dat hij teveel weet over pedoseksualiteit binnen de hogere regionen van de muziekindustrie, waarbij een aantal zeer vooraanstaande personen zijn betrokken. De namen die Harvey noemde zijn onder andere die van voormalig bandmanager die uitvoerende werd bij de televisie, **Simon Cowell**, en de voormalig manager van de **Pet Shop Boys, Bros en East 17, Tom Watkins** (die op 70-jarige leeftijd overleed in februari 2020 na een ziekbed van jaren). In een live gestreamde video beweerde Harvey in 2021 dat Watkins regelmatig Danniella Westbrook en presentatrice Dani Behr erop uit stuurde om tampons te kopen voor zijn poepgat omdat hij “als een kut geneukt was” (ik weet zeker dat mijn lezers dankbaar zullen zijn voor dat beeld). Deze video (verwijderd van YouTube en niet meer te achterhalen, vert.) heette *There's a Price On My Head Right Now...Ghislaine!* Ergens in het midden barst Harvey in tranen uit en kan een aantal minuten lang geen woord uitbrengen.

(Simon Cowell hoestte 50.000 van de 150.000 pond borg op voor **Jonathan King**

toen deze voor de eerste keer werd vastgezet voor zedendelicten jegens jonge jongens. Cowells publicist, Max Clifford [tevens de manager van Danniella Westbrook] zou boos zijn geworden om deze actie van Cowell en hem vervolgens de les hebben gelezen over wat voor man King wel niet was.” Hij zal wel in een positie hebben verkeerd dat hij dat kon weten. Clifford werd zelf veroordeeld tot acht jaar gevangenisstraf na schuldig te zijn bevonden aan aanranding van verschillende meisjes en vrouwen. Clifford overleed op 74-jarige leeftijd in de gevangenis.)

In dit smerige en ingewikkelde web van onzedelijkheid en perversiteit heeft Harvey campagneleider Bill Maloney van Pie 'N Mash Films ervan beschuldigd geplaatst te zijn door de inlichtingendiensten en te dienen als poortwachter om te voorkomen dat kennis van seksueel kindermisbruik door vooraanstaande lieden wordt geopenbaard. Harvey heeft gezegd dat hij eerst had aangeboden samen te werken met Malony (die zegt zelf als jong kind te zijn misbruikt binnen de maatschappelijke zorg) bij het produceren van zijn films voordat hij Malony's ware, kwaadaardige rol ontdekte. Harvey heeft beweerd dat Malony probeerde Operatie Yewtree, het onderzoek naar betrokkenheid van het Establishment bij pedoseksualiteit na de onthullingen rond Jimmy Savile als seriekindermisbruiker, te ondermijnen en te laten ontsporen. Ook beweerde Harvey dat een vriend van hem, die hij in vertrouwen had genomen, werd vermoord.

Andere namen die Harvey heeft genoemd zijn onder andere de koningin, prins Andrew, voormalig officier Metropolitan zedenpolitie Jon Wedger, activist John Harris (inmiddels overleden), loodgieter die activist werd Ian Puddick, en podcaster Shaun Atwood, naast verschillende andere bekende namen uit de “waarheid”/“alternatieve” media als zijnde loopjongens en insiders. Hij vermoedt het samenspannen in het complot tegen hem van diverse kranten waaronder *News of the World*, waarvan hij beweert dat ze zijn telefoon hadden gehackt in de jaren 1990'. Een onderzoeker die voor de krant werkte werd later beschuldigd van het hacken van de telefoon van de vermoorde scholier Millie Dowler, wat de aanleiding was voor het opheffen van *News of the World* na een 168-jarig bestaan. Harvey heeft steeds beweerd dat veiligheidsdiensten hem dood willen en vaker gezegd dat er een prijs op zijn hoofd staat, dat hij een “wandelende dode” is.

In 2017 keerde Harvey terug naar het maken van muziek om zijn boodschap uit te dragen. In een nummer genaamd *You'll Never Stop Me* (Je zult me nooit tegenhouden), later opnieuw uitgebracht onder de titel *Checkmate* (Schaakmat), dat refereert aan het schandaal “Pizzagate” van 2017, waar het bestaan van geïnstitutionaliseerde pedoseksualiteit binnen de Amerikaanse politieke Gevestigde Orde wordt verondersteld, rapt hij:

Als je homo bent, dan ben je een homo. Doe niet alsof je hetero bent. Je bent een vuile politicus die elke dag kinderen neukt. Je bent geen autoriteit. Voor jou heb ik geen enkel respect, maat. Ga lekker naar Comet Pizza, neem een stuk aan de poort.

Ik kan niet geloven wat ik nu ontdek. Confronteer de industrie, een mafketel.

Een mogelijke aanwijzing over de verbondenheid tussen de verschillende lijnen van dit onwaarschijnlijk complexe verhaal – en een mogelijk inzicht in hoe alle aantijgingen aan de aandacht van het publiek zijn ontsnapt door het vermijden van de leidende pers er enige aandacht aan te schenken – komt voort uit de beelden in de begeleidende video op YouTube.

Erin te zien zijn de twee pilaren van de Vrijmetselarij, Jachin en Boaz, naast de maçonnieke winkelhaak en passer, twee hamers en een troffel. Een alziend oog is te zien boven het beeld van twee handen die elkaar grijpen in een geheime maçonnieke handdruk.

*

Een alarmerend groot aantal artiesten heeft gezegd als kind seksueel te zijn misbruikt – ver voorbij de kans die men redelijkerwijs kan verwachten wanneer andere levenspaden worden bewandeld. In een documentaire over haar van Netflix [beweerde bijvoorbeeld Alanis Morissette](#) dat ze door verschillende mannen was verkracht toen ze 15 was (hoewel ze hun namen niet noemde), rond de tijd dat haar muzikale carrière begon.

Onder hen bevinden zich ook **Terry Hall**, gewezen frontman van de TwoTone/Ska act **The Specials**, en later van **Fun Boy Three** en **The Colourfield**.

Tijdens een interview voor een live publiek in 2019 als onderdeel van Richard Herrings Leicester Square Theatre podcast, en opgepikt door dagblad *The Sun* in een artikel getiteld *Popster gekweld door pedo-ervaringen*, onthulde Hall dat hij op 12-jarige leeftijd was ontvoerd en gedurende vier dagen werd misbruikt door een bende pedoseksuelen in Frankrijk en vervolgens jaren werd gekweld door depressie en angst. Herring liet na verder door te vragen tijdens het interview, hoewel het lijkt dat het incident vele jaren eerder werd aangekaart in de tekst van een single van Fun Boy Three, [Well, Fancy That](#) (Nou, wie had dat gedacht), dat zinspeelt op misbruik door een onderwijzer. Het nummer begint:

Je nam me mee naar Frankrijk met de belofte me Frans te leren.

Ons werd gezegd om 10 uur te verzamelen,

Ik was 12 en naïef.

En later:

*Als ik had kunnen lezen wat zich in je hoofd afspeelde,
Ik zou hebben gezegd dat ik blind was voor je doortrapte geest,
Er is geen excuus, maar je misbruik, en de littekens die het achterlaat,
Waar trek je de grens?
Op schoolreisjes naar Frankrijk,
Nou, wie had dat gedacht,
Jij had het naar je zin,
Maakte van seks een misdaad,
Nou, wie had dat gedacht?*

Het meest schokkende van de herinneringen van Hall is wanneer hij zegt dat hij er “nu om kan lachen” en dat “weet je, als ik terugdenk aan mijn ontvoering, dan is het een beetje als... je kunt je er door laten verteren van binnenuit, maar toch, nou, weet je wel, het is pedofilie en het is, soort van, onderdeel van het leven, eigenlijk.”

In de geest van de meeste gewone mensen in de maatschappij is pedoseksualiteit zeker geen onderdeel van het leven. Misschien is de beleving van Hall van het fenomeen gevormd door decennia lang deel uit te maken van de bedrijfsmatige machine van de muziekindustrie.

*

Het is niet moeilijk om de inspiratie af te leiden achter sommige liedjes van **Morrissey**; *Last of the Famous International Playboys* is bijvoorbeeld een ode aan de Londense misdadigers Ronnie en Reggie Kray, terwijl *Suffer Little Children* een vernietigend onderzoek was naar de misdaden van de “Moors Moordenaars” Ian Brady en Myra Hindley. Het lijkt dat de voorman van **The Smiths** nooit heeft geschuwd controversiële onderwerpen aan te snijden of het te hebben over verachte criminelen.

Het verhaal achter de single van The Smiths uit 1986, *Panic*, leek in die tijd al even helder omdat de band zelf vrijelijk een uitleg gaf voor het refrein “hang the dj” (knoop de dj op). Gitarist Johnny Marr herinnert zich een nieuwsbericht op BBC Radio 1 over de kernramp in Tsjernobyl in Rusland. Meteen daarna komt DJ Steve Wright in de lucht die op vrolijke toon Wham!'s hit *Baby, I'm Your Man* aankondigt. In de woorden van Marr: “Ik weet nog dat ik letterlijk zei 'wat heeft dat in vredesnaam te maken met het leven van mensen?’” Het zou daarom zo maar kunnen dat Steve Wright de DJ was waar in het nummer van The Smiths naar werd verwezen.

In de wereld van samenzweringen begon einde 2012, in het kielzog van de onthullingen rond Jimmy Savile's ware verdorven aard, [een alternatieve verklaring](#) de ronde te doen. Een gerucht op internet suggereerde dat het nummer al decennia eerder informatie van binnenuit weergeeft over Savile's misdaden. Er werd gewezen op de tekst die refereert aan “paniek in de straten” van sommige Britse steden en met name op de regel “de zijstraten van Leeds waar je rondsluip.” Savile kwam uit Leeds en onderhield er een woning in de buurt van Roundhay Park. Het was dicht in de buurt van de vindplaats van één van de slachtoffers van Yorkshire Ripper Peter Sutcliffe, wat de Ierse onderzoeker Thomas Sheridan ertoe aanzette te speculeren dat Savile wellicht Sutcliffe's handlanger was geweest bij sommige moorden. Het was bekend dat het paar bevriend was. Savile bezocht Sutcliffe regelmatig in de gevangenis.

De regel “on the side-streets of Leeds that you slip down” (de zijstraten van Leeds waar je rondsluip) wordt later in het nummer herhaald, gevolgd door “provincial towns you jog 'round” (de dorpjes in de provincie waar je rondjogt), waardoor aanhangers van de theorie ons eraan herinneren dat één van de methoden van Savile om in de buurt te komen van kinderen was om zich te verschuilen achter een façade van “veel goed werk verrichten voor goede doelen,” en dan vooral het ondernemen van vele pretlopen en marathons door het hele land.

Morrissey zingt: “Brand de disco af, knoop de gezegende DJ op.” Aan Savile is toegeschreven dat hij het Britse prototype diskjockey was, een pionier die al zo ver terug als de jaren 1940' grammofoonplaten afspeelde in danszalen waar eerder alleen bands optraden. Er werd opgemerkt dat tussen de verdiensten die Savile had ontvangen zich ook een “zegen” van de paus bevond. Daarnaast is gesuggereerd dat één van de meer obscure teksten van het nummer, “hoop verrijst misschien op het Grasmere (dorp en meer in Engeland, vert.), maar, honinglief, je bent niet veilig daar,” het honinglief-stuk (honey pie) een verholde verwijzing zou kunnen zijn naar PIE, de controversiële Paedophile Information Exchange (Uitwisseling informatie pedofielen), een platform waar seksueel misbruikers van kinderen met elkaar konden communiceren en tips konden uitwisselen om aanhouding te voorkomen, of naar de tactiek “Honey Trap (waar vooraanstaande personen met invloed in de val worden gelokt om seks te hebben, soms ook met kinderen. Dit wordt gefilmd en gebruikt als chantagemiddel. Op geijkte momenten moet de gechanteerde persoon in zijn of haar positie handelen zoals opgedragen, onder dreiging van het openbaar maken van de beelden, vert.). In het laatste deel van het nummer zingt een kinderkoor het “hang the DJ” mee en bij het live optreden in het tv-programma *Eurotube* verscheen er tijdens het uitvoeren van het nummer *Panic* een schooljongen op het podium. Het stukje over “Grasmere” is wat raadselachtiger, hoewel er een pedoseksueel was genaamd Paul Evans die in 2014 was veroordeeld wegens een reeks aanrandingen van jonge meisjes, maar ook al in 1990 wegens zedendelicten in de cel had gezeten, vier jaar na het uitkomen van *Panic*. Zijn adres ten tijde van zijn overtredingen in 2014 was

opgegeven als Grasmere Avenue, Padiham, Lancashire.

Jimmy Savile. Zou hij misschien het echte tekstuele onderwerp zijn geweest van het nummer van The Smiths, *Panic*?

Op eenzelfde manier als Johnny Rotten blijk gaf van kennis van binnenuit over de misdaden van Savile zo ver terug als 1978, zou Morrissey hier hetzelfde hebben laten zien, zij het op een wat verholde manier en een aantal jaar later? Als dat zo is dan was het sentiment “knoop de DJ op” niet helemaal misplaatst.

Daar houden de vreemde synchroniciteiten echter niet op, en ik ben Jamie Drummond dankbaar. Hij bracht vele ervan onder mijn aandacht. Om te beginnen deelt gitarist van The Smiths Johnny Marrs zijn verjaardag op 31 oktober (Halloween) met Savile.

Hoewel de belangrijkste video voor het promoten van *Panic* de band laat zien terwijl ze spelen was er een tweede promotionele video gemaakt door filmmaker Derek Jarman als onderdeel van zijn korte film die de presentatie van het album *The Queen Is Dead* (De koningin is dood) begeleidde. In wat werd gezien als de “officiële” video werden de snel bewegende zwart/wit beelden van Jarman geprojecteerd over het optreden van de band.

Naast scènes van vervallen woningen en industriële woestenij bevat de compositie van Jarman ook verschillende beelden van de Parlementsgebouwen en Buckingham Palace (in brand). Zouden deze bewust kunnen verwijzen naar de verbanden tussen Savile en prominente figuren uit de Gevestigde Orde zoals premiers Edward Heath en Margaret Thatcher, en prins Charles? Ook is er een beeld van een ronddraaiende kroon. Er is geen duidelijke reden waarom een video die over DJs zou gaan beelden van deze locatie zou moeten bevatten.

Een aantal keren verschijnt een griezelige, uitgestrekte hand in beeld. Dit zou een roofdier kunnen suggereren die zijn prooi achterna zit.

Tegen het einde van de video is er nog iets dat kan worden gezien als een verwijzing naar necrofilie (seks met een overledene, yuk! vert.) – iets waarvan Savile ook werd beschuldigd – waar een man liefdevol een schedel kust. Net als andere beelden heeft het niets te maken met de inhoud aan het oppervlak van het nummer.

Wanneer het refrein “hang the DJ” voor het eerst wordt gezongen zijn er beelden te zien van hele jonge meisjes.

De korte film *The Queen Is Dead* werd in bioscopen vertoond voorafgaand aan de film *Sid & Nancy*, waardoor we met een vreemde boog weer terugkomen bij Johnny Rotten (die, zoals we eerder te weten kwamen, pleegde kinky seksfeestjes bij te wonen die werden gehouden in het Lagerhuis van de Britse Parlementsgebouwen).

We zien bij Jarman ook weer de inmiddels welbekende familieconnecties met het militaire apparaat. Zijn vader was een in Nieuw Zeeland geboren officier bij de Koninklijke Luchtmacht. Jarman zou AIDS hebben opgelopen en zijn gestorven aan een gerelateerde ziekte op 52-jarige leeftijd in 1994.

De hoes voor de single *Panic* droeg het gezicht van Richard Bradford. Hij was een obscure Amerikaanse acteur en er was voor The Smiths geen reden hun single met zijn snoet te versieren. Reiken we te ver als we ons afvragen of hij werd gekozen omdat de plaats Bradford in de buurt ligt van Leeds, en omdat Savile veel van zijn misdaden had begaan in Bradford?

In een aflevering van het satirische programma dat begon in de jaren 1980', *Spitting Image*, was een keer een sketch opgenomen met rollen voor Savile, the Smiths en prinses Diana. Dit raakt niet direct aan de bredere vertelling dat the Smiths zelf de waarheid over Savile onthulden, maar het toont wel publiek een verband tussen Savile en de groep en legt een lijn naar het Britse koningshuis. Savile zou zijn aangehouden als “adviseur” voor prins Charles en prinses Diana toen hun huwelijksbootje begon te zinken. De clou van de sketch was dat iemand uit het publiek had geschreven aan Savile's programma *Jim 'll Fix It* (waarin Savile wensen van kijkers in vervulling liet gaan, vert.) met de wens om een nummer van the Smiths te laten horen, maar het moest worden gezongen door iemand anders dan Morrissey. Dus haalt Savile prinses Diana erbij om te zingen. Uiteindelijk blijkt dat het nummer, zonder aanwijsbare reden, *Heaven Knows I'm Miserable Now* (God weet dat ik me nu klote voel) van de groep wordt.

Nog even als vreemde voetnoot; the Smiths hebben maar één keer in hun bestaan gespeeld op de overlijdensdatum van Diana, 31 augustus. Dat was in 1986, toen ze optraden net buiten Phoenix in Arizona. Ze zouden slechts twee nummers hebben gespeeld in hun set; *Heaven Knows I'm Miserable Now* en *Panic*.

Om nog even samen te vatten; Begin jaren 1990' bracht *Spitting Image* de

samenstelling van Morrissey, Diana en Savile voor een kolderieke versie van *Heaven Knows I'm Miserable Now*. The Smiths staan alom bekend voor het onthullen van de waarheid rond Savile in hun single *Panic*, en de band speelt in 1986 die nummers, en alleen die nummers, op de dag af precies 11 jaar voor het te vroege overlijden van Diana.

In het belang van de volledigheid, er bestaat nog een vreemd verband tussen the Smiths en Savile en de acteur Nigel Havers. Diens vader was een zeer vooraanstaand advocaat. Hij werd procureur generaal voor Wales en Engeland. In deze rol speelde Lord Havers een belangrijk aandeel in de rechtszaak tegen de al eerder genoemde Yorkshire Ripper, Peter Sutcliffe, bij wie Savile regelmatig op bezoek was geweest toen hij vastzat in gevangenisziekenhuis Broadmoor.

Nigel Haver verscheen een keer in het TV-programma *I've Never Watched Star Wars* (Ik heb *Star Wars* nooit gezien). Hier werd hij klaarblijkelijk voor het eerst bekend gemaakt met the Smiths toen de presentator hem dwong naar drie van hun nummers te luisteren – *This Charming Man* (“Deze charmante man,” zou het “charming” kunnen verwijzen naar het opleggen van een betovering?), *How Soon Is Now?* (Hoe snel is nu?) en ...*Heaven Knows I'm Miserable Now*.

Toevalliger/synchro-mystieker wijze verscheen Nigel Havers in één van de weinige films die werden geproduceerd door Diana's minnaar Dodi Al-Fayed tot het moment van haar dood – de Oscarwinnaar *Chariots of Fire*, uitgebracht in 1981 (die zich afspeelt in Parijs, de stad waar Diana en Dodi hun dood vonden).

Nog maar even een opsomming; de zoon van de man die het proces tegen de Yorkshire Ripper leidde verscheen in een televisieprogramma waar hem vragen werden gesteld over een groep waarvan hij beweerde niets te weten, hoewel het een groep is die naar verluidt de waarheid heeft ontbloot met hun nummer *Panic* over Savile die, op zijn beurt, weer een sinistere connectie had met Peter Sutcliffe, de Ripper, die door de vader van Nigel werd veroordeeld!

Met het risico te diep te worden meegesleurd in te veel konijnenholen – maar in het belang van zorgvuldigheid – voor de hoes van het album *The Queen Is Dead* poseerde de groep buiten de Salford Lads Club, een voormalig sport en recreatiegelegenheid opgericht door Robert Baden-Powell, de grondlegger van de Scouting. **Allan Clarke** en **Graham Nash** van de **Hollies** kwamen er in hun jeugd ook. Er zouden zich af en toe pedoseksuele activiteiten hebben afgespeeld. Het bleek dat Savile een werkrelatie had met Salford. Hij kwam er voor het eerst aan in 1957 om de post van assistent manager te bezetten van de Plaza Dancehall aan Oxford Road. Hij keerde terug in 1964 naar de stad voor de presentatie van de eerste aflevering van *Top of the Pops* vanuit de BBC-studio's in Rusholme. In de nasleep van het publiek bekend worden van de aantijgingen tegen Savile begon de politie van Greater Manchester met een onderzoek naar meerdere beweringen van seksueel misbruik dat zich in Manchester en Salford zou hebben afgespeeld toen hij daar

verbleef.

In de jaren 1960' was bekend dat Savile en “collega sir” Cliff Richard (zie de connectie met het Elm Guest House eerder in het boek) bekenden van elkaar waren. Gebleken was dat de BBC tientallen jaren de misdaden van Savile onder het kleed veegde. In 2014 leek het dat ook “sir” Cliff goede banden had met het mediabedrijf. Een politie-inval bij het huis van de zanger in Berkshire in verband met een beschuldiging van historisch seksueel misbruik werd ontoelaatbaar verklaard toen een cameraploeg van de BBC bij het huis klaar stond voordat de politie de kans had te arriveren. Vervolgens dreigde Richard de BBC aan te klagen (hoewel hij geen probleem had om laat 2021 te verschijnen in een programma op BBC 2, over zijn vroege achtergrondorkest **The Shadows**).

En dan zijn we weer terug bij Morrissey! In 2014 werd bekend dat de voorman van the Smiths – van iedereen die hij kon vragen – Cliff Richard benaderde om in hun voorprogramma te spelen in New York op 21 juni, de Zomerzonnenvende. Een meer niet passende combinatie is haast niet voor te stellen (hoewel, Eminem en Elton John traden ook samen op, nu ik er zo over nadenk), vooral omdat Richard toegaf dat hij nauwelijks wist wie Morrissey was. Het was voor het geval de show niet doorging. Morrissey onthulde later dat hij leed aan slokdarmkanker en een dubbele longontsteking.

*

Een mededinger van popvideo's uit de jaren 1980' met erin vervat occulte en esoterische symbolen zoals worden gedetailleerd in *Muzikale Waarheid deel 2*, die ook niet de selectie haalde maar toch een eervolle vermelding verdient is [*Duel*](#), de hitsingle uit 1985 van de Duitse Synthpop/New Wave act **Propaganda**. En de naam van de groep draagt wellicht meer betekenis dan aanvankelijk gedacht. In die tijd werd hun genre omschreven als “Avant Pop,” en één criticus beschreef de band, bestaande uit twee jongens en twee meiden, als “ABBA from Hell.”

De video begint met zangeres **Claudia Brücken** die uit een auto stapt en een rode roos vertrapt. Waarmee direct de toon is gezet, een motief dat verband houdt met de natuur en met schoonheid wordt moedwillig kapot gemaakt. Dan gaat Brücken naar binnen in wat een Chinees café of een opiumkit lijkt met een jaren 1930' decor en neemt plaats tegenover een man (**Michael Mertens** uit de band), gekleed in de mode van die tijd, dit in schril contrast met het punkuiterlijk met het springerige haar van Brücken. Deze scènes worden geknipt tot een dromerige reeks (dissociatie) waar de band speelt op en zwart wit geblokte vloer. Wie het stuk gelezen heeft in het vorige boek over symboliek in popvideo's zal bij het horen hiervan in ieder geval niet geschokt van zijn (of haar) stoel vallen.

Een gastvrouw arriveert bij de tafel en laat een pil vallen in de champagneglazen van het paar. Hier krijgt de video een extreem sinistere sfeer. Te zien is dan hoe

Brücken flauwvalt, voordat de kijker een jong kind in een nachtkleed door een gang ziet lopen, getraumatiseerd, terwijl handen zich uitstrekken om haar te molesteren. We zien dan het kind binnen het kader van een spiegel, wat snel verandert in het beeld van Brücken, dan in dat van een oude vrouw, nog steeds in nachtkledij, die met de pop die ze bij zich heeft de spiegel stuk slaat.

Wat het publiek in 1985 gadesloeg – hoewel bijna niemand het op dat moment in de gaten zal hebben gehad omdat de mogelijkheden waar we nu allemaal over beschikken om dergelijke onderwerpen te onderzoeken toen nog volkomen afwezig waren – was een uitbeelding van levenslang Satanisch Ritueel Misbruik (Satanic Ritual Abuse/SRA) en op trauma gebaseerde beheersing van de geest. Spiegels – vooral gebroken spiegels – zijn veel voorkomende beelden die zijn gekoppeld aan de dissociatie van de realiteit die wordt ervaren door de slachtoffers, net als poppen. Bij de meesten die de gruwelen ondergaan van SRA gebeurt dit al vanaf zeer jonge leeftijd. In de video lijkt het dat het verlies van het bewustzijn door het drogeren aanzet tot het ophalen van diep weggestopte herinneringen aan haar misbruik.

Vervolgens zien we in de video dat Brücken en Mertens gevangen zitten in een kooi. Ze worden bewaakt door de andere dame uit de groep, **Susanne Freytag**, gekleed in een stijl die doet denken aan de nazi's. Mertens weet zich te bevrijden van de touwen waarmee hij is vastgebonden, hij maakt Brücken los en samen overmachten ze Freytag om de sleutel van de kooi te pakken. Ze ontsnappen via een tunnel van licht, en het lijkt alsof ze gevangen zaten in de kelder van de opiumkit. Wanneer ze boven komen begint Mertens een duel met één van zijn gijzelaars (het laatste bandlid dat zijn opwachting maakt, **Ralf Doerper**). Deze slaat hij bewusteloos en ze herwinnen hun vrijheid.

De video werd geregisseerd door **Paul Morley**, Brückens toekomstige echtgenoot, naast **John Scarlett-Davis**. Onduidelijk is of het uitbeelden van SRA was ontworpen om te vertellen dat Brücken zelf slachtoffer was van een dergelijke behandeling. Als er informatie beschikbaar zou zijn over haar ouders dan had dit misschien verdere aanknopingspunten opgeleverd, maar dergelijke details zijn op internet niet te vinden. (Ze trad toe tot haar eerste band, Haarsträubend, toen ze slechts 14 jaar was.) Morley had echter zijn eigen traumatiserende ervaringen. Hij werkte in 2013 samen met *The Guardian* aan [een artikel dat de zelfmoord van zijn vader Leslie onderzocht](#), die 225 kilometer reed van Stockport naar Stroud om zichzelf van het leven te beroven. Morley onthulde dat zijn vader had geleden aan geestesziekten en depressies en dat, hoewel hij werkte voor British European Airways en BP, hij nooit precies wist wat hij daar eigenlijk deed.

De beeltenissen in deze video zijn cryptisch en gecodeerd, en zouden voorbijgaan aan de bewuste geest van iedereen die geen kennis heeft van het onderwerp. Weinig ruimte voor dubbelzinnigheid echter in de eerdere video van Propaganda bij [hun debuutsingle Dr. Mabuse](#), genoemd naar een fictief karakter bedacht door schrijver Norbert Jacques en te zien in drie films van de Duitse regisseur (en Vrijmetselaar)

Fritz Lang. Net als in *Faust* vertelt de video het verhaal van het verkopen van zijn ziel aan duistere krachten in ruil voor roem en rijkdom, een dynamiek – metaforisch dan wel letterlijk – die verder verspreid is onder bekende muzikanten dan iemand zich ooit voor zou kunnen stellen. De tekst van *Dr. Mabuse* beschrijft het scenario dat wordt verbeeld in niet mis te verstane woorden:

*De man zonder schaduw belooft je de wereld,
Vertel hem je dromen en fanatieke behoeften.
Hij koopt ze allemaal met contanten.
Verkoop hem je ziel – verkoop hem je ziel – verkoop hem je ziel.
Kijk nooit om – kijk nooit om.*

En:

*Hij is een Satanisch gokker, maar jij slechts de dwaas,
En je bent al de kans van je leven misgelopen.
Dus wees geen dwaas, wees geen dwaas.
Kein Zurück für dich, er is geen weg terug.
Verkoop hem je ziel.*

De opvolger van *Duel* was het [karakteristiek Kraftwerk-achtige P-Machinery](#), met in de griezelige video hints richting Transhumanisme. Terwijl Brücken verontrustend ravot met een kreeft en een slang op haar bord is de rest van de band te zien als marionetten waarvan aan de touwtjes wordt getrokken.

Na hun formatie in 1982 tekende Propaganda bij de maatschappij ZTT Records, een label dat was opgezet door producer Trevor Horn (koninklijk onderscheiden en het best bekend als frontman van de groep **The Buggles** van *Video Killed the Radio Star*), zijn vrouw Jill Sinclair en journalist voor *New Musical Express* Paul Morley. ZTT stond voor *Zang Tumb Tuuum*, de titel van een gedicht van de Italiaanse futurist Filippo Tommaso Marinetti. Het zou het geluid vertegenwoordigen dat een machinegeweer maakt wanneer het wordt afgevuurd, hoewel het label beweert dat het staat voor een slag op een trom en bekken. *Dr. Mabuse* werd gepubliceerd in 1984, en het debuutalbum *A Secret Wish* zou al snel daarna volgen. Horn en Morley werden echter afgeleid door het plotselinge en doorslaande succes van **Frankie Goes To Hollywood**, nog een act die al vroeg had getekend bij hun maatschappij. FGTH domineerde gedurende 1984 de Britse hitlijsten met hun singles *Relax* en *Two Tribes*, wat het creatieve team van ZTT dwong hun succes te maximaliseren. Het volgende jaar was er meer aandacht voor Propaganda toen *A Secret Wish* werd uitgebracht, dat producer **Quincy Jones** zou hebben geïnspireerd een aantal geluiden en technieken te gebruiken voor het album *Bad* van **Michael Jackson**.

In februari 1985 trouwde Paul Morley met Claudia Brücken. Ze zouden samen twee kinderen krijgen. Het huwelijk van het paar zou een zware wissel hebben getrokken

op de relatie tussen de band en hun label. Kort daarna ging de band voor het eerst uit elkaar en strandde het huwelijk van Brücken en Morley. Jaren later kreeg ze een relatie en ging ze samenwerken met **Paul Humphreys**, de helft van synthpopduo **Orchestral Manoeuvres in the Dark**,

*

De volgende drie video's geven een uitstekend overzicht van hoe sociale sturing en cultuurcreatie over de decennia werden bereikt aan beide zijden van de Atlantische Oceaan, waar dezelfde aan militaire inlichtingen gelieerde individuen en organisaties steeds weer de kop op steken.

De tweede video (The Chaos Era), die de met LSD doordrenkte tegencultuur van de jaren 1960' – een project van de CIA van begin tot einde – onder de loep neemt, is met name diepgravend en vertelt een complex verhaal in bondige en duidelijke taal.

Hoe de media de generaties vormgaven – [Radio en de tiener \(2017\)](#)

Hoe de media de generaties vormgaven – [Het chaostijdperk \(2017\)](#)

Hoe de media de generaties vormgaven – [Doe wat ge wilt \(Sex, drugs en buitenaardsen\) \(2017\)](#)

*

Zelf maar al te goed bekend met het proces van onderzoek kan ik me niet eens beginnen in te beelden hoeveel uur de eigenaar van [dit YouTubekanaal, mk2007al](#), kwijt is geweest met het verzamelen van het enorme archief aan video's over de Satanische kant van de entertainmentindustrie. De gastheer is een Duitser, en hoewel de meeste video's Duits gesproken zijn, zijn er vele die opnieuw zijn ingesproken in het Engels. Ze worden gepresenteerd vanuit een Christelijk perspectief, maar het zou jammer zijn als dit aspect niet-Christenen ervan zou weerhouden ze te bekijken, want veel van zijn gezichtspunten en conclusies zijn zeer scherp. Er worden verschillende grote artiesten onder de microscoop gelegd om grondig te worden onderzocht, waaronder Pink Floyd, ABBA, Queen, David Bowie, Bob Dylan, Kiss, Peter Gabriel en Depeche Mode.

Hoofdstuk 8

Verboden terrein

Waarschuwing: Veel van de links leiden naar pagina's met zeer verontrustende inhoud en kunnen door sommigen als traumatiserend worden ervaren.

Sinds 2020 heeft de Adrenochroom-agenda een grote publieke bekendheid gekregen. Ook al blijft dit het meest duistere en vernietigende geheim van de “elite,” toch treffen we de gebruikelijke trits aan openlijke referenties aan in films, TV-series en muziekvideo's.

Het herinnert me eraan dat het niet zo erg is, het is niet zo erg.

Dido: *Thank You*

*En ik probeer het,
Mijn God, ik probeer zo hard,
Ik doe de hele tijd mijn best, binnen dit instituut.
En ik bid,
O, mijn God, ik bid zo hard,
Ik bid elke dag,
Voor een revolutie*

Four Non Blondes: *What's Up?*

Ik had nooit kunnen denken dat ik, na hoofdstukken in het eerste boek over demonische bezetenheid, Satanisch Ritueel Misbruik en geïnstitutionaliseerde pedoseksualiteit, tot de conclusie zou komen dat ik bij het bespreken van deze onderwerpen niet ver genoeg ben gegaan, en dat er feitelijk zelfs nog ergere bezigheden plaatsvinden achter de respectabele sluier van de Georganiseerde Samenleving – en waar de muziekindustrie niet alleen een rol speelt in de deelname eraan maar ook bij het op grove wijze recht onder onze neus plaatsen van de symboliek die het promoot, en dat onder het mom van “vermaak.”

Dit is de wereld van Adrenochroom, en met geen mogelijkheid in de Schepping kan een hoofdstuk dat dit onderwerp recht voor zijn raap behandelt vrolijk en vreugdevol zijn. De lezer dient dit daarom op te vatten als waarschuwing, dat dit hoofdstuk noodzakelijkerwijs een reis zal zijn naar doem en duisternis. Voor velen zal het

moeilijk zijn om te lezen. Terughoudend als ik altijd ben in het benaderen van dergelijk zware en dichte materie – en hoezeer ik er ook de voorkeur aan geef me bezig te houden met positiviteit waar ik die ook maar vinden kan – deze onnoemelijk verschrikkelijke industrie bevindt zich dichterbij de volledige ontmaskering ervan als ooit te voren. Ik houd altijd maar het gezegde “het is het donkerst voor de ochtend valt” in gedachte. Je ervan af te keren omdat het te desastreus is om onder ogen te zien zal er *niet* voor zorgen dat er een einde aan komt. Deze houding zorgt er alleen maar voor dat talloze kinderen verder zullen lijden. Het licht te schijnen op dit meest troebele en verschrikkelijke van alle onderwerpen is de enige manier om het te stoppen. En de lezer doet er goed aan te blijven lezen tot het einde van het boek om de volle boodschap mee te krijgen. Want dit onderwerp is op geen enkele manier ooit de toon waarop ik zaken af wil sluiten.

Hoewel ik al jaren op de hoogte ben van op trauma gebaseerde beheersing van de geest en ritueel misbruik die met regelmaat plaatsvinden binnen de bloedlijnen van de “elite” families – en worden toegepast op activa uit de entertainmentindustrie – is het aspect Adrenochroom er één waar ik pas recentelijk op ben gestuit. De stortvloed aan informatie die werd gedeeld in het kielzog van “corona” en alle daarmee verbonden verhaallijnen zorgde ervoor dat miljoenen zich voor het eerst bewust werden van dit gruwelijke handelen.

Hoe diep kun je zinken?

Laten we dan maar snel beginnen om het beeld te schetsen, het kan maar gedaan zijn – en opnieuw zal het nodig zijn wat af te dwalen van de muziekindustrie, hoewel dit instituut natuurlijk ook haar rol speelt.

Volgens getuigenverklaringen van meerdere overlevenden, gelekte inlichtingen en een breed spectrum aan documentatie bestaan er geheime tunnelsystemen onder het aardoppervlak. Ze bestaan onder de meeste grote steden op alle continenten, vele ervan rechtstreeks met elkaar verbonden. En vele hiervan zijn op hun beurt verbonden met D.U.M.B.'s – Deep Underground Military Bases (Diep ondergrondse militaire bases). Ze worden gerund door militairen en zijn ogenschijnlijk bedoeld voor het uitvoeren van geheime technologische experimenten. Ze zijn tevens geschikt om te dienen als schuilplaats voor mensen en kan hen voor langere tijd onderhouden, mocht de noodzaak ontstaan om ondergronds te gaan na één of andere catastrofe aan het oppervlak. (Onder die mensen zullen jij en ik zich natuurlijk niet bevinden – ze zijn slechts bedoeld voor goedgekeurde “elite” bewoning.) Dit was één van de thema's die werden verkend in de duister satirische comedy van Stanley Kubrick, *Dr. Strangelove* uit 1964. We zullen in dit hoofdstuk nog *vaak* terugkomen op [films van Stanley Kubrick](#).

Naast dat ze zoals bericht geheime technologische apparaten zouden herbergen zegt de uitgebreide informatie die werd gelekt ook dat er in deze ondergrondse faciliteiten

kinderen gevangen worden gehouden. Een aantal van hen zal zijn ontvoerd, en de officiële aantallen kinderen die wereldwijd jaarlijks worden “vermist” zijn werkelijk schrikbarend. De voortdurende verslaggeving rond de verdwijning van de peuter Madeline McCann in de Britse mainstream pers was er (voor een deel – omdat er *veel meer* te weten valt over dit verhaal dan de mainstream media ooit zullen onthullen!) om de indruk te wekken dat dit een zeer zeldzaam verschijnsel was, terwijl dit niet verder verwijderd kan zijn van de waarheid. De website www.globalmissingkids.org bericht dat er in het VK per jaar zo'n 112.000 kinderen als vermist worden opgegeven, in de Verenigde Staten zouden dit er 460.000 zijn, 100.000 in Duitsland, 45.000 in Canada en 20.000 in Australië.

Andere kinderen zullen daar zijn geboren en hebben nooit natuurlijk daglicht gezien en – om even snel terug te keren naar de muziekwereld – het publiek leek hier een inkijkje in te krijgen met de video uit 1983 van regisseur Russell Mulcahy bij **Duran Duran**s nummer *Union of the Snake*. De band is te zien in een afgelegen woestijnlocatie, waar vreemde hagedis-achtige wezens rondkruipen over de zandduinen. Plotseling verschijnt een piccolo die zanger **Simon Le Bon** in een lift wenkt die afdaalt naar verschillende verdiepingen onder de grond. Vanuit de lift komen ze in een ondergrondse basis waar kinderen in nachtgewaden gevangen worden gehouden in kooien en later worden weggevoerd in een staat van trance (zie de afdeling *Sound Bites* voor meer informatie over verdere zeer bedenkelijke elementen in het werk van de band).

Het ontraadselen van Kubrick

De zogenaamde “elites,” die de mensheid heeft toegestaan zoveel macht en overheersing te verwerven in deze wereld – ondanks het belachelijk geringe aantal, vergeleken met de rest van ons – houden al vele generaties lang vrouwen als seksslaven en als “fokmerries,” die specifiek worden bevrucht en zorgen voor een eindeloze stroom baby's.

Op deze dynamiek wordt gezinspeeld in de film *Eyes Wide Shut* (Met wijd gesloten ogen), de laatste film van Stanley Kubrick. In zijn presentatie voor de online conferentie *SEED 4 Growth* presenteerde de Amerikaanse onderzoeker een uitermate intelligente analyse van hoe Kubrick – als altijd in gecodeerde, cryptische vormen – onthulde hoe de “elite” kringen te werk gaan. Sinds het verschijnen van internet zijn de films van Kubrick eindeloos geanalyseerd, en vele van deze studenten zijn het er over eens dat Kubrick beschikte over informatie van binnenuit over de agenda van de Nieuwe Wereldorde en toegang had tot kennis die het algehele publiek niet had. Velen menen echter dat Stanley het niet helemaal eens was met de plannen die de “elite” klasse had voor de rest van de mensheid (vergelijkbaar met George Orwell met zijn boek *1984*), en dat hij probeerde zijn geweten te sussen door zoveel mogelijk waarheid te verstoppen in de verhaallijnen van al zijn films sinds *Lolita* uit 1962. Noodzakelijkerwijs moesten deze aanwijzingen verhuld worden om slechts opgepikt

te worden door een klein groepje Met Wijd Open Ogen. Maar de waarheidsbommen zijn aanwezig, slim verweven in het tapijt van de vertelling van deze meesterwerken. Stanleys films verbeelden aspecten van MK-ULTRA, pedoseksualiteit door de “elite,” de “ruimte”leugens van NASA, de barbaarsheid en absurditeit van oorlog, en nog zo veel meer.

Gewoon maar een voorbeeld uit *Eyes Wide Shut* dat werd voorgelegd door onderzoeker Sean McCann en waarschijnlijk voorbij ging aan 99,9% van het kijkerspubliek in die tijd betreft Alice, gespeeld door Nicole Kidman, die in de film een seksslaaf van de sekte was in de jaren voorafgaand aan haar koppeling met Dr. Bill, het karakter dat wordt gespeeld door haar toenmalige echtgenoot Tom Cruise. Tijdens de scènes van het duister occulte ritueel (dat, veelbetekenend, werd gefilmd in Mentmore Towers in Buckinghamshire – een landhuis van de familie Rothschild!) laten de vrouwen die door de cultus worden gebruikt om nieuwe baby's te verwekken voor ritueel misbruik op een bepaalde manier hun kleding van zich afglijden wanneer ze zich voorbereiden te worden bezwangerd door de mannen.

In een scène waar Alice zich uitkleedt voor haar man laat ze op precies dezelfde manier haar jurk vallen, zoals ze getraind is te doen. Alice was een fokmerrie voor de cultus, en de dochter die ze nu heeft met Bill wordt gezien als hun bezit. En inderdaad, tijdens de scène in de speelgoedwinkel aan het einde van de film, even met je ogen knipperen en je mist het, is te zien hoe Helena, de dochter, wordt weggeleid door twee mannen waarvan we eerder hebben gezien dat zij loopjongens zijn van de sekte. Op het moment dat dit gebeurt leidt Alice de aandacht van Bill af, wat aangeeft dat ze medeplichtig is. Dan zegt ze hem dat er iets heel belangrijks is dat ze moeten doen. Als hij vraagt “wat?” dan zegt ze “neuken.” Op het eerste gezicht lijkt het een grove toon om de film mee te beëindigen, dat het laatste woord ooit uitgesproken in een film van Kubrick “neuken” was. Maar tussen de regels lezend zegt ze tegen Bill dat ze een nieuw kind moeten maken voor gebruik door de cultus, nu Helena terug is gehaald.

De keuze voor de rolbezetting van Kubrick is interessant te noemen gezien de sterke banden van Cruise met de geest beheersende sekte “Scientology,” en waar de vader van Nicole, dr. Anthony Kidman, een arts was die was betrokken bij MK-ULTRA in Washington, DC en in Australië, en verschillende aantijgingen van pedoseksualiteit tegen zich had horen uiten tot hij in 2014 dood werd aangetroffen in Singapore. Hoewel de officiële doodsoorzaak een “hartaanval” was vermoeden velen dat hij werd uitgeschakeld van hogerhand omdat hij een risico was geworden.

Kubrick zou zijn overleden aan een hartaanval in maart 1999, slechts een week na het uitkomen van *Eyes Wide Shut*, en nadat leidinggevenden bij filmmaatschappij Warner Brothers opdracht hadden gegeven verschillende minuten uit de oorspronkelijke film te verwijderen. Gezien wat we hebben kunnen zien dat *niet* werd weggeknipt, wat voor verbijsterends moet het weggelaten materiaal wel niet bevatten?!

Hoe dan ook, vanuit de wetenschap dat (militaire) inlichtingendiensten al lang gebruik maken van hartaanvallen als methode voor sluipmoord lijkt het erop dat men meende dat Kubrick uiteindelijk een stap te ver was gegaan met wat hij onthulde in *Eyes Wide Shut*, en dat dit hem het leven kostte.

Het voorbeeld uit *Eyes Wide Shut* is slechts één van talloze aanwijzingen die werden geplaatst in films van Kubrick en, voor degenen met de ogen om het te zien en een maag die het verdraagt, een inzicht geeft in de zieke praktijken van de “elite” kringen van deze wereld. Dit zijn het soort zaken dat je tegenkomt in je ergste nachtmerrie als je iemand bent met je menselijke faculteiten volledig intact. Voor dit demonisch gespuis is het gewoon een dag als alle andere. Niets bijzonders.

Ondergrondse nachtmerries

Naar bericht worden de in deze ondergrondse faciliteiten gevangen gehouden kinderen gebruikt als producenten van Adrenochroom. Dit is een hormonale chemische stof die wordt aangemaakt wanneer een kind zich in een staat van uiterste paniek en angst bevindt en het krachtigst is wanneer ze op het punt staan hun leven te verliezen. Het is de automatische reactie van het lichaam in een poging in leven te blijven. Ik wens niet in te gaan op de gruwelijke details van wat deze kinderen wordt aangedaan tijdens de “oogstrituelen.” Dat is, uiteraard, verschrikkelijk.

De Adrenochroom wordt dan geconsumeerd door de deelnemers aan het ritueel of opgeslagen voor verkoop. Omdat het de vertegenwoordiging is van de wanhopige poging van het lichaam te blijven leven wordt van Adrenochroom gezegd dat het leven gevende eigenschappen bezit, en wanneer het in grote hoeveelheden wordt gebruikt zou het de effecten van veroudering tegengaan, waardoor gebruikers er fitter, gezonder en jonger uitzien dan zonder. Zoals is bericht zijn het welbekende figuren als koninklijken, wereldleiders, politici, religieus leiders en allerlei soorten “beroemdheden” die deelnemen aan dergelijke rituelen. Wie zich altijd al afvroeg waarom “elite” banksters, oligarchen en koninklijken zo lang lijken te leven in verhouding met de gewone stervelingen uit het publiek heeft hiermee wellicht een antwoord gevonden op die vraag. En misschien ook de waarheid achter waarom “beroemdheden” – vooral vrouwen – vaak in roddelbladen en “kranten” worden geprezen “dat ze er voor hun leeftijd nog zo jong uitzien.”

Gezegd wordt dat Adrenochroom zeer verslavend is – meer nog dan heroïne volgens sommige berichten – en een plotseling onthouden na jaren van gebruik zou een zware tol eisen. Het zou het verjongingsproces snel omkeren en zorgen voor een bespoedigde aftakeling. Hebben we hiermee een verklaring gevonden waarom zo veel van de “beroemdheden” die we tijdens lockdowns thuis zagen er als een spook uitzagen? Zou een stop in de wereldwijde verspreiding van Adrenochroom hiervan mogelijk de oorzaak zijn?

Verderop zullen we gaan kijken naar hoe de Adrenochroom-industrie symbolisch is overgedragen middels populair culturele voertuigen. Maar eerst, al is het maar voor de twijfelaars en neezeggers, kijken we naar documentatie die het dichtsbijzijnde in de buurt komt van bewijs uit de “echte wereld” van het bestaan van deze industrie, tenzij een “beroemde” deelnemer naar voren zou stappen en op TV alles zou vertellen. Wat dat betreft zou ik mijn adem niet inhouden.

Het ontcijferen van de gegevens

In de mainstream media ging men zo ver als daar mogelijk is met het onthullen dat het onttrekken van Adrenochroom iets is dat gebruikelijk is in “elitaire” kringen, er wordt nog niet niet vertelt hoe dit gebeurt. [Een artikel van Sky News uit 2018](#) getiteld *Jong bloed een elixer dat aan leeftijd gerelateerde ziekten voorkomt, ontdekt studie* vertelt hoe bloed van een jong persoon, wanneer geconsumeerd, de effecten van het ouder worden tegen kan gaan. Het artikel zegt:

Aan de proeven van beginnend bedrijf Ambrosia deden 70 personen mee – alle betrokkenen waren op zijn minst 35 jaar oud. Nadat ze plasma hadden gekregen – de belangrijkste component van bloed – van vrijwilligers die tussen 16 en 25 jaar oud waren, zagen onderzoekers verbeteringen in biomarkers voor verschillende ziekten. Het bedrijf biedt bloedplasma van tieners aan oudere klanten aan voor 8.000 dollar (7.075 euro) per 2,5 liter.

Een vergelijkbaar artikel werd in 2021 gepubliceerd in *Newsweek* getiteld *Kan bloed van jonge mensen veroudering vertragen? Silicon Valley wedt miljarden van wel*. Hierin werd Nir Barzilai geciteerd, oprichter en directeur van het Instituut voor Onderzoek naar Veroudering van het Albert Einstein College of Medicine van de Yeshive Universiteit. Hij zei: “U heeft er geen idee van hoeveel mensen zijn geïnteresseerd om geld te investeren in een lang leven. Het gaat om miljarden dollars.” Het idee van de “elites” die wanhopig proberen de effecten van veroudering tegen te houden (zouden ze proberen hun overlijden uit te stellen uit angst voor het oordeel dat ligt voorbij de dood over hun gedragingen in dit leven?) is verbonden met het concept van Transhumanisme – het samensmelten van mens en technologie – om, zo geloven ze, de fysieke dood te omzeilen en “onsterfelijk” te worden.

Gedurende 2020 stond het onderwerp van kinderhandel op alternatieve nieuwssites en “sociale” media gelijktijdig in de belangstelling met de Plandemie en het “plan” van “Q,” regelmatig met de bewering dat alle drie met elkaar samenhangen, en dat het “corona”bedrog – in ieder geval voor een deel – was bedacht om te zorgen voor een rookgordijn voor de pedoseksuele praktijken van de “elites.” Te midden van dit alles kwam bovendien dat Wayfair, een Amerikaanse detailhandel voor meubels en huisinrichting, middels hun vloot van containerschepen betrokken zou zijn bij internationale kinderhandel, en dat veel van de op hun website aangeboden items

feitelijk kinderen waren en codetaal werd gebruikt voor degenen die het wisten.

Onderzoekers wezen op verschillende voorbeelden van meubelstukken die de naam droegen van vermiste kinderen en aan werden geboden voor exorbitant hoge prijzen, ver boven wat men zou mogen verwachten voor dergelijke meubelstukken. Hoewel het bedrijf natuurlijk de aantijgingen ontkende en zei dat de betreffende items zo hoog geprijsd waren omdat het om gespecialiseerde artikelen ging – en natuurlijk stond er ook een legertje “feitencheckers” klaar om de beweringen te ontcrachten – werden vele van de advertenties van de ene op de andere dag aangepast. De prijzen kelderden of advertenties verdwenen helemaal.

Fascinerend genoeg zijn we dan weer terug bij de films van Stanley Kubrick. Aan het begin *Lolita*, waar het karakter van James Mason dat van Peter Sellers heeft opgespoord met de bedoeling hem te vermoorden omdat hij de minderjarige Lolita uit zijn klauwen heeft gestolen, zegt Sellers tegen Mason:

Ik heb wel een paar leuke vrienden die je hier gezelschap kunnen komen houden. Je zou ze kunnen gebruiken als meubelstukken. Die gast daar lijkt precies op een boekenkast. Ik kan regelen dat je veilingen bij kunt wonen. Zou je dat leuk vinden? Alleen jij, verder niemand. Alleen maar kijken. Hou je ervan om te kijken, Kapitein?

Was dit alles zinloos gebrabbel (wat onwaarschijnlijk lijkt gezien elke regel van elke dialoog in de films van perfectionist Kubrick een bepaald doel pleegt te dienen)? Of is dit opnieuw een voorbeeld van Kubrick (medeauteur van het scenario) die de waarheid in het volle zicht plaatste? Zou het mogelijk zijn dat hij ons al zo vroeg als 1962 vertelde over codetaal die mensenoffers verbindt met meubelstukken?

Eerder in de scène nodigt Quilty (Sellers) Humbert (Mason) uit voor een spelletje “Romeins pingpong” (beide zijn pedofielen). Intrigerend gegeven is dat Comet Ping Pong de naam was van het pizzarestaurant in Washington DC dat het centrum was van het schandaal dat in 2016 “Pizzagate” ging heten, met de bewering dat het een dekmantel was voor kinderhandel waarbij hooggeplaatste politici als Barack Obama en Hillary Clinton betrokken zouden zijn. “Ping-Pong” is geïdentificeerd als codetaal voor het doorgeven van kinderen voor misbruik binnen pedoseksuele netwerken.

De beweringen rond Wayfair even daargelaten, de online detailhandelswebsite Ali Baba (www.alibaba.com) probeerde niet bepaald iets te verstoppen. Ze waren open en ondubbelzinnig wat betreft wat er werd aangeboden. Dit bedrijf lijkt Adrenochroom en aanverwante producten te verkopen via internet, “legaal” en zonder consequenties. Op de dag dat ik bezig was met het schrijven van dit hoofdstuk bood de website “in 2021 in China vervaardigde, grootschalig uit kinderen geogste Epinefrine Adrenochrome aan tegen 6062,73 Britse pond (7254,45 euro) per eenheid (Epinefrine is een andere naam voor adrenaline). Het werd aangeboden voor verzending vanuit de havensteden Shanghai en Lianyungang tegen een tarief van 30 eenheden per maand. De kleur van het product wordt beschreven als “rood.” Ook

werden nog andere producten aangeboden, allen afkomstig uit China.

Er werd blijkbaar weinig moeite gedaan een officieel patent te verbergen waarvan de details te lezen zijn op [deze](#) pagina van Google Patent – van een “proces voor het bereiden van Adrenochroom,” toegeschreven aan de uitvinder, Deryck F Boot. De gevormachte staat te boek als de Minnesota Mining and Manufacturing Company, beter bekend als 3M, de makers van plakband en Post-it plakbriefjes. Het patent is qua terminologie zwaar scheikundig en het lijkt, omdat niet wordt gesproken over extractie bij mensen, dat het gaat om een methode voor het kunstmatig maken van dit oorspronkelijk door de mens geproduceerde goedje.

Misschien wel het meest overduidelijke voorbeeld komt van de al-dominante technologiereus Google – een extreem duistere en Satanische organisatie, als puntje bij paaltje komt. De meest mensen zullen wel bekend zijn met hun industriestandaard webbrowser Chrome. Maar veel minder zullen kennis hebben van een serie grafische processoreenheden die werd ontwikkeld door het bedrijf Qualcomm en verenigbaar zijn met bepaalde technologie van Google, genaamd Adreno. De neezeggers zullen beweren dat dit slechts willekeur en toeval is, dat doen ze altijd. Maar echt, vraag jezelf af hoe groot de kans is dat twee producten van twee verschillende technologiefirma's *heel toevallig* samen “AdrenoChrome” spellen? Het is opnieuw een manier om onze neus te wrijven, jij en ik, de goddeloze massa, in de zieke en ontaarde bezigheden van de “elites,” die weten dat dit ver boven de pet gaat van de overgrote meerderheid en die tegelijkertijd de weinigen die de codes *wel* herkennen gek maken van frustratie omdat het Kwaad niet wordt blootgelegd voor *allen* om te aanschouwen.

Verbazingwekkend genoeg brak het onderwerp Adrenochroom *wel* door het oppervlak van de mainstream in de zomer van 2020, toen het werd behandeld [in een nieuwsbericht op TGRT Haber](#), een nationaal mainstream televisiestation in Turkije. Hierin sprak de presentator van de onttrekking van Adrenochroom aan mensen als realiteit en ging zelfs zo ver namen te noemen van vele politici, “beroemdheden” en andere “belangrijke” mensen die het zouden gebruiken. Die namen, hun portretten getoond op een beeldscherm achter de presentator, waren onder meer (wijlen) prins Philip, de paus, George W Bush, John Kerry, Johnny Depp, Brad Pitt, Kate Moss, **Pharrell Williams** en **Lady Gaga**. Er werden foto's gepresenteerd van velen van hen “voor en na” vermeende consumptie van Adrenochroom, waar het klaarblijkelijke antiverouderingseffect van het goedje duidelijk zichtbaar zou zijn.

We waren zo dicht bij het doorbreken van dit vuige onderwerp in de mainstream als discussiepunt via dit Turkse bericht en ik dacht op dat moment – naïef wellicht – echt dat een keerpunt was bereikt. Tragisch genoeg kwam er verder niets van en het ging uit als een nachtkaars, zoals dat altijd gaat met “onwelkom” nieuws dat de heersers over de Georganiseerde Samenleving niet zint. Het feit dat dit niet werd opgepikt door elk nieuwsstation ter wereld is één van de grootse schandalen uit de menselijke geschiedenis, en het aantal kinderen dat tussen toen en nu heeft geleden en is

gestorven als resultaat hiervan kan men zich slechts in zijn ergste nachtmerrie voorstellen.

De Club van de Blauwe Ogen

Vanaf 2018 werd het aantal “beroemdheden” en andere bekenden die in het openbaar verschenen met een donkere rand om een oog, alsof iemand ze een “blauw oog” had geslagen, een punt van discussie. De meest voor de hand liggende kandidaat was prins Philip die verschillende keren werd gefotografeerd met een blauw oog, meestal het rechter maar soms allebei. En toch werd dit nooit opgepakt door de mainstream pers die, in de stijl van *De Nieuwe Klaren van de Keizer*, deed alsof het volkomen normaal was dat hij zo verscheen, en geen reden zag enige vraag hierover te stellen. Volgens ingewijden is het verschijnsel van een “blauw oog” een bijeffect van de onthouding van het gebruik van Adrenochroom.

Prins Philip. Altijd al het meest vooraanstaande lid van de Club van de Blauwe Ogen.

[Een artikel in de Britse “krant” *Daily Mail*](#) in juli 2019 probeerde de schade wat in te dammen door het fenomeen weg te lachen als een product van “complotdenkers” (zo origineel...) en gebruikte het woord “bizar” vier keer bij het beschrijven van de gedachte. (Per slot van rekening, waarom zou je onderzoeksjournalistiek bedrijven

om te zien of er enige waarde schuilt in de beweringen als je het gewoon af kunt doen als “bizar” zodat je al dat werk niet hoeft te doen?) Ook al werden in het artikel enige geloofwaardige esoterische verklaringen aangedragen – zoals te vernoemen dat het linkeroog van de zonnegod Horus (dat hij verloor tijdens een gevecht met zijn broer Set) donker was en de maan vertegenwoordigde, en een verwijzing naar het verslag uit 1879 van Freeman, *A Black Eye* (Een blauw oog), waar het fenomeen wordt beschreven als “het merkteken van de Duivel.” Het ging nog net niet zover om blauwe ogen te beschrijven als een bijwerking van Adrenochroom.

In plaats daarvan stelde de *Mail* het idee voor als een visitekaartje om aan te geven dat deze “beroemdheden” “bij de Illuminati hoorden.” Verder behandelt het artikel de beweringen van wijlen auteur Sherry Shriner dat de blauwe ogen een markering zijn van diegenen die deel hebben genomen aan “het scalperen van de ziel” – de ritualistische verwijdering van hun ziel die verkocht is aan “de Duivel” in ruil voor hun roem en rijkdom. Na het afbeelden van vele “beroemdheden” met een blauw oog vervolgt de *Mail* met het aanhalen van zwakke en weinig overtuigende verklaringen die voor het verschijnsel werden gegeven; **Boy George** zei dat het gewoon “modieuze make-up” was, terwijl David Bowie het toeschreef aan zijn “theatraliteit.”

De paus beweerde dat die van hem een gevolg was van een ongeluk met de pausmobiël; Adam Sandler beweerde dat die van hem kwam door een schop van de baby die de zwangere Drew Barrymore in haar buik droeg; George W Bush heeft verschillende verklaringen gegeven voor zijn verschijningen, waaronder geraakt door een sneeuwbal, van zijn fiets gevallen en geraakt door een microfoonstandaard; voor één van de vele blauwe ogen van prins Philip werd door de persvoorlichter van Buckingham Palace gezegd dat “hij er op een ochtend gewoon mee wakker werd.” En, als we het er dan toch over hebben, ik vraag me af wat de verklaring zou kunnen zijn van **Paul McCartney** / “**Paul McCartney**” (doorstrepen wat niet van toepassing is... en neem nog een slokje) voor de vreemde donkere kringen rond zijn ogen [in de videoboodschap](#) die hij eind augustus 2021 opnam ter nagedachtenis aan de overleden drummer van de **Rolling Stones, Charlie Watts??**

Trappen we er allemaal in? Of wordt ons hier weer een gelegenheid gegeven om de werkelijke aard te kennen van hen die publieke bewondering genieten, en wordt ons de bekrachtigende energie geboden, mochten we ooit de Wil hebben om op zoek te gaan naar de kern van de Waarheid?

Knipoog, snap je wel, voel je wel?

Terugkijkend, en met de wijsheid achteraf (ooit opgevallen dat dit altijd het geval is?) lijkt het dat het publiek al sinds jaren verschillende gelegenheden en aanwijzingen had gehad om te weten over Adrenochroom. De al eerder genoemde Turkse berichtgeving begon met het invoegen van een clip waar actrice Sandra Bullock te gast is in de babbelshow van Ellen DeGeneres op TV waar ze het heeft

over het gebruik van de “voorhuid,” afkomstig van “een heel jong persoon” van “heel ver weg” als schoonheidsproduct om haar uiterlijk jong te houden. Degeneres lacht veelbetekenend terwijl Bullock schoorvoetend details vertelt.

Een vergelijkbare ogenschijnlijke bekentenis werd gevonden in [een recent opgedoken interview](#) met zanger bij **The Rat Pack Dean Martin** door Johnny Carson voor diens *Tonight Show* uit 1975. Hierin wordt een zichtbaar dronken Martin door Carson gevraagd of hij nog een leuk cadeautje heeft voor de 60ste verjaardag van **Frank Sinatra**, waarop hij antwoordt: “Hoe verpak je klieren als cadeautje?” en het publiek uitbarst in hysterie. Carson lijkt het niet nodig te vinden om te vragen wat hij daarmee bedoelt, alsof hij het al weet, en voegt er slechts aan toe: “Klieren om thuis op te eten” voordat hij aan Martin vraagt: “jij gebruikt...?” waarop Martin antwoordt: “Nee, daar ben ik mee gestopt.”

In de muziekwereld maakte [het blauwe oog op 2:52 zijn opwachting](#) in de video van **Blondie** bij het nummer *Atomic*. (Zangeres bij de band **Debbie Harry** nam deel aan de “Spiritueel Koken” diners van de Satanische heks Marina Abramovic rond de tijd dat het schandaal “Pizzagate” in het nieuws begon te komen. Ze werd gefotografeerd in een bloedrode jurk terwijl ze met een ogenschijnlijk bebloed mes een cake aansnijdt die de vorm heeft van een mens. Een cake die er precies hetzelfde uitziet verscheen tientallen jaren eerder in de film *The Wicker Man* (De man van gevlochten riet) uit 1973 die in detail handelde over menselijke offerrituelen van bepaalde Heidense tradities die de zon aanbaden.

Dan zien we in [de video uit 2009](#) van **The Manic Street Preachers** bij *Little Baby Nothing* een groep kinderen met blauwe ogen (12 seconden in de video, vert.). Ze dragen allemaal een wit T-shirt waarop verschillende slogans staan, waaronder “Wij zijn jullie offer.” In dezelfde video lijkt te worden verwezen naar kannibalisme. Op het lichaam van een naakte vrouw zijn de snijlijnen getekend voor verschillende stukken vlees (49 seconden in de video, vert.). Komend van de groep die datzelfde jaar verklaarde in een tekst “als je dit toestaat dan zijn vervolgens jullie kinderen aan de beurt” moet je je toch afvragen wat zij – of degenen onder wiens controle zij stonden – wisten.

Model en TV-ster **Chrissy Teigen** zal vast spijt gehad hebben van een Tweet die ze in 2015 de wereld in stuurde toen ze zich, vijf jaar later, moest verdedigen tegen aantijgingen te zijn betrokken bij kinderhandel voor seks en Adrenochroom. Blijkbaar was ze, in een tijd voor dergelijke zaken uitvoerig werden onderzocht door de gemeenschap van alternatieve media, zelfverzekerd genoeg toen ze Tweette: “Johnny en ik zijn op weg naar de Hollydale. Karina Belenoff serveert een lekkere 4 jaar oude kaaspizza met Adrenochroom.” De vertaling hiervan, aan de hand van wat we weten over aan voedsel gerelateerde codewoorden die door de FBI waren geïdentificeerd als gebruikt door pedoseksuele netwerken, zou luiden dat Teigen onderweg was om zich te goed te doen aan de Adrenochroom van een 4-jarig kind. De “Johnny” waaraan ze refereerde was haar echtgenoot, de R&B-zanger **John Legend**. Op basis van zijn

publieke imago zou Legend wel de laatste zijn die men zou verdenken van dat soort smerige bezigheden – wat maar weer eens een indicatie is van hoe zorgvuldig in elkaar gedraaide personages worden gecreëerd om het publiek te leiden hoe te denken over een bepaalde artiest.

Karina Belenoff is de dochter van Somerset Belenoff, die elders in dit boek onderdeel is van een verhaal in *Sound Bites*. Karina is de uitbater van Cannibal Cravings (Onbedwingbare trek van de kannibaal) binnen restaurant Hollydale, waar Teigen in haar Tweet naar verwees. Ondanks dat ze openlijk kannibalisme onderschrijven is deze gelegenheid nooit gesloten geweest en is nog steeds open. Eén van Belenoffs Tweets las: “#KentuckyViperMilitia viert bondgenootschap met Amish Ondergrondse Broederschap door zich bij ons te voegen in The Hollydale voor het Heksengebeuren. Acht heksen zullen worden opgegeten voor een eeuwige voedingswaarde.” Haar Twitterprofiel adverteert de website peoplearemeat.com (mensen zijn vlees), maar deze schijnt nu te zijn weggehaald.

Langs dezelfde lijnen als hierboven is er de zogeheten [Cannibal Club in Los Angeles](#), een eetgelegenheden die zegt menselijk vlees te serveren. Verteld wordt dat **Katie Perry**, CNN's Anderson Cooper (zoon van Gloria Vanderbilt, van wie de naam regelmatig verschijnt in verband met Adrenochroom dat werd “geogst” uit kinderen), Chelsea Clinton en actrice Meryl Streep tot de vaste clientèle zouden behoren. De website van het “restaurant” geeft niet het adres, maar raadt bezoekers aan “zich voor te stellen via een contactformulier. Hierna zal informatie worden gestuurd over het lidmaatschap. Het is om privé te kunnen opereren noodzakelijk om leden eerst te controleren, dit om verstoring door de minder verlichten te voorkomen.” Er werden door Reuters en Snopes pogingen ondernomen dit te ontcrachten als “een oude grap.” Het artikel van Reuters laat zien dat de foto's van de vermeende staf van het restaurant oude foto's zijn die je kunt kopen. Maar als de Club werkelijk een grap is dan is het moeilijk te begrijpen waarom de website niet uit de lucht is gehaald door één of andere bezorgde overheidsentiteit. En als het iemands opvatting van een grap is dan duidt dat wel op een erg slechte smaak, in het licht van wat we nu kennen als waarheid betreffende de onuitspreekbaar kwaadaardige rituele praktijken van de “elite.”

Minder bezorgd om cryptisch te zijn, zo lijkt het, was **Sean Combs**, door de jaren beter bekend als **Puff Daddy**, **P. Diddy** of gewoon **Diddy**. Combs is de eigenaar van Bad Boy Records en was de mentor van de gedoemde **Biggie Smalls**, ook wel **The Notorious B.I.G.** In het vorige deel ben ik dieper ingegaan op de details van de aanwijzingen dat Biggie een “bloedoffer” zou zijn geweest om Combs verder de ladder naar succes en rijkdom op te helpen, op het occulte ritueel waarvan **Professor Griff** van **Public Enemy** beweert dat Combs moest ondergaan om een dergelijk grote speler te worden (volgens financieel tijdschrift *Forbes* is hij net geen miljard waard, een goede derde in de hiphopwereld, na **Kanye West** en **Jay-Z**), en op zijn familieachtergrond. Zijn vader Melvin Combs was een straatzwendelaar en had banden met Frank Lucas, het karakter dat werd vertolkt door Denzel Washington in

de film *American Gangster*.

In mei 2020 verscheen een “boek” dat geschreven zou zijn door Combs met de titel *The Adrenochrome Witch* (=heks) in de “Nook”sectie van Barnes and Noble en bij andere verkopers (hoewel opvallend afwezig van Amazon). Aldus de flap van het boek: “The Adrenochrome Witch is een waar verhaal over het elite geheime genootschap en hun bizarre rituelen voor een eeuwige jeugd. Niet voor mensen met een zwak hart.” Het “boek,” geschreven als een sprookje, beweert dat de vrouwen van Hollywood en andere “elite” types jaren hadden gezocht naar het geheim van het behoud van hun jeugdigheid voordat ze Adrenochrome ontdekten. Het vertelt over de rituelen die binnen deze gemeenschappen plaatsvinden en dat de beste manier voor de lezer om het te begrijpen is om de tekst van *Hotel California* van The Eagles te overwegen.

Het is moeilijk om te weten of dit “boek” echt uit de pen en de geest van Sean Combs kwam. Om mee te beginnen is het maar zeven pagina's lang. Er hangt zeker een zweem van een grap omheen, zij het een zieke grap. In dit geval is het raadselachtig waarom het zijn naam was die op het “boek” verscheen, boven alle andere. Het “boek,” nog steeds te koop via de website Barnes and Noble moet nu een heftige 100 dollar kosten – ongeveer 14 dollar per pagina – waardoor het buiten bereik blijft van nieuwsgierigen die alleen maar een kijkje willen nemen. Hoe dan ook is het een verdere ontsluiting – zij het met een geringe verspreiding – van praktijken rond Adrenochrome, en het is interessant te zien hoe dit opdook te midden van alle “complotpraat” over kinderhandel, Q, Trump, “corona,” etc., in een tijd waar de meeste mensen, onder de tirannie van de lockdowns, waren opgesloten in hun huizen en meer dan genoeg tijd over hadden om allerlei soorten esoterische onderwerpen uit te spitten.

Zieke films

Wat het verstand te boven gaat is de hoeveelheid films uit Hollywood – die werden getoond aan een publiek dat in de honderden miljoenen moet lopen – die openlijk de zieke rituelen rond Adrenochrome portretteren, recht in het gezicht van het kijkerspubliek. En in veel gevallen ging het om films die gericht waren op kinderen of werden verkocht als “comedy.” Laten we eens kijken naar de ergste daders. En laten we ook stilstaan bij de mate van de zieke geest en ontaardheid van een scriptschrijver om de marteling van en moord op kinderen te verwerken – zij het in de vorm van beeldspraak – in voertuigen van de populaire cultuur, in de wetenschap dat het publiek zal geloven dat het zich slechts overgeeft aan wat vermaak en ontspanning, in plaats van dat er onvoorstelbare gruwelen aan hen worden overgedragen. Met dit in het achterhoofd gaan we ook de betrokken scriptschrijvers bij naam in het licht zetten.

De obsessie van types uit Hollywood om de effecten van het ouder worden tegen te

gaan is het centrale thema van *Death Becomes Her* (De dood doet haar goed) met Goldie Hawn en Meryl Streep in de hoofdrollen. Zoals de pagina op Wikipedia beschrijft: “De film richt zich op een stel rivalen dat een magisch drankje drinkt dat eeuwige jeugd belooft, maar te maken krijgt met de onprettige bijwerkingen wanneer ze fysiek overlijden en als resultaat pratende en lopende lijken worden.” Het dichts in de buurt van een verwijzing naar Adrenochrome als maar mogelijk zonder het ronduit te noemen. Veelbetekenend zou het karakter in de film dat wordt gespeeld door Isabella Rossellini (degene die in de film de dames het drankje verschaft, vert.) 71 jaar oud zijn, maar ze houdt anderen voor de gek met te zeggen dat ze tientallen jaren jonger is, omdat ze er zo jong uitziet. Precies hetzelfde werd gezien bij “performanceartiest” (heks) Marina Abramovic, die in 2016 met haar “spiritueel koken” diners voor het eerst in het publieke oog kwam, toen werd onthuld dat ze 70 jaar oud was, terwijl de meesten aannamen dat ze veel jonger was.

De film werd geregisseerd en geproduceerd door de grote Hollywood ingezetene Robert Zemeckis, die eerder een schat aan symboliek gerelateerd aan 11 September plaatste in de trilogie *Back To The Future*, wat blijk geeft van voorkennis van het gebeuren. De schrijvers waren David Koepp en Martin Donovan – echte naam Carlos Enrique Varela y Peralta Ramos – die de achter-achterkleinzoon blijkt te zijn van de grondlegger van de Argentijnse stad Mar del Plata en wiens oom de spiritueel leraar was van de huidige paus, Franciscus, dus enige verbanden met het Establishment.

Staat iemand die bekend is met de ware Satanische aard van het bedrijf Disney ervan te kijken dat dit de drijvende kracht was achter de volgende kandidaat? *Hocus Pocus* uit 1993 heeft Bette Midler, Sarah Jessica Parker en Kathy Najimy in de rol van heksen uit het 17de eeuwse Salem, Massachusetts (bekend om de hysterische heksenvervolging en processen, vert.) die opnieuw worden geboren in het moderne tijdperk en zich op een missie begeven om “de zielen uit kinderen te zuigen.” Het oorspronkelijke script voor de film kwam van Mick Garris, het best bekend van zijn werk in het horrorgenre en zijn samenwerking met horrorschrijver Stephen King. Het scenario werd bewerkt door Neil Cuthbert en David Kirschner. Bette Midler zei dat ze bij het maken van deze film de meeste pret had gehad in haar carrière tot dan toe.

Tevens afkomstig uit het kamp van Disney – en waarin één van de getekende karakters één oog heeft, om er nog maar wat “Illuminati”symboliek in te gooien – is *Monsters Inc.* De organisatie uit de titel houdt zich bezig met het genereren van energie door kinderen angst aan te jagen en voedt zich met de angstkreten die de kinderen produceren. De Wiki-pagina zegt het zo: “Vanuit de fabriek van Monsters Inc. trekken werknemers, in dienst als 'bangmakers,' de mensenwereld binnen om kinderen bang te maken en hun schreeuwen te oogsten, via deuren die een doorgang creëren naar de kast in de slaapkamer van een kind.” Er wordt ook melding gemaakt van een “Schreeuwextractor,” een grote machine die in staat is om door dwang schreeuwen te onttrekken aan kinderen die zijn ontvoerd. Gewoon goed, onschuldig familievermaak van die geweldige piepeltjes daar bij Disney, nietwaar, ouders? Het krediet voor het oorspronkelijke script gaat naar Pete Docter, Jill Culton, Jeff Pidgeon

en Ralph Eggleston. Het scenario werd bewerkt door Andrew Stanton en Dan Gerson.

Natuurlijk zullen de betrokkenen bij de film de kaart spelen van plausibele ontkenning en zeggen dat de bewering dat de plotlijn verwijst naar Adrenochrome slechts speculatie is. Maar zelfs al zouden ze dat *niet* doen dan zou een redelijke vraag toch zijn; waarom worden verhalen waarin kinderen bang worden gemaakt überhaupt gezien als “vermaak?” Wat is het psychologische effect op een kind die de film ziet, en hoe ziek moet een geest zijn om op een dergelijk idee te komen?

In de film en TV-serie *Teenage Mutant Ninja Turtles* houden de schildpadden kinderen in het ondergrondse riool waar ze wonen, en ze zijn dol op “pizza” (wat in de codetaal onder pedoseksuelen zou staan voor “jong meisje,” vert.). Tja... Wat zinsneden uit de film; “Jullie zijn tieners. Jullie bloed bevat een mutageen dat voor hen van grote waarde is” en “in die schildpadden bevindt zich het meest kostbare goedje ter wereld. We zullen hun bloed tot de laatste druppel uit hun lichaam persen om het te krijgen.”

Acteur Will Ferrell verscheen in een disproportioneel aantal films die verhuld aspecten van kindermisbruik verbeelden. Waarom zou dat zijn?

Ondertussen worden de uitgesproken commentaren van Mel Gibson, over geïnstitutionaliseerd seksueel misbruik van kinderen dat veelvuldig zou voorkomen in Hollywood, in context geplaatst met zijn verschijnen in *Daddy's Home 2* (Papa is thuis). Op gegeven moment refereert zijn karakter aan een kind als hij zegt: “En dan sla je haar op haar billen en zeg je tegen haar wat een bofkont ze is.” Tegen een jongen zegt hij: “Nu hup, erop af, en pak die ballen.”

En geloof het of niet, maar dit brengt ons weer terug bij Stanley Kubrick. *A Clockwork Orange* uit 1971 refereerde duidelijk aan programmering van de geest in de stijl van MK-ULTRA, maar suggereerde ook kennis van binnenuit over de agenda van Adrenochrome, al decennia geleden. Van verteller Alex leren we dat hij en zijn maten, de “Droogs,” het leuk vonden om rond te hangen in de Korova Melkbar, waar ze “melk-plus verkopen, melk met vellocet of synthemesc, of drenchrom, dat is wat we dronken.”

Zijn er nog meer aanwijzingen die al die jaren in het volle zicht werden verstopt? Wat te denken van *The Rocky Horror Picture Show* – zowel de theateruitvoering als de film die volgde? Het is bijna een kwestie van; kies om het even welke sociaal sturende agenda en je zult deze aantreffen, opgedrongen middels dit voertuig. Satanisme, transgenderisme, travestie, hedonisme, homoseksualiteit, buitenaardsen, het zit er allemaal in.

Zorgwekkender, echter, zo lijkt het, zijn de verborgen verwijzingen naar het drinken van met Adrenochrome verrijkt bloed.

Rocky Horror was het bedenkensel van Richard O'Brien, nog een interessant persoon om onder de loep te nemen. In interviews heeft hij verteld dat hij al wist dat hij transgender was toen hij zes jaar oud was (daar is verder niets vreemds aan, toch?) en verbindt dat met zijn bisexualiteit. Nu neemt hij regelmatig injecties met oestrogeen en heeft een paar kleine borstjes. Naar zichzelf verwijst hij als “het derde geslacht.”

Ongelofelijk maar waar, Adrenochroom kwam voor in een aflevering van [de serie Lewis](#) (die 33 afleveringen telde...), de voorloper van *Inspector Morse*. Wanneer D.I. Lewis en zijn hulpje D.S. Hathaway een moord onderzoeken komen ze op het spoor van een operatie voor de onttrekking van Adrenochroom. Zoals Hathaway het stelt: “Om Adrenochroom te oogsten moet je naar de Hel zelf. Je moet er voor moorden.” (Hathaway werd gespeeld door Laurence Fox, zoon van de Britse veteraan acteur James Fox. Hij werd iets van een activist tijdens de Plandemie, woonde demonstraties bij tegen lockdowns en stelt zich verkiesbaar als burgemeester van Londen.)

Ook videospellen waren niet uitgesloten van het programmeren – en waarom ook niet? Het biedt een prachtige gelegenheid aan de zieke en duistere demonen die deze industrieën besturen. Om één of andere reden voelden jongeren zich aangetrokken tot het spelen op PC, PlayStation 4 en X-Box One van een spel getiteld *Little Nightmares* (Kleine nachtmerries). De promotionele informatie beschrijft het als “een duister en wispelturig verhaal dat je zal confronteren met de angsten uit je kindertijd! Help Six om te ontsnappen aan de Maw – een enorm en mysterieus voertuig dat wordt bewoond door corrupte zielen, op zoek naar hun volgende maaltijd.”

Ik denk wel dat we kunnen raden waar dit naar verwijst.

Tekens en symbolen

Net zoals er gemeenschappelijke motieven zijn die worden geassocieerd met op trauma gebaseerde beheersing van de geest in de kindertijd, zoals gebroken spiegels, poppen, teddyberen met gebroken of missende ledematen, en roze haar – en zoals de aan voedsel gerelateerde termen die worden gebruikt door pedoseksuelen voor kinderen voor seksueel misbruik en werden onthuld door de affaire *Pizzagate*, termen als “pizza” (meisje), “hot dog” (jongen), “pasta” (kleine jongen) en “Chicken” (heel jonge jongen) – zo is dit ook het geval met de Adrenochroom-industrie. Gebruikelijke symbolen zijn watermeloen en avocado (die beiden kinderen symboliseren) en bloemen – met name anjers – volgens sommigen een verwijzing naar “carnisme” of kannibalisme. Geknoeid melk verwijst symbolisch naar kinderen en Adrenochroom, en het is geen toeval dat al sinds jaar en dag vermiste kinderen in Amerika worden afgebeeld op melkverpakkingen. “Carnation” is het merk melk dat wordt geknoeid in de film *Home Alone* (Alleen thuis), wat een document zou zijn van het persoonlijk misbruik ondervonden door hoofdrolspeler en kinderster Macauley Culkin. Een vis is nog een icoon, wat doet denken aan een opgefokte **Madonna** die in haar haarborstel

zingt “we hebben gebakken vis nodig” tijdens de lockdown van 2020, een moment dat een lading Adrenochroom vanuit China opzettelijk zou zijn vervuild.

Een ander veelvoorkomend symbool is het witte konijn. Wat doet denken aan de frase “volg het witte konijn” (Follow the white rabbit) van schrijver (en pedoseksueel) Lewis Carrolls surrealistische verhalen over Alice, die op zichzelf veelgebruikte triggers zouden zijn voor geestbeheersing, of mind control. Eenzelfde wit konijn als verbeeld in de verhalen van Carroll zien we op de hoes van het album *Beatles Ballads*. Er werd veel gediscussieerd over het voorkomen van “volg het witte konijn” in de film *The Matrix*, en het werd ook een populaire slogan binnen het vertelsel van het “Q-plan” in 2017 en verder.

Het gebruik van het konijn als thema zou zijn afgeleid van de moleculaire formule voor Adrenochroom – $C_9H_9NO_3$ – dat wordt aangemaakt door de oxidatie van adrenaline. Wanneer [voorgesteld in een diagram](#) zou het het aanzicht benaderen van een konijn met de kenmerkend uitstekende oren. Ik ben ervan overtuigd dat het *puur toeval* was dat *White Rabbit* van **Jefferson Airplane** werd gekozen als achtergrondmuziek bij de nieuwe film *Matrix Resurrections* (2021).

Vervat in de voorstelling van de formule als diagram zijn twee hexagonen, nog een veelgebruikt symbool. Dit zijn de zesvlakken zoals we die aantreffen bij een voetbal, vaak gebruikt door jonge jongens – opnieuw iets dat beschouwd dient te worden als niet louter toeval. (Intrigerend is dat het woord “hexagon” het woord “hex” bevat, wat een toverspreuk is die wordt gebruikt bij hekserij, vaak wordt het getal 6 erbij gebruikt.)

Bijna niet voor te stellen, maar we zijn weer terug bij Stanley Kubrick! In *The Shining* (Het Schijnsel) uit 1980 krijgt het publiek een close-up te zien van een tapijt in het Overlook Hotel terwijl de kleine Danny door de gangen fiets. Het draagt een zeer herkenbaar hexagonaal patroon. Weer een “toeval?” Of opnieuw een aanwijzing van iemand-die-het-weten-kon Kubrick? Tijdens zijn verschijnen in mijn podcast *Good Vibrations* herinnerde Isaac Weishaupt, de man achter de website www.illuminatiwatcher.com, de luisteraars aan de uiteindelijke opvolger van *The Shining*, *Doctor Sleep* uit 2019:

In Doctor Sleep gaat eigenlijk het verhaal van The Shining verder, waar seksueel misbruik door een handelaar de mogelijkheid geeft toegang te krijgen tot de krachten van de geest, het versplinteren van de geest... Het is het soort superkracht als Het Schijnsel, dat E.S.P. (Extra Sensory Perception/Buitenzintuiglijke waarneming, vert.) ding dat ze hebben.

In dit verhaal zien we een volwassen geworden Danny die nu werkt als conciërge in een bejaardenhuis en nog steeds leidt onder het trauma van misbruik door zijn vader Jack in zijn kindertijd, zoals wordt gesuggereerd in *The Shining*. Isaac wees erop dat in een bepaalde scène Danny te zien is terwijl hij door een uitgave van tijdschrift

Playgirl bladert, dezelfde uitgave als zijn vader las in *The Shining*, waarin een artikel staat over incest. In het verhaal komt een sinister karakter voor genaamd Cow Daddy, waarvan Isaac vermoedt dat het een sluwe verwijzing is naar Aleister Crowley. Verder suggereerde hij hoe de invloed van Crowley en zijn rituelen al decennia lang waren verbonden met de bezigheden van de “elites”:

Ik denk dat, om te begrijpen waarom deze lieden doen wat ze doen, je Crowley moet begrijpen, omdat hij deze seksistische, dieren martelende verkrachter was, een duivelsaanbidder die vrouwen misbruikte en een complete sociopaat was. Hijzelf stond het doden van kinderen voor. Hij sprak erover in zijn boeken Het Boek van de Wet en Magie in Theorie en Praktijk. Hij had het over het creëren van de Eucharistie van de Gnostische Mis. Dit vereiste het bloed van een nieuw geborene, hoe het bloed van een baby het meest zuiver is... Dit is iets dat zij al honderden jaren doen. En ik zou zeggen dat de elites, wel... voorstander zijn van die gedachte.

Als je kijkt naar Liber 77, ook een boek van Crowley's hand, daar zegt hij dingen als “er bestaat geen God, voorbij de mens,” en “de slaven zullen dienen.” En dat is de houding van deze elites... het kan ze niet schelen als een baby wordt gedood zodat zij zich beter kunnen voelen. Deze lieden zijn geschift, compleet krankzinnig! En in Magie in Theorie en Praktijk zei Crowley dat de hele wereld moet baden in bloed voordat de mens klaar is om de Wet van Thelema te aanvaarden; de Grote Oorlog moet worden gevochten, en ik denk niet dat er voor hen grenzen bestaan.

Ik denk dat het ook te maken heeft met de oude Babylonische religies en het offeren van baby's aan Moloch en al die shit. Dit is iets als een esoterische, occulte doctrine die niet meer populair is. Nu gebeurt het alleen nog in het geheim. En voor degenen die ervan af weten is het iets dat komt wanneer je een bepaald niveau hebt bereikt, denk ik.

Ga, ga voor die pizza!

En dus – zoals het hoort, gezien de titel van dit boek – is de cirkel rond en zijn we weer terug in de wereld van muziek... eindelijk! Net als zijn boosaardige neef uit Hollywood heeft natuurlijk ook de muziekindustrie haar aandeel geleverd in het subliminaal implanteren van het concept van de consumptie van Adrenochroom in de geesten van een argeloos miljoenenpubliek. Hoe zou het anders kunnen zijn? Want zij waren per slot van rekening medeplichtig aan het promoten van aan voedsel gerelateerde termen als codetaal voor de pedoseksualiteit van de “elite,” zoals werd blootgelegd door de affaire “Pizzagate.” We zagen al eerder dat **Lady Gaga** geen vreemde is waar het aankomt op het promoten van agenda's, wat haar voor dit geval maakte tot een geschikte kandidaat. Niet al te subtiel ging ze ervoor toen ze, middenin de Plandemie, in mei 2020 haar zesde studioalbum uitbracht met de titel... *Chromatica*.

Het hoesontwerp was gepast donker in toon, Gaga wordt afgebeeld ogenschijnlijk gevangen gehouden op een metalen rooster in een soort martelkamer door iets van metaalachtige zaadcel; een zinspeling op Transhumanisme.

Hoewel de promotionele informatie vertelt dat het ging om een conceptalbum waar Gaga het personage aanneemt van een “cyberpunk,” en Gaga had gezegd dat ze zich “op een duistere plek bevond” bij het maken van het album (een beetje net als de rest van de wereld, dan), is de kans dat *Chromatica* geen sluwe verwijzing is naar het meest verboden doch actuele onderwerp in de beleving van deze schrijver nagenoeg nul komma nop. Dit is waar Wikipedia mee komt als dekmantelverhaal:

Gaga had Free Woman voorgesteld als voorlopige werktitel vanwege haar genegenheid voor het nummer van het album met die naam, maar haar interne strubbelingen deden haar twijfelen aan de integriteit van de voorgestelde titel. Daarom koos ze in plaats daarvan Chromatica... het product van haar idee van een ver weg gelegen, fantastische planeet waar onderling strijdende stammen samenkomen om te helen en vrede te sluiten door dans. Gaga beschrijft de synthese van kleur en geluid als het raamwerk voor planeet Chromatica en haar gedeelde visie met BloodPop.

Het logo op de hoes van *Chromatica*.
Niets te zien hier, gewoon doorlopen.

Dat laatste zal wat uitleg behoeven. **BloodPop** is de artiestennaam van Michael Tucker. Met samenwerkingsverbanden met onder andere Madonna, **Skrillex**, **Beyonce**, **Kendrick Lamar**, de al eerder genoemde John Legend en wijlen **Avicii** bevindt hij zich duidelijke in de juiste kringen. Naast BloodPop gebruikt hij ook de bijnamen Blood, Michael Diamond en Blood Diamond. Volgens onderzoekers naar Adrenochroom is een zijtak van het extractieproces het verwerken van bloed van kinderen in modeaccessoires als sieraden, en in schoenen. [“De Club van de Rode Schoenen”](#) zou, net als “De Club van de Blauwe Ogen,” een merkteken zijn voor die “beroemdheden” die diep betrokken zijn bij deze meest verfoeilijke bezigheid.

Een kleine handvol overlevenden van Satanisch Ritueel Misbruik (SRA) en het “oogsten” van Adrenochroom is naar buiten getreden om hun verhaal te doen, [één](#)

[van hen de Amerikaanse Jessie Czebotar](#). Haar inzichten komen overeen met die van Cathy O'Brien en Jay Parker, beide uitgesproken overlevenden van programmering door op trauma gebaseerde geestbeheersing. Net als Jay was ze geboren in een vooraanstaande bloedlijn en uitgekozen om een “Moeder der Duisternis” te zijn. Ze zegt echter te zijn “gered.” Nu is ze een Christelijke kapelaan die werkt met slachtoffers van SRA. Ze heeft verklaard dat het haar missie is om op te staan tegen dit kwaadaardige systeem waaraan ze ontsnapte en het uit te schakelen.

Een ander slachtoffer is Jeanette Archer, die zegt dat ze een kindertijd vol Satanisch Ritueel Misbruik overleefde. Dit is wat ze zei toen ze een menigte toesprak bij [één van de protestbijeenkomsten in het Londense Hyde Park](#), op 26 juni 2021:

Als jullie niet opstaan, en als we niet terugvechten en beginnen de waarheid te vertellen over de Satanisten die de macht hebben in dit land, dan is het einde verhaal voor jullie kinderen. Zij willen een levenslange voorraad Adrenochroom. Het is de meest verslavende drug op deze planeet. Ze zullen alles doen om eraan te komen... maar het zal ze niet lukken.

Een tegenwerping die men af en toe hoort waar het de beschuldigingen rond Adrenochroom betreft is dat de hele zaak op één of andere manier een grap is, ontworpen om degenen die erin duiken ritueel te bespotten en te sarren. Deze bewering wordt ingezet tegen zo'n beetje *elk* alternatief onderzoeksonderwerp en, in dit geval, accepteer ik dat niet vanwege de overweldigende mate van bewijs dat suggereert dat het wel degelijk bestaat.

Maar zelfs *als* het een grap was dan rest er toch nog een andere vraag te stellen; hoe ziek en onpeilbaar kwaadaardig moet een mensengeest zijn om in staat te zijn zoiets verdorvens te bedenken en op te dringen aan goed bedoelende, gewetensvolle mensen die slechts het goede willen doen en die geconfronteerd worden met een ogenschijnlijk kolossaal niveau van Kwaad? Net zoals we ons af kunnen vragen hoe het voor mensen mogelijk is om de onuitsprekbare boosaardigheid van de Adrenochroom-industrie los te laten op kinderen, kunnen we ons ook de vraag stellen hoe het mogelijk is dat iemand zo laag zinkt dat hij of zij bereid is geld aan te nemen voor deelname in deze zwendel?

Hoe het ook zij, het is een indicatie dat er ernstige redenen tot zorg zijn betreffende de aard van de wereld waarin we leven en zij die er – voor het moment – over heersen.

Maar niet lang meer.

Bronnen:

[Documenten over gruwelijke bloedoffers duiken op](#)

[Satanisch Imperium - Kinderhandel, marteling en moord door de Elite - Adrenochroom, chantage en kannibalisme](#)

[Onttrekken Adrenochroom aan kinderen, inclusief datum van afname, bloedgroep, houdbaarheidsdatum, etc. Deel 1](#)

Onttrekken Adrenochroom aan kinderen, inclusief datum van afname, bloedgroep, houdbaarheidsdatum, etc. Deel 2

Data dump: Papierspoor Adrenochroom

Hoofdstuk 9

Sound Bites deel 4

*Het duurde zo lang om erachter te komen.
En ik kwam erachter.*

The Beatles: *Day Tripper*

De entertainmentindustrie is een giftige poel des verderfs van Satanische psychopaten. Overdrijf ik hier? Nee.

[Vigilant Citizen](#), 2021

Zoals al eerder gezegd bestaat er een belachelijk aantal synchronistische correlaties tussen de **Beatles** en de door Roman Polanski geregisseerde film *Rosemary's Baby*.

(De film, hoewel gebaseerd op een roman van Ira Levin en zogenoemd “fictie,” vertelt ons feitelijk veel over de werkelijke aard van Satanische culten en de macht die zij hebben over de gemeenschap. Guy, de echtgenoot van Rosemary, is een acteur die het moeilijk heeft en op zoek is naar een doorbraak. Nadat hij, zonder het te weten, kennis heeft gemaakt met een groep Satanisten die allemaal in hetzelfde gebouw wonen als hij wordt hij opgenomen in hun rangen en krijgt het succes

toebedeeld waar hij zo naar smacht, als een collega acteur plotseling blind wordt en Guy zijn rol over mag nemen. De conclusie is dat het Satanisch gezelschap daarvoor verantwoordelijk was. Guy zit nu diep in de zak van de groep en staat zwaar in de schuld. De prijs die hij betaalt is het overgeven van zijn vrouw aan de cultus om tijdens een ritueel te worden bezwangerd door de Duivel, zodat ze zijn kind zal baren. Vele van de bij iedereen bekende artiesten in TV, film en muziek zullen ook hun roem en rijkdom geschonken hebben gekregen door duistere occultisten, en zullen een vergelijkbaar hoge prijs hebben betaald in ruil ervoor – zie *Muzikale Waarheid deel 1* voor verslagen over bloedoffers.)

Het is niet eenvoudig een beginpunt te kiezen, maar een goede plek zou misschien zijn op te merken dat *Rosemary's Baby* voor een groot deel werd opgenomen in een gebouw dat in de film het Bramford wordt genoemd, wat in feite het Dakota Building was aan de westkant van New Yorks Central Park. In dat gebouw hadden **John Lennon** en **Yoko Ono** een aantal jaren een appartement voor Lennon (voor ditzelfde gebouw) werd doodgeschoten. (Yoko heeft zichzelf beschreven als een heks met een belangstelling voor het duister occulte.) Tegenover het gebouw in Central Park bevindt zich het “Strawberry Fields” monument ter nagedachtenis aan John Lennon.

Vroeg in de film valt een jonge vrouw naar haar dood vanuit een raam van het Dakota/Bramford. Naast waar haar lichaam wordt aangetroffen staat een witte Volkswagen Kever (Beetle>Beatle?) geparkeerd, onder de bloedspetters. Het is zeer dicht in de buurt van de daadwerkelijke plek waar John Lennon werd vermoord in 1980.

Mia Farrow, die de rol van Mary speelt, begeleidde de Beatles bij hun bezoek aan de verblijfplaats van de Maharishi Mahesh Yogi in India, februari 1968, een paar weken voor het uitkomen van de film. In het reisgezelschap bevond zich ook Farrow's zus Prudence, wiens aarzeling om haar thuis te verlaten en met de groep mee te gaan om te gaan mediteren de inspiratie was voor het lied *Dear Prudence* op *The White Album* dat later dat jaar werd uitgebracht.

Hoewel *Rosemary's Baby* uitkwam in 1968 speelt het verhaal zich af in 1965 en 1966. Aan de muur is een kalender te zien van 1966 tijdens een feestje met Oud en Nieuw en dit jaar wordt door het karakter van Sidney Blackmer, één van de leiders van de Satanisten, verklaard tot het “Jaar Eén.” De Satanskerk (Church of Satan) werd op 30 april van dat jaar, het Heidense feest Beltane, opgericht door Anton La Vey (waarover het gerucht gaat dat hij de Duivel speelde in de film). La Vey had verklaard dat 1966 het *anno Satanas* zou zijn, het eerste jaar van de nieuwe heerschappij van Satan. 1966 is consistent het jaar dat wordt genoemd waarin Paul McCartney (weer eens tijd voor een slokje) overleed en werd vervangen, aldus de “complottheorie” bekend als P.I.D., of Paul Is Dood.

Nog een belangrijke film die werd uitgebracht in 1968 was *2001: A Space Odyssey*, van... Stanley Kubrick. Het verhaal van de film was een projectie van 33 jaar (daar is

weer dat voor de Vrijmetselarij belangrijke getal) in de toekomst, alsof een tijdperk eindigende gebeurtenis wordt voorspeld voor dat jaar. En dat was precies wat we kregen met de gebeurtenissen van 11 September. In hetzelfde jaar dat 2001 werd uitgebracht begon de bouw van de eerste van de Twin Towers in New York (velen menen dat deze de vertegenwoordiging waren van de twee pilaren van de Vrijmetselarij, Jachin en Boaz) die 33 jaar later met geweld zouden instorten. Op die datum, 11 september, nu in 2011, beweerde Paul McCartney (slokkie) dat hij tien jaar eerder in een vliegtuig zat, wachtend om te vertrekken vanaf New Yorks vliegveld JFK, toen de ramp zich voltrok.

Roman Polanski's echtgenote aan het einde van de jaren 1960' was Sharon Tate die – volgens de officiële verslagen – één van de slachtoffers was bij de Tate/La Bianca-moorden op 8 en 9 augustus 1969. (Eén van de andere slachtoffers was Jay Sebring, kapper van Hollywood-sterren waaronder Frank Sinatra die, ten tijde van *Rosemary's Baby* was getrouwd met Mia Farrow.) Naar verluidt werden de moorden gepleegd door de zogenaamde Manson Family, onder de regie van hun charismatische leider Charles Manson. Tijdens de rechtszaak die volgde, waar Manson schuldig werd bevonden aan moord, ook al had hij zelf niemand om het leven gebracht, beweerde de aanklager van Los Angeles dat Manson geobsedeerd was door het net door de Beatles uitgebrachte *White Album*, en met name door het nummer *Helter Skelter*, geschreven door Paul McCartney (slokkie).

Manson zou de zinsnede “Helter Skelter” hebben aangenomen voor de apocalyptische rassenoerlog die hij hoopte te doen ontbranden. Naar bericht zou hij geheime boodschappen hebben geïnterpreteerd uit bepaalde liedjes van de Beatles. Toen de politie in november 1969 eindelijk huiszoeking ging doen in de Spahn Ranch, de schuilplaats van Manson en zijn bende, namen ze naar verluidt een koelkastdeur mee die vol was gekrabbeld met willekeurig lijkende wartaal. Hieronder de zin “1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, all good children go to heaven” (alle lieve kinderen gaan naar de hemel). Hoewel afkomstig uit een kinderrijmpje komt het ook voor in het nummer *The Long One* van het Beatles-album *Abbey Road*. Als de tekst op de koelkast een verwijzing was naar de tekst van de Beatles dan zou dat betekenen dat Manson en co vroege toegang hadden tot het materiaal omdat het pas uitkwam in september, en de bende had in augustus al de ranch in de steek gelaten en zich gevestigd in Death Valley.

Nog een nummer van *The White Album* was *Sexy Sadie*. Dit was de koosnaam die Charles Manson gaf aan Susan Atkins, één van de toegewijde “familieleden” (en zeer waarschijnlijk een slachtoffer van programmering middels geestbeheersing, mogelijk door de CIA).

Polanski en Tate kenden in ieder geval twee van de Beatles. Het paar had een expositie bezocht van Yoko Ono in de Londense Indica Gallery, op 9 november (9/11) 1966. Volgens de overlevering zou dit de gelegenheid zijn geweest waar John Lennon zijn toekomstige vrouw voor het eerst ontmoette. (Volgens de vele verhalen was ze

zijn handelaar voor geestbeheersing – maar dat is weer een heel ander verhaal!) De Indica was het eigendom van Barry Miles, John Dunbar, Paul McCartney (slokkie) en **Peter Asher**, de broer van Jane Asher, die in die tijd de vriendin was van Paul McCartney (huppakee!). **Ringo Starr** werd later gefotografeerd in het gezelschap van Roman en Sharon tijdens het Cannes filmfestival in 1968. Polanski had een kort gastverschijnen in de film *The Magic Christian* uit 1969 waarin Starr de hoofdrol speelde. Polanski woonde de première van de film bij met John Lennon en Yoko Ono.

Het woord “pigs” (varkens) zou volgens verslagen met het bloed van één van de slachtoffers op een muur zijn gekalkt van 10050 Cielo Drive, plaats delict van de Tate-moorden. Beeltenissen van varkens zijn vaak te zien in *The Magic Christian* en *Piggies* is een door John Lennon geschreven nummer op *The White Album*. Manson zou deze referentie, piggies, hebben gebruikt voor iedereen die bij de Gevestigde Orde hoorde.

De laatste film waarin Mia Farrow speelde, uitgebracht een aantal weken na haar vermeende dood, heette oorspronkelijk *12 + 1* maar werd later omgedoopt tot *Thirteen Chairs* (Dertien stoelen). Het speelt zich af in het plaatsje Lavenham in Suffolk, dat naar bericht al lange tijd wordt geassocieerd met hekserij en nog maar een jaar eerder diende als achtergrond voor de film *Witchfinder General* (Heksenvinder Generaal) met griezelaacteur Vincent Price in de hoofdrol. In december 1969 doken John Lennon en Yoko Ono op het dorpsplein van Lavenham op om opnamen te schieten voor een korte film met de titel *Apothosis*.

Slechts een paar uur voor de Tate-moorden plaats zouden hebben gevonden, op 8 augustus 1969 (een week voor het epische rockconcert Woodstock) werd de iconische foto voor het aanstaande album van de Beatles, *Abbey Road*, genomen, waar de vier leden over het bekende zebrapad buiten de studio's van EMI in Londen lopen. Deze hoes werd één van de belangrijkste bronnen voor “aanwijzingen” die door aanhangers van de Paul Is Dood-theorie werden geïnterpreteerd. Ook op deze foto te zien is een witte Volkswagen Kever van hetzelfde type als in *Rosemary's Baby*.

De Tate-moorden (als deze echt waren – sommige onderzoekers beweren dat het een geënceneerd gebeuren was, met de welwillende medewerking van de “slachtoffers,” om het imago van de hippiebeweging zwart te maken bij het Amerikaanse volk) vonden een steenworp verwijderd van het legendarische district Laurel Canyon in de Hollywood Hills van Los Angeles plaats. Wijlen auteur en onderzoeker Dave McGowan detailleerde in zijn boek *Weird Scenes Inside the Canyon* (Vreemde taferelen binnen de Canyon) grondig de militaire/inlichtingen familieachtergronden van vele van de vooraanstaande muzikanten die voortkwamen uit deze wijk om aan de wieg te staan van de hippie/tegencultuur van midden tot eind jaren 1960'. Er zijn wat verbanden tussen Laurel Canyon en de Beatles. George Harrison zou er het nummer *Blue Jay Way* hebben geschreven voor de EP en het album *Magical Mystery Tour* nadat hij in 1967 was aangekomen in het huurhuis in de straat met die naam. Harrison wachtte op Derek Taylor, de publicist van de Beatles,

en had moeite wakker te blijven na de vlucht van Londen naar Los Angeles.

Taylor diende eerder in de carrière van de Beatles als woordvoerder voor de groep, voordat hij zich een tijd vestigde in Los Angeles waar hij begon te werken met vele van de muzikanten uit Laurel Canyon, waaronder **The Beach Boys** (met een verband terug naar Charles Manson, via de vriendschap en muzikale samenwerking die deze had met **Dennis Wilson** van de groep), **The Byrds** en **The Mama's & The Papas**. Belangrijkste lid van die groep was **John Phillips**, met wie Taylor in de zomer van 1967 samenwerkte bij de organisatie van het Monterey Popfestival, één van de belangrijkste evenementen van de befaamde “Zomer van de Liefde.” Wie ook in de adviesraad voor het festival zat, hoewel de Beatles er niet speelden, was Paul McCartney (neem een slokkie) die naar verluidt aanraade om **The Who** en de **Jimmy Hendrix Experience** te boeken voor een optreden.

Naast “Papa” John Phillips van The Mamas & The Papas was er “**Mama**” **Cas Elliott**, en beide hadden banden met Charles Manson, die vaak langskwam bij het huis van Elliott in Los Angeles vanwege haar “open deur” beleid als onderdeel van de ethos van de “vrije liefde” in de jaren 1960'. Acteur Michael Caine heeft wel eens verteld dat hij zich een ontmoeting met Manson herinnerde tijdens een feest bij Mama Cas (Caine speelde de hoofdrol in de film *Alfie* naast Jane Asher, die op dat moment de vriendin was van Paul McCartney (slokkie).

Elliott werd dood gevonden op 29 juli 1974, ze was 32. Ondanks het broodje aap-verhaal dat ze was gestikt in een broodje ham (niet in een broodje met aap, vert.) was de conclusie na autopsie dat de doodsoorzaak hartfalen was. Ze overleed in een flat in Mayfair, Londen, eigendom van de zanger/liedschrijver **Harry Nilsson**. Vier jaar later, op 7 september 1978, werd **Keith Moon**, drummer van The Who, dood aangetroffen in precies dezelfde flat, na een overdosis farmaceutische pillen. Net als Elliott was hij 32 jaar oud. Eerder die avond was Moon uit in Londen, in het gezelschap van... Paul en Linda McCartney. Neem een slok. Dansen de letters al voor je ogen?

Van Nilsson, die zijn vormende jaren doorbracht in Los Angeles, loopt weer een lijntje naar de Beatles door zijn vriendschap met John Lennon. Officieus werd hij bekend als “de Amerikaanse Beatle.” Tijdens de mythische “Verloren Weekend” periode van 1973-1974, waar Lennon een relatie begon met en introk bij zijn en Yoko's secretaresse May Pang, ging hij regelmatig in Los Angeles uit om veel te drinken en drugs te gebruiken met Nilsson. Soms voegde Ringo Starr zich bij hen.

En, om weer terug te komen bij *Rosemary's Baby*, [de poster voor de film](#) toont Mia Farrow, achterover liggend alsof in geest beheerste trance, en de kinderwagen met het “Duivelsgebreed” voor haar. Een zeer vergelijkbaar beeld zien we op het [hoesontwerp](#) van Lennons album *Mind Games* (Psychologische spelletjes), vijf jaar later. Hier zien we Yoko Ono's gezicht van de zijkant, achterover gelegen als in een geest beheerste trance, haar gezicht lijkt een rotsachtig landschap in een woestijn te

verbeelden, de zon en maan beide zichtbaar in de lucht. Op de voorgrond wandelend zien we John Lennon. Inderdaad, psychologische spelletjes.

Dit album werd uitgebracht rond de tijd van Lennons “Verloren weekend,” en hier zien we weer een connectie met Roman Polanski. May Pang herinnerde zich dat na één van zijn drugs en drinkgelagen Lennon zich zo had verloren in een uitzinnige woede dat hij aan het bed vastgebonden moest worden om hem te bedwingen. Terwijl hij probeerde zichzelf los te krijgen zou hij, zonder verdere aanleiding, hebben geschreeuwd: “Het is de schuld van Roman Polanski. Alles is zijn schuld.”

Dan nog wat over Ringo Starr, zoals opgemerkt door de messcherpe onderzoeker Matt Sergiou in [een fascinerend artikel](#) op zijn blogsite *Occult Beatles*: In 1981 bracht Starr een album uit met de titel *Stop And Smell the Roses* met een hoesfoto waarop hij, toepasselijk, een bos rode rozen vasthoudt. Dit lijkt een scène na te bootsen uit *Rosemary's Baby*, waarin het karakter van Mia Farrow thuiskomt en op tafel een vaas met rozen aantreft, er naartoe loopt en er aan ruikt. Bracht Ringo hiermee, om welke symbolische reden ook – mogelijk een verband met de Vrijmetselarij, gezien de roos één van de veel geziene symbolen is die door deze broederschap worden gebruikt – een eerbetoon aan deze scène? Eerder, in 1973, verscheen Paul McCartney (slokkie) met een rode roos in zijn mond op de hoes van het album van zijn groep **Wings** getiteld *Red Rose Speedway*.

Tot slot – voor nu – een laatste verband tussen de Beatles, het Dakota-gebouw, Manson en Laurel Canyon. Volgens *Hollywood Babylon*, het boek van duister occultist en Satanische filmmaker Kenneth Anger (echte naam Kenneth Anglemeyer) dook Mark Chapman, de erkende moordenaar van John Lennon (hoewel velen beweren dat hij slechts de zondebok was, geprogrammeerd om de schuld op zich te nemen!) een keer op bij een vertoning van een film van Anger in Hawaii en overhandigde hem twee kogels, kaliber .38, met de mededeling: “Deze zijn voor John Lennon.”

Een tijd lang had Anger een homoseksuele relatie met muzikant Bobby Beausoleil, die laat jaren 1960' deel uitmaakte van de scene van Laurel Canyon en in eerste instantie de muziek schreef voor Angers film *Lucifer Rising*. (De tweede compositie voor de film werd verzorgd door **Jimmy Page** van **Led Zeppelin** – net als Anger een toegewijde van Crowley). Waar Beausoleil echter beroemd mee is geworden was zijn moord op muziekleraar Gary Hinman, naar verluidt op bevel van Charles Manson, met wiens “familie” hij banden had. Anger was op zijn beurt weer sterk gelieerd aan de **Rolling Stones**, de belangrijkste “rivalen” van de Beatles, waar **Mick Jagger** de soundtrack schreef voor Angers film *Invocation of my Demon Brother* (Aanroeping van mijn broeder, de demon).

De synchro-mystieke banden tussen misschien wel de meest beroemde groep ter wereld en deze meest naargeestige maar zeer onthullende film lijken schier eindeloos, en waarschijnlijk zijn er nog veel meer te vinden dan hier worden vermeld. Zo zeer

dat het voorbij de mogelijkheden van een mens lijkt te strekken en gemanifesteerd werd door de hand van een onbekende paranormale kracht in de Schepping.

*

Zoals ik erover denk zijn er nu zeer weinig subgenres die onaangetast blijven door de Verborgene Hand van de heersers achter de muziekindustrie, of die niet worden gebruikt als voertuigen voor het uitdragen van gemeenschap sturende agenda's. Ik moest de mainstream R&B en Rap die ik als DJ eerder draaide de rug toe keren toen de stijlen zo ontaard en verdorven werden dat ik het niet langer met mijn geweten in het reine kon brengen om mee te helpen bij het verkopen ervan.

Als er één uitzondering bestaat dan is het wel het bezielde en opbeurende genre House. Terwijl de meeste, zo niet alle, andere uitdrukkingen van club en dansmuziek al lang geleden werden gestuurd in de richting waar het de Gevestigde Orde diende, is deze meest pure vorm van House-muziek, waar de zang vaak wordt geïnspireerd door gospelinvloeden en de tekstuele thema's handelen over liefde en hoge vibraties, in de afgelopen 30 jaar van het bestaan nauwelijks veranderd waar het de waarden betreft.

En dat is, spijtig genoeg, waar de uitzonderingen ophouden. Ik zou zo graag hebben gezegd dat Reggae naast House kon worden genoemd als onaangetast door het gebruikelijke controlesysteem dat alles bepaald, maar het is mijn droeve taak hier te verklaren dat dit niet het geval is – in ieder geval niet binnen bepaalde afdelingen van deze toegegeven brede en alles omvattende muziekcategorie.

Het is eigenlijk geen wonder dat Reggae werd gekozen om gebruikt te worden voor manipulatie omdat het verder gaat dan slechts de muziek en er een hele cultuur, leefstijl en ethiek aan was verbonden – net als bij Hiphop. De oorsprong van Reggae kan worden gevonden bij de ritmische drumstijl bekend als “Mento,” afkomstig uit West Afrika, voor het werd geëxporteerd naar Jamaica (*Day-O [The Banana Boat Song]*) van **Harry Belafonte** wordt vaak aangehaald als voorbeeld van deze stijl). Dit geluid is erkend als de ouder van de genres Ska en Rocksteady, die op hun beurt weer muteerden in Reggae, eind jaren 1960'. Het krediet voor de naam van het genre gaat naar de groep **Toots and the Maytals**. Hun nummer *Do The Reggay* was het eerste dat de term gebruikte.

In deel twee uit deze serie verwees ik naar commentaren van The Black Dot en **Public Enemy's Professor Griff** over hoe de explosie van de Hiphopcultuur vanuit New York in de jaren 1970' een heropleving was van de voorouderlijke instincten bij de nakomelingen van Afrikanen, en hoe de aspecten van draaitafelen, graffiti en breakdansen hedendaagse vertegenwoordigingen waren van stammentradities in ritme, kunst en dans. Eenzelfde dynamiek zien we bij Reggae. Het genre is onlosmakelijk verbonden met de religieuze traditie van Rastafari, waarvan de belangrijke aspecten de verering van de lang heersende keizer van Ethiopië Haile

Selassie en het ceremonieel roken van cannabis zijn.

Reggae kent ook een ingewikkeld samenspel met het Jodendom, het Christelijk geloof en bepaalde symboliek afkomstig uit de Vrijmetselarij. In de teksten wordt vaak gesproken over “Zion” als het beloofde land en verwezen naar “Babylon” als vertegenwoordiging van het controlesysteem van de Nieuwe Wereldorde. Het lijkt dat de aanhangers hier veel over weten. Selassie wordt voorgesteld als een “veroverende leeuw.”

Gezien het potentieel om spiritueel te verrijken, cultureel te inspireren en grote aantallen mensen te verenigen is het niet moeilijk te zien waarom de sociale sleutelaars van de “elite” deze kunstvorm in de door hen gewenste richting stuurden, eerder dan het zich organisch te laten ontwikkelen. Het onderwerp van de infiltratie van Reggae vormde het basisthema van [een aflevering van mijn podcast](#) *Good Vibrations* met de in New York wonende schrijver, spreker en expert in de zwarte cultuur RA Ptahsen, beter bekend als Rodney Shabazz.

Veruit de meest bekende exponent van Reggae was **Bob Marley**, en hier treffen we een echte paradox aan. Gezien de trends die werden blootgelegd door onderzoek voor deze boeken geven Marley's ouders reden tot zorg. Terwijl zijn moeder een zwarte Jamaicaanse zangeres was, zijn blanke vader Norval Sinclair Marley was van Syrisch Joodse afkomst en diende als officier bij de Britse Marine. Hij was ook opzichter van een slavenplantage. (Bobs zoon **Ziggy** bracht mogelijk een eerbetoon aan de voorouderlijke Joodse traditie van zijn opa toen hij verhuisde naar Israël, trouwde met een Israëliëse vrouw van Iraans-Joodse komaf en elk van zijn vier kinderen Hebreeuwse namen gaf. Hij had geen gehoor gegeven aan verzoeken tot een boycot van optredens in Israël vanwege hun politieke uitmoorden van de Palestijnse bevolking.)

Met zijn vader Noval die overleed toen hij slechts tien jaar oud was kan voor Bob het argument worden gemaakt – net als bij **Jim Morrison** met een marine-admiraal als vader – dat hij afstand wilde nemen van de waarden van zijn vader en zijn eigen pad wilde gaan. Hij *kwam zeker over* als echte en oprechte artiest en werd een luis in de pels van het Establishment met zijn politieke activisme dat leidde tot een moordpoging in 1976. *Muzikale Waarheid 2* gaat tot in detail in op de omstandigheden waaronder Bob uiteindelijk op 36-jarige leeftijd in 1981 ten onder ging aan een hoogst verdachte vorm van kanker, waar bewijs sterk wijst in de richting van de CIA.

Hoewel muzikanten die waarachtig gemotiveerd zijn door persoonlijke idealen, in plaats van te conformeren aan de dictaten van hun eigenaars, nagenoeg niet meer bestaan, lijkt dit zeker een factor te zijn geweest die de industrie in vergane decennia zorgen baarde. De muziekgeschiedenis is dan ook bezaaid met verslagen van artiesten die ten prooi vielen aan hen die hun roem faciliteerden en als resultaat de hoogste prijs betaalden.

En in de Reggae ging het niet anders, volgens Dr. Shabazz. Naast Bob Marley was er ook **Jacob Miller**, zanger van de groep **Inner Circle** (en een neef van de Britse Reggaezanger **Maxi Priest**). Als praktiserend Rastafari was ook hij bezorgd over sociale en politieke kwesties. Hij had in 1978, naast Bob Marley, **Peter Tosh**, **Dennis Brown** en anderen, opgetreden tijdens het One Love Peace Concert in het Kingston National Stadium. Miller en Marley waren bevriend en begin 1980 begeleidden beide Chris Blackwell, de baas van platenlabel Island Records, naar Brazilië, waar plannen werden gemaakt voor nieuwe kantoren voor het bedrijf en voor een Reggae-tournee door Zuid Amerika. Kort na hun thuiskeer kwamen Miller en één van zijn jonge zonen om bij een auto-ongeluk, nadat ze waren vertrokken vanaf het huis in de buurt van Kingston dat Marley had gekocht van Blackwell. Zoals zovele ander prominente muzikanten die vroegtijdig aan hun einde kwamen was Miller 27.

Binnen een jaar zou ook Marley dood zijn, en zes jaar daarna kon dat paar ook Peter Tosh aan de hemelpoort verwelkomen, de laatste van wat beschouwd zou kunnen worden als de “heilige drie-eenheid” van Reggaemuzikanten. Een jaar eerder had Tosh tijdens een persconferentie in New York nog geklaagd dat zijn album *Captured Live* niet beschikbaar werd gemaakt voor de Amerikaanse markt door platenmaatschappij EMI, het grote label waar hij had getekend, en dat zijn video's systematisch werden verdrukt. (Een ironische gelijkenis met vakbroeder **Prince**, toen nog op goede voet met zijn maatschappij Warner Brothers, maar die later ook verwickeld zou raken in hetzelfde zakelijke gekissebis als Tosh.)

Dan is er [de fascinerende anekdote](#), afkomstig van Doug Wendt, die jarenlang een radioprogramma had genaamd *Midnight Dread* in de jaren 1970'-80'. In augustus 1983 kreeg Wendt de kans om Peter Tosh (echte naam Winston Hubert McIntosh) te interviewen in San Francisco. Tosh nam het interview op een cassette op. Hij vertelde Wendt dat hij wilde dat [de leidinggevend en bij EMI hem konden horen spreken](#) over hoe magertjes het label zijn werk promootte, en Reggae in algemeenheid. Wendt nam de cassette mee naar huis om het interview voor te bereiden voor uitzending, maar toen hij het bandje afdraaide hoorde hij tot zijn schrik dat de stem van Tosh zachter en zachter werd, tot deze helemaal was verdwenen. Er was geen materiaal meer om uit te zenden. Walgend gooide Wendt de cassette in een doos op zolder en vergat het verder.

Vier jaar later, op die gunstige datum, 11 september, nu in 1987, kreeg Wendt het telefoontje dat Tosh was vermoord. Een bende geleid door Dennis “Leppo” Lobban had zijn huis overvallen. Eerder waren Lobban en Tosh vrienden. Tosh had geprobeerd werk te vinden voor Lobban toen deze uit de gevangenis kwam. Nadat ze naar verluidt geld hadden geëist werd Tosh in het hoofd geschoten. Kruidendokter Wilton “Doc” Brown en DJ Jeff “Free I” Dixon werden ook dodelijk getroffen en verschillende andere gasten die bij Tosh op bezoek waren raakten gewond.

Gedreven door instinct ging Wendt op zoek naar het oude interview op zolder. Toen

hij het afspeelde bleek op miraculeuze wijze de audio intact en kon hij het interview uitzenden ter nagedachtenis aan Tosh. Zoals Wendt in 2002 schreef in zijn blog *Midnight Dread*:

Plotseling was alles daar. Na Peters dood hebben de magnetische deeltjes zich op magische wijze spontaan herschikt. Een kracht die het verstand te boven gaat had besloten dat nu de tijd was om de kracht van Peters woorden van 17 augustus 1983 meest vrijelijk en effectief te verspreiden. De haren in mijn nek stonden recht overeind.

Mijn reactie was hetzelfde de eerste keer dat ik dit verhaal las, want het deed me denken aan wat ik vertelde in *Muzikale Waarheid deel 1* over de achterstevoren afgespeelde Satanische boodschap in *Justify My Love* van Madonna die op onverklaarbare wijze was verdwenen van de band waarop ik dit had opgenomen toen ik het wilde laten horen aan een andere DJ (die toepasselijk genoeg “Priestley” [priesterlijk] heette).

Maar goed, terug naar mijn gesprek met Dr. Shabazz. Hierin bracht hij de aandacht terug bij de al eerder genoemde Chris Blackwell, hoofd van het meest vooraanstaande en invloedrijke platenlabel voor Reggae van allemaal. Op het eerste oog leek Blackwell een vreemde vogel voor de rol, gezien zijn achtergrond. Hij werd geboren in de aristocratische familie achter het voedselmerk Cross & Blackwell. Zijn moeder was een in Costa Rica geboren Jamaicaanse erfgename (oorspronkelijk van Spaans/Joodse afkomst) en Chris bracht zijn vroege jeugd door in Jamaica waar, in opnieuw een militair familieverband, zijn vader diende als majoor in het Jamaicaanse Regiment. Na een tijd te hebben doorgebracht op de Harrow Public School keerde Blackwell terug naar Jamaica om de positie in te nemen van assistent van de gouverneur van het eiland, Hugh Foot.

Chris zou later een interesse hebben ontwikkeld voor Jamaicaanse muziek omdat hij zorgde voor de jukeboxen op het eiland, en hij zette op 22-jarige leeftijd zijn eigen platenmaatschappij op. Hij zou in 1962 ook zijn geworven als locatiescout door de producers van de James Bond-film *Dr. No*, zo wordt gezegd. De reden voor zijn keuze zou goed kunnen liggen bij zijn moeder Blanche, die een geheime minnares was van de bedenker van James Bond, Ian Fleming, tijdens de latere jaren van diens verblijf onder de gemeenschap van expats. Blanche zou de inspiratiebron zijn geweest voor een aantal van Flemings meer memorabele vrouwelijke literaire karakters, zoals Honeychile Rider en Pussy Galore.

In 1997 vertrok Blackwell bij het label dat later werd verkocht aan de Polygram Groep. Over de jaren werkte hij met artiesten zo divers als **U2, Cat Stevens, Roxy Music, Nirvana, Grace Jones, Steve Winwood, Nick Drake, Free, Melissa Etheridge, Tom Waits, The Cranberries, Richard Thompson** en **PJ Harvey**. Maar hij was echter altijd het meest bekend van zijn werk binnen het terrein van Reggae – hij produceerde veel belangrijke albums en was ook manager voor de artiesten. Zijn

afkomst uit de Gevestigde Orde heeft onvermijdelijk geleid tot de suggestie dat hij de rol vervulde van poortwachter voor de prille Reggaescene en dat, eerder dan het genre zich natuurlijk te laten ontwikkelen onder het leiderschap van een maatschappij in bezit van de zwarte gemeenschap, de heersers over de muziekindustrie er de voorkeur aan gaven “één van hen” aan het roer te hebben.

De naam van Blackwell is in dit opzicht niet de enige die wordt genoemd. Tientallen jaren erkend als de meest vooraanstaande en invloedrijke Reggae-DJ in Groot Brittannië was **David Rodigan**. En inderdaad deelde Rodigan een kenmerk met Blackwell; ook zijn vader werkte in het leger. Rodigan zelf werd geboren op een militaire basis in Hanover, Duitsland, voordat het gezin zich terug in Engeland vestigde. Nadat hij economie studeerde oefende hij zich als acteur en speelde verschillende rollen in Britse TV-series als BBC's *Doctor Who*. Rodigans liefde voor Jamaicaanse muziek zou zijn ontwaakt na het horen van **Millie's My Boy Lollipop** in 1964, waarna hij zijn pad als DJ ging volgen. Uiteindelijk kreeg hij zijn eigen show op radiozender BBC 1Xtra. Rodigan heeft over tientallen jaren zeker veel werk verzet, waarmee hij zich geliefd maakte bij de Britse Reggaegemeenschap en in het buitenland. Hij deed mee aan draaitafelgevechten in Jamaica waar het er hard aan toegaat, niet iets voor iemand met een zwakke gesteldheid.

Desalniettemin bestaat er in bepaalde hoeken wantrouwen wat betreft zijn werkelijke interesse in het genre – een sentiment dat nog eens wordt versterkt omdat hij koninklijk werd onderscheiden als MBE – Lid van de Boevenbende van het Britse Rijk. En opnieuw vallen de belangrijke aspecten van een muziekgenre en cultuur, gecreëerd door zwarte mensen, onder de heerschappij van een blanke kandidaat uit de middenklasse, eerder dan een lid uit de gemeenschappen die de cultuur zegt te vertegenwoordigen. Precies dezelfde dynamiek zagen we bij de Britse Hiphopscene, waar decennia lang **Tim Westwood** achter het stuur zat als meest invloedrijke en prominente DJ. Net als Rodigan is Westwood blank, afkomstig uit de middenklasse en goed opgeleid. In zijn geval was zijn vader een Anglicaanse bisschop. Westwood overzag het hem toebedeelde genre gedurende de aftakeling naar de verdorvenheid en ontaardheid waarin het zich nu bevindt, en het voortstuwen van sociaal sturende agenda's op dat pad.

Nu zijn beide zonen van Rodigan actief binnen de muziek: Jamie is DJ en producer, en Oliver is beter bekend onder zijn artiestennaam **Cadenza**.

Een ander aspect dat ter sprake kwam tijdens de aflevering van *Good Vibrations* was de opkomst van een subgenre van Reggae bekend als Dancehall, waar gedurende een tijd in de jaren 1990' naar werd verwezen als “ragga” – een inkorting van het woord “raggamuffin” dat de definitie kent van “rauw dauwer” of “door de wol geveerd straatschoffie.” Sterk in tegenstelling met de aspecten “herkomst” en “bewustzijn,” waarin de banden van Reggae met spiritualiteit en cultuur worden benadrukt, houdt Dancehall zich bezig met het verheerlijken van vuurwapens, criminele leefstijlen en losbandige seks – “slackness” in goed Jamaicaans.

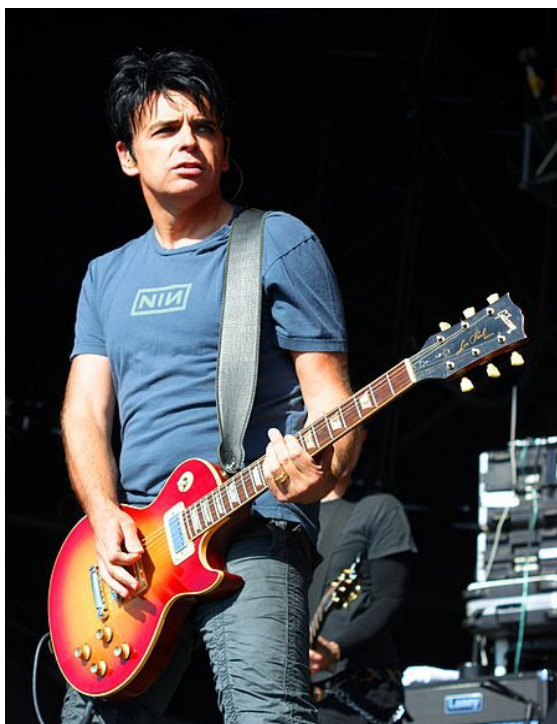

Eén van de best bekende exponenten van het genre in de afgelopen jaren was **Vybz Kartel**. Zijn echte leven leek een echo van zijn teksten; hij werd in 2012 aangeklaagd wegens moord, samenzwering en illegaal bezit van een vuurwapen.

*

In *Muzikale Waarheid deel 2* behandelde ik al wat van de meer intrigerende aspecten rond Gary Webb onder zijn alter ego **Gary Numan** – met name de vroege knipogen naar Transhumanisme die zijn artiestennaam suggereert (Numan = New Man = nieuwe man). Het blijkt echter dat, verre van slechts zijn hoogtijdagen gedurende de jaren 1970', elk stadium van zijn duurzame carrière wel iets biedt dat de wenkbrauwen doet fronsen bij degenen die nu bekend zijn met de machinaties van de gecontroleerde muziekindustrie. (Veel dank aan New Anger voor de hulp bij een deel van de informatie.)

Nadat Gary vanaf 13-jarige leeftijd belangstelling had getoond voor het schrijven van liedjes zouden zijn ouders naar bericht voor zijn 15de verjaardag voor hem een Gibson Les Paul Gold Top hebben gekocht, een behoorlijk duur cadeau voor een arbeidersgezin om zich te veroorloven. Gary nam ontslag als heftruckchauffeur op het vliegveld Heathrow op de dag dat de eerste single van **Tubeway Army** uit werd gebracht nadat ze een contract hadden getekend bij de onafhankelijke maatschappij Beggars Banquet. Gary heeft consistent volgehouden dat de naam “Numan” voortkwam uit zijn spelen met de Duits klinkende naam “Neumann” die hij had gezien in een editie van de Gouden Gids (voor de jongeren; de Gouden Gids was in het tijdperk voor internet, dat echt heeft bestaan, geloof het of niet, een papieren boekwerk waarin specifiek de namen, adressen en telefoonnummers van elk denkbaar bedrijf te vinden waren, vert.), hoewel het betreffende bedrijf dan weer een loodgieter was, dan een elektricien en dan weer een elektronikawinkel.

Gary Numan – voorgeselecteerd om beroemd te worden?

Hoewel Numan het best bekend blijft om zijn ziellose, androïde-achtige persona, duidelijk beïnvloed door de Duitse synthesizerpioniers **Kraftwerk** (zijn fans werden ook wel “Numanoids” genoemd), toen hij net begon met zijn band Tubeway Army was hun geluid duidelijk geworteld in de stijlen Punk en New Wave uit die tijd. Numans fascinatie met dystopische sciencefiction zou hebben gezorgd voor zijn oriëntatie richting synthesizers – aangedikt met de vaak herhaalde anekdote dat hij was gestuit op een Mini Moog synthesizer die fortuinlijk genoeg was achtergelaten door de vorige band toen hij voor het eerst professioneel ging opnemen in de Spaceward Studios in Cambridge. Met deze muzikale signatuur ingevuld kwam het succes snel. Hij scoorde binnen een paar weken twee nummer 1 hits in de Britse lijsten. Hij was nog maar net 21.

Binnen 24 uur na het uitkomen van *Are Friends Electric?* mocht Gary optreden bij de op dat moment twee meest gevierde muziekprogramma's op TV – *The Old Grey Whistle Test*, dat normaal gesproken wegstuurde van nieuwe acts en elektronische muziek ten gunste van de meer gevestigde bands, en *Top of the Pops*, ondanks dat het nummer nog niet in de top 40 stond, waarmee hij in de kijker kwam van een miljoenenpubliek. Er werd ook gezorgd voor een beperkte oplage van 20.000 picture discs (sorry, jongeren, misschien heeft ook dit verdere uitleg; “vroeger” had je zogenaamde langspeelplaten als geluidsdrager, grote schijven van vinyl, doorgaans zwart, maar deze konden ook worden bedrukt met een afbeelding, vandaar “picture disc,” letterlijk “een schijf met een afbeelding erop,” vert.), een zeer zeldzaam gebeuren, zeker voor een nieuwe artiest. Numan ging op een uitverkochte tournee op basis van de twee singles. Het was slechts 13 maanden nadat ze hun eerste optreden hadden gespeeld in een pub in West Londen. Hij bevond zich op de snelweg naar

groot succes.

Een interessante tekstregel verschijnt in *Listen To the Sirens*, het openingsnummer van het album *Tubeway Army*. De luisteraar hoort “meneer Webb, er is geen uitweg.” Zou dit weer een recht onder je neus verwijzing kunnen zijn naar het feit dat Gary net had getekend om ook weer een gecontroleerde agent te zijn van de bedrijfsmatige industrie om ingezet te worden wanneer de nieuwe eigenaars dat geschikt achtten? En was dit pad van toekomstig ster al in Gary's vroege jaren bepaald? Tijdens een interview dat Gary's oom Jess Lidyard in 2001 gaf aan een programma op Channel 4, *Top Ten Electropop* herinnerde hij zich dat Gary al op 14-jarige leeftijd zei dat hij een hit zou gaan hebben met een nummer met de naam *Cars*, maar nog niet wist hoe het zou gaan klinken. Toen het nummer *Cars* zeven jaar later werd uitgebracht was [de video erbij](#) volgepropt met de inmiddels bekende symboliek – Maçonnieke dualiteit, piramides, meervoudige persoonlijkheden, gespiegelde beelden, etc.

Numans val uit de massamarkt kwam bijna net zo snel als zijn ster steeg. Al tegen zijn tweede album, *Telekon* (geïnspireerd door het paranormale fenomeen telekinese) uit 1980 waren er al wat duistere tekstuele thema's ingeslopen, waar Gary zegt dat het sterrendom wordt overschat en dat hij het liefst op zichzelf wil zijn. Zijn carrière leek zo goed als voorbij toen hij het jaar erop een reeks “afscheidsconcerten” gaf in de Wembley Arena. Na een tijd te hebben gewoond in de VS en op het eiland Jersey (ogenschijnlijk om belasting te ontlopen) kwam hij echter terug met een Britse tournee van 40 concerten in 1983. Tijdens deze tour verscheen hij met een vers geknipt peroxideblond kapsel. Zoals eerder gedocumenteerd is dit één van de visuele indicatoren voor de aanwezigheid van programmering met op trauma gebaseerde beheersing van de geest, en wanneer een artiest verschijnt met deze look na een tijd afwezig te zijn geweest uit de schijnwerpers symboliseert het vaak dat de betreffende terug is geweest in het laboratorium om zijn programmering “bij te laten werken.”

Tegen 1984 had Numan Beggars Banquet verlaten en was zijn eigen maatschappij begonnen, Numa Records. Na drie geflopte albums verbond hij zich met Stewart Copeland Jr., de zoon van een officier met een carrière bij militaire inlichtingendiensten die achter het succes stond van **The Police** en zo veel andere New Wave bands.

In 1997 publiceerde Numan het album *Exile* (Verbanning) waarvan de teksten de duidelijk Satanische ideologie onderzocht dat God en de Duivel onderling uitwisselbaar waren, met nummers als *Dominion Day* (Dag van de Heerschappij), *Dead Heaven* (Dode Hemel), *Innocence Bleeding* (Onschuld bloedt) en *The Angel Wars* (Oorlog der Engelen). Hij begaf zich in 2017 opnieuw op duister, dystopisch terrein met *Savage (Songs From A Broken World)* (Wreed [Liederen uit een gebroken wereld]) dat wordt beschreven als “een conceptalbum rond het samensmelten van Westerse en Oosterse culturen in een post-apocalyptische wereld die is vervallen tot een woestijn als resultaat van de opwarming van de Aarde.” Interessant genoeg toont de hoes van dat album hem in een woestijnlandschap en hij draagt... een mondkapje.

Je kunt zeker van hem zeggen dat hij zijn tijd vooruit was. *Savage* haalde de tweede plaats op de Britse ranglijst voor albums, bijna 40 jaar na zijn eerste notering – de zoveelste in een lange rij van onwaarschijnlijke comebacks. Ook op zijn laatste album uit 2021, *Intruders*, gaat het om de “globale” “opwarming van de Aarde,” en in [meer recente interviews](#) heeft Numan, blijkbaar in alle ernst, beweerd dat zijn aandoening Aspergers' werd veroorzaakt door “klimaatverandering.”

Laten we ook eens kijken naar Gary's vrouw, Gemma. Hier steekt de geest van het griezel Jimmy Savile weer de kop op. Het blijkt dat Gemma, toen ze 10 was, had geschreven aan Savile's programma *Jim'll Fix It* met [de wens te trouwen met Gary Numan](#) en vrienden te worden met **Toyah Wilcox**. Beide wensen kwamen uit, zo bleek. Ze trouwde met Gary in 1997. Een paar jaar later verhuisde het paar naar Los Angeles waar ze drie kinderen grootbrachten. Sindsdien heeft Gemma [uitgebreide, uiterlijk veranderende operaties ondergaan](#), met name haar lippen, waardoor ze lijkt op een kruising tussen Pete Burns en Daniella Westbrook (deze namen googelen op afbeelding levert best een grappig resultaat op, vert.), naast een volledige body lift. Gemma zou de drijvende kracht zijn geweest achter één van de opelevingen van Gary's carrière. Gary heeft gezegd dat Gemma hem “heeft gered.”

Veel fans van Numan hebben geklaagd over de mate van overheersende invloed die Gemma over hem lijkt te hebben (waar hebben we dat eerder gehoord?) en chatdraden hebben gesuggereerd dat het door haar overreding kwam dat hij verklaarde te lijden aan Asperger Syndroom, een aandoening aan het hoog begaafde einde van het spectrum van autisme. Veel van Gary's fans beweren dat hij de aandoening helemaal niet heeft maar het regelmatig ter sprake brengt tijdens interviews als marketinggereedschap en om sympathie te winnen bij het publiek.

Maar als alternatieve mogelijkheid, zou de bewering over Aspergers' gebruikt kunnen worden als verklaring voor gedragskenmerken die wellicht het gevolg zijn van geestbeheersing van het type dat – zoals we maar al te goed weten – aanwezig is geweest bij A-lijst muziksterren sinds het allereerste begin van de muziekindustrie? Gary zou tijdens zijn tienerjaren hebben geleden aan depressie, wat resulteerde in een bezoek aan een psycholoog van het Londense St. Thomas Ziekenhuis toen hij 15 was.

De gedachte dat er nog veel meer te weten valt over Gary Numans werkelijke aard werd versterkt door Ade Orange, een vroegere toetsenist bij Gary's band. In 2020 nam hij een interview op waarin hij wat van zijn ervaringen met de band documenteerde en onthulde dat hij van plan was een boek te publiceren met de titel *Gary Numan – Are You Real? (Ben je echt?) (Are You Real* was een nummer op het eerste album van Tubeway Army.) Numan heeft zelf twee autobiografieën uitgebracht – *Praying To The Aliens* (Gebeden aan de buitenaardsen) in 1997 en *(R)evolution: The Autobiography* in 2020.

Begin jaren 1990', Gary's carrière zat zwaar in het slob, in Amerika was hij zo goed als vergeten, begon een fan genaamd Jim Napier een Noord Amerikaans fanblad

waardoor een hernieuwde belangstelling voor de zanger ontstond bij een een legioen verse fans. Er ontstond echter enige vijandigheid nadat een nauwere band was ontstaan met Gary en Gemma, en sinds die tijd heeft hij bericht dat hij werkt aan een film die *Whispers of Truth* (Gefluisterde waarheden) gaat heten over zijn interacties met het paar.

Voor hen die zoeken naar militaire verbanden schiet ook het CV van Gary niet tekort. Zijn vader was buschauffeur op vliegveld Heathrow, maar Gary zelf bracht in zijn tienerjaren een tijd door bij The Air Training Corps, een vrijwillige jeugdorganisatie die wordt gefinancierd door het Ministerie van Defensie en de Koninklijke Luchtmacht. Hij zou zijn vliegbrevet halen en een enthousiasme ontwikkelen voor het vliegen in lichte vliegtuigen.

Maar het meest intrigerende – en mogelijk de sleutel tot zijn snelle stijgen in het publieke oog – is misschien toch wel dat de week waarin Gary werd geboren in maart 1958 viel middenin wat de Nationale Studie Kinderontwikkeling was gaan heten. Oorspronkelijk betaald door het Nationale Verjaardag Trust Fund en geleid door kinderarts Neville Butler, was het idee om de ontwikkeling te volgen van een groep van 17.415 kinderen die in Engeland, Wales en Schotland waren geboren in de week van 3 t/m 9 maart van dat jaar. Het zou een saaie studie zijn geweest als geen van de geobserveerde kinderen enige status van “bekendheid” had bereikt. Geen zorgen, echter; naast Gary waren andere bekende namen die in die week werden geboren acteurs Rik Mayall en Miranda Richardson, en de Bee Gee die nooit Bee Gee was, **Andy Gibb**.

Omdat dit soort dingen nooit openlijk wordt toegegeven moeten we ons wagen aan een onderbouwde speculatie. Maar de vele trends en patronen die we meerdere keren zijn tegengekomen in dit type onderzoek zijn terug te vinden in het verhaal van Gary Numan.

Waren we met de lange carrière van Gary getuige van monitoring in de stijl van *The Truman Show* van elk aspect van iemands leven, vele aspecten ervan in elkaar gesleuteld door diegenen die daarin gespecialiseerd zijn, bekeken onder de microscoop van Tavistock-type sociale wetenschappers, en waar geest beheersende programmering en het voortduwen van sociaal sturende agenda's nooit ver van het oppervlak verwijderd zijn? Stond het altijd al in de sterren geschreven dat Gary Webb Gary Numan zou worden? En was er ooit enige mogelijkheid voor hem om zijn lot te ontlopen?

*

De geest beheerste slaven van de muziekindustrie brengen vaak een leven lang door in dienst van hun meesters. Zelfs na een jarenlange afwezigheid, als een “slapende” sluipmoordenaar van het type dat wel wordt geportretteerd in films over de CIA, kunnen ze teruggebracht worden naar actieve dienst op enig moment dat een agenda

bovenkomt waarbij hun invloed is vereist.

Dit lijkt zeker het geval te zijn geweest met **Sinéad O'Connor**. Al vanaf het begin van haar carrière vertoonde ze alle kenmerken van iemand die het slachtoffer was van op trauma gebaseerde beheersing van de geest, het kaalgeschoren hoofd waarom ze bekend stond dient als een duidelijke indicatie (zie *Muzikale Waarheid deel 1*). O'Connor zelf heeft verklaard dat ze zich met haar “niet zichzelf voelt.”

Hoewel ze bij tijd en wijle zich aan de kant leek te bevinden van Waarheid en het volk – ze verscheen bijvoorbeeld naast Ian Brown om Tony Blairs moordlustige invallen in Afghanistan en Irak te verketteren met *Illegal Attacks* (Onwettige aanvallen) en stelde geïnstitutionaliseerde pedoseksualiteit binnen de Katholieke Kerk aan de kaak – waren de boodschappen van Sinéad op zijn zachts gezegd verdeeld en verward, een vingerwijzing dat ze danst naar de pijpen van ongeziene oppassers, en dat haar gedachten en wil niet werkelijke de hare zijn.

Volgens Fritz Springmeier, schrijver van *Bloodlines of the Illuminati* (Bloedlijnen van de Illuminati) en *The Illuminati Formula Used to Create an Undetectable Total Mind Control Slave* (De formule van de Illuminati voor het creëren van een niet te detecteren volledig geest beheerste slaaf), werd O'Connor waarschijnlijk geprogrammeerd door zanger en acteur **Kris Kristoffersen**, een naam die vaker naar boven komt bij discussies van deze aard. Van hem wordt gezegd dat hij een “herprogrammeur” of “boosterprogrammeur” van slaven is in eufemistisch genoemde “herstelklinieken.” Springmeier zei over Kristoffersen dat hij een enorm belangrijke Rhodes Scholar is, en lid van de Council on Foreign Relations (CFR, Raad voor Buitenlandse Betrekkingen) voor een wereldregering.

Springmeier merkte op dat de “Illuminati” vaak, maar niet altijd, hun slaven kiezen uit “blauw bloed.” Daarom zal Sinéad O'Connor waarschijnlijk één of andere bloedlijnconnectie hebben. Na een reeks winkeldiefstallen en spijbelen werd ze op 15-jarige leeftijd naar een “Magdalena-gesticht gestuurd, een ouderwets instituut voor gevallen vrouwen.

Er is weinig bekend over haar moeder Marie, die omkwam bij een auto-ongeluk toen Sinéad 19 was, een jaar voor haar debuut in de muzikscene met haar album *The Lion and the Cobra*. In haar autobiografie *Rememberings* (Herinneringen, een interessante titel vanwege de bewering dat slachtoffers van geestbeheersing hun programmering kunnen doorbreken naarmate de tijd verstrijkt en diep begraven herinneringen terug kunnen komen), uitgegeven in 2021, [onthult Sinéad](#) dat haar moeder zo “boosaardig” was dat ze haar regelmatig uitkleedde en haar in haar geslachtsorgaan trapte om te voorkomen dat ze zich voort zou planten (wat faliekant mislukte, ze heeft vier kinderen). Wanneer ze vertelt over een keer dat haar moeder haar en haar broers en zus had opgesloten in tuinschuurtje openbaart ze potentieel onthullend: “Dat was het moment dat ik officieel mijn verstand verloor en bang werd voor de afmeting van de lucht.”

We zien hier vele aanwijzingen richting Satanisch Ritueel Misbruik over generaties. Over haar moeder schrijft ze:

Ik denk dat ze een kwaadaardig persoon was. Als ik naar foto's van haar kijk voordat ze was getrouwd was ze een vreugdevolle, stralende en gelukkige jonge vrouw, en mijn gevoel is dat iets bezit van haar nam. Het was de duivel in haar.

Een verder erkennen van haar eigen mentale problemen (en opsluiting in een faciliteit voor programmering met geestbeheersing?) komt uit haar verklaring:

Ik bracht de meeste tijd door in het gekkenhuis. Gedurende zes jaar woonde ik er praktisch. Alleen wij, patiënten, mogen het een gekkenhuis noemen.

Tijdens een optreden bij het eerbetoon voor de 30-jarige carrière van **Bob Dylan** in New Yorks Madison Square Garden, oktober 1992, werd O'Connor uitgejouwd door het publiek en verliet ze het podium. Ze leek afgeleid en begon een tirade over antiracisme, dat niets te maken had met de actuele situatie, misschien was het een schade beperkende routine als onderdeel van haar programmering. Kris Kristoffersen, die haar had geïntroduceerd als een “dappere en integere vrouw” ging naar haar toe, omhelsde haar en fluisterde iets onverstaanbaars in haar oor, mogelijk een trigger voor geestbeheersing, wat zou wijzen op een relatie tussen onderwerp en oppas.

Vele jaren later bekeerde O'Connor zich tot de Islam en veranderde haar naam in Shuhada' Sadaqat. Daarna verwees ze naar niet Moslims als “walgelijk” en schreef op een bepaald moment: “Wat ik nu ga zeggen is zo racistisch dat ik nooit had gedacht dat mijn ziel het zou kunnen voelen. Maar ik wil werkelijk nooit meer tijd doorbrengen met blanken (als dat is hoe niet Moslims worden genoemd). Nog geen moment, om geen enkele reden. Ze zijn walgelijk.”

Vergelijkbare gemengde en verontrustende sentimenten heeft ze uitgedrukt jegens **Prince**, de schrijver van haar meest bekende nummer *Nothing Compares 2 U*. In *Rememberings* schrijft ze over een ontmoeting met Prince:

Ik denk dat hij zich bezighield met Duivelse zaken, want een oude vriendin van hem vertelde me dat hij het vermogen had om dingen door de kamer te laten bewegen... Hij had me daar naartoe gebracht om te zien of ik zijn sletje kon zijn. Hij zal wel niet op hebben gerekend op het Ierse in mij dat tegen hem zei dat hij zichzelf kon gaan neuken.

Ironisch genoeg deelt O'Connor een gemeenschappelijke factor met Prince in de zin dat beiden gedurende een tijd vroegen om anders te worden genoemd. In het geval van O'Connor veranderde ze in 2017 haar naam in Magda DaVitt, voordat ze de naam Shuhada' Sadaqat aannam. Zouden deze alter ego's uitdrukkingen kunnen zijn van meervoudige persoonlijkheden, veroorzaakt door een leven van op trauma gebaseerde

programmering?

Net als een veelgebruikt cliché uit de wereld van Hollywood, waar een “voormalig” inlichtingenagent wordt teruggeroepen voor “één laatste klus,” zo lijkt het dat ook Sinéad een nieuwe missie heeft gekregen in de post Plandemische “corona”wereld van 2021 toen ze journalisten [Gemma O'Doherty en John Waters de wind van voren gaf](#) met de beschuldiging dat zij “rechtse racisten” waren en riep om hun arrestatie. De acties van O'Connor waren het gevolg van commentaren van O'Doherty en Waters die zich afvroegen of politicus Leo Varadkar wel het recht had om te dienen omdat hij niet Iers zou zijn. Eerder hadden de twee al campagne gevoerd voor de herinvoering van gemeenrecht in Ierland en hadden zijzelf geroepen om de arrestatie van verraderlijke Ierse politici in het licht van de tirannieke “corona”maatregelen, maar daarover hoorde je geen piep van de zijde van O'Connor.

Het blijkt dat O'Connor goed bekend is met Waters. Ze heeft van hem een dochter, Roisin, die werd geboren in 1996.

*

In mijn podcastinterviews over de jaren heb ik regelmatig met nostalgie teruggekeken op hoe nagenoeg de gehele jaren 1990' voor mij persoonlijk een gouden periode was. Ik was in mijn twintiger jaren en het hele decennium was één groot feest, vooral ook omdat het nog een hele tijd zou duren voordat ik wakker zou worden, geconfronteerd met de kille, harde waarheden in deze wereld, een proces dat nu niet echt heel goed te verenigen is met zorgeloze lol en genot. Misschien is de lezer hetzelfde opgevallen?

Toen droeg ik die last niet mee en was dus volledig ontvankelijk voor alle valkuilen van ontspanning en vermaak die dat era te bieden had. Ik herinner me dat alles geweldig was, de films, de mode en, natuurlijk, de muziek. Dance was voortgekomen uit de scene van Acid House/Rave en leidde de komst in van superclubs, met baanbrekende vernieuwingen in de elektronica ter ondersteuning. Britpop en Indie bevonden zich op hun top. Wat voor mij echter belangrijker was – en vele collega Hiphoppers zullen het met me eens zijn – de periode van ruwweg 1988 tot 1994 markeerde een absoluut hoogtepunt voor de uitgave van Amerikaanse Rap – met name materiaal uit New York. Elk aspect uit die tijd staat als een fijne herinnering in mijn geheugen gegrift, en hoewel ik eeuwig dankbaar zal zijn dat ik die geweldige belevenissen en fantastische muziek heb mogen ervaren doet het nu pijn eraan te denken, omdat ik weet dat die tijden voorgoed voorbij zijn en niets zal er nog bij in de buurt komen.

Waarmee we tot de kern van mijn punt komen. Denk hier even met me mee, maar, met het begrip van hoe alle aspecten van entertainment en populaire cultuur worden beheerst door de Verborgene Hand – zou het kunnen zijn dat dergelijke perioden worden gecreëerd met het *specifieke doel* om later volledig te worden vernietigd en

weggevaagd te worden als een meesterlijke manier om op wrede wijze de herinneringen en moraal van hen die dit vreugdevol doorleefden te verpletteren en hen in plaats daarvan in melancholische wanhoop te storten? Om het punt te maken hoeft de lezer slechts te luisteren naar zogenaamde “Hiphop” uit de periode 2008-2014 en dat te vergelijken met die van 20 jaar eerder, dan zijn verdere woorden overbodig. En zoals opgemerkt in een hoofdstuk van dit boek leek de Verborgene Hand er in 2020 niet mee te zitten om de gehele entertainmentindustrie op te doeken die ze in tientallen jaren hadden opgebouwd tot een superwapen voor geestbeheersing en conditionering van de maatschappij, alsof ze er op dat punt in waren geslaagd het bewustzijn van de massa's precies daar te krijgen waar ze het hebben wilden en – met de klus nu geklaard – kon het worden weggeworpen met een totale onverschilligheid.

Ik weet dat vele lezers het niet met me eens zullen zijn als ik de jaren 1990' bestempel als een cultureel hoogstaande periode, en dat velen die ouder zijn dan ik andere tijdvakken op die manier zullen aanhalen, al naargelang hun eigen persoonlijke herinneringen en ervaringen. Maar die factor verleent alleen maar waarde aan mijn stelling. Elke trend, scene of tijdperk ooit verdwenen heeft zijn eigen dodenlijst aan nostalgische slachtoffers.

En het zouden niet alleen maar populaire culturen zijn die door krachten tot grote hoogten worden opgebouwd om later opzettelijk te worden neergehaald. Mogelijk zijn beschavingen door de millennia ten onder gegaan onder vergelijkbare, berekende omstandigheden. Als een goed voorbeeld, er bestaat zo veel bewijs om te suggereren dat de Twin Towers van het World Trade Center in New York in 1968 werden gebouwd in de volledige wetenschap dat deze (een mooie Maçonnieke) 33 jaar later naar de grond zouden storten en dat dit de Verenigde Staten en de rest van de wereld mee zou slepen naar extreem trauma, angst en chaos.

Als al deze aspecten van populaire cultuur inderdaad de nek zijn omgedraaid, eerder dan dat ze tot een natuurlijk einde kwamen, dan moeten de krachten achter deze moedwillige vernietiging per definitie wel Satanisch zijn, kwaadaardig en ziek in aard.

Maar voor de heersers over de Georganiseerde Maatschappij niets buitengewoons.

*

Het lijkt alsof er nu met elk voorbijgaand jaar wel een nieuwe onthulling opduikt over vooraanstaande entertainers die een dubbelleven leiden als agent voor militaire inlichtingen. Dat is natuurlijk te danken aan de mogelijkheden voor onderzoek en het uitwisselen van informatie die het internet biedt. Maar toch, in sommige gevallen is het bewijs zo overduidelijk dat je je afvraagt hoe het kan dat het niet eerder bekend was.

Er zijn vele beweringen geuit over **Leonard Cohen** door zijn vroegere vriendin

Ann Diamond. (Zij heeft gezegd als kind slachtoffer te zijn geweest van op trauma gebaseerde beheersing van de geest door de CIA in haar thuisland Canada, en dient niet te worden verward met de Engelse TV-presentatrice met dezelfde naam.)

Hieronder [beschuldigingen dat Cohens rol veel meer betrof](#) dan slechts het voortstuwen van de gebruikelijke Satanische culturele ondermijning zoals uitgedragen door muzieksterren, en dat hij feitelijk een waardevolle agent was voor militaire inlichtingen en banden had met het Tavistock Instituut. Naar deze notie wordt door Cohen zelf gehint in zijn nummer *Field Commander Cohen*:

*Veldcommandant Cohen,
Hij was onze belangrijkste spion,
Gewond geraakt in de strijd,
Parachuteerde LSD in diplomatische cocktailfeestjes.*

Diamond had connecties met de universiteiten McGill en Columbia, in Canada en de VS respectievelijk. Ze schreef in 2015 in een artikel voor de website van Henry Makow dat Cohen – geboren op de Lente-equinox van 1934 – in 1959 in Londen Jacob Rothschild ontmoette. Jacob, (nu Baron Rothschild) is de zoon van Victor, van wie wordt gezegd dat hij in het geheim de baas was van MI5, MI6 en de KGB tijdens de geënceneerde “Koude Oorlog” en ook de oprichter was van het Tavistock Instituut, de geboorteplaats van MK-ULTRA geestbeheersing en sociale sturing. Tavistock bracht de wereld het Cultureel Marxisme van de Frankfurt School.

Het zal zeker niet als een verrassing komen dat de hoesontwerpen van Cohen en promotioneel materiaal over de jaren veel gebruik maakten van thema's afkomstig uit de Vrijmetselarij, Kabbala, Babylonië, Egypte en andere esoterische en mysteriescholen.

[Diamond schreef](#) dat Cohen de gewoonte scheen te hebben altijd in ver weg gelegen gebieden te arriveren net voor het moment dat er een historische staatsgreep plaatsvond. Hij was in Griekenland, net voor het Kolonelsregime, een militaire staatsgreep, in Montreal aan de vooravond van de Wet Oorlogsmaatregelen, in Israël, dagen voor het uitbreken van de Yom Kippoer-oorlog, en in Asmera, Ethiopië, ten tijde van de door de CIA en Mossad gesteunde afzetting van Haile Selassie. Hij verscheen tevens in Londen net voor de moord op **Jimi Hendrix** (zoals opgedragen door zijn militaire inlichtingenhandelaar Michael Jeffery) en in New York kort voor de door de CIA gesponsorde moord op **John Lennon**.

Tijdens een [interview voor aflevering 58](#) van *Conflict Radio* maakte Diamond verdere opmerkingen over de mogelijke kennis bij Cohen van de moorden op verschillende rocksterren die door de Gevestigde Orde werden gezien als vervelend. Onder meer dat “ik denk dat Leonard wist hoe Hendix, **Joplin** en **Lennon** omkwamen” maar dat “ik hem nooit iets hoorde zeggen over hoe **Jim Morrison** stierf.”

Verbijsterend genoeg zei ze:

Leonard zat in het team om Lennon te vermoorden, maar ik ben er niet helemaal van overtuigd dat ze Lennon vermoordden... Leonard was een rechtse Zionist maar Lennon behoorde tot de linkse factie en maakte vaak anti-Zionistische opmerkingen... Leonard was in New York stad toen Lennon werd doodgeschoten, hij bevond zich een mijl verderop, aan de andere kant van Central Park. Hij was daar de hele week.

Ze voegde eraan toe dat Cohen op 5 december 1980 een Grieks eiland had verlaten om in New York te zijn en terug was gekomen op 14 december, een paar dagen na de vermeende moord op Lennon. Bij zijn terugkeer zou hij simpelweg hebben gezegd: "Ik had nooit iets met de Beatles."

De muzikale carrière van Cohen begon pas in 1967, toen hij 33 (!) was. Hoewel hij al snel een gevierd figuur werd binnen de scene van de tegencultuur – hij had een tijdje verkering met Folk-icoon Joni Mitchell – gaf hij toe dat hij nooit een fan was van de tijd, noch van de waarden die werden omhelsd, en tegen het einde van de jaren 1980' begon hij in zijn nummers de spot te drijven met de ondergang van de idealen en bracht, met een schijnbare waardering, een wereld in kaart die hard op weg was naar de verdommenis. Afkomstig van het album *The Future* (De toekomst), gecoproduceerd door actrice uit *The Hand That Rocks the Cradle* Rebecca De Mornay, zong Cohen het titelnummer vanuit het perspectief van "de Duivel" en suggereerde een gevorderde kennis van binnenuit over aanstaande agenda's met tekst als:

Maak je klaar voor de toekomst, het is moord.

En:

*Zaken zullen gaan glijden, alle kanten op.
Het zal niet niks zijn,
Niks dat je nog kunt meten.
De sneeuwstorm, de sneeuwstorm van de wereld
Is een drempel over geschreden
En heeft de orde van de ziel
Op zijn kop gezet.*

Diamond herinnerde zich dat Cohen er in 1990 op aandrong dat ze zich zou bekeren tot het Jodendom omdat, zo zei hij (waarmee hij de woorden echode van zijn Zionistische dichtersvriend Israel Lazarovitch), "er in de nabije toekomst een holocaust aankomt voor niet-Joden." Hij leek aardig accuraat op het gebied van "voorspellingen" met zijn nummer *First We Take Manhattan* (Eerst nemen we Manhattan in), oorspronkelijk vertolkt door Jennifer Warns in 1987. Wikipedia merkt op: "De verholde tekst geeft de suggestie van thema's van eindtijd en religie, met verwijzingen naar gebed, betekenisvolle moedervlekken en tekens in de lucht."

Elders is het wel omschreven als een dreigend visioen van sociale ineenstorting en terrorisme.

Gebeurde er een paar jaar later iets dat vaag is gerelateerd aan terrorisme, sociale teloorgang en “tekens in de lucht,” een gebeurtenis die iets te maken had met Manhattan? Iemand...?

*

De heersers over de Georganiseerde Samenleving zijn dol op hun tegenstellingen – kijk allen maar naar het politieke tweepartijstelsel dat aanwezig is in de meeste “Democratische” landen om de kiezer de illusie van “keuze” te geven terwijl, ongeacht wie er gekozen wordt, de agenda hetzelfde blijft.

En dus – met inachtneming van de goede raad om nooit een goede strategie niet te gebruiken – werd hetzelfde concept door de decennia in de muziekindustrie ingezet, waar twee ogenschijnlijk “rivaliserende” acts regelmatig tegen elkaar werden opgezet, hoewel uiteindelijk dezelfde krachten aan hun touwtjes trokken. In de jaren 1960' waren het de **Beatles** versus de **Rolling Stones**, waar de werkelijkheid was dat beiden instrumenten waren van de sociale sleutelaars en allemaal goed bevriend waren. In de jaren 1970' zagen we **Marc Bolan** opgezet tegen **David Bowie**, hoewel beiden androgynie voorstonden en in Tony Visconti dezelfde producers hadden.

Prince werd uitgespeeld tegen Michael Jackson gedurende de jaren 1980', waar de ironie is dat beiden uiteindelijk hetzelfde lot ten beurt viel toen ze het opnamen tegen hun platenmaatschappijen. In de jaren 1990' zagen we het “gevecht” tussen **Blur** en **Oasis** in het Britpop-era – hoewel beiden werden gebruikt voor het promoten van “Cool Britannia,” voor een groot deel ontworpen om psychopaat Tony Blair “cool” over te laten komen bij de jongere kiezers om te verzekeren dat hij stevig in het zadel zou zitten als premier voor zijn oorlogszuchtige orgie in het volgende decennium. De Ieren mochten het doen met **Boyzone** vs **Westlife**. En, ergens er tussenin, terwijl de Nieuwe Romantische periode op stoom kwam, werden tienermeisjes in het VK aangespoord om als idolen te kiezen tussen **Duran Duran** en **Spandau Ballet**.

Terwijl het moeilijker is om kwaadaardige invloeden te spotten bij Spandau, waar het Duran Duran betreft waren deze nooit ver van het oppervlak verwijderd – in ieder geval tegen de tijd dat ze in 1983 megasterendom bereikten met hun album *Seven and the Ragged Tiger*. Ondertussen was occulte symboliek hun hoesontwerpen en video's binnengeslopen, de meesten ervan geregisseerd door de Australiër Russell Mulcahy. In het vorige boek behandelde ik *Union of the Snake* (Vereniging van de Slang) waarvan alleen al de titel hint naar kennis van netwerken van geheime genootschappen en de verhaallijn het bestaan verbeeldt van DUMBS, Diep Ondergrondse Militaire Bases, waar kinderen worden gehouden in kooien. Als het daar bij was gebleven had het weggeschreven kunnen worden als willekeurig en betekenisloos. Dit blijkt echter verre van het geval te zijn.

De concertfilm *Arena*, ook geregisseerd door Mulcahy, bevat Kunstmatige Intelligentie (KI/AI) en reptielachtige wezens die de nummers zonder blijkbare reden onderbreken. De hoes van *Seven and the Ragged Tiger* is overladen met occulte en esoterische symbolen, waarvan een aantal ook werden gebruikt door de Satanskerk. Vanaf dat moment adopteerde de band, genoemd naar een karakter uit de futuristische fantasiefilm *Barbarella*, een zegel, bestaande uit een enkel oog met piramides erboven en eronder als hun officiële logo.

De pagina's op Wikipedia voor de bandleden geven erg weinig informatie over hun afkomst, met name in het geval van zanger **Simon Le Bon**, hoewel wordt verteld dat zijn naam “afstamt van Hugenoten.” Ook leren we dat Le Bon in 1978 werkzaam was in een kibboets – een Israëliische plattelandscommune – in de Negev-woestijn in Israël. Hier schreef hij het nummer *Tel Aviv* dat later zou verschijnen op het eerste album van de groep, voor hij in 1980 terugkeerde naar Birmingham om te studeren en zich bij de band voegde die **Nick Rhodes** en **John Taylor** twee jaar eerder waren begonnen. Le Bon was opgegroeid in de buurt van Middlesex en ging naar dezelfde school als **Elton John** een aantal jaren eerder. Voor hij zich in de muziek begaf oefende hij zich als acteur. Zoals zovele beroemdheden was ook hij begonnen als kindster. Waar zijn echtgenote, rockster **Patsy Kensit** was verschenen in een reclame voor Birds Eye erwten, en presentatrice van *Tube* Leslie Ash aantrad in een reclame voor afwasmiddel Fairy Liquid, zagen we Le Bon als jonge jongen in [een televisiereclame voor Persil waspoeder](#).

Net als **Bowie**, **Marc Bolan**, **Brian Ferry** en zovele anderen voor hen promootte Duran, en met name Nick Rhodes, androgynie en “genderneutraliteit” – ook weer een maatschappij veranderende agenda recht uit de koker van Tavistock. Bij zijn bruiloft in 1984 droeg Rhodes een roze pak en volledige make-up met matte roze lippenstift.

In de autobiografie van gitarist **Andy Taylor**, *Wild Boy: My Life In Duran Duran* (Wilde jongen: Mijn leven in Duran Duran) spreekt hij over zijn ontmoeting met **Jimmy Page**, de gitarist van **Led Zeppelin**. Hij werd voorgesteld door **Michael Des Barres**, met wie hij samenwerkte aan een nevenproject van Duran, **The Power Station**. Hij schrijft over Page: “Wat een lieve vent. Je zou nooit raden dat hij zo gefascineerd was door Aleister Crowley.” (Des Barres is de ex van de beruchte rockgroep Pamela Des Barres. Page was één van de vele rocksterren met wie ze het bed zou hebben gedeeld. Ze zou jaloers zijn geweest toen Page haar liet vallen voor haar rivale “Lightning” [Bliksem] Lori Maddox, die op dat moment 13 was. Maddox beweert dat ze daarvoor al haar maagdelijkheid had verloren aan David Bowie, geassisteerd door diens vrouw Angie! Ondanks dit kan ik me niet herinneren dat Page of Bowie ooit een bezoekje hebben gehad van de politie. Toch vreemd.)

In hetzelfde boek onthult Andy Taylor dat één van Nick Rhodes' favoriete schrijvers... Aleister Crowley is (de lezer mag hier van verbazing van zijn stoel vallen). Andy – één van de drie Taylors in de groep, geen van allen familie van elkaar

– is nu verstoten door de andere groepsleden, naar verluidt om “artistieke meningsverschillen.”

Het gezegde “je kunt iemand beoordelen aan de hand van het gezelschap waarin hij of zij verkeert” wordt vaak herhaald. Als dit het geval is, wat moeten we dan maken van een aantal van de associaties die de verschillende leden hadden? Erg bekend, prinses Diana noemde de groep als haar favoriete popgroep, en ze zijn gefotografeerd terwijl ze rondhingen met prinsen William en Harry. Hun aantrekkingskracht in “hogere kringen” lijkt nog verder te strekken dan dat. Le Bon en Rhodes werden gekiekt in het gezelschap van Nat Rothschild van *die* familie (zoon van Jacob), en Simon en Yasmin waren te gast op de bruiloft van Jessica de Rothschild.

Wie ook deel uitmaakte van de sociale kring van Rhodes was Andy Warhol, die heeft geuit dat hij seksuele verlangens koesterde voor twee groepsleden. Warhol bekende een keer dat hij had gemasturbeerd terwijl hij naar Rhodes keek in een video van Duran. De vriendin van Rhodes, Nefer Suvio, zou zo een leerling kunnen zijn van de heks Marina Abramovich, als je kijkt naar het duistere artwork op haar Instagrampagina. In 2018 postte ze een foto van haarzelf en Rhodes met het bijschrift: “De Hel is leeg en alle duivels zijn hier – De Storm. Gelukkig 2018!” Later dat jaar publiceerde ze een verzameling duistere/Satanische beeltenissen, waaronder een schedel en een vampier, met eronder geschreven “Mijn verjaardagsstemming.”

Wat verontrustender is, de namen van Simon Le Bon en zijn vrouw Yasmin komen naar bericht voor in [het “zwarte boekje” van Jeffrey Epstein](#), terwijl Nick Rhodes werd gefotografeerd met de eerder genoemde Nat Rothschild en Epsteins eerdere minnares (en meer) Ghislaine Maxwell. Rhodes lijkt een hele reeks vriendinnen uit “hoge kringen” hebben gehad nadat hij scheidde van zijn vrouw Julie Anne Friedman in 1992, waaronder de inmiddels overleden Tara Palmer-Tomkinson. Een andere was lady Victoria Hervey, tevens een ex van prins Andrew, nu onteerd vanwege zijn nauwe vriendschap met Jeffrey Epstein en de aantijgingen van seksuele misdraging tegen hem. Toen de aanklachten voor het eerst opdoken nam Hervey Andrew in bescherming. Ook zij was nauw bevriend met Ghislaine Maxwell. Het lijkt een kleine wereld wanneer je je beweegt in “de hoogste kringen.”

Misschien een voorbeeld van “wie met pek omgaat wordt ermee besmet,” in 2017 kwam er een aanklacht van seksuele molestatie tegen Le Bon door een Amerikaanse vrouw genaamd Shereen Hariri. Ze beweerde dat Le Bon haar 23 eerder seksueel had betast in een platenwinkel waar ze werkte, en dat ze zich nu pas zeker genoeg voelde om naar voren te treden in de maalstroom van de “#Me too-beweging.”

Op 14 oktober 1997 bracht de groep het door Simon geschreven nummer *Michael, You've Got A Lot To Answer For* (Michael, je hebt heel wat te verantwoorden) uit als onderdeel van hun nieuwe album *Medazzaland*. Er wordt verwezen naar Le Bons vriendschap met **Michael Hutchence**, zanger van de band **INXS** die, iets meer dan een maand later, dood werd gevonden in een hotelkamer in Sydney waar hij aldus

bericht “zelfmoord had gepleegd.” (Zie *Muzikale Waarheid deel 1* voor meer over dit voorval. Michaels broer Brett is in ieder geval goed wakker wat betreft de hele “corona” situatie, als je zo eens een kijkje neemt op zijn Facebookpagina.)

Het album bevatte ook een nummer getiteld *So Long Suicide* (Tot ziens, zelfmoord) dat door de band werd weggelaten tijdens de Amerikaanse tournee na het nieuws over Hutchence's dood. Het album zelf was vernoemd naar Midazolam, een intraveneus verdovingsmiddel waarvan Le Bon zei dat hij genoot van wat de tandarts hem had gegeven. Vele jaren later kwam Midazolam in het nieuws toen bekend werd dat de Britse “gezondheidsminister” Matt Hancock het gebruik van het middel had goedgekeurd voor Britse verzorgingstehuizen tijdens “corona,” wat resulteerde in het voortijdige overlijden van vele honderden bewoners.

In 1985 spleet Duran in twee nevenprojecten, The Power Station en **Arcadia**. De laatste, bestaande uit Rhodes, Le Bon en drummer **Roger Taylor** (inderdaad dezelfde naam als de slagwerker van Queen), met bijdragen van **David Gilmour** (van **Pink Floyd**) en **Sting** (van **The Police**), toonde een interesse in occulte thema's, met nummers als *Rose Arcana* (een mogelijke verwijzing naar Tarot) en *El Diabolo* (De Duivel). Kan het zijn dat een aanwijzing wordt geboden tot de sleutel van het succes van de groep – zoals zovele groepen voor en na hen – in deze tekst?

Eén leven met de Duivel speel ik.

O, El Diabolo, El Diabolo, wil je me mijn ziel niet terug verkopen?

De tekst van *To Flame* roept ondertussen meer dan een beetje beelden op van de rituele scènes uit *Eyes Wide Shut*:

Binnen rokerige hallen,

Een cirkel getrokken en stemmen spreken,

Om een magische wind op te roepen in mijn wereld.

Zou dit geschreven kunnen zijn vanuit een bepaalde kennis van binnenuit of persoonlijke ervaring?

Later richtte Nick Rhodes nog een andere band op, **The Devils** (De Duivels...) met stichtend lid van Duran **Stephen “Tin Tin” (Kuifje) Duffy**. Hun dubbelzinnige nummer *Dark Circles* (Duistere kringen) begint:

Je beweegt je in duistere kringen.

Duistere kringen, toon me je ogen.

Het is zwarte magie zonder parfum

Jullie zijn alleen maar TV en kleine leugentjes.

Maar wat misschien nog wel het meest tot zorgen strekt is wanneer we gaan kijken

naar wat in werkelijkheid wordt overgedragen door het nummer *Skin Trade* (Huidenhandel). Hoewel het nummer aan het oppervlak kan worden afgedaan als gewoon maar weer een voorbeeld van de zelfingenomen pretentie waarmee synthpopgroepen uit de jaren 1980' zich presenteerden, wanneer karakters in beeld verschijnen waarvan bekend is dat ze omgaan met de groep, samen met de verschrikkelijke activiteiten waarmee zij zich bezig houden, dan kan het je bloed in de aderen doen stollen:

*Dus... ze glimlacht, maar dat is wreed,
Als je wist wat ze zou denken, als je wist wat ze wilde...*

*Doktoren van de revolutie gaven ons het medicijn waarnaar we verlangden.
Behalve dat het absoluut pijnloos is, is het een kwestie van tegemoet komen...*

*Kan iemand alsjeblieft de reden uitleggen
Voor dit vreemde gedrag.
Uit naam van exploitatie
Moeten we werken voor de huidenhandel.*

Hoeveel toevalligheden of “gewoon van die dingen” moeten de revue passeren voordat patronen verschijnen en een volwassen geest dient te accepteren wat hem recht in het gezicht staart, en ermee omgaan?

Een handvol muziekconcerten hebben geresulteerd in de dood van leden van het publiek, het meest bekend bij de **Rolling Stones** tijdens het Altamont Festival in 1969, bij **The Who** in Cincinnati, bijna tien jaar later, bij **Pearl Jam** tijdens het Roskilde Festival in 2000 en bij **Ariana Grande** in 2017.

Op 5 november 2021 kon nog een evenement aan die trieste lijst worden toegevoegd toen [naar bericht](#) acht jonge mensen om het leven kwamen en velen meer gewond raakten tijdens een optreden van **Travis Scott** bij het Astro World Festival in Houston, Texas. Al snel werd echter het water vertroebeld toen er berichten naar boven kwamen dat toeschouwers werden geïnjecteerd met iets, wat werd bevestigd door de politie van Houston. Volgens agent Larry Satterwhite: “Plotseling lagen er verschillende mensen op de grond die allemaal een hartaanval leken te hebben, of één of andere medische toeval.”

Is het mogelijk dat wat hier werkelijk gebeurde was dat jonge mensen die waren overgehaald om een “vaccin” tegen “corona” te nemen te lijden hadden onder de bijwerkingen en overleden, waar het verhaal van geïnjecteerde drugs werd gebruikt als dekmantelverhaal? Of zou het kunnen zijn dat de waarheid achter dit gebeuren nog duisterder is?

Er zijn nu zo veel oplettende en ijverige onderzoekers in dergelijke zaken dat het

nooit lang duurt voor een voorval van deze aard tot in het kleinste forensische detail wordt geanalyseerd. En de algehele consensus onder velen was dat het hier opnieuw een massaal occult ritueel betrof voor het “oogsten” van energie van het soort dat de heersers over de Satanische muziekindustrie van tijd tot tijd graag houden. Er werden verschillende factoren aangedragen als bewijs.

Terwijl het drama en de gruwelen zich al ontvouwdend stond Scott op het podium en herhaalde het woord “dood” in de microfoon, als in een bezeten trance, zijn stem druipend van het demonische effect Autotune, wat maakte dat hij klonk als een Transhumanistische robot. Eerder tijdens het optreden hadden hij en gast **Drake** (echte naam Aubrey Graham, een voormalig acteur) het over het “stelen van zielen.”

Het opschrift “zie je aan de andere kant,” dat op verschillende manieren kan worden opgevat, was overal te zien tijdens het optreden. Het decor op het podium betrof grote concentrische cirkels, bekend als triggers voor het opwekken van een hypnotische trance bij toeschouwers. Hetzelfde soort ontwerp wordt vaak toegepast in leaders van nieuwsuitzendingen, om de geest van de kijker ontvankelijker te maken voor de hoofdpunten.

Een ander belangrijk embleem was een enorm model dat ogenschijnlijk Scott uitbeeldde, met wijd open mond. Dit werd gekoppeld aan een schilderij uit de 15de eeuw getiteld *Christus in het voorportaal*, waarin het concept van het Vagevuur – halverwege dit leven en de Hemel of de Hel – wordt verbeeld. Hartverwarmend.

Op dezelfde dag dat er meerdere dodelijke slachtoffers vielen had Travis Scott twee nieuwe nummers uitgebracht, *Escape Plan* (Ontsnappingsplan, iets dat de toeschouwers goed hadden kunnen gebruiken) en *Mafia*, allebei met eenzelfde afbeelding van een creatuur, een kruising tussen een mens en een vleermuis, middenin een schreeuw, vergezeld door het onderschrift “De ware dystopie is hier.”

Dagen na het concert kwam het nieuws dat één van de aanwezigen in het publiek Scott en Live Nation, de organisatoren, [voor de rechter daagde](#). Beweerd werd dat de tragedie het directe resultaat was van “een motief voor winst ten koste van de gezondheid en veiligheid van de concertgangers” en dat er sprake was van “aanzetten tot geweld.”

Verdere vreemdheden bij het nieuws dat, in hetzelfde weekend, [de dood werd verkondigd van Astro](#) (echte naam Terence Wilson), één van de oorspronkelijke leden van de oudgediende Britse Reaggaeband **UB40**, op 64-jarige leeftijd en “na een kort ziekbed.” Zijn heengaan voegde zich bij de vele gevallen van andere sporthelden en “beroemdheden” waarvan werd gezegd dat ze waren bezweken na “een kort ziekbed.” Hoe zou dat nou toch komen?

Door het overlijden van Astro kwam een post op “sociale” media aan het licht van voormalig lid van UB40 **Matt Hoy** van een paar weken eerder, waarin hij

aankondigde dat hij de band met tegenzin had verlaten nadat hij had geweigerd een “corona”-“vaccin” te nemen. Dit impliceert sterk dat hij onder druk was gezet om de prik te nemen, en dat daarom alle andere leden de schoudersteek wel hebben genomen, anders waren ze, net als hij, ook uit de band gezet. Waaronder ook Astro (interessant dat zijn naam erg lijkt op die van één van de “vaccin”producenten, AstraZeneca). Zou zijn “korte ziekbed” code kunnen zijn voor dood door vaccinatieschade? Of zijn er nog verontrustender factoren bij zijn vertrek uit deze wereld?

Eerlijk, hoe groot is de kans dat een artiest met de naam Astro *heel toevallig* overlijdt in hetzelfde weekend waarin verschillende anderen blijkbaar de dood vonden tijdens een festival dat Astroworld heet als deze gebeurtenissen *niet* waren verbonden en werden veroorzaakt in relatie tot elkaar? Kan dit echt simpel worden weggewimpeld als “toeval?”

Hoe dan ook, het gebeuren in Houston draagt alle kenmerken van een vooraf georganiseerd Satanisch ritueel waarin dood, verderf en duisternis werden verweven.

Maar maak je vooral niet druk, mensen. Tis alleen maar onschuldige “lol” en “vermaak,” toch?

Hoofdstuk 10

Meer mijmeringen over McCartney (slokkie)

Je dacht dat je het hele enigma van “Paul Is Dood” had ontraadseld, verpakt in een mooi doosje met een strikje erom? Neem dan het volgende in overweging en zie of je er dan nog hetzelfde over denkt!

*Je kunt sommige mensen soms voor de gek houden,
Maar je kunt niet iedereen altijd voor de gek houden.*

Bob Marley & The Wailers: *Get up, stand up*

Hoe we het voor elkaar kregen, niemand die het weet,

Ik denk dat we het gewoon in ons hadden.

Paul McCartney: *Spies Like Us*

De gezondste vorm van bewegen is tegen de stroom inzwemmen.

Onbekend

Er lijkt het patroon te ontstaan – misschien was het al opgevallen – dat ik met elk nieuw boek mijn positie ten opzichte van het laatst geschrevene over **Paul McCartney** enigszins bijstel. Ik hoop dat de lezer dit kan waarderen. Eerder dan onbetrouwbare draaikonterij betekent het dat ik als onderzoeker bereid ben om eerdere ideeën te laten varen wanneer nieuw bewijs zich aandient. Persoonlijk ben ik altijd wantrouwend geweest jegens onderzoekers die jaar na jaar na jaar vastgeroest blijven in hun positie over een onderwerp, vooral wanneer er nieuwe gegevens aan het licht komen die hun lang uitgedragen stellingen in twijfel lijken te trekken. We kunnen in ieder geval zekerheid ontlenen aan een factor die altijd constant is gebleven: er was meer dan één persoon die over de decennia de publieke rol van “Paul McCartney” speelde. Daar ben ik nog steeds volledig van overtuigd!

Paul McCartney. Welke? Zeg jij het maar!
(En neem nog een laatste slokje, anders wordt het te dol)

Om het nog even kort samen te vatten, in *Muzikale Waarheid deel 1* was het langste

hoofdstuk 15.000 woorden waarin ik het concept Paul Is Dood documenteerde, de meest hardnekkige complottheorie binnen het genre van populaire muziek. Ik bracht met het hoofdstuk de vele symbolische aanwijzingen in herinnering – zowel in beeldvorm, op albumhoezen en foto's en in audiovorm, zowel voor als achteruit afgespeeld – die het idee versterken dat de oorspronkelijke Paul McCartney overleed in 1966 en zijn plaats werd ingenomen door een bedrieger die sindsdien de rol heeft vervuld. De kandidaat die het meest wordt genoemd als vervanger is een individu genaamd **William/Billy Shepherd** (bijnaam **Billy Shears**), of soms William Campbell. Deze gedachte werd in grote mate verder aangewakkerd door twee delen van het boek *The Memoires of Billy Shears* door de Amerikaanse schrijver/codeur Thomas E Uharriett, naast de nevenprojecten *Billy's Back* (Billy is terug), die de bekentenissen zouden zijn van de vervanger van McCartney zelf en geheimen prijsgeven over vele van de occulte en esoterische elementen die in het verhaal zijn ingebouwd.

Het audioboek van *Memoires* werd trouwens ingesproken door Gregory Paul Martin, de oudste zoon van de legendarische producer van de Beatles, **George Martin**. Hij schreef ook het voorwoord van de update voor *Memoires* uit 2018, *The Nine After 9-09* (De negen na 9-09). Waar Martin Senior altijd had laten zien keurig in de pas van het systeem te lopen lijkt zijn zoon iets van een rebel en een ongeleid projectiel. Gedurende de “corona”Plandemie [tweette hij voortdurend](#) dat de hele Verdomde Klotezooi feitelijk was ontworpen voor het invoeren van agenda's voor een Nieuwe Wereldorde en een vaccinatieholocaust. Het lijkt dat Gregory of een uitermate goed onderzoeker is, of afstamt van een familieachtergrond waardoor hij toegang heeft tot kennis van binnenuit over het plan. (Hij heeft ook onthuld dat hij geen fan is van **Mick Jagger!**)

Noch heeft hij controversie vermeden als het aankomt op materiaal gerelateerd aan de Beatles. Hij heeft zich nog net niet gemengd in het debat over de theorie van de vervanging van McCartney – aangenomen dat hij de kaart van plausibele ontkenning zou spelen betreffende zijn deel in het “fictieve” *Memoires*-project – gaf hij op zijn Facebookpagina al wat verleidelijke voorproefjes van controversiële onthullingen uit [zijn eigen autobiografie uit 2020](#), *Isn't It A Pity* (Is het niet jammer?):

Keer op keer zei mijn vader dat hij nooit meer met Paul zou werken, en keer op keer kwam hij er op terug – omdat ze vrienden waren, en geliefden – de laatste keer reed hij naar Macca's (bijnaam McCartney, vert.) boerderij in Sussex voor een fascinerende confrontatie. Als je wilt weten wat zich die dag tussen de twee heeft afgespeeld dan moet je mijn boek kopen.

En:

De zeven doodzonden, ook wel de hoofdzonden of kardinale zonden genoemd in de Rooms Katholieke theologie, zijn de zeven ondeugden die aanzetten tot andere zonden en verder immoreel gedrag. De eerste is Superbia, ijdelheid of trots, en dat is

de kracht die de wereld in een wurggreep heeft, en niemand maakt zich er meer schuldig aan dan sir James Paul McCartney. Ik houd van Paul. De wereld zou heel wat donkerder zijn geweest zonder zijn ongelofelijke muziek. Maar een klein beetje nederigheid zou hem niet misstaan.

En over **John** en **Yoko**:

Eén van de vele redenen waarom God me op deze Aarde heeft gezet is om de waarheid te spreken en de zaken recht te zetten voor hen die dat zelf niet meer kunnen. John Lennon stierf als zeer ongelukkige man, het laatste deel van zijn leven vast in een relatie die een holle schil was, niet in staat zich uit haar klauwen te bevrijden. Tegen degenen die dit weigeren te geloven zeg ik dat jullie de waarheid niet aankunnen.

Er overleed niemand in 1966?

De versie waar Billy Shears de plaats inneemt van Paul McCartney leek me een uitermate aannemelijk verhaal, als gevolg van mijn vele uren van nauwkeurig onderzoek, waar ik elke aanwijzing onder de loep nam die over tientallen jaren waren verstopt in het werk van de Beatles.

Het was echter pas toen ik was begonnen met werken aan *Muzikale Waarheid deel 2* dat ik er op werd gewezen dat, uit nieuw beschikbaar video en fotografisch bewijs, het leek dat er twee “McCartneys” waren, voor *en* na 1966. Er zijn zichtbare verschillen in uiterlijk, met name de oren, kaaklijn, tanden, kleur ogen en lengte, tot op de dag van vandaag. Dat zet duidelijk een streep door de theorie “Overleden en Vervangen.” Dus verkende ik in *deel 2* de veronderstelling van de Amerikaanse kunstschilder die onderzoeker werd Miles Mathis, die had verkondigd dat Paul feitelijk één van een tweeling was die in en uit de rol stapte, en dat zijn “broer” **Mike McCartney** (beroepshalve bekend als Mike McGrear) in feite een ingehuurde acteur was om de aandacht van het publiek af te leiden. Ik onderzocht ook de mogelijke theorie dat de originele Paul – om wat voor reden ook – zich terug had getrokken uit de schijnwerpers en werd vervangen door... wie dan ook, maar dat hij terugkwam voor de in 1970 uitgebrachte film *Let It Be* (en mogelijk verder).

De laatste theorie was voor mij geloofwaardiger omdat er geen te staven bewijs bestaat dat er een McCartney tweeling was. Mathis toont jeugdfoto's van wat naar verluidt het paar zou zijn, maar deze vormen op zichzelf geen onweerlegbaar bewijs. De beelden voor *Let It Be* werden in januari 1969 opgenomen. “Paul” had op dat moment een behoorlijk volle baard laten staan. Maar slechts vier maanden eerder verscheen “hij” volkomen gladgeschoren in de promovideo voor *Hey Jude*, en ik heb altijd gesteld dat het onmogelijk is om zo'n baard in zo'n korte tijd te laten groeien. Dus kunnen we in ieder geval vaststellen dat de “Paulen” van september 1968 en januari 1969 twee verschillende mensen waren.

Wat ons brengt bij het begin van dit *derde deel*. Hier aangekomen zou je denken dat, gezien de vele uren die ik nooit meer terug zal krijgen, doorgebracht met het naspeuren van dit schier eindeloze enigma, nu onderhand alles wel glashelder is. In feite blijkt het tegendeel het geval, en ik denk dat vele anderen die het gewaagd hebben zich te bewegen aan de randen van het konijnenhol dat Paul Is Dood is het met me eens zullen zijn dat dit onderwerp, zonder gelijke binnen de muziek, erin slaagt om elke goed bedoelende onderzoeker te verwarren en om de oren te slaan tot het punt van krankzinnigheid. Sta me toe, op dit punt, om nog wat verder reflecties en onthullingen toe te voegen aan deze smeltkroes. Het is pers slot van rekening niet meer dan eerlijk dat de lezer net zo compleet perplex wordt als ik.

Ockhams Scheermes?

Soms blijkt in het leven dat het meest simpele, en blijkbaar meest onbeduidende antwoord op een dilemma werkelijk het meest deugdelijke is. Na jezelf dagen, weken, maanden, soms jaren in allerlei bochten te hebben gewrongen om te proberen alle ogenschijnlijke kleine details te begrijpen, en wanneer alle mogelijkheden zijn uitgeput, kan het zijn dat je jezelf terug vindt bij het Scheermes van Ockham. Maandenlang was ik obsessief bezig te achterhalen waar toch het agressieve, onregelende en instabiele gedrag van mijn tienerdochter vandaan kwam, overwoog alle mogelijkheden, van psychische problemen tot demonische bezetenheid... tot een oudere vriend kwam met de opmerking “het komt op mij over als een extreem geval van normaal tienergedrag.” Soms blijkt de stem van de rede ook de stem te zijn van eenvoud.

Volgens de conventionele mythe Paul Is Dood overleed de echte James Paul McCartney in 1966: de meningen verschillen of het hier ging om een tragisch en onvoorzien ongeluk of een gepland occult ritueel, en de opgegeven datum lijkt te fluctueren tussen 11 september en 9 november – allebei uitgedrukt als 9/11. Er wordt breed aangenomen dat elke verschijning na deze datum(s) de vervanger was, en de opvallende verschillen in uiterlijk tussen de “Paul” van voor en na 1966 worden aangedragen als bewijs hiervoor.

De theorie die werd verkend in *deel 2* suggereert dat de echte Paul wellicht van het toneel verdween in 1966 maar niet kwam te overlijden, en inderdaad opnieuw verscheen na die datum(s), voor de bedrieger de rol weer overnam in moderne tijden.

Er is één foto in het bijzonder die me doet afvragen of beide van deze stellingen mogelijk niet kloppen en dat de waarheid ligt in een combinatie van de twee. De foto is één uit een set die in 1960 werd genomen door de jonge Duitse fotografe Astrid Kirchherr. Astrid (die overleed op mijn verjaardag in 2020, terwijl ik bezig was met het schrijven van dit boek) was een vroege vriendin van de band en verloofde zich met de oorspronkelijke bassist van de Beatles, **Stuart Sutcliffe**. Haar beroemde foto

van McCartney uit die sessie lijkt een zeer jonge versie te tonen van de latere persoon die zich identificeerde als “Paul McCartney.” Zijn gezicht is opmerkelijk dunner dan dat van wat de “andere” McCartney uit de jaren 1960' lijkt te zijn, en duidelijk is de zeer kenmerkend gebogen rechter wenkbrauw bij Paul te zien die ook zijn vader had – blijkbaar een genetisch trekje uit de familie.

Ik besprak deze kwestie met mijn goede vriend Mike Williams, ook bekend als Sage of Quay, die van mening is dat de foto digitaal gemanipuleerd is – net als vele video's en foto's op internet – om de vroege Paul meer te laten lijken op de latere Billy. Maar in een wereld waar niets zeker is, is alles mogelijk. Trouwens, Mike's ruim 4 uur durende uiteenzetting van hoe het logischerwijs niet mogelijk is dat Lennon en McCartney alle nummers voor de Beatles hadden kunnen schrijven die aan hen zijn toegeschreven moet je absoluut gezien hebben. Het is een uitermate zorgvuldig meesterwerk dat staat als het veroordelende bewijs dat er zich zo veel meer afspeelde achter de schermen bij deze groep dan de simpele officiële verklaringen over hun opmars naar succes – voortdurend ondersteund door nieuwe propagandafilms – ons willen doen geloven. Je kunt deze bekijken door op [deze link](#) te klikken.

Zoals als eerder gesteld waren er dus in ieder geval twee “McCartneys” (misschien nog wel meer, maar da's een verhaal voor een andere keer) die over tientallen jaren in het openbaar te zien waren. Als deze Paul uit de jaren 1960' dan inderdaad de hedendaagse Paul is, kan dat dan betekenen dat, om welke reden ook, één of meerdere dubbelgangers werden gebruikt gedurende de jaren 1960' en verder? En biedt dat dan een verklaring voor de verschillen in uiterlijk die door onderzoekers werden opgemerkt? En kan dit ook betekenen dat het kortere karakter met het vollere gezicht, waarvan de meesten hebben aangenomen dat het de echte “Paul” was, feitelijk de “bedrieger” was? En dat degene die het meest werd gezien na 1966 en waarvan werd aangenomen dat het de bedrieger was feitelijk de echte McCartney was? Zou dat niet de ultieme mindfuck zijn, een Satanische omkering? Zijn dit niet het soort listen waar de priesterklasse, die ervan houdt de onwetendheid en goddeloosheid van de massa's te bespotten, zich van bedient? We kunnen dagenlang speculeren over de redenen van een dergelijke “grap”: misschien waren de Beatles het onderwerp van experimenten in geestbeheersing; mogelijk was het niet slechts Paul die werd vervangen, maar ook anderen, en was Paul slechts degene die eruit werd gepikt; en mogelijk betrof het een experiment op ons, het publiek, om te zien of de krachten die heersten over de Beatles weg konden komen met een dergelijk gewaagde stunt, in het volle zicht.

Paul is John? (Let goed op, straks een overhoring)

Als bovenstaande veronderstelling klopt dan is de niet onbelangrijke vraag wie dan de kandidaat voor het vervangen van de eerste Paul geweest zou kunnen zijn? Op dit gebied komt een suggestie van een vriend waarmee ik correspondeerde ten tijde van

het schrijven van dit boek.

De officiële aantekeningen voor de opname van *Dear Prudence* van *The White Album*, die plaatsvond in de Trident Studios aan Wardour Street in Soho, Londen, geven op dat [achtergrondzang en handklap werden verzorgd door ene John McCartney](#), waar Paul apart wordt genoemd als deelnemer aan dezelfde opname.

John blijkt een weinig genoemde, in Amerika wonende neef van Paul te zijn. Gezien we bewijs hebben dat hij in ieder geval meedeed bij de opname van één nummer van de Beatles, zijn er nog andere? En zou zijn rol verder kunnen strekken? Was hij mogelijk gedurende een langere periode de stand-in voor Paul? Het zou zeker de fysieke gelijkenis verklaren zonder de noodzaak van Radicale Modificatie van Uiterlijk, zoals gepropageerd door aanhangers van Paul Is Dood.

“John McCartney” is ondertussen ook de fictieve naam van Pauls opa die in de film *A Hard Day's Night* wordt gespeeld door acteur (en pedoseksueel) Wilfred Brambell.

Het is een familieaangelegenheid

Afkomst loopt als een rode draad door het verhaal van McCartney, of je nu het pad kiest van het vertelsel in *Memoires* en anderen die stellen dat ene William Shepherd/Billy Shears of William Campbell de vervanger was, of meegaat in de aanname dat Shepherd/Shears de buitenechtelijke zoon is van Aleister Crowley, dan wel accepteert dat de huidige McCartney de enige echte ooit was.

Op zijn minst levert een beetje graven in biologische Pauls afkomst een direct verband met de Vrijmetselarij op. Het gaat om Jacobus McCartney Jr., in archieven soms gespeld als Jacobi, de overgrootvader van Pauls vader Jim. Hij werd in 1825 geboren in Belfast en overleed in Liverpool in 1857, slechts 32 jaar oud. Het blijkt dat de familienaam voor de tijd van Jacobus *McCarthy* (zonder “n,” meer Iers) was voordat het werd aangepast. In de afgelopen eeuwen heeft er veel kruisverkeer plaatsgevonden tussen Ierland en Schotland, met immigratiestromen in beide richtingen. Daarom zijn veel familienamen in de twee landen onderling uitwisselbaar.

Omdat lidmaatschap van de Vrijmetselarij vaak wordt doorgegeven over generaties van dezelfde familie is het zeker niet denkbeeldig dat zowel vader Jim als zoon Paul werden ingeleid in de orde als geboorterecht.

Ook al zeggen officiële archieven dat Pauls voorouders afkomstig waren uit Ierland blijven er binnen het verhaal Paul Is Dood toch hardnekkige verbanden bestaan met Schotland – vooral in de versie van *Memoires*. Schotland is natuurlijk de bakermat van de 33ste graad Vrijmetselarij waarvan de entertainmentindustrie is doordrongen. Paul lijkt liefde te koesteren voor beide landen. Eén van zijn eerste hits voor de tijd van de Beatles, en één van zeer weinige waarin hij zich waagt op politiek of

controversieel terrein, was *Give Ireland Back To The Irish*, waarin hij de onderwerping van Ierland door de hand van de Britten bekritiseert in een tijd waar “the Troubles” (“het gelazer,” zijnde het Ierse verzet tegen de Britten in Noord Ierland, vert.) steeds verhit werd. In dat nummer leek hij zijn Ierse afkomst te onderstrepen met de regel “Ondertussen, terug in Ierland, is er een man die op mij lijkt.”

Paul had echter ook een boerderij in het ruige gebied van West Schotland en schreef *Mull of Kintyre* als een ode aan de plek waar hij, zo leek het, zo dol op was. In het jaar voor haar dood had vrouw **Linda** voor de familie een [Schots ruitpatroon](#) officieel [laten registreren](#). (De meisjesnaam van Linda was Eastman maar werd door haar vader verengelsd om minder Russisch/Joods te klinken en meer algemeen Amerikaans. Zijn oorspronkelijke naam was Leopold Vail Epstein. Ongelofelijk genoeg lijkt het een keer puur toeval dat de oorspronkelijke manager van de Beatles **Brian Epstein** heette. Ik ben me niet bewust van een familieverband tussen de twee. Noch met de beschaamde pedoseksueel, kinderhandelaar en afperser van de sterren, Jeffrey Epstein (die geen zelfmoord pleegde).

Er was een zeer bekend staatsman, koloniaal ambassadeur en diplomaat met de naam lord MacCartney (iets anders gespeld dan die we zijn gewend, maar dit kan over tijd muteren). George MacCartney, bekend als de 1ste graaf MacCartney, werd in 1737 geboren in Ulster, hoewel hier ook sprake is van kruisverkeer tussen Schotland en Ierland, hij stamde af van een oude Schotse familie, de MacCartneys van Auchenleck. MacCartney maakte zich erg geliefd in politieke en koninklijke kringen uit die tijd en verwierf diplomatieke posten over het hele Britse Rijk overzees. Zijn meest dubieuze wapenfeit is het cultiveren van de Opiumoorlogen in China uit naam van het Britse Rijk.

Het zou op wrange wijze amusant zijn als zou blijken dat Paul op één of andere manier afstamt van lord George, met name gezien het enthousiasme waarmee Paul geest veranderende middelen propageerde bij zijn fans tijdens de tegencultuurfase van de Beatles in de jaren 1960', net zoal George opium propageerde bij een nietsvermoedend Chinees volk, beide met desastreuze gevolgen op sociaal maatschappelijk gebied. Paul heeft zich ook erkentelijk gemaakt voor de monarchie, net als zijn mogelijke voorganger. Hij schreef het nummer *Her Majesty* (Hare Majesteit), kan zijn leedvermaak nauwelijks bedwingen als hij de koningin ontmoet, en was maar al te blij om een ridderschap en koninklijke onderscheidingen in ontvangst te nemen met zijn toetreden tot de klasse van miljardairs.

Als hij inderdaad is verwant aan lord MacCartney dan zou dit betekenen dat de familie uit de aristocratie was gevallen tegen de tijd dat Paul woonde in een arbeidershuisje in Liverpool. Maar, zoals we hebben kunnen zien, had hij geen moeite terug de sociale ladder op te klimmen.

Duisterder en vreemder

Dan zijn we terug bij het idee dat de biologische Paul inderdaad in 1966 om het leven kwam. Tijdens de lockdown van 2020 gebeurde hetgeen velen voor onmogelijk hadden gehouden; er werd een “nieuwe” aanwijzing ontdekt op de hoes van het album *Sgt. Peppers'* die 50 jaar lang aan de aandacht was ontsnapt door een Ierse onderzoeker en muzikant, bekend als Mumble Bee. In [een video die verscheen op YouTube](#) met de titel *Sgt. Pepper – Houd effe mijn biertje vast* liet Mumble Bee zien hoe in het hoesontwerp van Peter Blake op sluwe wijze het woord “Pleasington” was verborgen, en dat dit bleek de naam te zijn van een kerkhof in Blackburn, in de regio Lancashire. Dit, zo stelt Mumble Bee, is de begraafplaats van de oorspronkelijke Paul en verleent nieuwe relevantie aan de regel van Lennon “vierduizend gaten in Blackburn, Lancashire” uit *A Day In A Life*. Verder, zo voegt hij toe, wat gezien wordt als het woord “Beatles” in het bloemenbed leest feitelijk “Bert Les,” wat de naam zou onthullen waaronder Paul daar begraven zou liggen. Het is een fascinerende hypothese en zeker de moeite waard om te kijken.

Eén van de meest vooraanstaande onderzoekers op het gebied van het occulte en de toepassing ervan in populaire cultuur is Richard Balducci. Tijdens [een interview met de Australische JC Kay](#) in 2020 bood Balducci een aantal verbluffende observaties met betrekking tot McCartney en het altijd aanwezige favoriete getal van duister occultisten, 666. Als inleiding voor zijn bevindingen gaf Balducci zijn visie op waarom de heersers over elk aspect van de Georganiseerde Samenleving zich historisch verplicht voelen om hun knutselwerkjes te onthullen in cryptische, gecodeerde vorm, slechts te herkennen door hen met de ogen om het te zien:

Ze tonen hun kaarten niet aan het algeheel publiek. Ze onthullen hun kaarten aan andere Satanisten, hun maatjes. Je weet wel, “kijk wat we hier deden! We deden 11 September. We deden de moord op JFK. O, we vermoordden John Lennon. We doodden Paul McCartney. We veroorzaakten de Grote Brand in Londen van 1666.”

Er zaten precies 666 maancycli van 29,5 dagen tussen de eerste moord door Jack the Ripper in Londen op 31 augustus 1888 (feitelijk een Maçonniek ritueel) en de geboorte van Paul McCartney op 18 juni 1942. (31 augustus was de berichte datum van het overlijden van prinses Diana, vaak geassocieerd met het archetype van de “Maangodin.”)

Verder blijken er eveneens 666 maancycli te zijn verstreken tussen de datum die vaak wordt opgegeven voor de veronderstelde dood van de originele Paul McCartney op 11 september 1966 en de datum waarop McCartney zou optreden op het (Maçonnieke) Piramide-podium van het Glastonbury Festival, kort na de Zomerzonnwende van juni 2020. (Zoals bleek werd het hele festival afgelast. De lezer zal ondertussen de reden daarvoor wel kennen.)

Dan, uit het eerste deel van *De Memoires van Billy Shears*, waarin Thomas E

Uharriet beweert dat het karakter dat momenteel de rol speelt van “Paul McCartney” William Wallace Shepherd heet en afstamt van William Wallace, de Schotse strijder die door Mel Gibson wordt neergezet in de film *Braveheart*, leren we dat er precies 666 jaar zat tussen 1296, het jaar dat koning Edward de Eerste van Engeland binnenviel in Schotland en daarmee de revolutie ontketende, en het uitkomen van de eerste single van de Beatles, *Love Me Do* in 1962.

Over de release van die single zegt Balducci verder:

In Memoires vermeldt Uharriet, via de valse Paul, dat de Illuminati de oorlog verklaarden aan het Christendom op 11 september 1962. Als je telt vanaf die dag, en die dag als eerste dag, tot 9 december 1980, de dag dat het crematieritueel voor John Lennon plaatsvond, uit het oog, uit het hart, dan overspant dit een periode van precies 6.666 dagen. De Illuminati verklaren de oorlog aan het Christendom en dan precies 6.666 dagen later is die gast die zei dat de Beatles groter waren dan Jezus Christus dood en gecremeerd.

Zoiets noem je “planning.”

Bronnen:

[De voorouders van James Paul McCartney](#)

Om het te kunnen bekijken moet je een (gratis proef)account aanmaken

[Feiten](#) (idem)

[Afbeeldingen](#) (idem)

Hoofdstuk 11

Het beste moet nog komen (Nee, echt!)

En nu het goede nieuws... en God weet dat we dit wel kunnen gebruiken na waar we door dit verhaal allemaal naartoe zijn gesleept. Uiteindelijk bestaat er elke reden om je aangemoedigd en opgebeurd te voelen. De Waarheid staarde ons al deze tijd al recht in de ogen in de vorm van sommige van onze meest favoriete rocksongs.

Alles is Liefde. Angst is Illusie. Alle wezens zijn Vrij. Waarheid kan NOOIT worden vernietigd.

Mark Passio

*Het Aardse deel van het Universum zou ruw en wreed zijn
zonder zoete melodieën.*

Daarom stuurde Atum het koor van Muzen neerwaarts

Om onder de mensen te leven

En muziek te inspireren

Geheime leringen uit De Hermetica

Dus vrees niet, want Ik ben met u, wees niet ontsteld, want Ik ben uw God. Ik zal u sterken en helpen; Ik zal u steunen met Mijn onoverwinnelijke rechter hand.

Jesaja 41:10

We hebben met deze hoofdstukken en de eerdere twee delen een aantal duistere en vreselijke plaatsen bezocht. Maar hier is waar onze reis tot een einde komt. En ik denk dat elke lezer het met me eens kan zijn dat het de moeite van het wachten waard was, want verhalen zullen niet veel diepgaander eindigen dan dit. Opnieuw zullen we straks terugkomen op de muziek gerelateerde inhoud, maar eerst is het essentieel een ondergrond te schetsen om alles in de juiste context te plaatsen, dus vraag ik een laatste keer om jullie geduld.

In de club

Al millennia lang hebben religieuze orden, mysteriescholen en geheime genootschappen esoterische kennis afgezonderd die men slechts waardig achtte voor de eigen ingewijden, en hebben dit systematisch verborgen gehouden voor de massa's die, in de meeste gevallen, werden bestempeld als onwaardig om erover te beschikken. Dit op grond dat ze worden beschouwd als te onwetend en goddeloos om het op verantwoorde wijze te hanteren. In het geval van meer boosaardige organisaties, zij hebben het gebruikt om een tactisch voordeel te hebben over de massa's door overal geheime kennis vandaan te halen en voor zichzelf te houden om een strategisch machtsverschil te creëren.

Gedurende eeuwen mochten “zij die niet tot de Grote Club behoren,” zoals wijlen

komiek George Carlin pleegde te zeggen, in het duister tasten aangaande wat deze oude instituten nu precies onderwijzen. Het is pas sinds het ontstaan van internet dat aspecten van deze kennis over de hele wereld worden gedeeld onder ons, de “onwaardigen.” De geest is uit de fles waar het de doctrines betreft van veel van de uiteenlopende organisaties – de Vrijmetselarij heeft bijvoorbeeld zijn eigen onderscheidende rituelen, symbolen en heilige teksten, terwijl de Rozenkruisers, Jezuïeten en Opus Dei weer hun eigen gewoonten hebben – maar het beeld wordt pas compleet wanneer we de verschillende puzzelstukjes aan elkaar leggen.

Wat als het antwoord op de vraag wat voor kennis al deze tijd nu beschouwd werd als zodanig bekrachtigend dat talloze zielen zijn gestorven om het te vinden of het te beschermen, feitelijk heel eenvoudig is? Wat als, in de kern van hun leringen, als eenmaal de individuele verdraaiingen ervan en opvattingen erover zijn weggevallen, de kennis die zo bezeten werd bewaakt door al deze orden eigenlijk dezelfde is?

Terwijl ik persoonlijk nooit toegang had tot leerstellingen van geheime genootschappen (en niet behoort tot enige orthodoxe religie) schijnt het me toe, na vele jaren erover na te hebben gedacht, dat dit inderdaad het geval is. Waar al deze groeperingen zich mee bezig houden is de ware, oneindige aard van ons, spirituele zielen, onze verbondenheid met de Bron, en de codes en handelingen waarmee we ons leven opnieuw kunnen verbinden met wat velen “God” zullen noemen, “de Schepper,” “de Allerhoogste,” of de vele andere namen die zijn toegekend aan deze Goddelijke kracht. Dit is kennis die, wanneer volledig begrepen, opgenomen en toegepast, kan verzekeren dat het menselijk leven niet wordt doorgebracht in duisternis en onwetendheid maar wordt ingezet tot het volle potentieel, zodat de ziel kan groeien en ontwikkelen en de kennis die ze heeft verzameld mee terug kan nemen naar de Bron wanneer ze haar reis voortzet.

Het lijkt erop dat, gekeken naar de historische verslagen, vele van de mysteriescholen en geheime genootschappen die zich bezigen in occulte praktijken, zoals Satanisme en Luciferisme, bekend zijn met deze kennis, maar ondanks dat er voor hebben gekozen om de rest van de mensheid te overheersen en tot slaaf te maken. Uit hun gebruik van fenomenen als Voorspellende Programmering en Onthulling van de Methode hebben we kunnen zien dat ze de dynamiek van Natuurlijke Wet erkennen. Dat de menselijke activiteit wordt bestuurd door Wetten en omstandigheden die zijn gecreëerd door de Scheppende Kracht achter het Universum, en dat consequenties zich manifesteren als gevolg van ons handelen en de keuzen die we maakten binnen de dynamiek van Vrije Wil.

Deze duistere occultisten hebben geprobeerd met bedrog de karmische consequenties, waarvan ze weten dat deze worden toegepast als gevolg van handelen om anderen te schaden, te ontlopen door ons, “de goddelozen,” te misleiden om onze stilzwijgende instemming of onuitgesproken goedkeuring voor een situatie te geven. Het getuigt van de extreme hoogmoed, arrogantie en psychopathie waarmee deze misbaksels opereren, dat zij menen in staat te zijn door de mazen van het net te

glippen van de overheersende dynamiek achter het menselijk gedrag, die al bestaat sinds de eeuwigheid. Een belangrijke grondslag van Satanisme is dat de ingewijden denken dat zijzelf hun eigen “god” zijn. In hun onpeilbare arrogantie aanvaarden ze tandenknarsend dat Natuurlijke Wet deel uitmaakt van deze realiteit, maar leuk vinden ze het niet. Ze beschikken zelf niet over enige creativiteit waardoor ze alleen maar iet kunnen nemen uit de Schepping en dit verdraaien en verminken tot een verbastering van het origineel en het omvormen, door gebruik te maken van de natuurlijke dynamiek van Dualiteit, tot precies het omgekeerde van wat het oorspronkelijk was.

Deze verwrongen mentaliteit biedt zo veel verklaring waarom de Georganiseerde Samenleving over lange perioden systematisch is gestructureerd om uit te komen waar we nu zijn. Waarom de leefstijlen van de meerderheid van mensen in de wereld ongezond zijn, onnatuurlijk en spiritueel contraproductief. En daarmee, waarom de geestelijke gestoorde maniakken die zich hebben opgewerkt tot alle werkelijk machtige posities binnen de gemeenschap erop gebrand lijken om de Schepping zelf te vernietigen, in de zin van de richting die het opgaat in deze (ogenschijnlijk) fysieke realiteit.

En het is hier waar factoren als Transhumanisme, Kunstmatige Intelligentie, het Slimme Netwerk, het Internet der Dingen, 5G technologie, Sociale Kredietssystemen, en het uitbuiten en verkrachten van natuurlijke hulpbronnen van de Aarde door demonische organisaties als Monsanto en vele anderen een rol gaan spelen.

Al die activiteiten vertegenwoordigen de pogingen van deze psychopaten om alles wat natuurlijk is, God gegeven, te vernielen en het te vervangen door kunstmatige wangedochten die Satanisch in aard zijn (wat betekent anti-God en anti-natuur). Een goed moment om ons een citaat te herinneren van wijlen auteur Michael Ellner. Zoals hij schreef:

Kijk ons nou. Alles is omgedraaid, alles is ondersteboven. Artsen vernietigen de gezondheid, advocaten vernietigen het Recht, psychiaters maken geesten kapot, de grote media verkrachten informatie, religies vernietigen spiritualiteit en overheden vernietigen vrijheden.

Natuurlijk speelde de bedrijfsmatige muziekindustrie, de bijzonder invalshoek van deze reeks boeken, haar rol, zoals we hebben kunnen zien in de drie delen. De belangrijkste spelers, de activa, de Uitverkorenen en Acteurs voor het Leven zijn gebruikt om, na eerst het vertrouwen en de bewondering van hun fanbasis te hebben gewonnen door zorgvuldig gecreëerde publieke imago's, vervolgens te worden ingezet voor het voortstuw en promoten van de diverse agenda's ten voordele van de “Globalisten” en de “elite” Nieuwe Wereldorde die – dat zal niet komen als een verrassing – niet de spirituele ontwikkeling en verheffing van de gehele mensheid tot doel hebben. In de afgelopen jaren heb ik met mijn werk een tsunami aan bewijs gepresenteerd over deze ongemakkelijke waarheid, en dat is voldoende.

Het zal snel duidelijk worden hoe de rest van dit alles weer terug verbindt naar de wereld van rockmuziek. Maar eerst moeten we nog wat dieper duiken in de spirituele component die, naar mijn mening, aan de wortel ligt van al deze oude en heilige leringen.

Zit er olie in jouw lamp?

Naar binnen gaan is de sleutel, en de Waarheid. De heersers over de Georganiseerde Samenleving zullen er alles aan doen je daar vandaan te houden.

In 2017 nam ik [een uitzending](#) op met de in Canada geboren, in Mexico wonende onderzoeker en spiritueel geleerde die de naam Charlie Freak hanteert (genoemd naar de noodlottige hoofdpersoon in een nummer van **Steely Dan**). Hierin maakte hij me bekend met een proces dat ik sindsdien het “Interne Alchemistische Proces” ben gaan noemen. Alternatief is het bekend als “het verheffen van de Chrysa-olie” en het lijkt weer zoiets dat men vergat te onderwijzen op scholen, colleges, universiteiten, medische opleidingen, in de kerk en in de mainstream media. Het is echter best belangrijk. Dat zal dan ook wel de reden zijn. (Meer geweldig werk over dit onderwerp en alle allegorieën en metaforen die het behelst kun je vinden op de websites van [Bill Donahue](#) en [Eric Dubay](#).)

Vanaf de leeftijd van ongeveer 12 jaar vindt er twaalf keer per jaar (net als de

maancycli en de menstruatiecyclus) een proces plaats in het menselijk lichaam dat ongeveer drie dagen duurt, waar een vloeistof in de hersenen wordt afgescheiden. Deze daalt dan af, helemaal tot aan het heiligbeen, om vervolgens weer op te stijgen naar de schedel, waar de magie plaatsvindt. Daarom zijn de hersenen gehuisvest tussen de twee “temples,” het Engelse woord voor “slapen,” in de zin dat een tempel een heilige plaats is. Meer woordmagie met een dubbele betekenis.

Om tijdens deze periode werkelijk profijt te hebben van dit fenomeen en opnieuw een verbinding met de Bron, of God, te bewerkstelligen is het van essentieel belang deugdelijk te leven en zich te onthouden van slechte gewoonten. Ik weet als geen ander hoe moeilijk dat kan zijn, maar deze dynamiek bepaalt wie van ons “oog in oog” mag komen staan met God en werkelijk het beste kan halen uit de ervaringen die ons binnen dit “fysieke” leven ter beschikking staan, en wie niet.

*Om het volgende wat beeldend te maken kun je refereren aan [deze pagina met afbeeldingen](#). (vert.) Je kunt natuurlijk ook 'googelen' op elke vermelde term.

De Chrisma-olie (bekend als de “Christos” in het Grieks – wat “Christus-bewustzijn inhoudt, eerder dan een historische figuur die 2.000 jaar geleden over deze aardbodem liep) begint vanaf een plek helemaal achterin de schedel, in de horizontale scheiding tussen linker en rechter hersenhelft. Achterin is een opening boven een uitsparing die men kent als de Verzoendeksel. Het is mogelijk om te achterhalen op welke dagen in de maand het potentieel bestaat voor het verschijnen van dit proces, gebaseerd op onze verjaardag; effectief vindt het plaats wanneer de volle maan ons sterrenbeeld binnengaat. ([Dit is een website](#) waar je per maand kunt zien op welk datum en tijdstip dit plaatsvindt.) Op dat moment produceert het Claustrum – een ander deel achter in de schedel – de heilige vloeistof en stuurt het door een opening die is gevormd als een schoorsteen. Deze loopt van het Claustrum naar de derde hersenholte, precies in het midden van de hersenen. (De plek waarvan de Bijbel zegt dat Jezus er werd gekruisigd heette Golgotha, wat zich laat vertalen als “plaats van de schedel” – meer allegorie die de lezer vertelt dat “verlossing” en verheffing liggen binnen de schedel.)

Wanneer het eenmaal de Thalamus bereikt, een belangrijke hersenkern, wordt de olie gescheiden. Eén helft gaat naar de hypofyse, waar het een melkachtige substantie wordt die makkelijk bederft (zoals alles dat wordt blootgesteld aan het magnetische, vrouwelijke maanlicht), de andere helft gaat naar de pijnappelklier en wordt een honingachtige vloeistof die wordt opgeslagen. (Wisten **John Lennon** en **Yoko Ono** dit toen ze Johns postuum uitgekomen album *Milk and Honey* (Melk en honing) noemden? Yoko beweerde dat de titel werd geïnspireerd door hun verblijf in Amerika, het “land van melk en honing,” maar voegde er aan toe: “Maar in de Geschriften is het land van melk en honing ook de plek waar je naartoe gaat als je sterft, het beloofde land... Dus is het erg vreemd dat die titel in me opkwam. Griezellig bijna – alsof iemand daarboven tegen me zei het volgende album zo te noemen.)

De Bijbelse symboliek is hier dat de pijnappel, die mannelijk is in aard, Josef, de Vader, vertegenwoordigt, terwijl de hypofyse, vrouwelijk geaard, de vertegenwoordiging is van Maria, de Moeder, en de Chrisma-olie zelf staat symbool voor de figuur van Jezus, of Christus-bewustzijn. Waar de Bijbel zegt dat de enige manier om tot verlossing te komen via Jezus Christus is wordt metaforisch verwezen naar dit proces.

Hier worden we herinnerd aan de polariteiten die bestaan binnen Gods schepping. Alles heeft een tegenpool. De hypofyse vertegenwoordigt magnetische energie (zoals de maan) en is vrouwelijk in aard; de balancerende tegenpool is de pijnappelklier, die elektrische energie vertegenwoordigt (zoals de zon) en een mannelijke natuur kent. Deze polariteiten zijn verbonden met de Vrije Wil waarmee we allemaal zijn begiftigd. De schaal tussen beide polaire uiteinden biedt een oneindig aantal mogelijkheden om gedurende ons leven uit te kiezen, wat zorgt voor unieke, individuele levenservaringen, waar geen twee ooit hetzelfde zijn.

Wanneer deze aanvankelijke magie in de hersenen klaar is reist de vloeistof door de wervelkolom helemaal naar beneden naar de zonnevlecht. Gedurende deze tijd wordt een “zaadje” losgelaten dat zich begeeft naar een kleine inkeping in het gebied van het heiligbeen. In meer Bijbelse symboliek, dit zaadje zou “Jezus” vertegenwoordigen en het wacht op de komst van de Melk van Moeder Maria en de Honing van Vader Josef om het te bevruchten. Wanneer dit eenmaal heeft plaatsgevonden dan komt het “Jezus-zaadje” tot leven en is klaar om zijn reis naar boven te beginnen via de ruggengraat, helemaal naar de schedel, deze keer als hersenruggenmergvocht. (Dit proces is onderling uitwisselbaar met de ervaring waarnaar wordt verwezen als Kundalini-energie.)

Na het passeren van 32 wervels wordt de 33ste bereikt, een uitzonderlijk sterk bot dat de Atlas heet. In de mythologie was Atlas degene die de wereld op zijn schouders droeg. De Atlas draagt de schedel, waar alle magie plaatsvindt. De vloeistof/het zaadje moet, om door deze barrière te komen 1.000 keer in omvang toenemen, en dit is de werkelijke betekenis van de term “kruisiging,” wat niets te maken heeft met vastgespijkerd worden op een houten kruis.

Dat aspect van de Bijbel is meer allegorie voor dit wonderbaarlijke verhaal over onze fysiologie, eerder dan dat het gaat over marteling en moord. Het zaadje vervolgt zijn reis naar boven, naar de vierde hersenholte, via een rechte en smalle doorgang. Dit is de oorsprong van “the straight and narrow” (“op het rechte pad blijven”), verwijzend naar iemand die zijn leven leeft zoals het hoort en het Juiste doet.

Wanneer het zaadje de zwervende zenuw, of nervus vagus, kruist bij de verlengde merg wordt het “gekruisigd.” Het zaadje gaat het precieze centrum van het brein binnen bij de Thalamus, of hersenkern, en zorgt er symbolisch voor dat het hele lichaam wordt vervuld met licht. Om deze reden wordt het wel “het Licht van de wereld” genoemd (wellicht de inspiratie voor de naam van de Britse Jazz/Funkband

met die naam, of voor het album van **Kool and the Gang** uit 1974, *Light of Worlds*).

Het is de lezer misschien opgevallen dat er een aantal directe, symbolische verbanden zijn tussen het Interne Alchemistische Proces en het evenement dat we kennen als Kerstmis, en dit feest werd voor een deel inderdaad geïnspireerd door deze gebeurtenissen en vernoemd naar de Chrisma/Christos. Santa (Sint, heilige) Claus (de “Kerstman”) is de vertegenwoordiging van het Claustrum, waar het heilige geschenk van God zijn oorsprong vindt. De olie die wordt afgescheiden via een kanaal in de vorm van een schoorsteen [symboliseert Santa Claus](#) die de cadeautjes brengt via die doorgang. “Christmas” (Kerstmis) vindt plaats op die specifieke datum, want vanaf de Winterzonnwende op 21 december lijkt de zon te “sterven” omdat deze drie dagen verblijft op zijn laagste punt in de hemel (drie dagen, dezelfde duur als het proces van Chrisma-olie) zoals wordt waargenomen vanaf wat we het Noordelijk Halfrond noemen.

Dan, op 25 december, lijkt de “herrijzenis” weer te beginnen naar de “wedergeboorte” bij de Lente-equinox rond 21 maart (het Zonnejaar begon altijd in sterrenbeeld Ram, voor de Gregoriaanse kalender werd geïntroduceerd door de Katholieke Kerk om mensen weg te leiden van hun natuurlijke verbondenheid met de rest van de Schepping), tot het hoogste punt wordt bereikt met de Zomerzonnwende op 21 juni.

Er is nog veel meer symboliek in relatie tot Kerstmis, of wat de Romeinen vierden als Saturnalia, en Heidenen als Yule, waaronder een onderscheidende vorm paddenstoel, rood met witte stippen, de inspiratie voor de rood witte kleding van de Kerstman, waarvan de psychedelische effecten de gebruiker het gevoel zouden geven te “vliegen” – net als de Kerstman en zijn rendieren. Kerstmis is een echte smeltkroes van verschillende invloeden en symboliek, maar de reis van de Chrisma-olie blijft geworteld in het centrum ervan. Uitgelegd in termen van de hedendaagse waarden hebben de heersers over de Georganiseerde Samenleving het “grootste verhaal ooit verteld” het hunne gemaakt en omgevormd tot een orgie van materialisme en overdadig eten en drinken. Maar moeten we nog verrast zijn?

Toen ik het voorafgaande schreef overkwam me een vreemd gevoel. De materie kwam me zeer bekend voor, ook al was het in mijn beleving de eerste keer dat ik erover hoorde en schreef om het over te brengen. Het voelde niet alsof ik het leerde, maar het me *herinnerde*. Als iets dat we allemaal weten maar geprogrammeerd zijn te vergeten.

Zo boven, zo beneden

Deze kennis was voor de Ouden zo belangrijk dat, welke beschaving het ook was die de piramiden van Gizeh in Egypte bouwde, ze zich bewogen voelde om chemie van de hersenen te coderen in hun constructie. Al generaties lang breken Egyptologen

het hoofd en ruziën over het doel van de Grote Piramide (hoewel velen onder hen waarschijnlijk poortwachters waren die door de Gevestigde Orde [Vrijmetselarij?] werden betaald om moedwillig de waarheid verborgen te houden). Een dwarsdoorsnede van de Grote Piramide toont de Koningskamer, de Koninginnenkamer, de Grote Galerij en de zogenaamde Verborgen Kamer. Wanneer we [de piramide nemen als vertegenwoordiging van de menselijke schedel](#) dan lijken de posities van de Koningskamer en Koninginnenkamer relatief te liggen waar de pijnappelklier en de hypofyse zich in de hersenen bevinden, vandaar de kwalificatie als mannelijk en vrouwelijk respectievelijk. Verder [lijkt het zogenaamde “Oog van Ra,”](#) dat in vele Egyptische hiërogliefen opduikt, erg op de menselijke pijnappelklier (waarnaar algemeen wordt verwezen als “het derde oog”) en wordt omgeven door het Corpus Collosum (hersenkern), het Medulla Oblongata (verlengde merg), de Hypothalamus (een hormoonklier) en de Thalamus (hersenkern), wat suggereert dat dit de werkelijke betekenis is voor het vele symbolische voorkomen van deze afbeelding binnen die cultuur.

De volledig bekrachtigende effecten van het Interne Alchemische Proces kunnen worden versterkt door [het beoefenen van meditatie](#) – van het “naar binnen gaan.” Wie ervaren en geoefend is in meditatie is in staat het gebabbel van de “apengeest” buiten te sluiten, wat de dominantie is van het ego van het individuele bewustzijn uit de linker hersenhelft, en in plaats daarvan te gaan naar een plek van stilte en rust, ontdaan van alle afleiding en verlokkingen van deze materiële wereld. (Hierin heb ik nog een lange weg te bewandelen, er valt nog veel werk te verzetten!)

Wat dit betreft is wel gesuggereerd dat de Koningskamer werd ontworpen als een stiltecentrum, waar ingewijden volledige rust, duister en stilte konden ervaren om in een meditatieve staat te geraken. Zelf ben ik in één van de kleinere piramides geweest en kan getuigen hoezeer afgesloten van de buitenwereld het een bezoeker kan doen voelen.

Het “naar binnen gaan” betreft een reis naar de “innerlijke ruimte.” Het is hier waar we onze Goddelijke Aard ontdekken. Alle antwoorden bevinden zich vanbinnen en niet “daarbuiten.” Het is de reden waarom de duister occulte priesterklasse zo veel heeft geïnvesteerd in het concept van de “onmetelijke ruimte” – om ons ervan te overtuigen dat we nietige en onbelangrijke stofdeeltjes zijn binnen een oneindig universum met ontelbare aantallen zonnestelsels en planeten, dat we het resultaat zijn van een willekeurig, betekenisloos en goddeloos proces genaamd “de Oerknal,” en dat we, net als de dinosauriërs, op elk moment kunnen worden weggevaagd, dus kunnen we maar beter het beste maken van de weinige tijd die we hier hebben, voor we verzinken in de vergetelheid.

Dit zijn allemaal atheïstische, Satanische leugens, overladen met de vingerafdrukken van deze zieke lieden. De Oerknal, dinosauriërs, het concept van “de onbegrensde ruimte daarbuiten” zijn allen boosaardig bedrog, ontworpen om ons weg te houden van de waarheid dat de Aarde het centrum is van alles, en dat de Zon,

Maan en sterren om *ons* draaien, niet andersom, en dat ze stil en in ruste is – zoals wij worden tijdens meditatie. Er waren zo veel TV-series en films die het idee uitdroegen van “de ruimte,” geholpen door de liegende fraudeurs bij NASA en geplaatste poortwachters als Stephen Hawking en “professor” Brian Cox (één van zijn verdiensten voor die rol was de positie van toetsenist bij de groep **D:Ream**. Geïnteresseerde lezers mogen zelf opzoeken wat “reaming” betekent (ik help je op weg met [het woordenboek voor Engels Amerikaanse straattaal, Urban Dictionary](#), vert.).

Er bestaat geen “ruimte.” Het gebeurt allemaal binnen in ons.

Het meditatieve proces is de manier voor een mens zich opnieuw te verbinden met zijn of haar Goddelijke essentie en hogere spirituele Zelf. Het is daarom niet vreemd dat het dagelijkse leven in de Georganiseerde Maatschappij ons opzettelijk druk houdt, chaotisch, zodat de meesten het moeilijk vinden, zo niet onmogelijk, om zich af te sluiten en naar binnen te gaan – of er om te beginnen zelfs maar de tijd voor hebben. Onze aspirerende overheersers van een demonische aard begrijpen de krachtige effecten van meditatie maar al te goed, en het laatste dat ze willen is dat wij onze ware, Goddelijke aard opnieuw ontdekken, en de oneindige kracht om onze eigen ervaren realiteit te scheppen, simpelweg door het toepassen van ons bewustzijn en onze Wil. Om nog een keer George Carlin aan te halen: “Ze geven geen flikker om jullie. Helemaal niks!”

En alsof de correlaties van de Grote Piramide nog niet verbijsterend genoeg waren, ook is er nog het wonderbaarlijke spektakel van waar naar verwezen wordt als “het Heilige Land” of Israël/Palestina. Als we het op een kaart van bovenaf bekijken dan lijkt het een code te zijn van de route van het Interne Alchemistische Proces! De Zee van Galilea dient als de schedel, waar de magie zijn aanvang vindt, de slingerende Jordaanrivier (waarin ik in 1993 werd gedoopt toen ik me identificeerde als Christen) speelt de rol van de wervelkolom waardoor de Kundalini-energie stroomt, en de Dode Zee onderaan vertegenwoordigt het Heiligbeen, waar het proces zich omkeert. Het wordt “de Dode Zee” genoemd omdat dit het deel van onze fysiologie vertegenwoordigt dat wordt geassocieerd met de lagere drie chakra's. Wanneer we ons hele leven vanuit deze drie leven, zonder ooit op te stijgen naar de hogere chakra's, zullen we ons nooit spiritueel verheffen en geworteld blijven in het basisbewustzijn, gedoemd steeds opnieuw een materieel lichaam aan te nemen in de ogenschijnlijk eindeloze kringloop van geboorte en dood, symbolisch [zoals Bill Murray in de film *Groundhog Day*](#), tot we onze zaken op orde krijgen.

Dan bestaan er ook overeenkomsten tussen de ligging van de drie Piramiden van Gizeh en drie sterren van de Oriongordel in de nachtelijke hemel, wat allemaal dient als een herinnering aan het concept van “zo boven, zo beneden,” het Hermetische Principe van Correspondentie, en hoe wij en de plek waar we onze levens doorbrengen – de Aarde – allemaal onlosmakelijk zijn verbonden met de Hemelse Sferen boven ons. Uiteindelijk is alles één. Dit is de *werkelijke* singulariteit, niet de

maniakale visie van de gedementeerde Transhumanist Ray Kurzweil, die zo dol is op het gebruik van die term.

Lees het Goede Boek wel goed

Orthodoxe Christenen zullen het niet leuk vinden om te horen en me ongetwijfeld bestempelen als ketter, maar de verhalen in de Bijbel zijn misvat als feitelijke, historische gebeurtenissen. In werkelijkheid zijn het allemaal allegorieën die verwijzen naar de menselijke fysiologie en het menselijk brein. Het boek is het verhaal van ieder van ons. De verhalen dienen niet letterlijk te worden opgevat. Jonas werd niet opgeslokt door een walvis om er drie dagen in door te brengen en vervolgens weer te worden uitgespuwd. Deze parabel verwijst naar het “naar binnen gaan,” naar een stille plek door meditatie, en de drie dagen refereren aan de periode waarin het proces van de Chrisma-olie plaatsvindt. Evenzo stierf Jezus niet aan het kruis en werd niet in een tombe geplaatst om na drie dagen te herrijzen. Dit verhaal verwijst naar hetzelfde proces. Het verhaal van Jacobs Ladder in *Genesis* beschrijft eerst dat Jacob een rivier oversteeft aan de rechterkant, waar hij zijn familie en al zijn aardse bezittingen achterlaat, en een dag lang worstelt met een manifestatie. Deze is zijn eigen ego van de linker hersenhelft, waar hij poogt de dominantie van het ego te breken en in plaats daarvan te leven vanuit het hogere bewustzijn van de rechter hersenhelft. Verderop impliceert het verhaal dat Jacob een ontmoeting heeft gehad met God, die hem heeft verteld dat hij voortaan “Israël” genoemd zal worden.

Elders in *Genesis* ondergaat Jacob in zijn “droom” een ervaring van de Chrisma-olie, hij bestijgt de “ladder” en komt “oog in oog met God” wanneer het proces is voltooid, de olie zijn pijnappelklier bereikt en zijn zevende chakra buiten het lichaam verlicht. “God ontmoeten” betekent simpelweg het herstellen van de onlosmakelijke band die we allemaal hebben met de Spirituele Bron – onze werkelijke aard als spirituele wezens die een menselijke ervaring ondergaan, *niet* menselijke wezens die een spirituele ervaring ondergaan. De passage spreekt van het “zaad” van Jacob, zijn “olie” en zijn noemen van de plaats “Bethel” (Bethel Woods was de locatie van het beroemde concert Woodstock), die allemaal betrekking hebben op aspecten van de Chrisma-olie.

Jacob noemde de plek die hij in zijn “droom” had bezocht “Peniël” (als in “pineal” = pijnappel[klier]) en verklaarde: “Ik heb God gezien, van aangezicht tot aangezicht, echter is mijn leven gespaard.” Uhm, aanwijzing?! Onze taak gedurende deze korte levensspanne is om de balans te bereiken tussen onze lichamelijkeheid en spiritualiteit. Dit is de Waarheid die systematisch verborgen is gehouden van de mensheid en jaloers werd bewaakt door geheime genootschappen, zodat slechts een zeer gering aantal in elke generatie zich mogen wagen aan deze procedure. Maar naarmate meer informatie vrijelijk wordt gedeeld, en naarmate de wurggreep waarin het controlesysteem de mensheid vasthoudt hopelijk begint te verslappen, zal dit proces van zich opnieuw verbinden met “God” de ervaring worden van zovelen meer.

De tempel die Salomon bouwde was de tempel in zijn eigen geest, toen hij “naar binnen ging.” De Ark die Noach bouwde te midden van alle chaos en geweld voor de Zondvloed was een ark in zijn geest, waar een paar van elke diersoort symbool stond voor het in stand houden van het leven tot het natuurgeweld was uitgestorven (tot de interne strijd met zijn ego van de linker hersenhelft voorbij was).

Link rechts links rechts

Leven vanuit de rechter hersenhelft is de sleutel tot het hele proces dat door de eeuwen heen in zo veel plaatsen op complexe wijze werd verweven. De linker hersenhelft wordt geassocieerd met vleeselijke lusten en een lager basisbewustzijn, terwijl het bij de rechterzijde allemaal draait om “Goddelijkheid,” spiritualiteit en verbondenheid met de Bron. De rechterkant staat ook het activeren toe van het zesde zintuig, intuïtie, en een zevende zintuig, telepathie, terwijl de meeste mensen slechts leven middels de vijf materiële zintuigen en er geen idee van hebben dat dit potentieel in hen bestaat. Wanneer het proces van de Chisma-olie niet wordt ingekapseld en bewust wordt aangewend middels meditatie en ander gunstig handelen dan zal de olie binnen 24 uur afsterven. De olie kan niet bestaan in een zuur lichaam; alleen wanneer het lichaam meer basisch is (meer polariteit) kan de Alchemistische magie zich volledig ontvouwen.

De aanwijzing zit in de taal. Het is geen toeval dat “rechts” een dubbele betekenis heeft. Naast het tegenovergestelde van “links” betekent het ook “juist” (de “s” aan het einde van “rechts” stamt uit de Oud Nederlandse spelling “des reches” ofwel “van het recht,” ofwel “juist,” dus denk aan “het bij het rechte eind hebben,” vert.). De taal vertelt je dat je het met de keuze om te leven vanuit “rechts” het “bij het rechte eind hebt,” omdat de pijnappelklier, of “Derde Oog,” aan de rechterkant is gelegen. Dit verklaart waarom zo vele “beroemdheden” zijn gefotografeerd met het rechteroog bedekt en het linker niet. Zij communiceren hiermee dat zij hebben gekozen (of werden gedwongen) om het Pad van de Linkerkant of basisbewustzijn te bewandelen. En ook waarom **Beyonce** haar nummer *Irreplaceable* (Onvervangbaar) begon met het pakkende “to the left, to the left” (naar links, naar links). Hoewel het nummer impliceert dat ze haar ex zegt “alles dat van jou is in de linker doos” kreeg het nummer het voor elkaar om miljoenen leeghoofdige “naar links, naar links” te laten zingen, waarmee onbewust de suggestie in hun geest wordt geïmplanteerd om te leven vanuit de linker hersenhelft.

Toen ik aan deze tekst dacht deed het me aan iets herinneren, maar ik kwam er niet op aan wat. Later viel het kwartje. In de film *JFK* van Oliver Stone beschrijft het karakter van Kevin Costner het proces hoe John F Kennedy werd neergeschoten door sluipschutters (*niet* door een “eenzame gek” genaamd Lee Harvey Oswald!) en vertelt dat de kogel van voren en van rechts kwamen, waardoor de President “naar achter en naar links” viel, wat hij drie keer herhaalt. Als Kennedy inderdaad de goed

bedoelende en Goddelijke man was zoals hij voortdurend wordt geportretteerd in alternatieve media, dan lijkt de symboliek dat hij naar achteren en naar links valt een Satanische bespotting van een alom geliefde held in het gezicht van miljoenen, omdat dit het tegenovergestelde is van “naar rechts gaan,” ofwel het omhelzen van een rechtschapen leven.

Dit lijkt me dan een goed moment om het te hebben over nog een ander favoriet symbool van “beroemdheden,” het tonen van het handgebaar 666 door duim en wijsvinger bij elkaar te brengen met de andere vingers uitgestrekt. Er is niets inherent boosaardigs aan het getal 666, net zomin als aan tekens en symbolen gebruikt door de “Illuminati,” zoals piramides. Net als met alle dingen hangt het af van de wil en bedoeling van de beoefenaar, in de zin van wat het gebruikte symbool zou moeten vertegenwoordigen.

Waar het gaat om het getal 666 zegt *Het boek Openbaringen* uit de Bijbel: “Hier komt het aan op wijsheid. Laat hen die het begrip bezitten het getal van het beest tellen: want het is het getal van een mens; en zijn getal is 666.” Het is daarom het getal van een mens of een beest. Er is een keuze. Het getal kan een vertegenwoordiging zijn van het goede of het kwade, afhankelijk van het bewustzijn waarmee het wordt toegepast. Wat ons terugbrengt bij de Vrije Wil, het grootste geschenk waarmee de Schepper ons heeft toegerust. Vanuit bijgeloof dit getal af te doen als “kwaadaardig” betekent dat het wonderbaarlijke punt wordt gemist dat het menselijke leven is gebaseerd op koolstof. Koolstof is opgebouwd uit 6 protonen, 6 neutronen en 6 elektronen. Dus vertegenwoordigen we in materiële vorm 666. De boosdoeners kaapten dit getal voor hun eigen snode plannen en probeerden het te ontdoen van positieve connotaties als deze.

Om dit idee nog verder door te trekken, het lichaam heeft 33 wervels. Jezus zou 33 jaar oud zijn geweest toen hij werd gekruisigd, meer symboliek rond dit getal. Het verklaart ook waarom 33 zo'n belangrijk getal is binnen de Vrijmetselarij, gezien het verwijst naar het opstijgen van Kundalini-energie langs de 33 wervels van de ruggengraat naar waar spirituele verlichting kan worden bereikt. We kunnen hier nog meer pret hebben met taal. “Licht” verwijst zowel naar een lage dichtheid in de zin van gewicht als naar helderheid als tegengiddel voor duisternis – allen ideeën die worden verbonden aan spirituele verheffing en de gedachte dat het werkelijke thuis van onze ziel de Hemel is, eerder dan hier, in de lage dichtheid van de Aarde. (De verbastering van de Engelse taal onthult zo veel wanneer gedecodeerd; “God” is simpelweg het woord voor “good” (goed) met een “o” toegevoegd en is het omgekeerde van het woord “dog” (hond) – iemands idee van een zieke grap? “Devil” (duivel) is “evil” (boosaardig) met een “d” ervoor. Beide woorden zeggen precies wat ze echt vertegenwoordigen. De Engelse (en ook de Nederlandse, vert.) taal zit vol met niet zo heel goed verborgen onthullingen als deze en staat bol van de woordmagie. Geen wonder dat wordt gezegd dat woorden worden “gespeld” (“spell” betekent betovering of toverspreuk).

Rechts is recht

De tegenovergestelde instructie van “naar links, naar links” vinden we ook weer in de Bijbel, waar Jezus tegen zijn volgelingen zegt dat ze “hun net naar rechts moeten werpen” als ze vis willen vangen. Opnieuw is dit allegorie, het gaat niet letterlijk over uit vissen gaan. De vissen staan symbool voor het sterrenbeeld Vissen, dat staat voor wijsheid, en de volgelingen wordt verteld dat, als ze wijsheid willen vergaren, ze dienen te leven vanuit de rechter hersenhelft.

Het is ook interessant te zien dat het oosten van een kompas ligt aan de rechterkant. Dit is waar de leven gevende Zon opkomt in de ochtend, of “wordt herboren” om elke avond symbolisch te “sterven” in het westen, dat ter linkerzijde ligt. Dit lijkt een verder bevestiging dat links en rechts zijn verbonden aan leven en dood, respectievelijk.

Vele culturen hebben over de millennia onderwezen dat rechtschapen leren leven en overmatige gehechtheid aan materiële zaken te laten varen de sleutels zijn tot het ontsnappen uit de kringloop van geboorte, dood en wedergeboorte, om uiteindelijk terug te keren naar onze werkelijke spirituele woonplaats. De filosofieën van Hindoeïsme en Boeddhisme leren over “Samsara,” deze kringloop van geboorte, dood en wedergeboorte. Maar ook dat er een mogelijkheid is om hieraan te ontsnappen die [wordt betiteld als “moksja,”](#) dat in het Sanskriet letterlijk “ontsnapping aan Samsara” betekent. Hindoeïsme, Boeddhisme en Jainisme onderwijzen hetzelfde concept. Wikipedia beschrijft het proces als volgt:

...vrij van “dukkha” en “samsara,” de cyclus van dood en wedergeboorte door kennis van het ware zelf (Atma-jnana), het ontbreken van een permanente essentie, en het ontkoppelen van hunkeringen en van de vasthoudendheid aan passies en de wereldse geest.

Deel van deze ervaring is het verlichten van het kroonchakra buiten het stoffelijke lichaam, dat wordt bereikt via, opnieuw, de rechter helft van de hersenen. Het is de reden waarom alle klassieke afbeeldingen van Jezus, Mithra, Krishna en Boeddha hen tonen met een verlichte gloed boven hun hoofd, omdat ze allen het zevende chakra hebben verlicht en ons laten zien hoe we allemaal zouden moeten leven.

Dit zijn ingewikkelde metafysische concepten, en ik ben me ervan bewust dat vele lezers staan te popelen om terug te keren naar muziek. En daar zijn we bijna, als we de liedjes gaan onderzoeken. Maar dit is de cruciale inleiding waar we doorheen moeten om straks de meeste betekenis te kunnen halen uit de teksten die we onder de loep gaan nemen om te zien wat ze poogden over te brengen.

Terwijl verantwoordelijk voor het verwerken van feiten, cijfers en logica bedraagt de bijdrage van de linker hersenhelft, hoewel qua omvang even groot, slechts zo'n

10% van de hersencapaciteit. Die van de rechter hersenhelft staat voor de overige 90%, maar toch krijgen zo weinigen toegang tot dit enorme potentieel. Hier zien we het concept van “tienden” binnen de Kerk verschijnen. Het geven van 10% van alles dat je hebt versterkt subliminaal het idee om te leven vanuit de beperkte 10% van de linker hersenhelft, in plaats van het vervullen van het ware, holistische potentieel door de rechter te omhelzen.

Terug naar school

Onze ervaren realiteit in deze sferen dient als een soort school, waar onze zielen naartoe komen om de lessen te leren en de ervaringen te ondergaan die ze nodig hebben om te groeien naar gevorderde staten van bewustzijn. Ik kijk nooit meer TV, maar een programma dat jaren geleden een indruk op me maakte was de serie *Ashes to Ashes*, uitgezonden door BBC1, gek genoeg. Het was voor een deel drama over politieprocedures, en voor een deel jaren 1980' nostalgie – als je slechts kijkt naar de voorgevel van de vertellingen. Maar, zoals met alle goede allegorieën, ligt de ware betekenis een aantal lagen voorbij de voordeur verstopt, een proces dat ik geprobeerd heb toe te passen in mijn allegorische roman *The Cause and the Cure* (De kwaal en de remedie*) uit 2019, uit het “Ervoor-tijdperk.”

*Deze roman is ook vertaald in het Nederlands. Je kunt het e-boek voor nop ophalen via [deze link](#). Als je liever luistert dan kun je, ook voor nix, terecht bij deze [afspeellijst](#) op JoeTjoep.

In de laatste aflevering van de serie ontdekt het kijkerspubliek dat de agenten die hun opwachting maakten allen feitelijk zijn omgekomen bij het uitvoeren van hun dienst en terecht zijn gekomen in een soort niemandsland, het Bijbelse Vagevuur, waar ze in het reine moeten komen met bepaalde aspecten van zichzelf en deze te aanvaarden voordat ze verder kunnen op hun spirituele reis. (Het “Vagevuur” wordt vertegenwoordigd door een lawaaierige kroeg!) Eén van de karakters vraagt: “Wat is deze plek?” waarop een ander antwoordt: “het is een plek waar we komen om onszelf te ontrafelen.” Zelden werd een meer veelzeggende metafoor gepresenteerd via een voertuig van de populaire cultuur dan deze – en al helemaal niet bij de BBC.

Deze diepzinnige spirituele waarheden zijn niet alleen verweven in het tapijt van de Bijbel. De specialiteit van spiritueel geleerde Santos Bonacci, bekend als Mr. Astrotheology,” is wat hij noemt “Syncretisme” – het onderzoeken van de overeenkomsten tussen de leringen en geschriften van vele culturen en tradities, van alle tijden, en van over de hele wereld. Onmiskenbaar levert het altijd een wijdverspreide kennis van dezelfde basiswaarheden op. Een aantal jaar geleden verblufte Santos zijn publiek tijdens het evenement Truth Juice in Birmingham toen hij liet zien dat het Interne Alchemistische Proces was gecodeerd in vele kinderliedjes en rijmpjes. Deze metafysische begrippen lijken diep te zijn vergroeid met de collectieve menselijke psyche en worden onbewust opgeroepen wanneer ze worden

overgebracht via voertuigen als films, series op TV, liedjes, romans of gedichten. Santos onthulde dat hij voor het decoderingsproces putte uit het werk van niemand minder dan de duistere occultist, zo geliefde bij de demonische heersers, Aleister Crowley.

De interpretaties waarop hij zich baseert komen uit Crowley's boek *De equinox, Boek vier, deel 2, hoofdstuk VII (Een tussenspel)*. [Dit is de link naar een artikel](#) dat de volle breedte van decoderingen bevat. Zoals de schrijver opmerkt:

Elk kinderversje bevat diepe, magische geheimen die alleen toegankelijk zijn voor wie een studie heeft gedaan naar de correspondenties van de Heilige Qabalah. Door het ontraadselen van een ingebeelde betekenis voor deze “nonsens” gaat men nadenken over de Mysteriën; men geraakt in een diepe overweging van heilige zaken, en God zelf leidt de ziel naar werkelijke verlichting. Vandaar ook de noodzaak te incarneren; de ziel moet afdalen naar de Valsheid om Al-Waarheid te bereiken.

Voor het doel van dit hoofdstuk zullen we ons richten op twee van de meest krachtige van Crowley's observaties die aangeven dat hij duidelijk een begrip had van het leven bevestigende wonder van het Interne Alchemistische Proces. Dit maakt de persoonlijke keuzen die hij maakte, om af te dwalen van dit rechtschapen pad om in plaats daarvan een weg te volgen van boosaardigheid en verwijdering, waarvan hij moet hebben geweten dat het zou leiden tot de ondergang van zijn ziel, des te onbegrijpelijker. We mogen ons ook afvragen waarom menig rockster dezelfde weg is gegaan, terwijl ze toch moeten hebben geweten van dezelfde onthullingen.

Hoe dan ook, dit is wat Crowley had te zeggen over het kinderrijmpje *Hickory Dickory Dock*. (Crowley schreef in het woordgebruik van die tijd, het post Victoriaanse Tijdperk, maar zijn schrijfsels herbevestigen wat wordt onderschreven door zo veel liedschrijvers die we zo gaan bekijken.)

*Hickory Dickory Dock,
De muis klom in de klok,
De klok sloeg één,
Naar beneden rent de muis meteen,
Hickory Dickory Dock!*

Hier bevinden we ons direct op hoger terrein. De klok symboliseert de wervelkolom of, als u daar de voorkeur aan geeft, Tijd, gekozen als één van de voorwaarden van normaal bewustzijn. De muis is het ego; “Mus,” en is slechts “Sum,” “Ik ben,” Kabbalistisch achterstevoren gespeld.

Dit ego, of deze Prana, of Kundalini die omhoog wordt gedreven langs de ruggengraat, de klok slaat één, ofwel, de dualiteit van bewustzijn wordt losgelaten. En de kracht neemt af tot zijn normale niveau.

En over de favoriet aller tijden van het schoolplein *Humpty Dumpty* schreef Crowley:

*Humpty Dumpty zat op een muur,
Humpty Dumpty viel viel naar beneden
En alle paarden van de koning
En alle mannen van de koning
Konden Humpty Dumpty
niet meer terug in elkaar zetten.*

Het is zo eenvoudig dat het eigenlijk geen verklaring behoeft. Humpty Dumpty is natuurlijk het Ei van de Ziel, en de muur is de Afgrond. Zijn “val” is daarom een afdalen van de ziel in de materie; en het is ons maar al te pijnlijk bekend dat alle paarden en alle mannen van de Koning ons niet terug kunnen brengen naar die hoogte.

Dat kan slechts De Koning Zelf!

(“De Koning” verwijst naar het betreffende soevereine individu dat heer en meester blijft over het eigen lot.)

En zo, na een epische reis door esoterische sferen, zijn we eindelijk terug op het terrein van popmuziek, waar we erachter zullen komen dat precies dezelfde spirituele wijsheden al sinds tientallen jaren zich recht onder onze neus bevonden in talloze van onze favoriete en geliefde rocksongs. Allen zijn op sluwe wijze verkleed om iets anders te lijken, zodat hun ware betekenis slechts onthuld wordt aan de ingewijden en hen met een ontwaakt bewustzijn. Maar ze zijn er niettemin, en dat zal eeuwig zo blijven.

Roll the rock

Tijdens zijn verschijnen in 2021 bij het programma *Great Awakening* met Joanne-Divine Life Yogini stelde Charlie Freak:

Wat meditatie dus is, het is alles, want het is de poort naar een andere wereld, een andere sfeer, die we traditioneel kennen als de Blauwe Verschuiving, of het Pad van de Rechter Hand, of de Hemel versus de Hel. Dit is verheffingsmeditatie... want wat meditatie doet, het activeert je pijnappelklier. En geloof me, één van de dingen die ik doe is het decoderen van een groot aantal zaken, vooral Rock & Roll muziek, die trouwens “roll the rock” is. Ze hebben het verkeerd om gedraaid.

Dus eigenlijk is Rock & Roll “roll the rock” (letterlijk “rol de steen”) en de steen die wordt gerold beweegt de fornix, de derde hersenholte. En de fornix is als de steen... De olie moet dus opstijgen naar de derde hersenholte. Het blijft 2 ½ dag in

ruste op de plaat, dat is de hypothalamus, een hormoonklier. Dan transmuteert het en activeert de pijnappelklier. Hierna wordt een elektrisch signaal gestuurd naar een kleine vouw die in verbinding staat met het dak van de derde hersenholte. En als we onze pijnappelklier activeren dan “rolt het de steen.” Dat is Rock & Roll!

Als je de teksten decodeert van zo'n 90% van deze prachtige bands, ze hadden het allemaal over God, Gods Schepping, en dat meditatieve proces van naar binnen gaan – dat het Koninkrijk van God zich binnen in je bevindt.

De nummers die veel van het bovenstaande in zich hebben verborgen komen voornamelijk uit de jaren 1960' en 1970', met een paar uitlopers naar de jaren 1980'. Charlie Freak is van mening dat, tegen 1982, de heersers over de muziekindustrie lucht hadden gekregen van de geheimen die deze muzikanten heimelijk in hun muziek hadden verstopt en tot dusverre onopgemerkt waren gebleven door de platenbazen, dus trokken ze de rem aan om verdere esoterische inhoud te stuiten en dwongen de artiesten om alleen nog maar “goedgekeurd” materiaal uit te brengen. Een handvol nummers leek nog door de mazen van het net te glippen, maar over het algemeen was betekenisvolle mainstream muziek vanaf dat punt dood. En dat is al lang geleden.

Deze muzikanten waren jonge mannen en vrouwen, vaak nog maar twintigers. Dan rijst direct een vraag. Hoe wisten zij op dergelijk jonge leeftijd van deze bekrachtigende materie? Zeker is dat ze de macht ervan begrepen, en het gevaar dat gepaard ging met het gewoon openlijk te zeggen. Vandaar dat ze het zo slim moesten verhullen in allegorie en metafoor.

De mogelijkheden zijn, ten eerste, dat ze zich persoonlijk gedreven voelden om onderzoek te doen naar deze materie. In het tijdperk voor internet zou dat inhouden dat je naar een specialistische bibliotheek of boekenwinkel moest gaan om te spitten naar oude literatuur. Het lijkt onwaarschijnlijk dat zo veel jongen mensen, omringd door alle mogelijkheden om lol te hebben die je twintiger jaren met zich meebrengen, ervoor zouden kiezen om dat belangrijke decennium in hun leven op een dergelijke manier door te brengen, en dat degenen die het hier betreft, zo wijdverspreid als ze waren, dat allemaal op hetzelfde moment zouden besluiten.

Een meer waarschijnlijke optie is, voor zover het mijn wantrouwende geest betreft, dat zij voortkwamen uit familieachtergronden waar het gebruikelijk was om dergelijke kennis te onderwijzen, of dat ze werden geïnitieerd in de leringen van één of andere mysterieschool. Zeker is dat veel van de betrokken artiesten die de meest diepgaande en krachtige nummers uitbrachten deel uitmaakten van de goed gedocumenteerde scene van Laurel Canyon, met alle militaire connecties in de familie die daar de hoek om komen kijken.

De enig overgebleven mogelijkheid die sommige lezers nog zullen overwegen is dat, als creatieve types, ze op één of andere manier in staat waren om deze informatie

als inspiratie van buitenaf “door te krijgen” van de Muzen of een dergelijke bron, en dat de teksten “door hen vloeiden.” Dit zie ik als een geloofwaardige optie omdat ik bij vele van mijn publieke praatjes het gevoel had dat de overgebrachte informatie van iets buiten mij door mij kwam. Ik kan terugkijken naar opnamen ervan en denken “wow, heb ik *dat* gezegd? Waar kwam *dat* vandaan?”

Dit alles gezegd hebbende, laten we dan nu beginnen met kijken naar een greep uit de nummers in kwestie, met een respectvolle hoofdknik naar Charlie Freak, gezien de meeste decoderingen van zijn hand zijn. [Zijn kanaal op Rumble](#) bevat vele video's waar de nummers per stuk worden ontleed, en nog meer vind je in zijn serie van 150 miniboeken over de belangrijkste rockalbums aller tijden. Om deze lijst in te zien kun je op [deze link](#) klikken.

Pink Floyd: *Dark Side of the Moon* (album) (De schaduwkant van de Maan)

We beginnen niet met één nummer maar met een heel album waarin grote waarheden gecodeerd lijken te zijn. Het is niet voor niets dat het wordt gelauwerd als één van de beste albums aller tijden, en één van de best verkochte, en het album dat meer weken doorbracht in de hitlijsten dan welk ander ook. Hoeveel van de luisteraars echter hebben opgepikt wat het album over lijkt te dragen, eerder dan eenvoudigweg slechts het oppervlakkige te waarderen, blijft een open vraag.

Het album is een kroniek van de reis van de mens door het hedendaagse leven (het leven in 1973 verschilde niet erg veel van het leven nu) binnen de Georganiseerde Samenleving. Toepasselijk genoeg is het eerste dat de luisteraar hoort een stabiele

hartslag als inleiding voor het nummer *Breathe* (Haal adem), een indicatie van de eerste momenten van een nieuw leven. Het nummer brengt alle hoop en potentieel in kaart die komen met een nieuwe geboorte.

*Lang zul je leven, hoog zul je vliegen,
Je glimlachen, en de tranen die je zult huilen,
En alles dat je beroert en alles dat je zult zien,
Meer zal je leven niet worden.*

Het duurt echter nooit lang voordat de heersers van de Georganiseerde Samenleving grip krijgen op een nieuwe slaaf:

*Ren, konijntje, ren,
Graaf dat hol, vergeet de zon,
En als uiteindelijk het werk is gedaan,
Geen tijd om te rusten, tijd om het volgende te graven.*

*Want lang zul je leven en hoog zul je vliegen,
Maar alleen wanneer je meevaart op de getijden,
En, balancerend op de grootste golf,
Steven je af op een vroeg graf.*

De inrichting van de Georganiseerde Samenleving zorgt ervoor dat de meeste mensen nooit hun leven tot het volledige, holistische potentieel zullen leven, en ze houden het minder lang vol dan de Schepper had ontworpen. Is het je ooit opgevallen hoe de zogenaamde “elite” klasse vaak langer leeft dan 100 jaar, terwijl de meesten uit de reguliere maatschappij nauwelijks de 80 haalt?

Dark Side werd geconstrueerd als een conceptalbum, om in één keer te luisteren. Willekeurig naar de afzonderlijke nummers luisteren legt niet de boodschap van het album bloot. *Breathe* gaat over in het hectische en instrumentale *On the Run* (Op de vlucht) en daarna wordt in *Time* (Tijd) de boodschap voorgezet van hoe het leven op Aarde is gestructureerd om de gewone leden van de maatschappij uit te buiten en hen weg te houden van een spirituele zoektocht:

*De momenten die samen een saaie dag vormen tikken weg,
Nonchalant verdoe je je tijd en verspilt de uren.
Je hangt maar wat rond op je geboortegrond,
En wacht op iets of iemand om je de weg te wijzen.*

*Elk jaar wordt korter, nooit lijkt je de tijd te vinden.
Plannen waar niks van terecht komt, of op zijn best wat gekrabbel op papier.
Vastklampen in stille wanhoop, zo doen de Engelsen dat.
De tijd is op, het lied voorbij.
Ik dacht dat ik nog iets te zeggen had.*

(Ik waardeer de zinsnede “zo doen de Engelsen dat.” Zo was het in 1973 en zo is het vandaag de dag nog steeds, wat een goede verklaring is voor hoe men in het VK zo lang wegwam met de “corona”Plandemie!)

The Great Gig in the Sky (Het Grote Gebeuren in de lucht) is voor mij het meest fascinerende nummer van *Dark Side*. Met een pianocompositie van Richard Wright, waar gitarist David Gilmour op de achtergrond een melancholische slide gitaar speelt, wordt de luisteraar vier minuten lang meegesleept door de innige, tekstloze klaagzang van sessiezangeres Clare Torry. Haar krachtige vocalen bouwen vanaf het inzetten al op in intensiteit naar een overweldigende hartstocht om geleidelijk kalmer te worden, naar mooie melodische tonen. *Great Gig* zou kunnen worden opgevat als een reactie op de levenservaring – het omgaan met de beproevingen en uitdagingen van het leven van alledag binnen deze geconstrueerde sfeer, voordat men geleidelijk komt tot acceptatie van het toebedeelde lot in zijn of haar leven. Alternatief is het ook wel verklaard als een observatie van een geestesziekte, waar de zangeres afdaalt naar complete waanzin voordat ze wordt gekalmeerd.

De meest relevante observatie is echter dat het gaat over de sterfelijkheid van de mens en het accepteren van het fysieke overlijden (wat natuurlijk helemaal geen einde is, maar slechts een overgang naar een andere staat van bewustzijn). Een goede aanwijzing hiervoor komt voort uit de enige gesproken woorden tussen de klaagzang door. Wanneer de staat van Torry begint te veranderen van intens naar gekalmeerd uit ze de woorden “o, God,” alsof ze een helder moment had en een verbinding ervoer met de Schepper. Hierna wordt haar klaagzang rustiger, wat een aanvaarding suggereert van de fysieke “dood” en een bereidheid te beginnen met wat er aan voorbij ligt.

Dit idee wordt versterkt door de voice-over van een Ierse werknemer van de studio die aanwezig was tijdens de opnamen en wiens uitingen, zo vertelt de overlevering, door de band werden opgenomen en gebruikt. Tijdens een instrumentaal gedeelte hoor je hem zeggen:

En ik ben niet bang om dood te gaan. Maakt niet uit wanneer. Het kan me niet schelen. Waarom zou ik bang zijn om dood te gaan? Daar is geen reden toe. We moeten allemaal een keer vertrekken.

Daarmee komt een eind aan kant één van het album (voor de jongeren onder ons, een langspeelplaat had twee kanten, als de ene kant was afgelopen moest je de plaat fysiek omdraaien om de andere kant te beluisteren, vert.). Kant twee begint met *Money*, dat, hoe je het ook bekijkt, een vernietigende aanklacht is tegen het leven in een kapitalistische maatschappij en hoe het vergaren van materiële rijkdom de alles overheersende factor is geworden in hoe de meeste mensen hun leven leiden – dit alles natuurlijk naar ontwerp, om ons weg te houden van wat *werkelijk* van belang is in ons leven.

Geld, zorg dat je ontsnapt.

Neem een goede baan voor meer geld, dan komt het voor elkaar.

Geld, het is vluchtig.

Grijp het met beide handen en leg een voorraad aan.

Nieuwe auto, kaviaar, vier sterren dagdroom,

Ik denk dat ik maar een voetbalteam ga kopen.

Geld, het is een misdaad.

Deel het eerlijk, maar blijf van het mijne af.

Geld, zo wordt gezegd,

Is de wortel van alle kwaad vandaag de dag.

Maar als je vraagt om opslag wees dan niet verrast dat er niets te geef is.

In *Us and Them* (Wij en zij) wordt de polariteit tussen de rijke “elites” van de wereld en alle anderen onderzocht – met het focus op de oorlogsindustrie, en het roept de vraag op over welke kennis van binnenuit de schrijvers David Gilmour en Richard Wright beschikten over de klasse van geheime genootschappen, en hoe ze te werk gaan bij het manipuleren van elk aspect van het dagelijks leven van de “nutteloze eters,” gezien de aristocratische opvoeding van Richard en de schooltijd van Roger:

Wij, en zij,

En uiteindelijk zijn we slechts gewone mensen.

Ik, en jij,

Alleen God weet dat we dit niet zouden kiezen.

“Voorwaarts” riep hij van achteren,

En de voorste linie stierf.

De generaal zat, en de lijnen op de kaart

Bewogen zich van zij naar zij.

Met het volgende instrumentale nummer *Any Colour You Like* (Kies maar welke kleur) wordt teruggegrepen op het veel gevierde hoesontwerp van het album (afkomstig van het agentschap Hipgnosis, zoals gedetailleerd in *Muzikale Waarheid deel 1*). Eerder dan dat het doet denken aan een uitspraak van autofabrikant Henry Ford roept dit het beeld op van het prisma op de albumhoes dat een straal wit licht breekt in zes verschillende kleuren (hoewel “de kleuren van de regenboog” zeven telt in aantal).

Dit is een metafoor voor het menselijk systeem van chakra's, waar elk ronddraaiend “wiel van licht” zijn eigen frequentiepatroon en kleur heeft (de corresponderende zeven kleuren van de regenboog herinneren ons aan de verbondenheid tussen onze menselijke fysiologie en de natuurlijke wereld). Op cryptische wijze herinnert het nummer de luisteraar eraan dat het altijd een kwestie van keuze is via welk chakra

men zijn of haar leven wil leven – via de beperkingen van het basischakra dat wordt geassocieerd met angst en lagere, vleeselijke verlangens, via het kroonchakra, dat is verbonden met een hoger bewustzijn en gehechtheid aan spiritualiteit, of via elk punt daar tussenin.

Brain Damage (Hersenschade) zou een ode zijn aan lid en oprichter van Pink Floyd **Syd Barrett**, die, zo gaat het verhaal, zou zijn afgedaald naar onherstelbare geestesziekte als gevolg van het te veel nemen van LSD in de tijd van de tegencultuur in de jaren 1960', maar die bijna zeker het slachtoffer was van op trauma gebaseerde geestbeheersing. In [deel 1](#) kun je hier meer over lezen. De openingsregels hintten naar de nostalgische herinneringen aan een jong leven dat in de kiem werd gesmoord en geruïneerd:

De gek is op het gras.

De gek is op het gras.

Herinneringen aan spelletjes, gevlochten madeliefjes en gelach,

Moet de gekken op het pad houden.

Het vierde couplet lijkt te verwijzen naar een lobotomie, om een individu compleet af te snijden van zijn Goddelijkheid en hem (of haar) te reduceren tot weinig meer dan een robot van vlees. Wellicht was dat het lot van Syd, maar symbolisch vertegenwoordigt het hoe zovelen zijn geconditioneerd in deze staat van afgetakeld bewustzijn als gevolg van alle aanslagen op ons hogere Zelf binnen het alledaagse leven in onze “ontwikkelde” landen. (Het is nog een factor die goed verklaart waarom er niet op massale schaal weerstand kwam tegen het Coronabedrog middels hoger bewust kritisch denken en gewoon gezond verstand.)

De gek zit in mijn hoofd.

De gek zit in mijn hoofd.

Je heft het mes, jij brengt de verandering aan.

Je herschikt me tot ik geestelijk weer in orde ben.

Je sluit de deur en gooit de sleutel weg.

Er zit iemand in mijn hoofd, maar ik ben het niet.

Een verdere relevantie met betrekking tot het lot van Syd Barrett (waarvan we in 1976 meer zagen op het album *Shine On, You Crazy Diamond* [Blijf schitteren, jij knotsgekke diamant]) komen voort uit de regels die lijken te gaan over de verandering van het geluid van Pink Floyd, van het tijdperk van psychedelische Rock naar het chique Progressieve geluid dat wordt vertegenwoordigd door *Dark Side*:

En als de band waarin je speelt plotseling andere liedjes gaat spelen

Dan zie ik je aan de schaduwkant van de Maan.

Brain Damage gaat naadloos over in het laatste nummer van het album, *Eclipse* (Verduistering). Alle ervaringen die een mens in zijn leven doormaakt worden hier

nog eens op een rijtje gezet, met regels als:

*Al wat je aanraakt,
Al wat je ziet,
Al dat je proeft,
Alles wat je voelt,
Alles dat je liefhebt,
Alles dat je haat,
Alles dat je wantrouwt,
Al dat je redt.*

Het eindigt met de onplezierige notie dat alles in Gods Schepping binnen deze sfeer werd ontworpen om holistisch samen te bestaan, in samenhang met al het andere, op Goddelijke wijze op elkaar afgestemd in een symfonie van pracht en verwondering – “en alles onder de zon is in harmonie.”

Want... er is een probleem, de laatste regel vertelt ons – “maar de Zon wordt verduisterd door de Maan.” Het is de vernietigende vaststelling dat wat we ervaren in deze uitdrukking van het bestaan is vervormd en omgekeerd door een tegenwerkende parasitaire kracht.

De meeste teksten van *Dark Side* werden geschreven door Roger Waters, wat duidt op enige bekendheid met deze dynamieken – vooral als je bedenkt dat de bandleden op dat moment nog twintigers waren, maar op één of andere manier toch al kennis hadden vergaard die eerder hoort bij mensen van twee keer hun leeftijd – als mensen dit überhaupt al bereiken.

Dit album demonstreert duidelijk esoterische kennis die open aan elke luisteraar wordt gecommuniceerd die beschikt over het vermogen om te ontraadselen wat wordt overgedragen. Maar deze factor moeten we dan op één of andere manier zien te vereenzelvigen met de meer recente gemengde boodschappen afkomstig van Roger (zie het eerdere hoofdstuk *Alle middelen ingezet*) en het gehoorzaam uitdragen van de officiële lijnen, net zoals de rest van zijn gecontroleerde gelijken. Roger zelf, Pink Floyd als band en het altijd aanwezige album *Dark Side of the Moon* zullen dus altijd wel omgeven blijven door fascinerende raadselen.

Ook blijven we in het ongewisse wat Floyd eigenlijk wist over de werkelijke aard van de Maan, wat onmogelijk een stuk steen kan zijn waar je met een raket op kunt landen maar alle bewijs laat zien een simpele lichtende schijf te zijn, of lichtbron.

Die ouwe Ierse vent krijgt het laatste woord op het album in één van de gebruikte voice-overs:

Er bestaat eigenlijk geen schaduwkant van de Maan. Feitelijk is die helemaal donker.

Simon & Garfunkel: *Sound of Silence* (Het geluid van de stilte)

Deze eeuwige favoriet is makkelijk te ontcijferen. Het verwijst naar het meditatieproces – het “naar binnen gaan,” naar die plek van rust en stilte. Zoals Paul Simons openingsregel luidt:

*Hallo, duister, mijn oude vriend,
Ik kom weer eens met je praten.*

Hij spreekt van de gelukzaligheid bij het binnengaan van de meditatieve staat. Verderop zegt hij dat “zijn ogen werden gestoken door de flits van een neonlicht,” wat het beeld oproept van het verlichten van de pijnappelklier en het kroonchakra, zoals eerder besproken.

*En in het naakte licht zag ik
10.000 mensen, misschien meer.
Mensen die spraken zonder te praten,
Mensen die hoorden zonder te luisteren.*

Hier lijkt Paul het proces van telepathie te beschrijven, het innerlijke “weten” waaruit we kunnen putten, waar woorden onnodig worden en grote wijsheden worden doorgegeven. De volgende regels zijn heel ontsluitend in het licht van de eerdere stelling dat deze liedschrijvers een drang voelden om deze waarheden heimelijk over te dragen, wetend dat ze het niet gewoon rechtuit konden zeggen:

*Mensen die liedjes schrijven die stemmen nooit zullen delen.
En niemand die het waagde
Het geluid van de stilte te doorbreken.*

Roberta Flack: *Killing Me Softly* (Doodt me zacht)

Ook al werd het in 1973 een hit voor Roberta Flack, met een heropleving door **The Fugees** in de jaren 1990', dit nummer werd geschreven door Lori Lieberman, naar bericht als het gevolg van haar bezoek aan een concert van Don McLean in de fameuze Troubadour Club in Los Angeles.

De krachtige boodschappen en waarheden in het werk van McLean hadden een diepgaand effect op Lori en zette haar aan tot het stellen van vragen over het onjuiste beeld van zichzelf, geassocieerd met haar “pijnlichaam.” Het voelde alsof de muziek van McLean het ego van haar linker hersenhelft “doodde” waardoor ze toegang kreeg tot het hogere bewustzijn, gelieerd aan de rechter hersenhelft. Vandaar de geniale tekst: “Streelt mijn pijn met zijn vingers, zingt mijn leven met zijn woorden, doodt

me zacht met zijn lied,” dat rechtstreeks refereert aan dit proces.

Procul Harum: *A Salty Dog* (Een zeebonk)

De betekenis van het nummer *A Whiter Shade of Pale* (Een wittere tint bleek) heeft onderzoekers tientallen jaren verbluft en voor raadsels gesteld. Dit nummer echter, als anderen van de band geschreven door Keith Reid en Gary Brooker, laat zich makkelijker ontcijferen, gewapend met de kennis die we hebben opgedaan in dit hoofdstuk.

Het gebruikt symboliek uit de zeevaart om het proces van Chrysmo-olie te beschrijven, de kruisiging van het ego van de linker hersenhelft, en het bereiken van het hogere Christus-bewustzijn. Het lijkt dat het schip in het lied gedoemd is, verdwaald op zee – een metafoor voor ons mensen die gevangen raken in basisbewustzijn en de scheiding van ons Hogere Zelf. Maar op de “zevende dag zeeziekte” (wellicht een vingerwijzing naar de zeven chakra's van het lichaam?) vindt het schip land:

*Op de zevende dag zeeziekte,
Bereikten we de aanleghaven.
Zand, zo wit, een zee zo blauw,
Geen plek van stervelingen.
We vuurden de kanonnen af,
Verbrandden de masten,
En roeiden van het schip naar de kust.
De kapitein liet een traan, de zeelui huilden,
Onze tranen waren tranen van geluk!*

Na vele ontberingen hebben de zeelieden – wij – de Kundalini-ervaring geactiveerd en zijn ontsnapt aan de klauwen van het egoïstische zelf, ervaren nu de gelukzaligheid die de hereniging met “God” met zich meebrengt.

The Eagles: *Hotel California*

Dit is één van de meest geanalyseerde teksten in de geschiedenis van Rock. De betekenis die de meesten gegeven hebben aan *Hotel California* is dat het een metafoor is voor de muzikindustrie zelf, het “verkoop van de ziel” dat er deel van is, en het absolute eigenaarschap over muzikanten, geduid in de regel “je kunt uitchecken wanneer je wilt, maar vertrekken kun je nooit.” Het krediet voor het nummer, dat werd uitgebracht als de titelsong van het album in februari 1977, gaat naar Don Henley en Glen Frey voor de tekst en Don Felder voor de muziek.

Er zijn echter ook alternatieve verklaringen. De regel vroeg in de tekst, “het kan de

Hemel zijn, of de Hel,” herinnert ons eraan dat alles in dit leven een keuze is uit vrije wil. Het refrein is de stem van het ego uit de linker hersenhelft en beschrijft alle verlokkingen die bestaan in de fysieke 3-D wereld om ons weg te houden van de ontdekking van hoger bewustzijn:

*Welkom bij Hotel Californië,
Zo'n mooie plek,
Zo'n mooi gezicht.
Plek genoeg bij Hotel Californië.
Elke tijd van het jaar
Kun je het hier vinden.*

Die keuze, gemaakt door de linker hersenen, gaat gepaard met de uiteindelijke spijt:

En ze zei: “We zijn hier allemaal slechts gevangenen, het gevolg van onze keuze.”

En het doden van het beest, het ego van de linker hersenhelft, is een moeilijke taak die maar weinigen weten te volbrengen, zoals de verteller in het lied ons laat weten:

*In de grote zaal kwamen ze samen voor het feestmaal.
Ze steken het met hun stalen messen,
Maar krijgen het beest gewoon niet klein.*

In het laatste couplet zegt de verteller dat het laatste dat hij zich herinnert is dat hij naar de deur rent. Al het andere is hij vergeten. Net zoals, indien we falen in dit leven, we gevangen blijven in de cyclus van Samsara, de kringloop van geboorte, dood en wedergeboorte, en komen terug in een nieuw leven, al onze herinneringen gewist – wat noodzakelijk is om te leren, te groeien en te ontwikkelen.

Don Henley gaf ooit het commentaar dat het nummer ging over “een reis van onschuld naar ervaring... dat is alles.”

Was dat alles?

Led Zeppelin: *Stairway To Heaven* (Trap naar de Hemel)

Als het voorgaande nummer het meest geanalyseerde nummer uit de Rock-geschiedenis zou zijn dan moet dit nummer een goede tweede zijn. Voor dit doel laten we de aanwezigheid van Satanische, achterstevoren opgenomen boodschappen (behandeld in *Muzikale Waarheid deel 1*) achterwege en richten we ons volledig op wat lijkt de goedaardige boodschap te zijn in dit nummer. De ogenshijnlijke dubbelzinnigheid vervaagt als je beseft dat het gaat over een vrouw die probeert naar de Hemel te komen, of spirituele verlichting probeert te bereiken. We ontmoeten haar in de openingsregel:

*Er is een dame, ze weet het zeker, het is alles goud dat er blinkt,
En ze koopt een trap naar de Hemel.
Als ze daar aankomt, weet ze, en alle winkels zijn gesloten,
Met slechts een woord kan ze krijgen waar ze voor kwam.*

Zoals Oscar Wilde zou hebben gezegd kent ze van alles de prijs maar van niets de waarde. Deze vrouw (mogelijk geïnspireerd door Somerset Belenoff, zoals eerder beschreven in Sound Bites) ziet het bereiken van de Hemel als een noodzakelijk kwaad en denkt dat ze er met geld kan komen, eerder dan het interne werk te doen.

We worden er opnieuw aan herinnerd dat alles in dit leven een keuze is en dat het nooit te laat is om van pad te veranderen en betere keuzen te maken met de regels:

*Ja, er zijn twee wegen die je kunt gaan, maar, op de lange termijn,
Is er nog steeds tijd om van richting te veranderen.*

Tegen het einde van het nummer zien we de dame in kwestie terug. Maar nu lijkt ze de waarde van het interne werk doen geleerd te hebben en straalt een licht uit als het resultaat van het ondergaan van het alchemistisch proces:

*Naarmate we ons verder op het pad begeven,
Onze schaduw groter dan onze ziel,
Loopt daar een dame die we allemaal kennen,
Die wit licht uitstraalt en wil laten zien
Hoe alles nog steeds in goud verandert.*

Het “in goud veranderd” doet ook weer denken aan de “honing” van de pijnappelklier, die poort naar verlichting.

Steely Dan: *King of the World* (Koning van de wereld)

Dit nummer brengt de “reis van de held” in kaart – het succesvol doden van de dominantie van het ego, het omhelzen van de Chrisma-olie/Kundalini-ervaring, de verlichting van het kroonchakra en het “oog in oog komen met God.” Waar de verteller van *Hotel California* faalt in zijn missie omdat hij zich niet los kon maken van het gekwebbel van stemmen in zijn hoofd, wat hem belette een meditatieve staat binnen te gaan, slaagt de schrijver van *King of the World* wel.

Het hele nummer, met zijn diep tweeslachtige tekst, is geïnterpreteerd als een gesprek tussen de verteller, die het werk doet om op te stijgen naar de Hemel, en “God.”

Dus kan ik niets meer zeggen dan dat ik leef en ik me goed voel.

Ofwel, “Ik heb de chaos van de linker hersenhelft overleefd en verhef me nu.”

Dan zien we een bedreven woordspel van de schrijvers Donald Fagan en Walter Becker, die daar geniaal in waren, in het refrein:

*Geen marigolds (goudsbloemen) in het beloofde land.
Er is een gat in de grond
Waar ze pleegden te groeien.*

“Marigolds” kunnen we opsplitsen in Maria, de archetypische Moeder en uitdrukking van het heilige vrouwelijke, en goud. Zoals eerder besproken splitst de Chrisma-olie binnen het Intern Alchemistisch Proces in tweeën, de helft gaat naar de mannelijke pijnappelklier, de “honing,” en de andere helft naar de vrouwelijke hypofyse – de “melk,” Maar er zijn geen melk en honing in het “Beloofde Land,” dat staat voor leven in de gewone wereld “daarbuiten,” de namaak, illusoire wereld die wordt “beloofd” door de heersers over de Georganiseerde Samenleving. Het is niet meer dan een gat in de grond.

Dan:

*Elke man die vertrok over de Rio Grande
Is wat mij betreft de Koning van de wereld.*

Hij reflecteert – accuraat – op de aard van leven in de 3-D fysieke realiteit van de Georganiseerde Maatschappij, die ziek is, aangetast, gewelddadig en alleen maar erger wordt. Des te meer redenen om het ego te laten “sterven” en op te stijgen naar hoger bewustzijn. Want het is nou niet dat je iets van waarde achterlaat.

*Als ik binnen blijf
Overleef ik misschien tot zaterdag.*

De schrijver roept meditatie op, het “naar binnen gaan,” en vermeldt “leven tot zaterdag,” want dat was de oorspronkelijke Sabbat/heilige dag voordat in Westerse tradities de zondag werd aangenomen voor die rol.

America: *A Horse With No Name* (Een paard met geen naam)

Een lied geschreven door Bunnell Dewey over het meditatieproces. De verteller verhaalt over de woestijn intrekken, op ontdekkingsreis, dat staat voor onze geest binnentrekken – wellicht voor het eerst het losbreken van het lawaai en de drukte van de Georganiseerde Samenleving en het ontdekken wie we in de kern werkelijk zijn.

Het karakter vertelt dat de eerste dingen die hij ervoer “planten en vogels en stenen

en dingen” waren, en “zand, heuvels en ringen.” Het zijn allemaal dingen die we waarnemen met onze vijf stoffelijke zintuigen. Een indicatie dat de verteller zaken alleen benadert vanuit fysiek perspectief, via de sfeer van de linker hersenen.

Kort daarna heeft het karakter zich echter begeven op het pad van meditatie en is gegaan naar die stille en rustige plek, getuige de regels:

*Het voelde goed weg uit de regen te zijn.
In de woestijn herinner je je naam,
Want er is niemand die je last bezorgd.*

Dit is altijd een populair deuntje geweest en wordt nog steeds veel gedraaid op de radio. Deel van de reden zou kunnen zijn dat de tekst diepgewortelde archetypes in ons ontwaakt binnen ons bewustzijn zonder dat we het werkelijk beseffen. De reis van de verteller is in potentie de reis van ons allemaal.

The Band: *The Weight* (De last)

Geschreven door de deels Canadese, deels Oorspronkelijke Amerikaan Robbie Robertson zijn de tekstuele aanwijzingen vanaf het begin aanwezig. “Ik trok Nazareth binnen” vertelt ons dat het lied over “Jezus” gaat, maar waar Jezus ons symboliseert. Zoals zoveel van die andere nummers gaat het over de menselijke psychologie en verwantschap met het goddelijke.

*Doe het effe rustig aan, Fanny,
Laat het effe gaan.
Laat die last maar rusten.
Laat mij die last maar dragen.*

Het refrein is als gesproken door “God” die ons uitnodigt onze zorgen en zware last van het materiële leven achter te laten (eufemismen terzijde, “Fanny” is een vertegenwoordiging van het heilige vrouwelijke/Moeder Maria), en ook de manipulaties door de heersers over de Georganiseerde Maatschappij, die ons hierin verstrikt willen houden om te voorkomen dat we het hogere bewustzijn van de rechter hersenhelft bereiken. “God” biedt aan deze zware last voor ons te dragen als we maar de keuze uit vrije wil maken om het pad van hoger bewuste spiritualiteit te bewandelen.

In de rest van het nummer meer cryptische anekdotische vertellingen, waaronder het couplet:

*Maffe Chester liep me achterna en haalde me bij in de mist.
Hij zei: “Ik maak je rek, maar neem jij Jack, mijn hond.”
Ik zei: “Wacht even, Chester, je weet dat ik een vreedzaam man ben.”*

Hij zei: Dat geeft niet, jongen, geef hem maar eten wanneer je kunt.”

Dit is een gesprek tussen de verteller en “God.” “God” zegt: “Doe gewoon je best in het leven. Doe wat je weet dat goed is en streef naar deugdzaamheid zo goed je kunt.”

Een beter advies kun je niet krijgen, toch?

The Allman Brothers: *Melissa*

Dit nummer werd geschreven door Gregg Allman voor zijn oudere broer Duane, minder dan een jaar voor de laatste in oktober 1971 tragisch om het leven kwam toen zijn motorfiets in botsing kwam met een oplegger. Duane was naar bericht een diep spirituele man die meditatie beoefende en klaarblijkelijk in een meditatieve staat ging tijdens zijn lange gitaarsolo's. Dat lijkt bij meer muzikanten het geval te zijn. Ze gaan “ergens anders naartoe.” Het was niet bepaald een band waar het geluk vanaf droop. Ook bassist Berry Oakley overleed aan de gevolgen van een motorongeluk, net iets meer dan een jaar na Duane. De vader van Gregg en Duane, Willis Allman, werd vermoord toen de broers nog maar jonge kinderen waren.

Ondanks deze tragediën toonde hij zijn vakmanschap met het diep betekenisvolle *Melissa*. Hoewel het aan het oppervlak een nummer lijkt te zijn over een meisje is “Melissa” ontleend aan een oorspronkelijk Sanskriet woord dat later geboorte gaf aan een Griekse woord. “Malita” betekent “honingzoet” en “mulatos” is honing. Dus is de naam “Melissa” een verwijzing naar de zoetheid van honing, en dit, zo ontdekten we eerder, is verbonden met het proces van de Chrisma-olie, het heilige mannelijke, geassocieerd met de pijnappelklier. Als Gregg het heeft over “terugrennen naar Melissa” dan betekent dat niet dat hij er vandoor gaat, naar een meisje toe, op het moment dat hij de kans heeft. Het betekent dat hij de gelegenheid aangrijpt om meditatie te beoefenen om zijn pijnappelklier te verlichten en opnieuw een verbinding te maken met de Goddelijke Bron.

Matthews Southern Comfort: *Woodstock*

Hoewel het best bekend in de vorm van **Matthews Southern Comfort**, dat in 1970 een nummer 1 hit werd in het VK, werd het nummer oorspronkelijk geschreven en uitgevoerd door Joni Mitchell. Het zou gaan over het beruchte concert Woodstock, gehouden in Bethel Woods, augustus 1969, dat, hoewel gevierd als de ultieme hippie-bijeenkomst, kwam op een moment dat de beweging begon uit te sterven, niet geholpen door de zogenaamde “Manson-moorden” die slechts een week eerder hadden plaatsgevonden in Los Angeles en werden gebruikt om de reputatie van “hippies” in de ogen van het mainstream medianieuws consumerende publiek verder te besmeuren.

Niettemin is het lied ook een prachtige ode aan de relatie die wij, als spirituele wezens die een tijdelijke menselijke ervaring ondergaan, onderhouden met “de Hemel” of met “God.”

*We zijn sterrenstof, we zijn goud.
En we moeten terug in de Hof zien te komen.*

Het refrein verwijst naar de Hof van Eden, een Bijbels Utopia, voor zonde en chaos van de linker hersenhelft hun intrede deden en de mens op het verkeerde pad brachten.

Meer van hetzelfde met:

*Och, misschien is het de tijd van het jaar,
Of misschien is het de tijd van de Mens.
En ik weet niet wie ik ben,
Maar het leven is om te leren.*

Dit lied moet bij het eerste verschijnen een diepgaand effect hebben gehad op de luisteraar omdat – hoe gemaakt en gefiltreerd het uiteindelijk ook bleek te zijn – de hippie/tegencultuur toch heel bijzonder moet hebben gevoeld, en heel spiritueel voor degenen die erin verzeild raakten – “iets in de lucht,” in de woorden van Thunderclap Newton – en zeer zeker de “tijd van de Mens,” met alle praat over de komst van het Aquarius-tijdperk die toen de ronde deed als zijnde aanstaande. (Dat wordt trouwens, al die decennia later, nog steeds gezegd!)

Het einde van het laatste couplet luidt:

*En ik droomde dat ik bommenwerpers zag,
Naast elkaar vliegend in de lucht,
Schakelden de vlinders uit
Boven ons land.*

In onze tijd kunnen we ons hetzelfde voorstellen, maar dan met “vliegtuigstrepen” in de lucht.

Prince & the Revolution: *The Ladder* (De ladder)

Zoals de voorloper van dit boek al veronderstelde, ook al wordt Prince het best herinnerd om zijn onzedelijke en wulpse mainstream werk zijn er op al zijn albums een aantal diep spirituele en beschouwende nummers verstopt. Dit pareltje van het album *Around the World in A Day* (De wereld rond in een dag) uit 1985 toont Prince' vergevorderde metafysische kennis, wat suggereert dat hij bekend was met dergelijk

bevrijdende wetenschap, mogelijk door inwijding in een mysterieschool. Wat misschien iets vertelt is dat de vader van Prince, Jazzmuzikant John L Nelson, wordt genoemd als coauteur van het nummer.

Het is vrij duidelijk dat Prince verwijst naar het proces van de Chrisma-olie of Kundalini, en naar het feit dat weinigen deze ervaring bereiken, als we kijken naar het refrein:

*Iedereen zoekt naar de ladder,
Ieder wil zijn ziel gered.
De stappen die je zet, tis geen makkelijke weg.
Maar de beloning is groot
Voor degenen die hem willen gaan.*

En verderop:

*Wat is het nut van een half verhaal, een halve droom?
Je moet alle treden er tussenin betreden.*

Howard Jones: *Hide & Seek* (Verstoppertje spelen)

Ik heb de betekenis van dit nummer al behandeld in het vorige boek, in het deel over symboliek in video's uit de jaren 1980', maar dit is een goede plek om er nog eens naar te kijken. Het nummer is best wonderbaarlijk, gezien de diepe betekenis die wordt overgedragen, dit alles vermomd als mainstream Synthpop met een pakkend refrein. Het kijkt naar de creatieve kracht achter het Universum, de Allerhoogste, en dat deze kracht – als enige dat bestaat – een speelplaats wil maken – deze Aardse sfeer – waarin het zich kan afsplitsen in individuele eenheden van bewustzijn, zich kan verliezen en kan genieten van de ervaring zijn ware aard te herontdekken – een kosmisch spelletje verstoppertje spelen.

*Er was een tijd waar er helemaal niets was,
Helemaal niets, slechts een gezoem in de verte.
Er was een wezen, dat leefde alleen.
Hij had niemand om mee te praten, en niks te doen.
Hij maakte de plannen,
Leerde met zijn handen te werken,
Een miljoen jaar ging voorbij en zijn werk was af.*

Zichzelf vergeten is cruciaal voor dit proces, net zoals we onszelf vergeten wanneer we geboorte nemen in een menselijke vorm. Wanneer we ons zouden herinneren wie en wat we waren dan zouden we niet de voordelen verkrijgen die voortkomen uit levenservaringen. De boodschap van het nummer is dat de gereedschappen die we nodig hebben om onze ware, goddelijke aard opnieuw te ontdekken aanwezig zijn als

we, door wil gedreven, die reis ondernemen.

Het volgende couplet is zeer onthullend:

*Dus had ze haar uitgebreide huis gebouwd,
Met zijn bovens en benedens,
Met zijn regen en zonneschijn.
Ze besloot dat haar werk was gedaan.
Tijd voor pret.
En ze ontdekte een spelletje om te spelen.
Toen, als onderdeel van het spel,
Vergat ze helemaal waar ze zichzelf had verstopt,
En bracht de rest van haar tijd door
Te proberen de onderdelen te vinden.*

Michael McDonald: *Sweet Freedom*

En om af te sluiten een onverwachte aanbieding van dit voormalig lid van **Steely Dan** en de **Doobie Brothers**, en van buiten het bekende tijdvak, uit 1986. Hoewel afkomstig van de soundtrack bij de zeer niet memorabele film *Running Scared* gaat dit nummer, de tekst geschreven door iemand die lange tijd samenwerkte met Michael Jackson, (de koninklijk onderscheiden) Rod Teperton van de Britse groep **Heatwave**, over het verkrijgen van “zoete vrijheid” uit de val van de linker hersenhelft door “naar binnen te gaan.”

*Geen rennen meer op het verkeerde pad,
Dansen op een andere maat,
Zie je niet wat er gebeurt
Diep in je hart?*

De openingsregel lijkt in dit opzicht vrij duidelijk, onderstrepend dat de manier waarop we ons leven inrichten een kwestie van vrije keuze blijft.

*Altijd op zoek naar het ware,
Levend alsof het ver weg is.
Laat alle waanzin achter in gisteren.
Jij hebt de sleutel in handen,
Als je er maar in gelooft.*

We worden eraan herinnerd dat het geheim van een waardevol leven binnen ons allemaal ligt, als we onszelf er maar toe kunnen zetten om het lawaai en de gekte van het leven van alledag achter ons te laten. Wanneer je de kunst eenmaal hebt geleerd is het nooit ver weg.

*

Het is nogal een reis die we hebben afgelegd in deze drie boeken, en ik heb net zoveel geleerd als ik erin heb overgebracht. Ik ga er niet om liegen – bij tijd en wijle was het een deprimerend proces om erachter te komen dat niemand in de muziekwereld, waar ik ooit zo van hield, is wie ik dacht die ze waren, en dat in zo vele gevallen van ogenschijnlijk onschuldige en vermakelijke vormen van entertainment sprake was van een kwaadwillende agenda die erachter schuilde. Nostalgische herinneringen zijn bezoedeld, en muziek betekende nooit meer voor me wat het vroeger betekende.

De inhoud van dit laatste hoofdstuk heeft me er echter weer aan herinnerd dat de eeuwige Waarheid nooit vernietigd kan worden, dat we een ingeboren band hebben met onze Schepper, met ons Hogere Zelf, en dat het altijd een kwestie is van persoonlijke vrije keuze of we gebruik maken van die band of niet. Maar we dienen ons geen illusies te maken; het werk aan jezelf dat nodig is is moeilijk en niet voor iemand die lui of snel afgeleid is. Daar staat tegenover dat de potentiële beloning buitenproportioneel is ten opzichte van de inspanning. En het is werkelijk verbluffend als je bedenkt dat deze jongen muzikanten dit allemaal lijken te hebben geweten en zich bewogen voelden om het tot thema van hun liedjes te maken.

Het concept “de Waarheid te verbergen in het volle zicht” heeft binnen de context van deze drie delen vaak de kop opgestoken, en meestal in boosaardige zin. Maar de liedjes die hierboven werden geanalyseerd, en zo veel andere vergelijkbare, herinneren ons eraan dat de Waarheid, die ons vaak recht in het gezicht staart, als we maar wisten hoe het te ontcijferen, ons soms het grootste geschenk kan geven – kennis hoe te ontsnappen aan de Hel die deze fysieke realiteit is, vol pijn, strijd en ellende, en onszelf te brengen naar een zo veel betere plek – zowel in dit leven als wat eraan voorbij ligt.

Ik kan weinig bedenken dat meer positief en inspirerend is dan dit om afscheid te nemen van dit verhaal.

Ik vond het een voorrecht de rol te vervullen om deze informatie over te dragen. Het maakte me zowel voldaan als nederig te weten dat mijn woorden me verre zullen overleven en hopelijk nieuwe generaties zullen blijven inspireren als ik er al lang niet meer ben. 20 jaar geleden, rennend van feestje naar feestje als DJ, levend voor het volgende optreden, het volgende vette deuntje, had ik me nooit voor kunnen stellen dat ik dit nu met mijn leven zou doen. Maar het lot heeft de gewoonte je op onverwachte paden te brengen als je eenmaal de drempel hebt genomen, het onbekende tegemoet. (Ik wil me van harte aansluiten bij deze woorden. Het was me een eer en een genoegen deze bijdrage te leveren aan de eeuwigheid, vert.)

Zoals onderzoeker en uitzender Crrow 777 graag pleegt te zeggen: “Ik wil jullie

graag een gelukkig, gezond en hoger bewust tijdperk toewensen.”

Bron:

[Spirit Science - Hier vind je vele video's over meditatie, Kundalini-energie en andere spirituele processen](#)

Appendix 1

DJs ontmaskerd: Paul van Dyk

Ik had in 2018 plannen om, buiten de boeken om, een nieuwe serie artikelen te beginnen, gericht op de grote namen uit de wereld van DJs en producers, gefocust op hun bedenkelijke verbanden en familieachtergrond en de agenda's waarvoor ze gebruikt werden om te promoten. Het zou moeten zijn in de geest van het hoofdstuk over “Acteurs voor het Leven” in het vorige boek, hetzelfde vergrootglas gebruiken dat we hanteerden bij vele pop en rocksterren. DJs zijn per slot van rekening de helden en rolmodellen van hun scene en worden net zo hoog geacht als het kaliber van een Mick Jagger, David Bowie of Prince. Belangrijker nog, gezien de fenomenale grip op de jeugdcultuur die Dancemuziek wist te bewerkstelligen over de afgelopen decennia, ze bezitten het potentieel invloed uit te oefenen op extreem grote groepen over de hele wereld.

Het was duidelijk dat er nooit iemand anders zou zijn die deze klus zou willen aanpakken – voor een groot deel omdat het een interesse in en een kennis van de wereldwijde scenes van Elektronische Dansmuziek en Clubs behoeft, iets dat schijnbaar slechts een handjevol andere complotonderzoekers trekt. Dus heb ik de taak toch maar op me genomen.

Ik had de beste bedoelingen. Het werd helaas al snel duidelijk dat ik veel te optimistisch was geweest te denken dat ik de tijd zou vinden om de serie voort te zetten. (Hetzelfde geldt voor mijn leesschema; het tafeltje naast mijn bed is zo overladen met boeken die ik nog wil lezen dat, mocht de stapel 's nachts een keer op me vallen, dit zeker mijn einde zou betekenen.) Zoals gebruikelijk eisten werk en gezinsverplichtingen hun tol en bleef de reeks steken bij een enkel artikel.

Als ik *wel* met de serie door zou zijn gegaan dan *zouden* namen aanwezig zijn geweest als **Tiesto, Paul Oakenfold, Pete Tong, Fatboy Slim, Skrillex en Carl Cox**. Maar, om eerlijk te zijn, en de fijnere details daargelaten, zouden deze artikelen alleen maar een continuering zijn van het benadrukken van dezelfde punten, hoe de

leiders van *elke* populaire scene die positie nooit veroverden puur en alleen door hard te werken en wat geluk, maar worden uitgekozen en daar geplaatst om diensten te verlenen aan hen die heimelijk deze genres controleren. Mijn lezers zullen ondertussen wel *meer dan* bekend zijn met dat concept!

Net als in de rock en popmuziek zijn het soms de familiebanden en afkomst die ertoe leiden dat DJs als supersterren worden geselecteerd, en soms komt het omdat ze, vroeg in hun carrière, een bepaalde vaardigheid of talent laten zien, en dan worden benaderd en verheven tot grote hoogte. Hoe dan ook een gewone dag op kantoor in de wereld van culturele manipulatie en massale geestbeheersing.

Ongetwijfeld zullen legers van zijn fans me beschuldigen van **Paul van Dyk**-pesten. Een vluchtige blik op om het even welke draad op zijn Facebookpagina verschaft een constante stroom van bevestiging van de religieuze hartstocht die vele van zijn fans tentoonspreiden, met zinnestukjes als “je bent mijn god” en “ik zou voor je sterven, Paul” die je met regelmaat tegenkomt. Met de invloed die hij heeft grenst zijn grote schare fans aan een geest beheerste sekte. Dat het muziekgenre waar hij om bekend staat “Trance” werd genoemd is geen toeval.

Verre van “Paultje pesten” vinkt zijn verhaal zoveel hokjes aan dat er weinig betere voorbeelden zijn van een gemaakte held met een geschonken carrière, als die er al zijn.

Het “Paul”-gedeelte van Paul van Dyk komt feitelijk van zijn achternaam. Hij werd geboren als Matthias Paul op 16 december 1971 in het plaatsje Eisenhüttenstadt. Op dat moment, middenin de Koude Oorlog lag dat in waar toen nog naar werd verwezen als Oost Duitsland, in de buurt van de grens met Polen. Alle biografieën vertellen dat hij werd geboren in een éénoudergezin, en er zijn geen details te vinden over wie zijn vader was of wat hij deed. Van Dyk heeft nooit een duidelijke verklaring gegeven waarom hij koos voor “van Dyk” als artiestennaam.

Toen hem tijdens een interview in 2020 werd gevraagd naar zijn ouders reageerde hij met alleen te vertellen over zijn moeder, een interieurontwerper. Het lijkt dat hij een enig kind was. Met de diverse commentaren die hij gaf heeft van Dyk een beeld geschetst van zijn jeugd als een tijd van beproevingen, de harde dagelijkse realiteit in het onderdrukte Oosten, een schril contrast met de relatieve vrijheid die men ten westen van de politieke grens genoot. Een vaak herhaalde anekdote vertelt dat hij, uit verveling en nieuwsgierigheid, afstemde op radiozenders uit het Westen – die verboden waren in Oost Duitsland. – waar hij de muziek hoorde van bijvoorbeeld **The Smiths** en **New Order**. Aanvullend heeft hij verteld hoe zijn oma een vinyl album van **Orchestral Manoeuvres In the Dark** voor hem mee de grens over smokkelde. Dit zou de vonk zijn geweest die zijn levenslange obsessie met elektronische dansmuziek zou hebben doen ontbranden en de eerste creativiteit wakker maakte in de jonge Matthias.

Aan het einde van 1989, hij stond op het punt 18 te worden, viel de Berlijnse Muur, symbolisch voor de ogenschijnlijke instorting van het communistische regime van de Sovjet Unie, dat het einde markeerde van de Koude Oorlog. Naar bericht was de jonge van Dyk met zijn moeder net verhuisd om in Hamburg te gaan wonen, twee weken voor de historische gebeurtenis. Kort daarna werd hij verleidt, als door een magneet aangetrokken, naar de Duitse hoofdstad te togen. In dat jaar – 1989 – werd voor het eerst de Love Parade gehouden in Berlijn, een evenement dat uitgroeide tot kolossale proporties in de jaren die volgden en een belangrijke etalage werd voor Trance en andere vormen van elektronische dansmuziek.

Naarmate het voormalige Oost Duitsland begon de inhaalslag te maken met de cultuur en vrijheden van het westelijke deel van het land begon elektronische dansmuziek voet aan de grond te krijgen – met name in Berlijn, altijd al een broeiplaats voor artistieke creativiteit en tegencultuur. De officiële biografieën vertellen dat hij een fascinatie begon te ontwikkelen voor de vroege geluiden van House en Techno die werden gemaakt door vindingrijke producers in de stad. Hij wilde daar deel van uitmaken. Met een baan als timmerman begon hij met het kopen van platen en zich te vestigen als DJ, waar hij gelukkigerwijze een plek verwierf vroeg in het draaischema van nachtclubs als Tresor, Turbine, Dubmission en Brain, allen gevierde gelegenheden in de folklore van het Berlijn van begin jaren 1990'.

Al snel na zijn debuut als DJ had van Dyk zijn aandacht verlegd naar het produceren van platen en maakte zijn eigen dancetracks in de studio. Een uitnodiging om in Londen een optreden bij te wonen van **Depeche Mode** maakte duidelijke grote indruk op hem, zoals hij zich later tijdens een interview herinnert:

Begin jaren 1990' belde de oprichter van Mute Records Daniel Miller me en bood me een contract bij hem aan. Ik was in de zevende hemel. Hij zei: "Waarom kom je niet naar Londen? Er is een concert van Depeche Mode, misschien kunnen we dan over het contract praten?" Ik ging, en het was natuurlijk fenomenaal. En als kers op de taart begonnen ze het concert met A Question of Time (Een kwestie van tijd). Dat betekende zo veel voor mij. Toen ik nog in Oost Duitsland woonde kon ik nooit platen kopen. Ik kon nooit naar concerten, en daar was ik, twee jaar nadat de Muur was gevallen, in Wembley, en zag hoe ze A Question of Time uitvoerden.

In 1992 zou van Dyk zijn debuutsingle uitgeven, *Perfect Day*, onder de naam **Visions of Shiva**. Het volgende jaar vestigde hij zich als remixer door *Love Stimulation* van **Humate** te bewerken, dat sindsdien wordt beschouwd als een klassieker in het genre van elektronische dansmuziek dat we zouden gaan kennen als Trance. In 1994 produceerde hij wat zou worden gezien als zijn bekronende moment van glorie met een nummer dat daarna nooit zijn status verloor als "klassieker," *For An Angel*. Dit verscheen op zijn debuutalbum als artiest, *45 RPM*, uitgebracht door MFS (Masterminded For Succes). Tegen deze tijd was hij begonnen met een internationale tournee, met een fortuinlijk begin in de clubs van New York City. Zoals hij uitlegde tijdens een interview met *DJ Times* uit 2017:

Ik had zo'n mazzel. Het was ten tijde van het lang niet gehouden New Music Seminar in New York en ze hadden iets opgezet dat werd gepresenteerd als een Duitse Avond. Ze haalden al die beroemde Duitse DJ's er naartoe, maar eentje kon niet, en ik was zijn vervanger. Ik haalde eruit wat er in zat en had die avond een fijne verbinding met het publiek. Howard Schaffer, die eerder leiding gaf aan het Happy Colors DJ Agency – volgens mij het eerste boekingskantoor en managementbureau voor DJs – zag me en zei: “Ik vind dat je echt talent hebt. We zouden iets samen moeten doen. Kom maandag even langs op kantoor.” Daarna speelde ik elke maand in Limelight en begon met toeren.

In het Verenigd Koninkrijk was het era van “superclubs” aangebroken. De vroege raves, feesten in fabriekshallen en dancefestivals hadden zich verplaatst naar gelicenseerde en makkelijker controleerbare indoor gelegenheden, en van Dyk maakte al snel naam in de scene. Hij draaide in nachtclubs als Ministry of Sound, Cream en Renaissance en werd een vaste bezoeker van de hoogst invloedrijke haven voor muziek, Gatecrasher in Sheffield.

Met een leger fans dat elk voorbijgaand jaar verder groeide was een nieuwe ambassadeur voor de internationale scene van Trancemuziek in clubs geboren.

Het maken van een Rattenvanger van Hamelen

De Duitse DJ/producer Paul van Dyk, internationaal ambassadeur voor “Trance.”
Ach, wat zegt een naam nou...

Er is geen verklaring gegeven waarom Matthias Paul koos voor de naam Paul van Dyk als professioneel pseudoniem. Fans hebben hem gevraagd of het gespeld moest worden als “van Dyk” of “van Dyke.” Zijn antwoord was dat het “allebei goed was.” Bij andere gelegenheden heeft hij wel grapjes gemaakt over zijn naam en verklaarde: “er zit geen “E” in Paul van Dyk,” wat er op leek te duiden dat hij zich onthield van het gebruik van Ecstasy, of MDMA, het geijkte recreatieve middel verbonden aan de scene waarvan hij lange tijd zo'n vlaggendrager was.

In het begin van het nieuwe millennium had het tourschema van van Dyk het punt bereikt dat hij draaide in vele landen over alle continenten, het hele jaar, elk jaar, een factor die werd bepaald door de groeiende populariteit van Trance als grote kracht binnen de jongerencultuur wereldwijd (hoewel van Dyk zich in later jaren probeerde te distantiëren van het genre waarin hij groot was geworden, hij prees collega DJ **Gareth Emery** die tijdens een interview in 2006 had gezegd dat 95% van Trancemuziek “ondraaibare, nageaapte bagger was).

Hij zou een plaats blijven bezetten in de Top 20 van de Top 100 peilingen van *DJ Magazine* – beschouwd als de ultieme beoordeling van succes in de industrie – gedurende 15 jaar, waar hij in 2005 en 2006 de hoogste plek bezette. Hij werd in 2005 voorgedragen voor een Grammy Award en won in 2008 voor zijn bijdragen in het remixen de soundtrack voor de film *The Dark Knight*. Tijdschrift *Forbes* benoemde hem in 2012 tot één van 's werelds grootste DJs.

Naarmate Dance en clubmuziek in populariteit groeiden, en festivals en grootschalige clubevenementen als resultaat toenamen in omvang en statuut, begon er ook een verontrustend element op te duiken, slechts herkend door een handjevol onderzoekers die zich erover hebben uitgesproken in recente jaren, en waar het overgrote deel van de fans blijkbaar niets in de gaten had. Symboliek, [rechtstreeks gericht op de onderbewuste geest](#), waar het verblijft onder de drempel van bewuste herkenning, werd routinematig ingezet in de visuele verbeeldingen die werden getoond in het achtergronddecor bij veel van de grote evenementen.

Consistente thema's behelsden afbeeldingen van een spirituele, metafysische, buitenwereldse of religieuze aard. In recenter tijden is dit voor een groot deel verschoven naar het omarmen van ideeën als Transhumanisme, Kunstmatige Intelligentie en een “virtuele” toekomstige wereld die wordt beheerst door technologie. Zoals ik al schreef in *Muzikale Waarheid 2* werd deze verschuiving gereflecteerd in de namen van een aantal van de grootste evenementen uit de scene. Van Dyk was bij de meesten ervan als artiest persoonlijk betrokken:

De titels van de dansevenementen en festivals waar Van Dyk de afgelopen jaren de hoofdact was zijn op zichzelf al interessant. Namen als Droomstaat in Californië, Trance Natie en Verlichting in Nederland, Fluweel Gehypnotiseerd op Bali, Atlantis

in Australië, Ontwakende Lente in Chicago, Wakker in Dresden, Ontwakende Vrijdagen in Los Angeles, Droomstrand in Spanje en Eeuwig Delerium in Argentinië, ze hebben allemaal spirituele en esoterische ondertonen. Elektronische Familie, Digitale Gemeenschap en Toronto's Digitale Dromen wijzen allemaal naar elektronische manieren om dingen te doen als de nieuwe norm voor de mensheid, terwijl Wereld van Morgen in Atlanta, Morgenland in België, Toekomstmuziek Festival in Australië en Nieuwe Horizonnen in Jakarta alle beelden oproepen van een futuristische samenleving zoals weergegeven in de plannen van de architecten van Agenda 2030 van de Verenigde Naties, dit is bekend. De bewoording van de evenementen Wereldwijde Dans en Natie van Wereldwijd Uitgaan spreken voor zich.

En laten we niet het Ultra Festival (als in MK-ULTRA?) van Miami vergeten. En zou het eigen evenementenmerk van Van Dyk, We Are One (Wij Zijn Eén), gezien kunnen worden als een subliminale verwijzing naar een Wereldregering? In 2017 begon Van Dyk in Tweets te refereren aan buitenaardsen, waaronder een foto van één van zijn evenementen waar een “buitenaards wezen” in “Roswell-stijl” te zien is tussen de verzamelde menigte. Daarnaast begonnen frasen te verschijnen in zijn promotiemateriaal voor aankomende optredens als “welkom in de toekomst” en “dit is de toekomst.”

De sociale sleutelaars en manipulators van cultuur zouden nooit een dergelijk grote kans voorbij laten gaan om thema's en ideeën te planten in de enorme groep kneedbare geesten die wordt geboden door de wereldwijde scene van Dance. En zij die deze evenementen bijwonen staan wagenwijd open voor een cocktail van invloeden op allerlei niveaus – middels de geest veranderende middelen die altijd ruimschoots voorradig zijn; via de geluidsfrequenties, aanwezig in de muziek die nu digitaal wordt geproduceerd, wat gelegenheid biedt voor velerlei niet detecteerbare manipulaties in het geluid; met de snel gemonteerde beelden, vaak maar een fractie van een seconde, die zich vastzetten in het onderbewuste; en door het collectieve bewustzijn van het publiek, dat een zogenaamde “kuddementaliteit” teweegbrengt. En dit alles onder voorwaarden van iemand anders, eerder dan naargelang de bewuste wil van de betrokkenen.

Tot hun plotselinge ondergang in 2020 waren festivals voor Elektronische Dansmuziek vitale voertuigen geworden voor het propageren van de bovengenoemde thema's, onder de dekmantel van “pret” en “entertainment.” En elke scene heeft zijn Rattenvanger van Hamelen nodig, die als taak heeft te verzekeren dat alles in de juiste richting wordt geleid, met de lange rij van fans die er achteraan loopt. Ik schreef al in *Muzikale Waarheid deel 2*:

DJ's waren van plaatjesdraaiers quasi religieuze leiders geworden die de spirituele en bewustzijnsstaat controleerden van de verzamelde menigte, uitkijkend vanachter hun draaitafels, hun altaar.

Van Dyk was duidelijk één van de meest vooraanstaande van alle namen die de

doorbraak van dansmuziek naar deze nieuwe thema's leidden. Tegen de tijd van zijn album *Guiding Light* uit 2020 waren de beeltenissen in het hoesontwerp zo overduidelijk geworden dat er geen sprak meer was van dubbelzinnigheid. Te zien is een mensenhand die zich uitstrekt om die van een robot aan te raken, suggererend dat de mensheid zijn bestemming vervult door volledig samen te smelten met technologie om “als God” te worden.

Even openlijk is het zegel dat zijn artwork siert en te zien is tijdens zijn live shows. Het lijkt een omgekeerde driehoek, waar de punt naar beneden wijst, met aanvullende driehoekjes in de bovenste hoeken. Er is nooit een verklaring gegeven voor de betekenis van het symbool, hoewel, wanneer je het omdraait zodat de punt naar boven wijst, het erg lijkt op het logo dat werd gebruikt door MI5 – de Britse Militaire inlichtingendienst – tussen de jaren 1950' en 1970', tot en met de hoekjes.

Alsof ze zelf zagen dat het gebruik van symboliek op dat punt zo overduidelijk was geworden – ook al leek het dat het leger fans totaal niets in de gaten had – haalde team van Dyk in 2018 een gewaagde stunt uit. Het album dat op uitkomen stond zou *Symbols* gaan heten, en het hoesontwerp toonde PvDs oog binnen een piramide “van de Illuminati,” wat het beeld oproept van het “Alziend Oog” zoals het verschijnt op het biljet van 1 dollar, binnen een ring met hiërogliefen. Na een paar weken promotie liet men alle referenties aan *Symbols* vallen, het album kreeg de nieuwe naam *Music Rescues Me* (Muziek redt me), met een nieuw hoesontwerp. Het voorval lijkt een geval van Satanische bespottung vanuit het kamp van van Dyk, als erkenning hoe openlijk zijn associatie met “Illuminati” symboliek op dat moment was geworden – en het feit dat, ondanks dit, er nog steeds niemand was die hem hierop aansprak.

Een vraag die moeilijk te beantwoorden blijft is wanneer hij werd geronseld voor deze agenda. Behaalde hij in het begin een bepaald succes op eigen kracht en werd hij daarom uitgenodigd in de binnenste kring? Of was hij altijd al voorbestemd deze rol te vervullen, zelfs nog voor zijn carrière überhaupt begon? Misschien vinden we een aanwijzing in het antwoordt dat hij tijdens een interview uit 2020 gaf op de vraag “wat was het eerste nummer dat je ooit maakte?”

Het was een remix voor een project dat de naam Effective Force had, en het

*nummer heette Illuminate the Planet (Zet de wereld in het licht). De remix noemden we New World Order Mix omdat ik fan was van **New Order** en omdat het twee jaar was na de Val van de Muur, en alles was anders. Mijn eerste eigen nummer heet My World, uit 1994.*

Was de titel *New World Order* slechts onschuldig woordspel? Of was het een vroege hint naar het meesterplan van de “elite,” van bevolkingsreductie en de onderwerping van de massa's door de weinigen? Iets wordt wel gezegd door een promotiefoto van hem uit de jaren 1990' waarop hij een hand houdt voor zijn gesloten linker oog – het beeld dat vaak wordt waargenomen bij activa in bezit uit de Rock en Pop, en bij acteurs uit Hollywood. Tijdens concerten zag je hem regelmatig ook het teken van de “duivelshoorns” opgooien, nog een favoriet gebaar onder “beroemdheden.”

Pizza: er zijn ook andere etenswaren beschikbaar

In *Muzikale Waarheid deel 2* wees ik op het vermoeden onder onderzoekers van op trauma gebaseerde geestbeheersing, en wat de weerslag ervan is op de entertainmentindustrie, dat artiesten die verschijnen met een vers geverfd blond kapsel een indicatie is dat ze zijn onderworpen aan herprogrammering. Op de website www.vigilantcitizen.com vind je vele artikelen over dit onderwerp. Artiesten uit recenter jaren die passen in dit profiel zijn onder meer **Katy Perry**, **Justin Bieber**, **Miley Cyrus** en **Kanye West**, die allemaal op één of ander punt in hun carrière wel bizar gedrag hebben vertoond dat consistent is met dat er aan hun bovenkamer is gesleuteld. Het peroxide-blonde kapsel was al een vast onderdeel van het voorkomen van **Eminem** sinds zijn verschijnen, en Mia Farrow's karakter in *Rosemary's Baby* ondergaat een vergelijkbare make-over op een belangrijk moment in het verhaal.

Een aantal jaren geleden begon van Dyk een nieuw geblondeerd kapsel te dragen, zonder verklaring voor de verandering. En omdat de kopstukken van zo veel andere uitingen van entertainment tekenen vertonen dat het activa zijn waarvan het gedrag wordt bepaald door geest beheersende programmering wordt het een redelijke vraag voor een onderzoeker naar het snelle succes van Paul van Dyk te overwegen of dit element ook in zijn verhaal terug te vinden is. In juni 2012 werd een reeks optredens van PvdD plotseling afgelast, net aan het begin van zijn zomerverblijf in Cream op Ibiza. De reden die werd gegeven was dat hij met spoed een tandheelkundige operatie moest ondergaan. Natuurlijk is er geen buitenstaander die zou kunnen bevestigen of dit inderdaad het geval was of niet. Echter dient te worden opgemerkt dat een “noodoperatie” vaker is gebruikt als eufemisme voor het updaten van de programmering van een onderwerp.

Er doken bepaalde beelden op die echter – in potentie – nog verontrustender waren. In het tweede deel van 2016 zagen we vanuit Amerika krantenkoppen in de mainstream “nieuwsvoorziening” over wat bekend kwam te staan als “Pizzagate.”

Het zou hier gaan om een vermeend netwerk van kinderhandel voor seks, gecentreerd rond het politieke Establishment van Washington, D.C., veel van de bekende figuren daar werden genoemd, naast dat er een aantal andere bekende namen bij betrokken zouden zijn. Het “pizza” gedeelte stamt uit een document van de FBI waarin codetaal wordt gedetailleerd die in e-mails door pedoseksuelen onderling wordt gebruikt wanneer ze het hebben over het doorgeven van kinderen voor seksueel misbruik. “Hot dog” en “pasta” waren termen die verwezen naar kleine jongens, “kaas” en “pizza” werden gebruikt voor jonge meisjes. De mainstream media deden hun uiterste best om het schandaal “Pizzagate” onderuit te halen, vooral toen namen als die van Hillary Clinton, Barack Obama (toen nog President, vert.) en John Podesta (leider van Hilary Clintons verkiezingscampagne die op dat moment in volle gang was, vert.) werden genoemd als zijnde betrokken.

Hoewel het verhaal weer verdween uit de krantenkoppen, wat bleef waren de aan pizza gerelateerde afbeeldingen in het werk van vele “beroemdheden.” In 2013 bracht Katy Perry het nummer *This Is How We Do* (Zo doen wij). In [de begeleidende video](#), geregisseerd door de Nieuw Zeelandse filmmaker Joel Kefali, zien we geanimeerde voedselwaren rondansen, waaronder een stuk pizza. Het kan al dan niet van belang zijn dat één van de settings, slechts kort te zien, een pingpongtafel is, omdat “pingpong” door de FBI werd ontcijferd als code voor het doorgeven van kinderen voor seksueel misbruik. (De pizzeria in Washington die centraal stond in de oorspronkelijke beschuldigingen heette Comet Ping Pong Pizza. Intrigerend is dat de openingsscène van Stanley Kubricks film *Lolita*, zoals al eerder opgemerkt, twee pedoseksuelen laat zien die elkaar bevechten om een 14-jarig meisje. We zien het karakter van Peter Sellers die “Romeins pingpong” speelt.)

Perry bombardeerde ook een aantal van haar live optredens tot “pizzafeestjes,” waar kinderen werden uitgenodigd om bij haar op het podium te komen. Miley Cyrus en Justin Bieber waren op promotiefoto's te zien terwijl ze pizza aten. **Lady Gaga** heeft een nummer dat simpelweg *Pizza* heet en verklaart: “het enige dat we willen is hete pizza.” Gaga toonde een verder neigen naar deze Italiaanse favoriet. Ze trakteerde haar fans op pizza na het afgelasten van een concert in Montreal, en hielp in 2018 bij het uitdelen ervan aan de slachtoffers van de (uiteraard gemanipuleerde) bosbranden in Californië. In 2020 verklaarde een kop op de website *The Blast*: “Lady Gaga's obsessie met pizza is niet normaal,” met een foto erbij waar ze pizza afhaalt. Tijdens het rampzalige interview dat prins Andrew gaf in 2019, waar hij zijn vriendschap probeerde te verdedigen met veroordeeld kinderhandelaar Jeffrey Epstein (die geen zelfmoord pleegde...), maakte hij er een punt van te verklaren dat hij zich herinnerde dat hij in een restaurant van Pizza Express was op de dag dat zijn beschuldiger, de Amerikaanse Virginia Roberts (nu Giuffre, vert.), zei dat ze seks had met Andrew nadat ze was gebracht door Epstein. Best een opzienbarende herinnering.

Wat ons brengt bij Paul van Dyk en zijn relatie met pizza. In 2018 tweette de DJ een foto van zichzelf terwijl hij zich vergrijpt aan een bord van het spul met het bijchrift: “Meer pizzaaaaa!” Op zichzelf staand kan het natuurlijk uitgelegd worden

als verder onschuldig. Maar een paar maanden later werd dit gevolgd door een foto van hem terwijl hij op een gigantisch stuk pizza door de ruimte vliegt, als in een droom, vergezeld van de opmerking: “Gisteren had ik echt zo'n zin in pizza. Nu eet ik pizza.”

Om duidelijk te zijn, niets van dit alles is bewijs voor enig onjuist handelen van PvdD. Maar het lijkt onmogelijk, gezien de omvangrijke verslaggeving rond “Pizzagate,” en aan voedsel gerelateerde termen die worden gebezigd binnen entertainmentkringen, dat PvdD – of wie dan ook verantwoordelijk is voor zijn Twitter-account – niet op de hoogte was van de connotaties van de term, en als zodanig lijken dit niet goed ingeschatte posts om de wereld in te sturen.

Uit de gratie gevallen?

Een incident dat voor iedereen leven veranderend zou zijn overkwam Paul van Dyk begin 2016. Op de avond van 27 februari was hij aan het draaien tijdens het State of Trance Festival in de Jaarbeurs in Utrecht. Midden tijdens zijn optreden liep hij op een stuk van het podium waarvan hij dacht dat het solide was maar in feite een gat was van een paar meter diep, slechts bedekt door een dun laagje materiaal. Hij zou in het gat zijn gevallen en een hersenschudding hebben opgelopen.

Toen de verwarde promotors en het publiek eenmaal doorhadden wat er was gebeurd werd de show direct stilgelegd en van Dyk werd naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis gebracht. Eenmaal weer bij bewustzijn bleek dat zijn rug was gebroken en hij een zware wond aan zijn hoofd had. Hij verbleef enkele dagen in het Utrechtse ziekenhuis voor hij genoeg was hersteld om te worden vervoerd naar een ander in Duitsland. Eind mei mocht hij eindelijk naar huis. Zijn hele schema optredens voor drie maanden werd afgelast.

Terugdenkend aan het incident tijdens een interview met tijdschrift *Billboard* uit juni 2016 had van Dyk het volgende te zeggen (ik vind het, binnen de context van de studies in mijn boeken naar technieken van geestbeheersing, interessant dat hij kennis toonde van hoe trauma wordt verwerkt door de menselijke hersenen):

De val zelf herinner ik me niet meer. Dat is gelukkigerwijze wat de hersenen doen – ze beschermen je tegen die traumatische herinneringen.

Ik had veel gesprekken met de artsen: Ik had een traumatische hersenbeschadiging, mijn rug was op twee plaatsten gebroken, ik had een hoop blauwe plekken en een open wond aan mijn achterhoofd. De hersenbeschadiging was en blijft de grootste strijd. Als je je voorstelt dat je rug is gebroken, en dat is dan nog maar het minste, dan kun je je voorstellen hoe de afgelopen drie maanden voor mij zijn geweest. En hoe de komende maanden van herstel eruit zullen zien.

De eerste vier of vijf weken zat ik nog in een rolstoel. Door de hersenbeschadiging moest ik opnieuw leren lopen. Mijn spraak is nog steeds een beetje lizig. Ik moest opnieuw leren praten; leren eten. Ik kan weer een boel van wat ik eerder kon, maar er is nog een lange weg te gaan om het punt te bereiken waar ik wil zijn – en het punt waar ik vandaan kwam.

Ook al *lijkt* het dat het een verwoestend ongeluk was dat niemand had kunnen voorzien, met van Dyks historie in het rommelen met occulte en esoterische symbolen, en gewapend met enige kennis hoe de hogere regionen van de muziekindustrie worden beheerst, dienen we toch ook een andere mogelijkheid in overweging te nemen. Zou het gebeuren op één of andere manier een ritualistisch, symbolisch soort val geweest kunnen zijn – uit de gratie, of een val in bewustzijn? De occulte beoefenaars van de muziekindustrie hebben een geschiedenis van het inzetten van rituele aspecten bij groots opgezette podiumshows, waarvan ik er een aantal detailleerde in *Muzikale Waarheid deel 1*. Als dit de ware aard was van het incident dan roept het verdere vragen op aangaande of van Dyk was ingelicht of niet, of dat het voor hem was opgezet, wat ook de bedoeling erachter. Indien het laatste het geval is dan bestond er een grote mogelijkheid dat de hij val niet zou overleven. Het incident zorgde er in ieder geval voor dat hij wegbleef van uitermate winstgevend optredens gedurende drie maanden, met een aanzienlijke inkomstenderving voor hemzelf en de betrokken organisatoren.

De enig overgebleven mogelijkheid is dat het hele incident nep was, ontworpen met God weet wat in het achterhoofd. Op foto's die uiteindelijk vrij werden gegeven zagen wat van Dyk zou zijn in zijn ziekenhuisbed, en hij zag er opmerkelijk goed verzorgd uit, met een gezonde kleur, niet als iemand die verschillende weken in coma had gelegen. Hoewel persverklaringen zeiden dat hij het de komende tijd behoorlijk rustig aan moest doen toen hij weer begon met toeren bleek daar weinig van. Vanaf juni tot het einde van dat jaar maakte hij meer dan 50 trips. Blijkbaar had hij een wonderbaarlijk en robuust herstel doorgemaakt in zeer korte tijd. Van Dyk zou net op tijd voldoende zijn hersteld voor zijn zomerseizoen voor Cream at Amnesia op Ibiza, waar hij zijn eerste optreden deed op 23 juni. Op 2 januari 2017 trouwde hij voor de tweede keer, met een Colombiaanse in hotel Charleston Santa Teresa in Cartagena (waarschijnlijk dan in Colombia, hoewel er in Spanje ook een stad is met dezelfde naam, vert.) Ondanks twee huwelijken lijkt het dat hij geen nakomelingen heeft.

Conclusie

Met de observatie van Pvd's stijgen als een komeet naar sterrendom, een echo van zovele zangers en muzikanten uit elk genre rock en popmuziek, kunnen we redelijkerwijs concluderen dat het genre van Elektronische Dansmuziek, in de hoogste regionen, wordt beheerst, geregisseerd en gestuurd op precies dezelfde manier als alle andere uitdrukkingen van entertainment dat worden. Ook is het acceptabel om af te leiden dat, als één van de meest “elite” spelers op dit vlak, Pvd

een activum in bezit is, uitgespeeld op exact dezelfde wijze als we zien bij zijn gelijken uit andere genres. Als voorbeeld was hij uiteraard aan boord bij het verspreiden van de “blijf veilig, blijf thuis” flauwekul tijdens de “corona”Plandemie, net als de rest van zijn collegae.

Het plaatsen van occulte symbolen, het omarmen van sociaal sturende agenda's, zoals een drang naar Kunstmatige Intelligentie en Transhumanisme, en zelfs de uiterst bedenkelijke pizzasymboliek zijn allemaal aanwezig. In het geval van van Dyk, omdat er geen informatie bekend is over zijn vader, kunnen we niet zeker weten of de reden voor zijn roem de afstamming is van een belangrijke bloedlijn. Aan het oppervlak lijkt het dat hij klein begon en – door een combinatie van persoonlijke vaardigheden en wat geluk – op eigen kracht een aardige hoeveelheid succes wist te boeken. Het is zeer wel mogelijk dat hij werd opgemerkt door degenen die de zaak goed in de gaten houden binnen de industrie en hij op dat moment een aanbod kreeg voor een uitgebreidere roem en rijkdom, een aanbod dat erg moeilijk af te slaan zou zijn geweest.

Zoals we ondertussen wel hebben geleerd hangt er altijd een heftig prijskaartje aan een dergelijk geschenk, en het kan *nooit* die prijs waard zijn. Mijn vader bracht me twee credo's bij; als iets te mooi is om waar te zijn dan is dat ook zo, en dat er niet zoiets bestaat als een gratis maaltijd.

In de muziekindustrie lijkt hetzelfde van toepassing op glansrijke carrières.

*

Appendix 2

DJs ontmaskerd: Tim Westwood

Zijn eigen [online biografie](#) somt het allemaal op: “Westwood is de meest erkende urban (verzamelnaam voor Hiphop, Rap en R&B, vert.) DJ van het decennium. Hij wordt gezien als de meest invloedrijke figuur binnen Hiphop in Europa en een pionier van de Britse scene.”

Gedurende meer dan 30 jaar had hij een wekelijks radioprogramma bij de meest beluisterde radiostations van het VK, was hij de hoofdact bij festivals en in clubs over

het gehele VK en daarbuiten, en dé man die je moest hebben op het gebied van de Britse Hiphopscene voor elke bezoekende Amerikaanse artiest. Op de piek van zijn 19 jaar durende verband met BBC Radio 1 kon een verschijnen in zijn show het verschil maken tussen de doorbraak van een nieuwe artiest in het VK, of niet.

Hoe komt het dan dat *één* persoon zo'n prominente en invloedrijke positie kon verwerven in een markt die zo competitief en turbulent is als het genre Rap? Is het werkelijk mogelijk om zo maar een dergelijke hoogte te bereiken, door hard te werken en wat geluk? Vooral wanneer vroege jaren en familieachtergrond zo ver verwijderd waren, cultureel gezien, van de leefstijl die Rap voorstaat als maar kan?

Ik zal maar meteen komen met mijn vrijwaring, voordat iemand er mee komt. **Tim Westwood** was eerder een persoonlijke held van mij, en was enorm van invloed op me in mijn vroege jaren als DJ op de radio en in clubs. Mijn liefde voor Hiphop uit begin tot midden jaren 1990' is eigenlijk voornamelijk te wijten aan het luisteren naar zijn *Capital Rap Show*, en zijn profiel binnen het genre was wat me aanzette deze muziek over te nemen en zelf te gaan draaien. Wat ik zag was een blanke man uit de middenklasse die zichzelf blijkbaar tot succes had gemaakt in een muziekgenre en cultuur die voornamelijk werd gedomineerd door zwarte mensen, en ik dacht, naïef als ik was, dat, als hij dat op eigen kracht kon bereiken, ik dat ook moest kunnen. Over de jaren, naast dat ik evenementen bezocht waar hij draaide, kwam ik persoonlijk in contact met Westwood tijdens optredens in clubs, waar ik draaide in zijn voorprogramma. Dit vond allemaal plaats in een tijd waar ik niet beter wist; toen ik, hopeloos naïef, nog steeds verkeerde onder geestbeheersing. Ik was door hem gefascineerd, zoals de meeste mensen dat wel ooit met iemand hebben, zo lijkt het.

Het is voor iedereen pijnlijk om tandenknarsend te moeten aanvaarden dat iemand die ze eerder hoog hadden zitten als held dat in feite niet blijkt te zijn, iemand anders blijkt te zijn, en het is geen eenvoudige taak om, met de nodige aarzeling, hun ware natuur bloot te leggen. Dat geldt zeker voor mij in dit geval. Ik zou het niet doen, ware het dat ik wordt gedreven door de voortdurende foute handelingen en de schade die in de wereld teweeg worden gebracht door dit individu en wat hij doet, en als ik niet volkomen overtuigd was van de waarheid van de informatie die ik aanlever. (Wat, tussen haakjes, allemaal wordt onderbouwd door zijn citaten en verwijzingen, allemaal afkomstig uit het publieke domein, zodat iedereen die het wil dit zelf kan verifiëren. In tekst vind je de links naar de bronnen.)

Inmiddels de 60 gepasseerd, en op een leeftijd waarvan je zou denken dat iemand gerijpt is en begint zich naar zijn leeftijd te gedragen, vertoont Westwood geen tekenen het rustiger aan te doen met zijn schadelijke bezigheden. Het maakt zijn ware motieven des te transparanter en duidelijker, met elk voorbijgaand jaar.

Een Acteur voor het Leven wordt geboren

Timothy William Westwood werd op 3 oktober 1957 geboren in Lowestoft, Suffolk in Engeland. Ook al woonde hij zijn hele volwassen leven in Londen (hij heeft bij meerde gelegenheden publiekelijk gelogen dat hij er werd geboren), zijn vormende jaren bracht hij door in East Anglia, een feit dat wordt verraden door het typische toontje in zijn onderscheidend stemgeluid dat hij nooit kwijt wist te raken, wat het direct herkenbaar maakt. Hij werd geboren als de zoon van [dominee Bill Westwood](#) uit Gloucestershire. Posities als decaan, kapelaan, kerkelijk leraar, rector, pastoor en uiteindelijk Aartsbisschop van de Anglicaanse Kerk zorgden ervoor dat hij in verschillende regio's in het land terecht kwam. Het best bekend was hij als 38ste bisschop van Peterborough, een positie die hij bekleedde vanaf 1984 tot aan zijn pensioen in 1995. Bill was rector van Lowestoft toen Tim werd geboren. Bill en zijn vrouw Shirley hadden ook nog een dochter.

Aan het oppervlak lijkt dit de meest onwaarschijnlijke jeugd voor iemand die leider zou worden in een muziekgenre dat wordt gezien als op het randje, gevaarlijk en nooit ver verwijderd van controversie. Verdedigers van Westwood zullen ongetwijfeld aanvoeren dat zijn gekozen beroep het directe resultaat was van de striktheid die zijn familiegeschiedenis met zich meebracht en een daad van rebellie was. Dat geloofde ik vroeger ook. We worden zeker geleid te geloven in deze notie waar het “beroemdheden” betreft waarvan de persoonlijkheid haaks staat op hun achtergrond. Het doet denken aan Jim Morrison, of Bob Marley, met zijn half Joodse vader. De vader van **Jerry Dammers** van **The Specials** was, net als de pa van Westwood, een religieus leider, in zijn geval een Anglicaanse Decaan. De vader van **Joe Strummer** van **The Clash** was een diplomaat voor Buitenlandse Zaken.

De jonge Tim ging naar school in Norwich (Norwich School, eerder bekend als King Edward VI Grammar School), op het terrein van Norwich Cathedral. Naar verluidt is het één van de oudste scholen in het VK, waarvan de geschiedenis traceerbaar is tot 1096. Onder voormalige leerlingen van de school bevonden zich bijvoorbeeld zeeadmiraal lord Nelson, de filosoof Samuel Clarke, voormalig vice voorzitter van de Conservatieve Partij Michael Ashcroft en de 20ste eeuwse post-impressionistische schilder Edward Seago. Daarna ging hij naar gemengd voortgezet onderwijs. Volgens een artikel uit 2013 in de *Daily Mail* zeiden medestudenten dat ze zich hem herinnerden als “een onopvallende en nogal bekrompen leerling met kort piekerig haar en een dik gerande ziekenfondsbril.” Westwood heeft in interviews verklaard dat hij dyslectisch was, wat hem tot een slechte student maakte. Hij zei dat er geen vakken waren die hem interesseerden, en dat hij van school ging op zijn 16de nadat hij was gezakt voor al zijn examens.

Tijdens een interview met *Shortlist.com* verklaarde hij in 2016: “Ik ging weg uit Norwich toen ik 17 was.” Naar bericht werd Dominee Bill gewijd tot bisschop van Edmonton in Noord West Londen in juni 1975. Aangenomen dat Tim op dat moment nog bij zijn ouders woonde kan worden verondersteld dat het deze post van zijn vader was die ervoor zorgde dat hij verhuisde van East Anglia naar Londen.

Vanaf dat punt ontbreken er een aantal jaren in de biografie van Westwood. Zijn naam begon voor het eerst op flyers te verschijnen van Londense clubs in begin 1982.

In zijn vroege dagen draaide hij Soul, Funk, Boogie, wat Reggae, en een aantal elektronische stijlen Hiphop – in brede zin, alle stijlen van zwarte dansmuziek uit die tijd. Talloze biografieën over Westwood, naast commentaren uit zijn eigen interviews, vertellen dat hij begon als glazenophaler bij nachtclub [Gossips in Soho, Londen](#). Hij promoveerde als snel, zo gaat het verhaal, tot opwarm-DJ, als voorprogramma van gigant van Soul [Steve Walsh](#) en Reggae-grootheid **David Rodigan**. (Walsh bleef een veelgevraagde DJ in clubs en op de radio binnen het circuit van Soul in South East tot zijn vroegtijdig overlijden op 29-jarige leeftijd in 1988. Ook de achtergrond van Rodigan vertoont wat gelijkenissen met die van Westwood. Eveneens blank en middenklasse oefende hij zich als acteur. Hij verscheen in afleveringen van BBC's *Doctor Who* en was de zoon van een carrièreofficier, geboren op een militaire basis in Hanover, Duitsland. Hij is nu koninklijk onderscheiden.

Het bouwen van de constructie

Begin 1984 veroverde Westwood een show op piratenzender LWR (London Weekend Radio), zijn eerste periode op de radio. LWR 92.5FM, dat in eerste instantie uitzond vanuit torenblok Peckham, was slechts één van vele “illegale” zwarte radiopiraten die in Londen actief waren gedurende begin tot midden jaren 1980', naast Solar, Horizon, Invicta Radio en, vanaf 1985, de vroegste incarnatie van Kiss FM. Dit was in een tijd waar de Autoriteit Radio nog geen vergunning had gegeven aan enig zwart radiostation. De piratenzenders waren de enige mogelijkheid voor Londenaren om via de ether te luisteren naar deze stijlen. Het nationale Radio 1 was nog ver verwijderd van het adopteren van dergelijke geluiden. De enige programma's met zwarte muziek waren *Robbie Vincents Soul Show* en de *Ranking Miss P's Reggae Show*, allebei uitgezonden op zondagavond.

Online circuleren vele opnames van uitzendingen van LWR die onthullen dat hij in zijn eerste jaren onbeholpen en nerveus klonk, zijn accent en woordenschat verraadden zijn schoolachtergrond. Zijn eerste periode was op woensdagavond van 10 's avonds tot 1 uur 's nachts, waar hij één van de weinige piraten-DJs was die electro Hiphop-stijlen draaide. Daarna had hij een middagprogramma bij LWR, zes dagen per week. Volgens de website www.mikeallencapitalradio.com (voornamelijk gericht op de bezigheden van [DJ Mike Allen](#), de voorloper van Westwood bij Capital Radio): “Westwood neigde sterk naar New Yorkse Hiphop en was bedreven in het verkrijgen van vooruitgaven, imports, exclusieve platen en opnames van live jams of MC/DJ battles.”

Dit alles roept natuurlijk de vraag op wat de jonge Westwood deed tussen 1975, waar hij beweert Norwich achter zich te hebben gelaten, en vroeg jaren 1980', toen hij voor het eerst opdook in het Londense nachtleven, gezien er geen berichten zijn

dat hij gedurende die tijd een opleiding volgde. Hier raakt de tijdlijn aardig vertroebeld als gevolg van een aantal inconsistenties in Westwoods eigen verslagen van zijn activiteiten. Het biedt de eerste voorbeelden van zijn gewoonte op zijn best zich zaken verkeerd te herinneren, en op zijn slechtst ronduit te liegen. Voorbeelden van zijn verschaffen van bewijsbaar onjuiste informatie tijdens interviews zijn legio.

Gedurende een tijd, laat jaren 1990', hij was toen 40, vertelde hij tegen journalisten voortdurend dat hij 29 was. Hij heeft met regelmaat beweerd niet te drinken of drugs te gebruiken. In 2010 vertelde hij tegen de Britse *Daily Mail*: “Ik ben geen voorstander van drugsgebruik. Zelf drink ik niet en gebruik geen drugs.” Toch lijkt hij in verschillende van zijn video's aangeschoten over te komen tijdens interviews met artiesten (zoals tijdens het [interview met rapper Young Thug](#) en in een [door hemzelf geposte video](#) waar hij 4/20 Day (een feestdag voor de wereldwijde tegencultuur van cannabisgebruikers, vert.) viert door een joint op te steken en een goed glas Hennessy te drinken.

Tijdens zijn optreden bij de 2010 editie van het Bang Festival [richtte hij zich tot het publiek met te schreeuwen](#): “Verdomme, hoeveel mensen hier nemen dit weekend fucking drugs? Als je dit weekend fucking drugs neemt, laat je horen! Verdomme, hoeveel van jullie gaan er vanmiddag dronken worden? Hoeveel van jullie gaan er vanavond seks hebben? Laat je horen!!” Tijdens een show op Leicester University voor tienerstudenten in 2013, hij was 56, hoorde men hem door de microfoon zeggen: “Meisje daar vooraan, met die zwarte jurk, ik kom je later neuken.” Westwood sprak [in interviews](#) over de “sterke morele code” die zijn vader hem had meegegeven. Gedurende de jaren 1990' testte hij regelmatig zijn microfoon voor hij een show begon met “Jesus H Christ!” Men mag veronderstellen dat dit rechtstreeks ingaat tegen de overtuigingen van zijn vader, en ver uit de buurt van wat deze zou hebben bestempeld als “moreel.”

Het ziet ernaar uit dat Westwood goed op zijn eigen gezondheid let (wat ook wel nodig is voor een man van zijn leeftijd om dat aantal nachtelijke optredens aan te kunnen zonder voortdurend ziek te worden). Op Instagram poste hij foto's van zichzelf in de sportschool en vertelt hij dat hij “Tims Groene Spul” consumeert – vers geperste groenten. Tegelijkertijd deert het hem ook niet om ongezonde leefstijlen te promoten bij zijn fans. Hij praat vaak positief over nachtelijk fast food na het uitgaan. In veel van zijn video's op YouTube stimuleert hij ook soft porno.

In een verwijzing naar zijn vader, de bisschop, verklaarde een artikel over Westwood uit 2004, verschenen in *The Guardian*: “Westwood hield hem in het ongewisse wat betreft de details van zijn eerste uitstapjes in de Londense scene toen hij 16 was” (ondanks dat Westwood zelf verklaarde dat hij Norwich pas op 17-jarige leeftijd verliet). [Een interview in XXL Magazine](#), 2016. Westwood zei over deze tijd:

Als jochie werkte ik gewoon in de clubs, dus ik was er al vroeg bij. Ik hing ook rond bij de geluidssystemen, je weet wel, die Reggae geluidssystemen? Ik was 16, 17, en ik

was altijd in clubs, man. Ik leefde mijn leven 's avonds en 's nachts. Daaruit ontwikkelde zich een liefde voor de muziek, want ik werkte in Reggae-clubs en R&B-clubs, je weet wel, plekken die in bezit waren van zwarten in het West End. Van daaruit kreeg ik een kans om te gaan draaien, omdat ik altijd uitkeek naar platen, en ik hield van de muziek.

Wat het nu precies was dat Westwood aantrok binnen deze wereld en wat zijn enthousiasme ontbrandde voor zwarte muziekstijlen, in het licht van zijn conservatieve opvoeding, is nooit adequaat beantwoord in publieke interviews.

Het artikel in *The Guardian* gaat verder:

*Hij haalde lege glazen op bij Gossips in Soho en verdiende een set van 30 minuten door 50 mensen mee te brengen uit Hammersmith en Ladbroke Grove. Hij kreeg 15 Pond, maar meer toen een vaste DJ stopte. In het begin draaide hij Jazz-Funk maar af en toe ook een nieuwe Rap-plaat die hij uit New York had: Rapper's Delight van **The Sugarhill Gang**, The Message van **Grandmaster Flash & the Furious Five**, The Show van **Doug E Fresh**.*

Rapper's Delight verscheen tegen het einde van 1979. Westwood was net 22 geworden. Dit blijkt een zeer onthullende periode te zijn uit zijn verleden. Hij lijkt een korte opwachting te hebben gemaakt in de [officiële muziekvideo](#) bij *Message In A Bottle* van **The Police** gefilmd in Londen en uitgebracht op 21 september (de herfst-equinox) 1979. Tussen zes en acht seconden na het begin van de video zien we een karakter staan dat erg lijkt op de jonge Westwood, met een marineblauwe blazer aan en een strikje. In zijn vroege jaren begon hij met het dragen van een snor in de trant van Freddie Mercurie, Tom Selleck en Burt Reynolds. Hoewel er in openbare archieven niets te vinden is wat bevestigt dat het karakter inderdaad Westwood is kloppen uiterlijk en lengte met foto's van hem uit die tijd. In de video, net als op de foto's, draagt hij naast zijn snor ook het piekerige donkere haar en de dik gerande ziekenfondsbril die hij naar bericht droeg toen hij nog op school zat.

Als hij het is dan is de brandende vraag: hoe verschijnt een compleet vreemde (wat hij toen was) in het eindresultaat van een video van één van de bekendste (door de CIA gecontroleerde) bands ter wereld?

In het artikel van *XXL Magazine* zegt Westwood verder:

Ik reisde vaak naar de Verenigde Staten en ik had in die begintijd goede contacten daar. Ik ging er dus vaak naartoe en dan ging in naar plekken als Latin Quarter, Union Square, dat soort tenten, dan hing ik rond met mensen als Harry Fox (voormalig beveiliging bij Union Square), moge hij in vrede rusten, vroege spelers in het veld, en zij namen me onder hun hoede.

*Zo kreeg ik de essentie van Hiphop te zien in de VS. Ik zag acts als **Run DMC** in*

Madison Square Garden. Ik was erbij in de vroege dagen. Dat was een beetje het begin van mijn reis.

Nog maar een keer, op dit punt was Westwood nog steeds een onbeduidende speler binnen de Londense scene. Zoals hij zelf vertelde nam hij de bus naar en van optredens met zijn platenkratten en begon hij tegen een tarief van slechts 15 Pond. Hoe betaalde hij de regelmatige vluchten naar de Verenigde Staten met een dergelijk laag inkomen, en hoe was hij in staat zo makkelijk dergelijk belangrijke contacten te leggen in New York?

Bedenklijke bondgenootschappen

1984 was een sleuteljaar voor de ontspruitende carrière van Westwood. Naast het starten met zijn programma bij LWR begon hij met het schrijven van een column voor *Blues & Soul* genaamd *Zulu Nation*. De titel – en veel van de inhoud van de artikelen – werden geïnspireerd door de Universal Zulu Nation, het collectief dat werd geleid door **Afrika Bambaataa**, die altijd de verdienste krijgt toebedeeld van “vader van de Hiphop-cultuur” en één van drie karakters was van wie de invloed bij het begin van het genre inmiddels legendarisch is geworden. De anderen waren **Kool Herc** en **Grandmaster Flash**.

Het heroïsche publieke imago van Bambaataa was intact tot de lente van 2016, maar in maart liep het forse schade op toen twee voormalig leden van de Zulu Nation (die was voortgesprongen uit de straatbendes The Black Spades en de Bronx River Organization in de wijk the Bronx in New York) Bambaataa ervan beschuldigden hen seksueel gemolesteerd te hebben toen ze nog minderjarig waren. Dit zette andere namen in de organisatie aan naar voren te komen en die bewering te onderschrijven met de verklaring dat Bambaataa's voorliefde voor seks met minderjarige jongens een open geheim was binnen de organisatie.

Bambaataa zelf ontsnapte aan vervolging als resultaat van een in de staat New York geldende verjaringstermijn die het slachtoffers van seksueel kindermisbruik verbiedt om nog een zaak aan te spannen als ze ouder zijn dan 23 jaar. Ronald Savage en Hassan Campbell, de twee belangrijkste beschuldigers van Bambaataa, kwamen pas tientallen jaren later met hun aanklachten aangaande molestatie omdat ze, zo verklaarden ze, bang waren geweest voor intimidatie en wraakacties.

Deze affaire zaaide twijfels over de werkelijke aard van de Universal Zulu Nation, dat toegewijde volgers heeft over de hele wereld maar lijkt te zijn geleid als een quasi religieuze organisatie vanaf de oprichting, met veel van de kenmerken van een sekte. Het publieke imago van Bambaataa en dat van zijn groep **the Soul Sonic Force** zijn gedrenkt in occulte symboliek, veel ervan duidend op zoonanbidding en voor een deel gelijk aan wat men terugvindt bij de Vrijmetselarij. Over de decennia maakte Bambaataa voortdurend verwijzingen naar UFO's, buitenwereldse entiteiten, een

“Galactische Federatie,” en refereerde aan doctrines afkomstig van de Nation of Gods and Earths, ook bekend als de 5% Nation, een occulte mysterieschool die in 1964 werd gevestigd als een zijtak van de Nation of Islam. Regelmatig verscheen hij in gewaden die je ook ziet in de verschillende graden van de Vrijmetselarij en maakte tijdens live optredens vaak het handgebaar dat algemeen bekend staat als “de duivelshorens,” dat door vele onderzoekers wordt gezien als een aanroeping van de entiteit die in occulte kringen bekend staat als Baphomet (veel meer over dit alles in *Muzikale Waarheid deel 2*).

Westwood hielp in 1984 ook mee bij het organiseren van een Hiphopfestival naast de Greater London Council in het South Bank Arts Centre, waar meer dan 30.000 mensen op af kwamen. Hetzelfde jaar kwam Afrika Bambaataa naar het VK voor een tour en hij gebruikte radiostation LWR om zijn beweging Zulu Nation te populariseren en Britse leden te werven. Op een foto uit ongeveer deze tijd zien we Westwood die hetzelfde “duivelshorens” handgebaar opwerpt waar Bambaataa zo van houdt, en wat zo iets als een begroeting zou zijn geweest tussen leden en geaffilieerden. Het teken wordt ook gebruikt binnen de Vrijmetselarij.

Opnieuw uit ongeveer dezelfde periode kwam een foto van een jongere Westwood (die hij in 2018 zelf op zijn Instagrampagina zette) waar hij zijn rechterarm heeft weggestopt binnen zijn jasje. Ook dat is [een signaal dat binnen de broederschappen van de Vrijmetselarij wordt gebruikt](#). Het verbeeldt “de Verborgene Hand” die dit netwerk vormt binnen de maatschappij, en als manier om zich als broeder te identificeren naar een andere broeder. Westwood heeft in alle talen gezwegen over de vermeende pedoseksuele bezigheden van Bambaataa sinds ze de kop opstaken. Hij was niet de enige. Het lijkt alsof er een deken van stilte is geworpen over alle mainstream media wat dit verhaal betreft. Dat zou kunnen liggen aan de algemene desinteresse in de kunstvorm Hiphop, de meeste niet-fans kiezen ervoor het gewoon volledig links te laten liggen. Maar zelfs radiostations als BBC 1Xtra en Kiss FM, die zichzelf zo roemen dat ze de vinger aan de pols hebben van jongeren en “urban” cultuur, hebben het er niet over gehad. Wat vreemd is als je bedenkt dat Bambaataa één van de grondleggers van het genre was. Het lijkt sterk op gevallen als **Jimmy Page**, erkend Grootvader van de Bluesgitaar, of **Kurt Cobain**, een pionier van Grunge, waartegen vergelijkbare beschuldigingen werden geuit, wat door de media werd doodgezwegen.

Helemaal aan het einde van een monoloog dat in 2012 werd opgenomen voor Westwoods show op Radio 1 stelt hij de vragen: “Vertrouw je Westwood, of vertrouw je mij?” voordat zijn entourage begint te lachen om het blijkbaar grapje voor intimi. Het speelt zich af op 6.50 in [deze video](#).

Maar het is een goede vraag.

Als één van de oprichters verklaard is tot roofzuchtig pedoseksueel door verschillende leden binnen de organisatie die hij leidde, maar zo weinigen in de

industrie en de mainstream media zin lijken te hebben om het onderwerp aan te snijden, welke pijnlijke vragen dient dan een plichtbewuste onderzoeker met een open geest zichzelf te stellen over de oorsprong van deze cultuur en over de sleutelfiguren die hielpen deze te vestigen in het VK en de VS? De bijnamen van prominente spelers als Grandmaster Flash, **Grandmaster Melle Mel** en **Grand Wizard Theodore** moeten toch de nieuwsgierigheid wekken in het licht van de overduidelijke ondertonen van Vrijmetselarij. In [een video uit 2015 die je op YouTube kunt bekijken](#) reageert rappionier **KRS One** op een vraag over Vrijmetselarij binnen Hiphop. Hij verklaart:

Ik ben geen Vrijmetselaar. Ik heb de Vrijmetselarij wel bestudeerd. Ik studeer al sinds bijna 20 jaar nu... Ik heb mijn hele leven Vrijmetselaars gekend. Ze vertrouwen me met hun geheimen, met hun symbolen, met hun kennis. Ik wordt gezien als een 33ste graad Meester Metselaar, maar ik ben geen Vrijmetselaar. Je zou het kunnen zien als een erelidmaatschap, omdat ik de waarheid begrijp.

Ik weet niet helemaal zeker hoe je “beschouwd” kunt worden als 33ste graad Meester Metselaar – het hoogste niveau binnen de versie van Scottish Rite – zonder er daadwerkelijk eentje te zijn? Het is een beetje als O.B.E. (Officier van het Britse Rijk) achter je naam zetten zonder een koninklijke onderscheiding toegekend te hebben gekregen. Daarnaast is Vrijmetselarij – net als alle geheime genootschappen – gefundeerd op eden van geheimhouding, waar leden zweren nooit iets te onthullen over de binnenste werkingen van de groep aan iemand die geen lid is. KRS One was één van weinige bekende namen die zich uitlieten over het schandaal rond Bambaataa toen het bekend werd. Waar het hem aanging zei KRS in eerste instantie: “Wat mij betreft, als je het houdt bij Hiphop, dan valt er niets aan te merken op Afrika Bambaataa. Helemaal niks. Houdt het bij Hiphop. Maar als je wilt gaan graven in iemands persoonlijke leven en beschuldigingen die zijn geuit en zo... persoonlijk – ik persoonlijk – het kan me geen reet schelen. Persoonlijk.”

Eindeloze uitzendingen

Naarmate de jaren 1980' voortschreden profileerde Westwood zich meer en meer in clubland, als huis-DJ en gast-DJ bij verschillende populaire evenementen over de hele stad, waarmee hij het geluid, de verschillende stijlen en Hiphop-acts verder populariseerde bij de clubgangers in de hoofdstad. (Onder zijn verschijningen waren optredens bij het Covent Garden's Africa Center, locatie van de legendarische Soul II Soul-feesten in de jaren 1980', onder aanvoering van **Jazzie B** [nu koninklijk onderscheiden]) en eerder een rol speelde in de Londense scene van tegencultuur in de met LSD overladen jaren 1960', toen het de achtergrond vormde voor vele “avant-garde” kunstevenementen.)

Hij bleef werken bij LWR tot laat in 1986, toen hij werd gerekruteerd door DJ Derek Boland (beter bekend als de Britse rapper **Derek B**) als één van de DJs voor

diens nieuwe WBLS piratenoperatie, geïnspireerd door het New Yorkse station met dezelfde naam. Het was een kort avontuur. Na drie weken te hebben uitgezonden werd een inval gedaan door het Ministerie van Handel en Industrie, wat het einde betekende. (Derek B overleed op 44-jarige leeftijd in 2009 aan een hartaanval.) Direct na het sluiten van WBLS verhuisde Westwood naar Kiss FM, op dat moment ook nog een “radiopiraat.” Bericht werd dat hij deels eigenaar van het station werd in de paar maanden dat hij daar was, voordat hij zich in september voegde bij Londens Capital Radio, het eerste Britse onafhankelijke commerciële radiostation, en zijn eerste stappen in “legale” radio. Hij begon met een uur, laat op vrijdagavond. Het jaar daarop presenteerde hij zijn *Capital Rap Show* op vrijdagavond laat en op zaterdagavond van 8 tot 10. Dat tijdslot zou hij behouden tot 1994. Gedurende meer dan 30 jaar was hij op zaterdagavond altijd op de radio te horen.

Door zijn vaste betrekking bij Capital Radio maakte Westwood pas goed naam voor zichzelf. Zijn radioshows inspireerde legioenen loyale volgers zich samen te pakken tijdens avonden in clubs, en met de sterke productiewaarden, zorgvuldige selectie van nummers en unieke stijl van het presenteren van zijn radioprogramma's verdiende hij lof van zowel rapliefhouders als van zijn radiocollega's. Hij kreeg in 1990 en 1991 de prijs voor Beste Specialistische Muziekprogramma bij de Sony Radioprijs-uitreiking (de “Oscars” voor de Britse radio-industrie).

Naast grote clubavonden, waarvan hij er vele zelf organiseerde en promootte via zijn bedrijf Justice Entertainment (dat een platenlabel als zijtak had waaronder hij nummers uitbracht van bv. **General Levy** en **London Posse**), was het in deze tijd dat hij tevens de steunpilaar werd voor het Londense Notting Hill Carnival, het gigantische straatfeest dat jaarlijks plaatsvindt op een feestdag in augustus. In 1994 verzekerde hij een plek voor zijn geluidssysteem onder de welvingen van het viaduct Westway, waar tienduizenden zich verzamelden. Een paar jaar later weeklaagde Westwood dat hij was verbannen van verdere verschijningen bij het festival vanwege vechtpartijen en wanorde die routinematig uitbraken rond het podium.

Door zijn opzet bij het Carnival kon hij vele prominente namen uit de Amerikaanse Hiphop-scene uit die tijd over laten komen en presenteren. Ook draaide hij vaak bij de optredens van die artiesten tijdens shows in Londen en reisde regelmatig naar New York om radioprogramma's te presenteren met pioniers als DJs **Marley Marl** en **Funkmaster Flex**. Het meest beruchte clubevenement was in The Tunnel in Manhattan, met Flex als gastheer. The Tunnel trok vele van de belangrijkste spelers uit de aristocratie van Hiphop; rappers, groot van naam, kwamen regelmatig naar de feesten. Vaak brak er geweld uit en vonden berovingen plaats, wat uiteindelijk zorgde voor de ondergang van de club.

Tegen deze tijd was de onbeholpenheid van Westwoods vroege presentatiestijl verdwenen en had plaats gemaakt voor een goed geoefend en overdreven persona, zwaar op straattaal en het laatste Hiphop Slang (straattaaluitdrukkingen, zie [dit woordenboek](#), vert.) dat werd gebezigd door zijn Amerikaanse evenknieën. Zijn

ogenschijnlijke pogingen om zijn East Anglia accent te verdoezelen resulteerde in een bizarre en absoluut unieke manier van praten die is bespot en gekopieerd en naar verluidt [de inspiratiebron zijn geweest voor het karakter Ali G](#), bedacht en gespeeld door grappenmaker Sacha Baron-Cohen, dat begin jaren 2000 erg populair was. Baron zei eens: “Toen ik er eenmaal achterkwam dat hij de zoon was van een bisschop werd het helemaal absurd. Hij was er zo op gebrand te worden voorgesteld als een gangsta.” (Ali G wordt voorgesteld als een jongere uit de middenklasse die bevoorrecht opgroeide binnen de goed boerende kring van aandelenhandelaren in Londen die zichzelf presenteert als een rauwe straatboef, compleet met geofende en zwaar overdreven maniertjes en straattaal.)

De uitgaven van Hiphop zelf waren ook veranderd voorbij enige herkenning sinds de vroege dagen van Westwood als speler, toen hij de nu zeer gedateerde electro-stijlen draaide. Westwood had aan het roer gestaan van de Britse scene gedurende de gehele overgang en zou er nog vele jaren meer verblijven.

Zijn doorbraak tot het domein van namen die iedereen kent kwam toen hij eind 1994 werd weggekaapt bij Capital Radio om te worden ingedeeld in de rangen van BBC Radio 1. Hij kreeg een tijdslot voor de beste uren op zaterdagavond en voor het eerst beschikte hij, en de muziek, over een nationaal publiek (wat een paar jaar later potentieel een wereldwijd publiek werd toen Radio 1 via internet met streamen begon). Naar bericht werd hij aangenomen op voorspraak van collega DJ **Pete Tong** (inmiddels koninklijk onderscheiden) die door de BBC-bonzen was belast met het moderniseren van het imago van Radio 1.

Echter blijkt dat deze dienstperiode bij Radio 1 bepaald niet zijn eerste uitstapje was in uitzendingen voor de BBC.

Tims vader, die de bijnaam “Bisschop Bill” kreeg, droeg regelmatig bij aan uitzendingen van het religieuze radioprogramma *Thought For The Day* (Gedachte voor de dag) op BBC Radio 4. Dat plaatste de jonge Tim wellicht in een sterke positie om door de BBC te worden gevraagd voor de presentatie van een programma genaamd *Meridian* en te praten over de opkomende Hiphop-cultuur. Dat was al op 23 maart 1985. Het jaar erop kreeg hij een tijdslot van twee uur op BBC Radio 1 om hoogtepunten te presenteren van het Wereldkampioenschap Mixen voor DJs dat had plaatsgevonden als onderdeel van New Yorks New Music Seminar die zomer. In 1987 kreeg hij zijn eerste kans op TV, toen de door hemzelf geproduceerde documentaire over de Hiphop-cultuur in Londen, getiteld *Bad Meaning Good* (Slecht betekent goed) werd uitgezonden op BBC 2. Veel van zijn latere jaren bij Radio 1 werden doorgebracht op zusterstation 1Xtra, dat was gewijd aan zwarte muziekstijlen. Een paar jaar presenteerde hij een dagelijks middagprogramma tussen 4 en 7. (Andere avonturen binnen TV-land waren niet voor de BBC – een periode presenteerde hij 's avonds laat Rapvideo's voor ITV's *Night Network*, laat jaren 1980', gevolgd door een tijd als presentator van de Britse versie van MTV's programma *Pimp My Ride* in de jaren 2000'.)

Opkomst van een agenda

Hiphop-uitgaven begonnen merkbaar te veranderen vanaf de tijd dat Westwood ging werken voor Radio 1. Vele commentatoren zijn het er over eens dat de moorden op **Tupac Shakur** en **Notorious B.I.G.** symbool stonden voor de “dood” van de betekenisvolle dagen van de kunstvorm. In de overgang van de jaren 1990' naar het nieuwe millennium verloren de belangrijkste uitgaven allemaal elke hint van politiek of anti-establishment sentiment. Tegen het einde van het decennium waren producties, gebouwd rond gedeeltes van oude Funk en Soulnummers, hét kenmerk van Rap uit de jaren 1980' en 1990', zo goed als verdwenen. Beats werden nu digitaal en elektronisch geproduceerd, in lijn met andere veranderingen binnen de maatschappij. In deze periode zien we ook het verschijnen van Auto-Tune, een productietechniek die de menselijke stem doet klinken als die van een robot. Zogenaamde “Hiphop,” “R&B” en “Reggae”platen werden plotseling doordrenkt met deze behandeling.

Op dit punt was ook een patroon boven komen drijven wat de tekstuele inhoud betreft. Niet langer was het mogelijk om op de radio welk nummer ook te horen uit deze genres dat over iets anders ging dan het promoten van feesten, drugs gebruiken, overmatig alcoholgebruik, geld uitgeven aan dure merken, knallen met geweren of losbandige seks. Binnen een paar jaar waren Amerikaanse “Hiphop”-uitgaven verder gegaan om voertuigen te worden voor het uitdragen van Kunstmatige Intelligentie/Transhumanisme en de LHBTQ-agenda – allen tactieken om geleidelijk de maatschappelijke houdingen te vormen en kneden, bijna exclusief onder jongeren, iets waarin organisaties als Tavistock, de Frankfurt School en militaire inlichtingenbureaus als MI6 zich al tientallen jaren specialiseren. Het speelde zich allemaal af onder de radar, onder het mom van “entertainment.”

Redelijkerwijs zou men aan kunnen nemen dat een man van vorderende leeftijd – hij was ondertussen aardig in de 50 – die verschillende muzikale en culturele tijdperken had doorleefd wellicht gedesillusioneerd en uitgeput zou zijn door waar het tot was verworven. Vooral iemand die, op basis van zijn verdiensten, vele andere carrièremogelijkheden tot zijn beschikking had, anders dan elk weekend giftige, digitale “muziek” te draaien voor jongeren die qua leeftijd zijn kleinkinderen zouden kunnen zijn, en naar bericht al miljonair was. Persoonlijk ken ik vele DJs uit hetzelfde tijdperk die, tegen dat moment, besloten dat het genoeg was, dat ze er niet langer tegen konden zich te begeven in deze verdorven en moreel verwerpelijke scene. Veel DJs stopten ermee en gingen iets anders doen. Ik behoorde tot hen.

Ik herinner me dat Westwood in 2009, ter ere van de 30ste verjaardag van **Sugerrhill Gangs Rapper's Delight**, door een interviewer werd gevraagd wat zijn favoriete era was geweest in al die tijd, waarschijnlijk verwachtte hij dat Westwood nostalgisch werd over zijn vroege dagen. Diens algemene en vrijblijvende antwoord was: “Ik

vind ze allemaal te gek, man. Ik vind dat elk tijdvak geweldig was.” Het spreekt van zijn enthousiasme relevant te willen blijven bij jongere generaties, en een ogenschijnlijk gebrek aan een emotionele band met zijn wortels. Westwood was tijdens interviews altijd terughoudend in het verschaffen van details over zijn verleden (en wanneer hij er wel over praat dan wordt het regelmatig opgepoetst met bewijsbare leugens). Hij geeft er de voorkeur aan het over het heden te hebben.

Het “cool” maken van bezettingsoorlogen

Een buitenschoolse rol van Westwood werd duidelijk toen hij in 2011 twee keer een bezoek bracht aan Britse militaire bases in het bezette Afghanistan, met een vliegtuig dat vertrok vanaf militaire vliegbasis Brize Norton. De eerste keer was in februari. Het leek het een persoonlijk bezoek te zijn met de belofte later dat jaar terug te keren met BBC 1Xtra. Laat in mei deed hij precies dat, het station zond een week lang zijn programma's uit vanaf Camp Bastion. Tijdens de uitzendingen mengde hij zich onder het legerpersoneel en werden grappen gemaakt rond zijn stopzinnetje “drop the bomb” (Laat de bom maar vallen). Deze bezoeken waren openlijke pr-oefeningen om publieke steun aan te moedigen voor “onze jongens.” De BBC, dat een propaganda-arm is van de Britse overheid, heeft een geschiedenis van het klakkeloos ondersteunen van kolonialisme en militair handelen.

De cynische aard van deze opzet ging niet voorbij aan de bewuste rapper bekend als **Lowkey**. Eerder had hij een uitnodiging afgewezen te verschijnen op het YouTubekanaal van Westwood en zou een open brief schrijven die uitlegde hoe Westwoods houding ten opzichte van Afghanistan de doorslag gaf voor dat besluit.

Lowkey schreef:

Dit werpt natuurlijk de vraag op; wat heeft zwarte muziek te maken met Afghanistan? En waarom zou BBC Radio 1Xtra de luisteraar moeten onderwerpen aan dit soort propaganda? Zelfs het bredere feit dat, als burger van dit land, mijn belastinggeld werd gespendeerd aan het stationeren van gewapende troepen, zogenaamd om onze belangen te beschermen, in meer dan twintig landen, terzijde, vond ik deze persuitgave zeer verontrustend.

Het zijn precies die lui van het Ministerie van Defensie die onze jonge mannen en vrouwen uitsuren om uit naam van ons te doden en gedood te worden. Als zodanig was het duidelijk een gecoördineerde onderneming om zich te richten op juist die leeftijdsgroep die ze willen werven. Per slot van rekening, op wie vertrouwt het Ministerie van Defensie om hun thuis in Groot Britannië te verlaten en duizenden kilometers ver weg hun menselijkheid op te offeren? Het is zoals Rhys Hughes (uitvoerend producent bij de BBC, vert.) het stelde; “de 19-jarigen zijn voor ons perfect als publiek.”

Voorts belichtte Lowkey hoe makkelijk Westwoods stopzinnetje “drop the bomb” was overgenomen door de Britse soldaten en stelde de vraag:

Zijn de mensen onder die bommen nu geen mensen meer? Kan Tim Westwood zich een moment voorstellen hoe het voelt als je land met geweld binnen wordt gevallen, bezet tegen je wil, en je ziet hoe die buitenlandse troepen de lijken van je landgenoten letterlijk als toilet gebruiken? Nee. Dat kan hij niet. Kan hij zich voorstellen dat zijn land vier keer in twee eeuwen wordt bezet door dezelfde buitenlandse macht? Waarom blijven de Britten maar teruggaan naar Afghaans land? Een land waarvan bijna iedereen weet dat het een “kerkhof voor imperia” is?

Op dat punt was al wel duidelijk dat Lowkey geen fan was van Westwood. [Tijdens een show in 2012 in de Londense Brixton Academy](#) hekelde hij hem omdat hij niet de “echte” Hiphop steunde van ondergrondse artiesten zoals hijzelf en rapper **Immortal Technique**. Veel lezen tussen de regels was niet nodig toen hij er meteen achteraan zei: “Alles wat ik nu wil zeggen is dat Jimmy Savile niet de enige was die dat soort streken uithaalde.” (Eerder die maand was, na zijn overlijden, onthuld dat deze voormalige BBC-DJ een seriemisbruiker was van kinderen over een periode van tientallen jaren, waarvan veel van het misbruik plaatsvond op het terrein van de BBC.)

Het commentaar van Lowkey voegt zich bij [een verklaring van Britse collega rapper Plan B](#), die Gigwise.com in 2007 vertelde:

Weet je wat het is, man, het enige dat Westwood een reet kan schelen is poen en wijven. Daarom kust hij die Amerikaanse konten, zodat hij backstage kan komen bij feesten en kleine meisjes kan neuken, meisjes van 16, 17 jaar oud.

Het ondersteunen van kindermisbruikers

Niet alleen pornografie, geweld tussen bendes en drugsgebruik werden in de afgelopen jaren enthousiast gepromoot door de zoon van de bisschop. Hij heeft zijn radioprogramma ook gebruikt voor het steunen van artiesten die verdacht worden van seksueel misbruik van kinderen, of waarvan dat is bewezen. Over Afrika Bambaataa hebben we het al gehad. De R&B zanger en producer **R Kelly** is over de jaren verschillende keren verdachte geweest in onderzoeken naar pedoseksualiteit; hij was onwettig getrouwd met wijlen zangeres **Aaliyah** toen ze nog maar 15 was.

Westwood onderhield een nauwe band met Kelly gedurende de beginjaren van de 21ste eeuw. In mei 2003 nodigde Kelly Westwood uit voor een trip naar zijn geboorteplaats Chicago om een reeks interviews te doen op de radio. Eerder dat jaar was Kelly gearresteerd op verdenking van het bezit van kinderporno, naar verluidt stond hij op seksueel expliciete foto's met een minderjarig meisje. Het jaar ervoor was een video gelekt waar hij naar verluidt seks had met een minderjarig meisje en

over haar heen plaste. Deze aanklacht werd later ingetrokken, maar dit waren bepaald niet Kelly's enige uitstapjes op dergelijk glad ijs. Tegen 2017 was Kelly beschuldigd door drie ouderparen leiding te geven aan een communale sekscultus waar hun dochters – en zeven andere kinderen – door hem waren misbruikt. Het jaar daarop verklaarde een voormalig werkneemster van Kelly dat hij haar willens en wetens een seksueel overdraagbare ziekte had gegeven.

Ter verdediging van Westwood zullen velen aanvoeren dat, ten tijde van zijn reis naar Chicago, er nog geen officiële aanklachten liepen tegen Kelly, en dat latere beschuldigingen nog niet publiekelijk aan het licht waren gekomen. Maar toen Westwood in 2018 naar Amsterdam vloog om een optreden bij te wonen van de rapper bekend als **Tekashi69** of **6ix9ine** (echte naam Daniel Hernandez) en hem later een interview afnam voor zijn radioprogramma en YouTubekanaal, ontbraken deze excuses. Opgegroeid als drugsdealer en lid van een straatbende, en als minderjarige gevangenisstraf uit te hebben gezeten wegens geweldpleging en het distribueren van heroïne, pleitte Hernandez in 2015 schuldig aan het hebben gebruikt van een 13-jarig meisje voor een seksuele performance. In juli 2018, slechts weken na de show in Amsterdam, werd hij aangehouden wegens een uitstaand arrestatiebevel. In een afzonderlijk gebeuren zou hij een meisje de keel hebben dichtgeknepen. Meer agressieve incidenten volgden, waar Hernandez in verband werd gebracht met gewelddadige bendeactiviteiten, afpersing en andere misdaden. Tegen november 2018 zat hij in de gevangenis.

Westwoods reactie hierop was het posten van een foto op zijn pagina op Instagram van hemzelf met Hernandez, met het bijschrift: “Blijf sterk, mijn G” (=gangster, of goede vriend, vert.).

“Drill”: waar kunst en gewelddadige misdaad elkaar ontmoeten

Zijn vriendschap met 6ix9ine is verre van de enige keer dat Westwood controversie over zich afriep door zich te associëren met de gewelddadige bendecultuur. Naarmate een muziekvorm bekend als Grime (letterlijk “vuil”) vroeg jaren 2000' begon te floreren stond Westwood met zijn neus vooraan in de scene. Een tijd lang presenteerde hij een 2 uur durende etalage voor het genre op zondagavond voor BBC 1Xtra. Dit leidde tot de creatie van zijn regelmatige “Crib Sessions,” gefilmd voor zijn YouTubekanaal, waarin hij zowel gevestigde als aankomende Grime MCs bij hem thuis uitnodigde om exclusieve vrije stijl sessies te doen.

Op 4 augustus 2018 publiceerde het Britse *The Sun* het artikel “Hoe bisschopszoon Tim Westwood profiteert van elkaar bestrijdende Drill Rap-video's en oorlogen tussen bendes in Londen aanwakkert – en Ali G inspireerde.” Het stuk belichtte Westwoods promotie van “Drill” video's, waar leden van criminele straatbendes elkaar uitdagen met gewelddadige dreigementen. Het artikel lichtte uit hoe bendelid van Moscow 17 Siddique Kamara, bekend als **Incognito**, op straat in Londen dood was gestoken door een rivaliserende bende die door Westwood op zijn

YouTubekanaal werd gepromoot. Een paar maanden eerder was Kamara zelf ontslagen van rechtsvervolging voor moord op een lid van de bende Zone 2 Drill. In [een andere video](#) van Westwood was bendelid Rhyiem Ainsworth Barton te zien, die dood werd geschoten tijdens een bendeveete. Hij was slechts 17.

The Sun plaatste [een foto van een 60-jaar oude Westwood die poseerde met een namaak machinegeweer](#) dat was gemaakt met een champagnefles van Moët. De foto werd genomen na de fatale schietpartij. Verder werd beweerd dat Westwood nu een geschatte 9 miljoen Pond waard was en dat zijn YouTubekanaal, waar de drillrapvideo's verschenen, en met 724.000 abonnees, een belangrijke bron van inkomsten voor hem was geworden.

Campagnevoerders tegen misdadig gebruik van messen verketterden openlijk Westwoods reclame voor criminele bendes. Jen Lock van Lives Not Knives (Levens, geen messen) uit de Londense wijk Ealing klaagde over zijn invloed op jongeren en stelde na afloop: “Hij weet precies welk effect het heeft. Ik vroeg aan zijn team hoe hij het kan rechtvaardigen om bendes uit te nodigen, om reclame voor ze te maken, ze te verheerlijken en aan te moedigen. Ze zeiden dat het een uitdrukking was van kunst. Dat hij de onschuld speelt doet mijn bloed koken. Hij verdient bloedgeld met het aantal views op YouTube. Hij heeft bloed aan zijn handen.”

Het leek zijn carrière echter weinig te schaden. Zijn bazen bij Capital Xtra leken onverstoord en Westwood draaide de situatie om tot pr-stunt later dat jaar door een praatje te houden bij een uitvoering van het “You Choose” (Jij kiest) preventieproject messencriminaliteit van de BRIT School. Nadien schreef hij op zijn Instagram: “Net het programma tegen messen gezien van de BRIT School. De spelers voerden een geweldig en emotioneel stuk op. Bewustzijn is zo belangrijk. Dikke duim omhoog.”

Het was niet Westwoods eerste wals met controverse over het verondersteld promoten van geweld via de muziek die hij liet horen. Al in 2006 had toenmalig [Britse premier David Cameron BBC Radio 1 ervan beschuldigd](#) misdaad met messen en vuurwapens aan te moedigen, zich met name richtend op het zaterdagavondprogramma van Westwood. Cameron had verklaard: “Tegen Radio 1 zou ik zeggen, beseffen jullie dat sommige dingen die jullie draaien op zaterdagavond mensen aanmoedigt om messen of pistolen bij zich te dragen?”

Op een dag in juli

Een sleutelmoment in het leven van Westwood, waar hij zelf het slachtoffer werd van extreem geweld, was toen hij in juli 1999 naar bericht werd neergeschoten in Zuid Londen. Het verhaal gaat dat, kort na een optreden bij een openluchtevenement in Brixtons Brockwell Park, zijn jeep onder vuur werd genomen door een onbekende aanvaller op een motor toen de auto even stilstond bij een verkeerslicht.

Naar verluidt ging een kogel door zijn rechter arm. Er zouden zes inzittenden gewond zijn geraakt, waaronder een persoonlijk assistent wiens knieschijf was versplinterd. Westwood zelf zou naar het ziekenhuis St. Thomas in Lambeth zijn gebracht waar gedurende zijn hele verblijf politie zijn kamer bewaakte. Toen hij met verslaggevers sprak zei hij: “Ik ben God dankbaar dat ik nog leef en de anderen het hebben overleefd. Iedereen in het ziekenhuis hier was geweldig. Het gaat goed.”

In navolgende interviews zei hij vaak, als hem werd gevraagd naar de schietpartij: “Waar je niet dood aan gaat, daar wordt je sterker van” (een regel die later werd gebruikt in de “hook” van **Kanye West**s nummer *Power*). Later schiepte hij op dat hij één van de kogels die zich in de auto hadden vastgezet had bewaard “als aandenken” en vertelde een interviewer: “Voor ik werd neergeschoten was ik alleen bekend bij de Hiphop-scene. Maar de waarheid is, dit was echte gangstershit. Het maakte me groot. Ik zou willen dat ik op dat moment net een album uit had.”

Net als het geval was bij Tupac Shakur, Notorious B.I.G. en vele andere rapsterren die slachtoffer werden van schietpartijen wist de politie niemand aan te houden voor dit incident. Speculaties te over wat betreft het motief, er deden geruchten de ronde dat Westwood terecht zou zijn gekomen in een vete om territorium tussen bendes en was gewaarschuwd weg te blijven uit Zuid Londen. Het gebeuren werd in de media flink opgeblazen om de toegenomen wetteloosheid in de straten van Londen te benadrukken, waar de schuld in de schoenen werd geschoven van de zogenaamde “Yardies,” leden van criminele Jamaicaanse bendes. Het incident verhoogde zeker de “straatreputatie” van Westwood onder vele van de Amerikaanse rappers waarmee hij rondhing. In zijn interview uit 2016 met shortlist.com verklaarde hij: “Als ik er nu op terugkijk, niet om er lichtzinnig over te doen of zo, het zette me op de voorpagina's van de kranten. Het was zeker een boosterprik voor mijn pr. [Ik zou ervoor betalen om het nog een keer te laten gebeuren.](#)”

Een paar weken na dit avontuur overleed Tims vader, Bisschop Bill, op 73-jarige leeftijd, naar bericht aan een hartaanval. In later jaren gaf Tim het commentaar dat de stress rond het neerschieten van zijn zoon had bijgedragen aan diens dood.

Onthulling van de Methode?

Over de jaren, en in verschillende interviews en met dingen die hij zei tijdens zijn radioprogramma's, sprak Westwood over zijn bezigheden waarbij hij het woord “we” gebruikte,” in plaats van “ik.” Zou hij hiermee onbewust zijn rol in een bredere agenda bevestigen die wordt gestuurd door anderen? Een andere mogelijkheid is dat hij bewust zijn luisteraars de gelegenheid geeft te weten dat hij onderdeel vormt van een grotere gemeenschap. Binnen de Vrijmetselarij bestaat een grondbeginsel dat “Meesterlijk Spreken” wordt genoemd. Naarmate men stijgt in de rangorde wordt hen toegestaan bepaalde elementen van de activiteiten van de Broederschap te onthullen – zij het binnen streng afgebakende grenzen. Het idee is net genoeg prijs te geven –

vaak in een cryptische, gecodeerde vorm die slechts begrepen kan worden door iemand die zeer wel bekend is met deze terreinen, waar ruimte wordt gelaten voor een geloofwaardig ontkennen indien nodig – maar de belangrijkste geheimen nog steeds goed verborgen te houden. Het idee dat Westwood een Vrijmetselaar is en de tactiek van Meesterlijk Spreken toepast kan niet aan de kant worden geschoven wanneer iemand op zoek is naar de ware aard van zijn persona.

Een speculatieve conclusie

Omdat het natuurlijk de bedoeling is van Acteurs voor het Leven, en de agenda's die ze voorstaan, de werkelijke motieven te versluieren terwijl ze de toekijkers net genoeg cryptische informatie geven zodat niet kan worden beweerd dat ze het niet op één of andere manier hadden kunnen weten, kan mijn conclusie alleen maar speculatief zijn. Maar ik denk dat het een redelijke opsomming is om tot te komen, alle informatie als hierboven gepresenteerd meegenomen.

Tim Westwoods vader, de bisschop, zou goed een hooggeplaatste Vrijmetselaar kunnen zijn geweest, zoals vele figuren uit het Establishment van zijn soort zijn. Sommige onderzoekers naar de binnenste werking van geheime genootschappen en broederschappen zullen staande houden dat een productieve carrière zoals de zijne niet mogelijk is zonder goed verbonden te zijn met de hoge regionen van de maatschappij. Lidmaatschap is vaak voorbehouden aan familierelaties, dus zou Tim al vroeg opgenomen kunnen zijn in hun gelederen. Het “elite” type schoolopleiding dat hij ontving is niet toegankelijk voor gewone leden van het publiek, en het lijkt onwaarschijnlijk dat iemand met een dergelijke opleiding, als men de kans kreeg een goed betaalde en “gerespecteerde” baan te nemen binnen de gemeenschap, in plaats daarvan zou kiezen van school af te gaan, de familierijkdom de rug toe te keren, om zich dan vanaf de bodem op te werken van glazenophaler tot opwarm-DJ in louche nachtclubs. Westwood heeft echter zelf toegegeven dat hij een slechte leerling was en moeite had met lezen en schrijven. Misschien waren er plannen hem voor te bereiden, met Maçonnieke invloed, voor een andere carrière, maar werden die later veranderd en werd voor hem besloten dat hij in plaats daarvan in de toekomst een beïnvloeder van cultuur zou worden.

De sociale sleutelaars die de entertainmentindustrie manipuleren plannen hun zetten vaak tientallen jaren vooruit, dus is het denkbaar dat al zo vroeg als de jaren 1970'-80' bekend was hoe zwarte muziek en cultuur in de komende decennia zouden worden gestuurd en geregisseerd. De heersers zouden “hun” personeel al op de gevestigde posities willen hebben als gidsen en om te dienen als poortwachters. Onderdeel van de rol van Westwood was het jarenlang te laten *lijken* dat hij het moeilijk had om een positie op de ladder te bemachtigen en al het juiste deed om zijn geloofwaardigheid te vestigen en geaccepteerd te worden als speler – terwijl er nooit de kans bestond dat hij zou falen. Zijn jaren van “bij jezelf blijven” en het *te doen voorkomen* alsof hij een authentieke kampioen was van de Hiphop-cultuur tijdens de gouden jaren waren

daar een noodzakelijk onderdeel van.

Naarmate de jaren voortschreden, en de cultuur veranderende agenda's achter Rapmuziek duidelijker werden, nam ook Westwoods invloedssfeer toe. Verzekerd werd dat hij op zijn plek zat bij BBC Radio 1, waar hij een naam werd die iedereen kende, tijdens de cruciale tijd in de jaren 1990' en daar voorbij.

De veelheid aan manieren waarop “Hiphop”-muziek en urban cultuur systematisch zijn verdorven en afgezakt – in samenhang met vele andere gestuurde veranderingen binnen de maatschappij – spreken voor zich, en al die tijd heeft Westwood zijn positie als meest herkenbaar boegbeeld en “autoriteit” op het gebied van deze “stijlen” gehandhaafd. Ook al kwam zijn dienstbetrekking bij de BBC in 2013 tot een abrupt einde, het deed weinig om zijn reputatie of bekendheid te schaden. Hij heeft meer dan genoeg gelegenheden gehad om het leuren met giftige invloed bij kinderen de rug toe te keren. Toch ging hij door met het stimuleren van ontaard gedrag bij jongeren, jaar na jaar.

Westwood trouwde nooit en heeft geen kinderen, ideaal voor de rol, zonder gevaar voor afleiding die dat soort verantwoordelijkheden met zich meebrengt. Het is voor iemand die het aan moraal ontbreekt makkelijker om agenda's voort te sturen die schadelijk zijn voor andermans kinderen als je er zelf geen hebt om je zorgen over te maken.

Is het werkelijk denkbaar dat een man van in de zestig nog enige persoonlijke voldoening vindt door zich onder te dompelen in de dingen die Westwood nog steeds doet – het na-apen van gedrag van jongeren van een leeftijd dat het zijn kleinkinderen konden zijn, met gespeelde, overdreven maniertjes die beter passen bij een onvolwassen puber dan bij een man die richting pensioengerechtigde leeftijd gaat? Zouden enige waardigheid en volwassenheid zich niet al tientallen jaren eerder hebben moeten manifesteren als deel van de natuurlijke ontwikkeling die een volwassene gedurende zijn leven doormaakt? Kan iemand met zijn erfgoed en reputatie werkelijk naïef genoeg zijn om niet de krachten te doorzien die heersen over de muziekindustrie, en de kwaadwillende agenda's die zij uitvoeren om te heersen over de gedachten en het gedrag van jonge mensen? Is daarom de enig redelijke conclusie dat hij willens en wetens een speler is die weet waarvan hij deel uitmaakt, niet geplaagd door gewetensbezwaren vanwege wat hij doet, mogelijk als gevolg van een eed van trouw aan een geheim genootschap?

Valse helden en rolmodellen stellen je uiteindelijk altijd teleur. De enige oplossing is ze *allemaal* te laten varen.

*